

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. 25.2.4.15

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. 25.2.4.15

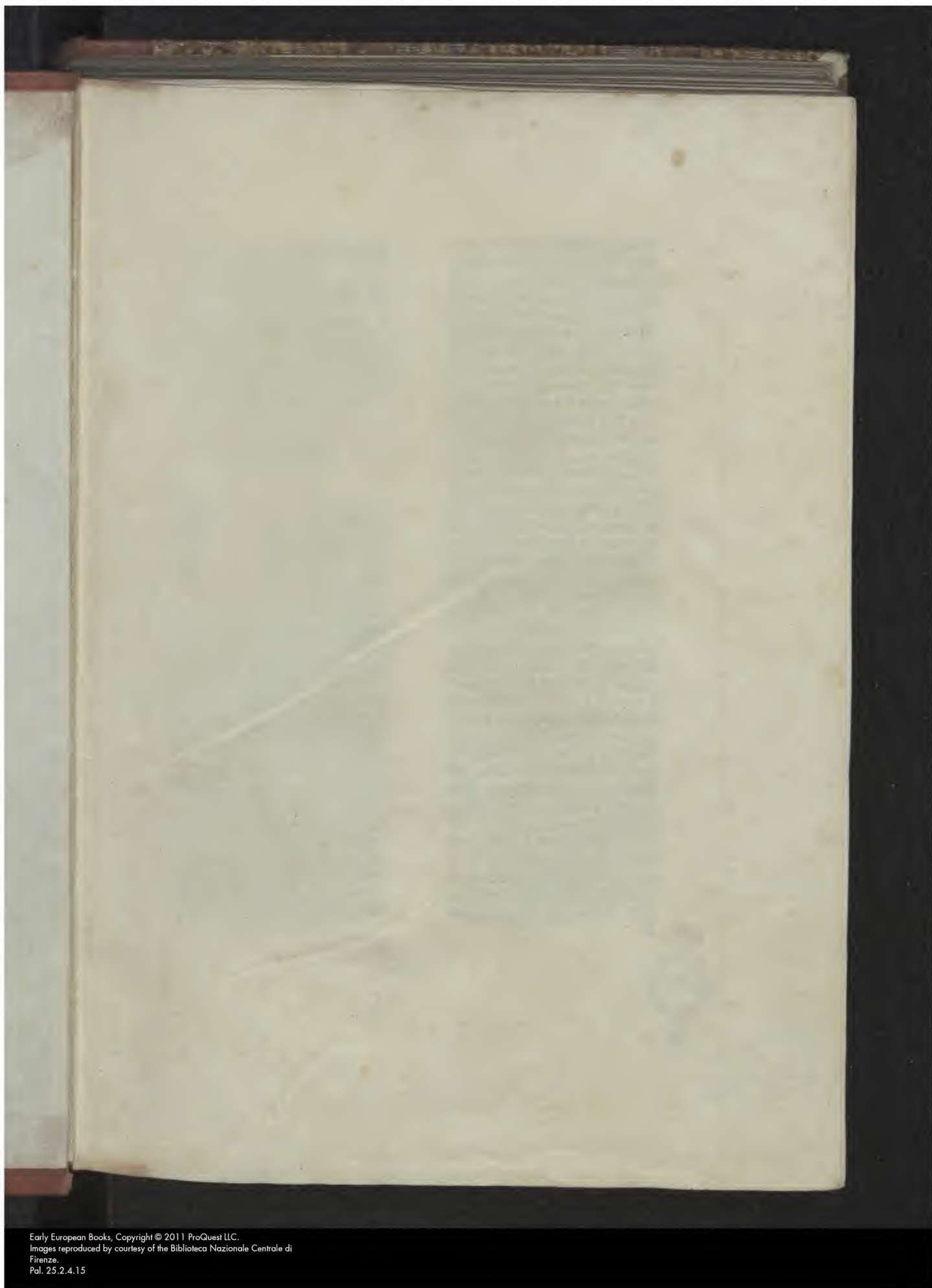

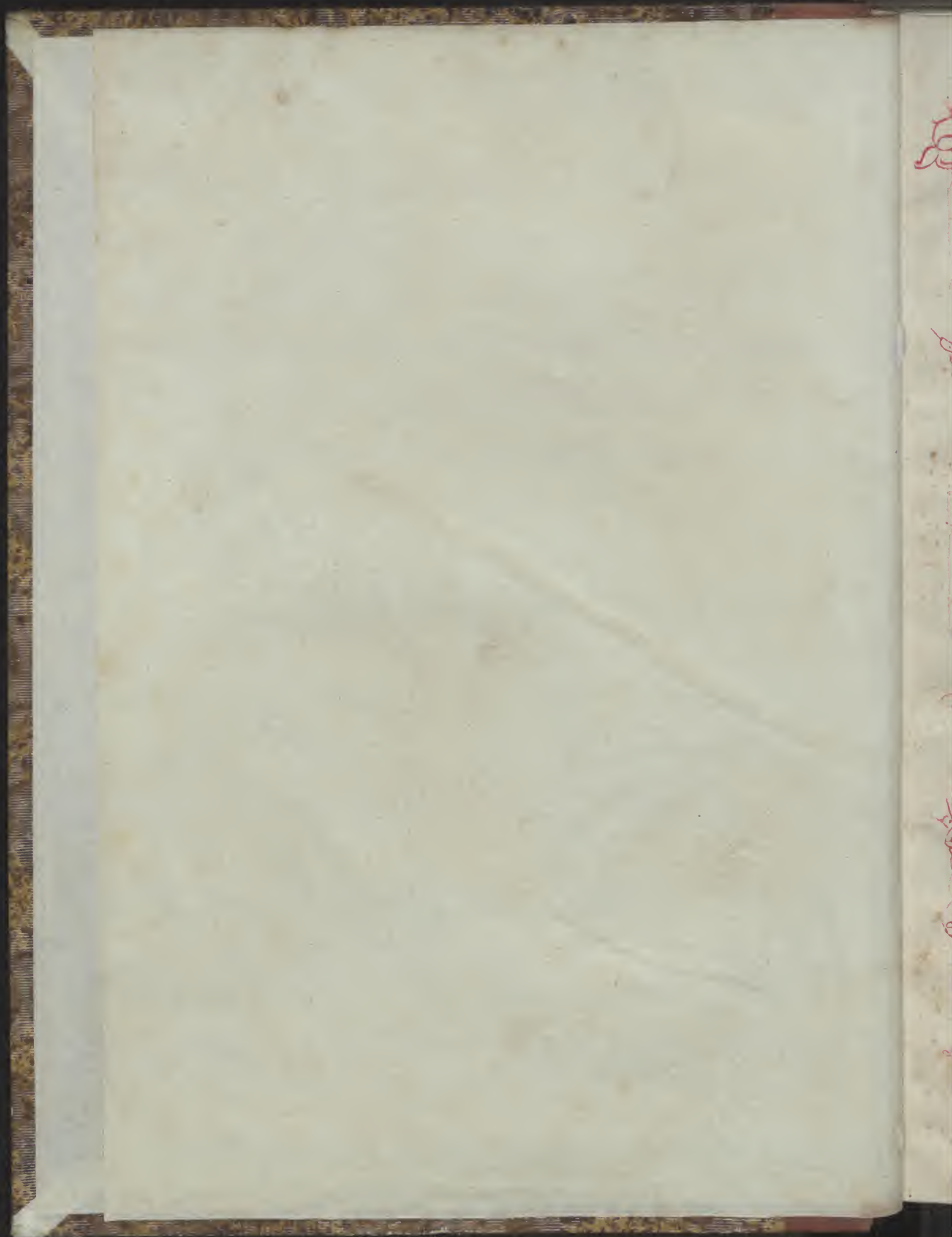
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. 25.2.4.15

Early European Books. Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. 25.2.4.15

25.2.4.15.

et ita de contrariis subcontrariis et sub
 alternis dicatur. Item si aliquis ter-
 minus per aliquo verificat affirmati-
 uae per eodem supponit et non contra.
 et si per aliquo supponit terminus ali-
 quis illud significat et non est. Item
 quod quaelz propositio in qua nulla est ne-
 gatio significans ex compositione suo-
 rum terminorum cuius est aliquis ter-
 minus categorematicus non suppo-
 nens est falsa. Item sequitur quod subie-
 cta illarum homo est omnis homo est
 quilibet homo est. precise per se de sup-
 ponit quia signa non auferunt ultim-
 uerbi unde illi termini habent suppo-
 sitiones equales. Quis non habeant
 distributiones equales. Suppositio
 enim solz dici quod alia est personalis et
 alia est materialis. quod utrum sit utrum
 determinemus. supponentes prio-
 re terminus materialiter sumptus non
 ouertitur cum sibi simili personaliter sum-
 pto ut quod subiecta horum complexorum homo
 currit. homo est species non ouertitur
 per quia aliud significat si homo in
 uno illorum quod non significat in alio
 ouertibiliter uero saltem categorema-
 ticoz quicquid significat unum si
 gnificat aliud et ideo illa non oueruntur.
 scda suppositio est ista. iste terminus
 homo materialiter sumptus non est
 species illud per quia ille terminus ma-
 terialiter sumptus non ouertitur cum
 illo per se sumpto quod est species. et ille ma-
 terialiter sumptus est alia species quod ille
 materialiter sumptus de nullo predicatur.
 Tertia suppositio. nulla propositio est que
 habeat aliquam partem propter quam que non
 sit pars orationis grammaticae. per

illa quia illa non intelligeretur ab ali-
 quo ut propositio. Ex quibus primo
 sequitur quod hec non est propositio homo
 est species. tento illo quod ponitur per sub-
 iecto materialiter. quod sic ut quod pars
 propter quod illius complexi non est pars
 orationis igitur illud complexi non est
 propositio tenet omnia per tertiam suppositionem
 et ante omnia. quia illud quod ponitur pro
 subiecto puta si homo non est nomen neque
 uerbum et sic de aliis partibus ordinis
 igitur et per omnia et ante omnia totum propter
 primam partem que sic ante quod si homo ibi
 neque est categorema. neque linea
 categorema et aliter terminus igitur et.
 b. per et ante quod quia non est terminus
 communis neque discretus neque alter ter-
 minus. quod non sit terminus in compositis ante quia
 et est genus et species et aliter terminus
 nus. quod non sit genus satis per. quod non
 sit species de quo maxime uidetur. per per
 fam suppositionem. Item iste terminus
 homo materialiter sumptus non ouertitur
 cum sibi simili per se sumpto igitur cum per se
 sumptus sibi similis sit species iste terminus
 homo materialiter sumptus non erit
 species per illis met indiuiduis per quibus
 est species ille terminus homo personaliter sum-
 ptus et est species per aliis indiuiduis.
 igitur sequitur quod ille terminus homo materia-
 liter sumptus non est species. Item non
 est possibile aliquem terminum materialiter
 sumptum d. aliquid predicari. Sed precise eo-
 modo aliquis terminus est species quo ipse
 est predicabilis per eodem igitur non est
 possibile quod aliquis terminus materialiter sum-
 ptus sit species. Item sic illud quod ponit
 per subiecto illi complexi uocalis aut
 scripti homo est species non plus significat

si materialr sumat q̄ significaret
 an ipōnem, si an ipōnem illud nō
 fuisset ps orōnis ideo neqz mō
 est ps orōnis. Item i qd ponitur
 p̄ subiecto istius p̄plexi om̄is est si
 gnū non est ps orōnis igitur a par
 tē n̄z aliud ē? p̄r sūptus est ps
 orōnis p̄z? et aīis p̄ quia demō
 illo uocali aut scripto oīs qd ponit
 p̄ subiecto dati p̄plexi si illud esset
 nom̄ nō ēēt n̄lī p̄ modū significā
 di generalē aut spēalez ab ipositor
 datū, si iste ē? mātr sūptus nō hēt
 aliqū mōz generalē aut spēalez ab
 impositore datū p̄ quez sit nom̄ igt
 tur non est nomen p̄z? et b̄r aī qz
 ab ipositorē datū est q̄ talis termi
 nus oīs significet p̄ mōz adiacent
 tis aut p̄ mōz aliez multiplicent.
 si nullū talez hēt in illo p̄plexo igit
 r, p̄z? et aīis q̄ si ultra istos modos
 dedisset ipositor q̄ etiā f̄ se legē
 q̄ oīs ē? p̄rie ipōnis ēēt eguocue
 et p̄lem p̄z b̄r q̄ in isto p̄plexo
 nullū talē mōz hēt eo q̄ staret si
 gnificatiue iō illo dato nullus ē?
 posset mātr supponē, quia sēp sup
 ponit p̄ eo qd f̄ ex ipōne aut ex
 naturali intentione. Item sequitur
 q̄ quīz ē? est scdē intentionis nel
 ipositionis. Sed forte dicitur q̄
 ille ē? hō et ille ē? oīs hēt ab im
 positore q̄ possint stare mātr et si
 gnificent se solū ipsīs remanētibz
 p̄tibz orōnis, sicut iste terminus h̄
 hēt ab ipositorē q̄ sit p̄nom̄ et de
 facto sit p̄nom̄ l̄z nihil demōstret
 et similr relatiua l̄z nihil referant ita
 etiā forte dicitur q̄ illi termini hēt

ab ipositorē q̄ remaneant noīa dū
 tū nihil p̄ter se significant. Sed hēc
 r̄sio fallax sumat fūdamētum. q̄
 li hoc nō est p̄nom̄ posico q̄ p̄iplū
 nihil demōstretur aliter, n̄ sequit̄ q̄
 aliqua est p̄positio quaz nullus in
 telligeret n̄z intelligere possit non
 data alia termini significatiue p̄z
 oīa de tali, hoc est hoc, in qua nihil
 demōstretur p̄ subiectū, n̄z p̄ p̄dica
 tūz. vnde inquit priscianus q̄ r̄tina
 et p̄noīa demōstratiua sūt causa et
 uana sine relatione et demōstratiue
 quia significatiue accipiūt a demō
 strante aut a referente. Item i isto
 p̄plexo om̄em est signū li om̄em nō
 est ps orōnis quia si sic illa esset cō
 grua, et p̄ oīa li om̄ez ibi esset caus
 recti, quia li om̄em ibi hēt modūz si
 gnificandi nominatiui caus oīs fal
 sū quia hoc non hēt ab impositore
 n̄z nāl̄r iō r̄c. Ex istis ultra solu
 ditur q̄ nulla est sup̄pō māl̄is qz si
 aliqua ēēt: maxie ēēt in aliquo illoz
 p̄plexoz, hō est spēs om̄e est signūz
 a, est littera, ba est sūlaba, si ut om̄s
 est in nulla tali est sup̄pō māl̄is, quia
 nullū istoz est p̄pō, sicut n̄z aliq̄
 istoz buf est sūlba, buf est uox nō si
 gnificatiua iō r̄c. Et oīter legē ulē
 q̄ n̄ est sup̄pō simplex, q̄ si aliq̄ fo
 ret sit gr̄a exēpli in aliqua tali mēta
 li hō est spēs in q̄ ille ē? hō sup̄pō
 p̄ intētiue et aī q̄ illa non est p̄pō
 qz subiectū non est ps orōnis igit
 r, p̄z? et aīis p̄dē p̄bart p̄ aīdictas
 sup̄pōes, et p̄z totū p̄nūcūz ydeas
 platonicas p̄nūcūz relinq̄m̄, legē ut
 tra q̄ oīs tales sūt false hō ē spēs

animal est genus demonstratio est
subiectū in analeticis si ille sit ppo
sitiones sic significatio qz nō sūt p
pōes nll terminū p l r sūptis qb? p l r
sūptis sūt manifeste false. **E**t cō
tra illa forte ar inferēdo q nulla est
spēs n3 aliqō est gēral qz neq3 iste
termin? hō est spēs n3 iste termin?
aial est genus 7 sic de aliis. igit nūl
lus termin? est spēs. n3 aliquis ter
minus est genus 73 a singularibus
ad suā ulem. 7 aīis p3 ex dictis.
Item ar p regulā thopicaz in q
dicitur q talia sūt subiecta q lta pre
mittūt a p dicitur in qua regula tū
nūtur q p dicitur scōe intētiōis 7 im
pōnis possūt a l n restringere subiec
ta prime intētiōis uel impōnis ad
supponendū māl r. **P**ro qbus di
citur negādo oīam cūz infer tur ex
dictis q nulla est spēs. 7 dicitur q
m lti termi sūt spēs sicut subiecta il
laz hō ē aial mouetur 7c. 7 ad for
mā dicitur negādo l lā oīam nec il
le termin? hō est spēs. n3 ille termin?
aial est genus 7 sic de aliis. igit nūl
lus termin? est spēs n3 ibi ar a sin
gularibus ad suā ulem. unde aīis est
vex q iste termin? hō demonstrādo
subiectū istius pōnis hō currit nō
est spēs. l3 subiectū eius sit spēs. qz
subiectū istius pōnis nō est iste ter
minus hō qz nō est iste termin? exīis
hō unde oīs ille tales sūt false ille
termin? hō est subiectū ille termin?
aial est p dicitur in tali pōne. hō est
aial. sicut ille tales sūt false ille est hō
demonstrādo aīuū. si frequēter oīs
tales modi loquēdi admittuntur cā

breuitatis ubi ar¹ 7 in dū ille loqu
di nō petūt illam diffinitatez. unde
pp expmre breuius mētis ocep: ul
terminos appellam? noibus reruz.
Et p hoc dicit ad argūmētū q illa
re¹ thopica est inuēta solū pp breui
tate loquēdi nō q general r uera sit.
Ex qb? ultra cōcludit q sola suppo
p l r est suppo. q sic diffiniri potest.
Suppo p l r est statio termini si
gnificatiue sūpti p supposito aut sup
positis in qō uel in q trāsit uis ter
mini a quo hēt ut supponat. Et qz n¹
est suppo nisi p l r id pōt dici p re¹
q oīs termin? supponens supponit
p l r. Supponū aut p l r alia cois
alia discretā. Suppo discretā est sta
tio termini discreti aut termini cois
cū signo demonstratiuo discreto pro
supposito uel suppositis in qō uel in
q trāsit uis termini a q hēt ut suppo
nat. 7 dco cum signo demonstratiuo
discreto pp talē terminos talē talis
tantus 7c. q nō faciūt p pōne singu
lares. unde lta est in definita demon
strato te albo. talis hō ē qz sub
iatur termin? cois cū p pōie demon
stratiuo. Suppo p l r cois ē statio
termini cois p supposito uel suppo
sitis in qō uel in q trāsit uis termini
a q hēt ut supponat. Supponūz co
muniū p l r alia ofusa tū. alia ofu
sa distributua. 7 alia determinata.
Suppo ofusa tū est statio termini
cois p supposito uel suppositis i qō
uel in q trāsit uis illius termini a q
hēt ut supponat sic q sub illo y rti
re illius suppois l3 delectere cū de
bita ofusā disunctiz ar copulatiua

ad sua singularia si plura supposita
hēt et nō sēper disuncti nō sēp co
pulatione unde nō sequitur omīs hō
dīr ab oī hoīe et isti sunt omīs hoīes
igitur oī hō dīr ab isto uel ab isto
et. oīs. n. est falsū quia omīs hō est
iste uel ille et sic de singlis. sed bene
concludit ex illo asse q omīs hō dīr
ab illo et ab illo hoīe et. **S**uppo
sita et distributiva ē statio termi
ni supposito uel supposito in qd uel
in que transit uis illius uerbi a quo
hēt ut supponat ille termi⁹ sup que
cadit uis termi ipsi et tūc distribu
ere. **S**ed dubiū inelidit utrū sub
quolq termino stante distributiva et
plura supposita hēnt liceat copulati
ue descendere et at q non quia sub
iectum istius ppōnis necessario oēs
ens est stat distributiva et tū sub illo
nō l3 descendere copulatiue ideo et
p3 oīs et a^o. s. q subiectum stet di
stributiva quia in illa necessario ens
est stat subiectum ofuse tū. ideo ad
ueniente li omē stat distributiva et
b^o at quia nō sequitur necessario oēs
ens est. et for. est ens. igitē necessario
for. est p3 et. secūdo sic in ista tu in
cipis scire omēs ppōnez supponit
li ppōne distributiva et tū nō l3 de
scendere copulatiue igitē et. p3 et a^o
at quia in illa tu incipis scire aliquā
ppōne stat li ppōne ofuse tantum
igitur p apōitionē illius termi oēs
supponit distributiva et b^o p3 quia
nō sequitur tu incipis scire oēs ppō
nez. a. est ppō igitē tu incipis scire
a. qz aīs est uerū et oīs falsū ponē
do q sint quatuor ppōnes quarum

tres scias et quarta puta is. sic falsa
tūc nō exītibz pītibz ppōnibus
delinat a. esse et sequitur q tu incipis
scire omēs ppōne qz in istanti qd ē
pīs nō scis omēs ppōnez et imedi
ate post istans qd est pīs scies oēs
ppōnez igitur tu incipis scire omēs
ppōnem et tū nullaz ppōnez incipis
scire quia nec incipis scire a. n3 aliā
ppōnez ideo et. **S**ed dubiū rīde
tur q nō sub quolq termino distri
butiva supposito l3 descendere copula
tiue sicut manifeste pbant argumēta
si ubi terminus distributivus hūerit
plura supposita et non fuerit termi⁹
impediēs ut est li incipit. et termi⁹ i
modales et dictio exceptiva et hinc l
l3 copulatiue descendere. **S**uppo
sita determinata est statio termini cois
p supposito uel supposito in quod
uel in que transit uis illius termi⁹ a
quo hēt ut supponat sic q sub illo
termi⁹ l3 disunctiue descendere si
plura supposita habuerit et nō aliūde
fuerit impeditus ut for. est hō et. de
quibus supponit sequitur regule
Prima omē signū uniuersale af
firmatiuū ut li quīl3 omīs et. non ē
quiualens orōni distributivae terminū
sequētes cui imediate additur et eius
determinatiōez nisi impediatur aut qz
alīn⁹ hoīs currit tā li hoīs q li alīn⁹
suppoit ofuse distributiva si termi⁹ i
mediate sequētes ab illo termi⁹ rec
tos a quo illuz signū regle ofundit
ofuse tū dūm illi termi⁹ sunt ofun
dibiles et supponēt et. re^o dictio ex
clu^o trāuerso nō distribuit et ofun
dit nā tertius coēs imediate sequētes
43

confundit ofuse tm̄ et mediate sequen-
tem distribuit, tertia regula signa u-
niuersalia equalentia orationib⁹ scē,
q̄libz infinituz semp re, affirmatia
ofundit ofuse tantū terminos sequen-
tes coēs et supponentes ut prius.

Quarta regula signa negatia distri-
buit terminos coēs supponentes rec-
tos a copulis nel terminis sup quibus
cadunt mediate uel immediate et in-
telligimus illas regulas et sequentes
nisi impediuntur. et etia ubi termi-
supponat quia in talibus ois chime-
ra est tragelaphus currit nō suppo-
nit subiectum distributue et p̄dica-
tum confuse tantum. **E**x quo p̄z
q̄ in cōtradictoriis de terminis cō-
munibus non supponunt termini cō-
tinue dissimili er ut in istis omnis
chimera est, aliqua chimera nō ē re.

Quinta regula uerbum infinituz
et p̄cipiuz et generaliter omnis ter-
minus infinitus distribuit terminū
sequētes ipsū mediate uel immediate
lz bene includat negationē ut tu es
nō homo uidens asinum li uidens
et li asinum supponit distributue si-
militer in illa adam non est in aliq̄
loco supponit li loco distributue ca-
piendo illum terminū totuz non
est infinite ita q̄ illa p̄pō sit affi-
et sit sensus q̄ adam est nō ens aut
nō entia in aliquo loco, similiter sup-
ponit li homin in illa tu es non idē
hōi et sicut dictum est de termino in-
finito ita et de priuatiuo dicitur.

Sexta regula isti termini, dīc, a-
liud, careo, nescio, ignoro, nolo, et si-
miles distribuit ablatiuos uel accu-

satiuos rectos ab eis sequētes ut tu
es aliud ab hoīe tu es aliud ab asi-
no tu ignoras aliquā p̄pōnem. **E**c-
cias q̄ li aliud et li dīc non distri-
buunt nisi ablatiuos aliter hec non
esset uera tu es aliud ens ab asino,
cuius tñ exponentes sunt uere quia
tu es ens et asinus est ens et tu nō es
illud ens qd est asinus, igitur tu es
aliud ens ab asino. **S**eptima re-
gula uerba spectantia ad actum men-
tis non includentia negationem ut
placet, libet, diligo, amo, cupio, pro-
mitto, et similia confundunt confuse
tantum terminos sequentes ut de-
lector habere pecuniam quamuis
nullam pecuniam delecter habere.

Octaua regula isti termini incipit
desinit, fit, egeo, necessario, oz, ime-
diate tetraturat, continue et dic-
tiones exceptiue confundunt ofuse
tantuz terminos sequentes ut neces-
sario homo est aīal tam li homo q̄
li aīal stat ofuse tantum.

Nona
regula isti termini ad p̄p pro ofun-
dunt confuse tantuz terminos sequen-
tes se ut sum hic p̄p habere pecuni-
am li pecuniam stat confuse tantum.

Decima regula due negationes
aliquando confundunt confuse tan-
tum ut non quidam homo non est
animal li animal stat confuse tantuz.

Undecima regula ista nota con-
sequente si in comparatione ad cō-
sequens distribuit subiectum antece-
dētis ut si homo currit animal cur-
rit li homo stat distributue in res-
pectu ad totaz cōditionalez sed in
respectu ad p̄dicatū stat determinate.

Ex quo sequitur quod id terminus supponit
 ofuse et determinate. **D**uodecima
 re copulati gradus et suplativi co
 sudent ablativos et genitivos rectos
 ex natura copulationis distributive.
Sed terminos rectos ex natura q
 tatis excessus sudent tamen, ut tu es
 n^o tua pre qritatia p aliquid, li parte
 qritatia stat distributive et li aliquid
 ofuse tamen et similiter distribuit li line
 et absqz. **T**ertiadecima re relatiua
 identitatis sub sepe distribuunt et
 sudent ofuse tamen terminus sequentem
 ut in scda pre istius copulatiue omis
 ho uinit et ille est aial li ho stat di
 strubutive et li aial ofuse tamen, cum enim
 relatiua stat distributive hec nim si
 gni uniuersalis affirmatiua, nunqua
 m distribuunt nisi aia fuerit uniuersa
 lizata. **I**deo li sicut li qritus li qlr
 ho distribuunt nisi ponatur distribu
 ere gratis, id ille sicut equit nre tu es
 ita magnus sicut aliquis ho, tu es ita
 magnus qritus est aliquis ho, et tu
 es talis magnus qlr est aliquis ho
 qz no p^o nisi sine q refert id non
 plus p^o ar distribuunt q suu aia sit
 distributiu. **Q**rtadecima re hec diu
 ctio copulatiua ofudit ofuse tamen terminus
 sequentes se qn diuisione tenet ut hic
 et rome est aliquis ho. Ex quo sequi
 tur ultra q termini coes pluralis nu
 meri includeres li et tantus diuisione
 ofudent ofuse tamen terminus coes se se
 quent ut isti hoies snt ho, li ho stat co
 sule tamen, et est scius q iste ho e ho, et
 q ille ho est ho. Ex q sequitur ultra q
 illa est uera hoies snt ho, duo hoies
 snt ho, tres hoies snt ho et sic ultra,

Ex quibus sequitur ultra q duabus uici
 bus fuit ho, et tribus uicib⁹ fuit ho
 et infinites fuit ho qz li ho stat ofu
 tamen imo no solu duab⁹ uicibus fuit
 ho neqz etia tu duabus uicib⁹ fuisti
 ho et trib⁹ et infinites fuisti ho qz
 in qlz istaia hore fuisti ho et qolz
 instas a hore fuit unu semel igit in
 finitis uicib⁹ fuisti ho. Et li ar q si
 quia pisse semel fuisti ho igitur non
 infinites uel bis fuisti ho negatur
 oia sicut no sequitur una uice precise
 igit no in finitis uicibus. **E**t id qd
 enscuqz tu fuisti alicubi coriens fui
 sti ho. Ex quibus sequitur ultra q ista
 aduerbia bis, ter, quater, et similia co
 sudent ofuse tantu terminus coes se
 quentem quia illa aduerbia equivaler
 noibus pluralib⁹ ofudentibus ofu
 tamen. **S**ed forte ar oia illa ppo
 nez cessaz q duo hoies snt un⁹ ho
 quia sequitur p onclusionem simplicem igit
 tur unus ho est duo hoies. **T**res se
 gatur q oia snt unuz, ois falsuz et
 oia ar quia illa snt unu demonstran
 do duas res, et illa snt unu demon
 strado tres res et sic ultra igit oia
 snt unuz oia tenet a singularib⁹ ad
 uniuersale et aial pz tenedo subiecta
 illaz singulariuz diuisione, et q ois
 illatu sit falsu ar quia sequit oia snt
 unum igit nulla sunt q non snt unu
 ois est falsum quia eius contradic
 rium est uerum scilicet aliqua sunt q
 non snt unum, quia demonstratis
 nobus hominibus ista non snt u
 num tenendo li ista collective, et ista
 snt aliqua igitur aliqua non snt u
 num, tenet oia expolitorie tenendo

a illi

utrobique si ista collectivae. **I**tem
sequitur quod aliqui sunt homines qui dicuntur ab
hominibus. Sed dicuntur ad primum negan-
do illam omniam. sed sequitur si converti
debeat duo homines sunt unus homo igitur
unus duorum hominum est homo. **A**d finem
autem inferitur quod omnia sunt unum dicitur
negando omniam. Pro quo est intelligendum
quia ille terminus pluralis noster, en-
tia includit licet et tentum divisivae et col-
lectivae distincto modo aut distinctis
ideo adveniente signo universalis dis-
tribuitur copulativae tam collectivae
quam divisivae ita quod istius universalis a-
liques singulares habent subiecta. tenta
divisivae et aliquae habent subiecta tenta
collectivae aliter non sufficienter su-
merentur sine singulares et sic aliquae
singulares sunt false puta ille in qui-
bus tenetur licet ista collectivae. **A**d
tertium cum arguitur quod aliqui sunt
homines qui dicuntur ad homines dicuntur
quod in hoc est verum. sic quod sor. et plato
sunt ipsimet. et ipsimet dicuntur a se ipsis
licet ipsi non sint dicentes a se ipsis. si
dicuntur diversimode significantibus sub-
iectis illarum propositionum. **S**ed incidit
duo dubia. Primum utrum pars ex-
tremi supponat. **S**ed et utrum termi-
nus sequens aliqui habeat vim confundendi
terminos praecedentes. **A**d primum dicitur
quod non quia eo dato sequitur quod pre-
dicatum illius propositionis tu es homo
videns sor. posito quod videns sor. non
supponit quia nulla suppositione suppo-
nit non enim supponit determinate
quia eadem ratione supponeret dis-
crete cum una pars stet determinate
et alia discrete licet pars extremi suppo-

nat. **S**imiliter arguitur de predicato
istius tu es sor. vel plato. **A**d opposi-
tum arguitur quia aliter comparati-
vus gradus differt aliud delinit et
sic de aliis terminis non confundere-
rent neque distribuerent terminos se-
quentes se omnia falsum igitur etc.

Ideo dicitur concedendo dubium et
cum arguitur quod predicatum istius
tu es homo videns sor. non supponit
negatur argumentum et cum dicitur
quod nulla suppositione supponit con-
ceditur. ex quo non sequitur quod non
supponat supponit enim eius predi-
catum aliquibus suppositionibus quod
supponit discrete et determinate co-
pulative sed neque discrete neque de-
terminate. Et ita dicuntur de predicato
istius omnis homo est sor. vel plato ut
dicere et licet ultra quod supponit multis
suppositionibus discretis si nulla suppo-
sitione discreta vel confusa tamen quia licet
non est pars predicati. Et si quare utrum
id predicatum stet confusa tamen aut discrete
dicitur discrete. et non sequitur dis-
crete supponit igitur aliqua suppo-
sitione discreta supponit. sicut non sequitur a
licet quia isti currunt quia velociter isti
currunt igitur aliquo modo isti cur-
runt quia alius est verum ut pars et omnia
falsum si sequitur igitur aliqui vel aliqui
modis isti currunt. et ita sequitur discrete
supponit et igitur aliqua vel aliquibus
suppositionibus discretis supponit.
Quantum ad secundum dubium
quod sit utrum arguitur quia ista propositio
differens ab ente non est ens est ve-
ra et non est vera nisi licet ente stet con-
fusa tantum igitur omnia quod licet ente stet

confuse tantum p3 dñā 7 b" quia
 si statet dñēmiatē aut ofuse 7 dñtrē
 butue cum alijs paribus liceret des-
 cendere copulatiue aut disiunctiue is
 sine sic sine sic ex ea sequitur falsum
 igit illa ē falsa igit cū illa sit uera se-
 quitur q stat ofuse tñ li ente 7 hoc si
 est nisi ratione negatiōis sequentis
 igitur negatio sequens ofūdit ofu-
 tñ terminuz pcedentem. ¶ Item si
 nō stat ofuse tñ si determinate seg-
 tur q hec dñā sit bona ofens ab en-
 te non est ens igitur ab ente ofens
 non est ens q tamē nō ual3 quia ab
 omī ente qdubet ofens est ens. Se-
 cundo arguitur sic in illa propositio-
 ne animal currit si homo currit sup-
 ponit li animal confuse tantum in
 ordine ad totam conditionalem at
 dñā 7 hoc non nisi ratione note
 dñā se igitur runde sub li animal
 l3 descendere disiunctim cum debi-
 ta constantia 7 non copulatiue neq3
 ofunctiue ideo li animal supponit
 confuse tantum 7 sicut dicitur de li
 si ita 7 de li ergo ideo. ¶ Ad oppo-
 situz arguitur quia si sic sequitur q
 idem terminus supponit determina-
 te 7 confuse tantum dñs tamen est
 falsum 7 dñā arguitur de predica-
 to ofens illius conditionalis in es
 animal si tu es homo quia ex dubio
 sequitur q stat confuse tantū 7 stat
 etiam determinate quia sub eo licet
 descendere disiunctie capiēdo istud
 ofis sine aīte ut p3. ¶ Ad qd dubiū
 responderetur concedendo ipsum et
 dicitur q in illa propositione diffe-
 rens ab ente non est ens non suppo-

nit li ente confuse tantum solum ra-
 tione illius negatiōis non ipsum se-
 quentis sed etiam ratione filius ter-
 mini differens pcedentis. ¶ Et si ar-
 guitur per regulam supradictam q
 li differt 7 li ofiferens dñtrībunt
 terminum immediate se sequentem
 rectum ab eo dicitur q illud est ue-
 rum quando non complicatur secū
 alter terminus impediens. ¶ Ad argu-
 mentum cum arguitur q idem ter-
 minus supponeret confuse tantum
 7 determinate dicitur concedendo
 in comparatione entz ad totazypo-
 theticam supponit confuse tantum
 sed respectu categorice supponit
 determinate. ¶ Quintadecima re-
 gula quicquid mobilitat immobil-
 itatum immobilitat mobilitatum. 7
 capitur hic mobilitare pro distibui-
 ere 7 immobilitare pro impedire di-
 stributionem ut sit sensus regule q
 omnis terminus qui est aptus disti-
 buere terminum non distributum
 est aptus si super distibutionem ca-
 dat impedire uerbi gratia in illa nul-
 lius hominis asinus currit supponit
 li hois distributiue 7 similiter li asi-
 nus 7 si ponatur ista negatio nullus
 sic dicendo nullius hominis nullus
 asinus currit supponit li asinus non
 distributiue 7 tūc ille terminus sup-
 quē cadūt illa duo signa supp of tñ si
 pcedat eius distributiue aut alia ofetō
 hēns ipsū ofūddē of tñ ut nulli ho-
 minis nulli asini? cōis hō ofet ab
 omni homine in prima li asinus in
 secunda li homine supponit confuse
 tantū qz alr supponeret determinate

Sed extra illam regulam a^r quia
in illa ppone tantu hō est omne aial
supponit li aial distributue ⁊ tamē
sup eo cadunt duo signa apta distri
buere istum terminu aial igitur ⁊c.
p3 oīa ⁊ b^r sed arguit a^r quia se
quitur formatr tantu hō est omne
aial igitur hō est omne aial quia a^r
ab exclusiua ad suam pīacentez que
oīa non esset bona nisi li aial staret
distributue in aīte. **I**tem in illa
quāz asinus cuiusqz hoīs currit sup
ponit li hoīs distributue ⁊ tam sup
ipso cadunt duo signa distributua
acta distribuere quia quocūqz amo
to staret distributue ideo ⁊c. p3 oīa
⁊ b^r sed arguitur a^r quia bene se
quitur quilibet asinus cuiuslibet ho
minis currit igitur asinus cuiuslibet
hominis currit quia arguit ab uni
uersali ad suaz indefinitaz. ⁊ nō ua
leret illa oīa nisi li hoīs in aīte sta
ret distributue et tū sup eo cadunt
illa duo signa quilibet ⁊ cuiuslibet.
Item in ista omne aial aliud ab a
sino currit supponit li asino distribu
tue ⁊ tamen sup ipso cadunt duo si
gna acta distribuere igitur ⁊c. p3 oīa
⁊ b^r. ⁊ a^r ar^r qā bñ legē omne aial
aliud ab asino currit igitur aial aliud
ab asino currit q tū nō ualeret nisi
li asino staret in aīte distributue.
Item in ista tū hō nō st aial sup
ponit li aial distributue ⁊ tū sup eo
sūt duo signa igitur ⁊c. **I**deo dicit q
dictio exclusiua nō impedit signum
uniuersale affirmatiuū n3 eoduerso
ut p3 in prio argumto. Et ultra d2
q signū uniuersale affirmatiuū nū

quā uniuersale sibi equalens impe
dit ut p3 in scōo argumto. **U**ltimo
dicitur q signum uniuersale affir
matiuum nunq impedit aliud signū
sequens ipsum sed ipsum bene impe
dit a pcedente ut p3 in ista tu d^rs
ab omī hoīe. In aliis aut raro pōt
regule instantia reperiri. **P**osito eti
am q terminus ille super quem ca
dunt signa supponat neq3 dictio ex
clusiua impedit signum negatiuum
sequens neq3 impeditur ab eodem
ut tantuz homo non est animal stat
li animal distributue ut probat ar
gumentum ultimum. **S**exta deci
ma re^a supponente termino comunt
in ppone sup quē non cadit aliquis
terminus hēns n3 ostendendi aut di
stribuendi supponit determinate ut
hō currit. **E**x qbus regul infer^r q
alicuius u^lis affirmatiue subiectum
supponit ofuse tm ut p3 de subiecto
istius infinitus numerus est in isto
otinus non enim supponit subiectū
illius distributue non enim sequit
infinitus numerus est in isto otinus
h. b. est nūis igit. b. est in isto otinus
Et p id subiectū alicuius u^lis nega
tiue supponit ofuse tm ut ista iūit?
nūis nō est in isto otinus. **I**tem etiā
alicui⁹ u^lis affi^r subiectū supponit
discrete ut p3 de illa totius for. ē b^r
for. Et legē ultra q alic⁹ indefinit⁹
⁊ alic⁹ p^rictaris nō exclusi⁹ subiectū
supponit ofuse tantum ut necessario
homo est animal ⁊ intelligitur ali
qua rosa. **A**licuius uero indefinite
supponit subiectum distributue p di
casi d^ru⁹ tm ut d indefinita q est p^ro

istius pponit omnis hō est aīal, idēz
enī est subiectū et idēz est predicatū
illius in definite et illius utro ideo eis
dem supponitibus supponit. Ita eti
am aliquid indefinite affirmative
subiectū et predicatū supponit distri
butie ut p3 d pte illi? uti? hō ē aīal
et sic aliquid indefinite subiectū sup
ponit confute tū et predicatū distributi
ue ut tū aīal est hō. De singulari e
tiam sequitur qd aliquid singlis sub
iectū etiam supponit qd n3 supponit
coiter n3 discrete ut p3 de subiecto
utius iste asinus hōis currit quia
nulla suppositione supponit.

De relatiuis.
Relatiuis substantie sege
tractare mām q3 relatiua
accidentia supdictis regis
restituitur. supponentes prio q
relatiū substantie nihil pōt nisi qd
ab ante suo recipit quia relatiū est
an late rei repitacū. Ex quo sequi
tur qd nullū est relatiū diuersitatis
quod etiam ex alio p3 quia isti ter
mini alius reliquis. In talibus p
ponitibus unus hō currit et reliquis
hō moritur. unus homo currit et ali
us disputat nō referant istū terminū
unus hō et p3 nō sūt termini re
latiui, quia p idēz isti termini diuer
sus dīe is in istis pponitibus unus
hō currit et diuersus disputat hō ē
et dīens disputat foret termi relati
de quib? nūc intēdim? dīes falsū id
et. Item dato qd eēt relatiua ly
alius et li reliquis sege qd supponēt
p eis relatiū diuersitatis subē
et suū aīis qd est extra sic opīnātes

et dīa tenet in ista pponē utius hō
currit et alter homo disputat ponē
do qd oīs hō curat et qd oīs hō dispu
tet aīis supponit p oī hōie et verificat
p oī hōie et p eod supponit r3. s. li ali?
qd ponitur p relatiū subē diuersi
tatis. Ideo de relatiuis subē identi
tatis dicitur primo qd ante affirma
to et p nullo uerificato relatiūz. p
nullo supponit ut hō est asinus et ille
currit supponit tamen interdum re
latiū ante exīe in ppositione ne
gatiua et pro nullo supponente, ut
ante non est et ille erit. Item
ante uerificato determinate pro uno
solo et non apto nato uerificari pro
pluribus in eadem ppositione in
qua est relatiū supponens suppo
nit discrete ut aliquis homo est sor.
et ille currit li ille supponit discrete
Interdum autem dīgit aīis uerifi
cari affirmative et relatiū nō sup
ponere ut chimera intelligitur et ip
sa est. Item ante uerificato deter
minate et p pluribus apto nato ue
rificari relatiū supponens supponit
determinate ut aliquis hō currit et
ille est aīal. Ante uero uerificato di
stributue et apto nato uerificari p
uno solo relatiū supponente suppo
nit ipsum discrete ut omnis homo
est sor. et ille est animal. Sed ante
uerificato distributue et pro pluri
bus apto uerificari relatiū sup
ponens supponit distributue ut om
nis homo currit et ille disputat. Ant
ecedente autē uerificato confute tū
apto nato uerificari p uno solo r3
supponens supponit discrete ut prius

Si uero uerificetur p^r p^ribul^r et po
 natur in ead^e cathogo^r relatiuū sup
 ponēs supponit, sicut suū aīis, si sit i
 diuersa suppoit determinate. **E**x
 quo p^r q^r iste sūt false, p^rmitto tibi
 denariū quē tibi p^rmitto, tu idigel
 oculo quo indiges ad uidēdum q^a
 aīcia affirmata p^r nullo uerifican
 tur iō r^ectia illorū p^r nullo suppo
 nū. **A**nīte discrete uerificatio suppo
 nens relatiuū supponat discrete ut
 sor, currit et ille disputat, et nō orhūe
 lz ponere aīis loco relatiui ubi sit
 terminus discretus. **A**nīte p^r aliquo
 uerificato et relatiuo supponēte sup
 ponit generaliter relatiuum solū p^r
 illo p^r quo uerificatur suū aīis nō
 tū in cōpatione ad aliud extremum
 ut qdam dicūt quia tūc seqretur q^r
 ista esset falsa oīs hō est aīal qd est
 rōnale quia illa f^r q^r oīs hō ē aīal
 qd aīal qd est oīs hō est rōnale et
 oīs est falsū quia tū aīal qd est ra
 tionale est hō igitur oīs hō est aīal
 qd est rationale. **E**rez exponētes
 illius sūt uere et contradictoria sua et
 am est falsa ideo illa est uera. **E**rez
 sequitur q^r illa opinio sit uera si ip
 sa sit falsa. **E**tem q^r aliquis hō ē
 si ipse sedet et q^r aliquis hō est mor
 tuus si ipse est uiuus et sic de aliis.
Etem ex illa positione sequitur
 q^r tales copulatiue sunt false, aliq^s
 homo est et quilibet homo est ille quia
 secunda pars significat q^r quilibet
 homo est ille homo qui est et hec si
 gnificat q^r quilibet homo est ille ho
 mo qui est quilibet homo. **E**tem
 sequitur q^r aliquis homo est suus fi

lius et nullus homo est suus filius
 quia nullus hō est cuiuslibet homis
 filius et aliquis homo est suus filius
 quia aliquis homo est alicuius hōis
 qui est filius. **E**x quib⁹ regulis ē
 ultra eludendū q^r relatiuū nō sup
 ponit distributiue nisi aīis eius sic
 supponat neq³ ofule nisi eius aīis
 sic supponat dūmō eius aīis suppo
 nat. **E**t p^r maiori declaratione hui⁹
 regule ultime est intelligendū q^r se
 cūdum istam positionem hec p^ro⁹ a
 liquis homo currit si ipse disputat
 nō significat q^r a. liquis homo currit
 si ipse qui currit disputat sed signifi
 cat q^r aliquis homo puta sor, aut
 plato et sic de aliis, currit si sor, uel
 plato et sic de aliis disputat, unde re
 latiuum non connotat inbrentiam
 predicati ad subiectum aut subiecti
 ad predicatum licet soluz supponat
 pro illo pro quo uerificatur predi
 catum de subiecto aut econtrario.
Circa istam materiam dubium
 incidit ntrum aliqua copulatiua sit
 uera cuius altera pars principalis
 sit falsa, et aliqua copulatiua sit falsa
 cuius quibet pars principalis sit uā
Et aī^r p^ria p^r hec copu^r est uera a
 liq^d aīal est et si tu es id tu es aīn⁹
 et tū et ei⁹ p^r est f^r igitur et p^r et
 a^r et q^r aī⁹ ē et si tu es illud tu es a
 si⁹ et oīs aī⁹ ē aīal igit^r aliq^d aīal ē
 et si tu es illud tu es aī⁹ si b^r et q^r
 illa contradictoria est f^r si tu es illud tu
 es aīn⁹ quia eius aīis est uerum et
 oīs falsum quia ly illud in aīcedē
 te suppoit p^r oī aīali distributiue q^r
 suū aīis p^r oī aīali uerificat igit^r et.

Ad fam ptem istius dubii sic at qz illa copulativa est falsa aliq ps proportionalis est in hoc otinuo 7 pria nō est illa 7 2^a nō est illa. 7 tertia nō est illa 7 sic ultra 7 cū qlz ps est vera nulla. n. ps est falsa postq nō est deuenire ad ultimā ptem pportio nālē. qz aut sit falsa p3 qz alr seqrē qz aliq ps proportionalis est in hoc otinuo 7 nulla est illa 7 fiat argumē tū de illa copu^u aliq ps pportio nālīs est in hoc otinuo 7 hec non est illa. 7 hec nō est illa demonstrādo pri mā 7 fam 7 sic ultra. ¶ Itē hec copulativa est falsa aliquis hō ē 7 pso nō est ille 7 cicero nō est ille 7 tū nulla eius ps est falsa. qd af ponendo qz solū plato 7 cicero currant 7 for. dicat istaz aliquis hō currit 7 plato pferat illā plato nō est ille. 7 cicero eque cito cū platone pferat illaz 7 cicero non est ille. tūc copulativa facta ex illis tribus est falsa 7 qlz ps eius est vera quia prima est vera ut p3 7 scda etiam est vera quia hec copulativa est vera aliquis hō currit 7 plato nō est ille 7 qua ratione scda ps est vera eadem ratione tertia ps est vera quia eque cito fuit prolata sicut secunda 7 eodem modo se habuit ad primam sicut secunda. et ideo qua ratione propositio prolata a platone fuit vera eadem rōe illa plata a ciceroe fuit vera. ¶ Itē si plato nichil proferret propositio plata a ciceroe esset vera sed nunc est eque vera sicut tunc esset igitur 7c. ¶ Item aliquis illorum profert verum per se sumptum cum ista in

differenti copulentur igitur illa tria. 7 si sint cōiuncta significant hē ante copulationem significabant 7 sequitur ppoliticum. ¶ Item in tertia pte istius copulatiue supponit li ille determinate 7 p illo pro quo verificatur sanz aīis. 7 suum aīis verificatur dīiunctiue igitur 7 tertia pars est vera oīa tenet intelligenti materiam 7 istud argumētū quartū est p prima pte dubii. ¶ Item hec copulativa est falsa aliquis hō est 7 qlz hō est ille 7 nullus hō est ille. 7 tū quelz pars est vera igitur 7c. p3 oīa 7 b^o arguitur quia prima ps est vera 7 quelibet singularis secūde partis est vera cum prima parte 7 cuilibet supposito subiecti cor respon det una singularis igitur illa uniuersalis est vera cum prima parte p3 oīa 7 ponitur b^o sed a^o af qz qlz singularis istius uniuersalis seorsuz capta cum illa indefinita est vera igitur qlz singularis est vera p3^a 7 p^e aīis qz oīs tales co^u sūt vere aliq hō est 7 for est ille aliq hō ē 7 pso est ille 7 sic de aliis. ¶ Itē hec co^u est vera aliq homo est 7 for. est ille 7 pso est ille 7 sic ultra qz in qualz singulari rēm suppoit determinate 7 non discrete p illo p q verificatur suum aīis ideo qlz talis copulativa est vera. ¶ Item prima singularis est vera 7 arguitur etiam qz secunda sit vera quia capiatur prima 7 ponatur sic significando loco 1° 7 e contra 7 sequitur qz ipsa remanet vera 7 etiam prima est vera referendo id quod referebat in alia.

Item relatiuuz nō suppoſit p eo
p quo uerificat ſuū aīſ i cōpariōe
ad aliud extremoz nō ad aliā ppō
ſitionem igitur 7c. Et p idem argu
mētū pbatur qd hec eſt uera nullus
hō eſt iſte cū priā pte a cōter. Oclu
ditur qd duo contrariā ſūt ſiml uera.
Sed forte dicitur qd ille non ſūt ſi
gulares uſis illius niſi ſint ſiml ſup
te. Sed oīa ſint duo hoīes oīes
hoīes. ſ. ſor. 7 pto. tū. due ptes am
bāz iſtāz copulatiuāz aliqz hō eſt
7 pto eſt ille. aliquis hō eſt 7 ſor. eſt
ille ſunt uere ponat igitur qd ſic ſi
gnificando copulatur cū iſta pſcula
ri 7 tūc ſequitur qd quelz ſingularis
illius uſis eſt uera cū illa pſculari
qd fuit pbādum. Ideo dicitur ad
dubiu qd ipſa eſt i poſſibile p uera
qz ſui pte loquēdo de copu^u affir
matua iuxta cōpōnēz ſuoz terioz
ſignificat. Ad ſm argumētū dicit
qrendo qd copu^u demōſtratur aut
eīz demōſtrat copu^u opoſita ex p
tribus ſolū ſintis 7 tūc iſta eſt uera
7 etiā qz eius ps eſt uera aut oīd
ſtrat copu^u cōpoſita ex ptrib⁹ inſi
nitis 7 tūc negat qd illa ſit uera aut
falſa qd i poſſibile eſt illā eſſe. **S**ed
forte aī qd illa copu^u pōt eē qz po
natur qd deus pducit vñ lapidez
pedalez in hōra ſic qd in priā pte p
portionali huius hōre pducit pri
mā ptez pportionalē iſtius lapidis
7 in 2ª ſam 7 ſic ultra 7 in priā pte
pportionali huius lapidis ſculpat
priā ptem iſtius copu^u 7 in 2^a ſe
cūda 7 ſic ultra 7 ſequitur qd illa co
pu^u pōt eſſe imo de ſacto erit. Ad

hoc dicitur ut prius. **A**d tertiā ſor
mā qñ aī qd hec copulatiua aliquis
hō currit 7 pto nō eſt ille 7 cicero.
nō eſt ille in cau dato eſt falſa 7 qz ei⁹
ps eſt uera igit 7c. Deſſa ſm nega
tur a^o. ſ. qd iſta ſit falſa 7 dicitur qd
ſicut qz ps ſupra ſolū cū priā pte
eſt uera ita et a dum coniungitur ſic
ſignificando ſit uera. 7 cā eſt quia re
latiuum in tertiā parte iſtius copu
latiue aliquis homo currit 7 plato
non eſt ille 7 cicero non eſt ille ſup
ponit determinate ſolum pro illo
pro quo uerificatur ſunz antecedēs
ut patz ex regulis precedentibus 7
quia antecedens uerificatur pro du
obus diſiunctiue relatiuuz ſupponit
etiā 7 uerificatur pro duobus. 7
ideo tertiā pars eſt uera ſicut ſecun
da 7 eodem modo uerificatur. rela
tiuum enim ſubſtantie capte ſignifi
catum 7 etiam modum ſupponendi
ad aīte. ſi aīſ ſupponat 7 uerificet
7 nō a uerificatiōe terminat poſitiua
alia ppoſitione a ppoſiōe ſui aīſis.
vnde iſte due ſingulares ſunt ita ue
re cum illa indefiniſta collectivē ſicut
diuiſiue. 7 eodem modo ſignificant
neqz ſignificare poſſunt aliter ſtāte
primaria ſignificatione ſi bene uide
atur vnde relatiuum trahat ſignifi
cationem. Et ſi tūc arguitur qd ali
quis homo currit 7 nullus homo
eſt iſte quia aliquis homo currit et
cicero non eſt ille et plato non eſt
ille neque alius homo currit niſi pla
to aut cicero igitur aliquis homo
currit 7 nullus homo eſt ille patet
conſequentia quia priā pars diſiſ.

legatur ex pria parte auctoris et iste sin-
 gulares cum illo medio inferunt illam
 suam ueritatem igitur et secunda pars omnis
 legatur ex secunda parte auctoris et per omnia
 totum omnis legatur ex toto auctore. **H**inc
 debet procedendo totum usque ad illam
 partem. scilicet quod secunda pars omnis legatur
 cum illo medio ex secunda parte auctoris quod
 non est uerum quod singulares ali-
 cuius ueris sunt sumpti cum hoc etiam
 quod cuius supposito subiecti corrumpit
 ac una singulari inferant suam ueritatem
 et hoc maxime ubi predicatum ueris sit de
 teritate sicut posito quod in ista ueris qui
 libet hoc est hoc supponat predicatum de
 teritate nullo alio uariato est ista ueris
 falsa. et tunc quod singularis est est uera.
Ita etiam est de secundis partibus istarum
 copulatarum aliquis hoc currit et nullus
 hoc est ille et aliquis hoc currit et quod hoc
 est ille. et dicitur quod istarum ueritatum singu-
 lares sunt uere et ueris ipse sunt et quod
 non ueris argumentum a singularibus sufficit
 enter enuntiat ad suam ueritatem cum medio
 sufficienti. Et hoc non debet uideri in ratione
 neque quod in aliis et is frequenter repit con-
 sequentiam non ualere a singularibus ad suam
 ueritatem. sic non legatur non promittitur tibi
 iste denarius nisi promittitur tibi iste de-
 narius et sic de singulari igitur non promitti-
 tur tibi denarius auctor enim est ueris in
 casu et omnis falsus. **S**imiliter non legatur
 non necessario iste hoc est aial et non ne-
 cessario iste hoc est aial et sic de singu-
 lis igitur non necessario omnis hoc est aial
 Et per hoc dicitur ad ultimum argumentum
 quod ista est falsa aliquid est et quod hoc est
 illud et nihil est illud quod secunda pars est
 falsa. **S**imiliter et tertia quod ueris cuiuslibet

istarum quod singularis sit uera. Et per
 hoc idem fundamur respondendum est ad
 primum illorum et etiam aliter potest responderi
 ad hoc quod rursus fuerit. **E**t ueris ueris
 dicitur quod duo tria sunt simul uera
 dicitur. quod omnis est ueris et non sequitur
 ex illis processibus neque ueris est de illis
 sed omnis est ueris de talibus contingit
 omne intelligens est deus posito quod solus
 deus intelligat. et non contingenter intel-
 ligens est deus. ueritas enim est uera.
Similiter omnis est ueris de talibus inci-
 pit omnis hoc esse sor. et non incipit hoc
 esse sor. posito quod nunc primo sor. sit
 omnis hoc. est enim prima uera secundum comu-
 nem uerificationem talium propositionum quod
 in instanti quod est prius est omnis homo
 sor. et non immediate auctor instans quod est
 prius fuit omnis hoc sor. et secunda pars quia
 eius dictoria est falsa. Et si autem per
 bando quod illa tria affirmantur sit falsa quia
 legatur contingenter omne intelligens est
 deus igitur contingenter aliquid intelligens
 est deus quod auctor ab ueris ad suam parti-
 cularem et omnis est falsus. **E**t idem auctor
 de secunda quia legatur incipit omnis hoc
 esse sor. igitur incipit hoc esse sor. omnia
 pars ut prius et omnis est falsus. **I**deo
 debet quod in talibus terminis compositis non
 est inconueniens duo tria esse simul ue-
 ra. neque ueris argumentum generaliter ab
 ueris ad particularē aut indefinitam. et
 ita intelligende sunt auctoritates quod al-
 legari possunt. et sic dicitur de duobus
 inuicem contrariis quod ipsa sunt si-
 uera. ita procedendum est quod duo sub-
 contraria sunt simul falsa ut contin-
 genter intelligens est deus et non co-
 tingenter omne intelligens est deus

similiter incipit homo esse for. et non
incipit omnis homo esse for. **S**ed
te autem quod duo contradictoria possunt in
tem stare cum uno tertio quod ista co
pulative est vera, aliquis homo est et
tu es ille et tu non es ille, et secunda pars
dicitur tertia et utraque est vera quia
utraque leonum sui accepta cum prima parte est
vera igitur utraque pars est vera. Item
autem contra hoc quod dicitur quod ista duo con
traria sunt simul falsa, scilicet secunda pars et
tertia pars istius copulative, aliquis
homo est et quilibet homo est ille et non
homo est ille, quia ista sunt contraria
in materia naturali et in predicatione
directa igitur non sunt simul falsa per
omnem ex eorum unam regulam deo dicitur
ad primum negando omnem cum concludit
tur quod duo contradictoria sunt simul ve
ra, et sicut in veritate cum uno tertio
et creditur quod ista copulative est vera,
aliquis homo est et tu es ille et tu non
es ille, quia in utraque li ille stat de
terminatus et ita verificatur una dis
iunctive sicut alia et ideo tertia pars
non contradicit secunde sic referendo, in
de advertendum est quod ad dandum con
tradictorium in relativis oportet mutare
suppositiones relativum ubi relativum sup
ponat contra et dum fuerit pars prin
cipalis extremi, et ideo quia in secunda
parte istius aliquis homo est et tu es il
le, supponit li ille determinatus ideo
in suo contradictorio debet opponere di
stributive, et per omnes sunt contradictoria
erit secunda pars istius disiunctive
nullus homo est vel tu non es ille, et
est sensus secunde partis quod tu nullus
homo es, quia li ille stat distributive

unde contradictorium illius tu es ille
non potest coniungi cum ista indefini
ta dum relativum refert id autem ali
quis homo est. Et ita advertendum
est in assumendo contradictorium co
pulative quia oportet suppositiones rela
tivorum mutare sicut et antium ubi
fuerint termini communes ut in dādo
contradictorium illi omnis homo est
et tu differs ab illo debet tale aliquis
homo non est vel ab illo tu penes dif
fers, ubi li ille stat determinatus. Ad
aliud respondetur negando omnem
scilicet ista non sunt falsa quia sunt
in materia naturali et in predicatione
directa, unde illa regula non est uni
versaliter vera, quia ista sunt talia
contraria tantum omnis homo est homo
et non tantum omnis homo est homo.
Similiter illa quilibet homo de neces
sitate est ens et nullus homo de ne
cessitate est ens. Aliud dubium est
utrum hec sit vera, aliqua propositio est
vera si sua contradictoria est vera, et autem
quod sic quia illa est una conditionalis
cum non sit categorica ex cuius
ante sequitur omnis, quia ista aliqua
propositio est vera bene sequitur ex illa
sua contradictoria est vera que ponit
pro ante igitur illud dubium est conditio
nalis vera. Item contradictorium con
ditionalis est falsa igitur et, item contra
dictorium omnis illius conditionalis
repugnat ante igitur illa conditionalis
est vera. Item ex contradictorio omnis
illius conditionalis sequitur dictio
rium ante eiusdem igitur illa conditio
nalis est vera. Item hec advertitur cum
illa conditionalis aliqua propositio est vera

Si contradictorium illius est verum
et hec est vera igitur et prius p3 dñā
et b^o quia quacūq3 ppōne data si
contradictorium illius est verum aliq
ppō est vera. ¶ Item hec dñā est
bona sua contradictoria est vera igitur
aliqua ppōitio est vera ponendo q
similis relatio seruetur in ante illius
rationalis sicut et in ante istius addi
tionalis manifeste enīz añs cū sit p
positio infert hic añs et hec rōnalis
uertitur cū illa addicionali igitur illa
addicionalis est vera. ¶ Item in ista
aliqua ppō est vera si sua contradic
toria est vera si sua supponit distribu
tue p omī p quo verificatur suum
añs et quia añs verificatur p omī
ppōne vera distributiva ideo illud
relatiuū supponit distributue et ue
rificatur p omī ppōne vera ideo
añs istius non pōt verificari qn ue
rificetur añs sic significantibus ter
minis neq3 eōtra ideo sequitur q
hec addicionalis est vera. ¶ Positūz
et arguitur quia nulla ppō est vera
si sua contradictoria est vera quia nec
ista est vera si sua contradictoria est
vera neq3 ista est vera si sua contra
dictoria est vera et sic ultra de singu
lis ppōnibus igitur nulla ppō est
vera si sua contradictoria est vera.
¶ Item quilibet ppō ē falsa si sua
contradictoria est vera igitur nulla p
positio est vera si sua contradictoria
est vera. ¶ Ideo dicitur ad dubiūz
ipsum occedendo quia est addicionalis
necessaria ut pbant argumenta et
maxime penultimum unde ista ppō
est mere addicionalis et nō hēt cathe

gorice pbari sed illa et quelz ypo
thetica habet suo modo pbari sicut
talīs copulatiua aliquis hō est et tu
non es ille non habet. sic pbari de
forma for. est et tu non es ille et for
est aliquis hō igitur aliquis homo
est. et tu non es ille sed pbari debz
quolibet pars p se q̄uis ista copula
tua bene sequatur ex illo ante gra
tia materie unde non seq̄ in aliis
terminis asinus est et si tu es ille tu
es rudibilis et omnis asinus est al
qō aial igitur aliqō animal est et si
tu es illud tu es rudibilis. ¶ Ideo in
specta suppone relatiui et inspecto
p quo relatiuū supponit est ista cō
ditionalis necessaria aliqua ppō est
vera si sua contradictoria est vera et si
sequitur omnis ppō est vera si sua
contradictoria est vera ista hō est as
inus est ppō igitur ista homo est as
inus est ppō vera si sua contradicto
ria est vera neq3 a^o est uniuersalis
quia est ypothetica. Et sicut dicitur
de ista ita dicitur de talibus omne
aial si ipsum est rudibile est asinus
quia non sunt categorice sed ypo
thetice unde non sequitur omne aial
si ipsum est rudibile est asinus for
est aial si est rudibilis igitur for. est
asinus non enim ualet dñā quia a^o
non est uniuersalis sed est additio
nalis uertibilis cū illa omne aial est
rudibile si ipsum est asinus ideo ille
non uertuntur omne aial si ipsum
est rudibile est asinus et omne qō est
aial si ipsum est rudibile est asinus
quia secūda est categorica uniuersa
lis de addionato subiecto aliqūd

ponens prima aut nichil ponit. **E**t tunc ad argumentum cum arguitur q nulla ppositio est vera. si sua contradictoria est vera et q omnis ppo e falsa si sua contradictoria est vera. dicitur omis illas cedendo neq istarum aliqua repugnat alteri licet n3 ille repugnant. aliud ab hoie est si tantum homo est. et nichil aliud ab homine est si tantum homo est. et negatur omis cu3 ex illis inferitur oppositum dubiu. **I**tem restat dubium utrum hec sit vera omnis ho hns equuz equitat illum posito casu q omis homo heat duos equos quoru unum equitet et alium non. et tuc a3 dubium quia sequitur iste homo hns equum equitat illum. et iste ho hns equum equitat illum et sic de singulis igitur omnis homo hns equum equitat illum. **O**mnia tenet a singularibus ad uniuersales et a3 est uerum ut p3 ex casu igitur et omis. et omis est dubium. igitur dubium est uerum. **O**ppositum tñ a3 quia for. hns equum. b. non equitat illum et for. hns. b. equuz est ho hns equu igitur homo hns equum non equitat illum qd est contradictorium dubiu p3. **O**mnia et a3 ponatur cu3 toto casu. **I**tem in ista omnis homo hns equum equitat illum supponit si equum distributive aliter illud dubium non het diffinitatem et illud relatiuum illum supponit comune igitur illud relatiuum supponit distributive igitur illud dubiu3 significat q omnis ho hns equum equitat omnez equuz que3 het qd est contra

casum ideo illud dubium est falsum. **I**tem si omnis ho hns equum equitat illuz igitur nichil est ho hns equum quin equitet illum omis falsu quia aliquid est ho hns equum qd non equitat illum. **I**deo dicitur ad dubium ipsi. mi negando positis illis que posita sunt in illo casu. **E**t ad argumentuz quo a3 illud dubiu scilz a singularibus ad suam uniuersalem dicitur q iste non sut singulares illius uniuersalis si si aliqua uniuersalem inferre debeant inferut q omis ho hns equum equitat equum que3 het. Et si queritur que sut singulares dubiu. dicitur q sut iste. iste ho hns equum equitat illuz et iste ho hns equum equitat illum. ubi li illum eodem mo3 significant in singulari sicut in uniuersali. **U**ltimo adiungitur distributivas talu pponu infinitas pres eq'es non coicantes het for. quaruz nulla est ps for. et ideo dicitur de requiritur et indigeo. et sequitur p qui bus supponit li qui in ista propone omis ho qui est alius currit et in ista omis ho est aial qd est rationale cum p nullo uideatur uerificari lñ a3.

Acepiamus prio q quia relatiuum est pphenomen ipsuz significat p moduz ideterminate apphensionis quia nullaz rez determinate significat si uariam et uariuz generice fm q variuz refert a3. Ex quo p3 q relatiuum est ante late rei representatiuum et facit secundam notitiam illius de quo facta est prima per suum a3. **E**x quo

sequitur quod nullum est relatiuum di-
uerficatus quia isti termini alius et
reliquus in talibus propositionibus unus
homo currit et alius disputat unus homo
currit et reliquus sedet non sunt re-
latiui quia in ista propositione unus homo
currit et alius disputat non refertur
li alius ad istum terminum unus homo
quia per istos terminos diuersus dis-
ferens et dissimilis in istis propositionibus
unus homo currit et diuersus ut dicens
uel dissimilis disputat forent termi-
natiui de quibus nunc intendimus
omnis falsum igitur. **¶** Item dato
quod essent relatiui li alius alter et sic
supponerent per eodem relatiuum di-
uerficatus subiecti et suum autem quod est co-
tra sic opinantes et per omnia in ista
unus homo currit et alius disputat
ponendo quod omnis homo currat et quod
omnis homo disputet autem cuius sup-
ponit per omni homine et uerificatur
per omni homine et etiam relatiuum
ideo sequitur quod per eodem supponit
et uerificatur li homo et li alius quod po-
nitur relatiuum diuersificatus. **¶** Item
li alius alter et non significant per
modum habitus et quietis et ideter-
minate apprehensionis sed determi-
nate sicut illi termini dicens et diuer-
sus igitur non sunt pronomen igitur ne-
que relatiui. **¶** Sed illo error ori-
tur ex hoc quia li alius alius et habent
et requirunt relatiuum sequens aut pre-
cedens istos ut unus homo currit et al-
ter ab eo disputa. **¶** Ex quibus ulte-
rius per quod si idem non est relatiuum
nisi quando refertur ante latam rem
ideo in ista non tenetur relative idem

platonem currit sicut si similis in ista
similis platonem currit. **¶** Sed in ista
relative tenetur homo currit et idem
disputat. Concluditur ultra quod rela-
tiuum generaliter supponens supponit
per illo per quo uerificatur suum autem
in comparatione ad totam categori-
cam in qua est ipsius autem per quia a-
liis aliquem uerificaretur relatiuum non
uerificato autem neque supponente ut
in illa copulatiua chimera est et illa
intelligitur. Ex quo per quod relatiuum
non uerificatur cum suo autem quo ad
significatum et quo ad modum signifi-
candi simpliciter quia tunc non esset
relatiuum sicut neque suum autem esset
relatiuum igitur. **¶** Item quia
hic est et nugatio homo qui est albus
currit quia esset sensus quod homo homo est
albus currit. **¶** Sed contra ista for-
te arguitur quia sequeretur quod rela-
tiuum aliquando supponit non sup-
ponente suo autem omnis est falsum quia
relatiuum capit suppositionem a sup-
positione sui autem saltem communem
et arguitur omnia in illis propositioni-
bus autem non est et ille erit chime-
ra non est et illa intelligitur. **¶** Item
relatiuum supponit et uerificatur in
illa omnis homo qui est albus cur-
rit et tamen non uerificatur autem po-
nendo quod omnis homo sit albus et
quod nullus homo currat. **¶** Item in
ista omnis homo qui est albus cur-
rit li qui habet eundem modum sup-
ponendi et significandi et idem signi-
ficatum quem et quod habet suum
autem ideo. **¶** Item sequitur quod ille
essent uere aliquis homo est suus filius
b 2

aliquis homo generat se. p3 quia a
 liquis homo est alicuius hominis q
 est filius. ¶ Item hec est 3 falsa hec
 propositio homo est asinus est uera
 uel eius contradictoria est uera. 7 e
 tiam hec esset falsa de disiuncto ex
 tremo hec propositio uel eius cōtra
 dictoria est uera. ¶ Item q tales
 conditionales essent uere. aliquis ho
 mo currit si ipse sedet aliquis homo
 est mortuus. si ipse est uiuus. 7 argui
 tur ista cōtra quia illius copulative a
 liquis homo est mortuus 7 ille est
 uiuus. secunda pars inferre primam
 quia ipsa significat q ipse q est mō
 tuus est uiuus. igitur faciendo con
 ditionalem sic ex illis partibus ho
 mo est mortuus. si ipse est uiuus est
 bona. ¶ Item sequitur q ista est
 falsa omnis homo est animal qd est
 rationale. p3 quia significat q omnis
 homo est animal qd animal qd est
 omnis homo est rationale cum rela
 tiuum referat suum aīis in ordine
 ad totam propositionem sui aīis
 ¶ Item sequitur tales fore ueras
 promitto tibi denarium quem tibi
 non promitto. 7 promitto denariū
 7 illam non promitto. infinitus nu
 merus est aliquis numerus 7 ille est
 finitus. infinitus ptes equales non co
 municātes hēt sor. quaruz quelibz
 est pars sor. 7 illaz quelibet est ps
 sor. ¶ Item sequitur q ualet ista
 cōtra omnis homo qui est albus cur
 rit igitur omnis homo currit qd est
 albus. Similiter sequit q hec cōtra
 est bona omnis propositio cuius cō
 tradictorium est ueruz est falsa igit

omnis propositio est falsa cuius con
 tradictorium est uerum. ¶ Item q
 aliqua propositio est uera. si sua con
 tradictoria est uera. 7 tamen nulla
 propositio est uera. si sua contradic
 toria est uera. ¶ Item sequitur q
 omnes homines similes currunt 7
 tamen nullus illorum mouetur qd
 impossibile est prime pri. quia
 uel secunda pars significat q omni
 uz hominūz similis nullus homo
 mouetur uel significat q illorū om
 nium hominum similium nullus ho
 mo mouetur 7 hoc modo significa
 re non potest quia tunc illa foret fal
 sa omnis homo est animal. 7 ille ut
 nit quia secundū illam rationem illa
 significaret q omnis homo est aīal
 7 ille homo qui est omnis homo ut
 nit. ¶ Sed ad horum primum di
 citur q relatiuum aliquando suppo
 nit non supponente suo aīte. Sed
 nūq supponit relatiuum non uerifica
 to aīte neqz relatiuum capit suppo
 nem a suppositione sui aītis sz a ue
 rificatione eius. Et p hoc dicitur ad
 secundum q in ista propositione om
 nis homo qui est albus currit i isto
 casu nō supponit relatiuum quia nō
 uerificatur suum aīis sed posito ca
 su q omnis homo currit. 7 q aliqui
 sint albi 7 aliqui nigri dicitur q re
 latiuum supponit sibi p omni homi
 ne sicut suum aīis non tamen licet
 descendere copulatiue sub isto termi
 no homo sicut n3 lz inferre ex illa
 q omnis hō currit 7 ille est albus
 quia aīis istius non stat mobiliter
 quia non est totale extremum. 7 d3

blera q̄ relatiuum possunt in eadē
 categorica cum suo ante refert sim-
 pliciter suum ante et de p se non dis-
 cretus significat q̄ suum ante s; re-
 latiuum simul sumptum cum sua de-
 terminatione. Et hoc est q̄ dixerūt
 grammatice q̄ relatiuum est inueniunt
 ad tollendam equiuocationem. Unus
 uersalitatez qd non est intelligendū
 q̄ relatiuum faciat ante spalius signi-
 ficare euz sua determinatione q̄ ante
 significabat sed intelligendū est q̄
 relatiuum simul cum suo ante pauci-
 ora significat et magis limitare q̄
 ante solum. Relatiuum autem qd po-
 nitur in diuersa categorica uel ora-
 tione a suo ante bene contractius
 deperle et pauciora significat q̄ su-
 um ante et supponit pro illo p quo
 uerificatur suus ante in comparatio-
 ne ad compositionem sui ante et si-
 militer dicitur de illa omnis homo
 est animal qd est rationale et negat
 hoc argumentum omnis homo est
 animal qd est rationale igitur omnis
 homo est animal qd animal qd est
 ois homo est rationale sicut non se-
 quitur omnis homo qui est albus
 currit igitur omnis homo qui omnis
 homo est albus currit quia relatiuum
 non refert nisi suus ante et non refert
 suum ante cum signo sed in compa-
 ratione ad residuum categorice p-
 ter signum. Ad aliud dicitur negan-
 do istam aliquis homo est suus fili-
 us quia illud relatiuum suus est re-
 ciprocum et si uerificatur uerificatur
 singula singulis referendo ut sit sen-
 sas q̄ plato ē suus filius aut q̄ sor-

est suus filius et sic de aliis que oia
 sunt impossibilia naturaliter sic etia
 et in ista uerificatur relatiuum omnis
 homo uidet se referendo singula sin-
 gulis et sicut non sequitur omnis ho-
 mo uidet aliquem hominem igitur
 omnis homo uidet se ita etia non
 sequitur aliquis homo est filius ali-
 cuius hominis qui est igitur aliquis
 homo est suus filius et ita concedit
 q̄ nullus homo est suus filius. Ad
 aliud dicitur concedendo istam esse
 falsam hec propositio homo est asi-
 nus est uera uel eius contradictoria
 est uera et non sequitur neq; ista est
 uera neq; sua contradictoria est ue-
 ra et illa sunt demonstratis illis. Et
 ista cum sua contradictoria igitur di-
 corum contradictorioz neutrum est
 uerum. Et p hoc etia negatur illa
 omnis propositio uel eius contra-
 dictoria est uera quia quilibet talis
 est falsa hec propositio uel eius con-
 tradictoria est uera quacūq; demon-
 strata quia ex ista que est de disiun-
 cto extremo sequitur disiectiua fal-
 sa sequitur enim hec propositio uel
 eius contradictoria est uera demon-
 strando illaz homo est asinus igitur
 ista est uera uel eius contradictoria
 est uera oia p; quia bene sequitur
 sor. uel asinus currit igitur sor. cur-
 rit uel asinus currit a propositione
 de disiuncto extremo in terminis sim-
 plicib; ad disiunctiua affirmatiua est
 bonum argumentum. Ad alias dicitur
 concedendo istas conditionales
 sicut argumentum probat et nulluz
 sequitur inconueniens. Ad aliud d;

concedendo tales fore ueras pmit
to tibi denarium quam tibi non p
mitto, promitto denarium et illud non
promitto licet promitto denarium et
illud non possum promittere quia
contradictoria secundum de partibus est fal
sa et illa negatiua uera quia illa ni
hil ponit, sed ista est falsa promitto
denarium quem possum promitte
re, quia relatiuum pro nullo suppo
nit quia alius pro nullo uerificatur
posito et in generali promittam de
narium. Ad istam conclusionem et
confinis infinitus est aliquis nu
merus et ille est finitus dicitur et co
cessa prima parte secunda est etiam
concedenda quia ista secunda pars
non significat et ille numerus qui
est infinitus sit finitus quia per idem
secunda pars istius copulatiue esset
falsa omnis homo est animal et ipse
uita quia ipsa significaret et iste ois
homo uita et hoc apud istos qui po
nunt id relatiuum stare distributiue
et ideo licet apud eos conceditur et
omnis homo est animal et ipse uitat
ita debent concedere et infinitus nu
merus est aliquis numerus et ille est
finitus quia secunda pars non plus signi
ficat nisi et infinitus est aliquis nu
merus, et ille numerus qui est alius
numerus est finitus. Et ista omnes
homines similes currunt et nullus
illorum mouetur significat et omnes
homines similes currunt et hominum
similium qui currunt nullus mouetur
quod est falsum in casu posito et ita
etiam debent concedere et infinitas
partes equales non communicantes

habet for. quicunque quilibet est pars
for. et ita etiam habent concedere et
omnis compossibilia istorum sunt
demonstratis quattuor contradic
toris contingentibus rex sedet nullus
rex sedet tu curris tu non curris et
ista sunt finita quia ista duo sunt fi
nitas, et ista duo sunt finita, quia secun
da pars, scilicet ista sunt finita non plus
significat nisi et compossibilia illo
rum que sunt sunt finita et hoc est
uerum, quia omnia compossibilia illo
rum sunt duo. Verumtamen prime
partes istarum copulatiuarum infi
nitas est aliquis numerus et ipse est
finitus infinitas partes equales non
communicantes habet for. et istarum
aliqua est pars for. sunt false secun
dam ueritatem quia non plures par
tes et due equales non communican
tes sunt in for. neque a^o numerus
et binarius est finitus neque a^o est
aliquis numerus in rerum natura
et binarius ut patet infra. Ad aliud di
citur concedendo etiam omnis ho
mo qui est albus currit igitur omnis
homo currit qui est albus quia licet
eodem modo refert in utraque quia
se tenet ex eadem parte extremi in
ante et in ois. Et si arguitur forte
et ista omnia non ualent ponendo et
omnis homo albus currat et alius
homo niger quiescat tunc est alius
uerum, scilicet omnis homo qui est al
bus currit et tamen omnis est falsum,
quia sequitur omnis homo currit, g
est albus igitur omnis homo currit
et ille est albus patet omnia et omnia repu
gnat casui igitur etc. Item si ois

homo currit qui est albus in isto ca-
 su et homo niger est homo igitur
 homo niger currit qui est albus omnia
 per in danti et omnia est impossibile igitur
 et alius et non b^o quia minor est
 vera igitur a^o cum ipsa b^o non re-
 pugnet. **S**ed ad primum dicitur
 negando istam omnia homo
 currit qui est albus igitur omnis ho-
 mo currit et ille est albus quia alius
 est de sensu composito et omnia de sen-
 su diuiso licet inter alius et relatiuum
 mediet uerbum quia illud totum q
 est albus tenet se ex parte subiecti
 ad quod refertur non enim potest refer-
 ri ad li currit quia li currit non po-
 test esse substantiuum relatiui. unde
 mirum est qd semper sit sensus diuisus
 ex hoc qd uerbum mediat inter rela-
 tiuum et suum alius quia semper illud
 relatiuum qui tenet se ex eadem par-
 te extremi cum suo alio ideo non
 refert dicere omnia propositio est
 uera cuius contradictorium est fal-
 sum et omnis propositio cuius contra-
 dictorium est falsum est uera. in casu
 in quo quilibet habeat suum contra-
 dictorium et ista est falsa aliqua pro-
 positio non est uera cuius contradic-
 torium est falsum et non sequitur ista
 propositio non est uera cuius contra-
 dictorium est falsum et ista est aliqua
 propositio igitur aliqua propositio
 non est uera cuius contradictorium
 est falsum. neque est silogismus exposito-
 rius quia non bene sumitur constan-
 tia totius extremi sed debet sic argui
 ista non est uera et ista est aliqua pro-
 positio cuius contradictorium est

falsum igitur aliqua propositio cuius
 contradictorium est falsum non
 est uera. vel sic igitur aliqua propo-
 sitio non est uera cuius contradic-
 torium est falsum. **E**t per hoc dicitur
 ad secundam formam negando omnia
 neque est silogismus in danti quia plus
 subicit in a^o qd sit predicatum in b^o.
Sed debet sic argui omnis homo cur-
 rit qui est albus. sed homo niger
 est homo qui est albus. igitur homo
 niger currit sed b^o est falsa ut per.
Ad aliud dicitur illam conditionalem
 procedendo et similes aliqua propositio est
 uera si sua contradictoria est uera quia
 illa significat qd aliqua propositio est ue-
 ra si contradictoria alicuius propositionis
 uere est uera et sic negatur illa nulla
 propositio est uera si sua contradictoria est
 uera quia alius est una indefinita que
 non infert illam uniuersalem. similiter
 negat ista quia propositio est falsa si eius
 contradictoria est uera. sicut etiam nega-
 tur illa quaelz propositio est uera si sua con-
 tradictoria est falsa. Et per omnia patet
 ratio ad omnes tales omne animal si ipsum
 est rudibile est asinus omnis homo si ipse
 est lapis non est rationalis per enim qd
 omnes tales conditionales sunt false post
 qd relatiuum ibi supponit determina-
 tius qd suum alius sed si relatiuum
 supponeret distributive ceteris propositio-
 nibus foret quaelz talis necessaria tamen bene
 proceditur qd aliquod animal est rudibile si
 ipsum est asinus. et negat ista omnia hoc
 animal si est rudibile est asinus et hoc
 animal si ipsum est rudibile est asinus et.
 igitur omne animal si ipsum est rudibile est
 asinus. sicut non legitur hec propositio
 b. iii

non est vera si sua contradictoria est
vera et hec propositio non est vera
si sua contradictoria est vera et sic de
aliis. Igitur omnis propositio non
est vera si sua contradictoria est vera
quia utriusque contrarie est conditio
nata falsa et tales singulares sunt ve
re hoc aliter si ipsum est ridiculum est
et minus hec propositio non est vera
si sua contradictoria est vera posito
quod si non cadat solum supra contrarie.

Quomodo supponat relati
uum sit hec regula. Relati
uum supponens communiter
super quod cadit negatio aut termi
nus habens confundere aut distribu
ere supponit secundum utrum illius ter
mini habentis confundere aut distri
buere per quia in illa homo currit.
et non ille disputat supponit si ille di
stribuitur et in illa aliquis homo cur
rit et quilibet homo est ille supponit
si ille confute tantum ideo re. per contra
et arguitur ante. Ad quod probandum
presupponitur. primo quod cuilibet po
sitioni contradictoriis potest da
ri retenta primaria significatio ter
minorum. Secundo presupponit
tur quod non est verius dare contradic
torium quam preponere negationem
toti aut prepositam auferre. Tercio
suppono quod in contradictoriis
termini supponentes precise pro eis
dem supponunt. Quarto suppo
no quod si terminus in uno contradic
toriorum supponit quod etiam in reli
quo supponit. Quibus positis argui
tur illud ante assumptum ponendo quod

aliquis homo currat et ipse item dis
putet. tunc illa copulativa est vera a
liquis homo currit et ille disputat et
cum secunda pars sit vera. per pri
mam suppositionem sibi potest dari
contradictorium significans opposi
to modo sed non est verius dare con
tradictorium quam preponere negatio
nem toti aut prepositam auferre per
secundam suppositionem igitur pre
ponendo negationem habetur eius
contradictorium et per contrarie ista est
contradictoria secunde partis illius
copulative non ille disputat retenta
eadem relatione sed ista non potest
esse contradictoria eius sic significa
te ipsa ex compositione suorum ter
minorum si si ille fiat determinate
quod tunc ista negatio esset vera in illo
casu quia distincte verificatur ideo
non supponit determinate. et cum il
lud relatum supponat communiter
et non confuse tantum igitur suppo
nit distributive quod fuit probandum.
Sed forte dicitur quod in dando con
tradictorium secunde parti istius co
pulative oportet etiam contradic
torium prime partis accipere ut rela
tuum ad ante referatur distributive
supponens. ideo forte dicitur quod secun
da pars illius distincte nullus ho
mo currit vel non ille disputat est
contradictorium secunde partis co
pulative acceptum. Sed contra istam
responsionem arguitur primo quia
ista responsio variat relationem in
dando contradictorium quod nihil
magis vitandum est quia si variatur
relatio cum talis relatio sit significa

tio sic variatur significatio qđ ultra
dum est quia contradictorio debet
esse eiusdem de eodem. **I**tem isto
dato sequitur qđ relatiuū supponit
cum añs non uerificatur qđ est con
tra regulam ⁊ tenet consequens.
quia si homo in pma parte illi⁹ dis
tinctiue non uerificatur euz ipsa sic
falsa Et si forte dicitur qđ uerifica
tur in ista uniuersali si homo pro
omnibus qui non currunt ut in ista
nullus homo currit contra arguit
quia tunc sequitur qđ in contradicto
ris termini supponentes non sup
ponerent pro eisdem quia in affir
matina si ille supponit pro homine
currente ⁊ in negatiua supponeret
pro homine non currente. **I**tem
si referat in ista negatiua si homo se
quitur qđ referat pro homine qui
non currit ⁊ in affirmatiua pro ho
mine qui currit ⁊ sic non suppose
rent termini pro eisdem in contra
dictoris qđ est contra tertiam sup
positionem. **E**t si dicitur forte qđ ue
rificatur si iste homo in illa indefini
ta que est pars eius. s. homo currit
que est uera ⁊ hoc sufficit ut forte
dicat. **C**ontra arguitur quia tūc hec
copu^m foret impossibilis chimera nō
est ⁊ illa intelligitur p³ añs quia p
rionē si ista refert suū añs affir^m ⁊
nō negatiue. ⁊ p hoc p³ etiam qđ si
ista non referat affir^m in illa sed ne
gatiue sicut in illa que ei equalet nō
aliquis hō currit uel non ille dispu
tat in qua cadit solum prima nega
tio sup primam ptem ⁊ hoc prout
illa distinctiua contradicit co^m affir^m.

De eisdem terminis. **I**tem relati
uum supponeret in uno contradicto
riorum ⁊ non in reliquo qđ est con
tra quartam suppositionem. **S**ed
forte aliter dicitur qđ in secunda p
te illius distinctiue nullus homo cur
rit uel non ille disputat non suppo
nit relatiuum quia antecedens non
uerificatur pro aliquo quia proposi
tio que est añs non est uera. **S**ed
contra istam responsionē arguitur
quia tunc sequitur qđ si ille suppose
ret in contradictoria affirmatiua ⁊
non in negatiua. qđ est contra terci
am ⁊ quartā suppositionē. **S**ed
forte hic aliter dicitur qđ contradic
torium secunde p³is copulatiue non
est p accepta propositio sed illa est
sua contradictoria nullus hō qđ cur
rit disputat qđ contradictoria signifi
cat qđ illa hō qui currit disputat.
Sed contra tunc sequitur qđ suppo
secunda non esset uera. que tamen
manifesta est ⁊ clara quia quodcum
qđ contingit affirmari contingit etiā
negari. i. quāq³ terminus pōt de ali
quo affirmari de illo potest etiam
negari. **I**tem illa nullus homo qđ
currit disputat contradicit isti aliq³
homo qui currit disputat que non
est conuertibilis cum secunda parte
illius co^m igit ista nullus hō qui
currit disputat nō dicit 2^a p³ illi⁹
copu^m 1^a qđ nō ē possibile qđ una
simpler p³ō dīcat p³ibus nō conuer
tibilib⁹ aut ē is nō pōt si lib⁹ qđ ali⁹
iste due contradicerēt nullū r³sibile cur
rit ⁊ hō c. **D**icit igit qđ si añs suppo
niter ⁊ relatiuū etiā suppoⁿiter.

¶ tunc relatiuum supponit distribu-
tine aut determinate uel ofuse tantū
sicut terminus cōmunis supponit se-
cundum terminos puenientes habē-
tes uim distribuendi uel ofundendi
Sed forte contra hoc arguitur quia
hoc dato sequitur qd aīis quicqz de
terminate staret et relatiuum ofuse
tantū ut in secunda pte illius copu-
latiue aliquis homo est et quilibz hō
est ille oīs est falsum cum relatiuum
sit ante late rei representatiuū igitur
relatiuum generat secundam noticiā
eius de quo est facta prima sed se-
cunda discretior et determinatio ē
q̄ prima igitur non est ofusior et p
oīs relatiuum non supponit confu-
se tantum ante supponente determi-
nate. Ad quod respondetur secundū
speculatiuos grāmaticos qd relati-
uum significat rem quam significat
suum aīis sed significat distinctius
et contractius istam rem q̄ signifi-
cet suum aīis uerbi gratia, sicut iste
terminus homo albus eandem rez
significat quam significat iste termi-
nus homo et pro eadem re in illa p-
positione supponit et tamen iste ter-
minus homo albus distinctius et cō-
tractius eandem rem significat quā
significet iste terminus homo. ita re-
latiuum eandem rem significat q̄ su-
um aīis sed contractius significat q̄
suum aīis. unde secunda pars illius
copulatiue aliquis homo currit et
ille disputat significat qd ille homo
currens disputat. et quia si homo
currens hominem distinctius signi-
ficat qd iste terminus homo solus

ideo relatiuum cum illo complexus
conuertibile hominem distinctius si-
gnificat qd iste terminus homo qui
est suum aīis. et hoc est uerum quia
ille terminus homo albus uel homo
currens hominem distinctius signi-
ficat qd iste terminus homo siue si
homo albus stet confuse tantum si-
ue determinate. unde dicendo omīs
homo est homo albus. predicatum
ibi. si homo albus adhuc distinctius
significat hominem qd iste terminus
hō qd ē subiectus in ista hō ē hō l3 il-
lud cōplexū hō albus supponit ofu-
tū et si hō determinate et hoc intelle-
rerunt grāmatici p relatiuum signi-
ficare distinctius non habentes con-
siderationem ad modū supponēdi.
Donē ultra qd relatiuum supponēs
relatus ad suū aīis supponēs discre-
te supponit discrete ut sor. currit et
ille est aīal aliter non supponit rela-
tiuum discrete. unde in secunda pte
istius copulatiue homo est sor. et ille
homo est aīal supponit si ille cōi-
ter et determinate sicut suum aīis et
neqz sequitur aīis istius relatiui est
actum natum uerificari pro uno so-
lo igitur relatiuum supponit discre-
te. Ex quibus regulis deducit qd cō-
tradictoriū cō^{tr} affirm^{tr} est copulati-
ua negatiua qd ouertit cū distinctia cō-
posita ex ptribz cōdictoriis isti? cō^{tr}
affirm^{tr} retenta eadē relatiōe ad idē
aīis in utroqz contradictoriōz et se-
quitur ultra tales copulatiuas fore
ueras oīs hō est aīal et illud est rati-
onale infinitus numerus ē finitus et
ille ē finit^{us}. Aliqd coloratū ē et qd l3

album est illud et si concluditur ex
prima omnis homo est animal et il
lud est rationale igitur omnis homo est
animal et illud animal quod est omnis
homo est rationale negatur argu
mentum quia relatum illud refert
suum antecedens pro illo pro quo
uerificatur antecedens de alio extre
mo sed extremum non est si omnis
homo igitur etc.

De ampliationibus.

Unquid sit ampliatio di
cemus presupponere pri
mo quod suppositio est statio
termini in oratione connexi pro sup
posito vel supposito in quod vel in
que transit uis termini a quo habet
ut supponat. **S**ecundo suppono
quod ista propositio et cōsimiles cathe
gorice de diuersa copula sunt affir
mativae quodlibet est vel non est chime
ra est vel non est conuertuntur eni
sic quod est vel non est est chimera.

Tertio illa non est negatiua quodli
bet est vel non est et est categorica
sicut illa omnis homo sedet vel sede
bit igitur illa est affirmatiua patet
quia et a^o quia aliter ipsa foret af
firmatiua et negatiua hoc etiam no
tum est ex contradictorio eius quod
est falsum et negatiuum puta aliquid
non est vel non est si eni ista aliquo
modo affirmatiue significaret cum
aliis partibus foret ipsa uera. **E**x
quo sequitur quod iste cōtra sunt bone
quodlibet est vel non est igitur quodlibet
est chimera est vel non est igitur chi
mera est. **T**ertio pro fundamento
sumitur in hac materia quod nullus ter

minus ampliat se ipsum. **Q**uarto
sumitur quod quilibet terminus suppo
nens respectu huius uerbi est per se
sumpti supponit solum pro eo quod
est. **E**x quibus patet quod tales sunt
impossibiles adam est mortuus ali
quid est corruptum chimera est in
telligibilis similiter etiam iste ante
christus est generandus aliquid est
futurum distinguendo futurum con
tra presens quia in ista chimera est
intelligibilis si sit uera sic significan
do supponit si intelligibilis respectu
illius uerbi est igitur supponit solum
pro eo quod est tenet omnia per quae
premissum igitur sequitur chimera
est intelligibilis igitur chimera est
intelligibile quod est omnis est impossi
bile igitur etiam ista et cetera erunt impos
sibiles. **S**ed forte dicitur quod iste sunt uere
adam est mortuus affixus est genera
dus quia illud cōplexum est genera
dus et est mortuus est unum uerbum
unde dicitur quod si mortuus non sup
ponit respectu illius uerbi est quia
li est non est uerbum sed pars illius
uerbi sed contra nos apud latinos
et apud grecos non inuenimus uer
bum esse masculini generis quod tam
sequitur ex ista positione quia illa a
dam est mortuum vel mortua non
est congrua et hoc non est nisi quia il
lud uerbum est mortuum vel mor
tua est alterius generis a suo sup
posito. **D**idicimus consequenter cum
prisciano docente quod uerba passi
ua et deponentia carent preteritis
sed supplementum suscipiunt per
uerbum substantiuum et participium

Quem si illud totum sit unum verbum adhuc ista esset falsa. adam est mortuus qd pz si illud verbum est mortuus resoluitur in substantiuu & participium suum. & si horum verborum inuētores adhuc sibi participia inuenerint quibus stantibus sequitur qd frustra ponitur participium futuri temporis & preteriti & etiam nomina in bilis vel in bile terminata ampliare subiecta propter propositiones aliquas rendere ueras quia sine contradictorie bene remanerent ueræ. Et ultra dicitur qd terminus non ampliatur nisi supponat si ampliari possit. & ideo in talibus chimera erit chimera potest esse non ampliatur si chimera pro eo qd est uel pōt esse neqz pro eo qd est uel erit cum non supponat pro aliquo. terminus igitur supponens respectu alicuius uerbi uel participii supponit solum pro supposito uel supposito in quod uel in que uis illius uerbi uel participii transir. unde in ista homo fuit si homo supponit solum pro homine qui fuit. quia si homo ex se non habet ut supponat sed a uerbo accipit & a modo significandi isti uerbi fuit. sz illud uerbum fuit nullo modo significat per modum presentis sed solum per modum preteriti igitur uis illius uerbi non transir in istum terminum nisi pro supposito uel supposito qd uel que fuerunt. & hoc totum pz ex suppositione prima. **Q**uem si ampliatur si homo in ista propositione aut ampliat copulatiue aut disiunctiue aut

disiunctiue aut copulatiue non copulatiue quia duo contradictoria essent simul falsa in dictis terminis siue propositionibus omne creans de necessitate est deus. & aliqd. creans non de necessitate est deus. neqz disiunctiue quia duo contradictoria cōtē simul uera in dictis terminis. neqz etiam copulatiue quia etiam duo contradictoria essent simul falsa in illis met terminis. neqz disiunctiue quia si sic tunc in illa homo fuit si homo ampliaretur & esset sensus homo fuit. homo qui est uel fuit fuit. & tūc sequitur qd si iam nullus homo ēēt ista homo fuit. sic significando esset falsa. quia sequitur homo fuit. igitur homo qui est uel fuit fuit. cōsequens est falsum quia sequitur homo qui est uel qui fuit fuit. igitur homo fuit & ille est uel fuit. secunda pars consequentis est falsa quia sequitur ille est uel fuit. igitur ille est consequentia patet per primam & secundam suppositionem. eo qd tales sunt de presenti antepreteritis est uel erit. adam est uel fuit. cum sint de disiuncta copula & non sint de futuro. quia hec esset falsa hoc instans est. uel erit de monstrato instanti presenti neque etiam est de presenti & de futuro quia per idem foret aliqua propositio affirmatiua que etiam esset negatiua. Similiter aliqua esset propositio sicut ista homo est uel potest esse que esset de inesse & modalis qd est falsum sequitur igitur qd ista est de presenti & pōt esse falsa sicut ista chimera ē uel si ē. Et si aliq mō

terminus ampliaretur ampliaretur ex eo qd supponit pro eo qd est vel erit at pro eo qd est vel fuit aut ex eo qd supponit pro supposito vel suppositis diuersarum differentiarum terminis vel quia supponeret pro aliquo vel pro aliquibus ultra ea que actualiter sunt non primo modo neq3 secundo quia in ista homo est li hō ampliaretur tam pro eo qd est qd pro eo qd erit etiam pro eo qd est vel fuit neq3 tertio modo quia si terminus ampliaretur ex eo qd pro suppositis diuersorum temporum supponeret sequitur qd in ista hō qd fuit erit ampliatur li homo quia supponit pro suppositis diuersorum temporum quia pro aliquibus suppositis que fuerunt et que erunt dñs tamen est falsum et contra illos ga sunt istius opinio. Sed forte huic dicitur qd terminus non ampliatur nisi supponat pro suppositis que nō simul sunt vel erunt uerbi gratia in ista homo erit ut forte dicitur ampliatur li homo quia supponit pro for. qd iam est et pro anteprius qui non est sed erit et ideo isto mō ampliatur terminus quia supponit pro suppositis diuersorum temporum. Sed contra istam rationem arguitur facilliter quia ex ista sequitur qd nullus terminus discretus potest ampliari quia terminus discretus solum supponit pro suppositis que simul sunt vel fuerunt igitur nō ampliatur. Item sequitur qd in ista deus erit li deus non ampliatur ga non supponit pro suppositis diuer-

forum temporum et generaliter sequitur qd omnis terminus significans solum rem incorruptibilem non potest sic significando ampliari. consequens tamen est falsum quia subiecta istarum propositionum aliqua intelligentia erit et aliquis homo erit sunt subiecta eque acta supponere et etiam copule a quibus accipiunt suppositionem sunt synonyme igitur equaliter supponere faciūt. et si in una est ampliatio et in utraq3 et si in una non est ampliatio neq3 in alia. Item etiam arguitur isto dato qd in ista homo qui non currit curret ampliatur li homo quia supponit li homo pro anteprius et etiam pro homine qui quiescit. Nec ex eo ampliatur terminus quia supponit pro supposito aut suppositis ultra ea que actualiter sunt vel ultra hoc qd actualiter est quia tunc in ista homo qui si currit curret ampliaretur li homo ga supponit pro suppositis diuersorum temporum scilicet pro homine qui non est et pro homine qui est et est aut uerificatur dñs tamen est falsum quia ibi li homo non ampliatur a pñd sic oppinantes dicant enim ampliationem impediri p relationem. Dicitur igitur qd terminus supponens respectu uerbi de pterito tñ pro eo qd fuit supponit et terminus supponens respectu huius uerbi est solum supponit pro eo qd est sic generaliter respectu aliorum uerborum dicendum est ut qd terminus supponens re huius uerbi potest aut contingit soluz pro eo qd potest aut contingit esse supponit

Similiter terminus supponens respectu huius verbi intelligitur ac significat solum pro eo qd intelligitur aut significat supponit. Et generaliter dicitur qd nullus terminus ampliat terminum alium, unde in ista homo currit, si homo non ampliat sicut neqz in ista homo est nisi forte dicitur qd ampliat ex eo qd pro pluribus suppositis supponit si pluralitas suppositorum non arguit ampliationem quia tunc in ista animal erit magis ample supponetur si animal qd si homo in illa homo erit qd tamen est falsum. Ideo dicitur generaliter qd nullus terminus ampliat ac constringit alium terminum. Sed forte arguitur contra predicta quia si terminus supponens respectu verbi de preterito supponit solum pro eo qd fuit cum aliis assertis sequitur qd omnis homo fuit et homo non fuit ponatur enim qd nunc prius sit sor, tunc illa est vera, omnis homo fuit quia homo fuit, et nichil fuit homo quin id fuit, igitur omnis homo fuit, omnia tenet iuxta positionem quia ista omnis homo fuit significat solum qd omnis homo qui fuit fuit, alia pars arguitur quia sor, non fuit et sor, est homo, igitur homo non fuit. Item quia non omnis homo fuit homo non fuit quia si omnis homo fuit sor, est homo igitur sor, fuit, vel sic arguitur omnis homo fuit, sor, est vel fuit homo igitur sor, fuit omnis est contra casum. Item si terminus supponens respectu alicuius termini sequitur utrius terminus sequitur qd albus

significatur per istum terminum nigrum quia sit sor, niger qui potest esse albus tunc sor, niger significat per nigrum et sor, potest esse albus igitur albus significatur per nigrum. Et dicitur sequitur qd ista sor, albus currit sor, nigrum currere significat quia sor, album currere ista significat, et sor, album currere intelligitur esse sor, nigrum currere igitur et, per omnia et b^o sequitur ex positione. Item sequitur qd regem sedere scitur a te et tamen nullus rex sedet quia regem currere scitur a te ponatur qd nullus rex sedeat sed qd omnis rex currat tunc per secunda pars, et prima arguitur quia omnem regem currere scitur a te et omnem regem currere intelligitur aut potest esse regem sedere igitur sequitur qd regem sedere scitur a te omnis tamen falsum quia nichil scitur nisi verum. Etiam sequitur qd antepositum esse scitur a te qd antepositum erit scitur a te et qd antepositum erit est antepositum esse vel potest esse antepositum esse igitur antepositum esse est scitum a te. Item sequitur qd chimeram esse scitur quia chimera intelligitur scitur a te igitur et. Ideo ad primum dicitur negando omnia cum inferatur qd omnis homo fuit et homo non fuit ista enim copulativa ex nullis veris ex ista positione sequitur conceditur enim prima pars et secunda negat et cum arguitur qd homo non fuit negat omnia non est istis expolitori? si oportet sumere ista minorem de preterito sub a^o de preterito et per eadem casum non ista de b^o erit, sor, et b^o est sedes vel albus

igitur sedens uel album erit for. q̄a
terminus supponens respectu huius
uerbi est uel fuit. eque pro multis
supponit a pte post sicut a pte ante
ideo non refert dicere hoc erit albū
et album erit hoc. Et p hoc dicitur
ad sam formam cum aī q̄ non oīs
hō fuit quia si omnis hō fuit et for.
est hō igitur for. fuit negatur oīa si
cui non segtur oīs hō est. adam fu
it igit adam est. et cā est quia subtec
tum maioris non supponit p for.
et in minori sic. iō oī capere uerbū
eiusdem terminis sub a^o et b^o. et
ideo dicitur ad istam formam ipsaz
negando cum aī omnis hō fuit. for.
est uel fuit hō igitur for. fuit q̄a b^o
est de pñti. Ad aliud cū aī q̄ albu
significatur p istuz terminuz nigrū
dicitur deeden do. Et cōsimiliter de
ditur q̄ ista for. currir for. sedere si
gnifica. Et ultra deeditur ista oclu
sio q̄ regem sedere scitur a te et tū
nullus rex sedet de uirtute sermōis.
et cū ocluditur q̄ nichil scitur nisi ue
rū deeditur q̄ tū neq̄ scitur q̄ tū
illud qd̄ intelligitur esse neq̄ scitur.
uerūtā iste non est cōis mōus loq̄i
di q̄uis sit uerus hita significatōe
terminorum sed de hoc est magis
uidendum in tractatu de ueritate et
falsitate quia hoc dato multī modī
arguendi propositiones esse ueras
uel falsas non sunt boni. et ita dicē
ad alias conclusiones ibi illatas.

Sed dubiū est utruq̄ omne qd̄
potest esse sit et arguitur q̄ non q̄a
aīx^o non est et aīx^o potest esse igit
aliquid qd̄ potest esse non est. Itē

dato illo dubio sequitur q̄ omne qd̄
pōt intelligi esse est. et omne qd̄ deus
potuit pducere pduxit. et quicquid
ipse poterit pducere pducet immo
deus pducit omne qd̄ pōt pducere
posito q̄ aliquid producat. et similr
sequitur q̄ omēs hoīs qui possūt
esse sunt. et q̄ aliqua sunt omnia que
possunt esse. **S**imiliter q̄ instans
presens est omne instans qd̄ potest
esse que ppositiones arguitur esse
falsas. quia si omne qd̄ pōt intelligi est
igit nichil pōt intelligi qm̄ illud sit
oīa tenet ab ex posita ad unam su
am exponentem et osequens est fal
sum igit et. et sic arguit cōtra alias
Item si omne qd̄ potest intelligi
est sequitur q̄ omne intelligibile est
et si omne qd̄ potest esse est sequē
q̄ omne possibile est et si deus pro
duxit omne qd̄ potuit producere p
duxit omnia producibilia. **Q**uod
tamen dubium sit uerum arguitur
quia relatiuum nunquam supponit
pro pluribus q̄ suum antecedens
uerificetur. et cum in ista proposi
tione omne ens qd̄ potest intelligi esse
est si ens supponat et solum uerifice
tur pro eo qd̄ est quia supponit res
pectu huius uerbi est ideo relatiuz
solum supponit pro eo qd̄ est et
ideo illa propositio significat solum
modo q̄ omne qd̄ est illud qd̄
potest intelligi est qd̄ est necessari
um. **I**tem tantum ens est illud
qd̄ potest esse igitur omne qd̄ po
test esse est tenet consequentia ab
exclusiua ad uniuersalē de terminis
transpositis cū aliis requisitis iō et.

Ideo dicitur ad dubium ipsum
 decedendo et cum aī q nō quia aīx?
 non est et aīx? pōt esse. igitur aliqd
 qd pōt esse non est. dicitur negādo
 oīam quia sub ista a^o debet sumi
 una de inesse. sic arguendo aīx? nō
 est et aīx? est aliquid qd pōt esse. q
 aliquid qd pōt esse non est. et tunc
 aīx est repugnans. **Ad** aliud cum
 inferitur q omē qd pōt intelligi est
 et omne qd deus potuit pducere. p
 duxit et sic de aliis. dicitur oēs illas
 conclusiones decedendo et cum aī q si
 oē qd pōt intelligi est igitur nichil
 pōt intelligi quin illud sit. dicitur ne
 gando argumentū. sed sequitur q ni
 chilo est qd pōt intelligi. quin illud sit
 et cum ultra aī q si omne qd pōt
 intelligi est omne intelligibile est. et
 si deus pduxit omne qd potuit pdu
 cere deus pduxit omne pducibile
 dicitur omē istas decedendo quarū
 deductio satis pz ex pīcipiis assūp
 tis. **Sed** forte aī tales fore ve
 ras aīx? est uel erit. adam est uel fu
 it. que supius negatae sunt sequitur
 enim aīx? erit. igitur aīx? est uel e
 rit p istam regulam a pte disuncti
 ad totum disunctū cuius est ps ua
 let oīa affirmatiue sine distributīe
Item si aīx? non est uel erit igit
 aīx? non erit uel ē oīa tenet et oīa
 est falsum quia eius oppositum est
 uerum. s. aīx? erit uel est. **Sed** dicit
 ut prius q ista est falsa aīx? est uel
 erit quia totum q sequitur primū
 uerbum pīncipale se tenet ex pte p
 dicatī et denoiatur ppo a prima co
 pula non enim pōt denominari ab

utraqz quia tunc foret ista de pīst
 et de futuro. et aliqua foret affirma
 tiua et negatiua et aliqua esset ppo
 que esset modalis et de inesse oīa
 tenet quia tales forent huiusmodi
 qdlibet est uel nō est. for. est uel pōt
 esse. **Sed** forte dicitur q denomia
 tio sit a secunda copula. et tunc seq
 q ista esset falsa hoc istans est uel e
 rit instans pīens demonstrando
Et sequitur q ista foret mere nega
 tiua qdlibet est uel non est oīs fal
 sus quia sua contradictoria est negati
 ua aliter foret sua contradictoria. ue
 ra si affirmatiue significaret. **I**tem
 si solum denoiatur a secunda copu
 la tunc tales ppoēs omnis homo
 est uel fuit. omnis homo est uel erit
 solum significarent q omnis homo
 qui fuit fuit. et omnis homo qui erit
 erit. et tunc pz q termini qui ponū
 tur ampliari non ampliatur disīue
 rim qd erat contra istam rationem
 pbandum. sed forte dicitur q ista
 ppo aīx? est uel erit est propositio
 de pīst et de futuro. et cum arguit
 pariter q eadem propositio esset si
 mul affirmatiua et negatiua. dicitur
 forte q illud est uerum sicut q ead
 propositio est uniuersalis et indefini
 ta sicut quasi omnis propositio uni
 uersalis affirmatiua ut talis omnis
 homo est ipsemet et sua pars puta
 iste homo est copulatiua. **I**ta etiam
 eadem ratione dicitur q eadem p
 positio est affirmatiua et negatiua
 puta ista nullus deus est quia ē ista
 magna et sua pars sicut duo sūt duo
 et unus et sicut homo est homo et nō

homo sed hec respoſio ad ppoſitum
non eſt, inferunt enim conſiſiones
ſiſe in ſenſu omniſo ⁊ copulatiue ⁊ iſta
reſpoſio ſolum uerba cap. ⁊ ideo re
linquatur non euiſ eſt dubiuſ quin
eadem ppoſitio ſit uera ⁊ falla, ne
ceſſaria ⁊ impoſſibilis intelligendo
iſtas conſiſiones de ppoſitiſ ex
tremis ut pꝛ de tali ppoſitione
nullus deus eſt nulla chimera eſt ⁊
ſic de aliis. Et tunc ad argumētum
cum arguit qꝛ hec ſit uera aſſerit eſt
uel erit quia aſſerit eſt igitur ꝛc. didi
tur negando om̄iam ⁊ ad regulam
allegatam dicitur qꝛ iſta multiplici
ter fallit quia fallit cum diſtributio
ne negatiua in ppoſitionibus ſe
falſificantibus ⁊ ubi diſiunctum nō
ſignificaret ex compoſitione ſuaruſ
partiuſ, ⁊ etiam fallit quando ppo
ſitiones ſunt de diſiunctis copu
lis niſi capiatur iſta copula ⁊ qua
ſit denominatio in aſſerit. Ad aliud
dicitur negando om̄iam denominan
do ppoſitionem a prima copula
ut prius quia totuſ qd ſequitur pri
mam copulam tinet ſe cuſ pꝛdicato
ſicut in iſta antepoſitus eſt ens uel
erit ens ſi ens ⁊ quicquid ſequit ſe
tenet ex parte pꝛdicati quia ſi ens
qd eſt pars pꝛdicati non precedit
copulam aut partem copule pꝛinci
palis. unde conuertendo iſtam ppo
ſitionem oportet capere ſi ens ⁊
totuſ ſequens reducere ad ſubiectuſ

De appellationibus.

In materia appellationum
cōmuniter dicitur qꝛ pꝛedi
catuſ appellat ſuam formā

⁊ non ſubiectuſ ⁊ identes qꝛ pꝛedi
catum appellare formam eſt iplam
eſſe uerificabile de pronome demon
ſtrante illud pro quo ſupponit ſub
iectum in ppoſitione de pꝛeſenti.
Sed non uidetur hoc uerū qꝛ
ſubiectum etiam appellat ſuam for
mam ut cum dicitur uidebatur al
bum a nigro cognoſcitur homo; al
quando ſuit album nigrum ⁊ ſic de
aliis. Ideo in iſta a nigro uidebat
album appellat formam ſubiectum
⁊ non pꝛedicatum neqꝛ pars pꝛedi
cati. Neqꝛ reliquū uerū eſt quia pꝛe
dicatum in iſta chimera erit aliqd
album eque bene appellat formā
cum eque bene ſupponat ⁊ reſpe
ctu ſimilis uerbi ſicut in illa tu eris
aliqd album, ⁊ tamen in iſta pꝛedi
catum non eſt uerificabile de pro
nomine demonſtrante rez ſignifica
tam per ſubiectum neqꝛ illi conreſ
pondere poteſt aliqua de pꝛeſenti
uera ſic ſignificādo. ⁊ generaliter ſe
quitur qꝛ in nulla ppoſitione im
poſſibili pꝛedicatum appellat ſuam
formam om̄is eſt falſum cum eque
bene ſupponant termini in multis
impoſſilibus ſicut ſupponunt idē
termini aut conſimiles in multis p
poſitionibus poſſibilibus ⁊ ueriſ.
Illud ex alio pꝛ quia ſubiectum nō
dat appellationem pꝛedicato igitur
uel a ſe habet uel a uerbo, non a ſe
igitur a uerbo, ⁊ ſi a uerbo igitur ſi
mille pꝛedicatuſ reſpectu ſimilis uer
bi ſimiliter appellat. Et cōmuniter
ſic putātes regulas ponunt ⁊ oſcūe
qꝛ in ppoſitionibus de pꝛeſenti

p̄dicata appellant suam formā sic q̄
 ad ueritatem istaz requiritur predi-
 cata uerificari i p̄pria forma de p̄-
 nomine demonstrante illud p̄ quo
 supponit subiectū et etiam dicunt p̄-
 positiones de futuro aut de preteri-
 to requirere p̄pōnes de p̄senti sed
 nullū illoz est uerum. primū enī non
 est uerum q̄ in ista p̄pōne for. non
 demonstratur uel for. non est demon-
 stratus p̄dicatū non appellat formā
 sic q̄ ei correspondeat aut correspo-
 dere possit aliqua p̄pō uera de p̄-
 nomine demonstrante q̄ illa est falsa
 hoc nō demonstratur demonstrando
 for. et tñ prima erat uera ideo ueritas
 talis p̄pōnī for. non demonstra-
 tur non exigit aliquā talem singula-
 rem p̄ ueritate sua sed potius falsa
 singularis repugnat. ¶ Item hec in-
 definita est uera tñ aīal est hō et tñ
 q̄z eius singularis est falsa ideo hec
 tñ aīal est hō nō requirit ad sui ue-
 ritatem posse habere talem p̄pōnē
 ueram tñ hoc aīal est hō. ¶ Item
 tales p̄pōnes forent false p̄mittit
 denarius incipit instans qd non est
 ēē quaz sed a manifeste est uera ut
 p̄z p̄ eius cās ueritatis et prima in
 casu est uera. ¶ q̄libet singularis in eo-
 dem casu sit falsa. ¶ Secūda regu-
 la etiaz nō est uera q̄ hec tu fuisti
 a^o q̄ tu es ē uera. nūq̄ tñ fuit uerū
 dicere de p̄senti tu es a^o q̄ tu es.
 ¶ Item tu fuisti oīs hō qui est in a-
 liquo loco posito q̄ aī hoc fueris a
 libi h̄ nunc sic primū instans in quo
 tu es in a loco i quo nō sit alter hō
 a te et tñ nūq̄ fuit ita q̄ tu es oīs

hō qui est in a loco. Et p̄ idē. ¶ Ter-
 tia regula nō est uera q̄ ista iste nūq̄
 erit binarius demonstrando numez
 qui erit duo instantia est uera et tñ
 nūq̄ erit ita q̄ iste nūq̄ est binari?
 q̄ nūq̄ erit ita q̄ ista duo instantia
 sūt simul. ¶ Item aliquid erit et tñ
 nūq̄ erit ita q̄ illud est p̄z de uoci-
 bus et sonis qui erūt q̄litates succes-
 sine generabiles et corruptibiles sic
 posito etiā q̄ in ista hora futura ge-
 nerabitur aliqua albedo sic q̄ gene-
 ratis aliquibus p̄tibus corrupatur
 alique dū alie generant et legitur q̄
 tota illa albedo q̄ generabitur p̄ nō
 instanti erit et tñ erit q̄litas et aliqd
 ideo aliquid erit et tamen nūq̄ erit
 ita q̄ ipsū est q̄ in nullo instanti erit
 ita q̄ ipsū est. ¶ Item aliqua p̄pō
 erit uera et tñ nūq̄ erit ita q̄ ipsa ē
 uera ut posito q̄ p̄feratur aliqua p̄-
 positio ita q̄ q̄ erit subiectū nō erit
 p̄dicatū et eoduerso et tñ p̄z q̄ illa
 erit uera et tñ nūq̄ erit ita q̄ ipsa ē
 uera et ita sequitur etiā q̄ tu scies ali-
 quaz p̄pōnez et nūq̄ erit ita q̄ tu
 scis illam quia illa hō est aīal q̄ p̄fe-
 retur erit uera et p̄ tēpe p̄ quo erit
 uera illam sciri nō repugnabit et sic
 illa p̄pō erit uera que neq̄z p̄ tps
 neq̄z p̄ instans erit uera et ipsa non
 est uera et erit uera et tñ neq̄z incipit
 neq̄z incipiet esse uera. ¶ Item dō
 uel aliud a deo sciet aliquā p̄pōnez
 quam neq̄z p̄ tps neq̄z p̄ instans
 sciet et quā non sciet et nec incipit et
 incipiet scire. Ex quibz satis p̄z istas
 regulas non fore ueras sed forte di-
 citur q̄ in aliquibus p̄pōnibus de

futuro est appellatio forme in aliq-
bus aut non. quia forte dicitur q
in illis que sunt vere de futuro qui-
bus potest correspondere vera de
presenti est appellatio forme in illis
autem ueris quibus non potest cor-
respondere aliqua de presenti uera
non est appellatio forme. **Sed** ista
responsio principium pete non eni
plus dicit nisi q predicatum appel-
lat formam in propositione in qua
appellat et non appellat in propositio-
ne in qua non appellat. et non assignat
rationem diuinitatis. **U**nde conclu-
ditur q non omni propositioni de
predicato uere correspondet aut co-
respondere potest una aut plures
de presenti uera uel uere. neqz om-
nis uera de presenti requirit unam
ueram de preterito. **Sed** ubi pro-
positiones fuerint de terminis sim-
plicibus pro una et simplici re sup-
ponentibus que pro aliquo instanti
erit aut fuerit ibi propositio de pre-
senti uera requirit unam de preteri-
to ueram. etiam propositioni de pre-
terito uere correspondere poterit
una de presenti uera et ita dicitur e-
tiam de illis de futuro. **Sed** ad
huc dato q quilibet propositio de
futuro possit correspondere propo-
sicio de presenti et dato illis regulis
generalibus illi quesitam materiam
non determinant neqz sic dicentes
tractant de appellatione termini.
Item dato suis regulis sic oppo-
nantes non conuenienter responde-
negantes tales propositiones deus
erit cras. aliquid fuit heri. quia datus

regulis illis isti de futuro deus erit
cras non oportet correspondere il-
lam hoc est cras demonstrando deum
quia non oportet nisi q seruetur p-
dicatum in propria forma ut ipsi
met concedunt sed si cras non est p-
dicatum neqz pars predicatorum ideo
non oportet q seruetur si cras in
propria forma in correspondente
de presenti sed sicut mutatur copula
ita debet mutari sua determinatio.
et tunc correspondebit ista illi de fu-
turo hoc est nunc demonstrando de-
um. **I**tem arguitur q si hec est
neganda deus erit cras etiam ista
cras erit deus quia si ista esset conce-
denda maxime concederetur propter
tale argumentum tunc deus erit et
tunc est uel erit cras igitur cras de-
us erit. **Sed** patet q hoc est falsa
apud sic opinantes siue sit de dis-
iunctiua copula siue capiat simplex
de futuro. **E**t ideo dicitur concede-
do tales cras deus erit et deus erit
cras quia ubicumqz ponatur si cras
ante. in medio. aut post. tenet se cum
uerbo uel participio quia aduerbiu
est uerbi aut participii adiectiuum
ideo sic opinantes sicut unam con-
cedunt habent utranqz concedere.
Et si forte arguitur q iste sunt falsae
quia sequitur tu eris cras igitur tu
eris crastina die. tu cras eris igitur
tu crastina die eris. heri fuisse igitur
externa die fuisse negatur quolibet
istarum consequentiarum quia nec cra-
stina dies erit neqz crastina dies
potest esse. **U**nde de appellatione
aliter dicimus sententias q terminum

aliquē appellare formam est ipsum
 significare suum formale significatū
 respectu alicuius uerbi precedentis uel
 participii quod denotat illum terminum
 uerificari per materiali significato for-
 mali coniuncto pro tempore in re-
 spectu uerbi. Unde in ista propositio-
 ne tu uidisti album si album appel-
 lat suam formam et hoc non habet
 a se ut appeller sed uerbum facit illū
 terminum suam formam appellare
 denotando quod tu uidisti rem quae erat
 alba pro tempore pro quo tu uidisti
 unde iste terminus albus significat
 suum formale significatum extra pro-
 positionem non tamen appellat for-
 mam extra propositionem quia ap-
 pellation non est terminus impliciter
 significatio formalis sed est significatio
 respectu uerbi uel participii de-
 notantis istum terminum uerificari
 pro tempore uerbi uel participii non
 solum pro significato materiali sim-
 pliciter sed per materiali coniuncto for-
 mali. Ex quibus sequitur quod ista pro-
 positio tu uidisti album non signifi-
 cat solum quod tu uidisti aliquid quod fu-
 it album sed significat quod tu uidisti a-
 liquid quod fuit album pro tempore
 pro quo tu uidisti. **Sed** dubium
 incidit utrum subiectum propositio-
 nis alii appeller formam et arguitur
 quod sic quia in ista propositione uide-
 batur album si album appellat for-
 mam et est subiectum igitur. **Se-**
 cundo sic in ista propositione pro-
 mittitur denarius ab aliquo si dena-
 rius appellat formam et non solum
 formam sed rationem igitur.

Tercio sic subiectum aliquando ap-
 pellant rationem igitur et formam per
 omnia quia non est appellatio rationis
 nisi sit appellatio forme et aliter per
 de talibus cognoscitur for. intelligi-
 tur rosa. **Ideo** dicitur quod subie-
 ctum aliquando appellat formam
 et hoc est quando postponitur uer-
 bo uel participio et ita etiam aliqua-
 do predicatum non appellat formam
 quando antepositur uerbo saltem
 respectu istius uerbi quia nullus ter-
 minus appellat formam respectu uer-
 bi aut participii sequentis unde in
 ista album uidebit nigrum si nigrum
 appellat formam respectu istius uer-
 bi uidebit quia ista propositio album
 uidebit nigrum denotat quod album
 uidebit rem cui erit iniuncta nigre-
 do reddens istam rem nigram pro
 tempore pro quo album uidebit istam
 rem subiectum autem non appellat
 formam respectu istius uerbi uide-
 bit sed respectu uerbi substantiui istius
 temporis cuius est uerbum a quo
 est ipse suppositio unde ista album
 uidebit nigrum significat quod illud quod
 erit album uidebit nigrum pro tem-
 pore pro quo erit nigrum et ideo
 ista propositio album uidebit nigrum
 pro pluribus uerificari potest ex pre-
 illius termini album quod ex parte illius
 termini nigrum et causa est quia
 terminus precedentis hoc uerbum ui-
 debit supponit virtualiter respectu
 uerbi substantiui de futuro quod per
 resoluendo album erit uidens nigrum
 eandem quoque uim habent alia uer-
 ba adiecta a parte ante sicut uerba

substantia eiusdem temporis cuius
sunt illa hoc non liceat resolvere om-
nia in sua participia propter penuri-
am uocabulorum non convertibili-
ter significantium si nigrum autem
supponit respectu uerbi adiectiui uel
participii adiectiui. Ideo ista propo-
sicio significat qd illud qd erit albu
uidebit nigrum, non simpliciter qd
erit nigrum, sed qd erit nigrum p
tempore pro quo uidebitur. **¶** Ali-
ud dubium utrum sit ista uera in .a.
instanti for. erit aliqd albu pposito
q in .a. instanti for. erit niger si post
a. erit albus, et arguitur q sic quia
in .a. instanti for. erit aliqd qd erit
album igitur for. in .a. instanti erit a-
liqd album. **¶** Item in .a. instanti
for. erit hoc demonstrato for. et hoc
erit aliqd album. igitur in .a. instanti
for. erit aliqd album. **¶** Opposituz
arguitur quia in .a. instanti for. erit
aliqd nigrum igitur pro tunc non
erit aliqd album. p3 oia quia aliter
sequeretur qd pro eadem mensura
adequate et pro eodem instanti. erit
for. aliqd album, et aliqd nigrum.
¶ Ideo dicitur ad dubium ipsum
negando posito isto casu, et causa est
quia illud uerbum erit est determina-
tum per ista instanti et ideo non tra-
sit cum sua determinatione nisi in
alba que erunt in .a. instanti. et est sen-
sus q in .a. instanti for. erit aliqd
qd erit album in .a. instanti. Et si fo-
te contra illud arguitur quia pidez
ista in .a. instanti tu eris homo signi-
ficaret q in .a. instanti tu eris ho q
erit homo in .a. instanti et tunc pos-

to qd solus eris homo per istam ho-
ram ista erit uera, p istam horam tu
eris omnis homo, et tunc sequitur qd
eris omnis homo, sequitur enim ali-
quando tu eris omnis homo igitur
tu eris omnis homo, oia falsum est
quia sequitur tu eris omnis homo,
anx? erit homo, igitur tu eris anx?
oia p3 quia ex opposito sequit op-
positum quia si non eris omnis ho
neq3 per tempus, neq3 per instans
eris omnis homo et per oia nunq
eris omnis homo. **¶** Et sequitur tunc
q per totam istam horam erit ita
q tu incipis esse omnis homo et e-
rit ita q tu desinis esse omnis ho,
quia continue erit ita q in dato in-
stanti tu es omnis homo, et non im-
mediate ante datum instans tu fuis-
sti omnis homo et non immediate
post datum instans tu eris omnis
homo, quia non immediate post il-
lud instans eris omnis homo qui e-
rit neq3 immediate ante instans il-
lud fuisti omnis ho qui fuit. **¶** Et
dato isto sequitur qd tu differes ab
asino quia in .a. hora differes ab as-
ino igitur differes ab alio oia p3
ut prius et oia est falsuz quia sequi-
tur tu differes ab asino sed brunel-
lus erit asinus igitur tu differes a
brunello oia falsum quia iste nunq
erit simul tecum ut ponitur. **¶** Et
ad ista dicitur negato dubio conce-
dendo qd ista in .a. instanti tu eris
omnis homo significat q in .a. instanti
tu eris omnis qui homo erit in .a. in-
stanti et oia conceditur q in .a. in-
stanti tu eris omnis homo et q tu

eris omnis hō qui erit nūq̃ quia in
a. instanti tu eris omnis hō qui erit
nūq̃ quia illud relatiu caput suppo
nem a suo ante. Et cum arguit tu e
ris omnis hō aīx? erit homo igit
tu eris aīx? negatur oīa ibi enim
nō arguitur a superiori distributo cū
debita instantia unde aīa hēt m. f. a. f.
cās ueritatis disiunctiue puta tales.
tunc tu eris omnis hō. uel tunc tu e
ris omnis hō. r. c. demonstrando tem
pus uel instans. 7 ideo si debeat ar
gui a superiori ad suum inferius o
capere instantiā illius temporis pro
quo tu eris omnis homo sic argue
do 7 pro eadez mēsurā adeq̃ p
qua tu eris omnis hō aīx? erit hō
igitur tu eris aīx? Et qñ ulterius
inferitur q̃ p totā istā horam erit
ita q̃ tu incipis esse omnis hō. 7 erit
ita q̃ desinis ēē oīs hō negat oīa
7 ad p̃bationem cuius aī q̃ quocun
q̃ instanti dato istius hore erit ita
q̃ p tunc tu eris omnis hō. 7 nō im
mediate ante illud instans fuisti oīs
hō. dicitur negando minorem quia
immediate ante illud instans fuisti
omnis hō. posito q̃ sumus in medio
instanti hore. 7 etiam immediate post
hoc tu eris omnis hō demonstrato
eodem instanti quia iste non plus si
gnificant nisi qd̃ immediate post hō
tu eris omnis hō qui immediate post
hoc erit. 7 immediate ante hoc fuisti
oīs hō qui immediate aī hoc fuit.
Sicr̃ hec immediate post hoc aliqd̃
album erit for. significat q̃ imedia
te post hoc aliqd̃ albū erit for. qui
immediate post hoc erit. Illa etiam

eras album erit nigrum. significat
q̃ album qd̃ erit eras erit nigrum.
Semp̃ enī aduerbium refert ad
uerbum uel participium ubicunq̃
in p̃pōne situeretur. 7 cuius ulterius in
fertur q̃ tu differes ab alino dicē
dicendo 7 respondendo ut prius
7 ex quibus p̃z non esse dīam q̃
ad ueritatem aut falsitatem inter il
las p̃pōnes nunc necessario deus ē
7 deus necessario est nunc tunc aīa
aīxpristi necessario erit 7 aīa aīxpi
necessario erit tunc in. a. instanti ne
cessario ista aīa fuit. 7 ista aīa neces
sario fuit in. a. instanti 7 cā est quia
aduerbium ubicunq̃ in p̃positione
situeretur semp̃ idem determinat 7 e
andem uim facit. Et si arguitur for
te q̃ ista sit uera. nunc necessario de
us est quia nunc deus est. 7 nunc nō
potest non esse igitur r. c. negat oīa
neq̃ ista sic exponitur quia si nunc
debet determinare si esse in secūda
exponente sicut determinat si est in
ante 7 non si necessario.

Regula

Uerba significantia actum
mentis ut sclo cognōco in
telligo r. c. denotant cogni
tionem r. c. significataz a teris se
quentibus ipsa uerba p̃ conceptam
uel conceptus sinonimos cum illis
terminis sequentibus ista uerba. 7
hoc in recto uel in obliquo. unde ista
p̃positio tu cognoscs for. significat
q̃ tu cognoscs for. p̃ hunc concep
tum for. in recto uel in obliquo. s. f. r.

tu scis for. currere significat q tu scis
 for. e. p. conceptus quibus subordina
 tur ista ppō nocalis for. e. **E**x quib
 bus pz tales dñas nō valere. tu scis
 te esse hoīem igitur tu scis te ēē aīal
 dñas enim significat q tu scis te esse
 aīal ea ratione qua aīal. s. conceptu p
 prio quo intelligitur uel significat
 aīal modo stat q non hēas istuz cō
 ceptuz aīal ideo non sequitur tu scis
 te esse hoīem igitur tu scis te esse
 aīal. **E**x quibus etiam scōo pz tales
 dñas non valere. iste terminus hō
 significat hoīez igitur significat aīal
 imo ille terminus hō non significat
 aliquid lz īfinitos hoīes significat.
Similiter nō legitur hec ppō for.
 currere significat for. e. a for. e. est
 aliquid igitur hec ppō significat alī
 quid nichil enim significat aliquid
 nisi iste terminus aliquid. a nulla p
 posito significat aliquāter esse nisi
 ista alīquāter est nō alīqd significat
 aliquid esse nisi ista aliquid est. **S**cō
 forte contra dicat aī a primo pbā
 do q iste terminus hō significat aīal
 quia iste terminus hō significat ho
 mīnez a oīs hō intelligitur esse aīal
 ut pono igit significat aīal aīal q
 li significat ad oī qd intelligitur se
 extend. **S**cōo sic qz legitur q dñs
 nō cognosceret hoīez quia p nulluz
 conceptū cognoscat hoīem cū ipse de
 p nullā intentionē ab eo sepatā in
 telligat hoīez. **T**ertio legē q tales
 dñte mētales essēt bone for. cognō
 scis igit cognoscat for. hoīez cognō
 scis igit cognoscat hoīem dñs falsū
 a dñs. pbat qz si ista ppō mētaliz

sic uera for. cognoscat sequitur q cō
 gnoscat for. p istū conceptum forte nō
 fortes si euz ista nō plus significet
 tu cognoscat for. nisi q tu cognoscat
 for. p conceptū talez for. legitur q il
 lud dñs nūq est fallum illo aīte ex
 istente uero. **S**ed forte dicat q iste
 dñte mētales sūt bone. sed qz tūc
 dñte uocales illū subordinate foret
 bone puta iste for. cognoscat igit cō
 gnoscat for. patrez tuuz cognoscat
 igitur cognoscat patrē tanq q tam
 non ualent. **S**ed ad primū dicat nō
 gando dñas iste terminus hō signi
 ficat hoīez a oīs hō intelligit esse
 aīal. igit significat aīal. qz lz uis istū
 us termi significat quibz rē q nō est
 transeat nō tū transit nisi ex conceptu
 tam hīro a ista ppō iste terminus hō
 significat aīal significat q iste ter
 minus hō rez q pōt esse aīal dat co
 gnoscere p talez conceptū aīal qd est
 falsū lz enī li significat aut li intelli
 go uim suā extendat quoad esse rei
 intellectu p conceptū aliqū non tū ex
 tendit se quoad conceptus p quos de
 notatur rem intelligi. sed istius esse
 p supponit. **A**d aliud euz īfertur q
 deus non cognoscat hoīez negatur
 dñs a cum aī q si deus cognoscat
 hoīem ipse cognoscat hoīem p talez
 conceptuz hō dicitur negādo dñas dñ
 enim q illud dictū supius intelligen
 dum est sic q ista ppō deus cognō
 scit hoīem significat q deus cognō
 scit hoīem p talem conceptū hō uel p
 aliquid sibi equiualens puta seipm
 ipse enī est uniuersalis intentio om
 nium rerum. ideo ista dñs de deo
 e illū

nalz deus for. cognoscit igitur deus
cognoscit for. hoiez deus cognoscit
igitur deus cognoscit hominem. Ad
tertium cum inferitur qd tales entie
mentales essent bone for. cognoscis
igitur cognoscis for. hominem cogno
scis igitur cognoscis hominem dicitur
procedendo vnam sicut probat argu
mentum et sequitur etiam ex dictis.
Et cum arguitur qd non quia etiam
tales uocales ualerent hominem tu
cognoscis igitur cognoscis hominem
album cognoscis igitur cognoscis
album dicitur negando vnam. Sed
dubium incidit utrum hec sit uera
tu cognoscis for. sic significando po
sito qd for. sit coram te de quo suffi
cienter aduertas et sufficienter has
noticiam singularem hoc excepto qd
nescias illum uocari for. et at qd sic
prio quia si ultra hoc qd cognoscis
de for. cognosceres qd uocaret for.
cuz aliis partibus ista foret uera tu
cognoscis for. sed pp incipere te scire
illum uocari for. non efficitur ue
ra hec tu cognoscis for. igitur sequi
q illa e uera absqz hoc qd scias illu
uocari for. p3 vna et b^o quia si in
dato casu efficeretur uera hoc esset
quia iste terminus for. significat rā
tum quantum uocatum for. qd est
falsum. quia tunc sequitur qd iste ho
mo cras non erit for. demonstrato
for. qui cras erit non uocatus for.
et posset tunc for. incipere esse for. et
desinere esse for. ipso non desinente
esse homine. et p vna tales termini
homo asinus. significant tantuz quā
tum uocatum homo et uocatum ali

nus. et tunc sequitur qd nullus termi
nus foret mere substantialis que om
nia sunt falsa. igitur iste terminus for.
non subordinatur illi complexo uo
catuz for. Secundo ad dubiu ar
guitur sic ponat platone scire p oia
de for. sicut possumus est te scire et ul
tra hoc ponatur qd ipse sciat qd uoce
tur for. tunc plato scit qd iste est for.
demonstrando sortem. et cognoscit
for. sed o3z noticiā quā habet plato
habet tu pter hoc qd tu nescis istuz
uocari for. igitur sequitur qd tu scis
istum esse for. et cognoscis ipsuz e
for. in dato casu. Tercio dato op
posito dubiu sequitur non esse possi
bile te scire istum esse for. nisi scires
istum uocari for. Oppositum tamen
arguitur quia si tu cognoscis for. in
dato casu sequitur cum aliis positis
q tu scis qd iste est for. sicut plato
scit. Sed contra tu dubitas hoc
esse for. igitur non scis hoc esse for.
p3 vna et asis arguitur quia in da
to casu hec est tibi dubia hoc est for.
quam adequate scis significare hoc
esse for. igitur tu dubitas hoc esse
for. Pro huius dubii solutione
supponuntur aliqua. Primo qd iste
terminus mentalis for. naturalit^r si
gnificat sortem. Secundo premitt
itur qd non potest esse qd iste termi
nus for. sit in mente quin significet
sortem. et per consequens quin per
ipsum apprehendatur for. patet pri
ma pars quia iste terminus natura
liter significat. et secunda patet quia
significare est potentie cognitiue al
quid uel aliqua uel aliquo modo repre

sentare. Tercio q̄ omnis intentio a
licuius rei in intellectu existens est
noticia incompleta eiusdem rei p̄
quia nulla potest poni rationabilis
noticia rei incompleta nisi concep
tus. Quarto istis adiungitur q̄
iste terminus for. uocalis uel scrip
tus est singulis et non subordinatur
huic complexo uocatum for. quia
tunc per idem ille terminus homo
subordinaretur huic complexo uoca
tum homo. patet consequentia et cō
sequens est falsum. quia tunc nullus
terminus uocalis uel scriptus foret
mere substantialis. sequitur etiam
q̄ talis propositio nō foret impos
sibilis homo est asinus. homo est al
bedo quia significarent q̄ homo
est uocatus asinus. et q̄ homo est uo
catus albedo. quorum quolibet est
possibile. Quinto supponitur q̄ iste
terminus singularis for. uocalis uel
scriptus non subordinatur huic cōple
xo ille homo huius coloris et tante
q̄ritati et in tali situ. et sic de aliis cō
ditionibus patet illud quia aliter se
quitur q̄ forte non dislinente esse
homie ipse desineret esse for. et for.
erit homo quando ipse non erit for.
omnis falsum. et omnia arguitur q̄ for.
erit homo quando non erit iste hō
huius coloris in hoc situ et cum tan
ta q̄ritate et c. ideo non erit for. quā
do erit homo. et omnia p̄ respōdēz.
Et p̄ idem lexto p̄ q̄ iste terminus
for. non subordinatur tali cōplexo.
tale quale est homo. uel huic simile
homini p̄ illud quia tunc talis pro
positio mentalis asinus est homo

aut stagnus est argentus et similes
forent possibles quia iste non plus
significaret nisi q̄ asinus est talis qua
lis est homo. et stagnus est tale qua
le est argentum. et tunc sequitur hoc
concesso q̄ iste terminus homo nō
foret species specialissima quia prē
dicaretur uere et affirmatiue de plu
ribus specie differentibus. per idēz
etiam iste terminus for. mentalis nō
foret singularis quia posset predi
cari de for. et pluribus sibi similibus.
Et sequitur ultra q̄ nulla propositio
mentalis potest esse singularis
immo etiam sequitur q̄ nulli foret
termini substantiales que omnia in
conuenientia uidentur. Ideo est cō
cludendum q̄ tales termini for. pla
to mere substantiales subordinantur
conceptibus mere substantiālibus
nullam similitudinem extraneam et
accidentalem cōnotantibus sicut iste
terminus homo subordinatur uni
conceptui simplici substantiali qui si
gnificat tñ et quantum hoc cōplexū
sial rationale nō tamen subordina
tur illi complexo. et sic de aliis. Et p̄
ista dicitur ad dubium ipsum con
cedendo quia cū iste terminus for.
non subordinetur conceptui conno
tati uocationēz legatur q̄ possibile ē
te cognoscere for. absq̄z hō q̄ scias
q̄ sit uocat⁹ for. q̄ ista p̄pō tu co
gnoscas for. si plus p̄c̄ nisi q̄ tu co
gnoscas illū q̄ ē for. p̄ itēdēz seu no
titiā q̄ ē iste terius mentalis for. l. cui
subordinatur tal ē sus uocal aut scri
pt⁹ for. et ad argumētū in oppositū
cū ar q̄ ista ē tibi dubia in isto casu

hoc est for. quia adequate scis signi-
ficare hoc esse for. igitur te. dicitur
negando autem non enim scis illam si-
gnificare hoc esse for. quia non intel-
ligis predicatum eius posito quod iste
terminus sit singularis et subalter-
narius nichil scis ipsum significare nisi for-
te capetur si for. per hunc uocato tali
nomine sicut sepe utimur terminis
eis abutendo cum dicimus quod scimus
adam fuisse et interpretum fore. et sic
didimus scire senicem fore. et tamen forte
non habemus conceptum singularem
et subalternerum cui talis terminus adam
uel anax? subordinatur dum illi vo-
cales sunt singulares et subalter-
nari possimus illud habere sed frequen-
ter per tales terminos uocales intelli-
gimus res sic uocatas puta per istum
terminum anax? intelligimus hominem
uocatum illo nomine anax? per istum ter-
minum fenix intelligimus animal vo-
catum tali nomine aut aliquid huiusmodi
et tunc sic apprehendendi non sunt ta-
les termini mere substantiales neque
singulares. In dicto igitur casu ista per-
positio hoc est for. non est intellecta
a te hito quod iste terminus sit singularis
quia iste terminus uocalis for. non
significat for. neque inducit te in noti-
ciam for. Ex predictis patet ista omnia
ualere tu scis for. esse for. igitur tu
cognoscis for. tu scis chimeram pos-
se intelligi igitur tu cognoscis chime-
ram patet omnia quia notitia complexa
presupponit notitiam simplicem. Et ite-
rum non potes scire hoc esse for. nisi ha-
beas in mente talem propositionem hoc
est for. et ista non potest esse in mente nisi

sit eius predicatum in mente et illud
predicatum non potest esse in mente
nisi significat for. ut patet ex prius sup-
positione. **¶** Alium dubium iterum
posito quod cognoscas nullum et nescias
ipsius uocari cicerone vel marchum
cognoscas etiam cicerone existibus
illis nominibus sinonimis. Ad quod
dicitur quod tu cognoscis marchum nullum
vel cicerone quia sinonima uocalia
uel scripta eisdem conceptibus subordi-
nantur. Id non sit ita de conuersibi-
libus distinctis a sinonimis. Sed
forte contra id quod supius dicitur. scilicet quod
talis terminus for. non subordinatur
conceptui significati tantum quod hoc con-
plexum. si ille for. Sic autem posito quod
for. sit coram te de quo habes conceptum
cui subordinatur iste terminus uocalis
for. tunc te diuerso ad aliquam partem
penatur in eodem situ plato remo-
to for. et non parvipendite mutationem
aliquam et sequi quod te diuerso ad pla-
tonem iste conceptus for. in mente tua
inter quos istorum significat similiter et
iste conceptus plato. quia quicquid
intentionum omnino similium quicquid
significat una significat alia sed una
earum significat for. igitur et alia si-
gnificat for. et contra deo dicitur
admisso casu negando maiorem. scilicet
quarumcunque intentionum omnino
similium uel omnino similes res
significantium quicquid significat
una significat alia ad bonum in-
tellectum. sed uerum est quod qua-
rumcunque duarum intentionum
omnino similium qualitercunque
significat una significat alia.

Uide iste terminus for. talem rem si
gnificat q̄lis est plato non tñ illud
significat qd̄ est plato. q̄nil sic appa
reat. neq; est mixt si decipimur in il
lis oceptibus putando q̄ sint ouer
tibiles cum simus decepti in rebus
ab illis significatis ⁊ nobis sensatis
vnde non est ymaginandum q̄ ter
mini mētales subāles sua significa
ta significant pp̄ eoz similitudinem
extrinsecam vnde iste terminus mē
talis substantia significat rem diuisi
bilem ⁊ incorporeaz que nullam se
militudinem extrinsecam ad inuicez
habent ab aliquo sensu pceptibilez.

Ita etia; iste terminus mētales ens
omnia entia vnica intentione signifi
cat ⁊ non propter omnium entium
similitudinez extrinsecaz prospectā
aut a sensu pceptaz vnde nullus ter
minus uocalis uel scriptus significat
alicui homini nisi iste terminus sub
ordinetur eidem homini alicui con
ceptui secum conuertibili ⁊ sinoni
mo. ⁊ hoc ut terminus est. Et p hoc
etiam pz q̄ nullus terminus uoca
lis uel scriptus ut terminus intelli
gitur ab homine nisi iste terminus sub
ordinetur eidem termino le cum si
nonimo ⁊c. **E**xpliat capitulu;
de appellationibus.

Incipit caplm de pbatide ppo
sitionis uniuersalis.

Propositio uniuersalis af
firmatiua non exceptiua cu
ius primus terminus est
li omnis aut secum conuertibilis ex

compositione primaria suorum ter
minorum significans habet exponit
per copulatiuam cuius prima pars
est indefinita uel particularis illius
uniuersalis. ⁊ scda pars est uniuersa
lis negatiua cuius subiectus est ino
nimum cum termino distributo p
illud signum uniuersale. Et nalet o
ab ista exposita ad istam copulatiua
⁊ ad quamlibz eius partem principa
lem. ⁊ conuerso ab ista copulatiua
ad illam expositam sed non a qualz
parte istius copulatiue ⁊ principali
ad istam expositam nalet oia de fō
ma ut aial currit ⁊ nullum est aial i
currens igitur oīe aial currit. Sed
nō omīs uīs hēt pbat p indefini
tam uel particularem suam ⁊ ulem
negatiua ut pz de istis incipit omīs
hō esse for. in hoc instanti tñ omīs
sol lucet. ⁊ totus for. est b^r for. ⁊
sicut dī de li oīs ita dī de li uterq;
quibz ⁊c. ut alter hō ē. ⁊ nō est aial
hō nō currēs igit uterq; hō currit.

Sifr de futuro aliqs hō curret. ⁊
nullus erit hō nō currens. igit q̄z
hō curret. Et nō dī sumi illa b^r sic
nullus est uel erit hō nō currens ut
aī dictū est. Ex qbus pz ista ēē
falsam. uterq; hō ē poīto q̄ duo
hoies currāt ⁊ alii gescant qa eius
ōdictoria est uera. alter hō nō cūrit
qz alē aliqz hoīz nō ē iō una ei
exponēs ē f^r. s. nō ē aī hō nō cūrit

Ite seqt uterq; hō ē. si q̄z hō
est alē hō. igit q̄libz hō ē. ⁊ b^r est
uera. qa q̄libz hō est alter hō aliqz
homīnū. Ex quibz pz ulterius illi m
ōstam esse bonam uterq; hō currit

igitur quilibet homo currit, sed non eadem
 quia unico homine exite animus est uerum
 omnis falsum, quia ex omne sequitur quod al-
 ter homo currit, et sequitur alter homo currit
 igitur duo homines sunt omnia per se, et omnis
 est contra casum. **S**equitur etiam istud
 esse impossibile utrumque oculum
 habendo tu potes uidere quia eius con-
 tradictoria est uera, scilicet alterum ocu-
 lum habendo tu non potes uidere, quia
 alterum oculum duorum oculorum
 puta equi habendo tu non potes uide-
 re, et alter duorum oculorum equi
 potest esse alter oculus, igitur alterum
 oculum habendo tu non potes uidere
 per se omnia ab inferiori ad superius
 cum debita constantia negande post
 posita. **E**t ideo neque utrumque oculum
 habendo tu potes uidere, neque neutrum
 oculum habendo tu potes uidere, sed
 alterum oculum habendo tu non potes
 uidere, et alterum oculum habendo tu
 potes uidere posito quod habeamus duos
 bonos oculos ex quorum quolibet suffi-
 cienter uidere possis. **E**t omne con-
 dendum est quod utrumque illorum qui est
 sor, currit et tamen solus sor, currit de-
 monstrato sor, et platone quorum
 solus sor, currat, quia alter illorum
 qui est sor, currit adequate et non est
 alter illorum qui est sor, non currens
 igitur etc. **S**ed forte autem contra istud
 mouetur exponendi probando quod non
 uerum ab exposita ad suas exponentes
 et contra quod non sequitur aliquid, propositum
 est propositum uera, et nichil est propositum quod non
 sit propositum uera, igitur omnis propositum est
 propositum uera, animus enim in casu est uerum
 et omnis falsum, posito, scilicet quod a propositum quod

sit aliquid sit omnis propositum uera, et b
 sit propositum falsa quod non sit aliquid, potest
 enim esse quod aliquid, propositum non sit aliquid
 puta mentalis et quod aliqua sit aliquid
 puta uocalis uel ser pra sicut popu-
 lus non est aliquid quia non est sub-
 stantia quia non est corpus cum non sit
 quantitas continua, neque animus neque homo
 non sint plures propositiones quod a, et b, tunc
 per se animus fore uerum et omnis falsum.
Item non legitur populus est, et
 nichil est populus non currens igitur omnis
 populus est currens posito enim quod aliquis
 populus currat et aliquis non tunc animus est
 uerum et omnis falsum, quia aliquis est populus
 non currens. **S**ed non sequitur aliquid
 propositum ueris affirmatiue de tercio adiacen-
 te est falsa, et nulla est propositum ueris af-
 firmatiue de tercio adiacente non fal-
 sa, igitur omnis propositum ueris affirmatiue de 3°
 adiacente est falsa, et tamen hic autem a co-
 exponere ad expositam igitur etc, per se
 et b^o si a^o autem quod posito quod non sit a-
 liquid propositum ueris de tercio adiacente af-
 firmatiue nisi omnis est animus 2° uerum et omnis
 falsum quod se falsificat sic significando.
Item illa 2^a non ualens animus scis esse et
 nichil est animus quin illud scias esse igitur
 omne animus scis esse et hic autem per regulam igitur
 etc, 2^a et b^o si a^o autem ponendo quod
 omne animus quod est animus scias esse, et quod
 scias adam non esse tunc est animus istius
 omne uerum et omnis falsum, si omne animus
 scis esse quod aliquis animus scis non esse igitur a
 liquid animus non scis esse per se et autem animus quia
 tu scis hoc non esse demonstrato ad ut
 pono igitur hoc scis non esse, per se satis
 et ultra hoc scis non esse igitur aliquid
 animus scis non esse, per se omnia ab inferiori

ad suam superius affirmatū de
Item arguitur qd ab exposita
ad illam copulationem exponentem
non ualeat dñā qui non sequitur ha
bens qualibet hō currit igitur de
aliqua specie qualitatis hō currit et
nulla est species qualitatis de qua
non hō hēns currat, et hic arguitur
per regulam igitur qd p³ et a² a¹ qd
dñs istius significat qd de aliquo ter
mino specifico hō hēns c¹ cū ois spe
cies sit terminus ideo ipse hēns est il
lus dñs illi a¹ deo dñs ad primū
de uirtute s¹monis dñs dñs qd ab ex
positis sit sūptis ad suas exponentes
nō u³, sic intelligendo qd tales oīe
nō ualēt aliquis hō c¹ nullus est hō
qn ille currat igitur qd hō c¹ quia il
lus qd ponit p¹ ante nō est u³ nō
falsū cum non sit p¹ sed si debeat
ualere oīa oīa ponere copulationes
sic qd arguat a cō¹ qd non est iste ex
ponentes, si est iste exponentes cū illa
copula, et. **E**t p¹ eandē cāz nō ualēt
tales oīe oīa hō c¹ for. est hō igitur
for c¹ **S**ed ad formā argūti ob
missis uerbis dñs negādo illā oīam
aliq¹ p¹ est uera, et nichil est pro
positio non p¹ uera, igitur oīa p¹
est p¹ uera, et dñs qd ibi nō a¹ a cō
p¹ exponente ad suā expositā qd
ista negatiua exponentes nō bene sumit
tur, unde ad sumēdū negatiuā ex
ponentem talium u³ adhibenda
est diligentia ut sumantur termini p¹
tūc equititer supponētes p¹ tot p¹ p¹
quot supponit in exposita, et ideo sū
uarios terminos p¹ una re uel multis
supponētes in exposita oīa etiam us

rios terminos accipe sit exponente
negatiua, et ideo licet ista consequen
tia ualeat animal currit et nichil est
animal non currens igitur omne
animal currit tanquam a copulati
ua exponente ad suam expositam
tamen ista consequentia non ualeat
populus currit et nichil est populus
non currens igitur qd populus currit
et hoc est p¹ uaria significata illorū
terminorū aīal est populus, qd aīal
p¹ re aliqua supponit sed si populus p¹
nulla re supponit sed pro multis re
bus simul acceptis supponit. **E**t ideo
illa qd populus currit sic exponenda
est populus c¹ et nullus est populus nō
currens tenendo li nō currens non
substantiue. **U**el sic nichil nec aliq¹ sūt
populus qd nō currant, u³ licet bene
sumat ista negatiua nullū est aīal nō
currens re¹ istius omne aīal c¹ nō tū
bū sumit ista nullus est populus non
currens tenendo li currens substantiue
quia populus nō est currens neq¹ non
currens. **S**ed bene est currens uel
non currens sicut populus nō est hō
nō hō. **A**d aliud differtur solū
usq¹ ad mām insolubiliū. **A**d aliud
dñs negādo oīa aīal scis ēē, et nichil
est aīal qd nō scis ēē igitur omne aīal
scis ēē quia b¹ nō sumitur sicut dñs
sumi eo qd in illa propositione om
ne animal scis esse distribuitur li a
nimal pro omni animali qd quis
potest intelligere ideo minor debet
sic sumi et nullum est animal quod
quis potest intelligere quin seu qd
non scias est. **A**d aliud cum argui
tur qd ista consequentia non ualeat,

quolibet homo currit igitur de quolibet specie qualitatis homo in se currit igitur. **¶** dicitur negando quod nec ille sunt sue exponentes quia ista quolibet homo currit non significat quod de quolibet specie qualitatis homo hunc currit sed significat quod qualibet qualitate alicuius qualificati data homo qualis eadem qualitate specificiter currit et exponatur ista et per solutio argumenti. **¶** Sed occurrit dubium quid sit subiectum in talibus propositionibus per sui expositionem habenda cuiuslibet hominis asinus currit omnis propositio vel eius contradictoria est vera. nunc quid hoc totum hominis asinus sit subiectum in prima et id propositio vel eius contradictoria sit subiectum in secunda aliter enim sumede sunt exponentes negative si totum illud sit subiectum quod si sola una eius pars. **¶** Et primo autem quod subiectum istius propositionis scripte cuiuslibet hominis asinus est sit totum hominis asinus et non si hominis ut dici solet. **¶** Quod enim dici quod in hac cuiuslibet hominis asinus currit si hominis est subiectum quod per reducendo ad rectum sic quilibet homo est cuius asinus currit. **¶** Sed contra quia illius scripte cuiuslibet hominis asinus currit est si hominis pars per positionis et non subiectum quia non potest reddere suppositum illi verbo est imo nullius verbi potest esse suppositum nisi est pars predicati neque predicatum. igitur cum iste terminus sit categorema est pars subiecti. **¶** Item si homo non est pars istius propositionis cuiuslibet hominis asinus currit igitur non est subiectum eius. **¶** Item in illa propositione currens est hominis asinus? hoc totum est predicatum

hominis asinus igitur. **¶** Invertendo illud totum quod est predicatum efficitur subiectum. et per istius propositionis hominis asinus est currens subiectum est illud totum hominis asinus. **¶** Item in illa tamen verum est propositio vel eius contradictoria utraque pars complexi tenetur ex parte predicati. propositio vel eius contradictoria. igitur in illa universali omnis propositio vel eius contradictoria est vera utraque pars distincti se tenet ex parte subiecti. **¶** Item autem ista omnia valent a contraria ad convertentes. **¶** for. est homo vel asinus igitur homo vel asinus est for. et in prima utraque pars distincti se tenet ex parte predicati igitur in secunda se tenet ex parte subiecti. **¶** Sed forte dicitur quod ista non convertitur sic sed debet sic converti igitur quod est homo vel asinus est for. **¶** Sed contra quia ista homo est chimera vel homo convertetur sic. igitur quod est chimera vel homo est homo. sed omnia est falsum. quia sequitur quod est chimera vel homo est homo igitur chimera vel homo est homo omnis falsum quia sequitur chimera vel homo est homo igitur chimera est ens quod vel homo est homo omnis falsum et tenet omnia propositionem que tamen omnia apud veritatem non valet cum sit illa vera chimera vel homo est homo quod omne quod est chimera vel i. d. est homo chimera vel homo est homo. et etiam quia homo est homo igitur chimera vel homo est homo a parte distincti ad totum sine impedimento. **¶** Item in illa asinus currit si asinus est subiectum et regitur a parte ante ab illo verbo currit.

sed pp' appositione istius oblig ho
 minis no' uariatur dependētia istius
 uerbi c' ad illud nom' asinus qz
 li hois nō regitur ab illo uerbo cur
 rit igitur seqt' q' li asin' adhuc regit
 tur a pte añ ab isto uerbo c'. Alia
 ar' p' ista pte adduci possent ex sū
 damis specu' grāmatice si qz ista
 non facilliter intelligerentur sine lō
 ga digressionē ideo relinquuntur a
 Q. positū tñ añ qz dato q' totūz
 illud sit subiectū hois asin' i ista ho
 minis asinus c' sequit' q' totūz illud
 possit distribui tūc seqtur q' aliq
 est uis f' añ qz singularis est ue
 ra t' cuius supposito subiecti corres
 pondet una singularis oñs est falsū
 t' oñs añ qz ista uis est falsa ois p
 positio uel eius dīctoria est uera da
 to q' qz ppō hēat dīctoria t' tñ
 qz eius singularis est uera. f. ista p
 positio uel eius dīctoria est uera. t
 sic de alio. Ad dubiū rādetur ip
 suz cōcedēdo intelligēdo q' in ista
 ppōte ois ppō uel eius dīctoria
 est uera utraqz ps dīstūcti se tenet
 ex pte subiecti. f. istius dīstūcti ppō
 uel eius dīctoria quia totū illud nō
 sit subiectū ppō uel eius dīctoria
 qz li uel non est ps extremi. Ad ar
 gumētū cū añ qz tūc aliquid uis falso
 affit' qz singularis foret uera cū
 hoc q' cuius supposito subiecti cōres
 pondet una singularis dicitur cōce
 dendo illud oñs quia nō seqtur ex
 dubio ut pz de tali incipit utrūqz
 illoz ēē neqz demonstrādo scōas p
 positiones qū una incipiat t' desi
 nat ēē uera t' alia incipiat p remoti

onē. Sic de illa incipit ois hō ēē
 for. posito q' for. incipiat ēē ois hō
 t' sit t' fuerit añ for. t' de ista incipit
 ois alin' c' posito q' iam sint tres
 asini t' nō ptea qui currāt t' curre
 rint p horā imediatā hūc instanti t'
 desinat ēē p remotionem de p'senti
 asinus qui nō imediate añ hoc cur
 rebat tūc pz q' ista uniuersalis est
 uera incipit omis asinus currere t'
 quelz singularis est falsa in isto eni
 casu incipit omis asinus currere t'
 nullus asinus incipiat currere sed a
 liquis desinat currere. sed tñ ad argu
 mētū dē negando oñs cūz infertur
 illa exclusio ocella ex dubio. Et ad p
 bationem cū añ q' ista est f' omis p
 positio uel eius dīctoria est uera t'
 dicitur concedendo. sed dicitur ulte
 rius q' nulla talis est sua singularis
 ista ppositio uel eius dīctoria
 est uera quia quelibet talis est inde
 finita sed sue singulares sunt iste il
 la que est ppositio uel eius contradic
 toria est uera demonstrando istam
 nullus deus est t' pz q' ista singula
 ris est falsa sicut t' multe alie discū
 rendo tam p propositiones ueras
 q' falsas. Sed forte contra hoc ar
 guitur pbando adhuc q' aliqua uni
 uersalis in casu est uera puta ista cu
 iuslibet hominis asinus currit in quo
 casu multe eius singulares sunt false
 ponendo q' quilibet asinus qui est
 alicuius hominis currit. Sed sic
 aliquid homo qui non habeat asi
 num puta for. t' sequitur q' ali
 qua singularis istius est falsa cu
 iuslibet hois asinus currit quia ista

istius hominis iste asinus currit de
 monstrando for. et aliquem alium.
 et tamen ista universalis est vera quia
 ipsa convertitur cum ista quilibet asinus
 hominis currit que est vera ne
 per exponendo igitur ipsa est vera
 per omnia et ante omnia quia contrarie ista
 tum propositionum invicem convertuntur
 igitur et ista convertitur per
 omnia et ante omnia quia iste convertitur
 nullus hominis asinus currit et nullus
 asinus hominis currit. **Item**
 in isto casu ista est falsa alicuius
 hominis asinus non currit quia sequitur
 alicuius hominis asinus non currit
 igitur asinus alicuius hominis non
 currit omnis falsum ex casu quia quilibet
 asinus alicuius hominis currit
 et omnia ante quia subiecta istarum
 propositionum convertuntur et pro eisdem
 precise supponunt et alia sunt
 et convertibilia igitur et iste propositiones
 convertuntur sicut iste asinus
 hominis currit et hominis asinus currit.
 Vel presupponatur prius quod non
 refert dicere hominis asinus et asinus
 hominis ubique ponatur sine distributione.
Item tamen currens est
 hominis asinus ponatur enim cum
 toto casu quod nichil currat nisi hominis
 asinus tunc tantum currens est hominis
 asinus igitur cuiuslibet hominis asinus
 est currens et ab exclusiva ad ultimum
 de terminis transpositis et ante est
 verum igitur et omnia. **Item** iste ex
 clusivae convertuntur. tamen currens est
 hominis asinus et tantum currens est
 asinus hominis et iste sunt sue voces
 sic significando. quilibet asinus hominis

est currens et cuiuslibet hominis asinus
 est currens igitur et iste universales
 convertuntur si una illarum est vera
 in dicto casu igitur et utraq. **Item**
 hominis asinus currit et nichil est hominis
 asinus non currens igitur cuiuslibet
 hominis asinus currit per omnia
 per regulas datarum de expositione
 vel salis affirmative et ante est verum
 igitur et omnia. **Item** quilibet singularis
 istius universales cuiuslibet hominis
 asinus currit sequitur ex aliqua singulari
 istius quilibet asinus hominis
 currit et e converso. et cuiuslibet supposito
 subiecti alicuius iste per correspondet
 aliqua singularis igitur una universales
 istarum sequitur ad aliam et e converso.
Si conceditur omnia probatur ante
 ponendo quod quilibet homo habeat asinum
 currentem et nullum quiescentem tunc
 per quod tot sunt singulares unus istarum
 universalem quot alterius se formaliter in omnia
 bona inferentes quia bene sequitur istius
 hominis asinus currit igitur iste asinus
 hominis currit. **Item** indefinitae istarum
 universalem convertuntur igitur et
 iste universales convertuntur per et ante
 ante omnia quia iste convertuntur asinus
 hominis currit et hominis asinus currit.
 deo forte dicitur sicut argumenta
 petunt quod iste convertuntur in dicto
 casu et utraq. est verum. **Sed** si alicuius
 hominis asinus non currit. igitur non
 cuiuslibet hominis asinus currit omnia
 per expositio. et ante arguitur quia
 fortis asinus non currit et fortis est
 aliquis homo igitur alicuius hominis
 asinus non currit. **Item** alicuius

hominis nullus asinus est, igitur alius
 cuius hominis nullus asinus currit
 ¶ Item si cuiuslibet hominis asinus est, et
 fortis est homo, igitur fortis asinus est.
 ¶ Item iste exclusiue tamen hominis asinus
 currit, et tamen asinus hominis currit
 non sunt contradiabiles, igitur et iste
 uniuersales quilibet asinus hominis currit,
 et cuiuslibet hominis asinus currit,
 non sunt contradiabiles sic significando
 per omnia ex responsione et ad asinus ponendo
 quod solus fortis habet asinum currentem
 sed cum hoc currant alia animalia, et per quod ista est falsa, tamen asinus
 hominis currit, et ista est uera. tamen hominis asinus currit, quia homo
 asinus currit, et nullus non hominis asinus
 asinus currit, igitur tamen hominis asinus
 currit, per omnia ab exponentibus ad
 suam expositam cuius asinus est uerum
 in casu igitur et omnia. ¶ Item solius
 fortis asinus currit igitur tamen fortis
 asinus currit per omnia et asinus quia fortis
 asinus currit, et nullus non fortis asinus
 currit, igitur solius fortis asinus
 currit, per omnia per exponentes illius
 termini solius. Sed adhuc dicitur
 ut prius negando istam conclusionem
 illam sequi ex dictis cum casu posito
 et ulterius dicitur quod iste conuer
 tuntur cuiuslibet hominis asinus currit
 et quilibet asinus hominis currit, et ter
 mini ista supponunt in una sicut in alia.
 Et ulterius dicitur quod ista cuiuslibet
 hominis asinus currit, non habet singu
 larem aliquam nisi istam in qua de
 monstratur homo habens asinum, sal
 tem si sumantur singulares de pro
 noie demonstratio, et ideo ista isti?

hominis iste asinus currit, demon
 strato homine non habente asinum per li
 istius et aliquo asino per li iste non est
 singularis illius nisi uoce et non signi
 ficatione ideo non preedit argumen
 tum unde sicut conceditur ista in isto
 casu cuiuslibet hominis asinus currit
 ita concedendum est in casu quod cuius
 libet hominis brunellus currit, et tamen
 solius fortis brunellus currit et cum hoc
 tamen plato est homo cuius brunel
 lus non currit, per totum posito quod so
 lus fortis habet brunellum currentem,
 et plato habet asinum quiescentem tamen
 tunc prima pars per exponendo sic
 et illa est uera in dicto casu cuiuslibet ho
 minis brunellus est asinus currentis
 et cum hoc stat quod solius fortis brunel
 lus est asinus currentis. ¶ Verumtamen
 ad probandum quod iste uniuersales
 conuerterentur fiebat omnia que non
 uis qua arguebatur illas uniuersales
 conuertere per hoc quod illarum singulares
 conuerterentur dicitur quod non uis tamen
 iste uniuersales conuertuntur. Unde
 non ualet illa forma a, et b, uniuersa
 les conuertuntur et utriusque cuiuslibet
 supposito subiecti correspondet sin
 gularis igitur singulares istarum con
 uertuntur ut per in dicto casu neque
 sequitur duo singulares, a, uniuersa
 lis et b uniuersalis conuertuntur sic
 quod quilibet singularis, a, sequitur ex a
 liquo singulari, b, et contra et utrius
 que uniuersalis cuiuslibet supposito subie
 cti correspondet una singularis igitur
 illa uniuersales conuertuntur aug
 ex una sequitur alia et e contra, per de
 istis uniuersalibus omnis homo qui

est albus currit et omnis homo currit qui est albus. posito quod omnis homo sit albus tunc tot singulares propositiones habent una sicut alia cuius cuiusque supposito subiecti respondet una singularis et per propositum. Et tunc ad argumenta quando arguitur quod non cuiusque hominis asinus currit. quia for. asinus non currit. et for. est aliquis homo. igitur aliquis hominis asinus non currit. negatur omnia et quod arguitur quod illa valet ab inferiori ad suum superius cum constantia subiecti dicitur quod non bene sumitur constantia debet enim sumi constantia tota illa extremi. ut sic arguendo for. asinus non currit. et for. asinus est hominis asinus. igitur hominis asinus non currit. sed hoc est falsum. Ad aliam formam dicitur etiam negando omniam cum autem si cuiusque hominis asinus est. et for. est homo. igitur for. asinus est negatur omnia quia licet arguatur a superiori distributo non tamen sumitur constantia totalis extremi sed debet sumi hoc sic. for. asinus est aliquis hominis asinus adcludenda. illa for. asinus currit cum illa a. Ad aliud negatur illud autem alicuius hominis nullus asinus est in casu dato quia in dicto casu cuiusque hominis quilibet asinus est. Ad aliud dicitur quod iste exclusiue ouertur. et negatur quod illa tantum hominis asinus currit sic vera. debet enim sic exponi et tunc illud quod non sit hominis asinus currit. et quando arguitur quod tantum hominis asinus currit. quia solius sortis asinus currit dicitur negando autem et

negatur argumentum illud concludens quia non exponitur illo modo.

De probatione propositionis exclusiue.

Propositio exclusiua affirmatiua in singulari numero de subiecto simplici exponitur per copulatiua copositam exclusiua preterita et uel negatiua cuius subiectus est terminus infinitus oppositus. Dicitur subiecto exclusiue ut hoc est et nihil non homo currit. igitur tamen homo currit. Si illa tamen. b. instans erit instans exponitur sic. b. instans erit instans et nihil non. b. instans erit instans. igitur tamen. b. instans erit instans et non debet hoc sumi sic nihil aliud quam. b. instans erit instans quod utraqque exponens esset uera et exclusiua falsa quia sua uel de terminis transpositis est falsa. Sed forte contra istum modum exponendi autem probando quod aliqui exclusiua est falsa et utraqque suarum exponentium uera. uel econtra quia illa omnia non uel. uel est propositio. et nihil non uerum est propositio. igitur tamen uerum est propositio. quia autem illius est uerum et omnis falsus ponendo quod omnis propositio uera sit aliquid et multum sunt falsae quare nulla sit aliquid tunc est autem uerum. si uerum est propositio et nihil non uel est propositio et omnis falsum scilicet tamen uerum est propositio. quia non omnis propositio est uera. Item secundo sic non legitur tamen currens curret. igitur currens curret et nihil non currens curret quod autem est in casu uel. posito

qd aliquid curret quia omne qd curret
 erit currens. igitur tm currens cur
 ret pz ab uli ad exclusiuam de ter
 minis transpositis qd ois sic falsu
 pz quia ddictorum scde partis e
 uerum. s. aliquid non currens curret
 quia for. curret q for. est aliquid nō
 currens. igitur aliquid non currens
 curret pz oia q pnt aī. ¶ Tre
 tertio sic. non sequit̃ si for. erit for.
 igitur for. erit for. q nihil non for.
 erit for. quia aī est uerum ponē
 do q for. sit q erit homo. quia omne
 qd erit for. erit for. igitur tantum
 for. erit for. pz ab uli ad exclusiuā
 de terminis transpositis qd ois illi
 principalis dicitur sit falsum at quia
 ddictorum scde partis est uerū. s. a
 lliquid non for. erit for. qz hoc erit
 for. demonstrādo unaz partes for.
 q hoc est aliquid non for. igitur aliquid
 nō for. erit for. q aliud a for. erit for.
 ¶ Trez quarto sic dato illo mō ex
 ponēdi sequitur cū uertis q illa pro
 positio sit uera aī? est. quia p̃cise si
 aut est illa significat ideo illa est ue
 ra pz aī p̃batur quia p̃cise tali
 ter qualiter est illa significat igit̃. qz
 pz satis q arguitur aī. quia talr
 qualiter est illa significat. q nō aliter
 q taliter q̃liter est illa significat. igit̃
 tur p̃cise talr qualiter est illa signifi
 cat pz oia q aī arguit qz antexpi
 stum esse ista significat q antexpi
 ste est taliter q̃liter est aut saltim
 intelligitur esse taliter q̃liter est igit̃
 taliter qualiter est illa significat q
 bō etiam istius aī? at. s. non alr
 q taliter qualiter est illa significat.

quia si aliter q taliter q̃liter est illa
 significat. q p̃cise taliter est q̃liter est
 possibiliter esse igitur aliter esse q
 possibiliter est illa significat. ois
 falsum qz quia in illa aliter q ta
 liter q̃liter est illa significat ut talit̃
 stat distribucione. ¶ Trez quinto da
 ta ista expolitione sequitur q tm ens
 pōt intelligi capiēdo si ens trascen
 denter. q p ois p̃cise ens pōt signi
 ficari. Et oīter sequitur ultra q p̃c
 le uerum potest significari capiēdo
 uerum pro re uera. q oīter sequit̃
 q quacunqz propositione data q a
 liquid significat ipsa p̃cise uerum
 significat q p ois nulla propositio
 falsum significat capiēdo falsum. p
 termino prime intentionis. q sequi
 tur ultra q falsum non pōt intelli
 gi sicut non ens nō potest intelligi.
 ¶ Trez sexto non sequitur pater ē
 q nihil non pater est. igitur tantum
 pater est. quia ois claudit contra
 dictionem. q aī non claudit ddictio
 nem sed est possibile quia deus po
 test annihilare omne aliud a deo. po
 natur igitur sequitur q pater est
 q nihil non pater est. quia si aliquid
 non pater esset maxime foret fili
 sed filius non est aliquid non pater
 sed est illud qd est pater. filius enī
 nō est aliud ens a patre neqz aliud
 se i est alia psona. ¶ Trez septimo
 non sequitur animal album est ho
 mo q nihil non animal album est
 homo igitur tantum animal album
 est homo ut pz ponendo q aliquis
 homo sit albus q quilibet homo al
 ter ab eo sit niger tūc ois est falsus

ut p3 et aīis est uerū. prima pars p3
et etiam scda quia dīctorium scde
est falsum. scilicet aliquid non aīal album
est homo. qz si aliquid nō aīal albū
est homo. igitur non aīal album est
homo. et sequitur non aīal albus est
homo igitur album non aīal est hō
cōis est falsū et cōia arguit. quia in
aīte solus primus tern hūc est infi
nitus et non illud totū qz partes no
minis infiniti non significant sepe
ficut neqz nois finiti. p3 etia3 ex a
lio quia ex negatione et ex termino
que3 debet infinitare sit unus nom
cōpositū cuius partes non significāt
seperate qd aut est adiectiūm aut
substantiūm sed illius cōplexi non
aīal albus partes significant sepe
re et neqz est nomen adiectiūm n3
substantiū igitur sequitur qd illud
completum nō est nomen infinitum.

Item omnes tales termini infi
niti conuertuntur non animal. non
animal sed oppositum huius segtur
ex responsione igitur et. p3 cōia et
b^o arguitur quia capiuntur ille due
propositiones nō aīal album est hō
et non animat aībū est homo in qua
rum una subiectum totale infinitū
ut admittit ista responsio et in alia
solum primus terminus sit infinitus
et sequitur qd non conuertuntur p3
partes illorū subiectorū quia ut
quius illorum terminorum transit
super suum adiectiūm et ut alterius
non sequens tamen est falsus quia
oppositi termini finiti scilicet animal aīal
conuertuntur et synonymi sunt et quic
quid dicitur uni dicitur alteri. **I**tem

octauo sic non sequitur tantū intel
lectum a te est intellectum a te igitur
nihil non intellectum a te est intelle
ctum a te et hīc arguitur per regulā
igitur et. et qd nō sequitur p3 qz aīis
est uerum ut p3 et cōis falsum. nam
non intellectum a te est intellectum
a te igitur et. aīis probatur quia il
le terminus non intellectum a te est
intellectum a te et ille adequate signi
ficat non intellectum a te igitur et.
a^o p3 quia tu scis qd ille terminus
non intellectum a te est categorē
ma3 de3 argumentū est de tali tā
tum significatum est significatum p
bando qd non significatum sit signi
ficatum. Pro istis tamen dicitur cō
cedendo regulam. et dicitur qd illa
cōia non ualet uerum est propositio
et nihil non uerū est propositio igitur
tantum uerum est propositio et
dicitur qd non bene sumitur ista ne
gatiua exponens sed debet sic sumi
nihil non uerum neqz aliqua nō ue
rum sunt propositio et tunc p3 qd
i casu dato utraqz illarū est falsa.
Unde aduertendum est ad subiectū
exclusiue an supponat p aliqua una
re an pro priuibus et secundū hoc
uaria sumenda est exponens negati
ua. Ideo tales cōiie non ualent qd
tas continua est qd itas et nihil non
qritas continua est qd itas igitur tan
tum qritas continua est qd itas et sic
non sequitur a propositio definit ēē
uera. et nihil non a definit esse uerū
igitur tantum a propositio definit
esse uerum. debet enim b^o sic sumi
nihil nō a n3 aliq nō a definit ēē uerū.

Sed ad secundum argumentum dicitur concedendo. et cum arguitur quod illa exponens negativa est falsa in ea su isto quia eius oppositum est uerum aliquid non currens curret. dicitur illa affirmatiua negando et ad probationem dicitur negando argumentum hoc curret. et hoc est non currens. igitur non currens curret. cuius causa est quia illa currens curret. significat quod aliquid quod erit currens curret. et illa non currens curret. significat tenendo si non infinite quod aliquid quod non erit currens curret. Unde quod propositio affirmatiua in qua subicitur terminus infinitus et predicatur sibi oppositus est impossibilis siue fuerit de presenti siue de preterito siue de futuro. Et e contra etiam quod propositio affirmatiua in qua subicitur terminus finitus et predicatur terminus infinitus sibi oppositus est impossibilis. Et quod negatiua aliter talis opposita est necessaria. prima pars illius regule uera est quacumque opinione data de ampliatione. Secunda pars etiam est uera. Ex quibus patet etiam quod tantum currens potest currere quia tantum illud quod potest esse currens potest currere ideo falsum est quod aliud a currente potest currere. sicut falsum est quod aliud a uero erit uerum immo nihil aliud quam uerum erit uerum et etiam nihil non uerum erit uerum. Et per hoc etiam dicitur ad tertiam formam concedendo ipsam et negat quod aliud a for. erit for. admissio illo casu gratia argumenti quia uel illa significat quod aliud ab illo

quod est uel erit for. erit for. uel solum significat quod aliud ab illo quod erit for. erit for. sed siue sic siue sic illa est impossibilis igitur et sic dicitur de tali non for. erit for. quia uel illa significat quod non illud quod est uel erit for. erit for. uel quod non illud quod erit for. erit for. utroque modo est falsa igitur et. Ad quartam formam cum autem quod ex illa cum ueris assumptis sequitur istam esse ueram autem est negatur omnia et ad probationem cum arguitur precise sicut est illa propositio autem prius est significat. igitur illa est uera negatur omnia quia autem est uerum. eo quod precise taliter qualiter est illa propositio significat ut probatum est secundum illam probationem secundum datam regulam exponendo immo quacumque propositione data que aliquantulum esse significat ista precise sicut est significat ut ostendetur infra cum de ueritate propositionis agetur. Ad quintum cum inferitur quod tantum ens potest intelligi et tantum ens potest significari dicitur negando consequentiam sed bene conceditur quod tantum ens intelligitur et quod tantum ens potest intellectus intelligere et quod precise uerum potest aliqua propositio significare capiendo uerum prout conuenitur cum si aliquid. Sed negatur illa quod tantum ens potest intelligi quia illa significat quod tantum illud quod potest esse ens potest intelligi eo quod si ens supponit solum respectu huius uerbi potest a quo accipit suppositionem et non respectu illius infiniti intelligi

d. 3

quia si supponeret respectu illius infi-
niti et non respectu uerbi principa-
lis foret illa falsa antiphrasis potest
esse quia si antiphrasis supponeret
respectu illius uerbi infiniti esse et p-
sona stare pro eo quod est. Et ideo sunt
tales falsae chimeræ potest intelligi
et aliquid instans quod fuit potest fuisse. et
si arguitur quod non tantum ens potest
intellectus intelligere quia populus
potest intellectus intelligere qui est
non aliquid igitur sequitur quod aliud
uel alia ab ente potest intellectus in-
telligere igitur non tantum ens po-
test intellectus intelligere dicitur ne-
gando primum autem scilicet quod populus potest
intellectus intelligere qui est non aliquid
quia populus nec est aliquid
neque est non aliquid sed est aliqua
uel non aliqua negatur etiam ulterius
ista omnia alia ab ente potest intel-
lectus intelligere igitur non tantum
ens potest intellectus intelligere si
autem non sequitur duo homines cur-
runt igitur non precise unus homo
currit. Ad sextum dicitur conceden-
do istam omniam scilicet pater est et nihil non
pater est igitur tantum pater est. et
dicitur quod sicut autem est possibile sic et
omnis et non contradictionem claudens.
Et si arguitur quod illud omnis implicat
contradictionem quia sequitur tamen pa-
ter est igitur pater est. et ultra pater
est igitur filius uel filia est. et ultra igitur
aliud a patre est negatur ultima
omnis sed forte dicitur quod illa tantum
pater est habet sic exponi pater est
et nihil aliud a patre est neque aliquid
aliud a patre est igitur tantum pater

est. Sed ista responsio concedit pro-
positum quia adhuc in illo casu uerum
est quod nihil aliud a patre est neque aliquid
alius a patre est quia filius non
est aliud a patre neque alius a patre
quia si filius esset alius a patre igitur
uel esset alia res a patre uel esset al-
ius filius a patre uel alius pater a
patre quorum quodlibet est falsum et
omnis propter quia nullum aliud substanti-
um istius adiectiui alius potest ibi
rationabiliter intelligi. Ad aliud ob-
icitur negando istam omniam scilicet albus
est homo et nihil non albus albus est
homo igitur tantum albus albus est
homo neque ibi ar. a copulativa ex-
ponente ad suam expositam sed de-
betur b. sic sumi nihil quod non est autem
albus albus est homo. et hoc genera-
liter uerum est quod negatiua debet sic
sumi quando subiectum exclusiue non
potest totaliter infutari per unicam
negationem appositam scilicet quando sub-
iectum est completum. Et propter
hoc non ualet omnia ista tantum uerum
uel falsum est propositio igitur uerum
uel falsum est propositio. et nihil non
uerum uel falsum est propositio po-
sito enim quod aliqua propositio falsa
sit aliquid est autem uerum et omnis fal-
sum quia aliquid non uerum uel fal-
sum est propositio quia non uerum est
propositio igitur non uerum uel fal-
sum est propositio omnia propter quia ne-
gatio infinitans non cadit supra se-
cundam partem illius distincti sed
exponens negatiua illius exclusiue de-
bet sic sumi nihil quod non est uerum
uel falsum est propositio non aliquid que non

sunt verum vel falsum sunt propo-
 sitiones. Ad octauū dicitur infra. **Q**uod
 interea dubium est utrum ab uniuersali
 affirmatiua ad exclusiuam de ter-
 minis transpositis sit formalis con-
 tradictio et arguitur quod non. **P**rimo quia non se-
 quitur tantum falsum est propositio
 uniuersalis igitur omnis propositio
 uniuersalis est falsa quia in casu est
 alius verum et omnis falsum posito quod
 ista contra sit et nulla alia propositio ab
 ista vel eius parte sit alius tunc est ve-
 rum exponenti ipsam et omnis falsum
 quia se destruit. **I**tem non sequi-
 tur tantum due anime sunt in sor. et
 platone igitur omnia entia in sorte
 et platone sunt due anime quia omnis
 est falsum et alius est verum quia due
 anime sunt in sorte et platone et non
 plures quod due anime sunt in sor. et
 platone igitur tantum due anime sunt
 in sor. et platone. **I**deo dicitur forte
 quod non valet contra ab exclusiua ad uni-
 uersalem de terminis transpositis
 in numero plurali et ideo non valet
 contra ista quia est in illo numero. sed
 contra arguitur quod ista sit bona quia
 alius eius est impossibile quia sequitur
 tantum due anime sunt in sor. et in
 platone igitur tantum duo entia in-
 diuisibilia sunt in sor. et in platone
 contra per ab inferiori ad suum superi-
 affirmatiue a parte subiecti utriusque
 subiecto addita dictione exclusiua se-
 quitur sequitur tantum tres homines
 currunt igitur tantum tria animalia cur-
 runt et omnis est impossibile igitur etc.
Item tertio sic aliqua est exclusiua
 cui non potest sua uel se correspondere

igitur etc. per contra et alius arguitur et de
 istis tantum animal est sor. precise sic
 est significat aliqua propositio. Et si
 aliqua est uniuersalis cui non potest
 correspondere sua exclusiua ut per
 de istis incipit omnis homo esse sor. permittit
 omnis denarius et sic de aliis quibus ei
 deest aut si erit uelut aut erit si exclusi-
 ua existente uera uel e contra. **I**tem
 quarto non sequitur omne quod potest
 esse filius tuus potest esse rex igitur
 tunc rex potest esse filius tuus quia contra
 est falsum quia non rex potest esse fili-
 us tuus quia de facto non rex erit
 filius tuus igitur non rex potest esse fili-
 us tuus. **I**tem filius tuus potest esse non
 rex igitur non rex potest esse filius tuus.
Item quinto non sequitur omnis
 homo est animal igitur tantum omne animal
 est homo et hic autem ab uelut ad suam ex-
 clusiuam igitur. **S**ed forte dicitur quod
 illa non est sua exclusiua de terminis
 transpositis. **S**ed si ista exclusiua habet
 aliquam uelut et non aliam quam ista quia si ha-
 beret aliam maxime haberet ista omnis homo
 est omne animal. **S**ed si per se predicatum in uelut
 ista quod sit subiectum in illa exclusiua
 ista non est uelut ista exclusiue per et
 autem alius quod in illa uelut predicatum est illud
 totum omne animal et in illa exclusiua subiec-
 tum est solum animal. **I**tem sexto non
 sequitur omnis homo per sor. currit igitur un-
 quilibet est homo per sor. alius ei est uelut
 et omnis falsum in casu quia ex contra se-
 quitur quod sor. non sit homo quod non se-
 quitur ex alio. **I**tem septimo non se-
 quitur hominis est alius igitur omnis
 alius est hominis et autem ab exclusiua ad
 uniuersalem igitur etc. per et per autem etc.

quia ponatur qd nullus sit asinus si
 si hominis et sic aliquis asinus qui
 nullus sit et est alius ueruz et ois fal
 sum quia hominis est a' inus et null
 us non hominis est asinus. Sed fo
 re dicitur qd ista ois non ualet qda
 arguitur in obliqua et arguendo
 ab exclusiua ad uniuersalem in obli
 quis non oportet ois ualet. **S**
 edtra arguit qd a' istius ois in
 casu dato sit falsuz quia si asinus de
 est predicatum aut se tenet ex parte
 subiecti, sed se est predicatum tunc stat
 distributiue et sequitur tantuz homi
 nis est asinus, sed a. est asinus, igit
 tantuz hominis est a. oia pz a sup
 ort distributo cum debita constan
 tia ad suum inferius et ois est. falsu
 est enim, a. ut pono asinus qui non
 est aliusus hois. **E**tem in ista p
 positione tantu m hominis est asin
 li hominis non potest reddere sup
 positu illi uerbo est. igitur requirit
 aliter terminus ad reddendum. sup
 positum sibi et sic sequitur qd si as
 nus se tenet ex parte subiecti. **S**ed
 forte dicitur qd in ista tantuz homi
 nis est asinus si hominis non est to
 tale subiectum sed intelligitur li ens
 et est sensus qd tantum ens hominis
 est asinus. **S**ed tra ista est cognita
 et pfecta igitur nihil oportet plus in
 telligere ad dandum supposituz illi
Etem pari ratione si in illa inter
 ligeretur li ens etiam posset intelli
 gi et cedere ista hominis est quia in
 ea intelligitur li ens. **E**tem dato
 qd intelligatur li ens ista est falsa in
 casu isto sicut consequens. **E**t a' a'

tenet se ex parte subiecti si asinus tunc
 ista est falsa. et est sensus qd tantum
 hominis asinus est qd est falsum. qd
 aliquid non hominis a asinus est. pre
 supponit enim ista responsio qd sub
 iectum adequatum istius sit li homi
 nis asinus. **S**ed adhuc forte dicit
 qd totum illud est subiectum sed non
 sit exclusio nisi oppositorum istius
 obliqui hominis, sed tunc patz qd
 ibi non arguitur ab exclusiua ad su
 am uniuersalem quia antecedens non
 est exclusiua. ad hoc eniz qd si exclu
 siua de qua intendimus et ex qua de
 bet inferri uniuersalis de terminis
 transpositis requiritur qd fiat exclu
 sio oppositorum totalis subiecti re
 spectu totalis predicatorum. unde in ista
 precise in illa domo currens est ho
 mo si fiat exclusio oppositorum istius
 us obliqui non inferri illam. omnis
 homo est in ista domo currens qui
 antecedens est uerum et consequens
 falsum in casu. exponitur enim. a' a'
 sic in ista domo currens est homo
 et nullibi alibi qd in ista domo cur
 rens est homo. sed si debet inferri
 ex exclusionem cadere super totum
 subiectum. **E**tem talis omnis ho
 mo preter sortemur et similes non
 habent exclusiua de terminis trans
 positos. igitur non generaliter ab ex
 clusiua ad sua uniuersale ualet ois a.
Opposituz tñ a' qd ab exclusiua ad
 suas exponetes e bonu argumentu. et
 ab illa exponetes ad suas ouertez
 res e bonu argumentu. si iste ouertez
 sunt exponetes istius et ab illis ad uni
 uersale ueruz ois igitur ab ista exclusiua

ad suam uniuersalem itaq; a primis
 a. Iulianus ualeat. Oia uerbi gratia
 sequitur tantum animal currit igit
 oia currit. et nihil no animal currit
 et sequitur ouertendo utramq; par
 tem oia igitur currens est animal
 et nullum currens est non animal ex
 quo sequitur qd omne currens est a
 nimal tanq; ab exponentibus ad ex
 positam igitur a primo si tantum
 animal currit. omne currens est ani
 mal. ¶ Ideo dicitur ad dubium qd
 arguendo ab uniuersali. mere affir
 matiu in singulari numero. que est
 uniuersalis p hoc signum omne uel
 per sibi equiualeus non coplicato si
 bi alio signo uel termino unde pro
 positio capiat aliam denominatione
 aut puationem sicut est exceptiu at
 exclusiu aut huiusmodi uiz ad suam
 exclusiuam et contra tam subiecto qd
 predicato existentib; terminis coib;
 ¶ In numero aut pti ualeat. oia ab
 uniuersali ad suam exclusiuam intelli
 gendo ut prius et contra non. Unde
 bene sequitur omnes hoies currunt
 igitur tantum currens sunt hoies
 sed no contra formaliter sequit qd
 non ualent iste oie tui duode. im
 sut apsi dei igitur omnes apsi dei
 sut. et tui quicq; sut uia. igitur oia
 uia sut quicq; et ea est qd exclusiu
 in numero plurali affir. hct duas
 cas ueritatis. quaz una est qia alle
 tatis et alia est qia plicatio; uerbi
 gratia tui duode. sut apostoli dei
 altero illoz duoz modoz uerificat
 ri pot. sunt apostoli dei et nulla n
 e. sunt apostoli dei. uel sic. sut apo

stoli dei et non plura q. sunt apo
 stoli dei. Unde talis ppositio exclu
 siua in numero plurali no debet ex
 poni quia ppositio exponentib; co
 pulatiue significat et non uerificatur
 distinctiue et ab exposita ad qualz
 suaz exponentem est bonu argumen
 tuz formale sed talis ppositio n
 uerificatur copulatiue n ab ista ex
 clusiu a. et qualz exponentum ualeat
 oia conuertitur eni cu tali distinctia
 cuius quelz pars principalis est una
 copulatiua igitur et. Et tunc ad pri
 mu argumentu dicitur in tractatu in
 solubilib; ¶ Ad scdm argumentu
 iaz est dictu qd no uiz in numero
 plurali ab exclusiu ad ulem de ter
 minis transpositis formaliter. ¶ De
 runtamen ista consequentia ualeat
 de materia quia antecedens est im
 possibile quia sequit ut ibi dictum
 est tui due anime sunt in for. et pti
 ne igitur tantum duo indiuisibilia
 sunt in for. et platone. oia falsum
 quia plura qd sunt duo indiuisibilia
 sunt in for. et platone quia mille par
 tes sunt in for. et in platone qd sunt
 plura entia qd duo indiuisibilia sed
 forte dicitur qd non bene sumitur
 ista minor negatiua non plura ent
 tia qd duo indiuisibilia sunt in for.
 et platone sed debet sumi sic non
 plura indiuisibilia qd duo indiuis
 ibilia sunt in for. et platone. Et ita
 dicitur etiam qd ista tantum tres
 homines currunt uerificatur per
 talem copulatiuam tres homines
 currunt et non plures qd tres homi
 nes currunt. ¶ Et qd ista co

non est sufficiens ad veritatem istius
exclusivae ponendo quod non plures ho-
mines quam tres currant et currant alia
animalia ab aliquibus illorum trium tunc
ista copulativa est vera. tres homines
currunt et non plures quam tres homines
currunt. et ista exclusiva est falsa quia
sequitur tantum tres homines cur-
runt igitur tantum tria animalia cur-
runt. Omnis propositio per regulam allegatam
et omnis est falsum. quia sequitur per
responsionem quod nulla alia a tribus
animalibus currunt aut quod non plu-
ra animalia quam tria animalia currunt
quorum utrumque est falsum. **Ad** deo
dicitur quod ista tantum tres homines
currunt. sic verificatur disiunctiva.
tres homines currunt et non plura
quam tres homines currunt. vel tres ho-
mines currunt. et nulla non tres ho-
mines currunt. Ex quibus propositio istas
fore veras tantum duo apostoli sunt
apostoli dei. tantum tres sunt apo-
stoli dei. et etiam tantum tres apo-
stoli sunt apostoli dei. et tamen duo
apostoli dei sunt in re: natura. quod
vis. id est. sint apostoli dei. et sicut pre-
dicte unus est apostolus dei ita mille
sunt apostoli dei licet non sint nisi
id est. apostoli dei. **Ad** tertium dicitur
quod concludit multe enim sunt univer-
sales que non possunt habere exclu-
sivas in terminis similibus neque pro-
pinqvis et contra. aliquae exclusivae
non habent universales sicut tales
in finitis finitis sunt plura. frequenter
tamen accidit quod licet universalis non
possit habere exclusivam in terminis
propinqvis tamen aliqua secum convertibilis

ex terminis aliis composita potest
habere exclusivam. sed adhuc gene-
raliter non est hoc verum sed ad in-
veniendum tales vires non oportet ipsas tere-
re propter veritatem regule applicandam. unde
regula non inveniatur est nisi pro utlibet ha-
bitibus exponentes qui sunt. Quod si autem
convertitur exponendum exclusivam ut su-
pra tactum fuit in probatione dubitatur. **U**nde
tamen ista propositio potest sicut est signi-
ficat aliqua propositio non est exclu-
siva quia non fit exclusio ab opposi-
tis subiecti. unde in ista precise sicut
est significat aliqua propositio. si pro-
positio est subiectum et si esset exclu-
siva esset sensus quod precise aliqua pro-
positio sicut est significat tunc mani-
feste ista potest habere universalem
sed in hac propositione precise sicut est
significat aliqua propositio exclusiva
non cadit supra subiectum sed solum
supra predicatum et ideo non valet
quia ista precise sicut est significat a-
liqua propositio igitur omnis pro-
positio est vera. neque illud argumen-
tum valet precise sicut est significat
omnis propositio igitur aliqua pro-
positio est vera propter ex dictis mul-
tiplici ratione supra. **Ad** quartum di-
citur cedere omnia et omnia. scilicet tamen rex
potest esse filius tuus et hoc illud argu-
mentum non rex erit filius tuus igitur si rex
potest esse filius tuus. ab eis ad posse cum
terminis includere distributivis non
valet. et ita etiam negat quod filius tuus
potest esse non rex. quod sequitur quod filius
tuus potest esse aliquid non potest esse rex.
Ad quintum negatur ista omnia omnis
homo est animal igitur tamen omne animal est homo

et dicitur quod utriusque istius dicitur est ista
 omnis homo est omne animal. et cum
 est quod non quia plus predicatur in
 utriusque subiectum in exclusiva dicitur
 illud negando quia universale utriusque
 lapsum non est pars extrema. Ad sec-
 tum negatur omnia ista omnis homo
 preter sor. currit. igitur tamen carrens est
 homo preter sor. sed si aliqua exclusi-
 ua debet inferri ex ista talis inferen-
 da est igitur tamen carrens preter sor. est
 homo. et causa est quia pars extra ca-
 pta non regitur a nomine vel a pro-
 positione sed a verbo. unde in ista omnis
 homo preter sor. currit. palea si homo est
 subiectus. Sed de isto magis infra
 videbitur. Ad septimum dicitur illud
 omnia dubitando tantum huius est ali-
 nus igitur omnis alinus est hominis
 si enim alius sit. propositio exclusiva sic signi-
 ficando est alius impossibile si autem
 exclusio cadat solum super partes sub-
 lecti et non sit propositio exclusiva
 tunc non requirit istam universalem
 sed siue uno modo siue alio capatur li-
 tantum non arguit ibi ab exclusiva
 ad suam universalem de terminis
 transpositis. Ad ultimum dicitur quod
 probat verum. Aliud incidit du-
 bium utrum ista sit possibilis tamen ex-
 clusum est exclusum. Et arguitur quod
 sic quia de facto est vera eo quod om-
 ne exclusum est exclusum. igitur tan-
 tum exclusum est exclusum. Omnia patet
 ab universali ad exclusivam de ter-
 minis transpositis et alius est utrum po-
 situm quod aliquid sit exclusum ab aliquo
 actu vel ab aliquo continente. Secun-
 do sic exclusum est exclusum et nichil

non exclusum est exclusum. igitur tamen
 exclusum est exclusum omnia patet ab ex-
 ponentibus ad suam exposita. Tercio
 sic potest esse quod tantum exclusum
 sit exclusum et ista sic significat igitur
 est ista possibilis patet omnia et alius pro-
 batur ita erit quod tantum exclusum est
 exclusum. igitur potest esse quod tantum
 exclusum sit exclusum. patet omnia et alius
 probatur ponendo quod cras non erit
 aliqua exclusiva alia ab ista vel eius
 parte tantum homo currit. et quod ista
 erit cras sic significando et ponitur
 quod solum illud dicatur exclusum quod
 est exclusum per dictionem exclusi-
 vam. tunc patet quod cras erit ita quod
 tantum exclusum est exclusum quia
 cras erit ita quod solum illud est exclu-
 sum quod erit exclusum per illam ex-
 clusivam quia hec non erit tunc tan-
 tum exclusum est exclusum. igitur tamen
 erit ita quod tantum exclusum est exclu-
 sum patet consequentia et antecedens
 ex casu. Propositum tamen arguitur
 ponendo quod solum illud sit exclusum
 quod est exclusum per dictionem exclu-
 sivam sic quod omne quod non continetur
 sub subiecto exclusivae sit exclusum et
 omne quod continetur sit inclusum et
 sit ista sic significando tantum ex-
 clusum est exclusum isto posito se-
 quitur quod quocumque dato ipsum
 est exclusum et non exclusum de
 sor. enim arguitur quod ipse sit exclu-
 sus et non exclusus. si enim datur
 sor. esse exclusum in illo casu se-
 quitur tunc sor. est exclusus igitur
 non continetur subiecto exclusivae
 arguitur tunc sic sor. non continetur

sub subiecto exclusiue. igitur subiectū
exclusiue nō predicatur de sor. **¶** si
sic igitur sor. nō est exclusus. **¶** Si dē
q̄ sor. nō est exclusus arguitur pro
bando q̄ sor. est exclusus quia om̄e
q̄d nō continetur sub subiecto exclu
siue est exclusus **¶** et sor. est aliquid q̄d
nō continetur sub subiecto exclusiue
igitur sor. est exclusus. **¶** Vel breuius
arguitur sic in isto casu vel sor. est ex
clusus aut nō est exclusus. si non est
exclusus igitur non continetur sub
subiecto istius exclusiue sed om̄e q̄d
nō continetur sub subiecto exclusiue ē
exclusus igitur sor. est exclusus. **¶** Ideo
si conceditur q̄ sor. sit exclusus argui
tur q̄ sor. continetur sub subiecto isti
us exclusiue. **¶** et p̄ om̄is sor. non est ex
clusus. **¶** Ideo dicitur ad dubium
deducendo istam esse possibilem; im
mo necessariā de virtute sermonis
quia n. cessatio multa **¶** et multa sunt
exclusa **¶** igitur nulla exclusiua sit sed capi
endo istum terminum exclusum solū
pro illo q̄d excluditur p̄ dictionem
exclusiuam dicitur q̄ ista est possibi
lis sed non potest esse vera sic signi
ficando ipsa solum existente; unde
cras forte erit ita q̄ tantum exclu
sum est exclusum sicut ponebatur in
argumento. **¶** Et ad casum positum cō
tra dubium dicitur ipsum negando
unde potest esse q̄ ista sic significan
do sit **¶** et non sit alia exclusiua ab ista
uel eius pre sed non est possibile q̄
aliquid per istam excludatur vel in
cludatur. unde possibile est q̄ tantū
exclusum est exclusum p̄ exclusiuam
que non est ista. sed q̄ tantum exclu

sum sit exclusum p̄ istam exclusiuā
existentem solam in mundo tantum
exclusum est exclusus sic precise signi
ficantem est contradictio. **¶** In illo
autem casu non est verum q̄ om̄e
q̄d nō continetur sub subiecto exclu
siue est exclusum neq̄ est admitten
dum cum aliis ibi positis. nam ad
hoc q̄ aliqua sit exclusiua nō oportet
in ipsa aliquid includi. sicut in ista
tū chimera est chimera. neq̄ aliqd
excludi sicut in ista tantum eius est
ens. neq̄ oportet aliquid includi
uel excludi sicut in ista tantum exclu
sum est exclusum. **¶** Et igitur ista sit possi
bilis tamen ista non potest esse ve
ra sic significando. **¶** Unde non ualet
hoc argumentum. **¶** a. **¶** et b. **¶** propositio
nes conuertuntur **¶** a. **¶** propositio pōt
esse vera sic significando igitur. **¶** b. **¶**
potest esse verum sic significando **¶** si
cut p̄ de istis sor. non demonstra
tur **¶** et hoc non demonstratur demō
strato sor. **¶** Sed forte adhuc argui
tur q̄ ista sit impossibilis quia legē
tantum exclusum est exclusum igitur
exclusum est. **¶** et sequitur exclusum est
igitur non contentus in exclusiua est
et contra aliquid non contentus in
exclusiua est. igitur aliquid exclusum
est quocūq̄ dato in isto casu sequi
tur contradictio. **¶** Item ponatur
q̄ cum ista exclusiua sit etia **¶** ista tū
asinus currit **¶** et sequitur q̄ aliquid ē
exclusum quia aliquid est exclusum
ab ista tū asinus currit om̄is falsum
quia quocūq̄ dato sequitur q̄ ipsum
non sit exclusum. **¶** Ad primū dicitur
negando istam om̄iam non contentam

sub ista exclusus est igitur exclusum
 est. 13 bene ualeat ecōtra. **A**d fm
 dicitur q in isto casu nihil est exclu-
 sum quia non est possibile aliquid
 esse exclusum ista exclusus existente
 sic significando tantum exclusum est
 exclusum. 13 bene sic possibile aliqd
 esse inclusu in alia exclusina ab ista
 ec. **O**ccurrit dubium an ista cōia
 ualeat tantum substantia no. est ac-
 cidentis et substantia est aliquid igitur
 tantum aliquid non est accidentis et af-
 q sic quia ibi arguitur ab inferiori
 ad suu supius negatione postposita
 cum debita cōstantia ideo cōia est
 bona. **S**ecūdo sic cōtradictoriuz
 cōitio ista? cōitio spūgnat aucti elusū
 igitur illa cōia est bona. pbat aūis
 quia ista repugnant cōitum substantia
 non est accidentis et substantia est aliqd
 et non tantum aliquid non est acci-
 quia sequitur non tantum aliquid
 non est accidentis. igitur tantum omne
 aliquid est accidēs cōis est impossi-
 bile et cōia p3 quia negatio preposi-
 ta et postposita equipollēt subalter
 no suo. **T**ercio si ista cōia non u3
 similiter non ualeret ista tantuz sub-
 stantia non est accidentis. et omis sub-
 stantia est aliquid igitur tantum al-
 quid non est accidentis cōis est falsū
 quia est sillogismus in quinto ter-
 tie. **Q**uarto sic aūis istius cōitio ē
 impossibile et ista cōia est denotata
 a li si uel igitur significans ex cōpo-
 sitione suorum terminorum. igitur
 ista est bona p3 cōia et aūis pbat
 quia cōtradictoriuz aūis istius cōie
 est necessarium. s. non tū substantia

non est accidentis quia chimera non
 est accidentis et chimera non est sub-
 igitur qd non est substantia non est
 accidentis. p3 cōia et aūis est necessari-
 um. igitur et cōis et sequitur ultra q
 non est substantia non est acciēs. igitur
 non tantum subā non est acciēs
 p3 cōia et aūis est necessarium igitur
 et cōis est necessariū qd est oppositū
 aūis principalis cōitio. **O**ppositum
 tamē arguitur quia istius cōitio aūis
 est uerum et cōis falsuz et impossi-
 le igitur ista cōia non ualeat. q eam
 aūis istius cōitio sic uerum p3 quia
 substantia non est accidentis. et nihil
 non substantia non est accidentis. igitur
 tantum substantia non est acciēs. et
 cōis est impossibile quia sequitur
 tantum aliquid non est acciēs. igitur
 cōitio non aliquid est acciēs. cōia p3
 quia aūis cōuertitur cum exponente
 istius aūis. **A**d dubium igitur
 dico ipsum negando quia aūis ipsi
 est uerum et cōis falsum ut argumē-
 tum pbat aūis enim et cōis istius
 cōitio exponitur p cōpulationes qua-
 rum due partes sunt affirmatiue qz
 tam aūis q cōis sunt exclusiue non
 mere negatiue. **E**t ad p3m ar-
 gumētū cum af q ista sit bona cōia
 quia arguitur ab inferiori ad suu
 supius cum cōstantia subiecti ec. dicitur
 q ista regula non plus dicit nisi
 q ab inferiori simplici sumpto ad
 suu supius simpliciter sumptū u3
 cōia. **U**nde 13 sequatur subā non est
 accidentis. et omis subā est aliquid.
 igitur aliquid non est accidentis sim-
 pliciter sumpto inferiori et superiorib.

non tamen o3 ualere o3iam ab infē
riori ad suam ſupius ſibi diungēdo
dictionem exclusiuam ſicut etſā non
ſequitur tu incipis eſſe albus. igitur
tu incipis eſſe coloratus. Et ſic etia3
dicitur iſtam non eſſe in quinto ter
tie. tantum ſubā non eſt accidens. 7
omnis ſubā eſt aliquid. igitur tantū
aliquid non eſt accidens ſed ad con
cludendum in iſto modo o3 depo
nere dictionem exclusiuā. ¶ Ad ſe
cundum cum aſ q3 oppoſituz o3tis
iſtius repugnat aſti cuiusde3 dicitur
illud negando. unde illa eſt neceſſa
ria 7 ſtans cum iſto aſte. non tantū
aliquid non eſt accidens. Et dicitur
ulterius negando o3iam cū arguiē
non tū aliquid non eſt accidens. Igitur
tantum omē aliquid uel tantum
omē ens eſt acciēs. Et ad regulā3 al
legatam dicitur iſta3 non tenere ge
neraliter in exclusiuis neq3 genera
liter tenet in exceptiuis. unde non ſe
quitur nō nullus homo preter ſor.
eſt aſinus. igitur aliquis homo preter
ſor. eſt aſinus. fallit etiam iſta in ſis
ſolubilibus. ¶ Ad quartuz dicitur ne
gando q3 aſis iſtius dubiū ſit ipossi
bile 7 dicitur q3 contradictorium e
ius eſt falſum. ſ. non tantum ſubſtan
tia non eſt accidens. 7 euz arguitur
qđ non eſt ſubā non eſt accidens. Igitur
non tū ſubā non eſt accidens.
negatur aſis 7 negatur iſta o3ia. chi
mera non eſt accidens. 7 chimera ſi
eſt ſubā. igitur qđ non eſt ſubā non
eſt accidens. aſis enim eſt uerum 7
o3is falſum quia omē qđ nō eſt ſub
ſtantia eſt accidens. ¶ Querit inde

an exclusiua ſit q̄ta 7 arguitur q3 ſi
quia tunc ſequitur q3 contraria ſorent
ſimul uera 7 ſubcontraria falſa ut tū
homo eſt aial 7 tantum homo non
eſt animal. iſte ſubcontrarie ſunt ſim
falſe 7 ſue ſubalterne ſimul uere que
ſunt contrarie. ſ. non tantum homo eſt
animal 7 non tantum homo non eſt
animal igitur contrarie uere. ¶ Secun
do ſi ſunt q̄te ſequitur q3 eſt aliqua
indefinita uera cuius quel3 ſingula
ris eſt falſa ut tantuz aial eſt homo
¶ Tertio ſequitur q3 a ſingularib3 ſuf
ficienter enumeratis ad ſuam ulem
non ualeat o3ia. unde nō ſequitur nō
tantum hoc aial eſt homo. neq3 tan
tum hoc animal eſt homo 7 ſic de a
liis. igitur non tantum animal eſt
homo. ¶ Quarto iſto dato ſequit q3
duo contraria ſunt mere negatiua 7
duo ſubcontraria aliquid ponere 7
neutrum eſſe mere negatiuuz. ¶ Qui
to quia p ſidem exceptiue eſſent q̄te
7 tunc ſequitur duorum contrariorū
qđl3 aliquid ponere 7 duo ſubcon
traria eſſe mere negatiua p3 prima
o3ia de iſtis quib3 homo preter ſor.
currit nullus homo preter ſor. currit
7 p3 ſecunda de iſtis non quib3 hō
preter ſor. currit. non nullus homo
preter ſor. currit. ¶ Oppoſitum argui
tur quia iſta eſt indefinita tantum
aial eſt homo quia in ea ſubicit ter
minus cois 7c. ¶ Item iſta o3ia eſt
in dacti ois hō currit. tantū riſibile
eſt hō igitur riſibile eſt igit ueraq3
premiſarum eſt q̄ta. ¶ Ad dubium
dicitur iſtum concedendo 7 conce
duntur conclusiones ibi illate.

**De probatione propositionis
exceptive.**

Item exceptivas exponam
premittentes primo q̄ ex
ceptiva affirmativa est ex
tra captio partis subiective aut par
tis in modo a suo toto. Ex qua sup
positione ultertus p̄z q̄ ad hoc q̄
exceptiva sit vera oportet partem
extra captam verificari de subiecto
exceptive ⁊ e contra. Ex quibus p̄z
q̄ ista oīa non valet omne aīal ali
ud a lapide currit. ⁊ lapis nō currit.
Igitur omne animal preter lapidez
currit. Sicut neq̄ ista null⁹ homo
differens ab aīno currit. ⁊ aīnus
currit igitur nullus homo preter a
īnum currit. aīis enī est verum ⁊
oīis falsum quia p̄ oīis prime oītie
denotatur esse exceptionem lapidis
ab aīni que non est ideo oīis est fal
sum. Deo sorte dicitur q̄ ista oīe
animal preter lapidem currit. sic ex
ponitur oīe aīal aliud a lapide cur
rit. ⁊ lapis non currit. ⁊ lapis est a
nimal. igitur omne animal preter
lapidem currit. Sed cōtra quia nō
sequitur omnis homo p̄ter sor. cur
ret. igitur omnis homo differens a
sor. curret. ⁊ sor. non curret. ⁊ sor. e
rit homo. igitur ista copulativa q̄ est
oīis non suffieienter exponit illud
aīis. Et q̄ ista oīa non valeat argu
itur ponendo q̄ sor. non curret. ⁊
sor. erit aliquando quando non erit
alter homo ab eo. ⁊ omnis homo
non sor. curret. tunc est aīis verum
falz omnis homo preter sor. curret.

quia tantum sor. erit homo non cur
rens. ⁊ pars prima oītis est fals.
quia nullus erit homo alius a sor.
Similiter non sequitur nullus ho
mo alius a sor. curret. ⁊ sor. curret.
⁊ sor. erit homo igitur nullus hō p̄
ter sor. curret ponatur enī q̄ sor.
curret. quando non erit alter homo
ab eo. ⁊ postq̄ sor. erit corruptus
current homines multi ⁊ p̄z q̄ aīis
est verum ⁊ oīis falsum. quia sequi
tur nullus homo preter sor. curret.
igitur tantuz sor. erit homo qui cur
ret. sen aliquis homo currens. ⁊ deo
dicitur q̄ exceptiva propositio ut ta
lis quilibet homo preter sor. curret
exponitur sic quilibet homo nō sor.
curret. ⁊ sor. non curret ⁊ sor. erit
homo igitur quilibet homo preter
sor. curret. Similiter de presenti ⁊
de preterito. tenet oīa. Ex quo ex p̄
cedentibus p̄z q̄ uniuersalis affir
mativa de li omnis infert exclusiua
de terminis transpositis ⁊ exclusiua
infert exceptivam negativam. vnde
bene sequitur omne animal currit.
igitur tantum currens est animal ⁊
sequitur ultra tantum currens est a
nimal. igitur nihil preter currens est
animal ⁊ e contra. Sed cōtra ar
guitur isto modo exponendi dato
sequitur q̄ in casu ista foret vera q̄
libet homo preter sor. currit ponat
enī q̄ sint multi hoīes quoz q̄z
alius a sor. currat ⁊ nullus hō quie
scat nisi sor. tūc segtur cū aliis veris
q̄ ista est vera q̄z hō p̄ter sor. cur
rit. Sz aī q̄ nō q̄ q̄z singularis
istius usis est falsa puta quelz talis

iste homo pter fortez currit. quia se
quitur iste hō pter for. currit igitur
for. est iste hō oīs falsū. demonstrat
enī pō p li iste 7 p3 ista p supposi
tionem positam supra. Sed forte
dicitur q talis iste hō pter for. cur
rit. nō est ppō. vel forte dicitur q nō
est exceptiua. Sed primū illoz est
falsum quia est oratio pfecta indica
tiua pfectum generans sensum in a
nimo auditoris. igitur est ppō.

Item ista hēt subiectū pdicatū
7 copulaz 7 alia ad ppōnem cathe
goricaz regitā igitur 7c. Neq3 fm
est uerum quia in ista ppōne iste hō
pter for. currit. si preter tam bene
tenetur exceptiue q in ista oīs hō
pter for. currit. cum uniuoce 7 eodē
modo significet dictio in illa uniuersali
7 in illa singulari ut pono ideo
legitur q tam exceptiua est ista sin
gularis q ista uniuersalis 7 tam p
pria l3 non tā uera. Item si oīs
homo pter for. currit. 7 pō est hō
igitur plato pter for. currit. oīs est
impossibile quia p modū exponēdi
supius positum 7 p suppositiones su
perius positas legitur q pō sit for.

Sed forte huic dicitur q iste nō est
bonus sillogismus quia plus subiect
tur in maiori q pdicat in minori.

Sed contra quia in ista aliquis hō
pter for. currit li for. nō tenet se ex
parte subiecti quia non pōt regi ab
illo. ppōne pter neq3 ab illo termi
no homo ut p3 exercitatio i materia
ideo regitur ab illo uerbo currit. ex
parte post igitur 7c. Item si oīs
homo pter for. currit igitur homo

pter for. currit. 7 nihil est homo pre
ter for. nō currens tenet oīs ab ex
ponentibus ad suam expositam sic
enim ista debet exponi quia pbatio
debet fieri a primo termino p bati
li aut saltem aliqua diuersitatis rō
foret quare in ista oīs homo cū
rit. 7 non in ista oīs homo pter
for. currit. que rō non uidetur. ista
igitur oīs p3 ab expōita ad suas
exponentes 7 secunda pars oīs est
falsa quia aliquid est homo qd non
pter for. est currens puta plato.

Item neq3 iste hō pter for. cur
rit. in dato casu neq3 iste. 7 sic de a
liis igitur nullus homo pter for. 7c
p3 oīs a singularibus sufficienter
enumeratis ad suam uniuersalem 7
oīs est uerum. igitur 7 oīs. igitur
alia est falsa. s. quilibz homo pter for.
currit. Item dato isto modo ex
ponendi ualeret hoc argumētū. nul
lus homo non animal currit. 7 al
currit. 7 animal est homo igitur nul
lus homo preter animal currit. Si
militer ualeret id nullus homo non
albus currit. 7 album currit. 7 albū
est homo igitur nullus homo preter
aliquid album currit. s3 oīs est fal
sum q aliqua talium oīarum ualer
istud enim oīs est impossibile per
tē sū enim denotatur exceptionē esse
superioris de inferiori que esse non
pōt. Item sic isto modo exponen
di dato cum aliis ueris sequitur q
hec est falsa oīs homo preter a
finum currit. posito q quilibz homo
currat. sed oīs est falsum quia contra
dictorium istius est falsum. s. nō oīs

hō pter alinū currit. q̄ legi non
 oīs hō pter alinū currit. igitur hō p
 ter alinū nō currit. ab egpollente
 ad aliaz. nō est falsū. quia sequitur
 hō pter alinū nō currit igitur hō si
 alinus nō currit. et alinū est hō. **S**
 ad primū illoz dicit pcedēdo q̄ in
 dato casu ista est uera oīs hō pter
 sor. currit. Et cū aī q̄ quelz eius sin
 gularis est falsa sic significando igit
 tur ista non est uera. negatur argu
 mētū. Et si forte aī q̄ sub aliquo
 termino stante distributue nō licet
 descendere quia ista uis est uera. et
 quelz eius singularis est falsa dicit
 pcedendo totū. Et si tūc aī sic omīs
 hō pter sor. currit. igitur hō pter
 sor. currit. tenet oīa ab illa ad suam
 indefinitam et sequitur ultra hō pre
 ter sor. currit. igitur plato pter. sor. et
 uel cicero pter sor. currit. et sic de aliis.
 nō est falsum ut prius et tenet
 oīa quia sub termino stante deter
 minate licet diffunctue descendere.
 igitur a primo si oīs hō pter sor. et
 igitur plo pter sor. currit. uel cicero
 pter sor. currit. et sic ultra. dicit con
 cedendo totū usqz ad illaz oīam
 hō pter sor. currit. igitur plo pter
 sor. currit. uel cicero pter sor. currit.
 quā dicit negādo. et ad regulā dicit
 q̄ ipsa nō est generaliter uera. vñ
 sicut sub subiecto istius uis oīs hō
 pter sor. currit. nō licet descendere
 ad aliq̄ particulare aliquā singula
 rem ueraz assignando sic neqz sub
 isto termino hō in ista indefinita hō
 pter sor. currit. Et p hoc respondet
 ad aliud negando istaz oīaz. omīs

homo pter sor. currit. plato est hō
 igitur plato pre. er sor. currit. quia
 exceptiua non pot. ēē maior in dāni
 ad eludendū hūz singularem forma
 licet quia subiectū illi nō stat mobi
 liter sic q̄ sub isto liceat descēdere
 inferendo suaz singularem. Ad al
 ud dicitur negādo illā oīaz oīs hō
 pter sor. currit. igit. nihil est hō q̄
 non pter sor. currit. neqz ista est ex
 ponens eius quia nō est exponibilis
 a primo termino. et cā est quia subie
 ctus istius exceptiue nō stat. mobili
 ter sic q̄ liceat aliquā eius singula
 rez inferre. unde sub eo nullo modo
 lz descendere quia nō lz descendere
 igitur iste homo currit. si est aliud a
 sor. et sic ultra quia additionales si
 oīte posite sunt impossibiles. neqz sic
 licet descēdere sub subiecto istū om
 nis hō pter sor. currit. et iste est ali
 a sor. igitur iste currit. et sic de aliis
 descendendo ad omīs hoīes. alios a
 sor. quia descēdere sub subiecto uis
 est suas singulares cū debito modo
 inferre neqz lz inferre singulares ist
 us uis ex ista uis. igitur. **A**d al
 ud dicitur negando istam oīaz. nō
 iste hō pter sor. currit. neqz iste et sic
 de aliis. igitur nullus hō pter sor.
 currit. Et ad regulā dicitur q̄ in ex
 ceptis nō uz. et ulterius cū arguit
 q̄ isto modo exponendi dato esset
 ista falsa. oīs hō pter alinū currit. cō
 ce. latur. Et cū arguitur q̄ non quia
 eius oppositū est falsū. i. nō omīs
 hō pter alinū currit. dicitur q̄ non
 et negatur ista oīa non oīs homo
 pter alinū currit. igitur hō pter

asinum currit. et regula allegata non
 valet in exceptionibus ut supra dicebat.
Unde advertendum est ad dandum dicto-
 rium in exceptionibus quod oportet pponere
 re negationem adverbialem negantem
 vel propositam auferre. Unde iste non
 dicitur omnis homo preter asinum
 et homo preter asinum non currit. huiusmodi
 nullus homo preter asinum currit. et alii
 quis homo preter asinum currit. Et ad
 hoc quod ista sit falsa. in isto casu non
 omnis homo preter asinum currit. quia se-
 quitur ex ista quod non omnis homo non
 asinus currit. et asinus est homo et a-
 sinus currit. ab exposita ad exponen-
 tes. dicitur negando omniam quia ex-
 ceptione mere negativa non habet expo-
 nitur. Sed habet casus veritatis disiunctie
 et regula superius data de expositio-
 ne exceptione vera est de exceptionibus
 non mere negativis. propter quod fa-
 les sunt dubitantes non homo preter
 asinum currit. non tu vides aliquem
 hominem preter sor. posito quod nullum
 hominem videas si enim negationes
 cadunt super totum sic quod in utraque ne-
 getur exceptio sunt iste mere negati-
 ve et ambe vere. Et autem negatio
 non cadat super totum sic non dicitur
 iste tu vides aliquem hominem preter
 sor. et non tu vides aliquem hominem
 preter sor. sed sunt ambe falsae. Sed
 utrumque contradictorium est proponendo
 negationem negantem exceptionem.
Ad ultimum potest probabiliter dici quod
 ista nullus homo preter animal cur-
 rit. debet sic exponi nullus homo nisi
 animal currit. et animal non cur-
 rens est homo et si aliquid est ani-

mal illud est homo. Sed forte ad
 hoc ista esset vera. nullus homo preter ho-
 minem est homo. Similiter ista nul-
 lum ens preter ens est ens. Omnis fal-
 sum quoniam in qualibet illarum denota-
 tur esse exceptio. et in nulla illarum
 est igitur quelibet illarum est falsa. b.
 ad quod equale ab equali excipi non
 potest quia excipere aliquid denotat
 remanere de eo a quo fit exceptio.
Sed hinc dicitur postea. Sed
 inducit dubium in ista materia an
 ista sit possibilis omnis homo preter
 sor. excipitur. et ad hoc non. quia se-
 quitur omnis homo preter sor. excipit
 igitur sor. est homo. et sor. non exci-
 pitur per omnia. et omnis est impossibile
 igitur et ans quod est dubium. et quod omnis
 sit impossibile arguitur quia necesse
 est quod ipse sit a multis rebus excep-
 tus et a multis locis. **O**ppositum tamen
 arguitur quia cras erit ita quod omnis
 homo preter sor. excipitur. igitur potest
 esse ita quod omnis homo preter sor.
 excipit et ultra potest esse ita quod omnis
 homo preter sor. excipitur. et ista est
 sic significando igitur est possibilis
 per omnia. et arguitur primum ans po-
 nendo quod cras erit ita quod nullus homo
 est nisi sor. vel plato. et quod ista omnis
 homo preter platonem currit erit
 sic significando tunc non existente a-
 lia exceptio ab ista vel eius parte et
 solum illud sit exceptum vel appellet
 exceptum quod excipitur per dictionem
 exceptionem. et sequitur tunc quod cras
 erit ita quod omnis homo preter sor. ex-
 cipitur quia cras erit ita quod tantum
 plato per dictionem exceptionem excipit.

Ad quod dubium respondet ipse
negando capiendū istū terminū ex-
cepti p̄t significat rez extra cap̄ a q̄
cūq; re extra capiatur seu extra cap-
ta sit dato q̄ iste terminus excipitur
nō distribuat isto enīz modo legē
li sor. est ipse est exceptus ideo ista ē
penitus impossibilis ois hō p̄ter sor.
excipitur siue est exceptus sic signifi-
cātibz terminis. Sed si ponitur q̄
iste terminus exceptus? nel excipit signi-
ficet rez exceptaz solū p̄ exceptuaz
dictionez dicit q̄ illa est possibilis
sed nō est possibile istaz esse ueram
ut pbat argumētū. **S**ed p̄ dicta
itez forte at̄ pbando istum modum
exponendi non fore bonū quia cūq;
veris isto dato sequitur q̄ hec est im-
possibilis sic significādo ois homo
p̄ter nos currit demonstrādo me
te p̄ li nos. Et ideo at̄ de ista omnia
hō p̄ter sor. et platonē currit. nō tū
est falsū ponat ei q̄ nullus hō nisi
nos sit non currens uel nisi sor. et
plato. **I**tem sequitur fore possibile
q̄ tu incipis scire omēz p̄pōnē p̄ter
a et tū tu incipis scire a nō est falsū
quia exceptiua repugnat sue p̄acēt
similiter q̄ tu differis ab omni ho-
mine p̄ter q̄ a te nō est falsū qz
tūc sequitur q̄ omis hō p̄ter te sit et
pbatur oīa quia tu differis ab omi
homine non te et non differis a te
si aliquid est tu id est homo. oīs tū
est falsū. **I**tem sequitur q̄ tu nō dif-
feris ab alio p̄ter q̄ ab alio oīs ē
falsum quia tūc a nullo alio ab alio
no differes. et cum capra sit. et tu
scis sequitur q̄ tu es capra. **I**tem

sequitur q̄ possibile foret q̄ tu uides
omnes hoīes albos p̄ter sor. et tūc
non uides aliquē hominēz albu et
sim neq; aliquos hoīes albos. **I**tem
hec oīa nō uiz omnis p̄pō nō ex-
ceptiua est uera. et p̄pō exceptiua non
est uera. p̄pō. et si aliqua est p̄pō ex-
ceptiua illa est p̄pō. igitur oīs p̄pō
p̄ter exceptiua est uera. In casu enī
an̄s est verū et oīs falsū. posito q̄ nō
sit exceptiua alia a oīte uel eius par-
te et sit ista oīa tota cū ista deus est
uel fiat argumētū de ista oīs p̄pō
categoricalis p̄ter exceptiua est uera
et ponatur casus de ista. **I**tem ista
tūc oīs homo p̄ter sor. currit. nō ex-
ponitur illo modo igitur. **A**d pri-
mū dicitur cedendo q̄ tales sunt
impossibiles oīs hō p̄ter nos. currit
omnis hō p̄ter sor. et diceronez currit
quia ex utraq; sequitur q̄ oīs hō
currit. et etiam q̄ hō non currit. nec
admittitur casus ibi positus. **E**t si
forte arguitur q̄ illa sit uera at̄ pos-
sibilis oīs homo p̄ter sor. et platonē
currit. quia ponatur q̄ omnis hō
differens a sor. uel platone. currat
et non currat sor. neq; plato. tūc
ista p̄pō est partiz falsa et partim
uera. omnis homo currit. igitur per
dictionem exceptiuam pōt uerificari
et tenet oīa per antiquā regulaz. **S**cilicet
q̄ omnis p̄positio uniuersalis par-
tim uera et partiz falsa pōt p̄ dictio-
nem exceptiuam uerificari sed ista nō
pōt aliter uerificari q̄ sic omis hō
p̄ter sor. et platonem currit. igitur
Sed huc dicitur. admissio casu
q̄ ista omnia homo currit non est

partim vera et partim falsa sed simpliciter falsa. neque verificatur per dictionem exceptivam imo si exceptiva est vera utilis sibi correspondens est falsa. Et ulterius dicitur quod ista regula atriq. scilicet per propositum utrius cuius aliqui singulares sunt vere et alique false poterit habere exceptivas veras sibi correspondentes in qua excipiant singulares per quibus ista utilis est falsa, verificatur in terminis simplicibus et de utrius exceptiva quare nulla se falsificat et tunc ulterius dicitur quod huius omni false omnis homo currit in casu dato correspondet ista exceptiva omnis homo preter sororem vel platonem currit. Ad secundum procedendo istas tanquam possibile tu incipis scire omnes propositiones preter a et tu tu incipis scire a sicut posito quod due propositiones sint vere et non plures quas modo incipias scire per ponere de presenti et sit solus a propositio falsa, quod incipiat esse vera per remotionem de presenti et quam incipias scire et per conclusionem. Et ad argumentum meum quod tunc exceptiva et sua preces non repugnant dicitur quod in talibus terminis compositionis frequenter non repugnant. Et si autem tu incipis scire omnes propositiones preter a igitur tu non incipis scire a et exposita ad exponendum negatur omnia quod ista non est exponibilis ratione istius dictionis preter a ratione de li incipis eo quod est primus terminus probabilis in ista. Et per hoc etiam dicitur negando istam tu differas ab omni homine preter quod a te et etiam omniam istam tu differas ab omni homine non te et non differas a te et es homo igitur tu differas ab omni homine preter quod a te si

ista tu differas ab omni homine preter quod a te habet sic exponi tu es. et omnis homo preter te est. et tu non es homo preter te. sed hoc est falsa igitur. Ad aliud dicitur procedendo quod tu non differas ab alio preter quod ab asino. neque differas ab alio ab asino sicut non differas a non asino sed per illud non legitur quod non differas a capro. neque sequitur quod a nullo alio ab asino differas. Et similiter dicitur ad illas tu non differas nisi ab asino quod sensus eius est quod non differas ab aliquo nisi ab asino. Ad aliud dicitur negando conclusionem ibi illatas quod legitur tu vides omnes homines albos preter sororem. igitur omnes homines albi preter sororem videntur a te tenet omnia ab activa ad passivam. et ultra legitur igitur aliqui homines albi differentes a sorore videntur a te igitur aliqui homines albi videntur a te quod repugnat sede per conclusionem. Ista enim est falsa tu vides istos homines alios a sorore. demonstrando mulieres neque masculinum genus deipit seminum in numero plurali nisi illud adiectivum supponat pro utroque. Ad aliud dicitur in insolubilibus. Ad aliud dicitur quod probat verum quod alius terminus probabilis preedit. Et regula superius data intelligitur quod exponenda est primo modo dicto quod est primus terminus exponibilis in ea. Verumtamen est advertendum quod ista propositio vel assertio preter a quando tenetur exceptivum et aliquando mere negativum et ideo secundo modo exponetur sic omnis homo preter sororem currit. omnis homo non sororem currit. et sororem non currit. igitur omnis homo preter

ter sor. currit. et isto modo ista est
 uera iste homo non preter platonem cur-
 rit. posito quod plato non currat et sor.
 currat et ista sic sic significando. **S**i
 similiter ista sunt uere omnis homo
 preter chimeram est omnis homo
 preter adam est rationale animal omnis
 homo preter asinum est discipline
 susceptiuus. et omne animal preter
 lapidem est substantia sensitiva. **E**t
 similiter ista est uera nullus homo
 preter animal currit quod non plus si-
 gnificat nisi quod nullus homo non ani-
 mal currit. et animal currit quod possibile
 est. ideo ponatur et sequitur. **p**posi-
 tum. sed sic non significat si preter
 dum tenetur exceptiue sed significat
 modo quo exposte sunt propositiones
 nes supra. **A**liquando autem tenet
 si preter subtrahitue aliquando ad-
 ditatiue ut tres homines preter sor.
 currunt. **S**i si preter tenetur addi-
 tatiue significat quod tres homines ul-
 tra sor. currunt. **S**i uero si preter
 tenetur subtrahitue significat quod tres
 homines remoto forte currunt ne-
 que hoc respondendum est quia nihil
 utilius in aliqua scientia laborant quod
 quod cuiuslibet uocabuli uim et proprie-
 tatem cognosceant etc.

De expositione reduplicatiue.

Ratione dictionis redupli-
 catiue tenet affirmatiue suf-
 ficere ad propositionem expo-
 nendam copulatiua cuius prima pars
 est categorica in qua affirmatur di-
 ctio reduplicata de subiecto exponit

de reduplicatiue. et secunda pars est
 propositio conditionalis composita
 ex dictione reduplicata et predicato
 reduplicatiue uerbi gratia sor. in quan-
 tum homo est animal sic exponitur
 sor. est homo. et si aliquid est homo
 illud est animal. igitur sor. in quan-
 tum homo est animal. **C**ontra que
 modum exponendi forte arguitur
 quia isto dato sequitur quod ista sit
 falsa. sor. in quantum sor. currit. po-
 sito quod sor. currat. et sic ista sic signifi-
 cando quia ex ista secundum istum
 modum exponendi sequitur quod si al-
 quid sit sor. illud currit. que est con-
 ditionalis falsa. sed tamen quod illa re-
 duplicatiua sit uera arguitur. quia
 sor. currit in isto casu et fortes est
 sor. in quantum sor. igitur sor. in quan-
 tum sor. currit. consequentia patet
 expositorie. **I**tem secundo sequi-
 tur quod quecumque differunt in quan-
 tum differunt ipsa conueniunt quia
 datis a et b ipsa differunt et si ali-
 quid differunt ipsa conueniunt quia non
 potest esse quod aliqua sint que non
 aliquantulum conueniant. **E**t aliqua etiam
 in quantum conueniunt differunt
 quod tamen falsum est. quia si aliqua
 in quantum conueniunt differunt
 et in quantum aliqua differunt dis-
 conueniunt igitur aliqua in quantum
 conueniunt disconueniunt sed in quo-
 cunque aliqua disconueniunt in illo
 non conueniunt igitur aliqua in quan-
 tum conueniunt non conueniunt.
Item isto dato sequitur quod pre-
 esse tanta est conuenientia quanta
 disconuenientia omnis est impossibile

Item sequitur q̄ q̄ritas continua in
 q̄tum continua est discreta oīis falsū
 q̄ q̄ritas continua put continua differt
 a discreta 7 aī oīis q̄ q̄ritas q̄ritas
 te continua data illa est discreta 7 si a
 liqua est q̄ritas continua illa est discre
 ta. Sed forte dī q̄ hec pp̄ q̄ritas
 discreta in q̄tuz q̄ritas discreta dif
 fert a continua 7 vera tenēdo li in q̄
 tum specificatiue. Sed ista pp̄ q̄
 ritas continua in q̄tū q̄ritas continua
 differt a discreta nō est vera tenēdo
 li in q̄tū reduplicatiue. Sed oī istā
 rīonem sic aī q̄ si q̄ritas continua
 dīr a discreta i q̄tū 7 q̄ritas continua
 sequitur q̄ q̄ritas continua in q̄tuz oī
 nua differt a se ipsa. p̄ oīa 7 oīis
 est impossibile. Item si ista sit vera
 q̄ritas continua in q̄tū q̄ritas continua
 differt a discreta specificatiue tenē
 do li in q̄tum sequitur q̄ soluz pp̄
 hoc q̄ritas continua differt a discreta
 q̄ q̄ritas continua fm rōnez differt
 a discreta. Sed oī tūc sequitur q̄ nul
 la diffinitione exīte aut oceptu nō
 differt q̄ritas continua a discreta al
 quo modo in q̄tū continua. Item
 hec nō est de fm q̄ ipsum homo est
 aīal ut p̄z p̄mo postea loz ideo nō
 est vez q̄ hō fm q̄ homo est aīal si
 aut uidetur dicere ipsemet Aristot
 les eodē loco. deo forte dicitur q̄
 prioristice exponenda est dictio re
 duplicatiua sicut iam exposita est, si
 posterioristice exponēda est sic, sor.
 in q̄tū homo est aīal. sor. est homo
 7 si aliquid est homo illud est aīal 7
 econtra, si aliquid est aīal illud est hō
 si oī istā rīonē sic aī q̄ isto dato q̄

sequit hō in q̄tuz hō sit hō colorat
 posterioristice exponēdo oīis est falsū
 q̄ nulla talis est de fm q̄ ipsū hō
 est hō coloratus. Item sequitur q̄
 duo dīdictoria essent simul vera, q̄
 ista est vera, sor. in q̄tū hō 7 animal
 ut p̄z exponēdo p̄mo mō 7 est fal
 sa, exponendo scō mō igitur sua cō
 tradictoria est vera. Item illi mōi
 exponendi repugnāt igitur vntus
 eoz est verus aut nullus eoz est ve
 rus. Sed p̄ expositione illius ter
 minū fm q̄ ipsum 7 illius termini p̄
 se aduerse ad multiplicatē istius cā
 lis q̄ 7 quot mōis cālis reddat nā.

De expositione illi⁹ termini infiniti

De expositione istius termi
 infinitus datur p̄ia suppo
 sitio q̄ iste terminus infinitus
 categorice sumptus opponit p̄uatiue
 isti termino finit⁹. Secūda suppositio
 q̄ li infinitū categorice sumptū si
 gnificat tū q̄tū nō terminatū vel nō
 hēns terminū vel terminos, p̄z illa
 suppositio quia bene sequitur hoc est
 infinitū, igitur hoc est nō finitū, 7 ul
 tra igitur hoc est non hēns finē vel
 terminū, 7 tenet oīa ista p̄ima q̄
 est ab affirmatiua de p̄dicato p̄uati
 to ad affirmatiua de p̄dicato infit⁹.
 Tercio accipit q̄ pp̄o exponibilis
 rōe isti⁹ termini infiniti sicathe⁹ supel
 exponit sic infinit⁹ nūis ē finit⁹ aliq̄t⁹
 nūis ē finit⁹, 7 nō tātus quā in duplo
 a⁹ 7 in q̄druplo 7 sic ultra igitur in
 finitus numerus est finitus. Infiniti
 tum pondus sor. potest portare.

aliquando pōdus for. pōt portare
et nō tñ pōt portare quin in duplo
maius et in q̄druplo et sic ultra. igit̃
infinitū pōdus for. pōt portare.

Presupponatur ulterius ex mō loq̃
di q̃ cū li infinitū ponitur a pre sub
iecti nō pcedere terio secuz ostructo
capitur simpliciter h̄ cū ponit a
parte p̄dicat qd̄ solū accidit uocali
bus uel scriptis capitur categorice

Ex q̄bus sequitur p̄rio q̃ nō infinita
sūt finita. sed aliq̃ sūt in rez natura
q̃ sūt q̄ntas infinita. p̄ p̄ma
pars quia aliq̃ sūt finita et nō p̄la
datis sūt finita quia due partes istū
continui sunt in rez natura et nō p̄la
q̃ iste due partes sūt in rez natura
quia iste due partes sūt tot partes
uel nō pauciores q̃ mille uel decem
milia et sic de aliis quia nulla pars
q̄ntitas continui h̄t pauciores par
tes q̃ ipsuz continuū. Et secūda pars
istius conclusionis uera est q̃ aliq̃ sūt
q̄ntitas infinita q̃ aliq̃ sūt instantia
in a tpe aut p̄cta in a linea q̃ sūt q̄
ntas et multitudo infinita q̃ oia p̄
cta in a linea nō sūt finita q̄ntitas.

Sed forte dicit q̃ nulla sūt om̄ia
instantia aut om̄s partes p̄portiona
les ipares istius continui q̃ nec duo
instantia n̄ tria n̄ mille et sic ultra
nulla erūt om̄ia instantia q̃ sūt uel erūt
in hora. Sed id̄ istud aī q̃ p̄ idem
nulla sūt om̄ia q̃ sūt ois falsū. quia
uniuersuz est om̄ia q̃ sūt q̃ uniuersuz
est uniuersuz. **E**t hoc continuū
est om̄ia q̃ sūt hoc continuū et hoc con
tinuū est aliq̃ igitur aliq̃ sunt om̄ia
q̃ sūt hoc continuū. et p̄ ois aliq̃ sunt

om̄s partes q̃ sunt hoc continuū. et ita
aliq̃ fm̄ aliquē ordinem sunt om̄s
partes p̄portionales. q̃ sūt hoc con
tinuū et sic etia et fin aliquē ordinem
aliq̃ sunt om̄s partes p̄portionales
ipares q̃ sūt in hoc continuū. Et cum
aī q̃ non q̃ n̄ due n̄ mille sunt
om̄s partes ipares q̃ i sunt hoc con
tinuū et sic ultra. id̄ nulle sūt om̄s par
tes ipares q̃ sunt in hoc continuū. d̄
negando aī sic intelligendo q̃ nec
due partes nec mille et sic de singul
is finitas q̃ instantas nūando. q̃ de
illis uerificatur etia nū finitus q̃ in
finitus et l̄ p̄ nullus nū finitus. si
gnari possint distincte tñ p̄ nūm in
finitū signari possunt. **E**t deo delud
tur ultra q̃ nō infinitus nū est si
nitus. l̄ aliquis nū sit infinitus ut
p̄ de partibus iparibus dati con
tinui. et q̃ nō infinite partes p̄portio
nales sūt in isto continuū. q̃ nō p̄ les
partes q̃ sint partes q̃ sunt due me
diates sunt in dato continuū. Et ul
terius p̄ q̃ aliquis est nū colus alr
q̃ pars est numerus qui nō est b̄r q̃
iste nū cuius est pars. et non om̄is
numerus est aī sua parte. et aliquis
numerus est equalis sue parti. quā
numerus binarius qui est a contin
ui non est maior numerus q̃ nu
merus qui est eius medietas neq̃
minor et cum uterque illorum sit si
nitus simpliciter sequitur q̃ uter
que illorum est alteri equalis.

Sed oīa h̄ forte arguitur quia
istis datis sequitur q̃ finitus nu
merus est infinitus consequens est
impossibile ut p̄ ex p̄ia suppositioe

quia sequit̃ q̃ numerus finitus est
 nō finitus, et oīa aī quia a cōtinuū
 est numerus infinitus, et a cōtinuū
 est numerus finitus quia a cōtinuū
 um est due medietates que sūt nūs
 finitus puta binarius igitur 26. sed
 a^r aī q̃ aliquis nūs infinitus est in
 a sicut partes in toto ideo sequitur
 a fortiori q̃ a numerus sit infinitus
 p3 oīa et aī aī quia nūs qui est
 oīs partes impares a cōtinuū est in
 finitus, et iste cōtinetur in a igitur 26.
 ¶ Item nullus nūs pōt ēē a^r nūs
 q̃ sit a et a est nūs, igitur a est nūs
 infinitus. ¶ Item aliqua pars a est
 nūs infinitus igitur a est numerus
 infinitus. ¶ Item a nūs infinitam p
 portionez habet ad aliquē nūm fi
 nitū igitur a nō est nūs finitus, p3
 et aī aī quia infinitaz pportione
 bēt a nūs ad nūm binariū qui est
 due int̃ illgentie. ¶ Item sequitur q̃
 finitū aliqd̃ infinitū excedit excessu
 solū finito. ¶ Item sequitur q̃ aliquis
 est maximus nūs puta binarius qui
 est in hoc cōtinuo, et idem est minim⁹
 qui est in eodē, quia null⁹ nūs in hoc
 cōtinuo est a^r vel minor illo, qd̃ si
 pcedit aī q̃ ista cōm sit falsa virtu
 te suplati gradus. ¶ Item in infinitū
 cōtinuū ē diuisibile ut ponit̃ in isto.
 in primo et tertio et sexto philoz.
 ¶ Item sequitur ista 5^a q̃ a nūs finit⁹
 est minor b nūo finito et augebitur
 in infinitū successive b nūo stante, et
 tū a nūq̃ erit eq̃le b oīs est ipossi
 bile et oīa aī posito q̃ a sit nūs mi
 nor finitus qui nō sit q̃ ultra cōtinua
 et crescat a successive p totū istā ho

ram discrete sic q̃ in prio nō ēē ho
 re erit a nūs infinitus et sit b nūs fi
 nitus q̃ est aliqd̃ cōtinuū tūc p3 tota
 conclusio deductū vel ponat̃ q̃ a iten
 te diminueat b ad nō q̃ tū successive
 et sequitur eod̃ conclusio. ¶ Item dato isto
 sequitur q̃ a est finitū et nō augebitur
 neq3 diminueat et tū in prio nō esse
 hore erit infinitū oīs ipossibile et p
 batur oīa ponat̃ q̃ a sit vnū cor
 pus longū in infinitū versus oriētālē
 plagam et finite lōguz versus nos
 pedat̃ larū et p̃fūdū tūc p3 q̃ hoc
 corpus est finitum q̃ est terminat⁹
 itaz fm latitudinez q̃ fm p̃fūditate
 et finitū versus nos, igitur a est cor
 pus finitū. ¶ Item a corpus est figu
 rat⁹ igitur te. mīno vel terminis
 claudum consequentia patet ex pri
 mo euclidis, quia figura est que ter
 mino vel terminis clauditur ideo a
 corpus est finitum ponatur igitur
 q̃ sine maioratione aut diminutione
 auferatur primū pedale et fiat figu
 ra spherica deinde auferatur fm pe
 dale et extēdat̃ ultra primū line aug
 mēratione et diminutione eius et sic
 ultra de oībus pedalibus et tūc seg
 tur q̃ in fine erit a simplr infinit⁹
 quia ex nulla parte terminatum id
 sequitur tota conclusio. ¶ Item aī in
 eodez casu q̃ a est finite longum q̃
 habet ultimum versus oriētē quia
 habet aliquam partem qua nulla
 est ulterior secundum istam differē
 tiam et capiat̃ totum preter pri
 mum pedale istius et sequitur q̃
 ista est pars qua nulla est ulterior
 secund⁹ istā differētiā positionis

Sed ad hoc primū dicitur negan-
do istam om̃iam cū inferatur q̃ nū-
s finitus est infinitus ⁊ cū aī q̃ sic q̃a
a nūs qui est hoc cōtinuū est infinitus
negatur hoc ⁊ negat̃ hec om̃ia nūs i
finitus est in hoc tāq̃ sue partes igit̃
tur a est numerus infinitus. Ad h̃m
negat̃ ista om̃ia nullus nūs pōt esse
a^o q̃ est a ⁊ a est nūs igit̃ a est nūs
infinitus. Ad tertiuū negat̃ aīō. s.
q̃ aliq̃ pars a est nūs infinitus ⁊ ul-
terius dicitur q̃ nūs qui est omnes
partes ipares fm̃ ista ⁊ diuisiōe nō
est pars a sed est partes. Ad q̃rū
negat̃ ista om̃ia infinitū p̃portione
hēt a ad aliquē nūm finitū igit̃ est
nūs infinitus. Et si forte aī contra
istam r̃ōne q̃a tūc sequimur q̃ a
numerus ē a^o. b. numero ⁊ a dimi-
nueat̃ uniformiter ad nō q̃rū stāte
b. ⁊ tū a nūq̃ erit eq̃lis. b. p̃z. om̃ia
quia diminuat̃ a cōtinuū usq̃ ad
nō q̃rū stāte. b. nūo. qui est. dus
Intelligēti. Itē a numerus infinitus
distat a non q̃to igit̃ a numerus ē
infinitus nūs. Ad primū dicitur q̃
de uirtute sermonis nō diminuet̃
a nūs. quia nec hoc cōtinuū neq̃ a
liqua eius pars unq̃ erit b^o nūs q̃
est hoc cōtinuū licet illud cōtinuū di-
minuet̃ aut cōdemplabit̃ ad non
q̃rū ⁊ cā est quia nullus nūs pōt
esse a^o nūs q̃ ipse est. Et generalit̃
nulla q̃ritas discreta pōt esse a^o q̃
ritas discreta q̃ ipsa sit uel b^o ⁊ ge-
neraliter nulla q̃ritas pōt esse a^o
q̃ritas q̃ ipsa sit. b. aliqua q̃ritas
posita ē se a^o q̃ritas cōtinua q̃ ipsa
sit. Ad alia ⁊ formas negat̃ aīō istā

ne dūc̃. a. nūs infinite distat a nō
q̃to igit̃ a nūs est infinitus. Et si
forte aī q̃ sic quia a distat a nō q̃
to p̃ numez infinitū igit̃ a distat
infinitē a non q̃to negat̃ om̃ia. Ad
aliud dicitur q̃ p̃ tales p̃pōnes. q̃rū
nūz in infinitū est diuisibile intelle-
xit. Aristo. q̃ cōtinuum est diuisibile
in semp diuisibilia sicut ipsemet dīc̃
primo celū. Ad aliud dīc̃ ut prius
negando q̃ a numerus fiet a^o nūs
⁊ negatur casus ibi positus ad intel-
lectū argumēti ⁊ si admittatur casus
gratia disputatiōis. dēditur cōclu-
sio sicut sequens. Ad aliud dīc̃ de
uirtute sermonis. dēdendo cōclusio-
nem illatam. Et si forte aī q̃
illud corpus in principio est infinitū
quia infinite distat a non q̃to igit̃
ipsum est infinitum. Itē hoc cō-
pus non potest augeri. igit̃ ipsum
est infinitum. Itē sequitur si b^o
corpus est finitum q̃ hoc corpus
est maius sua parte quantitativa.
Itē si hoc corpus est finitum a
licui corpori esset equale. cōsequens
falsum. Sed ad omnes istas for-
mas dicitur quamlibet istarum ne-
gando preter primam cuius negat̃
aīō de simpliciter tñ. finitū. tenent
iste form. Ad ultimū argumētū q̃
arguit̃ q̃ a est finite longū quia
habet ultimū uel sus partes infini-
tam. dīc̃ negando aīō ⁊ dīc̃ ul-
tra q̃ quacūq̃ parte data aliqua
est ulterior neq̃ hoc totum est eq̃
ultra sicut aliqua eius pars immo
nulla est prima pars neque ultima
alicuius cōtinui.

De explicatione de li totus. a. tñ.

Sicut li infinitus a li summe
categorice i a li summe
gome sic iste terminus totus
unde cu sumitur summe categorice
valet huius copulatio qñ pars cu nō
summe categorice equaliter huius com
pli. xō pfectu ex his partibus capiē
do pprie totus. put videtur relatiōe
ad partes. Et cum ponitur a parte
subiecti li totus nō determinatū cō
lueuit summe categorice capi. a parte
uero p dicitur cathe. qñ totu est ad
beneplacitū dīpientis. Ex quibus
pñ primo qñ dñ fecit totus qñ ipse
potuit facere qñ p dicitur for. i omne
qñ est totu qñ ipse fecit in mun
do. Sed forte contra id arguitur qñ
isto dato cōcedēdu ēē qñ tota a mā
esset b. a materia quia qñ pars a
materie est b. a materia. qñs tamē
est falsum quia ista pñ tota a mā
certa est b. a materia est affirmati
ua significans iuxta cōpositionē su
orum terminōz cuius p dicitur nō
uērificatur de subiecto ideo sequitur
qñ ipsa est falsa. pñ qñ aū ante quia
hoc p dicitur b. a materia non uē
rificatur de hoc subiecto a materia.
quia tunc idem esset seipso minus.
Item ista est affirmatiua signifi
cans iuxta cōpositionē suoz ter
minōz uera hēns subiectum i p dī
catum distincta ideo p dicitur i sub
iectum supponit p cōdēz qñ pñ
i qñs est falsu. igitur i aū i non.
nisi p vltima parte igitur. Item
legitur cū aliis ueris qñ totum hoc

quadratum est minus a quadrato bemon
strato certo quadrato. qñ qñz pars istū
us quadrati est b. isto quadrato. qñs
tñ est falsu qñ ista pñ totus hoc q
dratum est minus hoc quadrato signi
ficat qñ totu hoc quadratu est minus
quadratu qñ hoc quadratu sumendo li
minus adiectiue ad suuz subiectuū
scilz quadratu. sicut ista bō est albus
significat qñ bō est hō albus pñ to
tum ex grāmatica. igitur ista est fal
sa. Item isto dato legitur qñ ista
est falsa totu qñ est in mūdo est in
oculo tuo qñ ipsa significat ut dicit po
lito qñ qñz pars alicuius qñ est in
mūdo est in oculo tuo. qñs tñ ē fal
su qñ in ista totu qñ est in mūdo est
in oculo tuo li qñ relatiōe referē ad
li totus qñ esse nō pōt nisi li totum
sumat substantiē i cathe. igitur ista
est qñ aliqñ totu qñ est in mūdo ē
in oculo tuo qñ est uerū qñ aliqñ pars
oculi tui est unū totu qñ est in mun
do. Sed ad hōz primū dicitur ne
gando qñz cū inferē qñ tota a mā
est b. a mā qñ illa pñ f. qñ to
ta a mā est b. a mā ipsamet a mā.
sicut ista totus for. est b. forte f.
qñ totus for. est b. for. spo for. i sic
ista totu aīal ē min. aīal f. qñ to
tu aīal est min. aīal toto aīal sep ei
adlectiua adiectiue subis politia
in orōne i nō subiectiue. qñ ista
monachus est albus nō significat qñ
monachus est homo albus sicut ista
homo est albus non significat qñ ho
mo est albus tanis uel bos uel huius
modi. Sed hec responsio lz in se uē
ra sit adhuc uidetur stare argumētū

quia caplatur hec p^ropositio tota
 materia est pars. a. materie que est
 vera ut sequit^r ex positioⁿe cuius p^re-
 dicatū non verificatur de subiecto.
 Ideo ad illud dicitur concedendo
 istam conclusionem q^d ista est propo-
 sitio vera significans iuxta composi-
 tionem suorum terminorum. et predi-
 catum non verificatur de subiecto.
 Et p^r hoc dicitur ad aliud negando
 istam. n^{am} ista est propositio affir-
 mativa significans iuxta composi-
 tionem suorum terminorum cuius pre-
 dicatum non verificatur de subiecto
 igitur ista est falsa. Ad alias forma
 p^r etiaz p^r etiaz dicta q^d ista est falsa.
 totū a quadrato est minus a q^dra-
 to sed hec est vera q^d totum a qua-
 drato est minor pars a quadrato.
 Ad aliud dicitur concedendo illud
 totum q^d est in mūdo est in oculo
 tuo eo q^d li quod determinat et con-
 trahit li totū ad stantē categorice.
 Sed adhuc forte d^r positionem a^r
 quia ista data posito q^d ista totus
 sor. est b^o sor. sic sic significando se
 quitur q^d ipsa est v^{er}is n^{is} falsū q^d
 tunc aliqua posset signari eius inde
 finita vel singularis n^{is} est falsum.
 Itē sequit^r q^d ista sit congrua. et
 p^rfecta totus est in mūdo quia iste
 terminus totus n^z tū q^dtu^z quel^z
 pars. igitur valet illa n^{is} q^dz pars
 est in mūdo. igitur totus est in mū-
 do n^{is} falsum quia illud q^d ponit^r
 p^r n^{is}te non est congruū et p^rfectum
 igitur n^o. Sed p^r primo dicitur
 concedēdo q^d aliqua est universalis
 q^d non est a^ra nata habere indefini-

tati vel singulare^z sic significando.
 Et p^r secundo dicitur q^d iste ter-
 minus totus significat^r de se
 nulli complexo equinal^z sed tū iste
 terminus cū substantiuo sibi cōiun-
 cto equinal^z uni complexo sicut hoc
 complexum totus sor. equal^z huic
 q^dz pars s^{or}. Sed o^ra forte argui-
 tur quia hoc complexū significat ex
 cōpositione suar^z partium sed nulla
 pars significans istius complexi s^{ic}.
 oblique igit^r illud cōplexū tot^z sor.
 significat solū recte et nō obliq^{ue} et p^r
 n^{is} nō significat tantū q^dtu^z hoc cō-
 plexū q^dz pars s^{or}. eo q^d id cōplexū
 q^dz pars s^{or}. significat recte et obli-
 que eo q^d aliq^{ue} pars eius est recta et
 aliq^{ue} obliq^{ue} alterius a^ris. s^{ic} hui^{us} cōp^re-
 xi totus s^{or}. n^{is} pars est obliq^{ue} n^o. s^{ic}
 huic d^r q^d illud cōplexū totus s^{or}. n^{is}
 significat penit^r iuxta cōpositionem
 suor^z terminor^z. Sed adhuc a^r q^d il-
 lud cōplexū totus nō n^z tū q^dtu^z h^o
 cōplexus q^dz pars q^d tūc sc^{ic}ret^r q^d
 ipsa cōplexa equalerent totus h^o et
 q^dz pars h^o n^{is} falsū et p^r n^{is}
 quia li totū valet tantū q^dtu^z hoc cō-
 plexum q^dz pars et ex additione istius
 us termi h^o nō nascatur eius signi-
 ficatio. igitur totū hoc cōplexū tot^z
 h^o n^z tantum q^dtu^z hoc cōplexū q^dz
 pars h^o. Et tūc ista p^ro totus h^o
 currat^r rātus q^d tū hec quel^z pars
 h^o vel ex^{is} h^o currat. Itē nulla
 pars istius cōplexi tot^z homo s^{ic}.
 hominē oblique et illud cōplexum si
 gnificat ex cōpositione suarum par-
 tium igit^r hoc cōplexū totus h^o si-
 c^{ic} tū q^dtu^z hoc cōplexū q^dz pars h^o

Ideo dicitur aliter in hac materia
 q[uod] iste terminus totus categorice
 sumptus valet tantum q[uod] totum hoc
 cōplexum. secundū om̄s partes col-
 lective sumptas. sic intelligendo for-
 est totus albus. i. for. secundū om̄s
 partes suas. collective sumptas est
 albus q[uod] possibile est sed ista totus
 for. est albus simpliciter categorice sum-
 do li totus significat q[uod] for. secundū
 om̄s suas partes diuisione q[uod] secundū
 quāz partem suam est albus q[uod] nō
 est possibile. **E**x quib[us] sequitur ista
 esse impossibilis tota a linea est b[er]o
 a linea q[uod] tota a materia ē b[er]o a ma-
 teria. q[uod] similiter ista est falsa q[uod] consi-
 miles tota a linea est pars a linee
 quia ista significat q[uod] a linea est ps
 a linee secundū se q[uod] quāz eius par-
 tem. **E**t ex illa responsione non se-
 quitur illa iconuenientia. s. q[uod] aliqua
 est propositio uera q[uod] affirmatiua si-
 gnificans ex cōpositione terminor[um]
 habens subiectū q[uod] p[re]dicatū exp[re]sse
 cuius non verificatur de subiecto. ne-
 q[ue] sequitur secundū in om̄s illatum
 vera aliam responsionez. s. q[uod] aliqua
 est propositio affirmatiua significāz
 ex cōpositione terminorum habens
 subiectum q[uod] p[re]dicatum exp[re]sse cui[us]
 subiectum non supponit pro illo p[er]
 quo supponit predicatum. nec sequi-
 tur q[uod] ista sit p[re]dicta totus currit. et
 sic de aliis. **E**x quo sequitur tales
 om̄s ualere tu uides for. igitur tu
 uides totum for. tu tangis for. igitur
 tu tangis totum for. tu comedis pa-
 nem. igitur tu comedis totū panē etc.

De expositione illius termini eter-
 naliter. ab eterno q[uod] semper.

Iste terminus eternaliter
 sic exponitur. a. eternaliter
 fuit. a. fuit. q[uod] nō incepit esse
 neq[ue] desinit esse igitur a. eternaliter
 fuit. Sed ista p[er]petuo. a. erit exponi-
 tur sic. a. erit q[uod] non incipiet esse n[on]
 desinet esse. igitur p[er]petuo. a. erit.
Sed ista semper. a. fuit sic exponit[ur]
 a. fuit q[uod] nunq[uam] fuit. quā tunc a. fuit.
 igitur semper. a. fuit. **E**t intelligit[ur] ista
 secūda exponit[ur] sic nunq[uam] fuit q[uod] tūc
 a. fuit. i. nullum fuit tēpus uel instāz
 quā in illo. a. fuit. **E**x quibus p[er] q[uod]
 secundum ueritatem semper celūz fuit
 q[uod] non eternaliter fuit. quia nullum
 fuit tempus uel instans in quo celūz
 non fuit q[uod] tamen celum incepit esse
 p[er] etiam q[uod] aliquid fuit primūz cre-
 atum a deo q[uod] tamen semper fuit a
 liq[uo] creatum a deo. **I**tem p[er] q[uod]
 aliquid semper erit q[uod] non p[ri]matus
 tempus q[uod] p[er] horam erit posito q[uod]
 desinat esse tempus hinc ad heraz.
Sed vera illud arguitur p[ro]bando
 q[uod] celum eternaliter fuit. quia celum
 fuit ab eterno. igitur eternaliter fuit.
Item arguitur q[uod] celūz non sem-
 per fuit. quia celum aliquando non
 fuit. quia nullum celum nunc fuit de-
 monstrando instans p[re]sens. q[uod] tūc
 est uel nunc est aliquādo. igitur a. i.
 nullum celum fuit. **S**imiliter argui-
 tur q[uod] aliquando nihil erit. q[uod] aliquā-
 do nihil fuit. quia in instāte q[uod] est
 p[re]sens nihil erit neq[ue] aliquid fuit
 q[uod] om̄s instans q[uod] ē p[re]sens est uel fuit.

aliquando igitur aliquando nihil e-
 ⁊ aliquando nihil fuit. **¶** Item p-
 cetur eras anima antepristi que ppe-
 tuo erit ⁊ incipiet esse igitur aliquid
 ppetuo erit qd incipiet esse. **¶** Sed ad
 primum dicitur negando qd ista
 ab eterno celum fuit. igitur eternali-
 ter celum fuit. quia quicquid fuit p-
 ductum a deo fuit productum ab eter-
 no quia a re eterna. ⁊ etiam omne qd
 fuit productum unq ab eterno fuit
 productum quia li eterno quando
 nominatiter stat nō est terminus ex
 pōnibilis. ⁊ ideo ista in eternum tu
 fuisti significat qd in rem eternam tu
 fuisti. sed li eterno ⁊ eternum aduer-
 bialiter sumpta convertuntur cum li
 eternaliter. **¶** Ad aliud cum arguitur
 qd non semp celum fuit. ⁊ qd aliquan-
 do nihil fuit. quia in hoc inst. nū-
 bil fuit ⁊ hoc instans est vel fuit. **¶** Et
 igitur aliquando nihil fuit. dicitur
 negando qd ista. sed b- debet sic su-
 mi hoc instans fuit aliquando. si tam-
 terminus supponens respectu huius
 verbi fuit supponet pro eo qd est ne-
 ganda foret ista propositio semper
 deus fuit. **¶** Sed adhuc terminis mo-
 dicum variatis expositione data in-
 feruntur similes conclusiones. **¶** Sed ad
 hoc arguitur forte illo dato qd sem-
 per hoc instans est demonstrando
 instans presens ⁊ quicquid est i hoc
 instanti semp est quia hoc instans ē
 in instanti presenti ⁊ in tēpore pū-
 ⁊ nullum est tempus vel instans in
 quo non sit hoc instans ideo ⁊. **¶** Et
 similiter arguitur alia conclusio. Et id
 conceditur utrunqz dñs dato qd nul-

lum sit tempus nisi casus hoc istans
 est instans intrinsecum. **¶** Ad aliud dī-
 citur qd ista anima ppetuo erit. post
 qd incepit esse ex quo non sequitur
 qd ipsa ppetuo erit aut continuo erit.

¶ De expositione illius termini dī-
 fert. aliu. ⁊ de li non ideo. ⁊ de ter-
 minis positius.

¶ R. supponatur in hac mate-
 ria qd nulla est convenientia
 similitudo vel equalitas in-
 ter aliqua nisi quod illorum sit cū
 alio. Et cōm. licet de preterito nihil
 fuit simile alicui aut ei dissimile nisi
 vnum fuerit euz alio sic etiam de fu-
 turo dicatur. **¶** Ex quibus pz tales
 dñas non valere sor. fuit talis qual
 fuit plato. igitur sor. fuit similis pla-
 toni. sed bene econtra sequitur sor.
 fuit similis platoni. igitur sor. fuit ta-
 lis qualis fuit plato. sic etiam non se-
 quitur sor. fuit tantus qtuus fuit pla-
 to posito qd uterqz fuerit pedalis.
 igitur sor. fuit equalis platoni. **¶** Si
 militer nō sequitur tu eris ⁊ sor. eris
 ⁊ tu non eris sor. igitur tu differes
 a sor. quia posito qd sor. non erit te-
 cum esset ahs verum ⁊ dñs falsum.
¶ Presupponatur ultra posse sine con-
 tradictione esse aliqua differentia
 licet nullum tempus sit vel instans
 aut etiam mensura extrinseca. patet
 hoc quia nullo tempore existente ad
 hoc differt deus ab angelo secū ex-
 stente ⁊ sic de aliis. **¶** Ex quo pz illaz
 dñam non valere sor. differet a pla-
 tone. igitur sor. erit qñ plato. erit qd

posito q̄ nullum tempus esset sicut
pōt prima causa facere esset aīe ue
rum in casu q̄ dñs falsum ē. p̄z eti
am istaz dñam non ualere tu eris q̄
aliquis asinus erit tecū. q̄ tu nō eris
asinus. igitur tu differēs ab asino.
quia in cōte li asino supponit distri
butiue pro omī asino qui unq̄ erit.
Ideo dicitur q̄ ista tu differēs ab
asino sic exponēda est tu eris. q̄ om
nis asinus qui erit erit tecum. q̄ tu nō
eris asinus. igitur tu differēs ab asi
no. **S**ed li aliud exponitur sic tu es
aliud a platone. tu es aliquid q̄ p̄lo
est aliquid tecū. q̄ tu nō es illud qd
est plato. igitur tu es aliud a plato
nō. **E**x quo p̄z istam dñam non uale
re a distē a sor. igitur a est aliud
a sor. patet posito q̄ a sit nomē sin
gulare aliquis aggregati qd nō sit
aliquid. **S**ed forte contra istum
modum exponēdi arguitur quia si
sequitur sor. differet ab a igitur oī
quod erit a erit cum sor. q̄ sor. non
erit a quia posito q̄ a erit aggrega
tum qd non erit aliquid. q̄ erit sor.
cum illo aggregato est aīe uerū q̄
dñs falsum. **E**tēz superflue ponit
tur sor. erit. quia sufficiunt ille due
omīs asinus qui erit asinus erit tūz
sor. q̄ sor. non erit asinus. igitur sor.
differet ab asino ille enīz due inclu
dunt tertiam. s. sor. erit igitur ista
tertia superflue ponitur. **I**tem si
sequit̄ tu differēs ab asino igit̄ oīs
asinus qui erit erit tecum q̄ tu non
eris asinus quia antecedens est ue
rum q̄ dñs falsum. q̄ antecedens sic
uerum arguitur. quia aliquando tu

differēs ab asino igitur differēs ab
asino q̄ aīe arguitur quia demon
strato a instanti in quo tu eris cum
aliquo asino. tunc differēs ab asino
q̄ tunc erit aliquando. igitur aliquan
do differēs ab asino. q̄ tunc diffe
rēs ab asino demonstrato a instāti
patet quia non plus significat nisi
q̄ tu differēs ab asino qui erit in a
instanti sicut ista in a instanti tu eris
aliqud album significat q̄ tu eris ali
quid qd erit album in a instanti q̄
non simpliciter significat q̄ eris ali
qd album qd erit quia tunc sciret
q̄ in a instanti tu eris aliqd album
q̄ pro tunc tu eris aliqd nigrum.
Similiter ista in a instanti tu fuisti
homo significat q̄ in a instanti tu
fuisti homo qui fuit in a instanti q̄
ista in a instanti tu eris omīs ho
mo significat q̄ in a instanti tu eris
omīs homo qui erit tunc quia de
terminationes uel uales referuntur
ad uerba. **E**tēz non sequitur tu
es aliquid q̄ omīs qui est aliquid
asinus est aliquid tecū. q̄ tu non es
ille qui est asinus. igitur tu es alius
ab asino. quia dñs est impossibile
quia sequitur tu es alius ab asino
igitur tu es alius asinus ab asino uē
tu es alius homo ab asino uel tu es
alius tu quorum duo prima sūt fal
sa neqz tertium est bene dictum si
cut nō illud sor. est alius sor. ab asi
no. **I**tem non sequitur sor. est ali
ud a chimera igitur omīs chimera
est cum sor. q̄ sor. nō est chimera q̄
dñs istius dñie est falsū q̄ aīe neqz
quod arguitur sic q̄ sor. est nō idēz

chimere igitur for. est aliud a chimera
 23^a a convertibili ad convertibile et a
 a^o q: for. non est idem chimere. et for.
 est igitur for. est non idem chimere. p³
 a negatiua de predicato finito. ad af
 firmatiuam de predicato infinito cum
 debita ostentia. **S**ed forte dicitur
 ad illud negando istam omnam tu es
 non idem chimere igitur tu es aliud a
 chimera. **S**ed 2^a a^o q: a^o sit ipso
 bile q: sequitur for. est non idem chime
 re. igitur chimere for. est non idem. ex q
 sequitur ultra q: chi^o est et iste 2^a sic
 probatur q: bene sequitur tu es non ul
 des chimera igitur tu non uides chime
 raz tenendo li non utrobique infinite
 et sequitur tu non uides chimera igitur
 chi^o non uidetur a te tenendo li non utro
 biqz infinite. et 3^a ita ab actua ad
 passiuam et omnis est falsus q: sequitur
 chi^o non uidetur a te igitur chi^o est non
 uia a te p³ q: a^o est. p^o aff^o in
 in qua li non uidetur. est uerbu infi
 nituz affirmatiu passiuuz isti^o uer
 bi non uidetur non uidetur. igitur
 a p^o ad u^o si tu es non uides
 chimera igitur chi^o est non uia a te ex q
 sequitur q: chimera est. **I**tem non
 sequitur tu es et omnis homo est rectu
 et tu non es omnis homo igitur a te
 differt omnis ho q: sequitur a te dif
 fert omnis ho igitur a te est diffe
 rens ois ho omnia p³ et omnis est falsu
 q: sequitur a te est differens ois ho
 sed qbz a te differens est aliquid
 igitur aliquid est ois ho. omnis falsus
 igitur 2c. **I**tem non sequitur for. diffe
 ret ab omi ho igitur ois ho qui erit
 homo erit cu for. et for. non erit ois

homo. **I**tem dato isto modo exp
 nendi. sequitur q: for. est aliud q: p^o
 et nihil aliud q: p^o omnis falsus et a^o
 omnia q: for. est aliquid et p^o et nihil
 aliud q: plato est aliquid cum for. et
 for. non est plato et nihil aliud q: pla
 to. igitur for. est aliud q: p^o et nihil
 aliud q: plato et a^o b^o. **S**ed plato et
 nihil aliud q: p^o est cum for. quia
 plato est cum for. ut pono. ponatur
 eni sic et p^o est plato et nihil aliud
 q: plato. igitur p^o et nihil aliud q:
 plato est cum for. et q: illud omnis sit
 falsum a^o q: si illud esset uerum max
 me esset q: p^o est plato et nihil ali
 ud q: plato. sed a^o q: non q: plato
 est p^o et aliquid aliud q: plato. igitur
 p^o non est plato et nihil aliud q: pla
 to p³ omnia et a^o a^o q: plato est a b
 et c et a b c sunt p^o et aliquid aliud
 q: p^o igitur plato est p^o et aliquid
 aliud q: plato p³ omnia et a^o posito
 q: a b sunt due medietates que sunt
 plato et c sit caput platonis tunc p³
 q: p^o est. a. b. c. et a. b. c. sunt plato et
 aliquid aliud q: plato q: ista tria se
 p^o et caput p^ois sicut procedendum
 est q: tria indiuisibilia sunt tria et duo
 indiuisibilia. **I**tem dato isto modo
 exponendi procedendum esset q: for.
 est aliud q: homo et aliud q: risibile
 et q: for. differt a for. et ab alio a
 for. et q: for. differt a se et a quolibz
 alio a se et omnia a^o q: for. est et homo
 et aliud q: risibile sunt. et for. non est
 homo et aliud q: risibile. igitur for.
 est aliud q: homo et aliud q: risibile
 p³ consequentia et b^o probatur quia
 si for. est ho et aliud q: risibile for.

est hō et aliud q̄ ipsemet. **¶** Sed forte
 te dicitur decidendo quāz ista p. se. l.
 s̄ qz si for. est hō et aliud q̄ r̄ibile
 igitur for. non est aliud q̄ hō et ali
 ud q̄ r̄ibile p̄z oīa et p̄bat̄ aīe qz
 for. est hō et aliq̄ pars sua qd̄ p̄bat̄
 ut prius quia for. est ista tria. s. a. b. c.
 qz est p̄iū medietas sui et secunda et
 caput suum igitur ad. **¶** Ad primū
 igit̄ dicit̄ negando ista p̄z oīam tu
 differes ab a. igitur om̄e qd̄ erit. a.
 erit tecūz. et tu non eris. a. nec ille s̄
 exponentes illius sed sequitur tu dif
 ferēs ab a. igitur om̄e qd̄ erit. a. n̄
 omnia que erunt. a. erunt tecum. et
 tu non eris. a. **¶** Unde aduertendum
 est in expositione talium proposicio
 num utrum termini sint collectiui
 uel nō collectiui cōmunes uel difere
 ti et secundum istorum exigentiam
 sumenda est exponens expo. ite. con
 ueniens. **¶** Ad secundum dicitur
 qz probat̄ uerūz quia copulatiua ex
 duabus categoricis de. ite. sum
 ptis compolita sufficienter exponit
 propositionem exponibilem ratiōe
 alicuius istorum terminorum dicit̄ et
 aliud. **¶** Ad punctum alterius ratiōis
 dicitur negando istam oīam aliquū
 tu differēs ab alio igit̄ tu differēs
 ab alio quia antecedens est uerum
 eo qz in a. instanti tu differēs ab alio
 quia sicut probatum est ista non
 plus significat nisi qz tu differēs ab
 alio qui erit in a. instanti sicut ista
 in a. instanti tu eris et aliq̄ album si
 gnificat qz tu eris aliq̄ album in a.
 instanti quia determinatio uerbi si
 ue ponatur ante siue post idem facit

quia aduerbiū semper determinat
 uerbum uel eius participiū. et id
 quo ad ueritatem uel falsitatem non
 refert dicere tu eris omnis homo
 tunc. et tunc tu eris omnis homo. qz
 si tunc non determinat nisi uerbum
 cum ibi non sit aliq̄ participiū.
¶ Sed contra illud forte arguitur p
 bando qz hec est falsa. in a. instanti
 tu eris omnis homo posito qz in a.
 instanti nullus erit homo preter te
 et post erunt multi homines. tunc ar
 guitur sic si in a. instanti tu eris oīs
 homo. et antiprius erit homo. igit̄
 in a. instanti eris antiprius. tenet
 oīa a superiori distributo pro om̄i
 homine qui unq̄ erit. **¶** Item sequi
 tur qz hic tu es omnis homo demo
 strando tecum in quo tu es et non
 alter homo a te. quia tu es omnis
 homo hic igitur hic tu es omnis ho
 mo tenet oīa ex responsione quia
 non refert preponere uel postpone
 re aduerbiū et probatur antecē
 dēs quia tu es homo hic. et nihil est
 homo hic quin tu sis illud. **¶** Item
 sequitur qz aliquo modo tantūz tu
 es homo. et aliquo modo nihil p̄fē
 te est homo. qz aliquo modo tu es
 omnis homo. quia illo modo tu es
 omnis homo demonstrando modū
 per quem tu es homo et nihil aliud
 a te est homo. quia tu es omnis ho
 mo isto modo igit̄ isto modo tu es
 omnis homo p̄z osequentia ut pri
 us. qz tamen osequens sit falsum ar
 guitur. quia sequitur aliquo modo
 tu es omnis homo. igitur tu es oīs
 homo aliquo modo osequens falsū

Nam expofite fimilis dicitur determinis
 reuerbus exponit. Et per hoc di
 citur ad argumētū. procedendo q. hic
 es oīs hō q. in hies hō. 7. nō
 hīc est hic hō. quia fīs illud. igit. hic
 tu es oīs hō. per hoc etiam hoc dī
 citur aliquo modo. tu es homo. 7.
 negatur q. tu es omnis. hō. aliquo
 modo pp diuerfos modos. p bād
 lītas. p pōnes. 7. ita proceditur q. aliq
 modo tū tu es homo. 7. aliquo mo
 do nō pter te est hō. fed negatur q.
 tū tu es hō aliquo modo. 7. nō p
 ter te est. hō aliquo modo. Per hoc
 dīaz dicitur ad tertium. negando
 dīaz dīaz non tu es omnis. hō. fed
 iur. nullo modo tu es oīs hō. ficut
 fequitur non tu es oīs hō. igit. nō hīc
 tu es oīs hō. Et p. hoc etiam negat
 illa oīs in a. nō pter te eris oīs. hō
 7. aū p rīus erit hō. igit. in a. hī
 ftanti tu eris aū p rīus. Et ad proba
 tionem quia in a. ante hī homine dīftrī
 buitur pro omni homine. qui erit tu
 7. negatur illud. fed dīftribuitur. fo
 clum pro omni homine qui erit in a.
 nō pter te. **P**ro alio dicitur q. ifta. est
 impoffibilis homo. est alius. ab. aī
 no. 7. caufa est quia fēp p adiectiūz
 pōfuitum ex parte p dīcatū. fīne fub
 ftantiū adiectū fubftantiū. ex par
 te fublecti. Unde est fēfus. ift. ho
 mo est alī. ab alīno. q. homo est alī.
 hōmo ab alīno. 7. ifta. for. est. alius
 ab alīno fignificat. q. for. est. alius
 for. ab alīno. 7. ideo ifta. exponitur
 eīe omnis a fīnus qui est eūz. for. est
 for. 7. for. non est ift. for. qui est aī
 quā igitur for. est aī. ab alīno. **E**t

igitur accedendum qd for. est aliud ab
 alino sed for. non est alius ab alino.
 Et si forte arguitur qd hō est alius
 ab alino quia for. est aliud ab alino
 et for. est homo. igitur homo est alius
 ab alino. dicitur negando qd. m. sz
 debet sic concludi a^o extremitas de
 b^o. igitur homo est aliud ab alino.
 Et se pz tales sophisticaciones inuti
 les esse iste monachus est albus. sed
 non est albus monachus. iste natus
 est tuus. sed nō est tu^o. natus demō
 strando natus bouis tui neqz ualet
 hoc argumentum iste homo est albus
 et iste homo est monachus. igitur iste
 monachus est albus demonstrando
 monachum nigrum sed solum sequi
 tur qd iste monachus est albus. hō
 mo. Ad aliud dicitur negando qd
 istius oīte for. est non idem chimere
 re igitur for. est aliud a chimere. et
 negatur ista oīa for. non est idem
 chimere et for. est. igitur for. est non
 idem chimere nec ibi arguitur per
 regulam allegatam quia predicatū
 oītis non est infinitum sed solum
 eius pars. et est ista propositio falsa
 for. est non idem chimere quia li chl
 mere pro nullo supponit. mō gene
 ralter omnis propositio significans
 iuxta compositionem suorum termi
 norum cuius nulla copula est negati
 ua in qua est aliquis terminus cathe
 gorematicus non supponens est fal
 sa. et ideo nulla illarum est uera. tu
 es non idem chimere. et tu chimere
 es non idem. sicut neqz illa est uera
 tu es non uidens chimeram. et li nō
 idem non est terminus exponibilis

sicut neqz iste terminus nō uidens
 et sicut probat argumentum ista est
 impossibile tunc non uidens chl
 meram sicut est ista tu es non idem
 chimere. Ad aliud negatur ista oīa
 tu es et omnis homo est tecum. et tu
 non es omnis homo. igitur a te dif
 fert omnis homo sed debet sic ex
 ponit. tu es et omnis homo est tecum
 et nihil qd est homo est tu. igitur a te
 differt omnis homo. sed tamen cō
 ceditur qd a forte differt quilibet ali
 nus quia quilibet alinus est cū for.
 et for. non est alinus. igitur a for. dif
 fert quilibet alinus. Et si forte argui
 tur qd non quia si a forte differt q
 libet alinus. igitur a for. est differt
 quilibet alinus. sed qd uidet a for. dif
 ferens est aliquid igitur aliquid est
 quilibet alinus. dicitur negando con
 sequentiam sicut non sequitur. Incl
 pit instans qd non est esse. igitur est
 incipiens instans qd nō est esse. Sz
 contra per idem non ualeret hoc ar
 gumentum. hic currit omnis homo
 igitur hic est currens omnis homo
 oīs est falsum. qd ista oīa non ua
 leat quia probatio debet fieri a pri
 mo termino probabili. li autem cur
 rit est primus terminus probabilis
 et solum resolvable. Ad istud dicit
 qd ista est falsa hic currit omnis ho
 mo posito qd omnis homo currat
 hic quia primus terminus probabi
 lis est li currit qui est resolvable et
 non exponibilis. Sed ista a te dif
 fert omnis alinus habet duas cau
 sas ueritatis quia primus terminus
 in ea medietas est resolvable et ex

ponibilis ideo ista significat dictum
 et tunc sic a te differt quilibet alius
 id est a te differens est quilibet alius
 resolvendo vel exponendo sic omnis
 qui est alius est tecum. et nullus ali-
 nus es tu igitur a te differt quilibet
 alius et hoc est verum et ideo illa est
 vera a te differt quilibet alius. **Sed**
 ista a te differt omnis homo non
 verificatur neque exponendo neque
 resolvendo nec ista hic currit omnis
 homo verificatur si currit resolu-
 do ideo. **Ad** aliud dicitur quod ista
 for. differt a quolibet homine sic ex-
 ponitur aliquis erit homo cum for.
 qui non erit for. et for. non erit qui-
 libet homo. igitur sortes differet a
 quolibet homine. **Similiter** a for. dif-
 feret homo sic exponitur homo est
 cum for. et for. homo non est. igitur
 a for. differt homo. **Et** si forte argu-
 itur quod non quia iste exponentes sunt
 vere et tamen ista exposita est falsa.
 a for. differt homo. quia sequitur a
 for. differt homo igitur sorti est non
 idem homo et sequitur sorti est non
 idem homo igitur sorti non est idem ho-
 mo. **omnis** est falsum et alius verum. posito
 quod for. sit cum multis hominibus et
 tenet omnia ab affirmativa de predica-
 to infinito ad negativam de predica-
 to finito. **Item** arguitur quod ista sit falsa for.
 homo non est quia sequitur sortes homo
 non est igitur for. homo non est hoc ex-
 istens demonstratio. **do** for. omnis est fal-
 sum et omnia per a superiori distribu-
 to ad suum inferius. **Item** si for.
 homo non est pari ratione est conce-
 dendum quod for. homo non currit. po-

sito quod for. currat exire aliquo homi-
 ne alio ab eo omnia est falsum. quia for.
 homo currit. **Sed** ad primum ito-
 rum dicitur procedendo quod a for. dicit
 homo et quod sorti est non idem homo
 quia si homo stat determinare et non
 infinitatur nisi si idem ut est ostensum
 supra. et negatur ista omnia sorti est si
 idem homo igitur sorti non est idem
 homo nec ibi arguitur per regulam
 quia non est ibi predicatum infinita-
 tum sed solum pars predicationis quia
 subiectum est si homo. et si for. tenet
 se ex parte predicationis. **Ad** aliam vero
 formam dicitur concedendo totum
 scilicet quod for. homo non est exiens et
 quod for. homo non est hoc existens
 demonstrando for. quia contradictio-
 ri est falsum. scilicet for. omnis homo
 est hoc existens. **Et** per hoc etiam co-
 ceditur quod for. homo non currit. po-
 sito quod sit aliquis homo non currens
 quia sicut ista est congrua et vera for.
 homo currit. et oppositum ita etiam ista
 est vera for. homo non currit. tenen-
 do si homo a parte predicationis quia
 sua contradictoria est falsa. scilicet for. om-
 nis homo currit. quia significat quod for.
 currit. existens omnis homo. **Ad** aliam
 rationem cum arguitur conceden-
 dum esse dato ista modo exponendum
 quod for. est aliud quam plato et nihil ali-
 ud quam plato negatur omnia quia illud
 impossibile ut probat argumentum
 quia for. est aliud quam plato et aliud
 quam plato quod manifeste probari potest
 dato quod tria indivisibilia sunt duo et
 tria et quod generaliter omnia tria sunt
 duo et tria quod fundamentum est ne-
 cessarium

neq3 huius fundamento repugnat
grammatica quia nec secundum gram-
maticam est hec incongrua deus est
deus et deus. Et si forte arguitur con-
tra hoc fundamentum quia ex eo se-
quitur aliquem esse numerum in quo
sunt tot binarii quot unitates qui
tamen numerus non est nisi quattuor
or indivisibilia vel quinq3 patet de
numero quaternario qui est quattuor
indivisibilia. Et ex isto se-
quitur qd aliquis est numerus in
quo sunt plures binarii qd unitates
qd est impossibile et omnia autem capi-
endo numerum qui est quattuor indi-
visibilia in quo sunt sex binarii ideo
et. Sed ad illud dicitur concedere
do totum preter ultimum negatur
enim qd numerus qui est quattuor
intelligens est plures binarii qd
unitates quia iste numerus non est
plures binarii qd quattuor vel duo
licet illi duo vel quattuor sint sex bi-
narii quibus tamen sor. non est aliud
q3 plato et nihil aliud q3 plato tamē
sor. est aliud q3 deus. et nihil aliud
q3 deus. Et per hoc dicitur etiam ad
aliud negando conclusiones omnes
ibi illatas preter ultimam. Unde sor.
differt a sor. et a quolibet alio a sor.
sicut tu differs a te et a me. licet non
possis differre a te vel a me. Et si
iterum forte arguitur qd non bene
exponitur ista sor. differt ab asino
quia non sequitur omnis asinus est
cum sor. et sor. non est asinus. igitur
sor. differt ab asino quia prius est fal-
sum quia sor. non differt ab asino
specie neq3 genere. igitur sor. non

differt ab asino probatur autem quia
si sor. differt ab asino specie vel ge-
nere et omnis species vel genus est
terminus igitur sor. differt ab asino
per terminum. Sed huic dicitur qd
differt ab asino licet non possit dif-
ferre ab asino. Et ulterius dicitur qd
quocumque differunt se ipsis diffe-
runt et non per aliquid existens se-
cum. Et ideo sor. non differt ab asi-
no per aliquam speciem vel genus
dato qd species non sit nisi terminus.
ut periphrasice posuerunt. Et si ul-
tra iterum arguitur contra quia si
tu differs ab asino et non potes dif-
ferre ab asino et per idem non dif-
fers nec distulisti ab asino. et ultra
tunc sequitur qd continue erit ita qd
tu ipsis differre ab asino et definitis
differre ab asino quia tu differs
ab asino et non differs ab asino.
igitur definitis differre ab asino. sed
huic dicitur concedendo conclusio-
nem quia ista tu incipis differre ab
asino habet plures causas veritatis
ut qd in instanti qd est presens tu
differs ab asino et non immediate
ante et vel tu differs ab asino et
non ante tu differebas ab asino
qd est idem.

De expositione coparativorum.

Pro comparationum ma-
teris. Primo accipitur q
comparatiuus gradus af-
firmatus presupponit suum positi-
uum in ambobus extremis. ideo
bene sequitur sor. est albius plato
ne igitur sor. est albus ⁊ plato est
albus. ⁊ ideo ista est falsa nix est al-
bior. corno. Item accipitur q
maius ⁊ minus relative dicuntur
sic q sequitur sor. est maior plato
ne. igitur plato est minor sor. patet
ista suppositio quia non est minus
nisi respectu maioris ⁊ non est ma-
ius nisi respectu minoris. Ex quo
patet q unum infinitum non est ma-
ius q aliud quia si .a. infinitum sit
maius. b. infinito sequitur q .b. si
finitum est minus .a. per secundam
suppositionem ⁊ sequitur .b. est mi-
nus. a. igitur tam. a. q. b. est parum
tenet consequentia ex primo accep-
to ⁊ consequens est falsum quia nul-
lum infinitum est paruum ut infra
probabitur. Sequitur etiam per
eandem rationem q nullum infinitum
aliquo finito est maius quia
tunc utranque esset paruum. Item
sequitur hanc consequentiam non
uallere. a. est magnum ⁊ .b. est ma-
gnum. a. b. non est eque magnum
cum. a. igitur .a. est maius. b. patet
posito q .a. sit unum infinitum ⁊ .b.
unum finitum uel infinitum tunc est
antecegens uerum ⁊ consequens fal-
sum. Sequitur etiam q deus non
est perfectior aut scientior se. quia
ipse non est parum sciens aut parum

perfectus. Item accipitur tertio
q ubique per aliquam proposi-
tionem aliqua proportio uel com-
paratio denotatur esse que non est
est propositio falsa. Quibus po-
sitis dicitur q propositio ratione
comparatiui gradus sic exponitur
sor. est maior q est plato. sor. est
magnum ⁊ plato est magnum. ⁊ pla-
to non est tam magnum q est sor.
sed minor sor. Contra quem mo-
dum exponendi forte arguitur sic
quia ista consequentia non ualet
sor. erit maior q erit plato igitur
sor. erit magnum ⁊ plato erit ma-
gnus ⁊ plato non erit tam magnum
q erit sor. sed erit minor q erit
sor. quia posito q sor. ⁊ plato sint
equales ⁊ manente platone non au-
ro per tempus per quod erit nec
diminuto augeatur sor. ad duplum
post finem hore stante ipso eque
magnum cum platone tunc est antece-
dens uerum ⁊ consequens falsum
quia sor. erit quadripedalis pona-
tur ita ⁊ plato non erit quadripe-
dalis sed minor q quadripedalis
sed consequens est falsum pro ul-
tima parte quia sor. erit tam paruum
q unq erit plato per totam illam
horam. Item secundo non sequit-
ur sor. erit maior platone igitur
sor. erit magnum ⁊ plato erit ma-
gnus ⁊ plato non erit tam magnum
q sor. sed plato erit minor sor.
quia posito q per totam istam ho-
raz sor. erit maior. q plato per ean-
de horam ⁊ post ista horam augeat plo

ad equalitatez for. quo ancto malle
 ut uterqz istorum nec auctus nec di
 minutus tunc est aīo uerūz for. erit
 maior platone quia per totaz illaz
 horam erit grātia argumenti for.
 duplus ad platonez 7 sequitur for.
 erit duplus ad platonez igitur for.
 erit maior platone. 7 oīa est falsūz
 pro tertia pte quia for. erit eque
 magnus cum platone 7 for. erit tan
 tus 7 eque magnus q̄tus erit plo.
Sed forte huc dicitur q̄ ista for.
 erit a^o platone non hēt sic exponi.
 si sic for. in aliquo instanti erit ma
 gnus 7 pro eodez instanti plo erit
 magnus 7 p tunc non erit plato tā
 magnus q̄ for. sed b^o. **S**ed oīa
 aī q̄ ista oīa non est bona for. erit
 a^o platone igitur in aliquo instanti
 for. erit magnus 7 p eodem plato
 erit magnus 7c. quia stat q̄ for. erit
 a^o platone q̄uis nulluz erit temp^o
 uel instans uel alia mēsurā extranea
 forte sic exiit maiore platone. **T**ercio
 non sequitur for. est a^o q̄ a.
 posito q̄ a. sit sua medietas igit^r a.
 medietas nō est ita magna sicut for.
 quia a. medietas est ita magna sicut
 est for. quia taliter magna sicut est
 for. quia ipsa est possibiliter magna
 7 finite magna qualiter 7 quante est
 for. etiam ipsa est tanta quantus est
 for. quia ipsa est aliquanta. 7 tantus
 est for. igitur ipsa est tanta quantus
 est for. consequenti p3 sicut sequitur
 ego sum aliqualis 7 talis tu es igit^r
 ego sum talis qualis tu es. tales enī
 consequentie tenent sine confusione
 uel distributione 7 probatur antece

dens quia for. est tantus quanta est
 sua medietas licet nō sit equalis sue
 medietati sicut for. est talis qualis
 est plato in albedine licet non sit eq̄
 intente albus 7 bipedale est tantum
 quantum est pedale licet bipedale
 non sit eque magnum cum pedale.
Similiter sequitur a. medietas est
 finita quantus est for. igitur a. me
 dietas est magna quantus est for.
 consequenti patet ab inferiori ad
 sum superius line impedimento.
Item quarto una illarum quat
 tuor exponentium inferi expōitam
 7 contra igitur alie sunt superflue
 consequenti patet 7 arguitur ante
 cedens. quia sequitur plato erit mi
 nor q̄ erit for. igitur for. erit maior
 q̄ erit plato. 7 contra per suppositi
 tionem secundam. **I**tem quinto
 sic ex ista for. est maior platone per
 pedale non sequitur q̄ for. erit ma
 gnus per pedale 7 plato est magn^o
 per pedale quia forte plato est mi
 nor q̄ pedale. **I**tem sexto non se
 quitur for. est albus 7 plato incipit
 esse albus 7 plato non incipit esse
 ita albus sicut est for. sed incipit esse
 minus albus igitur for. est albtor
 q̄ plato incipit esse albus. quia po
 natur q̄ for. sit albus 7 plato inci
 piat esse albus 7 albesierit per remo
 tionem de presenti tunc est totum
 antecedens uerum 7 oīa falsum q̄
 p oīa aliqua proportio denotatur
 esse inter for. 7 platonez secundum
 albedinem que proportio non est
 igitur illud oīa est falsum 13° per
 tertiā suppositionez 7 aīo x batur.

quia si for. in aliqua proportione
esset albius q̄ plato incipit. eā alb?
ista pportio esset extremū maioris
ad minus si nullum extremū minus
est ibi igitur. Et per idem arguit
in eo se casu q̄ nō in infinitū for.
est albius q̄ plato incipit esse albus.
Et etiam sequitur q̄ nihil velocius
incipit moueri q̄ ipsum met incipit
moueri incipiente ipso a non gradu
moueri. nec for. incipit esse albius q̄
plato incipit esse albus posito q̄ nō
q̄ incipiat a non gradu esse albus
et eque uelociter intendatur. cū alio.
Item septimo non sequitur. a. ci
to tanget. b. a cito tanget. r. a nō eq̄
cito tanget. c. sicut tanget. b. sed tar
dius igitur a. citius tanget. b. q̄. c. a
tamen hic arguitur per modum ex
ponendi iam positū. igitur ille mo
dus non est bonus p̄ oīa et pbat.
aūs ponendo q̄ a. sit sperium q̄
debet moueri super plano. incipien
do a partibus minoribus et ponat.
q̄ b. sit nomen cōmune partib⁹ pa
ribus plani et nomen cōmune par
tibus imparibus tunc est illud. aūs
uerum pro tribus primis partibus
et pro ultima parte etiam p̄ ponat.
enim cum toto casu q̄ a. ultimo re
manebit super prima parte propor
tionalit et tunc p̄ q̄ tardius tanget
r. q̄ b. aūs non est impossibile quia
immediate post hoc tanget. r. et etia
tanget. b. si enim prius tangeret. b.
q̄ a. tunc aliq̄d esset primum. catē
tum consequens impossibile quia
tunc aliqua foret ultima pars pro
portionalis plani sic diuisa. Ad pri

mus igitur isternū d' d'at admisso
casu negando q̄ for. erit maior q̄
erit plato. et negatur illud argumen
tum. for. erit quadrupedalis et plato
non q̄ erit quadrupedalis sed solum
pedalis uel bipedalis igitur for. erit
maior q̄ erit plato quia tunc legē
q̄ plato erit minor q̄ erit for. q̄
repugnat casui ibidez posito igitur
ad id secundum dicitur conceden
do istam. oīam for. erit maior pla
tone igitur for. erit magn⁹. et plato
erit magn⁹ et plato non. erit eque
magn⁹ sicut erit for. si minor et ad
mittatur casus ille. et negatur ista cō
sequentia for. erit. duplus ad plato
nem igitur for. erit maior. platone
sicut etiam non sequitur for. erit. du
plus ad platonem igitur for. erit
maior q̄ erit plato. quia ille conuer
tuntur for. erit maior. platōe et for.
erit maior. q̄ erit plato quia in istis
terminis licet resolvere ablatiuū in
nominatiuum cum q̄ ut p̄ ex grā
matica immo comparatiu⁹ gradus
non distribuit nisi quia includit ad
uerbum comparandi puta si q̄.
ideo ponens differētiā inter ista
quo ad ueritatem uel falsitatem. ul
detur fundamento carere. Ad ter
tiam formam dicitur illam negan
do neq̄ sic exponitur ista for. est
maior q̄ a. sicut ibi inferitur. sed de
bet capi tertia exponens sic a. non
est tam magn⁹ q̄ magn⁹ est for.
quellbet enim pars quantitatina for.
est ita magna sicut for. licet non sit
tam magna q̄ for. Ad quar
tam dicitur q̄ licet ista se inferant

for. est autem platone. et plato. est b^o
 forte tamen p^o a^o declaratione gra
 dus cōpā. i. i. uille alie exponen^o ad
 eduntur atq; est inconueniens. q^o in
 terminis relati^o s. unus terminus p
 alius exponatur et declaratur ut spe
 cies declaratur per genus et genus
 per species cum dicat antiqui q^o spe
 cies est que supponitur generi. et ge
 nus est cui supponitur species. Ad
 quintā dicitur q^o ista for. est maior
 platone. per pedale et consimilis suf
 ficienter exponi potest per unam ta
 lez for. excedit platone. per peda
 le igitur for. est maior platone. per
 pedale. neq; oportet addere istas
 for. est magnus et plato est magnus
 propter maiorem declarationem.
 habendam cum ista sit satis clara
 de se. Sed de futuro sic exponi d^o
 for. erit maior platone. per pedale
 for. quāz q^o tatem quāz habebit
 plato erit aptus excedere per peda
 le secūduz quāz quāz habebit
 ipse for. absq; aliqua augmentatiōe
 for. Ad sextūz dicitur negando istā
 quāz for. est albus et plato incipit
 esse albus et plato non incipit esse
 tam albus q^o est for. sed minus al
 bus igitur for. est albior q^o plato in
 cipit esse albus. quia ex dñte requir
 q^o in aliqua proportionē for. est al
 bior q^o plato incipit esse alb^o quod
 falsum est in isto cāsu. et sicut negat
 ista ita generaliter dicitur q^o si ali
 quid incipit moueri a non gradu in
 tendendo motum suum q^o ipsum
 non incipit moueri uelocius q^o ipsū
 incipit moueri. quia nullum tale est

qualiter uelociter nec tarde incipit
 moueri. et ita dicitur si aliquid inci
 pisse esse album a non gradu esse al
 bi uel calidi uel siccit^o etc. de aliis.
 Ad septimūz dicitur q^o ista est res o
 lubilis. a. prius tangenti b. q^o non
 expōnibit^o ratione istius terminus
 prius sic arguendo tunc. a. tanget. b.
 et tunc erit prius q^o tanget. c. igitur
 et. sed minor est falsa huc demōstre
 tur instans sine tempore. Item si
 sequitur for. currit uelociter et alius
 currit uelociter et nullus alius cur
 rit tam uelociter q^o uelociter currit
 for. sed aliquis alius currit minus
 uelociter q^o for. igitur for. currit ue
 locius alio antecedens. est uerum
 et consequens falsum posito. q^o for.
 currit et alius currat et alius cur
 rat non tam uelociter q^o uelociter
 currit for. et quiescat aliquis alius
 putabit^o paret q^o antecedens istius
 consequens est uerum et consequens
 falsum quia sequitur for. currit uelo
 cius alio et. b. est alius. igitur cur
 rit uelocius. b. consequens est falsum
 et tenet consequentia a superiori di
 stributo cum debita constantia ad
 suum inferius. Porro forte dicitur
 concedendo q^o petis argumentum
 scilicet q^o ista est falsa. Sed contra
 p^o idēz tales forent falsę for. erit a^o
 q^o a^o erit plato posito q^o for. erit
 tripedalis et plato pedalis solum et
 non maior quia si for. erit. maior
 q^o aliquando erit plato sed tunc erit
 quando demonstrando instans in
 quo neuter eoz a se igitur for. erit
 a^o q^o plato erit tunc. et sic est falsum

et dicitur ex ratione quod tunc ista sit non fortis
 erit a. q. aliquid erit plus p. p. mo
 dus exponendi superius positum. Item
 non sequitur a est maius b. igitur b. est
 minus a. p. s. et enim a. unius sum. et
 b. sit medietas et p. q. a. est maius
 b. et t. b. non est minus a. q. a. non est
 parum q. parum dicitur respectu ma
 ioris sed nihil est maius q. a. igitur a
 non est parum. Ideo forte dicitur
 negando istam. Nam a. est maius b.
 igitur b. est minus a. q. nihil est mi
 nus a. Sed contra ab a. ad b. est pro
 portio maioris inaequalitatis sed ois
 proportio maioris inaequalitatis est ha
 bitudo maioris ad minus ut p. ex
 definitione proportionis maioris in
 equalitatis igitur b. est minus a. Item
 a. est simpliciter finitum et ois simpli
 ter finitum est magnum et parum ut
 p. infra igitur a. Ideo dicitur ad p.
 m. q. ista fortis erit maior q. erit pla
 to generaliter sic habet exponi fortis erit
 magnus et plato erit magnus et pla
 to non erit t. magnus q. erit fortis.
 sed plato erit b. q. erit fortis. ita q.
 in tertia exponente sumatur ad ver
 bia comparandi et non similitudinis q.
 tratis vel q. tratis. potest etiam quarta
 exponens aliter sumi sic fortis et plus
 erunt comparabiles secundum quantitatem. Ad
 aliud dicitur negando istam. Nam
 fortis currit velocius a. sed b. est as
 nus igitur currit velocius b. sed d.
 sumi stantia sic b. est asinus currens
 et causa est quia ibi denotatur esse
 comparationem solam currentis ad cur
 rentem. Ad aliud dicitur concedendo istam
 Nam a. est maius b. igitur b. est min.

a. et dicitur quod a. est parum et non
 dicitur parum respectu maioris s.
 dicitur parum respectu minus par
 ut aut magis parum quis. Item verita
 tes iste terminus parum non oppo
 natur relative illi termino magis
 sed privative sicut intensum et remissum
 et stat intell. de absq. hoc q. remissum
 sit q. nihil est intensum nisi subiectum etc.

De expositione gradus superlativi

Accipiat ex gramatica quod
 superlativus gradus signifi
 cat per modum ut quorum
 est aliquid. Ex quo p. q. ista est im
 possibilis fortis est fortissimus illorum
 demonstrando platone et cicerone
 quia ista significat q. sic aliquis istorum
 fortissimus eorundem. Patet
 ultra istam consequentiam non valere
 fortis est fortis et illi sunt fortes de
 monstratis platone et cicerone et
 nullus istorum est tam fortis q.
 fortis. sed nullus istorum est fortior
 fortis sed minus fortis q. fortis. igitur
 fortis est fortissimus istorum quia ex
 consequente sequitur q. fortis est ali
 quis istorum. Item secundo acci
 pitur quod omnis propositio per quam
 denotatur esse superlatio que non
 est est falsa. Ex quo patet q. ista est
 falsa fortis est fortissimus illorum de
 monstratis forte et platone eque
 fortibus quia per istam denotatur
 esse superlatio siue excessus inter
 fortis et platone que non est ideo
 ista propositio est falsa. Unde secundum
 veritatem ex. propone de superlatio sequi.

aliqua de cōpatio sic arguēdo for
 est fortissimus illoz igit aliquo il
 loz est fortior sed nō legitur igit r
 quol3 illoz est fortior. Ex eodē p3
 ista oīa nō valere for. est fortissi
 mus illoz igit nullus illoz est eq
 fortis cū for. sed legitur oppositū
 igitur aliq3 illoz est tam fortis q
 for. quia oīz quoz for. est fortissi
 mus ipse est unus. **P3** ulterius ex
 scda suppositiōe hoc argūmētū nō
 valere for. qui est aliquis illoz est
 fortis 7 isti sunt fortes demonstratis
 for. 7 p3 one eque fortibus 7 cicerone
 ne minus forti 7 nullus illoz ē for
 tior for. si aliq3 minus fortis igit
 for. est fortissimus illoz. **P3** deo
 videtur q ista for. est fortissim⁹ isto
 rū sic exponitur for. qui est aliquis
 illoz est fortis 7 isti sunt fortes 7
 q3 illoz non for. est minus fortis
 q for. igit for. est fortissim⁹ illoz.
 Ex quo legitur q ista oīa nō valent
 for. est fortissimus hoīz 7 for. est
 hō igit for. est fortissim⁹ vel fortior
 for. neq3 etiā legitur for. est fortis
 simus hoīz 7 isti sunt hoīes fortes
 demonstratis p3 one 7 cicerone igit
 for. est fortissim⁹ illoz q3 ibi ar
 guatur a superiori distributo ad sur3
 inferius. q3 si o3 valere oīa o3 su
 mere ostantiam sic isti sunt hoīes
 fortes quoz aliquis est for. **P3** ul
 tra tales fore o3russ sed imposs
 biles for. est fortissimus aliorum.
 leo est fortissimus lincum sicut 7 h⁹
 for. est fortissimus ciceronis 7 pla
 tonis. seu for. est fortissimus illoz
 demonstratis platone 7 cicerone.

Sed forte arguitur contra illū
 modum exponendi quia isto dato
 sequitur q for. est primus istorum
 7 tamen for. est ultimus istorum de
 monstratis eisdem. oīs est falsum 7
 arguitur oīa ponatur enim q for.
 currat 7 plato post eum currat 7 ci
 cero post eum currat. 7 sequitur tūc
 q for. est primus istorum 7 q sic ul
 timus istorum arguitur quia for.
 istorum est ultra 7 isti sunt ultra 7
 nullus istorum preter for. est tam
 ultra q for. sed aliquis citior. igit
 for. est ultimus istorum tenet oīa p
 modum exponendi positum oīs ta
 men est falsum quia sequitur for. est
 ultimus istorum. igitur for. est po
 stremus istorum consequens repu
 gnat casui. Ex isto sequitur ultra q
 for. est ultimus qui currit ante quē
 nullus currit. **P3** itez secundo sequi
 tur q a est maximus illoz qd non
 est maximum istorum demonstratis
 tribus inaequalibus in q3tate quo
 rum a sit medium quia a est magnū
 istorum qd non est maximū illorum
 7 ista sunt magna. 7 nullum illorum
 preter a est taz magnus q a quod
 non est maximus istorum sed aliq3
 est minus igitur qd. **Sed** q illud
 consequens sit falsum arguitur q
 in illa a est maximum istorum quod
 non est maximum illorū vel li quod
 refertur ad li a tam in exponente
 q in exposita 7 patet q ista est
 falsa sic referendo. vel refertur ad
 ly maximum in exposita. 7 in ex
 ponente ad ly magnū. 7 sic ad
 hoc illa est falsa quia non sufficiunt

Ille tres exponentes sed oportet ad
 dere quartam uniuersalem aliter fo
 ret verum q^d for. foret maximus il
 lorum demonstratis for. et platone et
 uno infinito et sic for. a^o platone q^d
 for. istoz est magnus. et isti sunt ma
 gni et nullus istorum preter for. est
 tam magnus q^d for. sed aliquis b^o
 igitur et. dñs tamen est impossibile
 quia sequit for. est maximus illorū
 igitur for. quolq^z illorū alio a se est
 a^o. **Item** tertio sequitur q^d non
 est possibile aliq^d esse primū instā
 esse for. aut platōis nec alicuius rei
 possit esse primū instans aut ultimū
 quia sequitur hoc est primū instā
 igitur hoc est primū instans aliquo
 rum instantiū sicut sequitur iste est
 primus homo igitur iste est primus
 homo aliquorum hominum. **Item**
 sequitur hoc est primū instans. igit
 tur aliq^d instans est posterius isto
 dñs p^o quia si primus est terminus
 relatiūis. **Item** quarto isto do
 to sequit q^d potentia portatiua for.
 in aliquo casu non est terminata. per
 maximū q^d sic. nec per minimū q^d
 non dñs est falsum et pbatur dñs
 quia si potentia fortis sit terminata
 ponat^r gratia argumēti q^d aliq^d sit
 minimū p^o dñs q^d for. n^o sufficit p^o
 tare et q^d multa sint eq^lia sibi sicut se
 q^uitur q^d bene segtur a est minimum
 p^o dñs q^d for. n^o sufficit portare
 igitur a est minimum eorūdem p^o
 derum que for. non sufficit portare
 et sequitur ultra q^d multa sunt eq^lia
 a quoz nullum sufficit portare. Ex
 quo segtur q^d a n^o ē minimū. illoz

que for. non sufficit portare q^d ex il
 lo segtur q^d a est paruū illoz que
 for. n^o sufficit portare et ista q^d for.
 n^o sufficit portare sūt parua. et nul
 lū illoz que for. n^o sufficit portare
 p^oter a est taz paruū q^d a sed q^d ilz
 illoz aliud ab a est maius. q^d a sed
 dñs p^o tertia parte est falsum. **Item**
 segtur a est minimū q^d for. n^o suffi
 cit portare igit^r a est minimū illorū
 que for. n^o sufficit portare dñs est
 falsū posito q^d n^o sit aliq^d pondus
 maius neq^z eq^le a nisi a. **Item** q^d
 to segtur q^d nullū est genus genera
 lissimū q^d si ille terminus subā est ge
 nus generalissimū segtur q^d q^d ilz
 genus aliud ab illo sit minus gene
 rale q^d iste terminus subā dñs est
 falsū. **Item** illo dato segtur sexto
 q^d p^ote esse q^d for. sit fortissimus ho
 minū existibus multis hoibus quo
 ruz nullus sit for. dñs falsum quia
 segtur for. est fortissim^o hoīz igit^r
 quorūq^z hoīz for. est fortissimus
 p^o et segtur ultra quorūq^z hoīum
 for. est fortissim^o sed isti sunt hoīes
 demo^o plone et cicerone igit^r istoz
 for. est fortissimus. dñs falsū et im
 possibile igit^r et. **Item** septio ista
 expositio de data segt q^d hoc argumē
 tū ēē bonū b erit primū istās esse
 for. q^d erit p^omū istās ēē plonis igit^r
 tur in b istā for. et p^olo idē ēē p^oz
 et a et q^d dñs sit falsū q^d i casu añs
 illi^o dñs ē uerū et dñs falsū ponat^r ei
 q^d for. ita sit et erit cū plone cū^o p^olo
 nis b erit p^omū istās et p^oz q^d b erit
 p^omū istās ēē for. q^d erit p^omū istās
 ēē plonis q^d b erit instans esse for.

qd erit primum instans esse plato
 nis et nullum erit instans prius. b.
 qd erit instans esse sor. qd erit pri-
 mum instans esse platonis igitur b
 erit primum instans esse sor. qd erit
 primum instans esse platonis. et oia
 istius pntie est falsum. s. q. in eodem
 instanti in quo sor. incipiet esse plo
 incipiet esse tenendo si in diuisione ut
 pono. **S**ed ad primum illoz d.
 q. accipiendo istos terminos primum
 et ultimum. put. denotant ordinem. ni-
 hil est primum nec ultimum nisi in rela-
 tione ad aliquos ordines. unde sor.
 secundum unum ordinem in casu possi-
 to est primus et secundum alium ordinem
 ipse non est primus sed in casu illo di-
 citur q. sor. est primus secundum illum or-
 dinem et etiam ultimus secundum eundem or-
 dinem. et non valet oia ista sor. est
 ultimus secundum illum ordinem igitur si
 est postremus secundum istum ordinem quia
 ista sor. est ultimus illoz secundum istum
 ordinem non plus significat nisi q.
 sor. est maxime ultra inter istos ver-
 sus istam differentiam positionis
 versus quam mouetur sed nihil est
 primum aut ultimum simpliciter sed in
 relatione ad aliquos ordines neq.
 valet oia ista sor. est primus secundum il-
 lum ordinem igitur sor. est primus
 illoz aliter sequitur q. quilibet illoz
 est primus et ultimus illoz et sic erunt
 plura quoz quilibet esset primum illoz.
Et per hoc etiam dicitur procedendo ista
 propositionem q. sor. est ultimus qui cur-
 rit ante quem nullus currit. ex illa
 aut non sequitur q. sor. est simpliciter
 ultimus illoz. **A**d secundam formam di-

citur procedendo q. hoc est impossibi-
 lis a est maximum illoz qd non est
 maximus illoz quia si a est maximus
 illoz qd non est maximum illoz et
 hoc esset quia a esset maximum illo-
 rum qd maximum illoz non est ma-
 ximum illoz et hoc non quia cum nul-
 lum illoz est maximum illoz nisi b.
 igitur a est b. **E**t una expositio
 illius est falsa sic exponendo et refe-
 rendo ideo illa est falsa. vel si illa esset
 vera hoc esset sic referendo a est ma-
 ximum illoz qd a non est maximum
 illoz qd est impossibile. **E**t per hoc
 videtur ad aliam propositionem sibi con-
 trariam cum assumitur b erit primum
 instans esse sor. qd erit primum in-
 stans esse platonis. qualitercumq. eis
 referat si quod una eius exponens est
 falsa. ideo illa oia est bona. aliquod
 erit primus instans esse sor. qd erit
 primum instans esse platonis igitur
 quando plato incipiet esse sor. inci-
 piet esse. **E**t similiter dicitur ad ra-
 les propositiones hoc est primum instans
 esse sor. qd est ultimum instans esse
 platonis quia de uirtute sermonis
 omnes tales sunt impossibiles quia
 in oibus talibus est suppletio. ge-
 nitius quia si hoc est primum istas
 hoc est aliquoz primus instantium
 istas. philosophi tamen non istam ha-
 bentes sollicitudinem de uocalibus
 penit tales propositiones hoc est primum
 instans esse sor. per talibus copulati-
 uis hoc est instans esse sor. et non im-
 mediate ante hoc instans fuit sor. in
 instanti priori que copulatiua secundum
 veritatem non convergitur cum illa

Unde apud eos ad hoc qd hoc sit p
 mum instans esse for. sufficit qd in
 hoc instanti for. incipiat esse sed fm
 rei veritatem illa copulativa non co
 uertitur cum illa hoc est primum in
 stans esse for. **C**onsimiliter dicitur
 ad tales propositiones hoc est mini
 mum qd for. non sufficit portare
 quia quelz talis significat hoc est mi
 nimum qd for. non sufficit portare
 hoc est minimum illorum ponderu
 que for. non sufficit portare. **E**t ex
 illo sequitur qd multa sunt pondera
 equalia huic qd potitur esse minimum
 qd for. non sufficit portare quoru
 tamen ponderum nullum for. suffi
 cit portare. **H** deo fm veritatem nul
 lum est minimum pondus qd for. si
 sufficit portare in casu illo ex illo ta
 men non sequitur qd potentia for. si
 terminetur quis eius terminatio si
 sit exprimenda per tales terminos
 maxime qd minimum philosophi in ma
 gis rebus qd terminis intendentes
 quia sunt artifices reales exprimunt
 terminos potentiarum inclusivos uel
 exclusivos p tales terminos maxime
 qd minimum intelligentes p tales pro
 positiones hoc est minimum qd for.
 non sufficit portare tantum qd cum
 per illa copulativam hoc est magnum
 qd for. non sufficit portare nec ali
 qd maius sed quocunqz b^m dato
 datur maius qd for. sufficit portare
 sed fm veritatem illa copulativa no
 conuertitur cum illa exponenda im
 mo illa exponenda non ponit for.
 esse qd tamen sequitur ex illa copu
 lativa sicut ista hoc est minimum qd

chimera non potest portare non potest
 chimera esse. **S**ed tractantes passio
 nes terminorum qd proprietates sicut
 fecerunt rationales philosophi hnt
 exquisite terminorum proprietates de
 monstrare frequenter tamen ad ali
 ud intendentes ipsi ponunt termi
 nos improprie ubi argumeta aut ma
 teria de qua est sermo non petant
 illam difficultatem. **E**t p hoc dicitur
 qd illa est falsa de uirtute sermonis
 ille terminus substantia est genus
 generalissimu exstib⁹ decem generib⁹
 decem predicamentorum s3 per tales ppo
 nes sunt decem generalissima intel
 ligunt qd decem sunt genera quoru
 quodlibz est generalissimu in sua
 coordinatioe predicamentali. qd etia3
 utrum sit uerum infra uidebitur.
Ad aliud dicitur qd stat for. esse for
 psum hominum multis aliis ho
 minibus ab eo exstibus. qd negatur
 illa qda for. est fortissimu hominum
 igitur quoru3 hominum for. est fo
 tissimu immo neq3 de comparati
 uo ualet talis qda. quia non sequit
 for. currit uelocius alino igitur quo
 libz alio for. currit uelocius ne
 q3 sequitur for. erit a^o qd erit p^o
 in aliquo tempore igitur for. in quo
 libz tempore erit amari3 qd erit pla
 to igitur etc.

De pbatioe illius termini incipit.

Incipit solet sic exponi for.
 in instanti qd est presens
 est qd non immediate ante
 instans qd est presens fuit uel for.

In instanti qđ est presens non est ⁊
 immediate post instans qđ est pre
 sens erit. igitur for. incipit esse sed
 hec oñia non ualet quia in primo eē
 mundi fuit uera uel saltem fuisset ue
 ra illa disunctiua ille deus est in in
 stanti qđ est presens ⁊ non immedi
 ate ante instans qđ est presens ille
 deus fuit uel in instanti qđ est pre
 sens ille deus non est ⁊ immediate
 post instans qđ est presens erit ⁊ ex
 illo non sequebatur hoc impossibile
 ille deus incipit esse ⁊ qđ illa disuncti
 uia sit uera p3 quia eius prima co
 pulatiua est uera in illo casu qđ p3
 quia prima pars de se manifesta ē
 ⁊ contradictorium scđe partis sibi
 copulatiue est falsum. .i. immediate
 ante instans qđ est presens ille de
 fuit quia sequitur immediate ante in
 stans qđ est presens ille deus fuit.
 igitur aliquando ante instans qđ ē
 presens ille deus fuit ex quo sequit
 ultra qđ ante in aliquo instanti uel
 tempore deus fuit. oñia p3 quia ibi
 ille terminus aliquando est aduerbi
 um temporis. Ex quo p3 ultra istaz
 oñiam non ualere in hoc instanti in
 non curris ⁊ immediate post hoc in
 stans tu curres uel in hoc instanti
 tu curris. ⁊ non immediate ante h
 instans currebās. igitur in hoc instā
 ti tu incipis currere. p3 quia demō
 strando instans in quo tu nō incipis
 currere. aut demonstrando diuersa
 instantia sequitur qđ oñis est uerum
 ⁊ oñis falsum. **S**ed dicitur qđ ille di
 ctiones incipit ⁊ desinit ⁊ huiusmodi
 non habent exponi sed habent cōs

ueritatis ille tñ cause ueritatis tam
 dicta nō sufficiūt. sed ad inferendū
 illam for. incipit esse o3 sic arguere
 in instanti qđ est presens for. est ⁊ si
 immediate ante instans qđ est pre
 sens for. in aliquo instanti fuit. ⁊ im
 mediate ante instans qđ est pñs tē
 pus fuit. igitur for. incipit esse. uel in
 instanti qđ est presens for. non est ⁊
 ⁊ immediate post instans qđ est p/
 sens in aliquo instanti erit. ⁊ imme
 dlate post instans qđ est pñs tēpus
 erit. **P**otest etiam illa for. incipit eē
 habere aliam causam ueritatis qđ sit
 aliqua istarum. unde bene sequitur
 for. est ⁊ non fuit. igitur for. incipit
 esse sed non ualet oñia econtra ab il
 la ad aliquam illaz causarum. ⁊ id
 li incipit non est dictio exponibilis
 quia ab expōita ad quamlibet suarū
 exponentium debet esse formale ar
 gumentum quorum nullus est uezz
 de li incipit ⁊ de illa disunctiua iāz
 dicta unde non ualet istud argumē
 tum for. incipit esse igitur in instan
 ti qđ est presens est ⁊ non immedia
 te ante instans qđ est presens fuit ⁊
 immediate ante instans qđ est pñs
 fuit tempus uel for. in instanti qđ ē
 presens non est ⁊ immediate post in
 stans qđ est presens erit in aliquo
 instanti ⁊ immediate post instans qđ
 est presens tempus erit. stat enī rez
 aliquam incipere esse ⁊ non esse tps
 uel instans ⁊ etiam stat ymaginari
 rem aliquam incipere esse ⁊ p tunc
 non esse eum uel tēpus aut etiam
 eternitatem nec immediate ante hoc
 fuisse neq3 immediate post hoc fore

de ymaginatioe igitur ista omnia non
est formalis et per omnia ille non sunt
sufficiens exponentes illius propositio-
nis secundum incipit esse quia ab explicita
ad exponentes simul vel pertransi-
ter sumptas est formale argumens
tamen. Aliquando autem si incipit non habet
illas causas veritatis per positionem
de presenti et remotionem de prete-
rito vel negationem de presenti et positio-
nem de futuro sed alii habent easdem
causas veritatis quas si desinit quia
ille convertitur secundum incipit non esse
et secundum desinit esse. Similiter hoc secundum
incipit fuisse habet causas veritatis per
negationem de presenti et positionem de
preterito. Sed contra illud modum
arguendi forte dicitur quia illo dato se-
quitur quod non esset possibile quod secundum
inciperet pertransire aliquam partem
aliquius spatii vel desineret pertransi-
re quia non immediate post datum
instans pertransibit aliquam partem
aliquius spatii in aliquo instanti nec
pertransire poterit similiter de preterito
omnis tamen est falsum quia per idem seque-
retur quod non esset possibile quod secundum
inciperet moveri aut desineret mo-
veri. Item illo dato secundo sequitur
quod universum inciperet esse et desine-
ret esse quia demonstrato universo
nec est dicere quod hoc est et non imme-
diate ante instans quod est prius fuit in al-
quo instanti et sic de aliis. igitur hoc
incipit esse demonstrato universo et
arguitur alio scilicet quod non immediate
ante hoc fuit quia instans quod est prius
et multa alia que incipiunt esse non
prius fuerunt et ita etiam sequitur quod

universum desinit esse et semper fuit
ita quod universum incipit esse et desinit
esse. Item tertio sequitur quod nul-
lum successivum potest incipere esse et
aliquid incipit esse in seipso et desinit
esse in seipso. Ad deo ad primam for-
mam dicitur ipsam negando et dicitur
quod illa et similes secundum incipit pertransi-
re aliquod spatium habet causas verita-
tis supras positas et ultra illas ha-
bent istas secundum instanti quod est prius
non pertransit aliquod spatium et imme-
diate post instans quod est prius pertransi-
bit aliquod spatium et immediate post
instans quod est prius tempus erit et
sic etiam dicendum est de verbo des-
init. Ad secundum dicitur occiden-
do quod universum desinit esse capi-
endo universum pro aggregato ex om-
nibus que sunt in rerum natura et ita
capiendo universum dicitur quod uni-
versum incipit esse et aliquis mundus
desinit esse. mundus enim illo modo
non est substantia nec accidens sed
aggregatum ex his. Ad ultimum di-
citur occedendo utrumque licet enim
nullum successivum potest incipere et
potest tamen incipere esse aliquid suc-
cessivum infra patebit hoc secundum
etiam dicitur quod aliquid in seipso
incipit esse puta quodlibet instans et de-
sinit et in seipso. Item sequitur quod
secundum incipit esse homo post primum
instans et desinit esse homo
ante primum non esse sui. Item
quod secundum desinit et homo ante primum
non et sui qui non desinit et. Item
quod secundum incipit et quando non erit
possibile ipsum incipere esse et secundum

desinet esse aliquid quando nō erit
possibile ipsum desinere esse aliqd
et quando ipse non poterit desinere
esse. et quando non erit possibile ali
quid desinere esse. **E**t si aliquid inci
piet moueri ipsum incipiet moueri
postq̄ mouebitur et si aliquid incipit
et moueri ipsum incipiet moueri qm̄
mouebitur et etiam si aliquid incipit
et moueri ipsum incipiet moueri qm̄
non mouebitur. **E**t ita etiam si ali
quid desinet moueri ipsum desinet
moueri anteq̄ desinet moueri. et si
aliquid desinet moueri non ipsuz des
inet moueri quādo desinet moueri.
sed desinet moueri quādo non desi
net moueri. **E**t ille regule generales
sunt respectu terminoz respectu quo
ruz uerificantur illa uerba per ne
gationez de presenti. dato q̄ omēs
tales forent cathogorice. fortes desi
net currere anteq̄ desinet currere.
quod uerū est q̄ ad uerbis tēporis
uel loci non faciunt ppositōes ypo
theticas. sicut itra p̄babif. **S**ed
in hac materia incidit dubiū. utruq̄
aliquid successiue pducendum aut
producibile possit incipere esse. **E**t
arguitur q̄ non quia si sic ponatur
igit q̄ a sit q̄ritas pedalis successi
ue pducenda adequate in b. hora
uniformiter que gra argumenti in
cipiat esse in c instanti. **E**t arguitur
q̄ a q̄ritas non incipiet esse in c in
stanti. quis ante c instans a q̄ritas
erit. quia ante c instans hec q̄ritas
producet. et non prius pducetur
q̄ erit pducta. sed q̄cto erit pduc
ta tūto erit igitur ante c instans

erit. patz ista et illud alio p̄batur
q̄ non prius pducetur q̄ erit pduc
ta. quia sequitur illa q̄ritas pduc
tur ante c. igit quod pducetur ante
c erit hec q̄ritas. tenet oīa a cōuer
sa ad suam cōuertentē. sed illa q̄ri
tas non erit in c instanti nec aliquid
eius ut pono. igitur illa q̄ritas erit
ante c. patz oīa et ponatur b. po
natur enī cum toto casu q̄ in c in
stanti non erit illa q̄ritas nec ali
quid eius. ut quod deus adnihilabit
illaz. et patz totū. **S**ed forte hūc
dicitur q̄ illud repugnat casui. res
quidē enī ut forte dicitur ad hoc
q̄ illa q̄ritas pducetur q̄ illa erit
aliquādo producta postq̄ desinerit
esse iste motus per quez pducetur.
Sed contra illam responsionez
arguitur sic. quia ponatur cum illo
primo casu q̄ quādo erit generata
medietas illius q̄ritatis generande
adequate in tempore in quo genera
bitur corrumpatur secunda. **E**t patet
q̄ a q̄ritas pducet ante c instans
et tamen ipsa non manebit in fine.
igitur non requiritur q̄ritatez res
manere in fine q̄uis ipsa accretatur.
Item ponatur q̄ quando gene
rabitur secunda pars p̄portionalis
corrumpatur prima. et quādo gene
rabitur tertia. corrumpatur secunda.
et sic ultra. **E**t pz q̄ a q̄ritas pduc
etur in b hora ante c instans et per
osequē a q̄ritas erit et non erit in
c instanti nec aliqd eius erit in c in
stanti igitur a q̄ritas erit ante c in
stanti. **I**tem ponatur q̄ fortes et
plato sint equales scilicet bipedalis

q̄ritas et angatur uterq; uniformi
 ter in illa hora ita q; uterq; si ma
 neret usq; in finem illius hore esset
 uterq; tripedalis q̄ritatis sed cor
 rumptatur for. in fine hore remanē
 te platone et arguitur q; for. erit tri
 pedalis q̄ritatis ante. c. instans quia
 illa totalis quantitas quam acquirit
 erit ante. c. instans quia illa augment
 ratio demonstrando talem motum
 quo augebitur for. adequate in illa
 hora erit ante. c. instans et illa aug
 mentatio erit illa q̄ritas igitur illa
 q̄ritas erit ante. c. instans p3. officia
 et arguitur aīis pro prima parte q;e
 for. et plato per equale tempus au
 gebantur eque velociter et uniformi
 ter et aliquis erit maximus motus
 quo augebitur plato igitur aliquis
 erit maximus motus quo augebitur
 for. ¶ Item contradictio est q; for.
 augebitur continue uniformiter p
 baboram et q; b. hora non erit equa
 lis extensive motui quo augebitur
 for. Sed forte dicitur negando illā
 minorem ibi assumptam. s. q; illa
 augmentatio erit illa q̄ritas. Sed
 contra ista q̄ritas erit illud per qd
 formaliter for. augebitur. igitur ista
 q̄ritas erit augmentatio patet con
 sequētia sicut sequitur hec albedo
 erit illud per quod formaliter alte
 rabitur for. igitur hec albedo erit
 alteratio qua for. alterabitur conse
 quētia patet quia alteratio est acci
 dentabilis secundum q; alterabile
 est sicut augmentatio est actus auz
 mentabilis secundum q; augmenta
 bile est. ¶ Item si augmentatio nō

erit illa q̄ritas sed aliquod accidēs
 dispositivum sequitur q; illa augmē
 tatio erit ante. a. quia augmentatio
 illa non producat nisi ante. a. igitur
 illa augmentatio tamen erit pro
 ducta q̄nto producta. et quia rati
 one de. et q̄ritate siue augmentatio
 ne successive producentia hoc est ve
 rum eadem ratione hoc est verum
 de quolibet successive producendo.
 ¶ Item ad principale arguitur sic
 quia si aliquid potest incipere esse
 ponatur igitur q; in. a. instanti aīis
 incipiet esse et arguitur q; non quia
 ante. a. instans aīis erit igitur in. a.
 instanti aīis non incipiet esse patet
 dñā et arguitur aīis quis tunc aīis
 erit demonstrando tempus incipiēs
 ab hoc instanti et terminatur ad pri
 mum non esse aīis p3. et tunc erit aīis
 a. instans igitur ante. a. instans aīis
 erit p3 dñā et aīis etiam quia in hoc
 tempore aīis erit demonstrando
 illud tempus igitur tunc aīis erit et
 b. nota est. s. q; tunc erit ante. a. in
 stans quia hoc tempus erit ante. a.
 instans nam omne tempus erit ita
 cito sicut erit aliqua eius pars vel in
 stans eius intrinsecum ideo et. Et
 omne tempus ita cito fuit sicut aliq
 eius pars et tam tarde. Quod si cō
 cedatur arguitur q; in quolibet instāti
 illius hore tu incepisti esse quis i me
 dio instanti hore qd fuit. c. tu incep
 isti esse ponatur q; per totam illam
 horam fueris. arguitur tamen q; in
 c. instanti tu incepisti esse quia in. c.
 instanti fuisti et non immediate ante. c.
 instans fuisti igitur in. c. instāti incepisti

esse patz oia ita satis a^r sed b^r
arguitur quia tu non fuisti ante .c.
igitur non immediate ante .c. fuisti
ais probatur quia .c. fuit ita dco scd
tu fuisti igitur tu non fuisti ante .c.
fuit pz oia. et arguitur ais quia tunc
c. fuit demonstrando totuz tempus
terminatus ad instans pns et incep-
tum ab aliquo instanti preterito an-
te tu incepisti esse et tunc fuit ita cito
sicut tu fuisti igitur ita dco sicut tu
fuisti. c. fuit pz oia satis et sicut ar-
guitur q in .c. instanti tu incepisti
esse ita arguitur de quolibet instan-
ti illius hore q in eo tu incepisti esse
et c. Item illo dato q omne tem-
pus tandu erit qd u erit aliqua
pars uel instans intrinsecum erit et
similiter de preterito sequitur q qe
quid erit unq immediate post hoc
erit et quicquid unq fuit fuit imedi-
ate ante hoc fuit et non solum illud
sed quocunq dato qd unq post hoc
erit sequitur q immediate post hoc
erit. Item sequitur q immediate
post hoc in aliquo instanti erit ais?
et tamen in nullo instanti hore inci-
pientis ab hoc instanti erit ais pns
quia nullum erit instans post hoc
quin inter illud et hoc in aliquo insta-
ti erit ais pns quia quocunq insta-
ti dato inter hoc et illud erit ais?
arguendo ut prius. Item dato
q quamdiu aliqua pars alicuius
temporis erit tam cito illud tempus
erit sequitur q per infinitum tem-
pus tu fuisti et per infinituz tempus
tu eris quia per aliquantuz tempus
tu eris et non per tantum quin per

in duplo maius et sic ultra quia per
omne tempus terminatum ad pri-
mum non esse tui tu fuisti. Item
sequitur q aliquid est compositum
ex aliquibus quorum nullum est qd
si conceditur eadem ratione conce-
dendum est q isti sunt collectime de-
monstrando te et adam et tamen a-
dam non est oia pz intelligenti et
consequens est vanus. Et ex illo ultra
sequitur q nihil fuit per maius tem-
pus q aliud. et nihil fuit prius q al-
ud et sic sequitur q tempus non est
numerus motus secundum prius et
posterius. Sed forte ad hec argu-
menta dicitur negando illud assum-
ptum cum arguitur q ante .a. ante-
xprius erit. Et ad probationem
tam arguitur tunc antexpius erit
demonstrando tempus incipiens ab
hoc instanti et terminatum usq ad
primuz non esse antexpius. dicitur
negando illam quia dicitur q ante-
xprius non erit nisi in tempore in-
tercepto inter primuz esse antexpi-
us et primuz non esse eius. Et etia
negatur minor cum arguitur tunc
erit ante .a. demonstrando idem te-
pus dicitur enim q hoc tempus no-
erit nisi in equali mensura sibi et ne-
gatur q motus diurnus erit imme-
diate diei sed erit in tota die et sic
de aliis mensurabilibus. Et concedi-
tur ultra scdm istam responsionem
q motus horalis est et q nulla pa-
etis fuit que non sit nec aliqua erit
que non sit. Sed contra istam res-
ponsionem sic arguitur quia ex illo
sequitur q si aliquid fuit illud est

quia sicut medietas hore que corrū-
pebatur est et etiam quolibet eius
pars est ut concedit illa positio et ut
sequitur ex eadem ita sequitur q
dies que corrūpebatur est et qz
eius pars est etiam et de anno et mil-
le annis et quolibet eorū parte, quo
dato sequitur etiam q ea que fug-
runt in i. his annis sunt et sic etiam se-
quitur q si aliquid erit illud est et
tunc sequitur q nihil potest incipe-
re esse et q nulla sit propositio con-
tingens. ¶ Item sequitur q adam
perpetuo erit et q anteprius con-
tinue fuit quia continue fuit ita q
anxpus est ut sequitur ex illa positi-
one sed probatur prima oīa scilicet
q nihil potest incipere esse quia si
aliquid potest incipere esse sit anx?
et arguitur q anteprius non incipit
esse quia continue ante hoc fuit ita
q anxpus est igitur continue ante
hoc anteprius fuit. Sed ad hec oīa
dicitur concedendo exceptis tribus
conclusionibus ultimis dicitur enī
q aliquid potest incipere esse et q
aliqua est propositio contingens et
q non continue anxpus fuit et non
continue adam erit. Et ad probatio-
nem admittitur q anxpus incipiat
esse et cum arguitur q non quia anx-
pus continue ante hoc fuit dicitur
negando illud et cum arguitur q sic
quia continue fuit ita q anxpus est
igitur continue ante hoc anxpus fuit
dicitur negando oīam unde ita adā
sit non tamen adam est in hoc instā-
ti neqz in aliqua parte huius diei si
est in tēpore in quo fuit et nō i alio.

¶ Ad aliam formā dicitur q aliqua
est propositio contingens. Aut illa
anxpus est quia adhuc anxpus non
fuit et per hoc negatur q perpetuo
adā erit et q continue anxpus fuit.
¶ Sed contra illam responsionē ad
huc arguitur quia ex illa sequitur q
nulla pars alicuius temporis erit et
q nulla pars successit fuit quia nul-
lum successum fuit quando fuit so-
lum aliqua eius pars sed solus quā-
do fuerunt omnia que fuerunt ipsi
sed nunq fuerunt omnia que fuerunt
ipsam nisi quando illa simul fuerunt
sed nunq illa omnia simul fuerunt
sicut for. non erit equalis platoni ni-
si for. sit simul cum platone et. ¶ Et
ex illa responsione sequitur q pro-
positio simpliciter contingens est ne-
cessaria quia secundum istas respo-
siones ualet hoc argumentum hoc
aliquādo erit tale uel tale igitur hoc
est tale uel tale. Et per idem sequit
hec propositio anxpus est erit neces-
saria sic significando que iam est igit
tur est necessaria et tamen ipsa est co-
tingens igitur et. et ex illo sequitur
q necessariū contradicere contingē-
ti quia hec anxpus non est contradi-
cit illi necesse. Tunc anxpus est uel si for-
te dicitur q ista est impossibilis anx-
pus non est tunc sequitur q impossi-
bile contradicere contingentī oīs est
falsum quia si unum contradictoriū
est contingens ad utrūq reli-
quum est contingens. ¶ Itē nullo
tempore existente non esset concedē-
dum q adam est neqz q adā erit
posito q nullum tempus erit et q
g. iiii

anteprius erit non est conceden-
 dum q̄ anteprius est sed prop-
 ter tempus uel non esse non sit ali-
 qua illarum uera uel falsa igitur
 non est concedendum q̄ antepri-
 us est. ¶ Ideo forte aliter dicitur
 ad principale negando q̄ antepri-
 us non potest incipere esse. et ad-
 misso casu negatur q̄ ante. c. instans
 anteprius erit. ¶ Et ad probatio-
 nem demonstrando tempus incipi-
 ens ab hoc instanti et terminatum
 ad primum non esse anteprius ne-
 gatur q̄ hoc tempus erit ante. c.
 instans. quia hoc tempus non e-
 rit nisi in mensura sibi equali. et ita
 dicitur de quolibet motu. q̄ nullus
 motus erit nisi in mensura sibi equa-
 li. ¶ Sed ultra tamen dicitur negan-
 do q̄ adam est et q̄ anteprius est et ne-
 gatur q̄ tempus in quo anteprius
 erit est. ¶ Sed contra illaz responsio-
 nem arguitur deducendo eadem in-
 conuenientia que prius. quia si tem-
 pus est sit. a. gratia argumenti una
 hora in cuius medio instanti sumus
 et fuerit medietas elapsa. b. et medie-
 tas futura. c. et arguitur tunc sic. a. et
 hora est et a. hora est. b. et igitur. b. et
 c. sunt et ultra. b. et c. sunt igitur. b. est
 et c. est. ¶ Si conceditur argueretur
 arguitur q̄ si aliquid fuit illud est et
 si aliquid erit illud est ut prius et se-
 quitur tunc iuxta istam responsione-
 m q̄ nihil potest incipere esse et q̄ ni-
 hil fuit prius alio nec aliquid erit p̄
 uel. ¶ Si negatur etia sequitur tunc
 q̄ aliquid componitur ex aliquibus
 quorum nullum est igitur et c. ¶ Ita

arguitur sic aliqua per se alteratio
 est. et non est nisi qualitas que acqui-
 ritur igitur aliqua qualitas acquiritur
 uel igitur acquiritur qualitas ac-
 quisita uel acquirenda aut aggrega-
 tum ex his. et siue sic siue sic sequitur
 q̄ pars alterationis producta est et
 etiam pars producenda est. quo da-
 to sequitur ut prius q̄ si aliquid erit
 illud est. sequitur enim hoc acquiritur
 igitur q̄ acquiritur est hoc. igitur
 si hoc acquiritur hoc est. ¶ Sed forte
 huic dicitur negando q̄ alteratio sit
 qualitas que acquiritur dicitur enim
 q̄ nihil acquiritur nec aliquid est in-
 acquirit. quia tunc illud esset. et dicitur
 ultra secundum illam responsionem
 q̄ in pertransis et nihil pertransis
 nec est possibile te pertransire ali-
 quid. ¶ Sed contra illam respon-
 sionem sic arguitur quia si motus
 localis est ponatur q̄ motus hora-
 lis puta. a. sit in cuius medio instan-
 ti sumus et fuerit. b. medietas lapsa
 et c. medietas futura et sequitur ut p̄
 us uel q̄ aliquid componitur ex ali-
 quibus quorum nullum est. et tunc
 etiam sequuntur iam dicta inconue-
 nientia contra istam responsionem
 uel sequitur q̄. b. et c. est et q̄ si for-
 fuit for. est. et q̄ si anteprius erit anteprius
 est igitur contradictio est q̄ in per-
 transis et nihil pertransis. ¶ Item
 ista responsio data sequitur q̄ nul-
 la pars alicuius temporis. erit nec
 aliqua pars alicuius successiui erit
 nec fuit q̄ deducitur ut prius con-
 tra secundaz responsiones. ¶ Oppo-
 situm tamen dubium est manifestum

quia si nihil preter deum esse posset
aliquid successive producendum in
cipere esse sed iam equè bene potest
aliquid successive producendum a
deo incipere esse sicut posset si nihil
preter deum esset. igitur iam potest
aliquid successive producendum aut
produci incipere esse. ¶ Ideo ad
dubium dicitur illud concedendo et
altera dicitur pro materia. qd nihil d
successivo habemus nisi terminum
ad bonum intellectum puta instans
vel mutatum esse et hoc est qd dixe
runt antiqui philosophi qd de tempo
re non habemus nisi instans. ¶ Se
cundo premititur qd si moueri est
moueri est per tempus. et per hoc
respondetur ad argumentum con
tra illam responsionem quando ar
guitur qd adam est. et qd antepus est
negando et negatur qd tempus sit
aut qd aliqua hora vel motus sit sed
conceditur qd omne successiuum erit
et qd omne successiuum fuit. sic intelli
gendo dubium qd a. successiuè ue pro
ductum incipit esse quia a. est in ins
tanti qd est presens et non immedi
ate ante instans qd est presens fuit
in aliquo instanti ita qd illa proposi
tio de li immediate sumatur cum in
stanti de preterito uel de futuro.
¶ Unde dicitur qd quocumqz dato suc
cessiue producto aut producendo
qd in aliquo instanti erit ipsum erit
antequam in aliquo instanti erit et
ipsum erit ante primum esse sui et
negatur qd si aliquid spatium per
transibitur ipsum prius pertransi
bitur qd erit pertransitum nec opor

tet ad hoc qd ipsum erit pertransi
tum qd ipsum erit postquam ipsum
mobile pertransierit. et si acquireret
aliquam quantitatem ipse tunc
eam habebit quando acquireret ea
am et si aliquam acquireret ipsa erit
tunc acquisita. quando ipsum
acquireret. ¶ Sed contra istam res
ponsionem forte arguitur quia ex
ista sequitur qd fort. erit equalis pla
toni et nunquam erit ita qd fort. est
equalis platoni et qd fort. erit equa
lis platoni et nec per tempus nec
per instans erit equalis platoni.
¶ Item qd fort. non est equalis
platoni et erit equalis platoni. et nec
incipit neque incipiet esse equalis
platoni. ¶ Item qd fort. erit tri
pedalis et in nullo instanti erit tri
pedalis. ¶ Item qd a. distat .a.b.
per pedalem distantiam. et tange
b. et tamen nec per tempus. neque
per instans tange. b. et non incipit
nec incipiet tangere. b. ¶ Item qd
fort. incipit esse pedalis et desi
nit esse pedalis et tamen immedia
te ante instans qd est presens fuit
pedalis et immediate post instans
qd est presens erit pedalis. ¶ Item
q fort. non est tam albus quam
albus est plato. et erit tam albus
q albus est plato et tamen non in
cipit neque incipiet esse tam albus
q albus est plato. et qd ille conclu
siones s. quantur sic arguitur ponat
ur qd fort. sit pedalis quantita
tis et plato bipedalis et augeatur
uterque illorum uniformiter in il
la hora ita qd si maneret esse

uterq; in fine hore tripedalis quā
titatis sed uterq; eorum delinac
esse cum sua q̄titate 7 sequitur q̄
for. erit equalis platoni ex respōsio
ne data quia uterq; eorum erit tri
pedalis 7 tamē nunq̄ erit ita q̄ for.
est equalis platoni quia neq; in fine
hore neq; ante finem hore 7 si for.
distat ab. a. puncto per pedalem di
stantiam 7 augeatur in hora aquirē
do pedalem q̄titem uersus. a. pun
ctum sequitur q̄ ante finem hore ac
quiret illam tripedalem q̄titem 7
illam habebit sed q̄tito habebit il
lam tripedalem q̄titem tancito
tangent. a. punctum igitur ante finem
tangent. a. punctum. 7 si ponatur q̄
in fine maneat. a. punctus 7 for. cur
illa q̄titate tangent. a. punctum ante
q̄ incipiat tangere. a. punctum. Et si
ponatur cum toto casu q̄ ille pun
ctus nō sit in fine hore sed continue
ante finem concedendum est q̄ for.
non tangit. a. punctum 7 tanget. a.
punctum 7 non incipit nec incipiet
tangere. a. punctum 7 per eundem
modum sequuntur conclusiones sol
illate. ¶ Ideo generaliter teneatur
q̄ de nullo successive producendo
ualet oīa de forma arguendo ex co
pulatione cuius una pars est negati
ua de presenti 7 alia affirmatiua de fu
turo inferendo propositionem de
incipit de presenti uel de futuro. vñ
non sequitur. a. q̄titas erit. 7 nō est.
igitur incipit uel incipiet esse. ponat
enim q̄. a. ignis generabitur p par
tem ante partem 7 quando erit ge
nerata una pars corrumpatur alia

successive sicut generantur alie 7 se
quitur q̄. a. ignis erit aliter eni nō
lum successive erit 7 tamē. a. ignis
nō incipit neq; incipiet esse. ¶ Itē
ponatur q̄. a. ignis generabitur 7
nulla pars desinet esse ante finem
hore sed in fine hore sic ignis secun
dam se 7 quodlibet sui desinet esse
per remotionem de presenti 7 par
oīam non ualere. ¶ Ideo p3 q̄ non
si for. erit aliquis qualis tani non
est ipse incipit uel incipiet esse talis.
7 non si for. erit aliquantus quātus
tani non est ipse incipit uel incipiet
esse tantus. ¶ Item q̄ non si aliquid
erit qd non est ipsum incipit uel incl
pit esse. ¶ Similiter non si aliquid
erit aliquale quale ipsum postea nō
erit ipsum desinet uel desinet esse. ta
le. 7 non si aliquid erit aliquantum
quantum postea non erit ipsum de
sinet aut desinet esse tantum patere
illa oīnia de igne pedali successive
generando 7 successive corrumpen
do. Ille enim ignis erit adequate in
hora 7 in nulla eius parte aliter ut
est ostensum pro parte nullum suc
cessuum erit. Ex predictis ultra pa
tet tales consequentias non ualere
a. propositio non est vera 7. a. pro
positio erit uera igitur. a. propositio
incipit uel incipiet esse uera. similiter
tu non scis. a. propositionem 7 scies
a. propositionem igitur incipis uel
incipies scire. a. propositionem ua
let de illa ppositione for. fuit equalis
ploni posito cum casu illo de sorte
7 platone augmentandis in hora
q̄ illa erit adequate in hora quam

tu per totā illā horā credas sine ex-
tatione uel ponatur casus de pre-
terito et patet totum propositum. Ad
formam igitur argumenti principa-
lis negatur illa. *¶* a. q̄ritas erit
ante. a. igitur in. a. hoc q̄ritas nō in-
cipiet esse. et ex dictis p̄z q̄ritas non
uolere. Ad secundum principale cur
arguitur q̄ nullus succē. siue produ-
ctum aut producendum potest inci-
pere esse negatur et ad casum ibi po-
situm admittitur casus. *¶* a. n̄r? in in-
stanti. c. incipiet esse. et cum arguitur
q̄ non quia ante. c. instans a. n̄r? erit
dictur illud negando. et cum arguitur
q̄ tunc erit demonstrando tempus
ab hoc instanti incipiens et termina-
tum ad primum non esse. a. n̄r? et
tunc erit ante. a. igitur ante. a. a. n̄r?
erit. dictur concessa q̄ritas negando
minorem dicitur enim q̄ hoc tem-
pus non erit ante. c. instans sed hoc
tempus erit ab hoc instanti. adeq̄
usq̄ ad primum non esse a. n̄r? et
ita generaliter dicitur q̄ nullum suc-
cē. siue erit nisi in mensura sibi e. q̄
Et tunc quando arguitur contra
illam responsionem q̄ a. n̄r? est et
q̄ adz est et si aliquid fuit illud est.
dictur negando illas q̄ritas. sic illas
intelligēdo q̄ si for. fuit. for. et si a. n̄r?
erit. a. n̄r? est. et sic de aliis.
et cum arguitur q̄ sic quia tempus
est. igitur utraq̄ eius medietas est
puta. b. c. ut ibi arguebatur negatur
assumptum dicitur enim q̄ nullum
tempus est neq̄ aliquis motus est
quia de tempore non habemus ni-
si instans uel nunc ad bonum intel-

lectum. Et si auctoritates aliquę alie
gentur. dicitur q̄ omnes ille intelli-
gende sunt de preterito uel de futu-
ro. *¶* Sed forte arguitur contra illam
positionem quia ex illa sequitur
q̄ for. per totam illam horam mo-
uebitur et tamen in quolibet instan-
ti illius hore incipiet moueri et in
quolibet instanti illius hore desinet
moueri. *¶* Item sequitur q̄ nullum
successuum potest incipere esse uel
desinere esse. *¶* Item ex illo funda-
mento arguitur q̄ multe conclusio-
nes superius posite sunt. falsę. for.
erit tripedalis et nec per tempus. n̄r?
per instans erit tripedalis. quis per
idem for. erit tripedalis et si nullo
tempore neq̄ in aliquo instanti
quia si immediate ante finem hore
date for. erit tripedalis et etiam in
illa hora sequitur q̄ illa hora erit
immediate ante finem hore quod di-
ctis repugnat. *¶* Item si aliquid e. q̄
in aliquo tempore hoc erit quia me-
surabitur illo tempore. igitur repu-
gnans est q̄ aliquid erit in. a. hora
et non erit per. a. horam neq̄ per
aliquam eius partem. *¶* Item sequit-
ur q̄ aliqua quantitas cōtinua erit
et nulla eius pars erit ut patet de
tempore. *¶* Item sequitur q̄ nullū
instans alicuius temporis erit neq̄
aliquid instans erit in aliquo tem-
pore. quia nullum instans aliquo
tempore potest mensurari et etiam
quia si aliquid instans erit in ali-
quo tempore. sequitur q̄ illud tem-
pus erit quando illud instans erit.
¶ Item sequitur q̄ aliquid tēpus

terminatur ad aliquod instans que
 non simul erunt sed quoniam instans erit non
 erit tempus quod ponitur ad id instans
 terminari. **S**ed huic forte dicitur quod
 hoc instans erit quando illa hora
 erit et quod illa hora erit quando sua
 pars erit. **S**ed contra si illa hora
 erit quandoque sua pars erit et quod
 hoc sua pars erit quando illa hora
 erit sed immediate ante finem eius
 aliqua pars illius hore igitur imme-
 diate ante finem illius hore illa ho-
 ra erit. **I**tem illud dato sequitur
 quod brunellus differet a for. et tamen
 brunellus desinet esse ante quod for.
 erit et quod for. erit equalis platoni et
 quandoque for. erit non erit pro
 et conclusiones iste false sunt igitur
 ne. **I**tem arguitur quod nulla hora
 a. diei erit quando a. dies erit. quis
 si sic ponatur igitur quod prima hora
 a. diei erit quando a. dies erit et per
 idem ultima hora a. diei erit quan-
 do a. dies erit. et arguitur sic. prima
 hora a. diei erit quando a. erit et et
 am ultima hora a. diei erit quando
 a. erit et a. hora non erit nisi in uno
 quando igitur prima hora a. erit
 quando ultima eius hora erit. **S**ed
 ad horum primum dicitur concedere
 quod per totam illam horam for.
 movebitur et tamen for. pro quolibet
 instanti illius hore incipiet moveri
 quia nunc est ita de presenti quod h.
 mouetur. **E**t cum inferatur quod for.
 erit tripedalis et nec per tempus ne-
 que per instans erit tripedalis. dicitur
 concedere illam sicut contingentez.
Et cum ulterius inferatur quod for. erit

tripedalis et non in aliquo tempore
 neque in aliquo instanti dicitur quod
 hoc est satis ymaginabile ut posito
 quod nullum tempus est sed posito quod
 quandoque for. erit ipse erit in a-
 liquo tempore vel instanti posito
 est. **S**ed loquitur dicitur quod for. erit tripe-
 dalis in illa hora et quod illa quantitas
 erit tripedalis quia illa quantitas
 erit ipsa mens et erit aliquanta et non
 minor quod tripedalis ideo. **C**on-
 tamen habita significatione huius
 complexi fore in tempore id est men-
 surandum fore in tempore est con-
 cedendum ad ymaginationes quod al-
 quid incipit esse quod non est et erit et
 tamen non erit in aliquo tempore
 neque in aliquo instanti et tamen con-
 tinuum tempus erit ut posito per yma-
 ginationem quod simplex graue incipit
 et mutatur in uacuo et ponatur gra-
 tia argumenti quod mutatio qua mu-
 tabitur illud mobile erit et tamen
 nec per tempus neque per instans
 et continue tempus erit. et non solum
 de isto est verum sed de deo et de
 his que non possunt incipere esse
 verum est. nam eterna neque in tem-
 pore sunt nec durare per tempus
 quia durare per tempus vel in tem-
 pore est cum resistentia pertinere
 et cum ultra arguitur quod aliqua qua-
 litas erit cuius nulla pars erit et quod
 nullius successit aliqua pars erit
 neque aliquod instans. alius tem-
 poris erit. dicitur de utroque sermo
 hic omnes illas conclusiones concedendo
 ad hoc enim quod illa successit
 erit continua sicut illa quod illa successit

erit inchoa collectivae que erit sine
intermissione unius ad alterum de
omni tamen quantitate continua que
est verum est quod illius partes copu-
lantur ad aliquem terminum comu-
nem. et ita etiam dicitur quod nulla po-
tius successiva erit tamen quodlibet
successivum erit multa quorum
nullum erit. et ita etiam ista hora erit
finita licet nullum instans erit finis
etiam quia ipsa non erit quando erit
aliquis instans sed multa horum op-
posita ex eodem modo loquendi co-
cedimus pro breviloquio plerumque ubi
sermo aliam exigit difficultatem.

Sed adhuc alia videtur incidere
difficultas utrum aliquid incipiat
esse. Pro quo dubio dicitur primo
quod si aliquid erit ens in aliquo instans
et quod iam non est ens illud incipit
vel incipit esse ens. Et si aliquid
erit aliquantum puta pedale vel bi-
pedale in aliquo instanti quod iam non
est pedale vel bipedale in dato in-
stanti ipsum incipit vel incipit esse
pedale vel bipedale et sic de aliis. Et
si aliquid erit aliquale in aliquo in-
stanti puta album vel nigrum et
iam non est album et ipsum incipit
vel incipit esse album vel nigrum.
Similiter si aliquid erit aliquid
in aliquo instanti ubi iam non est ip-
sum incipit et sic discurrendo per
alia predicamenta sic quoque de desin-
tione regule subsequuntur. ut quod si al-
iquid sit ens vel erit ens in aliquo in-
stanti quod postea non erit ens ipsum
desinit vel desinit esse ens. et sic de
quantitate qualitate et ubi et per alia

etiam causas potest in tria pro-
positio de li incipit vel immediate
ideo aliquando propositio de li inci-
pit vel immediate est vera non exis-
tens veris illis causis veritatis quia
stat aliquid non esse et incipere esse
non existente mensura aliqua extrin-
seca neque incipiente esse vel desinen-
te esse et.

De causis veritatis de li imme-
diate.

Sed de li immediate dicitur
quod hoc argumentum non
valet in hoc instanti for-
non est et nullum erit instans post
hoc quin ante illud for-erit. igitur
immediate post hoc for-erit. patet
quia demonstrando instans preter-
itum est antecedens verum et conse-
quens falsum. Et per idem non va-
let hoc argumentum in hoc instanti
for- non est et nullum erit instans
post hoc quin inter illud et hoc for-
erit igitur immediate post hoc for-
erit. patet enim quod antecedens est ve-
rum posito quod for- sit demonstrato
instanti preterito neutra enim illarum
est vera immediate an hoc tu fuisti de-
monstrato instanti futuro et immediate
post hoc tu eris demonstrato instanti
preterito. Tres illa omnia non videntur
immediate post hoc for-erit. igitur an quodlibet
instans futurum post hoc for-erit. si
cet sequatur econtra quia illa est im-
possibilis ante quodlibet instans fu-
turum post hoc tu eris. patet quia
nunc eris ante quodlibet instans fu-
turum post hoc quod non in tempore non in ista
et dicit igitur quod illa immediate post hoc

for. erit. habet duas causas veritatis. post hoc for. erit. et nullum erit instantis post hoc quin inter illud et hoc for. erit in aliquo tempore vel in aliquo instanti et hoc instans est vel hoc instans erit igitur for. immediate post hoc erit. sed non valet. e contra ad quamlibet illarum propositionum dicitur per se neque est propositio expōnibilis ratione illius termini. Immediata sed habet causam aut causas veritatis sicut habet ratione illorum verborum incipit aut desinit sed non valet omnia illa in hoc instanti for. non est et nullum erit instans post hoc quin inter hoc et illud for. erit et hoc instans est vel erit igitur immediate post hoc for. erit. patet posito quod iam anteprius non sit sed in medio instantis illius hore incipit esse tunc per ymaginationem in illa hora non erit et anteprius incipit esse ut possumus est antecedens verum et consequens falsum quia ex omni cum aliis ueris sequitur quod anteprius nunc incipiat esse omnis falsum quia ipse incipit esse igitur iam incipit esse et

De veritate propositionis.

Remittamus primo quod omne ens est quale quia omne ens est perfectum ideo est quale. consequentia patet quia si omne ens est perfectum ipsum est perfectum quale ipsum est quia omne ens est tale quale ipsum est. Et adhuc dicitur per possibile quod prima materia qualibet forma accidentali et sub

stantiali esset denudata ipsa esset qualis quia figurata. tenet omnia a specie ad genus. Ex quo sequitur quod non omne quod est quale est quale per aliam quam qualitatem ab eo distinctam. est enim quolibet qualitas qualis cum ipsa sit intensa vel remissa. Ad hoc premittamus quod omne ens est cuiuslibet entis simile aliquo modo. et cuiuslibet entis aliquo modo similiter se habens quia quodlibet ens est possibile et quodlibet ens est possibiliter ens qualiter quodcumque aliud ens quod datur. igitur omne ens est cuiuslibet entis simile et cuiuslibet entis similiter se habens. Item quocumque ente dato ipsum est ens quod non cuiuslibet entis secundum omnem suum motum agendi vel essendi est infinite dissimile igitur quocumque ente dato ipsum est cuiuslibet entis simile et similiter se habens. patet consequentia illa quia sicut omne finite magnum est paruum et omne finite difficile est facile sic omne finite dissimile est simile. Sed forte contra primum illorum arguitur. quia illo dato sequitur quod isti termini sunt eque communes quale et ens quia omne ens est quale et omne quale est ens. et etiam per probationem illius conclusionis sequitur quod si aliquid potest esse ens illud potest esse quale et e contra et illi termini sunt sic significati. igitur isti termini sunt eque communes omnis falsum quod tunc ille terminus tale esse superius ad illum terminum substantia sicut si ens quod est falsum quia illa decet genera et se invicem excedit

Item terra aliu. I sic arguitur qd
deus nulli alteri a se est similis igit
7c. p3 oia 7 aia arguitur quia de
est perfectio non finita sed infinita
sed nullum infinitum est alteri simile
aut dissimile quia nullum infinitum
est alteri comparabile igitur deus nō
est alteri rei similis. **S**ed ad primū
istorum negatur illa oia si aliquid
sit uel possit esse ens ipsum ipū est
uel pōt esse quale 7 eōtra 7 illi ter
mini sunt sic significando igitur illi
termini sunt eque cōmunes. sicut nō
sequitur omnis q̄ritas est q̄ritas di
creta 7 eōtra 7 non pōt esse q̄ sic
aliqua q̄ritas q̄ nō sit discreta 7 e
ōtra 7 illi termini sunt sic significā
do igitur illi termini sūt eq̄cōdes aut
generales quia generalitas termini
nō attenditur penes multitudinem
significatorum solum sed penes pō
ritatem cum aliis requisitis alibi di
ctis. unde prior est ille terminus q̄
ritas q̄ ille terminus q̄ritas discre
ta. **U**nde quando duo termini sunt
de eodem p̄dicamento adinuicem p̄di
cabiles q̄ritas habeant eque multa si
gnificata tunc terminus minus con
notatis pōt poni pro genere alius
vero pro specie sicut est de filo ter
mino qualitas. ois enī q̄ritas est di
spositio 7 eōtra quia omnis qua
litas est aliquo mō a suo subiecto fa
cilit̄ mobilis. Ad aliud negatur p̄
mum assumptū unde dicitur q̄ de
secundum q̄ infinite perfectus nulli
est similis uerū est tamen q̄ est pos
sibile q̄ fm q̄ est aliq̄ producens
aut ut ens finitum uelociter mouē

sit tale 7 taliter se habens qualia 7
qualiter se habentia sunt multa en
tia ab eo p̄ducta 7 ita dicit q̄ unū
infinitum est alteri comparabile nō
secundum q̄ infinitum. **E**x quibus
sequitur q̄ q̄libet aliquo modo esse
est cuilibet aliquo modo esse simile esse
p3 hoc quia omne ens est cuilibet
enti simile 7 q̄libet aliquo modo est cui
libet aliquo modo simile igitur q̄libet
taliter esse 7 q̄libet aliquo modo esse
est cuilibet tali esse 7 cuilibet aliqua
li esse simile esse. **Q**uo dato sequit̄
q̄ q̄libet ens aliquo modo est 7 tal
ter ipsum non est 7 taliter ipsum nō
potest esse. celum enim est aliquo
modo 7 taliter ipsum non est patet quia
sicut celum est aliquo modo 7 tale ipsum
non est ita celum est aliquo modo 7 ta
liter ipsum non est licet tū sic conce
dendum q̄ deus est aliquo modo 7 ta
liter ipsum non potest esse 7 de om
ni alio ente similiter negandum ta
men est q̄ aliquo modo deus est 7 nō
taliter potest esse. **E**t si arguitur q̄
sic quia contingenter deus est in
hoc instanti 7 non contingenter po
test esse igitur deus est aliquo modo 7
non taliter pōt esse. **S**ed huic dicit̄
de uirtute sermonis negando ante
cedens deus enim est contingenter
in hoc instanti 7 contingenter po
test esse q̄ritas non contingenter ad
utruūq̄ deus possit esse quia neces
sario deus pōt esse. uerū tamē con
tinget deus nō pōt esse quia modo
continget quo tu uel hoc instas est ois
nō pōt esse. **E**x quibus concluditur q̄
q̄libet q̄ritas ois ē talis b° corruptibile

est quocūqz demonstrato. quia ali
qualiter qualiter deus est hoc cor
ruptibile est quocūqz demonstrato
7 non est aliquo modo deus quin tali
ter sit hoc corruptibile igitur 7c. p3
a^r quia possibiliter hoc corruptibi
le est 7 precise taliter deus est non
enim est aliquo modo deus qui nō
sit possibilis. p idem etiam minor
nota est q non aliqualiter deus est
quin taliter hoc corruptibile sit ga
quibz modus possibilis cuius modo
possibili in possibilitate est similis.
¶ Et si forte arguitur sic qualitercūqz
deus est taliter hoc corruptibile est
sed necessario deus est. igitur necessa
rio hoc corruptibile est. **¶** Item ali
quis est modus possibilis qui nulli
modo possibilis in possibilitate est si
milis quia est aliquis modus qui ē
infinitus possibilis 7 qui est possibili
tas infinita ut modus quo deus est
in infinitum enim possibilior est illa
ppō deus est q illa hoc corruptibi
le est 7 hoc non est nisi quia in infi
nitum magis possibiliter est deum
esse q hoc corruptibile esse igitur
¶ Sed ad primū negatur illa cōtra
sed solum sequitur ex illo ante q ta
liter qualiter deus est necessario ta
liter illud corruptibile est sic etiam
non sequitur qualitercūqz deus est
in hoc instanti taliter ipse est. sed cō
tingenter ipse est in hoc instanti igitur
contingenter deus est. similiter
non sequitur qualitercūqz deus cre
at taliter pōt creare sed contingenter
deus creat igitur contingenter de
pōt creare capio li contingenter pōt

ut est medium inter li possibiliter 7
li necessario. sic etiam non sequitur
qualitercūqz li homo significat ho
minem taliter illum hominem signi
ficat sed principaliter significat ho
minem igitur principaliter illum ho
minem significat maior enim nota
est ga quocūqz modo ille terminus
homo significat homines eodez mō
unūquēqz hominem significat ita
etiam quocūqz significatione illa p
positio homo est q homo est signi
ficat eadem significatione 7 tam pri
cipali q for. est ista significat non ta
men ista q for. est principaliter signi
ficat. **¶** In omnibus etiam non sequi
tur qualitercūqz homo currit. homo
taliter disputat sed homo albus cur
rit igitur homo albus disputat na
posito q duo homines currant quo
rum unus sit ita intense albus sicut
alius est intense niger 7 nullus ho
mo albus disputet tunc illi sunt limi
liter intenti 7 albus est simile nigro
non tamen fm albedinem sed scdm
intensionem. **¶** Sed ad aliud dicitur
q sicut recto nihil est rectius 7 nihil
est intense uel remisse rectum ita ni
hil est intense aut remisse possibile.
¶ Sed contra accepta forte arguitur
quia illis datis sequitur q quolibet
pars q tractiva tui est ita magna si
cut tu es cōtra est falsum quia tu es
a^r q aliqua pars q tractiva tui 7
cōtra ista arguitur quia quolibet pars
q tractiva tui est taliter magna qua
liter tu es igitur quolibet pars q tri
activa tui est ita magna sicut tu es
p3 cōtra 7 arguitur ante quia quolibet

pars quantitas tui est contingenter
 magna quatenus tu es igitur quibus
 pars quantitas tui est taliter magna
 qualiter tu es tenet omnia ex secundo ac
 cepto. ¶ Item ex illo arguitur leg
 quod aliquantulum qualiter deus est ipse
 non est omnia falsum et arguitur omnia
 quia isto modo deus non est demum
 strando modum quo celum est et il
 le est aliquantulum qualiter deus est. ¶ Item
 aliquantulum qualiter deus est ipse non
 est. ¶ Item deus est aliquantulum qual
 ter ipse non est igitur aliquantulum qua
 liter deus est ipse non est sicut argu
 itur de deo ita arguitur de quolibet
 ente quod ipsum est aliquantulum qual
 iter ipsum non est. ¶ Item sequitur quod
 qualitercumque deus est ipse non est
 omnia falsum quia quatercumque deus
 est ipse est et arguitur omnia quia qu
 tuncque modo deus est ipse aliquo
 tali modo ipse non est. ¶ Item fin
 illa arguitur quod duo contradictoria
 sunt simul vera quia hoc est verum
 quatercumque tu es tu es et hoc est ve
 rum aliter qualiter tu es tu non es
 et quod arguitur quia isto modo tu es
 es demonstrando modum particu
 larem quo hoc ligatum est et iste mo
 dus est aliquantulum qualiter tu es igitur
 aliquantulum qualiter tu es tu non es.
 ¶ Sed ad primum dicitur cessis il
 lis supradictis cedendo quod quilibet
 pars quantitas tui est ita magna sicut
 tu es et cum arguitur quod non quia tu
 es a et quod aliqua pars quantitas
 tui igitur nulla pars quantitas tui
 est ita magna sicut tu es. dicitur ne
 gando omnia et si arguitur istos omnia

tenere ad exposita et alteram expo
 nentem dicitur quod illa propositio non
 habet exponi per aduerbia similis
 diuisa quantitas vel quantitas sed per
 aduerbia comparandi. Et si illud
 forte arguitur quia si quibus pars quod
 latius tui est ita magna sicut tu es p
 talem quibus pars quantitas tui est
 tante quantitas sicut tu es quia est ali
 quanta et tantus tui dicitur est ad
 quanta quantitas tu es alio modo argu
 endi tenet sine divisione et distributi
 one. ¶ Item per idem sequitur quod
 quilibet pars quantitas tui est ita
 magna quatenus magnus tu es quia est
 sicut magna quatenus magnus tu es igitur
 est aliquo modo tante magna quantitas
 tu es. ¶ Item quibus pars quantitas
 tui est finita quantitas tu es igitur quibus
 pars quantitas tui est magna quantitas
 tu es. ¶ Item sequitur per idem quod
 tu es magnus quantitas tu non es. ¶ Item
 quod quatercumque tu es tantus tu non es
 omnia falsum quia quatercumque tu es p
 a se tantus tu es. ¶ Sed ad ista dicitur
 concedendo omnia istas conclusiones il
 li enim termini tantus et quantitas non
 denotant precisam equalitatem sicut
 illi termini tale et quale non dicunt
 penitus speciem similitudinem et simi
 litudinem. ¶ Ad finem dicitur cedendo
 istam conclusionem sicut et istam aliq
 uantulum deus est qualiter nescit se esse.
 ¶ Similes etiam sunt cedendo aliq
 uantulum qualiter se esse nullus homo
 scit esse quia demonstrato modo
 ignoto homini tunc ille modus est al
 qualiter qualiter scio esse et ille mo
 dus est aliquantulum qualiter nullus

h

homo scit esse igitur. et sic de multis aliis dici potest. Similiter conceditur quod aliquis quodlibet scit esse taliter dubitas esse, et quodlibet aliquis homo scit esse taliter ipse dubitat esse posito quod per aliquam propositionem scit et aliquis homo sic esse vel sic et aliquis dubitat quodlibet enim scit aliquid homo taliter ipse non potest scire. Ad aliam formam dicitur procedendo quod quodlibet deus est taliter ipse non est sicut etiam verum est de quolibet ente quod quodlibet ipsum est taliter ipsum non est. Ad quam formam dicitur procedendo illas duas et negando quod sunt contradictoria sed ille contradicunt quodlibet tu es tu es, et aliter non qualiter tu es tu es, id est etiam negatione super toto. Quarto adhuc accipitur quod similitudo et convenientia non est nisi inter ea que sunt sicut neque dissimilitudo et dissimilitudo aut iniquitas nisi inter ea qualiter existens. Ex quo sequitur quod non est ita quod adam fuit neque est ita quod aliter erit quia quod aliter erit non est aliquo modo igitur non est ita sed taliter quod aliter erit, et ideo non est neque quod aliter erit neque est ita quod eius anima contingenter erit posito quod contingenter erit. Ex quo ulterius sequitur quod ista dictio est bona ita erit quod for. erit tantus quodtus est plato, igitur for. erit tantus quodtus est plato, quia scilicet ita erit quod for. erit tantus quodtus est plato, igitur taliter erit quod for. erit tantus quodtus est plato, tenet dictio a convertibili ad convertibile, et sequitur taliter erit quod for. erit tantus quod

tus est plato. igitur aliquo modo erit quod for. erit tantus quodtus est plato. Ex quo sequitur aliquo modo fortem esse tantus quodtus est plato igitur aliquo modo qualiter est quod for. est tantus quodtus est plato. ex quo sequitur quod for. erit tantus quodtus est plato igitur a prior sequitur quod for. erit tantus quodtus est plato. Item in ista ita erit quod for. erit tantus quodtus est plato aut si ita est subiectum aut predicatum aut totum illud ita erit quod for. erit tantus quodtus est plato. Si primo modo sensus est quod ita sine taliter demonstrando aliquid aliquo modo erit quod for. erit tantus quodtus est plato quia non potest aliter et nisi nisi demonstrat. Si ponatur ista subiectum aut predicatum. Si autem totum illud sit subiectum ita erit quod for. erit tantus sicut est plato tunc est sensus quod aliter taliter quodlibet erit. scilicet quod for. erit tantus quodtus est plato erit seu tale quale est. forte fore tantus quodtus est plato erit. Ex quo sequitur quod illa dictio est bona ita erit quod for. erit tantus quodtus est plato. igitur for. erit tantus quodtus est plato. Item si ita erit quod for. erit tantus quodtus est plato igitur vere erit quod for. erit tantus quodtus est plato. Item si ita non potest infinitari nisi per li qualiter igitur sensus erit ita erit quod for. erit tantus quodtus est plato quod ita seu taliter qualiter erit quod for. erit tantus quodtus est plato erit. aliter enim ista foret incongrua ita erit quod for. erit tantus quodtus est plato quia dictio infinitas et dictio infinitas non reddunt supponere

eadem urbo. Et per idem arguitur
 qd non est ita nec fuit ita nec unq
 erit ita q anima antepriſti contin
 genter erit loquendo de cōtingent
 ad utrumlibet natural. **S**equitur
 preterea q nulla istarum oñarum
 ualeat nulla chimera est igitur uerū
 est q nulla chimera est. adam fuit
 igitur uerū est adam fuisse aut q
 adam fuit nō tenendo li q inf nō
 iste oñtie sunt false. relatiue autem
 tenendo ille oñtie sunt uere sicut re
 lis propositio est uera uerū est. qd
 nullus deus est uel potest esse. qd
 nullus deus est sicut a deo quā al
 quod uerū scitur a deo qd uerū
 deus non potest esse. **C**onsequenter
 ulterius concluditur q licet omnis
 homo sit animal non tamen uerū
 est nec est ita q omnis homo sit ani
 mal quā non aliquid est q om
 nis homo sit animal. **A**d hoc sequit
 q nullus homo est ita magnus sic
 est omnis homo quā omnis homo
 est ita magnus sicut est aliquis hō
 p3 quā nullus homo est tali modo
 magnus sicut est omnis homo q ta
 nullus est talis modus quo omnis
 homo est magnus nisi sit modus
 uisibilis quo datus est et quo om
 nis sunt de quo non est ad propo
 sitionem. sequitur enim tū es ita magi
 sicut est omnis homo igitur tu es
 taliter magnus qualiter est om
 nis homo oñia p3 ab inferiori ad suū
 superius distributione postposita
 siue a convertibili ad convertibile.
 nunq enim distribuit relatiuum an
 tecedente non potente distribuere

sicut etiam pars conclusionis p3
 quā quilibet homo est ita contingē
 ter magnus sicut est aliquis homo
 igitur nō. **E**t si arguitur q aliquo
 modo particulari omnis homo est
 magnus quā necessario omnis ho
 mo est magnus igitur uere aliquat
 ter et aliquo modo omnis homo est
 magnus. dicitur tenendo li necessa
 rio in ante exponibiliter negando
 oñiam. **I**tem aduertatur istos ter
 minos taliter sic aliquando tenent
 demonstratiue aliquando infinite ali
 quando relatiue aliquando reddit
 iue ut latet p3 ex grammatica. uerū
 tamen isti termini nūq sunt singu
 lares. **I**debe: propositio est inde
 finita talis homo currit demonstrati
 do hominem album nec ualeat oñia
 ista. In ista propositione lubetur ter
 minus cōmunis signo demonstrati
 uo determinatus igitur ipsa est sin
 gularis. unde ista sunt simul talis
 homo currit et talis homo non cur
 rit. eodem demonstrato sicut illa sic
 tu curris et sic tu nō curris. **E**x quo
 sequi tales formas nō ualere licet
 est. et sic est contingenter igitur con
 tingenter deus est demonstrando
 modum per quem deus est. b^o est
 uera quā qualitercūq deus est sic
 uel taliter est contingenter. **S**ed ad
 soluendū huiusmodi pōnes ori
 genter deus est capiendi sunt termi
 noles si termini p3 audi sunt reso
 lubilis uel illo mō deus est et illo mō
 est qlicet contingenter igitur contingenter
 deus est. **E**x quo p3 q contingenter null
 deus est nō necessario null^o deus est

Quis sciret? impossibile nullus sciret, sed non contingenter neque possibiliter anipus est cum non sit. Sed contra arguitur forte probando quod contingenter anipus est quia hoc est contingens anipus est adequate significans anipum esse. igitur contingenter anipus est. Et si militer arguitur quod possibiliter anipus est quod aliquantulater anipus est. Sed huic dicitur negando ostendam neque illa est efficabilis contingenter anipus est, sed rebus habilis aut exponibilis et alie due tantum resolvable sunt. Item presupponatur quod nihil potest intelligere intellectus humanus quod non possit intelligere esse ens, per quia ens est primum obiectum intellectus ideo in ens seu aliquid potest intellectus humanus apprehendere aut intelligere. Et adhuc accipitur quod significare est virtutis cognitione aliquid vel aliqua vel aliquid repraesentare. Ex quo sequitur quod nihil potest aliquid signum significare quod non possit intellectus intelligere, per quia bene sequitur hoc significatur igitur hoc intelligitur. Ad primo accipitur quod ex additione sine categorumatis aut terminis nihil significantis termino aliquid significat non resultat complexum quod significet aliud quam significet ille terminus categorumatis cui additur id sine categorumatis seu terminus nihil significantis, verbi gratia signo butis, modi complexum omnis homo aut aliquis homo si aliquid sit eius significatum non est aliud quam significatum istius termini homo, per hoc lxxx

intelligenti materialiter. Sed forte contra suppositum arguitur, quia non ens potest intellectus intelligere igitur non tamen ens potest intellectus intelligere, per ostensum et arguitur ostensum quia intellectus sortis sine sortis intelligit illud terminum categorumatis non ens et non aliquid ut pono igitur intelligit quid ille terminus significat sed solum non ens ille terminus significat igitur non ens sortis, intelligit, sed primum ostensum arguitur quia aliter sortis non haberet credere vel negare istam non ens est quia istam non intelligit cum eius subiectum non sit quod eo intellectum. Sed forte dicitur negando istam propositionem quod ille terminus non ens significet non ens, dicitur eis forte quod terminus infinitus significat illud quod suum dictionem et ideo ille terminus non ens solum ens significat sed privative seu infinite. Sed contra illud arguitur ille terminus non ens vocalis aut scriptus non significat ex impositione ens neque naturaliter igitur non significat ens per ostensum cum assumptum quia nullus terminus vocalis aut scriptus significat naturaliter. Item si iste terminus non ens significaret ens privative hoc non esset nisi quia una et pars significat ens et alia privatio neque significat ens, sed tunc sequitur quod partes illius significat separe ostensum falsum quod est nomen complexum cuius partes non significant separe nec aliquid non est complexum vocale aut scriptum sub ordinatur alicui conceptui composito quod ens conceptus est simplex ut infra

probabitur. Nam figura composita
 aut decomposita soluz in uocalibus
 aut scriptis reperitur sicut confuga
 tio aut declinatio et mltre alie passio
 nes. ¶ Item si ita foret sequitur q
 ille terminus non homo solum ho
 mines significaret oia pz et arguit
 ois esse falsum quia ille terminus
 no homo pro asino supponit et uerū
 et affirmatiue pro asino uerificat
 igit asinus per illuz terminuz signi
 ficatur. ¶ Item contra definitio
 nem illius qd est significare arguit
 quia ille terminus non intellectum
 significat non intellectum et tamen
 non intellectum non intelligitur igit
 tur et pz oia et arguitur aīs quia
 ille terminus non intellectum intelli
 gitur igitur ille terminus significat
 et ille terminus non significat nisi
 non intellectū. igitur ille terminus si
 significat non intellectum qd non intel
 lectū non intelligit pbatur quia tū
 tū intellectū est intellectū. ¶ Item
 hec ppō buba est uox nō significat
 uia significat q buba est uox non si
 gnificatū et tū nō intelligit q bu
 ba est uox non significatū nō entz
 intelligitur hec ppō buba est uox nō
 significatū quia illud qd ponitur
 pro subiecto non intelligitur prout
 terminus est. ¶ Item hec ppō tu nō es
 significat te nō ēē. et hec tu differre a
 te significat te differre a te. et hec nō
 intelligibile est significat nō intelli
 gibile ēē. et tū nō pōt intelligi nō intel
 ligibile ēē ens nec te differre a te ēē
 ens nec te non esse ens. ¶ Sed ad p
 mū boz dicitur negando q nō ēē

pōt for. intelligere. et ad pbationē
 negatur ista oia for. intelligit istuz
 terminum non ens put terminus
 est. igitur intelligit quid ille terminus
 nō ens significat. sufficit enim q in
 telligatur quid aut que aut per quē
 modum significat. unde ad hoc q il
 le terminus non ens intelligatur nō
 requiritur q intelligatur quid aut
 que significet sed sufficit q intelli
 gitur per quē moduz significet. aligz
 est tū terminus qui sic intelligitur q
 nō solum qualiter significet sed qd
 significet intelligitur ut est terminus
 p aliquo supponens. ¶ De terminis
 aut p nullo supponere potentibus
 respectu alienis uerbi illud non re
 quiritur cuiusmodi sunt tales ter
 mini non intellectum. non intelli
 gibile. nō imitabile. nō ens falsuz.
 per hoc etiam dicitur q ille termi
 non intellectum non significat non
 intellectum put est ruz nomen cō
 posituz cuius partes non significat
 separate. nec ista non intellectum est
 intellectum significat non intellectū
 et intellectum quia illud nō pōt in
 telligi quis illa intelligatur. Et ad
 aliam formam quando arguitur q
 hec ppō buba est uox non significa
 tū et dicitur q illa non est ppō
 ēē id quod ponitur p subiecto non
 est pars orationis. omnis autem p
 positio debet consistere ex nomine et
 uerbo uel equivalente. ¶ Ad ultimaz
 formam dicitur q hanc ppōnez tu
 non es significare te non esse pōt in
 telligi dupliciter. in modo q hec
 tu non es significat te non esse id. q

hec te esse privative significet seu ne
gative significet. et illo modo qui sa
tis est ipsorum. conceditur quod hec
tu non es significat te non esse quia
ista tu non es te esse privative signi
ficat aut te esse privative dat. intelli
gere. et ita conceditur. ¶ Alio modo
potest intelligi quod hec tu non es signifi
cet te non esse. rem que intelligitur
esse te non esse hec propositio tu non es
significat. et ille modus est impossibi
lis. frequenter tamen procedimus quod
hec tu non es significat te non esse
ubi argumenta presentem difficul
tatem non exigant vel ad primum
sensum pro improprio derelictum.
et ita negatur quod hec non intelligibi
le est significet non intelligibile esse
et hec tu differat a te significet te dif
ferre a te. ¶ Ex istis iam acceptis.
inferamus quod quicumque proponit da
ta a firmatibus sive vera sive falsa quod
aliqua taliter esse significet precise sic
est illa significat. quod sic arguitur quod
hec propositio autem est precise sicut est
significat quia sicut est illa significat
et non aliter quam sicut est illa signifi
cat igitur et. propositio et. et autem ar
guitur quod autem esse illa significat
et autem esse est sicut est vel est ut
saltem intelligitur esse sicut est. igitur
sicut est illa significat. propositio et. exponit
tote. sic enim debet sumi. b. quia
hoc verbum significat extendit se ex
parte post usque in ea quod intelligant
quod b. sic probatur quod autem esse erit
possibiliter esse et vere esse sicut est
vel intelligitur esse vere esse vel pos
sibiliter esse sicut est igitur et. Sed

b. principalis argumenti arguitur
scilicet quod non aliter quam sicut est illa si
gnificat. quia non aliter quam taliter quod
liter est illa significat quia precise pos
sibiliter esse per illam intelligitur aut
significatur et precise possibiliter esse
est igitur non aliter quam sicut est illa si
gnificat. sequitur igitur quod precise si
cut est illa autem est significat. et sic
arguitur de illa ita etiam arguitur
de ista ad id fuit et de quacunque ali
a affirmativa que aliquantulum esse si
gnificat. ¶ Item generaliter argui
tur pro conclusionem non aliquantulum
esse potest per aliquam propositio signi
ficari quoniam aliquid taliter esse sit vel
sequitur ex premissis primis igitur
precise taliter esse qualiter esse est
sen precise ita esse sicut est aliqua pro
positio significat quicumque datur
que aliquantulum esse significet. Ex qua
conclusionem sequitur istam etiam non
valere precise sicut est ista propositio
significat. igitur hec propositio
est vera. propositio etiam istam non valere
hec propositio sicut est principaliter
significat igitur ista est vera. propositio quia
ista autem est. et ista adam est prin
cipaliter sicut est significat quia ad id
esse ista principaliter significat. et ad id
esse fuit taliter esse qualiter esse est
sen ita esse qualiter est fuit quoniam non
fuit illud quod est igitur et. Et per idem
noscedur istam etiam non valere ita
est totaliter sicut ista propositio si
gnificat adam est igitur hec propositio
est vera quia autem est verum eo
quod te esse ita esse est qualiter esse si
gnificatur per illam et sicut verum est.

q̄ tu es talis homo qualis homo
p̄t e se aīēp̄as quia tu es aliqua
homo et talis potest eē aīēp̄as ita
uerum est q̄ tu es talis homo qualis
homo fuit a iam quia tu es aliqua.
lis hō et talis homo fuit a iam. **S**
quitur preterea istam dīāz non ua
lere. q̄tercūq̄ ista p̄p̄ō significat
ita est. igitur hec p̄p̄ō est uera. p̄z q̄
ista p̄p̄ō chimera est ut queuis alia
que aliquatiter eē significat q̄tercū
q̄z significat ita est. p̄z q̄z aliquatit
qualiter illa significat est. et non est
aliquatiter qualiter illa significat q̄
taliter sit igitur ita. p̄z dīā ista et p̄
ma pars aīēis quia chimera esse
illa significat et chimera eē potest
intelligi possibiliter eē et uere eē. q̄l
ter eē est. igitur sequitur q̄ taliter e
qualiter eē ista significat. et per idēz
p̄z b̄. **Q**uem ista conclusio uera eē
de uirtute sermonis et non solum de
uirtute intentionis eo q̄ nullus ter
minus in ea ampliatur sicut ista est
uera quicquid hec homo est asinus
significat est. et omne qd̄ hec homo
est asinus significat est qm̄ aīē ill.
relatiui qd̄ supponit non ampliati
ue quia nunq̄ supponit relatiuum
magis ample q̄ sunt aīē supponat
sicut ostensum est cum de relatiuis
grammaticalibus ageretur ideo sup
ponūt illi termini solum pro eo uel
pro his qd̄ que est uel sunt. Et licet
omne significatum alicuius proposi
tionis sit tamen aliquid qd̄ non est
significatur per aliquam proposicio
nem et per aliquem terminum. Ex
quo patet istam formam non uale

re hec propositio aequatē sicut est
significat. igitur hec propositio est
uera p̄z quia illa aīēp̄stus est ade
quate sicut est significat sicut patet
ex dictis. **S**ed forte arguitur pro
bando q̄ ista propositio chimera
est non precise possibiliter eē signi
ficat. quia impossibiliter eē illa signi
ficat. et etiam impossibile eē illa si
gnificat. igitur non precise possibi
ter eē et possibile eē illa significat. ar
guitur antecedens quia chimera
eē illa significat. et chimera eē po
test intelligi impossibile eē igitur ita.
Sed huic dicitur q̄ precise possibi
le eē illa significat. et precise possibi
ter eē quia tantum id qd̄ potest in
telligi eē possibiliter eē et possibile
eē illa significat. igitur precise possi
biliter eē et possibile eē illa signifi
cat. tenet consequens sicut sequitur
precise qd̄ potest eē currens potest
currere igitur precise currens pōt
currere. Ad formam igitur negatur
assumptum q̄ impossibile eē potest
intelligi et negatur consequentia il
lud concludens. **Q**uem concludit
ex his dictis istam dīāz non ualere
possibile est ita eē sicut hec p̄p̄ō p̄
cipaliter significat. igitur hec p̄p̄ō e
possibilis et sicut hec p̄p̄ō principa
liter significat possibile est eē igitur ita.
p̄p̄ō est possibilis. utriusq̄ enim dīē
aīē est ueruz de ista p̄p̄ōne hoc in
stans est demonstrato instāt p̄terito
tate enim eē q̄ter p̄ illaz principalit
significat hoc instās est non solum
est possibile eē s̄ est neq̄ etiā q̄ om
ne ens esse est taliter esse qualiter

esse significatur per illam aut patet
per predicta. 7 ideo de nulla propo-
sitione est verum qd impossibile est
ita esse sicut significatur per illam
aut sicut significatur per illam im-
possibile est esse. quia quacumque
propositione data que aliquati-
ter esse significat solum taliter esse
sicut possibile est esse significat. Et
sicut iste forme non valent ita non
valent iste sicut hec propositio signi-
ficat necesse est esse igitur hec pro-
positio est necessaria. quia ita sicut hec
propositio significat antepositus est
necesse est esse quia deus necesse est
esse 7 deum esse est ita seu taliter est
sicut illa significat igitur nec sequi-
tur necesse est ita esse sicut hec pro-
positio significat. igitur ista propositio est
necessaria. Adverbia tamen ca-
piendo terminum modales 7 expo-
nibiliter bene sequitur necesse est ita
esse sicut hec propositio significat
igitur hec propositio est necessaria. aut
enim est impossibile. quia quacumque
propositio data que aliquatiter esse si-
gnificat contingens ita est sicut illa
significat. Et sicut iste forme non va-
lent sic non valent iste sicut hec pro-
positio principaliter significat. Con-
tingens est esse. igitur hec propositio est
contingens distinguendo contingens
possibile. Item principaliter si-
gnificatur ex dictis qd quacumque propositio
ne data non aliter qd taliter qualiter
est illa significat illud p3 ex prima
conclusionem. 7 ex hec qd non aliter esse
potest intelligi qd taliter esse qualiter
esse est. igitur nec potest significari

aliter qd taliter qualiter est. 7 ideo
non aliter qd sicut est potest aliqua
propositio significari. Et ex illo pa-
tet istam consequentiam non valere
ista propositio est falsa igitur aliter
qd sicut est illa significat. adveniēdo
tamen qd quia nulla propositio al-
ter qd sicut est significat aliqua tamē
propositio aliter qd est significat. quia
illa antepositus est aliter esse qd est
qd est significat quia antepositum
esse illa significat 7 antepositum est
est aliter esse qd esse qd est igitur ita
Unde sicut differunt ille propositio
ita alius homo qd homo qd est erit
7 alius homo qd talis homo qualis
homo est erit ita differunt iste ali-
ud qd sicut est hec propositio signi-
ficat 7 aliud qd est hec propositio si-
gnificat. 7 ita etiam differunt sue co-
tradictorie. Unde ista negatio non
aliter qd sicut est hec propositio si-
gnificat sequens est ex illa vera pre-
est sicut est hec propositio signifi-
cat. 7 illa non est sequens ex illa nō
aliter qd est illa propositio signifi-
cat. Et causa est quia in una nega-
tione aliter substantie 7 in alia ne-
gatur aliter similitudinis 7 taliter
tis. qd autem propositiones ille dif-
ferant alius homo qd homo qui est
erit. 7 alius homo qd talis homo
qualis homo est erit potest quia una
est vera. talia impossibilia. antepri-
stus enim erit alius homo qd homo
qui est. ponatur enim qd antepri-
stus simul erit cum quolibet homi-
ne qd 7 qd ipse differat ab homine qd
qd tamē hō sit 7 qd anteprius erit

homo et non erit ipse talis homo quod
 talis homo non est contradictio est. Et si for
 te arguitur quod ista propositio deus est
 aliter quam est hic iustificat quia aliter est
 quam illa significat igitur aliter quam est ista
 significat. et sicut arguitur de ista ita
 arguitur de omni vera de presenti
 affirmativa sine termino ampliationis
 quia falsum et probatur assumptum
 quia celum moveri est aliter quam illa
 significat. Sed hinc dicitur negan
 do illam omnem aliter est quam illa signi
 ficat igitur aliter quam est illa signifi
 cat. Adhuc concluditur quod nulla pro
 positio sicut non est significat aut si
 significare potest per quia bene sequi
 tur predicte sicut est hec propositio si
 significat quicquid dicitur igitur non
 sicut non est hec propositio signifi
 cat per omnem satis cum antea. Contra
 quam conclusio tenet forte arguitur
 quia antipsum esse hec antipsum est si
 significat. et antipsum esse potest esse
 sicut non est igitur sicut non est illa
 significat. Sed hinc dicitur quod ante
 ipsum esse non potest esse sicut non
 est neque potest esse quod antepsum
 esse sic sicut non est. si enim antipsum
 esse posset esse aliquo qualiter qualiter
 non est tunc antipsum esse posset esse
 aliter et taliter non est. Omnia ista in
 istis terminis per sicut sequitur ante
 ipsum potest esse aliquis homo qualis
 homo non est igitur antepsum potest
 esse aliquis homo et talis non est.
 sed illud omnia est falsum pro secunda
 parte. secunda enim est falsa talis ho
 mo non est quia omne taliter esse quod
 taliter esse potest esse est aliquo aliter et

taliter est. Item illa est vera ante
 ipsum esse potest esse aliquo aliter et
 taliter est. Sed ex illa parte illius
 copulativae sequitur contradictorium
 secunde partis prime copulativae scilicet
 licet taliter non est igitur illa
 est falsa. per omnia et minor arguitur
 quia bene sequitur antepsum esse
 potest esse aliquo aliter et taliter est
 igitur antepsum esse potest esse
 aliquo aliter et omne taliter est tenet
 omnia illa et prima pars omnia sequi
 tur ex prima parte affirmativa et secunda
 ex secunda igitur totum omnia sequi
 tur ex toto antecedente patet omnia et
 maior et minor etiam per istam re
 gulam quolibet propositio indefini
 ta de secundo adiacente de presenti
 sine termino ampliationis infert hanc
 universalem. sicut sequitur aliquis
 homo est igitur quilibet homo est.
 aliquis homo non est igitur nullus
 homo est. Et si arguitur quod antipsum
 potest esse aliquis homo qualis homo non
 est quia antipsum potest esse homo qui
 non est igitur antipsum potest esse aliquis homo
 qualis homo non est. negat omnia quia ante
 li qui non supponit et in ante li qui
 supponit quod non solum supponit li qui
 pro illo pro quo supponit. tamen
 antecedens sed etiam pro tali. sed pro
 negatulo. preterea sequitur quod omne
 significat unus contradictorium
 est si significat aliterius. et quicquid li
 significatur per unum significatur per
 aliud. patet aliud ex ultima et penul
 tima suppositione quia si aliquid
 esset significatum vane quod non
 esset significatum aliterius hoc esset

hominem esse non hominem non si
gnificat, p. 3. oia. 1. b. quia boie n
esse non homines non potest intel
ligi esse verum ens igitur re. quicqd
enim potest intelligi potest intelligi esse
verum, sed quicquid potest significari
potest intelligi esse ens 1. verum igitur
quicqd potest significari potest intelligi
esse ens 1. verum. se. l. homines esse no
boiem potest significari potest intelligi p
primam rationem igitur potest intelli
gi. oia. est fallax igitur. **T**er. ter
tio sic hec copulativa tu es 1. tu no. n
es est propositio que non aliquo modo
esse significat igitur re. arguitur. a. n.
quia te esse 1. te non esse non potest in
tellectus concipere simul nec aliud si
gnificatum. ita significat igitur non
aliquo modo esse illa significat. p. 3. oia. 1.
probat. a. is quia si te esse 1. te non
est intellectus possit simul comprehen
dere potest per idem cuiuslibet. oia. co
tra dictorium. oia. intelligere. cum
ante qd. falum est igitur re. **P**ro
tu. tu arguitur quia. propositio est oratio
verum vel fallax significans vel vere
vel false significans igitur oia. propositio
aliquo modo esse vere vel false significat.
Ad qd. dubit. dicitur. oia. de. de. 1.
do q. non q. 3. propositio aliquo modo esse si
gnificat. quia ista 1. illa 1. multe alie
ho. est asinus differens ab hoie est
ho. est propositio q. non aliquo modo esse signi
ficat sicut etia. nullus est significatus
illius homo est asinus q. nec boiem
esse a. inus est significatus. illoz. triu.
terminoz. qui sunt ista. propositio ho. est asi
nus ne. 3. boiem esse est significatus
illius ho. est asinus? q. si boiez. et. esse.

significatus illoz. triu. terminorum
homo est asinus p. l. sem. etia. esse
significatum quorūz. triu. terminoz.
quoz. nullus esset li. homo 1. sic ist.
termini li. ho. li. est 1. li. chimera. ho
minē esse habere p. significatio. oia.
fallax q. solus. duoz. illud est signi
ficatus. s. istius termini ho. 1. ist. ter
mini est. **S**ed. oia. illud forte a. p.
bando q. illa ho. est asinus aliquo modo
esse significat. 1. boiez. esse significat
quia ista ho. est asinus boiez. esse ali
quod significat igitur boiez. esse signi
ficat. p. 3. oia. q. si intellectus potest ho
mines esse asinus apprehendere potest
boiem esse asinus intelligere 1. boiez.
esse 1. co. tra. **I**tem hec propositio
homo est asinus quicqd. ad. illam se
quitur significat. sed boiem esse. ad.
eam sequitur. igitur homines esse si
gnificat. **S**ed. ad. primum dicitur ne
gando a. is. huius. oia. boiez. esse asi
num ista homo est asinus significat.
igitur homines esse ista significat.
Dicitur. eni. q. intellectus non potest ve
re intelligere aliquaz. rez. esse aliam
ab illa re que iaz. est. 1. ideo non ho
minem esse asinum illa homo est asi
nus significat. capere enim volumus
illos terminos vere substantialiter. **E**t
si arguitur q. homines esse asinum
illa significat q. intellectus si. l. a. intel
ligit igit. quicqd. ista. f. a. intellect. in
telligit. ho. negando. oia. ista. eiz. ni
hil. f. a. quia ista multa significet que
non sunt nec esse possunt vnu. signi
ficatum. **A**d. aliam formam dicitur
negando. a. is. s. q. omnis. propositio
significat quicquid. ad. eam sequitur.

non enim est illud verum sic de uir-
tute sermonis nec de uirtute intenti-
onis quia nihil sequitur ad propositio-
nem nisi propositio nec est verum quod
propositio significat cuiuslibet propositio-
nis significatum ad ipsam sequentis quia ad
ista tu curris sequitur ista deus est
que tamen non significat deum esse
sed ista etiam tu differas a te forma-
liter sequitur te currere. et tunc ista non
significat te currere. aliter enim non
staret solum prima ipso terminis
rum huius propositio cuius oppositum
positum. Item autem nullum signifi-
ficatum significat deus igitur pro tunc
deus non significat illud quod signifi-
cat deus. pro deus et alio etiam de tali
deus homo est non homo igitur hoc
est a se differens ab homine. Sequi-
tur igitur ut iam dicamus quod pro-
positio uera est oratio indicativa pro-
fecta uniuoca adequate per quam in-
tellectus redditur rectus. Propositio
autem falsa est oratio indicativa pro-
fecta uniuoca per quam adequate in-
tellectus non redditur rectus. Pro-
positio possibilis est oratio indicati-
ua perfecta uniuoca per quam intellectu
adequate aut per se contrauertibilem
sic significantem potest reddi uerum de-
falcem posset deducere terminorum
repugnantia. Propositio impossibi-
lis est oratio indicativa perfecta uniu-
oca per quam sic significantem ade-
quate intellectu non potest reddi uerum
nec per se contrauertibilem nec posset
etiam deducere terminorum repugnan-
tia. Propositio contingens est oratio indi-
cativa perfecta uniuoca per quam sic li-

gnificantem adequate intellectus po-
test reddi uerum et etiam reddi falsum
uel per se contrauertibilem posset dedu-
cere terminorum repugnantia. Necessa-
ria autem propositio est oratio indicativa pro-
fecta uniuoca per quam sic significantem
adequate non potest intellectu reddi
falsum per se contrauertibilem posset
deducere terminorum repugnantia
quod dicitur per tales propositiones aliqua
propositio est uera propositio est uerba. propositio
non est. for. non est que sit in mente
for. Dico autem propositionem reddere
intellectum rectum cum per illam con-
stat intellectu affirmatiue rem esse
que est aut negatiue rem non esse quod
non est. uel rem non fuisse que non
fuit uel rem non fore quod non erit et
ita de aliis sicut enim res habet esse
uel fuisse uel fore ita habet cognoscere
affirmatiue aut negatiue. Reddit autem
non rectus intellectus cum non con-
respondet oppositioni ex parte rei
aut non correspondebat aut non con-
respondebit aliquid extra secundum terminis
non propositionis. Sed circa illas propositio-
nes forte arguitur quia illis uariis
sequitur quod nulla propositio uera est propositio
falsa quia nulla est propositio per quam red-
datur intellectus uerum et per quam non
reddatur intellectus uerum. Deus tamen
est falsum quia ponitur quod ista habet
est aliud sic in parte scripta que
forti principaliter significet deum esse
platonem uero principaliter significet
chimera esse. et sequitur quod ista pro-
positio est uera quia est uera forti
quia forti reddit intellectum uerum
et forti subordinatur autem propositio

vera, et ista es sem est ppositio falsa
 quia platonis reddit intellectum no
 verum aut non rectum, quia subor
 natur ei uni ppositio falsi. Ad qd
 dicitur q illa oratio in calu isto, no
 est ppositio, sed est ppositio plures
 significans incedunt deus et ebime
 ram e: si enim si significaret copulati
 ue tunc non foret possibile, si disti
 ctine esset necessaria, sed posito q si
 gnificet incedunt est ppositio plu
 res et non est ppositio vera aut fal
 sa. Ad quod pbandum presupponi
 tur primo q a qualz ppositioe ha
 beat veritabile aut equivaletens ad
 ipsum equivaletens est bonuz argum
 tum. p hoc satis. Et quia supposito
 ne sequitur secunda suppositio q ni
 hil veritabiliter tam ppositioe nisi p
 positio. Quibus acceptis sequitur q
 nulla ppositio plures est ppositio,
 qd sic arguitur quia si aliqua pposi
 tio plures sit ppositio sic gratia ar
 gumet, illa, canis est, et tunc argut
 q illa oia eet bona canis est igitur
 canis latrabilis est, canis martius
 est, canis celestis est, ex oia suppo
 sitione oia est falsum, s. q ista oia
 sit bona quia illius oie nullum
 est oia quia oia aletius oie est
 ppositio verum vel falsum. Sed il
 lud aggregatum non est ppositio
 vera vel falsa, igitur illud aggrega
 tum non est oia illius oie nec illa
 est oia. Item nulla ppositio eq
 ualet nisi ppositioe, sed hec oratio
 canis est equalet illi aggregato qd
 non est ppositio igitur illa oratio si
 est ppositio, oia p et b. ponitur

et p ex suppositione secunda.
 Sed forte o dicit negando secunda
 suppositionem quia dicitur q est fal
 sa ut pot argui capiendos tres tales
 ppositiones deus est, qui p prima
 sic, a, secunda, b, tertia, c, et consi leret
 for, de prima solum, plato de secun
 da, cicero de tertia, et arguitur pri
 q, c, non est ppositio quia equivalet
 aggregato ex a, r, b, quod aggrega
 tum non est ppositio igitur ipsa eq
 ualet non ppositioe, quo dato seq
 uar q illa non est ppositio oia est
 falsum, et oia p secundam suppo
 sitionem. Item, c, significat sicut
 aggregatum ex a, r, b, et illud aggrega
 tum significat incedunt quia ill
 lud aggregatum non est copulativa
 nec disiunctiva nec ordinativa ex eis
 facta, neq illa ppositio diuisione
 tina sit ut ponitur igitur, c, significat
 incedunt igitur est ppositio plures.
 Sed ad primam formam dicitur
 negando maiorem, s. q x, equivalet
 aggregato ex a, r, b, bene equiva
 let, a, p se et etiam, b, sicut iste termi
 nus homo no equivalet huic aggrega
 to hō homo s; nullz illor p se e
 quivalet aliter nulla foret ratio qre
 hoc argumentuz non ualeret homo
 currit, igit hō homo currit, qd tam
 non ualeat neq est oia quia illud
 qd ponitur pro oie est complexus
 negatorum. Ad secundam dicitur
 negando maiorem ad hunc sensum
 scilz q, c, significat incedunt eod
 modo sicut id aggregatum tamen
 de virtute sermonis incedunt sigat
 licet et non stant sed simpliciter

emisse id significat qd id complexus
significat. Ex quo sequitur qd iste nō
sunt ppositioes dīe en his canis
est null? canis est nec iste contradicō
canis non est canis et omis canis est
canis quia non ppositioes. ¶ Item
sequitur qd non valet hoc argumen
tum. hec est oratio pfecta finita uerū
uel falsum determinate significans
uel sicut uerum est esse aut sicut fal
sum est esse. igitur hec est ppositio
p3 quia posito qd hec oratio deus
est significet for. deum esse placet
hominez esse et credat uterq3 il e3
qd ista non significat alicui alteri al
qualiter esse qd sibi tunc illa non est
ppositio quia illa oratio ē^{at} incōdū
cie tantum qd tūc hoc aggregatum
homo est deus est qd non est ppo
tamen est oratio finita pfecta deter
minate uerum uel falsum significans
et sicut etiam uerū est esse aut sicut
falsū est esse significans quia signi
ficat for. deum esse placet uel o ho
minem esse igitur ac. ¶ Item sequi
tur qd non ualet hec forma omnis
canis est fidus celeste est canis igit
celeste fidus est p3 quia illud qd po
nitur pante non est ppo. ¶ Item
sequitur qd subiectum illius omnis
canis est non supponit distributive
quia tunc significaret ista oratio co
pulative et diuete et tunc subiectum
illius canis est supponit determina
te quia tunc significaret distributive
et coniuete. et causa est quia termino
equiuoco non contracto nulla debe
tur suppo sed plures. ¶ Item sequi
tur istam formaz non ualere. a. o. o.

habet subiectum et pācatū et copu
laz principales partes sui. igitur est
ppō categorica. a. est oratio finita
uere uel false significans igitur. a. est
ppō. Sed forte contra hoc arguitur
quia hec oratio canis est ē. cecēda
uel dubitanda uel neganda et nulla
oratio est cecēda dubitanda aut
neganda nisi sit ppo. igitur ista est
ppō. Sed huic dicitur negando mē
dic rem quia aliqua est ppo plures
que est cecēda aliqua neganda et
aliqua dubitanda et aliqua que non
est cecēda neganda nec dubitan
da sed ad illam ppositam est plu
bus responsibus respondendaz.
p3 primo de ista oratione canis est
que equialet pluribus ppositibus
que uerica ppo ē. ppo hie sunt unica
responsione concedende. p3 secundo
de ista oratione non canis est que p
eor dem responsionem est neganda
et p eandem causam et modum aliq
est dubitanda. et aliqua est ppo plu
res ad qu 3 pluribus responsio
est respondendum quia quādo ppo
plures equialet aggregato ex plu
ribus ppositibus quaz una est uera
et aliqua falsa et reliq3 uel la falsis ē
talibus tunc ē3 plures esse resposi
ones. sicut posito qd ista deus est si
gnificet incōiuncte vni deum esse al
teri te non esse alteri regem sedere.
pposita ista tibi deus est. tu debes
responde cecēdo deum esse negā
do te non esse aut itando regem se
dere. qm uero ppo plures equialet
vni aggregato ex plurib3 ppositibus
qru q3 est falsa uel uera aut dubia

una responsio videtur sufficere gra-
tia breuitatis. Ex quibus ultra leg-
tur q nulla ppositio vera est ppo-
falsa quia si sit aliqua sit illa chime-
ra est que significet forti solum q
homo est et non plus. platonem autem
solum q chimera sit quia vel ista si
gnificat sua significata coniuncte aut
inconiuncte si inconiuncte tunc est p-
positio plures. p hoc etiam dicitur p-
positio plures quia significat plura
significata diuersa inconiuncte et ideo
quia equiualeat illi aggregato. homo
est chimera est. qd non est ppositio
ideo non est ppositio. Sed uero signi-
ficat sua significata coniuncte uel di-
stincte copulatiue aut disiunctiue. si dis-
tincte tunc cum altera pars istius disti-
ctiue cui equiualeat sit uera simpliciter
et non falsa ita etiam ista oratio est
uera et non falsa. si autem equiualeat
copulatiue sequitur istam fore falsam
quia copulatiue simpliciter false eg-
ualet. **S**ed forte dicit q in isto
casu ista homo est significat sua si-
gnificata inconiuncte nec sequitur ex
isto q ista sit ppositio plures quia
ad hoc q ista foret ppositio plures
oportet ut forte dicit q ista sua si-
gnificata respectu eiusdem inconiun-
cte significaret. sed istius ppositio
homo est in casu dato nullus intelli-
git sua significata inconiuncte nec etiam
coniuncte. Contra quia reponit
arguitur primo quia vel illa homo
est equiualeat illis duabus simul in-
coniuncte aut cuilibet istarum de p-
se. **S**i aggregato simul ex illis. dua-
bus tunc non est ista ppositio un-

superius est ostensum quia tunc ex
uero sequitur non uerum et non ue-
rum conuerteretur cum uero nec cui-
libet istarum de per se quia sit ista
homo est. a. b. ista chimera est. et
rum illa homo est tunc ab. a. ad ab
ualet una tanquam a conuertibili ad co-
uertibile. et etiam ex. b. sequitur. et
per omnia illa una est b. a. homo est
sui risibile est igitur chimera est
sit enim. b. ista risibile est et erit argu-
mentum clarum consequens est falsum
quod illud consequens est impertinens
illi antecedenti aut saltem repugnans
Item contradictio est q. a. equi-
ualet. b. et a. plus ualet q. b. qd tam-
ex ista responsione sequitur. **I**tem
ponatur q for. per istam homo est
asinus apprehendat deum esse. pla-
to uero apprehendat per istam in-
coniuncte te esse hominem esse. et se-
quitur ex ista responsione q ista p-
positio est ppositio forti. platonem
autem non. **S**ed est ppositio plu-
res sed patet q ista homo est asinus
non equiualeat illi deus est quia tunc
deus est equiualeat illi aggregato
tu es homo est. quia quicumque due
propositiones diuersimodum equiualeat uni
tertie equiualeat inter se. **I**tem de
simpliciter equiualentibus idem est
iudicium quo ad uerum uel falsum
igitur si penitus conuertibile cum
a. non est uerum. neque. a. est uerum
autem simpliciter non equiualerent
a. et b. inueniuntur. **S**ed forte contra
istam positionem arguitur quia po-
natur q ista homo est asinus que-
rit. a. sic scripta in pariete que forti-

significet chimeras esse platoni uero
deum esse. et per tunc istam propositionem
fore ueram et falsam homo est asinus
quoniam fortiter principaliter significat chi-
meras esse. igitur fortiter est impossibi-
le. et ista eadem est propositio uera et
necessaria quia platoni significat de-
um esse igitur platoni est uera et ne-
cessaria. quo dato concluditur quod propositio
uera est propositio falsa et propositio plu-
res est propositio. **Item** sequitur ex
illa responsione quod ex solo uisu posset
facere quod una propositio desineret esse
propositio et quis uiderent mille ho-
mines unam propositionem posset
in solo uisu facere quod illi non uideret
illam propositionem nec aliquam pro-
positionem nec illa remaneret propositio
omnis falsum et arguitur omnia posita quod
ista deus est uideatur a mille hominibus
que illis significet deum esse solum
et tu de nouo ueniens per illam uisum
apprehendas hominem esse et per istam
fore propositiones plures et per omnia ista non
manet propositio quod fuit probandum. **Item**
frustra foret repta fallacia amphi-
bologie et equiuocationis quia nullum
argumentum peccaret secundum aliquod istud
quia nullum est argumentum cuius sensus
sine omni sit de terminis equiuocis quia
nullum tale esset propositio. **Item** plius
sequitur quod quacumque propositione pro-
posita foret dubitandum an sit ista
propositio quia dubitandum esset an ista si-
gnificaret alicui alteri aliter quam illi cui
ponitur omnis tamen est falsum quia
per idem isto modo periret omnis dis-
putatio inter arguentem et respon-
dentem. **Ad** hoc sequitur quod possum

facere solummodo te sedentem pro-
positionem necessariam male respō-
dere et quis scias unam propositionem ne-
cessariam adhuc possum facere te ne-
scire illam. imo deus scit unam pro-
positionem necessariam et ipsa conserua-
ta possum facere quod deus nesciat illam
iste uisus patet ex dictis. **Pro** pō-
tius intelligatur quod impossibile est quod
una propositio habeat plura significa-
ta principalia sic intelligendo quod im-
possibile est quod una propositio prin-
cipaliter significet unum deum esse alteri
principaliter significet hominem esse
et principaliter significet totalem si-
gnificationem distinguendo totalem
contra partialem et ideo si uni prin-
cipaliter significat deum esse et alte-
ri hominem esse data propositio
neutri significat principaliter tamen
ambobus simul significat principa-
liter deum esse hominem esse incon-
tunctum. **Et** tunc ad argumentum pri-
mum dicitur non admittendo casum
quia sensus inuenit quod multis modis di-
uersis ista propositio principaliter si-
gnificat et diuersa quod non admittit
quia non est possibile quod aliqua pro-
positio habeat diuersa significata et
plura significata principalia. **Sed**
forte contra illam responsionem ar-
guitur probando quod illa homo est
asinus principaliter significat deum
esse in isto casu quia plato principa-
liter apprehendit deum esse. sed qua-
litercunque apprehendit taliter et
ista significat igitur principaliter ista
significat platoni deum esse et non
aliter quam deum esse igitur significat

tionis fiat illud omnis canis currit.
aliquis canis est celestis igitur ali-
quis canis celestis currit. propter hoc eis
non valet argumentum quia si canis
capitur equivoce in premis. in
mentalibus tamen terminis non ca-
dit hec diversitas quia nullum equi-
vorum equivoce est in mente p[er]
hoc enim differunt partes oratio-
nis vocalis aut scripte univoce ab e-
quivocis equivocationibus quia que-
libet pars univoca subordinatur
aliqui mentali scilicet s[em]per nomina equi-
voca enim dico vocalia aut scripta q[ui]
nulli parti orationis subordinantur
aut termino sed pluribus simul. et si
non concedam tales terminos equi-
vocos posse contrahi ad univoce su-
mitur non esset aliqua istarum ora-
tionum propositio canis celestis cur-
rit. canis latrabilis currit. quia in eo
suscite unamqueq[ue] illarum signifi-
cater. **T**ercio illa canis est n[on] equi-
vocalet pluribus propositionibus ne-
q[ue] ad ipsam posset dari aliqua una
responsio neq[ue] aliqua istarum fo-
ret propositio. canis marinus est. ca-
nis celestis est. canis latrabilis est.
cuius oppositum sentit Aristoteles.
Nextem omnino concluditur argu-
mentum factum q[uod] Frustra forent re-
parte iste fallacia. **E**st igitur conclu-
dendum q[uod] intellectus et voluntas
beatus sine fomento alio p[oss]it equi-
vorum terminum univoce sumere.
Sed contra istam repositione fore
arguitur q[uod] ista est vera omne animal
est homo per istam regulam sapienti[us]
allegaram quia per istam regulam

predicatur debet contrahere subiectum
ad supponendum soluz p illis aial
bus que sunt homines. ¶ **¶** Si sequi
tur q non ualeat oia ista canis e cur
rens igitur canis est; et tener oia i
quia ibi at a tertio adiacente ad fz
adiacens affirmatiue. ¶ **¶** Adhuc no
ualeret ista canis est currens igitur
currens est canis qd falsuz est quia
ibi at a conuersa ad conuertentem.
¶ **¶** Sed ad primum negatur oia cum
infertur illam fore ueram oie aial
est homo p regulam allegatam qd
ista non plus ponit nisi q intellectus
aut uoluntas comprehendere debet
subiectum p significatis quibus co
uenit predicatum cum subiectum fue
rit terminus equiuocus predicatum
uero terminus uniuocus. ¶ **¶** Secundu
multos istud etiam debet facere cu
subiectum fuerit terminus prime in
tentionis non determinatus predi
catum uero terminus scde intentio
nis uel impositionis qd utrum sit
ueq ante est discussum. s. in illa oie
aial est homo non sunt termini hu
iusmodi uere ideo intellectus illud
non facere debet de talibus propo
sitionibus quibus possit illud facere.
¶ **¶** Ad aliam formam negatur q illa
oia sit bona canis est currens igitur
canis est sed solum sequitur igitur
canis latrabilis est. ¶ **¶** Et ad regulam
dicitur q illa non est uniuersalis s. l
lit enim in terminis negatiuis et eg
uocis cum ditione includente uim
negationis sicut in excussus non se
quitur tantuz animal est homo igitur
tantum aial est. ¶ **¶** Ad aliam negatur

q ibi arguitur a conuersa ad conuer
tentem neqz pot illa ouerti in pro
priis terminis. ¶ **¶** sicut iam dictum
est de fallacia equiuocationis ita di
cendum est de illa amphibologie q
non differt a fallacia equiuocationis
quo ad modum respondendi sed in
hoc q argumentum peccans fm fal
laciay equiuocationis peccat pp ter
mini multipliciter argumetu aut
peccans fm fallaciay amphibologie
peccat fm multipliciter constructi
onis quia pot unus terminus ostriui
a parte ante aut a parte post sicut
in ista omnis homo albus est pot
oistriui li albus a parte subiecti uel a
parte predicati. ¶ **¶** si simul tenetur a
parte subiecti uel a parte predicati
ita q habeat significata incoiuncte
tunc non est illa oratio propositio;
¶ **¶** sic dicendum est de ista omnis ho
est bo ¶ **¶** sic de aliis posito q signifi
cet ordine recto et non ordine retro
grado. ¶ **¶** Ad aliam formam deditur q
multis pponibus uocalibz aut scri
ptis positis dubitandum est an sint
ppones scdm rei ueritatem an pro
positiones plures. ¶ **¶** ita accipiendu
est ut in pluribus. uerutamen dispu
tantes de alia materia non stant in
terminis p hac materia aliaz inqu
rentes. frequenter tamen gratia bre
uitatis per multa falsa transimus ut
ad dubiuz ppositu ptinamus. ¶ **¶** Ad
ultima di q infertur etiaz de deo
dato q deus sciat aliquaz ppones.

¶ **¶** Explicit tractatus de ueritate et
falsitate. sive de taliter et qualiter.

De terminis privatis.

Dicemus incipientes primo quod si pro aliquo uere et affirmative verificatur aliquis terminus ille terminus illud significat pro quo verificatur ut in illa forma est hoc si homo affirmative verificatur de li forma pro re que est forma si homo sortem significat per hoc. Item accipitur quod terminus mentalis aliquam rem uel aliquas res significans naturaliter non plura significat uno tempore, quod alio nec plura significat in mente unus quod in mente alterius sic intelligitur de quod per illum terminum hoc in intellectu forma existentem non plura comprehendit forma aut plura comprehendere potest quod plato per illum terminum homo in suo intellectu existentem per quia aliter non conuerteretur ille due, hoc currit, hoc currit, quia una esset in mente sortis et alia in mente platonis. Ex quibus potest patere quod talis terminus homo significat hominem et quilibet hominem significat, per prima pars, et secunda arguitur quia pro quolibet homine verificatur si homo affirmative in ista homo intelligitur quilibet hominem significat. Et per ex prima suppositione. Ex quo sequitur quod iste terminus homo infinitos homines significat quia per infinitis verificatur in ista homo intelligitur. Et ex isto ultimo concluditur quod non plura significat genus quod species sic quod iste terminus animal non plura significat quod ille terminus homo qui uterque infinita significat. Et si forma

te arguitur contra ponendo quod forma habeat in suo conceptu istum terminum homo et non consideret ipse de platone aut cicerone et sequitur quod iste terminus homo non quilibet hominem sorti significat, quia non quilibet hominem per illum terminum homo apprehendit forma eo quod non de quolibet homine considerat. Sed huic dicitur negando quod non quilibet hominem per illum terminum homo apprehendit sed per illum terminum homo quilibet hominem apprehendit et cognoscit et de quolibet homine considerat. Quia non considerat de sorte aut de platone, sed de sorte et de platone considerat, sicut per illum terminum transcedentes eis in intellectu habitum quodlibet ens cognoscit notitia communis et non potest iste terminus ens haberi in mente quin ab illo habente de quolibet ente consideretur. Sed quod nunc iste terminus homo significet hominem principaliter nullum tamen est principale significatum istius termini homo nisi ponamus hominem communem siue separatim aut insensibilem positum qui est species speculativa quam speciem ad extra nunc non sequimur pro logica quia ad aliam metaphysicam spectat sed speciem ponimus in intellectu uoce aut scripto sicut etiam putauit Aristoteles. Et ultra aduertendum quod iste terminus homo non significat risibile nec animal nec aliquid de uirtute sermonis quod multa animalia significet, patet hoc ex appellatione, frequenter tamen oppositum credimus

ubi non erigitur difficultas de ap-
pelatione rationis. Et sicut investi-
gatur est de significato huius cathe-
gorematis homo ita de quolibet
alio cathegoremate substantiali vel
accidentali requirendum. **U**trum autem
omne significatur alicuius termini sit
substantia aut qualitas ita quod cuius-
libet termini de aliquo predicamen-
to significatum sit significatur alicuius
termini de predicamento qua-
litaris aut substantie vel quodlibet
predicamentum sic suum significa-
tum habeat quod ipsum non sit signifi-
catum alicuius alterius predica-
menti saltem secundum abstracta
vel concreta non intendimus in
presenti investigare quia nimis
prolixum esset et alibi investigabi-
tur. **S**ed signorum que sunt in mea-
thegoremata nulla sunt significa-
ta et illius termini omnis nullus et
sicut sunt propositiones omnivoces et
multa adverbia que nihil significant.
Et si arguitur quod ipsa sunt signa igitur
habent significata vel aliqua si-
gnificant vel aliquid est significabile per
ipsa aut aliquod ipsorum sine nova
impositione, negatur consequentia sed
bene sequitur hoc est signum igitur
aliquid vel aliquis vel per aliquem
modum significat puta per se statim
aut adiacentis vel contingentis aut
occurum casuales imperfectum ad casus
se reducendum, hoc totum patet de
intentione grammaticae. **S**ed inci-
dit dubium utrum terminus prius
terminus vel infinitus precise idem sit

significet quod terminus sibi oppositus
pro quo dubio sit prima suppositio.
Terminus vocalis aut scriptus est
incomplexus sicut talis terminus non
homo. per hoc quia non aliter posuit
sed Aristoteles in diffinitione nomi-
nis illam particulam finitam cum di-
xit nomen est vox significativa ad
placitum finita et cum superflua fu-
isset illa particula cum partes eius
significent separate. **I**tem de nul-
lo verificaretur aut predicaretur ter-
minus infinitus cum negatio non
sit pars extremi, consequens falsum
quia de quolibet dicitur alterum con-
tradictoriorum igitur et. **I**tem
hec non foret congrua tu es non hoc
quia ibi foret adverbium negans
vel verbum vel participium ad quod
dependet ideo foret ibi terminus
dependens sine suo termino, nullus
enim nomen determinat adverbium
et ideo hoc adverbium non tantum
infinitum aut negativum nullam oratio-
nem facit coniunctum cum isto ter-
mino homo quia oratio est conge-
ries dictionum actissime ordinata-
rum, ille autem due dictiones invicem
nullam actitudinem habent nec secun-
dum modos propositionis nec secun-
dum modos similitudinis. **I**tem
accipitur quod terminus infinitus vo-
calis quilibet subordinatur alicui ter-
mino simplici mentali quia si subor-
dinaretur alicui orationi aut alicui
complexo et quodlibet illorum de
per se puta hoc complexum vocale

non homo ut hoc incomplexus homo, si enim iste terminus uocalis non homo incomplexus alicui termino complexo subordinetur non uidetur cui nisi huic complexo non homo.

Item quilibet pars orationis nominalis aut scripta saltem yntus ea subordinatur alicui parti orationis mentalis, patet hoc quia uoces sunt note earum que sunt in anima passionum. Et ex hoc patet quod uoces aut scripta non sunt partes orationis nisi ex modis suis significandi qui modi accipiuntur ex modis suis intelligendi ut patet ex grammatica ideo quilibet pars orationis uocalis aut scripte subordinatur alicui parti orationis mentali.

Quarto accipitur quod quilibet conceptus mentalis est simplex ita quod nulla est pars orationis in mente quod sit composita quia tunc partes orationis significare it separate. si enim sit aliquis conceptus compositus ex a, b, c. conceptibus tunc a, b, c. conceptus etiam sunt mentales naturaliter significantes aliquid cum non possint cadere a suis significationibus ipsis manentibus significatis scilicet quod significant in compositione illud quod ante compositionem significabant sequitur quod illius compositi partes significant separate consequens falsum, et ideo concluditur quod figura composita uel decomposita non continetur in mentalibus sed solum in uocalibus uel scri-

ptis, sicut sunt alie multe passiones grammaticales puta coniunctiones et declarationes et genus deponens, et huiusmodi solum conueniunt in uocalibus aut scriptis. **A**ltimo adiungitur quod omnis intentio mentalis aliquam uel aliquas res significat quam uel quas naturaliter significat, et hoc est quod antiqui dixerunt quod omnis intentio simplex est uera et ueram rem uel ueras res significat aliter enim non esset intentio similitudo naturalis, quod dictum debet intelligi de intentione simplici categorematica eo quod multe sunt partes orationis nihil significantes. **E**x quibus ita acceptis concluditur quod si ille terminus uocalis aut scriptus infinitus non ens subordinatur alicui intentioni subordinatur simplici intentioni, patet hoc quia iste terminus uocalis non ens est incomplexus si ille terminus infinitus ex prima suppositione, et quilibet talis subordinatur alicui simplici intentioni, et ideo si subordinatur alicui mentali subordinatur alicui intentioni simplici, et tunc ultra concluditur quod nulla est intentio cui subordinatur iste terminus non ens quia si aliqua foret illa foret intentio simplex que foret naturalis similitudo aliquam ueram rem representans per certam suppositionem sed nulla est res ad extra cuius iste terminus non ens sit naturalis similitudo.

nec aliquas res naturaliter repñtat
 igitur nequa si aliquas res repñta
 ret p aliqua tali respectu illius ver
 bi tunc posset supponere cum sic ea
 theorema. Sed forte pro isto di
 citur q iste terminus non ens omne
 ens priuative significat. Sed contra
 sequitur tunc q illud cõplexum nõ
 ens in quo li non tenetur negative
 cum isto cõplexo non ens infinito
 conuerteretur quia de directo cõ
 ens priuative significat quia li non
 negative significat omnis est falsus. qz
 iste terminus in ista oratio non con
 uertuntur. et tenet omnia quia idem eo
 dem modo significant. Item p
 illud iste terminus nõ for. solu for.
 significat omnis falsus quia li non for.
 alinum significat igitur non solum
 sortem significat. patz consequentia
 et arguitur antecedens quia in illa p
 positione alinus est nõ for. p alio
 supponit iste terminus non for. et af
 firmatue verificatur de alino igitur
 alinum significat pz omnia quia non
 supponit terminus p aliquo qd nõ
 significat. Sed forte dicitur negan
 do illam omnia iste terminus for. al
 num significat igitur non solu for
 rez significat. dicitur enim forte q
 iste terminus nõ for. nõ significat nõ
 forte nec nõ forte significat imo tñ
 forte significat quous alinum signifi
 cat eo q forte dicitur q alinus pñt
 intelligi esse non for. Sed ista res
 pñtio non est ad ppositum quia
 ista ampliatione deposita perit illa
 responsio. et ad hanc reprobendam
 requiritur q homo potest intelligi

esse alinus sic intelligendo q illa res
 que ita sit homo possit esse illa res
 que tam differt ab homine qd dif
 ficile esset probare cum nihil possit
 intelligi esse aliud q ipsum sit. Item
 ista propositio alinus est non for.
 principaliter significat alinum esse
 non for. igitur predicatum eius pri
 dpaliter significat non sortem quous
 secundum istam reponsionez adhuc
 non sit verum q iste terminus non
 for. non sortem significat. Item
 alinus est significatum istius termi
 ni non for. igitur non tantum sortem
 vel sic alinus est significatum istius
 termini non chimera igitur non ra
 tum chimera. Ideo loquitur illa res
 pñtio tanquam non faciens ad p
 positum et arguitur q iste terminus
 non for. non sortem significat quia
 rem que est non for. ille terminus
 non for. significat. unde iste terminus
 non for. de pluribus predicatur q
 iste terminus non homo et iste ter
 minus non homo de pluribus q
 iste terminus non animal et sic de
 aliis per ordinem in significando
 sit arbor eversa igitur non solum
 for. est significatum illius termini
 non for. Ideo concluditur q solum
 non for. est significatum illius ter
 mini homo non for. et solum non
 homo est significatum illius termi
 ni non homo et solum non substan
 tia est significatum illius termini
 non substantia sed li non ens nul
 lum apprehendit significatum nec
 pñt cõprehendere si data noua signi
 ficatõe illi id iste terminus uocalis at

scriptus nō ens nulli termino mentali
subordinari potest nisi facta noua
impositione et ex illis sequitur quod si
non ens non est terminus quis non
est pars orationis tenet. Quia ista per
terciam suppositionem. Ex quibus ad
huc concluditur quod ista complera uocalis
aut scripta non ens potest intelligi non
ens est non sunt propositiones quia
nullis propositionibus subordinari
possunt non data noua impositione.
Et sicut est de illis ita verum est de ta-
libus non imaginabile est non intelli-
gibile est non intellectus est eo quod ista
que ponuntur pro subiectis non sunt
partes orationis. Et si contra argui-
tur quia sequitur tantum intellectus
est intellectum igitur intellectum est
intellectum et nihil non intellectum
est intellectum tenet omnia ab expo-
sita ad suam copulatiuam exponente
et igitur omnia illius est propositio et per
omnia subiectus secunde partis omnis
est propositio et ita arguitur de ista
nihil non ens est ens que est expo-
nens illius tantum ens est ens. Et
cuiuslibet propositioni potest assignari con-
tradictorium quia quicquid contin-
git affirmari contingit negari et econ-
tra igitur cuiuslibet termino incomple-
to potest assignari contradictorium
quia de quolibet dicitur alterum con-
tradictorium et de nullo simul igitur
illi termini sunt contradictorii
ens et non ens quia non uidetur quod
alter terminus contradicat illi ter-
mino ens quod iste terminus non ens.
Sed ad primam dicitur quod iste due
exponentes illarum propositionum

duarum debent capi per negationem
sic nihil quod non est ens est ens nihil
quod non est intellectus est intellectus
propter causam dictam. Ad secundam di-
citur negando omnia quia non ualet
ut sequitur ex dictis et conceditur quod
de quolibet dicitur alterum contra-
dictorium sed illa non sunt contra-
dictoria ens et non ens et sicut iam
dictum est de isto uocali aut scripto
non ens ita dicendum est de talibus
malum est falsum est si illud uocale
falsum ponatur pro opposito illius
termini uerum qui capitur pro ter-
mino prime intentionis ut scilicet
est terminus transcendens et si ma-
lum ut opponitur illi termino bonum
quia sic accipiendo non sunt iste pro-
positiones falsum est malum est ve-
rum est tamen quod modus loquendi
admitte tales fore propositiones
propter breuiloquium et exprimere
multa que cum breuibz uocibus
non tantum facilius exprimerentur.
Unde per tales non ens est intelli-
mus qualiter per illam quod non est ens
est per istam falsum est intelligimus
taliter qualiter per istam quod non est
uerum aut uera res est sed in ueri-
tate modus loquendi non est uerus
neque congruus. Ex quibus conclu-
ditur ultra quod hoc complexum uoca-
le non est non subordinatur alicui
simplici actui quia quilibet pars o-
rationis uocalis aut scripte subor-
dinatur mentali sibi sinonime nam
si sit in mente hec negatio non et po-
stea ponatur secum uerbum sub-
stantiuum puta actus componendi

ex illis duobus non fit unus actus.
Item nulle due partes unq sub
ordinantur uni sole quia tunc una
mer pars orationis haberet duos
modos generales significandi dua
rum partium orationis. et sic qua ra
tione foret in una parte orationis
foret in duabus. Et sicut iaz sumus
loquuti de infinitis terminis ita di
cendum et de privativis quia illi ter
mini vacuus iniustus tenebra etc.
subordinantur simplicibus terminis
eorum sicut eorum oppositis aliter nul
lus partis orationis sunt si subor
dinarentur complexis. Sed contra ga
lile terminus igit iniustus privative
suum habitum significat. Similiter ille
terminus vacuum significat locum non
repletum corpore. et ille terminus te
nebra rem privativam luce aut lumie
significat igitur. **D**icitur negando
duas ultimas omnes sic enim arguitur
quod illi termini plenum album longum
terminis complexis subordinantur nam
iste terminus plenum locum plenum
corpore significat et ille terminus al
bum rem habentem albedinem signi
ficat eam denominare sufficientem
omnis tamen est falsum quia ille termi
nus album siue longum sunt termini
simplices. aliter nullus terminus co
notativus vocalis aut scriptus sub
ordinaretur mentali simplicis. omnis ta
men prime omnis est falsum quod ille
terminus iniustus siue iniusticia pri
vative suum habitum significet quia
ille terminus iniustus positivus signi
ficat vitium quod est iniusticia. **I**tem
pro vere privativis est aduertendum

quod licet hec prepositio ista sitret com
positionem tamen in compositione
nihil significat nec modum significandi
addit vocabulo cui efficit pars
quia tunc partes significarent in co
positione unaqueque sicut ante. **N**e
runtamen quia consuevimus scire
quid vocabulum significaret extra
compositionem cum veniunt duo
vocabula in compositione vocabulum
illud resultans dicimus significare
aut connotare illud quod ille due di
visiones significant per se h. m. p. an
tequam intrarent compositionem.
Et cum isto modo loquendi proces
serunt multi grammatici positius et
procedit modus loquendi commu
nis qui sepe capit vocabulum com
positum pro oratione sed tunc non
est unum vocabulum sed oratio si
cut patet exquirit inquitenti. unde
partes illius compositi respicientes
non significant in compositione una
queque pars sicut ante sicut neque
partes nominis infiniti nec rema
net aliquid de significatione aut de
significationibus prout sunt partes
illius quia tunc subordinaretur il
lud vocabulum orationi cuius par
tes significant separate et sic non
esset nomen. **S**ed in hoc differt
nomen compositum vocale aut scri
ptum a simplici quia partes nominis
compositi significant ante compo
sitionem sed in compositione nullo
modo significant. nominis vero sim
plicitas nec significant intus nec ex
tra. Contrariorum autem termin
orum et relatiuorum significata

et significatio des satis patet. **S**ed
 iam p significato pponis aliquid
 vi deatur p supponendo primo q si
 gnus ule nihil significat neqz par
 culare sicut li omis nullus et li aliq
Item hoc uerbu est nihil pncipa
 liter significat nec significat esse q
 si principaliter significaret esse et h
 infuitu esse principaliter significat ee
 sequitur q li est et li esse diceretur
Item si li est principaliter signif
 caret esse tunc li est posset intelli
 gine extremis opposituz tam oñtis
 ponit Aristo. primo perierminas
Item iste orationes foret intelli
 gibiles et agnue sic intelligendo et si
 gnificatio currit est bonu est esse ali
 quid quia iste solum significant tñ
 qru currere est bonu aliquid est ee
Ex quibz oclndit q nullu est signifi
 catu hui? coplexi ois homo sicut nec
 illius nullus homo. p q illius ter
 mini omis nullum est significatu. igit
 tur illius termini omnis et illius ter
 mini homo nullum est significatu
 si enim aliqd ponatur significatum
 huius totius coplexi omnis hō pp
 hoc q illud est significatu partis p
 idem aliqd est significatu huius cō
 plexi homo alius oñs falsum quia
 nec homo nec alius nec aggreg. tñ
 ex his. et p idez concluditur q nullu
 est significatum talis coplexi aliquis
 homo. Quibus datis sequit q nul
 lus affirmatiue uniuersalis aliqd ē
 principale significatum p qz istu
 us omnis homo est animal nullum
 est significatum. p qz quia illius simca
 theoreumatis omis nullu est signi

ficatu. et sic dicitur de nli negatia q
 illius nullu est significatu. **E**t ex oñ
 mili fudamento ponitur q nullus
 particularis affirmatiue aut negat e
 est aliqd significatu. **D**e indefinita
 etiam et singulari affirmatia uel ne
 gatiua p probabiliter ponimus q nullu
 est significatu ut illi? homo est aial
 aut illius for. est aial quia li est nihil
 significat ex secunda suppositione. igit
 tur nullus est significatus. loz triu
 terminorum homo est aial oia p
 sicut sequitur nullus est significatum
 illius termini chimera igitur nullu
 est significatu illi? termini chimera. et
 illius termi hō. sicut etia seqt nullus
 est significatum illius termini adam
 igitur nullum est significatu istius
 termi adaz et istius termini est siml
 conuincto. sic etia ille oñtie ualent
 ex eodez fudamento. nullu est signifi
 catu isti? termi est. igit nullu est si
 gnificatu isti? termi est et illi? termi
 hō tñ li est nō plus f^{ee} in una ppō
 ne q i alia nec al qd f^{ee} in una qd
 nō f^{ee} in alia si aliquid f^{ee}. et sic ar
 de illa indefinita sic ar de qbz indefini
 ta uel singli. **S**ed forte d istaz pō
 sitionez ar qz illa data sequit q ali
 q est ppō affir^{ua} uera sine terio am
 pliatio culus subiectu p nō suppoit
 oñs salu et ar o^a de tali ppōne q
 dō est est neqz qz ista oratio. q dō ē
 que est subiectum in ista proposio
 ne nihil significat igitur p nullo sup
 ponit. p q et añs seqt ex positione.
Item illa positione data sequit
 q non sicut est aliqua ppō signifi
 cat quia non aliquoiter esse aliqua

ppositio significat. **T**res mo docto re
 quit q nullus verbi est aliqd signi
 ficatu q ois, sortem esse, non est
 significatu illius orationis sor, est.
Sed ad primu dicitur p babuliter
 procedendo q inferitur nec est incoue
 niens illud ubi assumatur oratio p
 subiecto orationis q oratio nihil si
 gnificat. **S**ed q uis ista positio sit p
 babilis tamen in multis est inutilis
 ad exprimendum mentis conceptum
 nec est ipsa ois ad prius dicta. q id
 ponenda est ista positio de significa
 to ppositio facit q utilis apud id
 in unum modu loquendi, esset enim
 nimis difficile secundu illam positio
 nem q loqui q uisere, q dicitur prio
 q nullus ppositionis false est aliqd
 significatu intelligendo sic q talea
 ppones false tu es asinus tu non es
 homo non est aliqd significatu pu
 ta hoiem esse asinum, te non esse qd
 exprimat p orationem infinitam da
 tam isti correspondentem. Nullus
 etiam negative est p illum modum
 aliqd significatum sicut nec illius ne
 gative, puta te non esse asinum non
 est significatu illius tu non es asin
 quia te non esse asinu non est neq
 pot esse in rez natura. **E**t si arguit
 q tu non existens asinus es, igitur
 te non existentem asinum es negat
 ois quia in ante tenetur infinite q
 in oite negative, sed non minus ne
 gamur ois quia si non existens est
 adiectum ad li asinus q idem est
 dicere tu no existens asinus es q tu
 asinus non existens es qd est impossi
 bile nulli affirmatie d pterito vere

alius subiectu suppoit, p re que no
 est solum aut de futuro aut de posse
 est aliquod tale significatum ad mo
 dum dictum, ut lz adam fuit, q an
 erit non tamen est adam fuisse nec
 an pum fore licet bene alicuius tal
 um significatum fuerit aut erit ut a
 dam fuisse fuit, licet non cuiuslibet
 talium significatum sit vel fuerit ut
 huius hoc instans fuit demonstrato
 instanti presenti nullum est nec fuit
 significatum quia hoc instans fuisse
 non est neq fuit sicut nulluz instans
 fuisse fuit. **S**ed cuiuslibet ppositio
 nis vere affirmatie categorice de
 presenti cuius subiectum suppone si
 ne termino ampliativo significantis
 ex copositione suoz terminoz signifi
 catu est in rez natura, ut quis hec d
 vera ho est sic significando id hoies
 esse est eius significatu q sic de aliis
Verum tamen dicitur q nulli ppositio
 est aliqd significatu principale sicut
 hui? ho est qz istius termi ho no est
 aliqd significatu principale sicut nec a
 licui? termi cois e aliqd significatu
 principale nec isti? sor, est qz nullu e
 significatu principale hui? verbi e igit
 tur nec aliqd est significatu principa
 le illoz duoz terioz est q sor. **E**t si
 at q alicui? negatie significatu e ad
 intellectu datu qz nullam chimera
 esse est q nullam chimera esse est
 significatu illius negative nulla chi
 mera est igitur significatu alicuius
 negative est pz oia q a? q b? argu
 tent quia utriusqz contradictoriuz est
 falsum scilicet aliqua chimera ee est
 q aliq chimera esse est significatum

Item dicitur idem significare
ut supra dicitur sed non eodem modo
quia contra dictum est eiusdem de eodem
sed significatum illud tu es igitur
et significatum illud tu non es. **A**d
primum dicitur tenendo utrumque p
missarum p^uli negatur accedendo
autem et negando dicitur sicut et ille sicut
vere nullam chimeram esse est verum
et nullam chimeram esse est omne ens
et non valet contra quia arguitur ex pu
ris negatiuis. **S**i tamen in ante ne
gatio non cadat nisi super infinitum mo
dum negatur autem sicut negat illa chi
meram non esse est non cadente ne
gatione nisi super li^u est. **A**d aliam for
mam dicitur quod alicuius negativum signifi
catum est sicut superius dictum est ad
intellectum tamen ex p^o tam non est
significatum negativum p^o hunc. **I**. mo
dum quia te non esse non est signifi
catum huius negativum tu non es. **A**d
huc videamus si significabile comple
re sit idem quod significabile incomple
re p^o quo p^omittitur quod significabile in
complexe ex eo dicitur significabile in
complexe quia ipsa est aptum signifi
cari incomplexe. **I**. p^o unum terminum
Significabile vero complexe est quod
est aptum natum significari complexe
id est p^o orationem. **E**x quibus patet quod
omne ens est significabile incomple
re quia omne ens est aptum natum
significari et significatur p^o istum ter
minum ens incomplexe. et quod etiam
omne est aptum significari p^o oratio
nem id eo omne ens est complexe signi
ficabile autem patet quia p^o istam oratio
nem existens aliquid omne ens est

significabile. **E**x quibus potest concludi
quod omne incomplexe significabile est
complexe significabile et eodem modo. **A**utem
tamen licet ista sint vera antiqui p^o
illud dubium voluerunt intelligere
utrum significatum p^opositiois vere sit
significatum alicuius suorum terminorum
puta subiecti aut p^odicati utrumque scilicet
subiectum illius deus est significet
idem omnino quod hec tota p^opositio deus
est. et sic de quavis alia p^opositioe vera
significatum habente. **A**d dubium est
respondendum quod alicuius p^opositiois si
gnificatum est significatum sui subiecti
ut illius modus est aliquiter esse est.
et huius aliquid aliquiter est. et sic de
aliis. **S**ed nunquam sic sit de quavis
p^opositioe habente significatum est dubium
est enim magna difficultas scire utrum
esse distinguatur ab essentia. et utrum
deum esse quod ponitur significatum
huius deus est sit ipsa essentia quod est deus.

Expl^o tractat^o de teris p^ouatis

Ind^o tractatus l. llogismorum.

Quanta ois argumentatio sit
p^opositio ypothetica t^o solū de
rationalibus et additionibus
ypothetice nunc principaliter inten
dimus. **E**t dicemus p^oio quod in quatuor
figuris oritur sillogismos ordi
nari. quia multiplicitas figurarum
attenditur penes multiplicitatez or
dinis termini mediū. si quadrupliciter
terminus medius ordinatur igitur
quatuor sunt figure. **Q**uatum pri
ma continet quindecim formulas
subiungendo et predicando medium.

Prima distinguitur ex tribus p^ontibus affirmatiuis ut omne aial rationale est risibile omnis homo est aial rationale. igitur omnis homo est risibilis que formula solz designat p^o dictionem istam barbari. Secunda formula h^oc p^omissas modo dicto ordinatas cludens particula est affirmatiuam cūda uel indefinitaz prime formule quam posuimus. et hanc barbari soleamus noiare. D^oc etiaz utraqz formula p^omissarū conclusionem concludere de incōsuetō modo loquendi. Tertia formula cōstat ex a^o u^oliuer salū negatiua et b^o et si affirmatiua cludentibus u^olem negatiuam. Ut nullus homo est irrationalis omne risibile est homo. igitur nullum risibile est irratiōnale. et illam soleamus appellare. Celarent. p^ot^o etiam ex p^odictis cludi p^oticula is negatiua illius cūris p^odicte formule. quam formulaz possumus appellare. Celarent et conclusionem suam de incōsuetō modo loquendi. Quarta uero formula p^o hanc dictionem darii. designatur cludens conclusionem de cōsuetō et incōsuetō modo loquendi. Sexta formula p^o istam dictionem. serio habetur utroqz modo dicto cludens et si p^odicti modi directe cludunt. Septia cludit ex eisdem p^omissis indirec^o et tantū dicit a serio q^orum d^oapitio. a darii. et uo. lo istam appellare serios. Octaua forma que Barallpton appellatur sequitur ex barbari dūertendo eius conclusionem eaz. l. indirec^o cludens. Nona formula que celares appellat

que sequitur ex celarent indirec^o cludens. Ex qua sequit^o decima que celantos appellatur cludendo particularem salū indefinitam cludens istius. Undecima p^o istam dictionem d^oapitio signatur. et sequitur ex formula darii indirec^o concludendo. Duodecima formula ex u^oli negatiua et u^oli. et si negatiua cludendo indirec^o particularem negatiuam habet. que sapelimo dici solet. Ex qua sequitur tertiadecima formula. que dicitur sapelimos cludendo clus^o nem dicitur f^ome i^ondirec^o et de si cōsuetō modo loquendi. sic arguendo omne homo est aial et nullus arbor est homo igitur q^odam arbor aial non est. Quarta decima formula designatur p^o tres primas syllabas huius dictionis. h^oic somoz. Ex qua sequitur quintadecima cludens directe conclusionem de incōsuetō modo loquendi. et q^odam aial est substantia nullum accidens est aial igitur q^odam accidens substantia non est. Sed forte contra arguitur p^obando q^o prima formula non sit bona q^oro. sequitur cūne aial p^oter hoīem est irratiōnale cūnis homo est animal igitur omnis homo p^oter bonitatem est irratiōnalis. cūnis eiz est im^o possibile ante existente uero. Sed non sequitur omne. a. incipit esse uerū et omne. b. est. a. igitur. cūne. b. incipit esse uerū. ut posito q^o a. uerū est cum illo cōplexo p^o p^o affirmatiua incipiente omni p^o p^one affirmatiua esse uera et b. cum homo cōplexo p^o p^o affirmatiua de f. d. o. adiacente

¶ sit ois ppositio de secundo adiacent
 te affirmativa. sed incipiat. a. p. ima
 gnationem ppo affirmativa de se
 cundo adiacente esse p remotionez
 de presenti et non incipiat esse vera.
 et p3 tunc qd aliquid. b. non incipit
 esse verum. ¶ Item non sequitur
 omne. a. est falsum. et omne. b. est. a.
 igitur omne. b. est falsum. posito eniz
 q. a. et b. sint nota istius ois huius
 sillogismi facti est a. uerum et ois fal
 sum. ois enim se falsificat et no a. ois.
 sit eiz illa oia in mente sic significas
 et p3 ppositum. ¶ Item non sequi
 tur omne qd est. a. essentia est pater
 omnis filius est aliquid qd est. a. et
 sentia. igitur ois filius est pater. a. ois
 enim est verum p hoc qd nihil pter
 patrem est filius saltem in diuisis qd
 pater no est aliud a filio ois autem
 est hereticus. ¶ Item arguitur qd il
 la formula qd dicitur darii no sit bo
 na quia iste sillogismus non est bo
 nus quicquid p dicit in ante. a. ois
 p dicitur in ante eiusdem. sed idem
 de se ipso aut ouertibile de ouertibi
 li p dicitur in ante. a. ante. igitur idem
 de se ipso aut ouertibile de ouertibi
 li p dicitur in ante eiusdem. et iste sil
 logismus est in derli igitur. ac. p3.
 et b. et arguitur a. quia ois dicit
 sillogismi est uerum et ois falsum. sit
 enim. a. ista oia asinus est asinus et
 igitur eu es asinus te demonstrato
 et p3 tunc qd quicquid p dicitur in
 ante. a. ois p dicitur in ante eiusdem
 aut ouertibile. etiam p3 qd idem p
 dicitur de se ipso aut ouertibile de
 ouertibili in ante ipsius. a. ois qd

ois tam dati sillogismi est falsum
 scilicet qd de se ipso aut ouertibile
 de ouertibili p dicit in ante eiusdem
 sic ualeret tunc. a. ois et ois for. et ue
 rum sicut ante quia ouerteretur cum
 eo. ¶ Item non sequitur omnis ho
 pter for. currit. for. nel plato est ho
 igitur for. pter fortem currit. nel
 ocludatur qd plato pter for. currit.
 igitur. ac. ¶ Item non sequitur inci
 pit omnis homo esse for. sed for. et
 homo igitur incipit for. esse for. qd
 posito qd iam non sit nisi for. qui an
 fuerit et etiam immediate ante istum
 qd est presens fuerit alii homines
 cum forte. est ante sillogismi uerum
 et ois falsum. et iste sillogismus est
 in darii quia a. est universal affirm
 matia et b. etiam ita qd et quanta
 sicut debet esse est igitur. ac. ¶ Item
 non sequitur p dicitur omnis de
 narius tibi. sed. a. est denarius. igitur
 p dicitur. a. tibi quia ante ut p3 sil
 casu est uerum et ois falsum igitur. ac.
 ¶ Item non sequitur contingenter
 omne intelligens est deus. sed deus
 est intelligens. igitur contingenter de
 est deus. ¶ Item non sequitur ois
 homo est animal. solus for. est ho.
 igitur solus for. est aial. ¶ Ad pri
 mum dicitur qd illud argumentum
 factum ex illis exceptiuis non est in
 barbara quia a. non est simplex
 affirmativa nec ois qd tamen req
 ritur. ¶ Ad secundum dicitur qd ad hoc
 qd aliquis sillogismus sit bonus in
 aliqua figura requiritur qd terminus
 non stent magis ample in pmissis
 qd in conclusionem neqz extra qd non

est ibi. Ad tertiu dicitur in insolubilibus. Ad quartu dicit q de forma soluz legtur q ome qd est filius est pater. et hoc est uerz in diuinis. Ad reliquuz dicitur negando istuz sillogismu esse in daril. si quicqd pdicat in ante. a. dntie pdicat in ante eiusde. sed idez de se ipso pdicatur in ante ipsius. aut ouertibile de ouertibili. igitur idez de se ipso aut ouertibile de ouertibili pdicatur in ante eiusde. qz pluz pdicatur in b. qz subiecta in a. qz iste terminus de se ipso no pot tenere se a parte subiecti illi. minores cu regat a pte post. Ad alias formas siml o. qz ad hoc qz ualeat sillogismus in daril o. qz subiectu maioris stet mobilit distributie. et no n. sicut neqz in aliis sillogismis in quibz a. est uis affirmatiua. Et si forte at qz istoz sillogismoz no reperiuntur antia uera dntibus existibus falsis. qz tunc cet dare ul s ueras q u ome singulares esse falses. dicitur ccedendo conclusionem. Ad alioz forma cum at qz iste sillogism no ualet ome homo est aial. solus sor. est homo. igitur solus sor. est aial dicitur qz iste sillogismus no est sillogismus nec dntia ga cuiusqz dntie aia est uerz uel falsuz. unde ad hoc qz aliquis sit illogism requirit qz aia sit copulatiua. et aia sit ppositio categorica si habuerit expressos terminos et pncipales nota totius orationis si ergo uel igit. naz si pncipalis nota in hac ypothetica cmitis ho currit et tu es ho igit tu curris sic li. i. iuc ista ypothetica

no est sha sed una copulatiua cuius prima pars est una categorica. et secunda est ypothetica que non est bona dntia. puta ista. tu es homo igit tu curris. Verum licz ponat li. sic arguendo. ois ho currit et solus sor. est ho igitur solus sor. currit. adhuc no est bonus sillogism. ga in daril si b. sit exclusiua o. exclusiue de mure in occlusionem. ideo bene legtur ois homo est aial et solus sor. est ho igitur sor. est aial. Et pdictis igitur pot patere qz prima figura non sillogizat ex puris negatiuis fm altquam formulaz nec ex puris particularibus aut indefinitis ac singularibus. p. etiam qz octo modos het directe et septe indirecte occludentes. Item p. qz prima figura occludit ome genus problematis. affirmatiuum. et negatiuum. uniuersale. particulare. et indefinituz et.

Secunda figuras

Figura secunda het sexdecim modos in quoz quodlibet mediu pdicat in utraqz ipsaz pmissaz. quoz primus signari solet p istam dictionem cesare inter ex a. uis ne aia minori uis affirmatiua et occlusionem. uis negatiua di recte conclusa. ut nullus ho est lapis ome marmor est ho. Sedus modus haberi pot ex dictis pmissis occludendo particulare dntia o p istaz dictionem Cesaro signat. Iribus modus hetur si ex datis pmissis occludere uisem

Negatiuam indirecte quez uolumus
 per istam dicitur de cesares signare
 Et quartus modus sequitur ex cesares
 q. s. cludit indirecte particularē pñtis
 eius quez pñtis dictionez cesaros
 a signamus. pñtis formalez modū
 arguendi cludit utraqz illaz clu
 sionem de incōsuetō modo loquēdi
 sicut 7 i aliis multis accidit. Sequē
 forma ex a^u uniuersali affirmatiua
 7 minori uel negatiua directe conclu
 dit ulem negatiuam q̄ solet. Came
 stres appellari. Alia ē forma sequē
 ex illa quā Camestro dicemus. Ex
 ex utraqz illaz sequitur una alia for
 mula qz ex priā sequitur Camestre cō
 cludēdo. s. ulem negatiuam indirecte
 de incōsuetō mō loquēdi. 7 eodem
 mō ex camestro sequitur camestros 7
 hēmus octo. Item alia forma dī
 ci solet festino q̄ cludit particularē
 negatiuam directe. 7 si indirecte clu
 dimus alias formas acquirimus quā
 festinos appellam^{us} pōt qñqz sillogi
 zari ex maiori pñticulari affi^u 7
 minori uel negatiua cludendo dire
 cte ut hō est aīal 7 nullus lapis est
 aīal. igitur lapis hō nō est quē mo
 duz sistemo dicem^{us}. Et si indirecte
 cluderimus aliū moduz faciem^{us} ex
 datis pñtissis quē sistemos appella
 mus. Reliquus modus qui Baroco
 dicitur ex maiori uel affirmatiua 7
 minori particulari aut singulari aut
 indefinita negatiua. nō eīz refert i his
 mōis accipere pñticularē uel singula
 rez cludēdo pñticularē seu singlarē
 negatiua. Ex quo inueniri pōt alter
 modus indirecte cludēda de incōsue

to mō loquēdi quē Barocos appē
 lamus. Itē pōt ex maiori pñticulari
 aut singulari negatiua 7 minori uel
 affi^u directe cludēdi pñticularis ac
 singularis negatiua in hac figura quē
 modū possum^{us} noiare Baroco. Ex
 isto sequitur barocos indirecte conclu
 dens. Hec igit scōs figura modos
 octo directe cludentes 7 octo indi
 recte cludētes. Ex quib^{us} pñtis qz ista
 figura mltū differt a priā cū hec fi
 gura non cludat nisi duo genera
 pñtlematiū. s. ulem 7 particularem
 negatiua igitur fm istaz figurā nō
 pōt fieri optima demonstratio cum
 omnis talis sit affirmatiua.

Tertia figura.

Figura tertia formas hēt
 xx. in unaqz pñtissaz me
 diū terminū subicēdo. Pri
 ma ex duab^{us} uelibus affirmatis p
 ticularē aut singularē affirmatiua 7 di
 recte cludentib^{us} efficitur quā solet
 mus noiare darapti ut oīs hō est
 aīal. 7 oīs hō est risibile igitur risibi
 le est aīal. Scōus modus nascit^{ur} ex
 priō indirecte cludens quē darap
 tis appellat. Tertius mōus darap
 tis dicit^{ur} ut omīs hō est risibilis 7
 oīs hō est aīal igitur aīal est risibile
 qui modus directe cludit. Sequē
 modus nascitur ex isto indirecte cō
 cludens quē debemus nominare da
 rampis. Alius modus est quem se
 lapton dicit^{ur} pñtfectus maiori uel ne
 gatiua 7 minori uel affirmatiua p
 ticularē negatiua aut indefinitam

directe concludentibus. ut nullus homo
est asinus et omnis homo est animal
igitur quoddam animal non est asinus.
Ex quo sequitur aliter qui se lapros
esse potest qui indirecte concludit de
inconstituto modo loquendi. **E**x se la-
pron vero aliter modum probat quem
dicimus sampleto. sic enim homo
est animal et nullus homo est asinus igitur
animal non est asinus. **E**x hoc
de inconstituto modo loquendi. **E**x quo
aliter sequitur quem sampletos appel-
lo de inconstituto modo indirecte con-
cludens. et reducitur sampletos. ad
sampleto convertendo simpliciter con-
clusionem scilicet de inconstituto modo
loquendi. sic sampleto ad se lapron
per premissarum transpositionem
sicut se lapron ad serio inducitur mo-
do suo. et ita de aliis modis inueniuntur.
Sequens modus sextus. **D**istinctus
perfectus ex maiori particulari affirmati-
ua et minori universali affirmativa
concludens directe particularem affir-
mativam. ut homo est animal et omnis homo
est substantia igitur substantia est
animal. **A**lius modus sit ex eisdem pre-
missis concludens indirecte concludens
scilicet animal est substantia. qui de his
appellari potest. **S**equens forma est
datis. **E**x qua sequitur datis indi-
recte concludens. **A**lia forma est per-
fecta ex maiori indefinita aut parti-
culari negativa et minori universali af-
firmativa particulari negativam con-
cludens directe. ut quoddam animal non
est lapis et omne animal est substantia
igitur quoddam substantia non est la-
pis quem brocardo nominatur. **A**lius

modus est ex eisdem premissis indi-
recte concludens quem brocardo. ap-
pello de inconstituto modo loquendi
et intelligitur iste inconstitutus modus
predicandi in formis in quibus est
necessitas quia in omni us canendum
est ne arguatur a non distributo ad
distributum quia non erit de for-
ma argumentum. **S**equens for-
ma est brancordo perfecta ex maiori
universali affirmativa et minori par-
ticulari vel indefinita negativa con-
cludens directe particularem aut inde-
finitam negativam. ut omnis homo est
animal et homo non est lapis igitur la-
pis animal non est. **S**equens modus
ex eisdem premissis indirecte conclu-
dens potest appellari brancordo.
Alius modus constat ex maiori uni-
versali negativa et minori particu-
lari affirmativa concludens directe
particularem aut indefinitam nega-
tivam. ut nullus homo est accidens
et quidam homo est substantia igitur
substantia non est accidens. quam se-
rison appellamus. **S**equens forma
haberi potest si ex eisdem premissis con-
cluserimus indirecte. quam serifos
appello. **A**lia forma est ex maiori in-
definita aut particulari affirmativa
et minori universali negativa conclu-
dens directe particularem negativam
ut quidam homo est substantia et nul-
lus homo est accidens igitur quoddam
accidens substantia non est. quam for-
mam nullo appellatione si imelore. **E**x qua
forma possumus aliam pendicare
si ex eisdem premissis indirecte con-
cluserimus ut quidam homo est substantia

Nullus homo est accidens. Igitur quod
dam accidens substantia non est. quā
formam dico frimelios. Quibus in
tellectis p3 q ista figura nouez ha
bet modos directe concludentes et
indirecte concludentes. p3 etiam
q ista multum differt a prima quia
non concludit uniuersaliter affirma
tiue nec uniuersaliter negatiue.

Quarta figura a

Quarta figura continet. xvi
modos subdientes et pre
tantes medium in premis
sis. ut omnis homo est animal et om
ne animal est substantia igitur omnis
homo est substantia. et concluditur
indirecte. et iste modus barbara no
minatur. Ex quo sequitur alter con
cludens particularem aut indefinitam
affirmatiuam ex eisdem premis
sis quem barbari nominamus indire
cte concludens. Tertius modus est
Clamerent constans ex uniuersali
affirmatiua et uniuersali negatiua
concludentibus indirecte uniuersale
negatiuam ut omnis homo est ani
mal et nullum animal est lapide igitur
nihil quod est homo est lapis. Ex quo
sequitur alter modus quem clame
ron appellamus concludens ex eisdem p
missis particularem aut indefinitam
negatiuam indirecte. Omnis istius sil
logismi uocatur clamerent. Sequens
modus dimay nominatur indirecte
concludens ex maiori particulari af
firmatiua et minori uniuersali affir
matiua particularem affirmatiuam

ut tu es homo et omnis homo cur
rit. igitur tu curris. Sequens forma
est frimelios ex particulari affirmatiua
et uniuersali negatiua indirecte con
cludens particularem negatiuam ut
tu es homo et nullus homo currit
igitur tu non curris. Alia forma est
quam designabimus p tres primas
syllabas huius dictiois Baralipsoni
constans ex duabus uniuersalibus
affirmatiuis. concludens particula
rem affirmatiuam. et sequitur illa for
ma ex barbari per conuersionem co
clusionis et contra. Alius modus
est clamerent directe concludens co
clusionem sillogismi uocatur clamerent.
Ex quo sequitur alius qui clamerent
appellatur directe concludens. Item
alius modus est quem uolumus tri
micos appellari perfectus ex maiori
particulari affirmatiua et minori uni
uersali negatiua concludens directe
particularem negatiuam. Sequens
Drimasis appellatur concludens ex
maiore particulari affirmatiua et mi
nori uniuersali affirmatiua particu
larem affirmatiuam. Sequens fem
pismo dicitur ex maiori uniuersali
negatiua et minori uniuersali affir
matiua concludens indirecte particu
larem negatiuam. Item alius
modus dicitur sempalmos. ex eisdem
premissis particularem negatiuam
directe concludens. Denultimus mo
dus frimelios appellatur ex maiori
uniuersali negatiua et minori parti
culari affirmatiua indirecte particu
larem negatiuam concludens. Ul
mus modus frimelios appellatur ex

consimilibus premisis particularē
 negatiuam directe concludens. **H**ec
 igitur figura quarta modos. xv. viii.
 directe et vii. indirecte concludentes.
Ex predictis patet quomodo figu-
 ra quarta pōt omne genus problema-
 tis concludere sicut et prima. differt
 autem hec figura a prima in modo
 facendi scire eo q̄ quattuor primi
 modi prime figure ex naturali apti-
 tudine intellectus ab eo facilius ap-
 prehenduntur. et ideo figura maxie
 faciens scire est prima. **Q**uibus ac-
 ceptis patere potest q̄ si aliqua pre-
 missarum fuerit particularis aut ne-
 gatiua conclusio etiam erit talis et
 tanta. **S**ed iam incidit dubium
 utrum quilibet modus alterius figu-
 re alter ab uno quattuor primorum
 prime figure possit reduci ad aliquē
 illorum quattuor. et arguitur q̄ nō
 quia aliquis syllogismus in tertio non
 potest reduci ad festino igitur aliq̄s
 in festino nō potest reduci ad serio
 tenet consequentia hic propter hoc
 q̄ si aliquis syllogismus potest redu-
 ci ab aliquo modo ad aliquem mo-
 dum potest etiam ab eodem ad pri-
 orem reduci. et arguitur antecedens
 quia iste syllogismus omnis homo
 asinum non uidet. et for. est homo.
 igitur for. asinum non uidet est syllo-
 gismus in tertio. et iste syllogismus nō
 potest reduci ad festino et per conse-
 quens aliquis syllogismus in tertio nō
 potest reduci ad festino. patet conse-
 quentia et arguitur antecedens quia
 iste non potest reduci ad festino nisi
 maior conuertatur simpliciter. sed

maior non potest simpliciter conuer-
 ti sic significando igitur iste syllogis-
 mus non pōt reduci ad festino. et ar-
 guitur aut̄ quia si ista conuertatur
 simpliciter omnis homo asinum nō
 uidet. conuerteretur in alteraz illaz
 aut conuertibilem omnem asinum ui-
 dens non est homo. aut in istam em-
 nem asinum uidens homo non est
 sed in nullam illarum conuertitur.
 quia illa in casu est uera. et quilibet
 illarum est falsa. quia ponatur q̄ q̄z
 homo aliquem asinum uideat et ali-
 quē etiam non uideat. et nihil uideat
 asinum nisi homo tunc ista est uera.
 et nūc homo asinum non uidet. et ista
 est falsa et nūc asinum uidens non
 est homo quia eius contradictoria est
 uera. nec in istaz pōt conuertere em-
 nem asinum uidens homo non est quia
 in cōuersione simplici partes prin-
 cipales extremorum debent suppone-
 re eodem modo. et etiam si sic cōuer-
 terentur ista simpliciter tunc eadē
 ualeret argumentum. omnis est falsus
 quia non sequitur em nem asinum ui-
 dens homo non est igitur omnis ho-
 mo asinum non uidet igitur. **H**ec
 aliquis syllogismus in baroco non
 pōt reduci ad barbara igitur et. p̄z
 omnia et aut̄ arguitur quia iste syllogis-
 mus non pōt reduci ad barbara.
 omnis lapsus est insanius for. nō est
 insanius igit for. non est lapsus. et iste
 syllogismus est in baroco igitur et.
 patet consequentia et maior arguitur
 quia non potest iste syllogismus re-
 duci ad barbara nisi contradictoriū
 conclusiōis fiat pmissa in barbara.

Sed contradictorium conclusionis non potest esse premissa in barbara cum sit singularis igitur. **Item** aliquis syllogismus in brocardo non potest reduci ad barbara igitur. **Item** patet consequentia et antecedens arguitur quia iste syllogismus non potest reduci ad barbara tantum substantia non est accidens et omnis substantia est aliquid igitur tantum aliquid non est accidens. **Item** deo forte dicitur concedendo quod potest reduci. **Sed** contra iste syllogismus non est bonus in brocardo igitur nec reductus ad barbara erit bonus probatur antecedens quia consequens syllogismi est falsum et antecedens uerum. **Item** hoc enim est falsum tantum aliquid non est accidens quia ex ea sequebatur quod omne non aliquid sit accidens. **Item** si dubium sit uerum sequitur quod omnis modus alius a primo prime figure possit reduci ad istum per impossibile consequens falsum quia per idem quolibet modum ad quemlibet modum posset reduci quod si celarent posset reduci ad barbara tunc etiam barbara posset reduci ad celarent quia eadem est uia reditus et recessus sed probatur prima consequentia quia celarent potest reduci ad cesare et cesare potest reduci ad disamis et disamis ad danti et danti ad barbara igitur. **Item** et sicut arguitur de hoc ita arguitur de aliis. **Item** aliquis est syllogismus bonus in festino qui non conuertitur cum syllogismo in ferio igitur non omnis syllogismus in festino potest

reduci ad ferio per omnia et probatur antecedens quia iste syllogismus nullum uerum est conclusio conclusa in ferio et b. est conclusio conclusa in ferio igitur b. non est uerum est syllogismus factus in festino et iste non conuertitur cum syllogismo facto in ferio ex eisdem terminis igitur. **Item** patet consequentia et probatur antecedens quia non conuertitur cum isto nulla conclusio conclusa in ferio est aliquid uerum et b. est conclusio conclusa in ferio igitur b. non est uerum et iste est syllogismus factus in ferio igitur. **Item** et quod non conuertatur probatur posito quod non sit aliqua alia positio a propositione que est altera syllogismorum istorum uel eius parte et sit uterque illorum syllogismorum mentalis et patet quod illi syllogismi non conuertuntur quia premissa in festino sunt uere sicut conclusio sed in ferio conclusio est falsa quia se destruit ideo sequitur quod illi syllogismi non conuertuntur quia si aliqui syllogismi aut conclusiones conuertuntur oportet premissas et conclusiones inter se conuertere. **Item** aliquis syllogismus in cesare non potest reduci ad celarent igitur. **Item** patet consequentia et probatur antecedens quia iste syllogismus omne animal aliquod animal non est et omnis homo aliquod animal est igitur omnis homo aliquod animal non est non potest reduci ad celarent quia maior non potest conuertere simpliciter quia argueretur in conuersione simplici a non distributo extremo ad

distributum extremum. **I**deo forte
 dicitur q̄ iste sillogismus est in celsa
 re et nō pōt reduci ad celsam. Sed
 contra quia ista non est formatio cō
 sequentia quia non sequitur, omnis
 fenix aliquod aial non est et omnis
 fenix aliquod aial est igitur omnis
 fenix fenix non est. **I**deo dicitur q̄
 omnis sillogismus in secunda tertia
 et quarta figura qui sit de terminis
 cōmunitibus et de p̄positiōibus non
 se falsificatibus reducit ad aliquē
 illorum quattuor sed non oportet
 q̄ e contra. et ideo cessat primum ar
 gumentum et secundum. **A**d tert
 ium cum arguitur q̄ iste sillogismus
 est bonus, tantum substantia nō est
 accidens, et omnis substantia est ali
 quid, igitur tantum aliquid non est
 accidēs, dicitur q̄ non pōt reduci q̄
 non est bonus in aliquo modo quia
 ut dictum est si aliqua p̄missa iam
 fuerit exclusiua propter formalita
 tem v̄tutis oportet demere exclusio
 nem v̄tutis. **A**d aliam dicitur q̄ qui
 libet modus secundum aliquam opi
 nionem potest reduci ad primū mo
 dum prime secundum modū dicitū
 non tamen arguendo secundū om
 ne genus opinionis ut p̄z volenti sil
 logismos formare. **A**d aliud dicitur
 est. **A**d ultimum negatur q̄ iste sillo
 gismus sit in celsa ut probat argu
 mentum.

Osten demus nunc quas p
 positiones cōcludere pos
 sint expositorii sillogismi,
 et premitimus q̄ nullus terminus

potest esse prius in mente alicuius
 q̄ talis terminus demonstratiuus
 simplex hoc, quia si non esset simplex
 p̄cederetur in infinitum in concepti
 bus. **A**ccepitur sc̄do q̄ nullum ver
 bum pōt esse in mente alicuius pri
 us verbum substantiuū est. **E**x quib
 bus sequitur q̄ nulla p̄positio pōt
 esse prius in mente q̄ talis p̄positi
 tio hoc est. **E**x his quoq̄ sequitur
 q̄ q̄ est aliquis terminus mentalis
 qui per alium terminum mentalem
 p̄cedēz declarari nō potest, tam
 est aliqua p̄positio mentalis que
 per nullam aliam in intellectu decla
 rari aut generari potest quia aliter
 esset processus in infinitum in eundē
 cōceptu. **E**x quibus ultra sequitur q̄ cō
 ceptum cōmune p̄cedit aliqua
 p̄positio in mente, patet etiam q̄
 prius est in mente p̄positio affir
 ma tua q̄ negatiua, et de sc̄do adiacē
 re q̄ de tertio, et categorica q̄ p̄po
 sithica, et generaliter incōplexam q̄
 cōplexam, et qm̄ probare aliquam p
 positionē est ipsaz declarare ideo
 est aliqua p̄pō que non est probabi
 lis et est illa cuius nullus terminus
 est p̄ alium terminum in intellectu p̄
 cedentēz generabilis. **E**t quia aliqui
 sunt termini et p̄positiones declara
 biles seu mediati ideo cōcluditur
 q̄ terminorum secundum quos aut
 p̄ quos p̄pōnes sunt p̄bables aut
 non p̄bables qdam sunt declarabi
 les seu mediati et qdam immediati et nō
 p̄bables, et terminus hic appello p̄
 tez p̄p̄quā gr̄amaticē cōsonis puta
 nōm vel verbū aut aliquaz oratiōis

partem cathegorematicam aut sint
cathegorematicā, oīs aut terminus
est mediatuſ aut immediatuſ qz etiaſ
ppōnes ⁊ alle partes orationis in
declinabiles ſūt mediate uel imedia
te q̄uis nullū terminū hēant inferio
rez aut ſupiores quia deſcribi p̄nt.
Terminuſ autē immediatū uoco ſimpli
tez terminū demōſtratiū aut ſub
ſtantiuſ uerbū quo nō uringit i ſuo
genere notiorē repiri. Ex quo ſequi
tur qz non omnis terminuſ demon
ſtratiuſ ſimpler eſt immediatuſ ſicut
ſunt tales termi, talia, taliter, cant⁹.
demonſtratiue tenendo.

De ſillogiſmo expoſitorio

Super eſt cuſ ſit oīſqz q̄lic
ordinent forme ſadentes
ſcire a priori, oīdamuſ re
gulaſ generanteſ ſciaſ a poſteriori
ſm quaſ formātur ſillogiſmi quos
expoſitorios uocāt. Et eſt hec ſuppō
generalis in q̄tuor figuraſ qz i quo
libz ſillogiſmo expoſitorio teriuſ q
eſt medi⁹ eſt teriuſ diſcretuſ aut ag
gregatuſ ex termino cōmūi ⁊ diſcre
to ⁊ in oīi figura ſit ſillogiſm⁹ bo
nuſ expoſitori⁹ affir⁹. ut in pria ſi
gura hoc c⁹ ⁊ hō eſt hoc igit hō c⁹.
In 2⁹ currēſ eſt hoc hō eſt hoc igit
hō eſt currēſ. In 3⁹ hoc c⁹ ⁊ hoc eſt
hō igit hō c⁹. In q̄rta etiaſ ut hō
eſt hoc ⁊ hoc c⁹ igitur hō c⁹. directe
aut indirecte cōcludēſ. **S**illogiſmi autē
negatiui a⁹ exiſte negatiui in pria
⁊ 3⁹ figura ſequitur 2⁹ negatiua di
recte cōcluſa ut hoc nō c⁹ hō eſt hoc

igitur hō nō c⁹. a⁹ aut exiſte negati
ua in q̄rta figura, b⁹ exiſte affir⁹
ſequitur 2⁹ directe uel indirecte de ſu
eto mō loq̄ndi. **S**z in ead figu
ra, b⁹ exiſte negatiua ⁊ maiori exiſte
affir⁹ ſequitur 2⁹ indirecte de ſueto
uel de iſoſueto mō. minori aut exiſte
negatiua in pria 2⁹ ⁊ 3⁹ figura non ſe
quitur aliqd niſi cōcludat indirecte de
iſoſueto mō, ut non ſequitur hoc c⁹ ⁊
hō nō eſt hoc igit hō nō c⁹. **E**x q̄b⁹
pōt patere qz nulla figura ex oībuſ
uſib⁹ aut ex oībuſ iſeſinituſ ſillogi
ſari pōt niſi in 2⁹. in 2⁹ aut bñ uringit
ut currēſ eſt hoc ⁊ hō eſt hoc igitur
hō eſt currēſ. ſi r ſequitur oē currēſ eſt
hoc ⁊ oīa hō eſt hoc igit oīa hō eſt
currēſ. **S**z ſ forte a⁹ p̄bādo qz ſil
logiſm⁹ expoſitori⁹ affirmatiu⁹ nō
eſt bona 2⁹, ut hoc c⁹ ⁊ hoc eſt ſor. in
q̄tū ſor. igit ſor. i q̄tū ſor. c⁹. **P**ri⁹ eiz
eſt ipſiſſim⁹ ⁊ a⁹ uringit. **I**tem nō
ſequitur hoc c⁹ ⁊ tū hoc eſt ſor. igitur
tū ſor. c⁹. **I**tem non ſequitur hoc falſificat
ſe ⁊ hoc eſt. a. igit. a. falſificat ſe. **P**ri⁹
eiz eſt falſū ⁊ a⁹ uer⁹ demōſtrādo
oīſ p̄ a⁹ ⁊ ſit. a. nom ſingl⁹ oīſ.
Item nō ſequitur hoc co:p⁹ eſt mai⁹. b.
⁊ h⁹ corp⁹ eſt. a. nūſ igit. a. nūſ eſt
a⁹. b. ponat ei q. b. ſit medietas. a.
corp⁹. ⁊ ponam⁹ grā a⁹ q̄tū nō
diſtinguit a re q̄ta ⁊ ſegē qz a⁹ eſt
uer⁹ ⁊ oīſ falſū. falſū eſt ei qz iſte nūſ
ſit a⁹. b. qz nō eſt a⁹ nūſ nō a⁹ q̄tū
tas qz nō a⁹ nūſ eſt. a. q. b. imo nec
mai⁹ q̄tū ſit ſit mai⁹ q̄tū eſt cō
tinua. **I**tem non ſequitur hoc eſt
pater ⁊ hoc eſt fili⁹ igit fili⁹ eſt p̄.
Sz ad pri⁹ ⁊ ſcōm dī qz minori

existente exclusiua aut reduplicatiua
non sequitur conclusio cum dictio
ne exclusiua sed bene sequitur demp
ta dictione exclusiua aut reduplica
tiua. **A**d tertium dicitur in inso
lubilibus. **A**d aliud dicitur negan
do istam consequentiam hoc corp⁹
est maius. b. et hoc corpus est. a. nu
merus. igit. a. minus est a. et b. s. s. soluz
sequitur concludendo maiorem ex
tremitates de minori q. a. numerus
est maius corpus. b. q. maior extre
mitas debet esse li. maius. cum suo
substantiuo. et ita generaliter dicitur
in sillogismo expositiua q. maior
extremitas debet concludi de mino
ri. et ideo frustra conceditur q. iste
numerus est maior. b. et non maior
numerus. ista intensio est maior. b.
intensione et tamen non est maior
intensio. b. intensione licet forte sit
maior quantitas. **E**tia etiam fru
stra dicitur q. illa rarefactio erit
uniformis per totam. a. horam. et
non erit uniformis rarefactio quia
adiectiuum positum a parte predi
cati illo modo semper adiacet suo
substantiuo posito a parte subiecti
sicut in similibus sor. est albus et ho
mo homine est maior. significans
enim ille q. sor. est albus sor. et q.
homo homine est maior homo et
sic de aliis. **S**ed si contra forte ar
guitur q. ista foret impossibilis sor.
est maior platone. et similiter ista
sor. est differens a platone. dicitur
concedendo vtrumq. **U**nde sor.
non est alius a platone. licet sit ali
ud vel alius homo. **A**d aliud dici

tur forte q. non ualet iste sillogis
mus quia oportet q. maior et mi
nor regulentur per dicta de omnia
ut sic omne qd est hoc est pater et
omne qd est hoc est filius. igitur fi
lius est pater tunc enim ualet conse
quentia. sed antecedens est falsum
ut forte dicitur. **S**ed contra istam
responsionem arguitur quia alqd
qd est pater est filius et nihil est pa
ter qd non sit filius. nihil eni est pa
ter nisi essentia diuina igitur omne
qd est pater est filius. **E**tia nihil
preter patrem est filius in diuinis
personis igitur. **A**deo aliter di
citur q. non est formalis consequen
tia sillogismus expositiua nisi co
cludatur conclusio per talem termi
num qd est. ut hoc est pater et hoc
est filius. igitur qd est pater est fili
us quanq. illud non oportet pone
re nisi ubi una res universalis est
plura singularia. **I**n aliis autem
non errat argumentum sed id est
de forma argumenti. **E**tia pro
babiliter dicitur q. hec pater est fi
lius significat distinctione sic q. per
sona patris est persona filii vel res
que est pater est res que est filius
et hoc est uerum. sed de hoc non pl⁹
nunc. **E**tia non sequitur hoc po
test esse iustum et hoc est non iustum
igitur non iustum potest esse iustum
antecedens enim est contingens et
consequens impossibile quia tantuz
iustum potest esse iustum cuius ius
tum potest esse iustum et nihil non
iustum potest esse iustum. **E**tia non sequitur
hoc p tota ista hora angelus et b. e

uel erit for. igitur for. per totam si-
lam horam augebitur quia in casu
a^{ns} est ueruz et consequens falsuz. po-
nendo q^d for. sit bipedalis q^uitatis
et unuz eius pedale sit a. q^d augebi-
tur uniformiter in ista hora ad sex
qualiteruz. et q^d for. residuuz quanti-
tatis deperdat uniformiter a dequa-
te in hora illa ita q^d soluuz a. remane-
bit for. et sequitur si illud argumen-
tuuz ualet q^d for. per totaz istaz ho-
raz augebitur quia a. p totaz istaz
horaz augebitur et a. erit for. igitur
for. p totaz illaz horaz augebitur.
tenet consequentia p regulaz. **¶** Sed
arguitur q^d non quia for. p totaz il-
laz horaz diminuetur quia for. per
totaz illaz horaz plus deperdet q^d
ipse acquirit ut sequitur ex casu igitur
per totaz illaz horaz ipse diminue-
tur igitur non augebitur. patet con-
sequentia quia ipse non simul dimi-
nuetur et augebitur. **¶** Item quia si ip-
se precise tantuz acquireret in illa
hora q^uenq^d deperderet ipse non auge-
retur igitur si ipse plus deperderet q^d
acquireret ipse non augebitur. **¶** Item
arguitur in eodez casu q^d for. erit
minor forte p magnuuz tempus. q^ua
a. per magnuuz tempus erit minor
for. et a. est uel erit for. igitur for. p
magnuuz tempus erit minor forte
consequens falsuz quia for. continue erit
equalis sorti sed quandocunq^z ipse
erit equalis for. non erit minor ideo
et minor arguitur quia sequitur for.
in a. instanti gratia exempli erit mi-
nor for. pro tunc non erit eque ma-
gnus cum forte. tenet q^uia ab exposi-

ta ad alteram exposi^{ti}onem. **¶** Item
ponatur q^d simus in fine hore in in-
stanti in quo incipit esse ita q^d a. est
for. et sequitur q^d in illo instanti for.
incipit esse for. et desinit esse for. et
tamen for. immediate ante hoc in-
stans q^d est presens fuit for. et imme-
diate post instans q^d est presens erit
for. ponendo continue q^d for. sit ter-
minus discretus. consequens est im-
possibile. et arguitur consequentia
quia a. incipit esse for. et a. est uel in-
cipit esse for. igitur for. incipit esse
for. patet consequentia et maior ar-
guitur quia in instanti q^d est presens
a. est for. et non immediate ante in-
stans q^d est presens. a. fuit for. q^ua
continue ante instans q^d est presens
a. erat pars for. quando erat. sed tam
altera pars arguitur. i. q^d for. desinit
esse for. quia ponatur cum toto can-
te b. fuit una de partibus sortis et
tam sit primum instans in quo non
est pars for. tunc arguitur q^d for. de-
sinit esse for. quia hoc desinit esse
for. demonstrato. a. et b. et hoc est uel
desinit esse for. igitur for. desinit esse
for. patet consequentia per regulaz
et maior arguitur quia hoc in instan-
ti q^d est presens non est for. et imme-
diate ante instans q^d est presens hoc
fuit for. igitur hoc desinit esse for.
patet consequentia quia istas causas
ueritatis habet ut desinit. et si sic se-
quitur tota conclusio scilicet q^d for.
desinit esse for. et q^d for. incipit esse
for. q^d fuit probandum. **¶** Item
dⁱc^ta ista regula sequitur q^d nullus ho-
mo desinet esse et q^d q^uis homo est

teerius, et quod nullus homo unquam
 morietur. et arguitur consequentia
 quia iste binarius demonstrando ma-
 teriam locum et eius formam nun-
 quam delinet esse et iste binarius est
 vel erit fortis igitur fortis nunquam delinet
 esse. Sed deo forte conceditur quod fortis
 nunquam delinat esse propter id
 quod iste binarius nunquam delinet esse.
 Sed contra non continue erit ista
 materia nec continue erit ista forma
 siue ista anima igitur nec continue erit
 iste binarius igitur non propter hoc
 est concedendum quod fortis nunquam de-
 linet esse quia iste binarius nunquam
 delinet esse. per omnia et probatur anima
 quia ista materia non continue erit
 substantia nec continue erit corpus
 igitur ista materia non continue erit
 materia. per omnia et probatur anima quod
 ponat quod illa materia aliquando di-
 uiditur in duas vel in tres partes
 distinctas seu discontinuas sicut de
 facto aliquando erit, et sequitur tunc
 quod hec materia non erit materia quia
 non erit corpus quia omne corpus
 est continuus, nec erit substantia, sicut
 nec uniuersum est substantia nec cor-
 pus. Item arguitur quod non conti-
 nue erit ista anima quia non conti-
 nue erit illa anima actus, forma sub-
 stantialis prima corporis phisici or-
 ganici in potentia uitam habentis
 ideo non continue erit ista anima, re-
 het omnia a diffinitio ad diffinitum,
 non est enim anima nisi animetur, cum
 ab animando dicatur. Ita etiam ar-
 guitur quod iste binarius non continue
 erit iste binarius quia separata ma-

teria in tres vel plures partes dis-
 tinuas iste qui iam est binarius non
 erit binarius quia erit trinarius aut
 quaternarius sic quod non binarius.
 Item fortis est materia et anima in-
 tellectiva ab eo distincta et a uegeta-
 tiva et sensitiva igitur fortis non eter-
 naliter erit, consequentia patet et an-
 tecedens est dubitandum igitur con-
 sequens non est negandum. Sed ad
 primum dicitur negando consequen-
 tiam nec arguitur per regulam quia
 semper hec duo seruanda sunt pro
 regulis generalibus, primum quod in
 syllogismis nunquam est arguendum
 a non distributo ad distributum propter
 formam consequentie, secundum
 quod in syllogismis terminant non debet
 pro pluribus supponere in antece-
 dente quod in consequente de forma et
 aliter non sunt syllogismi. Ex quibus
 duobus patet quod iste non est bonus
 quia iste terminus non iustus distri-
 butio deus includens non sumitur eque
 ampe in premissis sicut in conclusio-
 ne. Sed deberet sic sumi minor, et
 hoc potest esse non iustum, et hec
 esset falsa quia significat quod hoc po-
 test esse aliquid quod non potest esse
 iustum, sicut declaratum est ubi tra-
 ctatum est de terminis infinitis, et si-
 cut ista non ualeat sic nec ista, hoc erit
 uerum et hoc est aliud a uero igitur
 aliud a uero erit uerum, hoc potest
 currere et hoc est aliud a corrente
 igitur aliud a corrente potest cur-
 re. Et per hoc soluitur argumentum
 per quod arguitur quod hec consequen-
 tia non ualeat, incipit esse uerum

et nullam differens ab. i. aut non. as
 incipit esse verum igitur tantum. a.
 incipit esse verum. **E**t si arguitur
 quod nigrum potest esse album. et in-
 stantem potest esse instans igitur non album
 potest esse album. et non instans potest esse
 instans. negatur omnia prima et alia se-
 cunde quod terminus instantis est superior
 ad terminum instantis. **A**d secundum autem
 aut ista conclusio quod for. augetur per
 totam istam horam et per eandem horam
 diminuetur. dicitur quod conclusio est im-
 possibilis sicut probat argumentum. et ad
 casum ibi factum dicitur ipsum negando
 ex illo enim sequitur illa conclusio ut per
 intelligenti materia. admissio tamen
 quod for. idem numero possit augeri et
 diminui et habere alias partes quod
 habet. cecidendum est quod a. non augetur
 cum residuo cans quod for. non auge-
 bitur et for. est vel est a igitur a non
 augetur. **E**t cum infertur ultra in
 eodem casu quod for. per magnum tempus
 erit b. for. negatur illa omnia quod contra
 hinc erit equalis for. unde cecidendum
 est contra quod l3. a. sit minor for. et co-
 tinue erit ita quod a. est minus forte aut
 finem hore. cum a. nunquam erit minus
 forte quia continue a. erit equali forti
 quia continue for. erit equalis for. **A**d
 aliud cum infertur quod for. incipit esse
 for. et for. desinit esse for. ponendo
 cum toto casu quod for. fuit et immedia-
 te post hoc erit dicitur negando con-
 clusiones. per utraque parte in dato casu
 et ad argumentum cum dicitur hoc incipit
 esse for. et hoc est vel incipit esse for.
 igitur for. incipit esse for. cecidit omnia
 negatur maior. et si arguitur per ma-

iori in hoc instanti quod est presens. a. est
 for. et non immediate ante. instans quod
 est presens. a. fuit for. igitur et. negatur
 b. quod immediate ante instans quod est presens
 for. fuit for. et for. est vel fuit. igitur
 immediate ante instans quod est presens. a.
 fuit for. et negatur etiam in eodem
 casu quod for. desinit esse for. et negatur
 ista omnia in instanti quod est presens
 hoc non est for. demonstrato. a. et b.
 et immediate ante instans quod est pre-
 sens hoc fuit for. igitur hoc desinit
 esse for. quia ista non est sufficiens
 causa propositionis verificande per
 istum terminum desinit. sed oportet
 sic arguere hoc non est for. nec alii-
 quid quod est for. immediate ante hoc
 fuit hoc. et hoc immediate ante hoc
 fuit for. igitur hoc desinit esse for.
 sicut etiam non sequitur in terminis
 divinis posito quod iam sit primum in-
 stans in quo verbum non sit unitum
 nature humane servata ipsa natura
 humana tunc hoc non est deus de-
 monstrando deum et naturam hu-
 manam et immediate ante hoc fuit
 deus igitur hoc desinit esse deus.
 consequens est falsum quia si hoc
 desinat esse deus et nihil potest desi-
 nere esse deus nisi deus igitur deus
 desinit esse deus. **S**ed oportet ad-
 dere pro illo antecedente nec aliquid
 quod est deus immediate ante hoc fuit
 hoc si consequentia debet esse for-
 malis quous contra non sit conse-
 quentia bona de forma. **S**ed hec
 responsio non videtur esse necessa-
 ria quod ex ea sequitur multe conclusiones
 que aut sunt impossibiles aut non multum

distantes ab impossibili sequitur entz
 q. a. 7. b. am sunt eq̄lia 7. a. imme-
 diate post hoc erit dup. um ad .b.
 7. a. nihil acquirit sed deperdet. 7. b.
 nihil deperdet sed acquirit deducta
 rarefactione 7. ademplatioe. ¶ Item
 sequitur q. non si ab equalibus eq̄-
 lia auferantur remanentia erunt e-
 qualia. ¶ Item q. b. augebitur 7. a.
 diminuetur. 7. nunq. post hoc. a. uel
 b. augebitur aut diminuetur. ¶ Item
 q. a. distat. a. b. per pedalem distan-
 tiam 7. sine motu locali. a. uersus. b.
 aut e contra. a. tanget. b. ¶ Item q. p
 totam istam horam. a. erit album 7
 p totam istam horam idem .a. erit
 nigrum. 7. p totam istam horam .a.
 mouebitur uniformiter quo ad tem-
 pus. 7. per eandem horam mouebi-
 tur difformiter quo ad tempus.
 ¶ Item sequitur contra istam posi-
 tionem q. a. 7. b. propositiones in .c.
 instanti conuertentur significando
 omnino sicut significabant ante .c. 7.
 continue manebunt fm ordines iez
 datos una existente uera 7. alia falsa
 ante. c. q̄is impossibile quia si iste cō-
 uertentur in .c. instanti 7. modo sunt
 omnino sic significantes sicut signifi-
 cabunt in .c. 7. illos ordines quos iā
 habent habebunt in .c. 7. contra iā
 ipse conuertuntur. Sed arguit q̄is
 retento casu priori quia capiuntur
 iste due propositiones. hoc est sor.
 demonstrato. a. 7. hoc est sor. demō-
 strato sorte totali in principio 7. se-
 quitur q. hoc est falsa hoc est sor. de-
 monstrando. a. 7. erit falsa per totā
 illam horam. 7. ista est uera hoc est

sor. demonstrando sor. 7. manebit
 uera continue demonstrando sor.
 usq. in finem hore. 7. tunc sequitur
 tota conclusio. s. q. a. 7. b. sit. a. pri-
 b. secunda conuertentur in instanti
 c. quia subiecta 7. predicata conuer-
 tentur cum aliis partibus igitur .c.
 cum idem precise demonstratur. sint
 enim iste mentales sic significando 7
 precise eodem demonstrato ideo se-
 quitur conclusio tota probanda po-
 nendo q. per totam istam horam
 erunt. a. 7. b. propositiones sic signi-
 ficantes sicut iam significant 7. una
 erit uera continue 7. alia falsa per eā-
 dem horam 7. tamen in fine conuer-
 tentur utraq. existente uera. ¶ Item
 sequitur q. res nihil differt a capi-
 te. ¶ Item sequitur q. idem potest
 le ipsuz generare. ¶ Item q. iste ter-
 minus sor. est terminus accidentalis
 quia affirmatiue 7. negatiue de eo-
 dez predicatur preter sui corruptio-
 nem. 7. etiam sequitur de istis ter-
 minis. homo. 7. animal. quia secū-
 istos auctores pars hominis nō est
 homo. ¶ Item sicut concedunt de
 sorte ita possunt concedere de habi-
 tibus animam extensam sensitivam
 aut uegetatiuam. Et per idem eque
 bene possunt 7. per eundem modū
 respondendi concedere de igne 7. a-
 qua et aliis cōpositis naturalibus.
 Nec contra mouet argumentum de
 uerbo quia una res est plura indiui-
 dua. 7. nō sic est in istis singularib.
 nec contra eos ualet Aristot. quia
 contra eoz dicunt. Sed si forte nega-
 tur q. subiecta simpliciter conuertant

tunc arguit istaz copulatiuam esse
possibilez. hoc est sor. ⁊ hoc nō est
sor. in quaz utraqz ^{scilicet} subiectū so
lū sor. ⁊ solū p sorte supponit. Ideo
aliter respōdetur ad casum pri^{us} po
ssitaz negando. ⁊ dicit qz sortes non
pōt hēre aliam partēz qz ipse habet.
⁊ breuiter ita rēpōdet de sorte sicut
respo dederetur de planta aut igne
uel aqua. negando qz aliquis istoz
possit augmētari p acquisitionēz sua
rū partē. Solem^{us} tam tales casus
admittere ubi argumēta nō petant
difficultatē tales. s. utrū res q est in
principio sit eadez que remanet in
fine uel nō. Et si oīa aī p Aristo.
in pri^{us} de generatiōe ponentez aīa
ta pprie augeri. dicit qz modus lo
quendi Aristo. est ita oīa pcedentē
loquētiēz seu respōsiōē sicut oīa
istaz qz pcedens opīniō ponit unā
aīam in hoīe indiuisibilez s. m culū
remanentiāz ponitur remanere cum
deū hoīem qui augetur aut dimīnuit
tur. Aristo. aut pter sensitiuaz posu
isset intellectuz appropriatū sicut fil
logisari pōt ex uariis textibus eius.
⁊ deducetur infra cuāz auget de in
ceptione ⁊ desinētiōe rez ubi respo
ndetur modo loquēdi Aristo. ⁊ uā
riis cōclusionibus q apparent false
que tam secūdu rei ueritatez specu
lantibus sūt uerē. Negandū est autē
secūdu istam opīniōēz qz homo
non possit alterari ⁊ qz homo non
possit localiter moueri ⁊ qz non pos
sit rarefieri ⁊ condēplari qz ipse
non possit augeri nec dimīnui. unde
aliquis homo fuit qui nec dāpnab

tur nec saluabatur. Itēz aliquid fuit
baptisatus qd adhuc non est quod
non desinit esse homo nec de
sinit esse homo ⁊ tamen illud nūc
est homo. Itēz aliquid qd nō est
deus deus fuit. Itēz aliquid erit
homo quod iam non est homo ⁊ ta
men non incipit nec incipiet esse hō
⁊ erit homo p tempus ⁊ qz aliqua
pars sor. ⁊ etiam partes sine motu
ad qritatem sūt quadrupla ad sor
tem igitur. Ad aliam formam cū
arguitur qz homo est eternus ⁊ qz
homo morietur ⁊ qz homo nūq
desinet esse. dicit negando qz homo
sit eternus aut ppetuus. nec ualet il
la oīa. iste binarius est etern^{us} ⁊ iste
binarius est iste homo igitur iste hō
est eternus. sed sequitur qz iste ho
mo est eternus numerus. nō est igitur
homo ppetuus s. ipse ppetuo
aut ppetualiter erit. Secunda cōclu
sio pōt phabilitate cedit. s. qz nullus
homo morietur intelligendo p illaz
qz null^{us} homo desinet esse p separa
tionem aīe a materia. si tū intelligit
qz nullus hō morietur. s. qz nullus aīa
separabitur a materia. illud negandū
est. Tertia cōclusio cedit qz nul
lus hō desinet esse qz iste binarius
nūq desinet esse qz ipse desinet esse
illa anima ⁊ desinet ēē illa materia
quia nulla materia corporis aut cō
positi necessario est materia. ⁊ etiaz
non propter hoc sequitur qz iste bi
narius desinet esse igitur. ⁊ c.

De hodez sillogismo resolutorio.

Ostendamus nunc quas p
positiones etiam deludere
possint expostorii sillogis
mi. et pmutamus q terminoz fm
quos et p quos pbari possunt pro
pōnes qdam sunt immediati et quidaz
immediati. et uoco hie terminū par
tem ppinquam orationis grāmatt
et. s. nomen uel uerbum. **T**ermin
rum uero immediatoz qdam sunt
immediati a priori et qdam a poste
riori. Immediati a priori sunt ter
mini cōmunissimi transcendētes uel
uerbum substantiuū uel uerbū am
pliatiūz pōt nō distinguēdo potēti
tiam extra actum ex quibus plicuē
principium notissimum a priori sē
qdiz ens est uel non est. et ideo ista
est immediata a priori ens est. ter
minus uero immediatus a postero
ri est terminus singularis. demōstra
tiuus quo non cōtingit notiozem ha
beri. Ex quibus pz q in solo pno
mine uerbo et aduerbio cōtingit im
mediatos terminos a posteriori re
piti. In oibus aut partibus oratio
nis mediatos terminos repire cōin
git. Quis non quilibet terminus sit
mediatus uel immediatus. **T**ermino
rum mediatoz quidam sunt resolu
biles quidam exponibiles de quibz
dictū est. et si aliqui sint offēdibiles
dicetur cum de modalibus dicem.
Terminus resoluibilis est terminus
cōmunis aut discretus nō demōstra
tiuus terminus quo cōtingit aliquē
terminū immediatū notiozēz repe

rire eandem rem significantem per
quez eludat pōt. et eleri tū in resoluē
do uerba et alias partes orationis
quia in resoluēdo alias partes ora
tionis a uerbo capitur terminus q
est notior a posteriori. in resoluēdo
uero uerba capitur terminus qui ē
notior a priori. s. uerbum substanti
uum. huius enim resoluēde hoc cur
rit. resoluens est hec. hec est currens.
ideo bene sequitur tanq a priori b
est currens igitur hoc currit. et ideo
a resoluente ad resoluendam uel cō
positam in uerbis ualeat argumentū
de forma et nō ecōtra. **I**n aliis autē
partibus orationis nō ualeat de for
ma a resoluenda uel cōposita ad re
soluētem nec ecōtra. sed de forma
bene ualeat a resoluētibz ad resolu
uendam. **C**onuenit aut inter uerba
resoluenda et alias partes orationis
quia semp a resoluētibz ad resolu
utam arguitur cōponendo. et ualeat
cōtra. et non ecōtra de forma. **E**x pō
tēis pōt patere primo q hec est im
mediata a posteriori. hoc ē. et q hec
est immediata a priori. ens est. et ad
hoc q aliqua sit immediata a priori
oz q uerbis et subiectis uerbi et p
dicatur si pdicatus habet sint imedi
ata a priori. non tū regitur q qui
libz terminus in pōne immediata
a priori sit p se notus. **I**n pōne
uero immediata a posteriori q. s. non
pōt a posteriori pbari requiritur
quēz terminū immediatū esse a pri
ori uel a posteriori. **E**x qbus pz q
deludat pōtēis immediate a poste
riori uel a priori capis ab extremo

vel extremis et non a uerbo substitu-
tuo. **¶** Item patet quod non quilibet terminus discretus est immediatus nec qui-
libet terminus demonstrativus est im-
mediatus quia illi termini taliter talis
et tantus non sunt immediati quia iste
sunt de indefinitis talis homo currit.
tantus homo currit. forte demonstra-
to. Ex premissis quoque hec regula col-
ligenda est quod quilibet propositio cuius pri-
mus terminus est resolvable resolu-
biliter tantus non uerbis proba-
ri debet per duo demonstrativa nisi
fuerit exceptiva quod dicitur per tales
propositiones aial per alinum est in-
rationale quia semper probatio propo-
sitionis probabilis aliquo termino de-
bet incipi a primo termino finem quem
ipsa est probabilis illo modo quo iste
terminus est in propositione probabilis
¶ Ex quibus patet quod non quilibet propositio
indefinita est probabilis per duo demon-
strativa quia talis propositio tantum
aial est homo non est per duo demon-
strativa probabilis sed exponenda est
¶ Item ista indefinita non est per duo
demonstrativa conclusiva. incipit homo
esse quia non sequitur incipit hoc esse
et hoc est homo igitur incipit homo
esse. **¶** Item non sequitur promittitur
hoc et hoc est denarius igitur promit-
tetur denarius. Cum promissis tamen ad-
uertatur quod non ualet hoc argumentum
primus terminus huius propositionis
simpliciter categorice est resolvable
igitur hec propositio est resolvable
quia ista propositio non est resolvable
for. inquit homo est aial et primus
terminus est resolvable. **¶** Item non

ualet hoc argumentum primus ter-
minus huius propositionis categori-
ce simpliciter est exponibilis igitur hec
est exponibilis. quia neutra istarum est
exponibilis. aliud a forte currit. dis-
ferens a platone disputat. Quis pri-
mus terminus sit exponibilis quia
illi termini aliud differens sunt reso-
lubiles in illis propositionibus et non
sunt exponibiles in illis. **¶** Sed iam
incidit dubium utrum quolibet uerbum
adiectivum sit resolvable in uerbum
substantivum. et suum participium. et ar-
guitur quod non prius quia hoc uerbum in-
cipit in ista propositione incipit aliquid
instans quod non est esse non est reso-
lubile in sum. es. est. et suum partici-
pium et illud est uerbum adiectivum
igitur et. patet contra et arguitur a contrario
quia ista est falsa impletens esse est aliquid
instans quod non est. **¶** Secundo hoc uer-
bum promittitur in ista propositione pro-
mittitur denarius non resoluitur in
est et suum participium quia si sic ma-
xime resolveretur in istam promissus
denarius est sed non est sic quia stat quod
promittatur denarius cum hoc quod nullus
denarius sit promissus. quod inducenda
est patet. **¶** Tertio quia non sequitur hoc
leget. igitur hoc est lecturum ut hoc
erit legens patet quia in casu est aial ue-
rum et contra falsum quia sicut dicitur est
super in ista propositione et in consimili-
bus aial est lecturus et in consimili-
bus si ista propositio sit uera sic sig-
nificando ex compositione suorum termi-
norum supponit si lecturus respectu hu-
ius uerbi est et non ampliat a se ne-
que ab illo uerbo est igitur supponit

pro eo qd est et si sic tunc sequit. q
 si anr? est lecturus anr? est lecturus
 qd est. hda pars oñis est falla in ca
 lu eodez q: si iste terius legēs sit p
 ticipiuz pñtis rēporis. solū p modū
 pñtis significans legens qd est pñtis
 et p oñis sensus est q: si anr? erit le
 gens q: anr? erit legēs qd est. qd est
 ostra casum. Quarto multa sunt uer
 ba adiectiua q carent participiis re
 quisitis ad hozz resolutionez et ideo
 nulla hozz pponuz sortem redet le
 gere. lor. meminit lectiōis pōt resol
 ui modo dicto. Quinto si uerbū ad
 iectiuz resolveretur aut resolveret
 in terminuz magis cōez aut in ter
 minuz minus cōmunē et suuz parti
 cipium. sed in nulluz hozz resoluē
 igitur non resoluitur in al qd uerbū
 p3 oñia et a. et b. arguitur qz nul
 lum uerbum est terminus cōmunis
 igitur nullum uerbu resolveretur in
 terminuz cōmunem et suuz partici
 piuz. p3 oñia. et a. arguit qz oñis
 terminus cōmunis est predicabilis
 de pluribus sed nullū uerbu est p
 dicabile de pluribus igitur nullum
 uerbū est terminus cōmunis. p3 oñia
 et b. arguitur qz nulluz uerbu est
 predicabile. igitur nulluz uerbu est
 predicabile de pluribus. patz oñia et
 a. arguitur qz in talibus tu curris
 tu es uerbu nō est pdicatū qz nihil
 pdicatur q non de aliquo affirme
 tur aut negetur. Sed uerbum non
 affirmatur aut negat qz si affirma
 retur aut negaret hoc ēēt mediantē
 uerbo. Etz nihil pōt pdicari qd
 non pōt subici sed uerbū nō pōt su

bici igitur et. **¶** Itē q nullū uerbū
 sit terminus cōmunis arguit qz si sic
 tunc posset habere aliquē terminū
 uerbalem sub se inferiorē singulārē
 sed nullū uerbū est singulare uel ēē
 pōt igit et. qz si sic sit igit q istud
 uerbu est hēat teriuz singularem
 uerbalem sub se qd sit. et. et sequit q
 ista ē uera. tu. es oñe ens qz in ista
 pōne nō est supd nisi uerbi singu
 laris p te dantis supd oñez et nō p
 alio igitur et. **¶** Sed p huius du
 bi solutione est accipiendū q resol
 uere uerbu aliqd est notius uerbū
 exprimere. sicut stantiuz et cū con
 respondens participium. ut hoc uer
 buz currit sic resolues hoc currit. i.
 hoc est currens. **¶** Ex quo sequitur q
 uerbū substantiū est nō est resolu
 bile qz in nulluz uerbū notius pōt
 resolui. **¶** Itē sequitur q oñe uer
 buz adiectiuz resoluibile est. et si nō
 hēat participiū singulare est qz oñz
 uerboz adiectiuz radix est uerbū
 substantiū. ex eodez segtur q hoc
 uerbu pōt est uerbu resoluibile qz
 illud uerbu est. ē nobis notius quo
 ad nos. **¶** Itē accipiendum est q
 terminus cōmunis est terius simplex
 qui fm sam hitam significationem
 fm totū uel partē pōt habere teriuz
 aut terios sub se fm rectaz lineam.
¶ Terminus discretus est simplex pdi
 cabilis fm totū uel partē qui ex
 sam habita significatione si nō ultra
 sam habita significationez nō pōt
 habere terminū aut terminos sub
 se fm rectam lineam. **¶** Ex quibus p3
 q non oñis terminus simplex est

terminus communis aut discretus qz
tales termini 7. vel ad. non sunt co-
munes neqz discreti. p3 etiā qz nul-
lus verbum est terminus communis aut sin-
gularis generis vel spēs qz omne gen-
us vel spēs est predicabile affirmabile at-
negabile ab aliquo sed nullū verbum
est huiusmodi igitur. Et si forte
contra hoc arguitur quia agere 7 pati
nō essent genera generalissima que
tam posita sunt ab antiquis p gene-
ribus. dicitur qz frequenter antiqui
posuerūt unū verbum esse superius
ad aliud quia participium est superius
ad participium 7 abstractum ad abstra-
ctum sicut agens 7 calefactio participium
aut actio 7 calefactio 7 passio. s3 se-
cundū veritates verba non sunt ge-
nera 7 species. Ultra qz non oīa
termini sunt categorematici vel
simpliciter categorematici qz hoc cōple-
xi n. omnis homo est terminus 7 nō
est categorema neqz simpliciter catego-
reuma. p3 etiā de verbo qz verbum
sub simpliciter categoremate vel catego-
reumate nō pono qz s3 simpliciter catego-
reuma significatiue superius nō possit
esse extremum nec pars extremi pōt
tamen esse determinatio aut disposi-
tione extremi 7 sic verbum nō est sim-
pliciter categorema. verbum quoqz nō est
categorema. qd p3 ex derivatiōe
huius vocabuli categorema a ca-
thegoro. as. verbo greco qd est i lē
qz pōico. as. inde. ca. hegoreuma qd
pōicatum aut pōicabile. 7 inde sim-
pliciter categorema quasi cōpositum a si-
m-liciter pōicato vel pōicabile p declara-
tione vel dispositiōe eius. p3 quoqz

qz isti sū communes modū loquendi
accepti nō sunt termini discreti. Ro-
ma. bononia. uiterbius. 7 similes qz
isti termini possunt habere sub se ter-
minum vel terminos sū rectas line-
as. nam iste terminus roma. aut suppo-
nit p quibus 7 toto aggregato ur-
bis aut p horū altero. s3 siue sic siue
sic p3 qz multa aggregata sunt quo-
rum quodlibet fuit roma. 7 ita dicit de
fluminibus nominibus. unde nullus istorū
terminus est discretus nisi imponat
ad significandum unam rem 7 nullam
aliā puta. b. 7 p3 qz roma cras nō
erit roma. nec roma heri fuit roma.
stantibus autem communibus ipso
omnibus ambe iste probatur uere ro-
ma heri fuit 7 roma heri non fuit.
Datur pterea qz nō valet consequen-
tia ista. ex. a. sequitur. b. 7 non econ-
tra igitur. b. est superius ad. a. quia
licet sequatur hoc album currit igitur
for. currit. 7 nō econtra for. cur-
rit igitur hoc album currit. non ta-
men sequitur qz iste terminus for.
sit terminus superior ad istum ter-
minum hoc album. quia ad hoc qz ali-
quis terminus sit superior ad aliū
oportet qz sub se habeat illum secū-
dū rectam lineam sui pōicamenti igitur
7c. 7 ita intelligendus est Aristo.
cum de modo subsistendi loquitur.
Sed tunc ad dubium responde-
dum est concedendo ipsum. s. qz qd
liber verbum adiectivum est resolu-
bile. sed tamen non valet argumentum
de forma a composita ad resolu-
tem sed bene e contra a resoluente
ad cōpositā taz in verbis qz in aliis

unde licet formaliter sequat hoc est
incipiens ptransire aliq partem .a.
spati igitur hoc incipit ptransire all
qua partez .a. spati nō tū sequitur e
otra .ita l3 sequitur hoc est incipiens
ēē igitur hoc incipit ēē non tū sequit
ecōtra. Et p ista p3 nūcio ad argum
ta qz dubiuz nō ponit qz v3^{at} argu
mētū a cōposita ad resoluētem. l3
nota qz primum a fm argumentuz
pbant uerum sicut a tertium quis
utraqz istaruz est falsa hoc est lectu
rū a hoc erit legens de pria pbatū
est satis sup. secūda etiā est falsa te
nēdo participia l3 sicut bec aīx^o erit
ens picipialiter tenendo a non est
iste terminus ens trāscendens par
ticipialiter sumptus quia non sequi
tur aīx^o erit homo igit aīx^o erit
ens .nec legitur aīx^o erit aliquid
igitur aīx^o erit ens a ita etiā de
presenti non legitur populus est ens
igitur populus est aliquid ita etiam
sumendo istum terminuz presens p
icipialiter pro irregulari tū partici
pio huius uerbi presum dēdenduz
est qz nūhil fuit in instanti presenti
sed si nominaliter sumatur dēdēdū
est qz omnis homo qui fuit fuit in
instanti presenti .a. omis homo erit
in instanti presenti. Ex quibus col
ligi potest qz nō quelz ppositio ca
thegorica habet aut habere potest
predicatum aut propositionem secū
diuertibi ē de participio sui uerbi qz
ista est huiusmodi desinit instans qd
non est esse. Q3^{et} patet qz uerbū
adiectiuum uocale aut scriptum non
subordinatur aggregato ex uerbo

substantiuo a suo participio qz ista
incipit instans qd nō est esse subor
dinaretur uni false scilicet hūc est in
cipiens instans qd non est esse. ita
dicitur de illa promittitur denari^o
qui non est a sic de aliis. Sed otra
regulam istaz .l. qz ualet oīa a resol
uentibus ad resolutam forte argui
tur p supponendo duo uera a neces
saria primo qz hec forma arguendi
ualet. l. aliquis homo currit qui non
disputat . igitur aliquis homo currit
a ille non disputat ista suppositio p3
quia ubi non fit distributio aut con
fuso impediens ualet oīa talis. l. cū
do presuppono qz impossibile est qz
idem predicatur affirmetur a nege
tur de eodem subiecto leu termino
discreto discrete supponēte. Q3^{ub}
datis arguitur cū ista regula qz for
est for. a qz for. non est for. quia po
natur sicut pridie ponebatur qz for.
sit bipedalis q3^{it}atis cuius unuz pe
dale sit .a. a diminuat for. unifor
miter deperdendo aequatē totam
istam q3^{it}atem preter .a. in tota ho
ra futura a arguitur qz aliquid qd
nō est for. erit for. quia hoc erit for.
demonstrato .a. a hoc est uel erit al
quid qd non est for. igitur aliquid qd
non est for. erit for. uel sic .a. erit for.
a .a. est aliquid qd non est for. igitur
aliquid qd non est for. erit for. a nul
lum animal nisi homo igitur homo
qui non est for. erit for. a nullus ho
mo nisi for. quia nullus alius a for.
potest esse for. a si sic igitur for. erit
for. qui non est for. a ultra igit for.
erit for. a iste non est for. tenet oīa

per primam suppositionem et for etiam erit for. et iste est for. ut notum est quia non est for. nisi for. igitur due partes istarum copulatarum stant simul scilicet quod for. erit for. et iste erit for. et for. erit for. et iste non erit for. et sic sequitur quod idem terminus affirmatur et negatur vere de eodem termino discrete supponente puta de li iste quia in utraque istarum li iste supponit discrete quod repugnat suppositioni secunde. et tunc etiam patet sequi quod for. est for. et quod for. non est for. Item ista regula data arguitur quod iste homo albus incipit currere for. demonstrato. et iste homo albus non incipit currere. ponendo quod for. niger currat et currat per totam istam horam qui for. albus quando erit albus. et patet secunda pars quia iste homo albus non incipit currere quia iste nec est albus nec incipit currere vel esse albus ut ponitur. et quod iste homo albus incipit currere arguitur quia iste homo albus in instanti quod est presens non currit. et immediate post instans quod est presens iste homo albus curret quia for. immediate post instans quod est presens curret. et for. est vel erit iste homo albus igitur iste homo albus immediate post instans quod est presens curret. patet consequentia per illam regulam a resoluendis ad resolutas seu copositas. Item data ista regula sequitur quod aliquoties nihil est et taliter quodlibet est. consequens est falsum et impossibile quod nihil qualitercumque quodlibet est et

liter quodlibet est. Item sequitur quod aliqua causa quodlibet ens est et aliqua causa deus non est. et quod verum et necessarium est quod deus non potest esse et quod verum est quod nullum ens est seu potest esse. et data regula arguuntur iste conclusiones prima et sic sequitur quod aliquoties modis nihil est ut patet probando per regulam igitur aliquoties nihil est patet consequenter quia hoc aduerbium aliqua liter et notat modos plures quam unum sicut alii termini aduerbiales taliter velociter. tarde. et sic de aliis. Et ita non sequitur de forma velociter isti currunt igitur aliqua velocitate isti currunt licet consequens sit verum quia cell velocitate isti currunt efficienter et non formaliter et secunda etiam pars prime conclusionis nota est. Item arguitur quod per aliquam causam quodlibet ens est quia per deum quodlibet ens est et deus est aliqua causa igitur et tenet consequentia deus enim per aliquam causam est quia per se ipsum est. et etiam aliqua causa est deus quia se ipso est deus. aliqua etiam causa non est quod per nullam causam aliam ab ipso ipse est. Alia etiam conclusio sequitur quia aliqua est propositio necessaria ut pono quod deus non potest esse patet arguendo per regulam. Item aliqua propositio vera est que nihil est ideo verum est quod nullum ens potest esse tenendo li quod relative ad li verum vel necessarium et li verum nominaliter ponatur antecedens et sequitur consequens. Item legē

q̄ aliquis propositio non est vera q̄
nō differt a necessaria ⁊ aliquis ho
mo non potest moveri qui infinita
velocitate currit. ⁊ aliquis homo nō
est homo qui necessario est animal
rationale, omnia ista patēt secundū
regulam sicut q̄ antiphrisus non po
terit esse qui necessario erit homo.

Sed ad primum dicitur negando
casum quia ex eo sequitur conclusio
illa. Ad secundū dicitur illo admis
so negando primāz partem copula
tive huius, s. q̄ iste homo albus inci
pit currere ⁊ negatur illa q̄ia in in
stanti qd̄ est p̄ns iste homo albus nō
currit. ⁊ immediate post instās qd̄ est
p̄ns iste hō albus currit. igitur iste
hō albus incipit currere. quia p̄ba
tio huius non debet sumi a secundo
termino mediato sed a primo, s. ab
isto cōplexo iste hō albus qd̄ expo
sitorie p̄babile est. ⁊ tunc p̄z q̄ ista
non clauditur nisi ex falsis si p̄ r̄gu
lam arguitur. ⁊ ita aduertendū est
de aliis terminis cōplexis sicut sunt
isti termini iste hō hoc currens. hoc
sedens quia expositorie sunt p̄bādi
quia om̄es isti sunt termini mediati.

Ad altam dicitur credendo illas con
clusiones sicut sequuntur ex regula.

Ad altam cū inferitur q̄ aliqua pro
positio nō est vera que nō differt a
necessaria, dicitur credēdo conclusiones
illas. **V**erūm aduertendū est q̄
frequent̄ p̄pō negatiua vera nō pot̄
p̄bari p̄ duo demonstratiua vera qz
forsan subiectū pro nullo verificat̄.
vnde ista nō pot̄ p̄bari per duo de
monstratiua vera hō nō currit qui ne

locitate infinita mouetur quia eius
subiectū p̄ nullo verificatur quia re
latiuum ibi se tenet ex parte subiecti
qz nō pot̄ referri ad illud uerbū cur
rit. vnde hoc relatiuū qui semp se te
net ex eadem parte extremi p̄icipa
lis ex qua suū affis. ⁊ ideo ista est in
sensu cōposito. ⁊ est sensus q̄ aliquis
hō qui velocitate infinita currit non
pot̄ moveri ideo subiectū eius p̄ nul
lo supponit. ⁊ sicut p̄z infra hoc rela
tiuū qui nunq̄ facit sensus diuisus
⁊ ideo nō refert dicere om̄is hō cur
rit q̄ est albus ⁊ om̄is hō qui est al
bus currit. **E**t si oīa arguitur p̄bā
do q̄ in casu est una vera ⁊ alia fal
sa ponendo q̄ quilibet homo albus
currat ⁊ quilibet niger quiescat quia
tunc ista est vera om̄is homo qui est
albus currit ⁊ ista falsa om̄is homo
currit qui est albus quia arguit sic
om̄is homo currit qui est albus. ⁊
om̄is homo niger est homo igitur
om̄is homo niger currit qui est al
bus. negatur oīa quia plus subiecti
in maiori q̄ p̄dicatur in minori. ⁊
sicut fallit hoc argumentum ita etiā
fallit argumentum resoluendo nisi
capitur ostantia totius extremi qd̄
resoluitur. vnde nō sequitur iste ho
mo non currit qui est albus demon
strando hominem nigrum ⁊ iste ho
mo est aliquis homo igitur aliquis
homo non currit qui est alb⁹. Pro
oībus igitur p̄pōib⁹ negatiuis ne
ris resoluibiliter p̄bādis dicatur q̄
si termini rōne quoz p̄bādis sunt
supposita habeant sunt resoluibiliter
probande sed si suppositis carent

capiende sunt contradictorie concla-
dendo istas esse veras indirecte eo
q̄ contradictorie sunt false. et ita co-
ceduntur conclusiones tibi illate secū-
dum istam regulam probāde. Cum
predictis maiorande sunt aliquę
regule per quas p̄bari possunt sex
problematum genera. sed q̄ de uni-
uersali affirmatiua superius satis di-
ctuz. de uniuersali negatiua nunc di-
citur q̄ ipsa probari habet per su-
um contradictorium et ita de qualz
alia negatiua quia quicquid contin-
git affirmare contingit negare. ut
quia verum est q̄ alterum oculum
habendo tu potes uidere igitur hec
est falsa neutrum oculum habendo
tu potes uidere. tenet consequentia
per posita. De indefinita autem siue
particulari et singulari teneatur q̄
ipsa est probanda a primo termino
a quo in ea potest sumi probatio.
Ex quo sequitur q̄ est diligenter ad-
uertendum q̄ non quelibet indefini-
ta siue particularis p̄bari potest p̄
duo demonstratiua quia cum proba-
re sit declarare uerz. falsum de per
se non probat uerz. et ideo illa tan-
tum animal est homo per duo de-
monstratiua non habet probari q̄
sumeretur falsum. Item frequen-
ter accidit q̄ ista duo demonstrati-
ua sunt uera et indefinita falsa. ut nō
sequitur incipit hoc esse. et hoc est
homo. igitur incipit homo esse. Et
propter has causas iste non habet
probati per duo demonstratiua ne-
cessario homo est animal. promitti-
tur denariis. homo preter sor. cur.

rit. quia in talibus reperitur q̄ in-
definita est uera et quelibet singula-
ris est falsa. Item pro predictis
addatur ista regula q̄ ubi omnes
termini sunt immediati uel quelibet
uno excepto non refert preponere
aut postponere terminos manente
eadem qualitate ubi non sunt spe-
ctantes ad actum mentis et sine ter-
mino ampliatino et ubi non sit di-
ctio exceptiua uel exclusiua. et ideo
non refert inter tales propositiōes
homo est hoc. et hoc est homo quo
ad ueritatem uel falsitatem. sed re-
fert hoc homo non est et hoc non est
homo. hoc tantum est et tantum est
hoc. hoc cognoscis et cognoscis hoc
hoc istius scis esse et scis hoc istius
esse. ita etia refert album tunc erit
hoc et hoc tunc erit album quia pro
pluribus supponit si album a parte
subiecti q̄ a parte predicati quā
stet solum pro his que erunt. sed nō
refert nunc tu curris. et tu curris
nunc hic tu eris. et tu eris hic nunc.
necessario tu es et tu es necessario
nunc quia aduerbium semper refer-
tur ad uerbum uel participium qua-
litercunque transponatur. Sed
inadit dubium utrum idem proble-
ma possit pluribus modis conclu-
di. Ad qd̄ dubium siue uerbis
respondeo q̄ particularis affirma-
tiua et uniuersalis negatiua de sub-
iectis non transcendentibus ad
minus quadrupliciter probari pos-
sunt. a priori. a posteriori. eque.
et indirecte. ut ista p̄positio homo
currit a posteriori potest probari.

sic hoc currit et hoc est homo igitur
homo currit. **A** priori sic omne aial
currit homo est aial igitur hō cur-
rit, ab eque sic risibile uel aial iōnale
currit igitur homo currit. Indirecte
sic qz dīctoria istū significātis pri-
cipaliter qz hō currit est falsa igitur
ista est uera hō currit. **E**t sicut dictū
est de indefinita uel pīculari sic dicē-
dū est de uī affīr^{ua} qz a posteriori
pōt pbari p sua singularia a priori
capiendo terminos nāliter notiores.
Et ita etīqz est dicēdū de uī nega-
tiua et pīculari negatiua. uerūtamē
iste regule non sunt ules qz frequē-
ter interuenit ipedimētū qz multo
tēns a singularibus ad uīez nō ua-
let oīa ut dictū est et dīcetur, sed p
hoc tñ non tollitur dubiū qz ipsūz
nō ponit nisi qz aliqua ppō ē dī plu-
ribus modis ocludi qd uerū est de
multis et de maiori parte. **S**ed
qz frequenter ponitur indefinita p
pīculari posset queri dubium utrū
otīne si indefinita sit uera pīcula-
ris sibi cōrespondens sit uera. **A**d
quod dubium dīcitur qz in omībus
pīter qz in propositionibus se de-
struentibus si indefinita sit uera et p
īcularis sibi cōrespondens est uera
et ecōtr. **S**i ppositionibus tñ se de-
struentibus non sic est quia exīsten-
tibus solum his propositionibus p-
positio pīcularis est falsa et aliq
ppositio pīcularis est falsa una
se falsificat. Ista pīcularis et alia
non scilicet indefinita et ideo una est
uera et alia est falsa igitur. **S**ed
adhuc forte pētur nūquid omnis

ppositio sit p̄babilis et arguitur
qz non quia ista propositio hoc est
demonstrato aliquo ente non est p-
babilis quia ipsa non est certificabi-
lis per aliquam euidētiā cum ea
nulla propositio possit esse notior.
Oppositum arguitur quia omis p-
positio potest in oīa bona concludi
igitur omnis propositio potest ha-
bere aīis ad illam sed omne aīis ad
aliquam propositionem probat illā
igitur. **I**deo dīcī qz uno modo
probabile idēz est qz declarabile uī
certificabile et isto modo nihil pro-
batur nisi uerum, et hoc modo sepe
sumus uīis non tamen omne uerum
est probabile ut p̄dictum est. **A**lio
modo probabile idēz est qz p̄suasibi-
le secundum quem modū loquī-
tur rethoricos secundum quēz mo-
dum omne p̄suasibile est p̄babile ē
nō omnis ppō est p̄suasibile qz uīa
multe false sint p̄suasibiles audito-
ribus. **A**lio modo probabile est qd
dixit Aristoteles in topicis qd uīde-
tur pluribus et sapientibus et maxi-
me nobis et secundum quem mo-
dum adhuc non omnis propositio
est probabilis. **I**tem probabile
idēz est qz concludibile secundū quē
modum solemus dicere qz hec ppō
omnis homo est asinus est meditata
a primo termino probabilis quia
ipsa est exponibilis et omnis propo-
sitiō exponibilis est probabilis.
sed de hoc non amplius quia uoces
et scripta sunt ad placitum signifi-
cantia. **A**duertatur itaque distī-
genter secundum auream regulam

et respondere et videat an respondet
ad aliquam propositionem qualis
est et quod fuerit propositio et finem
que modum ipsa probari possit ad quod
respondendum est finem quod ipsa poterit
vel non poterit ex veris concludi si ipsa
non fuerit per se nota, magna enim in res-
pondentibus imprudenter reperiuntur qui
ante respondent quod prenoscant quid
fuerint responduri.

De officiabilibus et officiis et de
descriptibilibus.

Terminus officiabilis appel-
latur terminus non exponibilis
habet officium cadendi super
complexum per ipsum determinabile sicut potest
contingit, scio, dubito, promitto, et simili-
lia et generaliter omnes terminus de ceteris
actum mentis, et multi etiam calum terro-
rum possunt super incomplexum cadere, ut pro-
mitto, a, ymaginor, b, et c. et hec dictum
si officiabilis est et igitur de forma ab
officiabilibus ad officium si non eadem
unde bene sequitur potest esse ita sicut hec
adequate significat for, currit et hec ad-
equare facit quod for, currit, igitur potest esse
quod for, c. Sed isti termini possibili-
tes, impossibiles, necessarii, contingentes, ne-
cessarii, et falsi non sunt termini officiabiles
nec modales, unde non legitur hec est
possibilis chimera non est adequate signifi-
cans chimera non est igitur possibile est
chimera non est, omnis enim est falsus et
nec terminus personaliter ante vero
exite quod nec possibile signum nec pos-
sibilis res est chimera non est, et igitur
in ista possibile est chimera non est ex

grammatica verbum principale est illud
verbum est cui supponitur si possibile igitur
sensus est quod aliquid possibile est
chimera non est quod est manifeste falsum
Sed hunc forte dicat quod hoc totum su-
mitur loco de li potest contra quod adhuc
si possibile est ibi nomen et li est ibi
verbum cui supponitur adhuc ibi si possi-
bile et li possibile ibi per nullo verifi-
catur reus illi predicari. **E**t si hoc
complexum possibile est sumitur loco de
li potest tunc huius propositionis possibile est
chimera non est est sensus quod potest chi-
mera non est et per omnes chimera non est
potest quod est falsum quod est affirmativum cuius
subiectum per non supponitur non est ista potest
intelligi nisi ista oratio sumatur loco sub-
iecti illi verbi potest vel saltem ei pars
vel partes. **S**ed forte aliter dicitur quod ista
possibile est chimera non est li possibile
le capite loco illi verbi potest et li est lo-
co illi infiniti est et est sensus possibili-
le est chimera non est, et quod potest esse quod chi-
mera non sit. **S**ed quod tunc illa est affirmativa potest
esse quod chimera non sit quod modum et dictum se
affirmativum et lo sensus ei non potest esse nisi
ille quod non chimera sit potest esse sine chimera
non est potest esse quod ista oratio infinita est
subiectum huius verbi potest, concluditur ita
quod quod isti termini possibile impossibiles
contingentes et necessarii et c. non sunt termini
officiabiles nec modales sicut nec isti
bonum et malum in istis propositionibus bonum
est for, c. malum est ipsum sedere. **E**t si
tunc dictum est de illo tercio potest ita di-
cendum de illis terminis intelligo cogno-
sco et c. **S**ed ante procedendum est ad offici-
abilem istos, et ista cognosco for, c. sic
officiari dicitur cognosco ita est sicut illa

significat for. currit. quā adeq̃te sclo
 significare for. currere. et non desipit
 or in teris illius ppōnis igitur co-
 gnosco for. currit. **¶** Quādo autē ter-
 minus officiabilis cadit sup incōplexū
 ut promitto. a. cognosco. b. et huius
 modi offidiandus est terminus ipsū
 describēdo. ut hec. tu scis a sic officia-
 tur tu credis firmiter absq̃z exhi-
 tione. a. et nō desipis in credēdo. a. et
 nō repugnat te lura. a. igitur tu scis
 a. sed nō pōt sciri ppō aliqua scire
 nec pōt sciri. a. ppō q̃uis forte. a.
 ppō sciat. **¶** Similiter obligo. n. e-
 tibi uolent ad dandūz tibi denari-
 uz ego pmitto tibi denarium. et q̃n-
 terius officiabilis describit nō dīa
 ab officiātib⁹ ad officiātā et ecōtra.
¶ S3 forte arguit p̃bādo q̃ nō ua-
 let dīa ista pōt ēē ita natura lī sicut
 ista ppō adequate significat cō ens
 est dīa adeq̃te significās q̃ omē ens
 est deus igitur pōt esse naturalit̃ q̃
 omē ens est deus q̃ aīis est uerū et
 dīis falsūz q̃ ita est sicut ista adeq̃-
 te f̃at omē ens est deus adequate si-
 gnificans q̃ omē ens est deus igit̃
 pōt esse nāt̃ ita sicut ista adequate
 f̃at p̃z dīa et aīis q̃ ista deū ēē
 dīm adeq̃te f̃at. et ita est. igit̃ ita est
 sicut ista adequate. f̃at p̃z dīa et b⁹
 si aīis q̃ deus esse dīm ex prīcipa-
 li et adeq̃ta significatīde illa f̃at igit̃
 tur deus ēē dīm adq̃re f̃at p̃z dīa et
 aīis q̃ eadez significatīde q̃ ista
 f̃at q̃ omē ens est deus eadez rati-
 one deus ēē dīm ista f̃at. sed ex prin-
 cipali et adeq̃ta significatīone f̃at q̃
 omē ens est deus igitur ista ex ade-

quata et prīcipali significatīde deum
 ēē deus f̃at. qd si p̃ceditur aīis q̃ ista
 est neta. q̃ est sicut ista adeq̃te et prī-
 cipaliter f̃at. qd. falsū est igitur et
¶ Sed hūc forte dicitur q̃ illa omne
 ens est deus nō aliq̃liter ēē prīcipa-
 liter f̃at. et cūz aīis q̃ ista dīm ēē deū
 adequate et principaliter significat
 quia deus esse deū ex adequate sua
 significatīone ista significat. negatur
 dīa. **¶** Sed cōtra istam responsionem
 arguitur quia tunc nulla propōitīo
 de terminis cōmūib⁹ illo modo
 posset ex ueris cōcludi quia semper
 assumeretur falsum ut sic arguēdo
 potest esse sicut hec adequate signi-
 ficat omnis homo currit adequate
 significans q̃ omnis homo currit.
 igitur omnis homo currit. **¶** Item
 ista responsione data sequitur q̃ nō
 potes scire chimeram non esse quia
 non posset uere concludi te scire chi-
 meraz nō esse nāt̃ per hoc q̃ tu scis
 ita esse sicut ista adequate significat
 chimera non est quam leis adequa-
 te significare chimeram non esse s3
 hoc est falsum quia nec scis nec po-
 tes scire sicut ista adequate signifi-
 cat cum non possit ita esse. q̃ chime-
 ra non est igitur et deo adhuc di-
 citur q̃ ista consequentia est bona
 potest ita esse sicut hec adequate si-
 gnificat omnis homo currit adequa-
 te significans q̃ omnis homo currit
 igitur potest esse q̃ nōis homo cur-
 ra et cum arguitur q̃ non quia tūc
 possit ēē nāt̃ q̃ omē ens est deus
 dicitur negando dīam et negatur
 quācedens istius s. q̃ ita sit sicut illa

principaliter significat et negat illa
dñā ista omne ens est deus deus esse
deus ex principali et adequate signi-
ficatione significat igitur ista deū ēē
deū principaliter et adequate signifi-
cat. sicut non sequitur modo necessario
iste hō est. igitur necessario iste homo
est tenendo li necessario in dñte ex/
ponibiliter aīis est uerū qz quolibet
mō quo aliqua pars huius hoīs est
iste homo est et tū aīis est falsū igitur
Et si hō arguitur qz si nō deū esse
deū principaliter illa significat omne
ens est deus. tūc nullū deus esse om-
illa pōd principaliter significat. et p-
idez nullaz chimera ēē illa signi-
ficat principaliter. et si sic igitur aliquē
deū nō esse ista principaliter signifi-
cat. et aliq chimera nō esse illa prin-
cipaliter significat. Sed huic forte
dicitur cecedendo istaz negatiaz nul-
luz om esse ista principaliter signi-
ficat et etiaz illaz nullā chimera ēē
ista principaliter significat qz oēs ra-
les negative sūt uere nullam chimera
rā ēē qz pōd principaliter signifi-
cat nullū aīal ēē oīs pōd necessaria
principaliter significat et similes non
tū ex illis sequūtur affirmatīe tales ali-
quā chimera nō ēē quelz pōd prin-
cipaliter significat. et aliq aīal non
esse omīs pōd necessaria significat
principaliter. et ita generaliter ceceden-
duz est de oībus teris cōmunibz qz
nihil principalitē aliqz terius cōmu-
nis pōt nisi forte ponatur qz hō cō-
munis ēē sūū principale significatū.
de quo nō nūc hō posterius tractabi-
tur. Sed ad aliud cum aī qz illa tu

scis chimera nō esse nō possitcludi
ex ueris sicut nec ista pōt nāl: ēē qz
oīs homo ē. Sed huic forte dī qz
officiādo mō dicto est argumētū bo-
nū ab illa officiāte ad illā officiataz
et ex falso ibi legitur uerū. Sed p-
particulari reglā ad officiāduz uā
ex ueris teneri pōt officiādo terios
cadentes sup dicta affirmatīe tū ut pōt
ēē qz oīs homo ē. qz sic officiatur
hec est possibilis oīs homo ē. adeqz
te significās qz oīs homo ē. igitur pōt
ēē qz oīs hō currit. sed re^o dictorum
negatioz nō uiz iste modus arguen-
di. unde nō legitur illa pōd est possi-
bilis chi^a nō est a dequate significās
qz chi^a nō est. igitur pōt ēē qz chi^a
nō est. qz dñs est impossibilis et aīis ue-
rū ad modū supius expōsum. Sed
forte dī regulā aī qz ea data euz ue-
ris legitur qz tu dubitas te esse si tu
scis te ēē. et tu dubitas te ēē si tu nō
dubitas te ēē. et qz credis hoīez esse
asiniū qū nō decipio. et qz tu scis aī/
xpum ēē et om nō ē. Et qz impossibi-
le est te ēē si potes log qz oīs sunt im-
possibilia qz ex priā legitur qz idem
est scitū a te et tibi dubiū qz legit tu
dubitas te ēē si tu scis te ēē si tu scis
te ēē ut suppono igitur tu dubitas
te ēē. et ita dī alias aī. Sed p his dī
cecēdo oēs istas conclusiōes put es-
the^e tū significat pter ultimā qz li
impossibile nō ē terius officiabilis ut
pbatū est. et negat i^a qz tu dubitas
te ēē si tu scis te ēē. si tu scis te ēē igitur
et qz a^o ē mere cathe^a fm istā
ultriaz regulaz pbanda. Et idem di-
citur ad istam tu scis chimera nō

esse fm hec et superius dicta. Ex predi
ctis pz q non si. a. est scitum a te q
ltercuqz. a. significat scis. a. significa
re qz forte. a. est scitum a te 2 non si
gnificat esse sed non esse ad modum
dictu. 2 etia 13. a. sit scituz nō que
quid. a. significat est a te consideratum
an illud significet.

De equipollentia.

Accipiam' primo q dicitur
se partes orationis grama
tice uocales uel scripte di
uersis partib' orationis mentalis sub
ordinantur sic q aduerbium aduer
bio. 2 participiuz participio 2 sic de
aliis qd pz ex hoc quia modi signifi
ficandi uocaliū aut scriptoz p quos
ipsa uocalia aut scripta distinguntur
ad inuicem genericē aut specificē ac
cepti sūt a modis intelligendi. Ipe
dicitur aut genericē distinctis. Quo ac
cepto sequitur q in ista pōne ho
mo nō est aial uocali aut scripta ista
negatio. non 2 illud uerbum est non
subordinatur alicui actui diuidendi
sed illud uerbum est subordinatur
uerbo substantiuo 2 ista negatio nō
subordinatur actui negatiuo aduer
biali. **I**tem si subordinaretur ag
gregatiū ex illa negatione 2 uerbo
substantiuo uni actui diuidendi iste
actus diuidendi nullius partis ora
tionis esset quia nec esset uerbu sub
stantiuuz nec adiectiuuz nec aduer
bium. Sequitur ultra q ista de secū
do adiacente uocalis aut scripta ho
mo est non subordinatur alicui de

tertio adiacente puta tali homo est
ens qz cuz li homo non subordinet
tali tali termino homo secū sinonimo
tūc li est subordinaretur duab' par
tibus orationis. s. participio. 2 uerbo
qd est vera acceptū. **I**tem li ista
subordinaretur tali mentali. s. homo
est ens tūc li est in ista uocali homo
est 2 in ista alia uocali homo est ens
nō essent termini sinonimi qz i una
li est subordinat simplici uerbo sub
stantiuo 2 in alia uerbo 2 participio
Item li est in ista homo est non
esset uerbum qz haberet omes mo
dos significandi participii uel qua
ratione foret uerbum foret etiam
participiuz. Quibus datis sequitur
q nullum uerbu adiectiuuz subordi
natur alicui nisi uerbo adiectiuo se
cuz sinonimo unde in ista te teder ui
tu non subordinat li teder huic ag
gregato est teder. Similiter in il
la incipit instans qd non est esse nō
subordinatur li incipit huic aggre
gato est incipiens. qz illa subordina
retur falso. **E**t ita generaliter dicitur
q nullū uocale aut scriptū subordi
natur alicui nisi secuz sinonimo 2 re
ctus nisi recto 2 obliquus nisi obli
quo 2 complexū nisi cōplexum 2 sic
de aliis. non tñ omnia conuertibilia
ad inuicem uocalia uel scripta subor
dinantur eidem mentali sed solū si
nonima ad inuicem unde ppositio
nes equipollentes ad inuicem non
eidem mentali subordinantur. **E**t si
interrogatum fuerit nūquid in ista
homo non est aial li est. sit actus cō
ponendi at diuidendi dī qz i illa pōne

non est actus componendi. affirmandi quo. s. affirmetur predicatum de subiecto sed actus componendi est cum isto vel secum convertibili possumus affirmare aliqd predicatum de suo subiecto sed in illa propositione nullus est actus negatiuus nisi illa negatio aduerbialis sed ibi est unus actus yntius predicati cum subiecto unde mediante ista negatione negatur predicatus a subiecto cu ista copula uerbali uolente predicatus cum subiecto. **A**ccepiamus adhuc q quicqd contingit affirmare contingit negare et e contra. sic q nulla pot esse propositio affirmatiua cui non possit contradictrius negatiuus assignari. **I**tem accipiamus q equipollentia est propositio inuicem equivalens ut negationis aut negatiuus adducta. Ex quibus sequitur q in una propositione equipollentium non supponit aliquis terminus aliter q in alia qui sit principalis pars extremi. **Q**uibus acceptis p regula dicitur q negatio preposita subiecto comunit alicuius propositionis facit equipollere contradictrio ipsius propositionis q esset remota negatione. ut ista non alicuius homo currit equipollent huius nullus homo currit. Postposita uero p hunc modum nullus homo non currit suo contrario equipollent ut isti quilibet homo currit. **P**reposita uero et postposita suo subalterno ut non nullus homo non currit equipollent huius omnis homo currit. Huius quilibet homo currit. Et ualet omnia ab uno equipollenti ad aliud equipollens q regule uere sunt in non

exceptis non exclusis non reduplicatis non equiuocis propositionibus. im mediate postposita negatione totali subiecto in propositionibus non se destruentibus et ubi preceat subiectum uerbum principale deducta illa negatione aut signo impediente et respectu horum signorum omnis. nullus. alter. neuter. uterque. quilibet. **U**nde non sequitur non tantus homo non est animal igitur tunc omnis homo est animal. nec sequitur non nullus homo propter foras est asinus. igitur aliquis homo propter foras est asinus. nec sequitur nullus homo in quantum animal est risibile igitur quilibet in quantum animal non est risibile. nec sequitur nullus canis non est igitur quilibet canis est quia asinus non est uerum nec falsum cum non sit propositio ideo non est ista bona omnia. nec asinus est. propositio equipollens omni. nec sequitur quilibet homo animal non est igitur nullus homo animal est. Et ita non sequitur omnis homo non qui currit disputat uel omnis homo qui non currit disputat igitur nullus homo qui currit disputat. et non ualet hoc nullum hominem creans non est deus igitur quilibet hominem creans est deus. nec sequitur omnis propositio in se habens negationem est falsa igitur nulla propositio in se habens negationem non est falsa. nec sequitur non permittitur aliquis denarius igitur permittitur nullus denarius seu nullus denarius permittitur. nec sequitur non nullus homo non currit. igitur quilibet homo currit quia prius negatio impedit secundam postpositam. **S**ed forte contra arguitur quia non ualet omnia

Ista nulla chimera potest non esse.
 igitur quamlibet chimeram necesse
 est esse. et hic arguitur ab uno equi-
 pollenti ad aliud igitur non est uer-
 ra illa particula regule in qua dicitur
 quod ualet omnia ab uno equipollenti ad
 aliud per omnia et b^o. et arguitur a^o
 quia omnis est impossibile et assis uer-
 quia contradictorium assis est falsum
 scilicet aliqua chimera potest non esse
 quia sequitur aliqua chimera potest non
 esse. igitur aliqua chimera potest esse quod in
 ista propositione aliqua chimera potest
 non esse illa negatio non negat ante
 se ideo uerbis principale istius pro-
 positionis remanet affirmatum seu
 non negatum igitur ista est affirma-
 tiua ponens chimeram posse esse igi-
 tur et c. Item si aliqua chimera po-
 test non esse igitur potest esse quod chi-
 mera non sit omnia per et omnis est falsum
 quia omnis est propositio pure affir-
 mativa cuius modus et uerbum infir-
 mitum sunt affirmati. cuius subiectum
 scilicet ista oratio quod chimera non sit
 pro nullo supponit. Secundo quod
 non sequitur quemlibet oculum non
 habendo tu potes uidere igitur nul-
 lum oculum habendo tu potes uide-
 re et hic arguitur per regulam istam
 negatio postposita igitur et c. patet
 omnia et assis arguitur inducendo sic
 istum oculum non habendo tu po-
 tes uidere et istud et c. posito quod tu ha-
 beas duos bonos oculos. Item
 quemlibet oculum non habens tu
 potes uidere. igitur quemlibet et oculum
 non habendo tu potes uidere patet
 consequentia et antecedens inducitur

ex uerbo. Tertio ponatur quod sit in-
 tellectus infinite potentie intellectus
 et in qualibet parte illius hore futu-
 re preponat et postponat negationem
 subiecto istius propositionis homo
 currit. et in fine remaneant omnes
 negationes et sequitur quod in fine ista
 propositio nulli propositioni equi-
 pollebit quous sit negatio preposita
 et postposita subiecto et sequitur ul-
 tra quod illa non est propositio affir-
 mativa nec negatiua quia si foret af-
 firmatiua tunc forent negationes
 pares. si negatiua tunc forent impa-
 res. Item auferendo unam nega-
 tionem remaneret sua contradicto-
 ria adhuc habens negationes infinitas.
 et idem esset iudicium de ea et
 sua contradictoria. Quarto capi-
 atur ista propositio mentalis nullus
 homo non currit. et arguitur quod illa
 non equipollet alicui affirmatiue quod
 illi duo actus negandi naturaliter
 negative significant et non se impe-
 diunt quia a proportionem equalita-
 tis non sit actio igitur non affirma-
 tiue et si sit ista propositio est negati-
 ua et non affirmatiua. Quinto
 isto dato ex negatiua sequitur affir-
 mativa sic arguendo non homo est
 asinus uel sor. est plato igitur nullus
 homo est asinus. et sor. non est pla-
 to tenet consequentia per regulam
 et antecedens est affirmatiuum et con-
 sequens negatiuum igitur et c. Ideo
 forte dicitur quod ex negatiua sequitur
 affirmatiua in hypotheticis. Sed
 contra quia antecedens non est pro-
 positio negatiua quod si non est aduerbiu

igitur non potest determinare istam
 conjunctionem vel quia adverbium
 non potest determinare nisi verbum
 aut participium. Sed ad primum
 dicitur negando istam consequentiam
 nulla chimera potest non esse, igitur
 quamvis chimera necesse est esse quia
 nihil est negatum ut probatur argu-
 mentum eo quod negatio nunquam negat
 aut distribuit ante se, et si ibi debet
 fieri equipollentia oportet quod nega-
 tio immediate feratur post subiectum,
 et tunc non sequitur ista quolibet chi-
 meram necesse est esse ex ista nulla
 chimera non potest non esse sed se-
 quitur illa omnis chimera potest esse.
 ¶ Et si contra allegatur Aristoteles, pro-
 pyrronistas, dicitur quod oppositum hu-
 ius rectatur sed non probatur. Ad
 secundum dicitur concedendo conse-
 quentiam quia non arguatur per
 regulam, et negatur ista quolibet
 oculum non habendo tu potes vide-
 re quia falsum est quod istum oculum
 non habendo tu potes videre demo-
 strato tuo oculo, sicut ista est falsa
 istum oculum tu non habens potes
 videre tene ideo istum terminum non
 habens in recto quia ex ea sequitur
 quod aliquod istum oculum non habens
 potest esse tu quod est falsum quia tan-
 tum istum oculum habens potest esse
 tu. Ad tertium dicitur quod si prepo-
 nantur et postponantur in fine ne-
 gationes subiecto istius propositionis
 nihil homo currit, aggregatum ex istis
 duobus terminis et ex istis omnibus
 negationibus non est propositio quia
 est negatio infinita sicut ista non est

propositio non non non, for, non, non,
 non currit, quia ibi sunt negationes
 non potentes determinare verbum
 iam determinatum quia unus de-
 pendente unus debet esse terminus
 principalis et contra, unde et ista non
 est propositio omnis ois homo currit,
 nullus nullus homo currit. Ad quatuor-
 tum cum arguitur quod ista est negati-
 va nullus homo non currit, quia in
 ea sunt duo actus mere negativi na-
 turaliter significantes negativum et non
 affirmativum igitur ista est mere nega-
 tiva, dicitur negando consequentiam
 quia licet negativum significant tamen
 impediunt se quantum ad ultimam nega-
 ti verbum, et tunc cum dicitur a pro-
 portione equalitatis fieret actio, di-
 citur quod illud non est multum ad pro-
 positum, sed tamen in naturalibus
 verum est quod a proportionem equali-
 tatis frequenter fit impedimentum
 quia equale impedit equale contra-
 rium ceteris paribus, non enim dis-
 cendum est quod ista mentalis nullus
 homo non currit sit mere negativus
 quia non possit assignari cui affir-
 mativum contradicere. Ad quintum
 potest probabiliter dici quod ille non
 equipollent et quod nulla hypothetica
 est affirmativa vel negativa. Et si dicitur
 quod non est verum contradicere
 quod preponere negationem totum, quicquid
 sit de hoc dicitur quod regula sa-
 ne intellecta est vera in categoricis.
 ¶ Et ulterius dicitur quod illa non homo
 est asinus vel for, est plato equipol-
 let disjunctive est partibus contradi-
 ctoris composita ut huic nullus homo

est alius vel sor. non est plato. et tota causa est quia aduerbium non potest determinare nisi uerbum uel participium; sed coniunctionem non potest distribuere aut determinare ut patet ex grammatica intuendo modos significandi ipsius aduerbii. Et si arguitur contra quia tunc non posset dari contradictorium conditionale quia iste non contradiceret si sor. currit sor. mouetur. et non si sor. currit sor. mouetur quia negatio non potest negare istam notam si. ex responsione data. Item in ista propositione non si sor. currit sor. mouetur. si non est aduerbium negandi non impeditur igitur exercere suum officium et non nisi super istam conditionalem igitur ista condicionalis est negatiua et per consequens hypothetica est qualis qualitate logica. Ad primum conceditur quod ista non est contradictorium date conditionalis. non si sor. currit ipse mouetur quia ualet istam si sor. non currit ipse non mouetur quia negatio negat solum uerba uel participia. nec est inconueniens quod aliqua sit propositio cui non possit assignari contradictorium. Ad aliam fortius dicitur quod illa negatio non exercet suum officium super partes illius conditionalis reddendo illas negatiuas et non reddit conditionalem negatiuam quous exercet suum officium super ea quia quicquid sit super parte sit super toto.

De conuersionibus.

Conuersio est ordinatio transpositiua extremorum duarum propositionum consimilis qualitate utroque extremo commutantiur sic se habentium quod si a conuersa ad conuertentem formetur argumentum sic significando est formaliter. Ex qua diffinitione sequitur quod nulla propositio que non habet extremum seu predicatum est conuertibilis quia nulla talis precipiat utroque extremo cum aliqua alia cum non habeat. unde hec non est conuertibilis homo est quia si conuerteretur talis esset sua conuertens homo ens est homo. uel talis aliquid seu ens est homo sed nulla talis est sua conuertens quia conuertens et conuersa debent participare utroque extremo et ista caret igitur. Ex quibus sequitur quod nulla propositio cuius uerbum principale est adiectiuum est conuertibilis cum nulla talis habeat predicatum. unde ista homo currit non est conuertibilis in ista currens est homo quia in prima predicatum non est si currens. et non ualet consequentia ista homo currit. conuertitur cum una scilicet cum ista homo est cui rens que est conuertibilis igitur ista est conuertibilis. sicut non sequitur illa propositio homo est conuertitur cum una de tertio adiacente. Et quoniam syllogismi aliarum figurarum a prima ad ipsam primam frequenter per conuersionem reducuntur ideo propter reductionem illorum inuenta est conuersio. Et si ar-

contra q̄ ista habet predicatum hō
mo currit quia est categorica pro
positio igitur habet subiectum pre
dicatum ⁊ copulaz principales par
tes sui aut subordinat̄ vni tali tenz
consequentia per diffinitionem ca
tegorice. ¶ Item si sic sequitur q̄
multi sillogismi secunde figure non
possent reduci ad modos prime q̄
eorum premissæ non sunt conuer
sibiles ut esset iste sillogismus in festi
no nullus homo currit. aliquo risi
bile est currere igit̄ aliquid risibile
non est homo. Ad primum dicitur
negando istam consequentiam. ista
est propositio categorica igitur ha
bet subiectam predicatū ⁊c. aut sub
ordinatur vni tali. ⁊ cum dicitur q̄
illa est diffinitio categorice. dicitur
illud negando sed propositio cate
gorica est oratio simplex via indica
tina finite significans ⁊ determina
te p̄fecti sensus ostensus ⁊ ideo illa
non est propositio quis currit nec il
la oratio deum esse. ¶ Et si arguitur
q̄ aliqua est propositio que non est
oratio quia forte via talis simplex
uor. a. est propositio ⁊ tamen nō est
oratio quia partes eius non signifi
cant separate. Dicitur negando con
sequentiam. quia ad hoc q̄ aliquid
sit oratio sufficit q̄ partes eius si
gnificent separate aut subordinetur
vni orationi cuius partes separate
significent. Ad secundum dicitur q̄
multi sunt sillogismi qui per istum
modum reduci non possunt sed p̄
illis sufficit q̄ aliqui secum conuer
sibiles reduci possunt. ¶ Secundo

accipitur pro forma consequentie a
conuersa ad cōuertentem q̄ nullus
terminus est in cōuertente distribu
tus qui uel saltem sibi similis non
sit distributus in conuersa. ideo non
sequitur tanq̄ a conuersa ad cōuer
tentem animal non est homo igitur
homo non est animal. ¶ Tercio
accipitur q̄ in conuersa non debent
termini pro pluribus supponere ul
magis ample q̄ in conuertente nec
econtra ideo non sequitur albi tūc
erit hoc igit̄ hoc uel quod erit hoc
tūc erit album demonstrando per
li tūc instans futurum. ¶ Sed di
ci solet q̄ tribus modis contingit
propositiones conuertere. quia simpli
ter. per accidens. ⁊ per contraposi
tionem. ⁊ dicitur q̄ conuertere per
contrapositionem est facere de sub
iecto predicatum mutatis terminis
finitis in terminos infinitos manē
te consimili q̄ritate ⁊ qualitate. ⁊ se
cundum istum modum dicunt con
uertendam uniuersalem affirmati
uam ⁊ particularem negatiuam ut
homo non est quoddam album igit̄
tur quoddam non album non est nō
homo. ¶ Sed iste modus conuer
tendi nullus est. primo quia non fit
de subiecto predicatum nec de con
uertibili quia in prima subiectus est
li homo. ⁊ in secunda predicatus est
li non homo in exemplo dato. ¶ Itē
in casu est illud antecedens uerum
⁊ consequens falsum. ponatur enī
q̄ nullum album sit nec q̄ homo sit
⁊ patet tūc q̄ homo non est albus
⁊ cōsequens est falsum. scilicet quoddam

non album non est non homo cum
 contradictorium eius sit verum scilicet
 cet omne non album est non homo.
Item uniuersalis affirmativa p
 istum modum conuerti non potest
 quia non sequitur omnis homo est
 presens. Igitur omne non presens est
 non homo quia consequens est affir
 mativa cuius subiectum pro nullo
 supponit. **P**ro conuersione simpli
 ci dicam quod ipsa est ordinatio tras
 positiva extremorum duarum pro
 positionu compositarum qualitatibus utro
 que extremo communicantium manen
 te consimili qualitate sic se habentia
 quod si a conuersa ad conuertentes for
 metur omnia ipsa esset bona formalis
 et eadem. **E**x qua diffinitione cum se
 cunda suppositio sequitur quod in sup
 positione simplici non supponit ali
 quis terminus aliter in conuersa quam
 in conuertente nec eadem. **P**ro qua
 conuersio ponitur primo hec regu
 la quod quolibet propositio uniuersalis nega
 tiua de uerbo principali substantia
 habens predicatum terminu com
 mune distributu de terminis simpli
 cibus est conuertibilis simpliciter ma
 nente eadem quantitate et qualitate sed
 ubi predicatum fuerit terminus singu
 laris non oportet manere similem
 quantitate. unde illa nullus homo est
 for. conuertitur in istam singularem
 for. non est aliquis homo. et si predi
 catum non fuerit distributu et fuerit ter
 minus communis non conuertitur simpli
 citer. quia non sequitur omnis senex aial non
 est igitur omne aial senex non est sed ta
 lis conuertitur per accidens in propositio

de inusitato modo loquendi. sicut et
 termini tales omne aial aliqd risibile
 non est. Singularis negatiua cuius pre
 dicatum fuerit distributu cum illis
 circumstantiis in ulem negatiua conuer
 titur et si predicatum sit terminus discre
 tus in singulare. **E**t si indefinite aut
 singularis predicatum fuerit non distri
 butu in eaz cuius predicatum etiam est
 non distributu conuertitur ut homo aial
 non est igitur aial homo non est et econ
 tra. **E**x his sequitur quod singularis for
 maliter infert ulem. et intelliguntur
 iste regule non precedente dictione ex
 clusiva. exceptiua. aut reduplicatiua.
 ut tantum homo non est. **Q**ualite
 res sunt propositioes de uerbo adiectio
 negatiue que non possunt conuerti
 simpliciter nec per accidens. sicut tales.
 non promittitur tibi denarius. non inci
 pit esse homo quia ista ex illis cache
 gorice uere inferri possunt non tamen
 ualet omnia eadem de forma. **T**alia etiam
 tales non sunt conuertibiles simpliciter
 tamen nullus homo preter for. currit. tantum
 nullus homo in quantum tu plato disputat.
 quia iste nec simplices sunt nec illo
 risibiles ideo tales non oportet conuerti.
Secunda regula quales propositio parti
 cularis aut indefinita affirmatiua de
 terminis simplicibus de uerbo sub
 stantino principali habens predicatum
 terminum commune conuertibilis est
 simpliciter in particularem aut inde
 finitam affirmatiuam. et si predicatum
 fuerit terminus discretus in singula
 rez conuertitur. et ita de singulari af
 firmatiua est dicendum scilicet quod predi
 catum fuerit commune aut discretu.

Sed contra primam regulam quia
hec infinitus numerus non est fini-
tus est uis negatiua que simplici-
ter conuerti non potest quia non potest con-
uerti in istam nullus finitus numerus
est finitus numerus nec in aliam igitur ne.

Secundo hec est uis negatiua
qualilibet homo non est currens que
non conuertitur per modum dictum
quia ex ipsa non sequitur quod nullum
currens est aliquis homo. **T**er-
tio quia non sequitur nulla propositio con-
uertens est uera igitur nullum uerum
est propositio conuertens quia posita ista
omnia in mente nulla alia propositio ex-
istente ab ea uel eius parte est alius
verum et omnis falsus quia se destruit.

Quarto quia non sequitur ad ui-
dendum requiritur oculus igitur quod
requiritur ad uidendum est oculus.

Quinto quia ista non habet simpliciter
conuertitur omnis chimera potest non esse.

Sexto non sequitur omnis homo
alium non uidet igitur omnis uidens
alium non est homo quia in casu alius
est uerum et omnis falsus.

Septimo ad equitandum requiritur equus igitur
quod requiritur ad equitandum est
equus.

Ad primum et secundum dicitur
quod ista argumenta non sunt contra
regulam quia iste propositio non sunt sil-
logizabiles nec ideo sunt subiecta dis-
tributa.

Ad tertium dicitur in insolubili-
bus.

Ad quintum dicitur quod ista est affir-
mativa omnis chimera potest non esse cu-
ius causa est quia ista est affirmatiua
omnis chimera potest esse sed nega-
tio sequens non negat uerbum pre-
cedens igitur ista ponit aliquid igitur

tur non est negatiua. **A**d sextum for-
mam dicitur negando istam esse con-
uertibilem quia nec est de uerbo sub-
stantiuo nec negatio distribuit queli-
bet terminum communem distribuibi-
lem rectum ex parte post quod requi-
ritur igitur. **A**d alias dicitur quod
ille non sunt conuertibiles nunquid ta-
men iste possint habere aliquas pro-
positiones sibi equivalentes de consi-
milibus terminis que possint conuer-
ti. dicitur quod sic quia tales uidere est
ens ad quod requiritur oculus equita-
re est ens ad quod requiritur equus.
sed tamen quicquid sit de isto tam
impossibile est ista ad uidendum re-
quiratur oculus quod est ista que datur
pro conuertente scilicet quod requiritur
ad uidendum est oculus sequitur enim
si ad uidendum requiritur oculus quod
ad uidendum oportet habere oculum
et ex isto sequitur ad uidendum neces-
se est habere oculum et ultra igitur
necesse est habere oculum consequens
falsum et ita etiam alia est falsa scilicet
ad equitandum requiritur equus quia
non oportet ad equitandum nec ne-
cesse est habere equum cum non ne-
cesse sit equitare nec equum habere.

Et ideo non indiges oculo ad uiden-
dum quo indiges ad uidendum nec
oculo quo non indiges ad uidendum
sicut nec non indiges ad equitandum
aut quo indiges ad equitandum nec
quo non indiges ad equitandum.

Propositio indefinita affirmatiua
exclusiua habens predicatum termi-
num communem potest simpliciter
conuerti in propositionem sibi con-

respondentes uniuersales de termi-
nis transpositis, ut tantum homo
est currens, igitur omne currens est
homo, et eodē uniuersalis affirma-
tiua in indefinita, et intelligitur ista
regula modo nūc dicto et modo et-
iam dicto ante ubi de exclusiuis actū
est. Particularis aut indefinita nega-
tiua de uerbo substantiuo in termi-
nis simplicibus habens predicatū
et de inconsueto modo loquendi
conuertitur in indefinitam particu-
larem uel singularem affirmatiuam
de modo consueto loquendi, ut ho-
mo currens non est igitur currens
homo nō est, et hec de cōuersiōe sim-
plicis sufficiat. **C**onuersio per acci-
dens est transpositiua ordinatio ex-
tremorum duarum propositionum
utroq; extremo ordine conuerso cō-
municantiū manente consimili qua-
litate sic se habentium q; si a conuer-
sa ad cōuertentem formetur oīa il-
la esset formalis et non e contra ut
omnis homo est animal igitur quoddā
animal est homo. **P**ro qua cōuersiōe
est prima regula q; quelz ppositio
uniuersalis negatiua de uerbo sub-
stantiuo de terminis simplicibus in-
telligendo ut prius habens predica-
tum sine distributūz ille non potest
conuerti in particularem aut indefi-
nitam uel singularem negatiuam de
inconsueto modo, ut omnis homo
animal non est, igitur quoddā animal
homo non est. Et si subiectum et pre-
dicatum fuerint distributa conuerti
potest in propositionem de predica-
to distributo. Proposition particula-

ris aut indefinita uel singularis ne-
gatiua de uerbo substantiuo habens
predicatum intelligendo ut prius cō-
uerti potest in particularem indefinitam
uel singularem negatiuam de inconsu-
eto modo loquendi et non de con-
suetudo. **U**nde licet sequatur aliquis ho-
mo non est risibilis igitur aliquis risi-
bile homo non est non tamen sequi-
tur e contra aliquis risibile homo nō
est igitur aliquis homo non est risi-
bilis. **E**t licet sequatur homo
non est currens igitur currens ho-
mo non est non tamen sequitur cur-
rens homo non est igitur homo nō
est currens. **U**niuersalis affirma-
tiua habens predicatum ut supra
conuertitur in indefinitam aut particu-
larem uel singularem affirmatiuam
ut omnis homo est sor. igitur sor.
est homo. **E**xclusiua affirmatiua de
terminis ut prius conuertitur in in-
definitam singularem aut particu-
larem affirmatiuam, ut tantum animal
est homo, igitur homo est animal,
quia sequitur bene tantum animal
est homo igitur omnis homo est ani-
mal, et ultra omnis homo est animal,
igitur homo est animal, igitur a prio
ad ultimum si in animal est homo oīs
homo est animal. **S**ed incidit dubium
utrum quelz propositio de uerbo
adiectio carens predicato quis nō
possit conuerti possit tamen habere
aliquem secum conuertibilez que cō-
uerti possit, et arguitur q; nō de mul-
tis sicut ista non conuertitur nec ha-
bet aliquaz secus conuertibilez que
possit conuerti, permittitur denari

incipit instans qđ non est esse, intel-
ligit rosa 7 sic de multis aliis, 3 deo
dicitur ad dubium qđ multe sunt p-
positiones categorice que non con-
uertere possunt, nec habent aliquas qđ
conuertere possunt tam de verbo adie-
ctiuo qđ de substantiuo quia cum cō-
uerfiones inueniuntur ut sillogismi
aliarum figurarum reduci possunt
ad quatuor prime non sunt inueni-
te nisi propter conuertere proposi-
tiones sillogisabiles, sed multe sunt p-
positiones de verbo substantiuo uel
adfectiuo categorice que non sunt
sillogisabiles ut tales tantum
omnis homo currit tantum omnis
homo preter sortem excipitur, Insti-
tutum pondus sor, non potest por-
tare, multe igitur sunt ppos categorice
de verbo substantiuo uel ad-
fectiuo qđ non requirunt cōuersiones,
unde quia non o3 in reductionem
sillogismorum datur ab Aristo, cō-
uertere pticulare negatiuaz posuit
Istaz non conuertibiles, In pposibus
tū simplicibus de uerbis adiectiuis
uel substantiuis que sunt de subie-
ctis particularisatis aut uisatis per
tales terminos ois, nullus, aliquis,
alter, 7c, que sunt sine termino ampli-
atiuo iportante cōuersionez aut cōpo-
sitionez inconueniens ut datur qđ ipse
non conuertant nec habere possunt
aliquas sibi cōrespondentes que cō-
uertere possunt qđ licet ista non possit
conuertere homo est tamen una secus
conuertibilis de tertio adiacente po-
test cōuertere, Et ita licet ista nō possit
conuertere te dedit uicil tamen habere

potest una secus conuertibilis que
conuertere potest ut istaz aut, tales tu-
es ens qđ dedit uicil, Alium aut, p-
positionum immediate post hoc erit
instans tantum nullus homo preter
sor, currit, omnis homo preter pla-
tonem in qđcum risibile non est cur-
rens non oportet requirere conuer-
tentes qđ talis requisito plus agēt
sollitu dicit qđ pfectionis 7c.

Incipit tractatus de sequentiis

Consequentia bona denota-
ta a li si uel ergo est necessa-
ria habitudo duarum pro-
positionum quaz secunde non po-
test contradictorium stare cum pri-
ma sine noua impositione uel potest
esse conuertibilis cum una tali sine
sua noua impositione, Quia diffini-
tione habita patet qđ non ualeat ista
ista, hec ista est bona, igitur contra-
dictorium istis repugnat anti quia
forte contradictorium istis nō est
aut quia forte ista ista non habet
anti neq3 consequens, aut forte si ha-
bet antecedens non habet consequens
aut e contra, ut cum dicemus forte cur-
rente ipse mouetur, quia si iste abla-
tiuus tenetur in consequentia tunc
conuertitur cum consequentia quia
equum huic consequente, scilicet si
sor, currit ipse mouetur, patet etiam
qđ ista forma non ualeat non potest
esse qđ antecedens huius consequen-
tie sit uerum quin eius consequens
sit uerum sic significando igitur
ista consequentia est bona, quia

non valet omnia ista nulla propter est ve-
ra igitur nullus deus est et non potest
an esse neque secundum communem opinionem
quoniam omnia sunt neque eo quod non potest an
esse neque sic significando. Oppositum
tamen istius omnia potest stare cum anime eius
dem ideo non valet. Item patet
istam omniam non valere hec omnia est
bona denominata a li si vel ergo igitur
si ita est sicut significatur per eius
omnia ita est sicut significatur per eius
omnia quia ista omnia est bona tantum
homo currit igitur chimera non currit
et non oportet quod si ita sit sicut significatur
per omnia ita sit sicut significatur per
omnia, nunquam enim est ita aut potest esse
ita sicut significatur per omnia, sic scilicet
quod nunquam est ita quod chimera non cur-
rit, quia si ita est quod chimera non cur-
rit, igitur ita est ens vel entia vel ali-
qualiter esse quod chimera non currit.
quod non contingit ideo. Consequen-
tiarum bonarum alia simpliciter alia
ut nunc, et ponitur consequentia bona
ut nunc presupposito quod non sit po-
tentia ad preteritum sic quod nihil quod
iam fuit potest deus facere non fuisse
et quod deus non potest verificare istam
adam non fuit sic significando. Quo
habito dicitur quod omnia bona ut nunc
est necessaria habitudo duarum pro-
positionum quarum consequentis con-
tradictorum potest sic significando
repugnare antecedenti aut saltem po-
test esse convertibilis cum una tali
quoniam aliquando potuerit non repu-
gnare sic significando. Ex quibus se-
quitur quod aliqua consequentia mala
est possibilis et contingens quia be-

est talis antequam non fuit igitur de-
us non est, omnis tamen bona conse-
quentia est necessaria quia quicumque
propositio modo est necessaria ipsa non
erit contingens aut falsa sic significan-
do quoniam falsa erit necessaria sic si-
gnificans. Apud eum vero quia po-
neret potentiam esse ad preteritum
et quod deus posset verificare istam pro-
positionem adam non fuit nulla fo-
ret consequentia ut nunc sed omnis
consequentia foret ut semper. De qua
consequentia ut nunc, ponitur ista
regula quod quolibet propositio impos-
sibilis nunc seu per accidens est apta
inferre quamlibet aliam proposi-
tionem, unde bene sequitur adam
non fuit igitur chimera est, quia per
nullam potentiam posset oppositum
consequentis stare cum antecedens
te. Ex quo sequitur quod ista consequen-
tia non valet huius consequentie con-
sequens est simpliciter impossibile
igitur et antecedens est simpliciter
impossibile. Dicitur secundo quod que-
libet propositio nunc seu per accidens
necessaria est apta sequi ad quamli-
bet propositionem, unde bene sequi-
tur deus est igitur adaz fuit. Ex quo
sequitur quod non valet omnia ista, omnia est
bona et eius antecedens est simpliciter
necessarium igitur et consequens
est simpliciter necessarium. Alie quo-
que possunt esse consequentie ut nunc
quarum tam antecedentia quam conse-
quentia sunt vera et earum veritas
dependet ex fundamento posito ut tales
hoc instans est igitur tu non disputas de
monstrato istam potest te non disputare

Consequentiarū autem semper alia
formalis alia materialis, mālis sc̄p
est necessaria habitudo duarū ppō
num quaz due contradictoriūz nō
pōt nec poterit nec potuit stare cuz
prima sine noua ipositōe, uel potest
esse conuertibilis cuz una tali cui nō
pōt quelibet similis in forma uale
re significando. **D**e qua datur pri
mo hec regula q̄ quelibet proposi
tio impossibilis contradictionez nō
includens formaliter est apta infer
re quālibz propositionem, unde be
ne sequitur nullus deus est igitur tu
disparas, et ex ea etiam sequitur q̄
tu non disputas. **E**x quo sequitur q̄
ista nullus deus est includit contra
dictionem quia ex ea sequitur cōtra
dictio quia ex ea sequitur quelibet
pars dictionis, ideo nō ualz oīa
ista hec oīa est bona et eius oīs est
formaliter impossibile igitur eius aīa
est formaliter impossibile. **D**icitur sō
q̄ quelz ppō necessaria est ad quā
libz aliaz ppōnez apta sequi, unde
bene sequitur tu curris igitur deus est,
valde tū sunt oīe māles simplices
bone quaz nec aīa nec rīa sunt
impossibilia uel necessaria sic ist: for
credit q̄ omnis homo decipitur igitur
for. decipitur. **C**ōsequētia forma
lis bona denotata a si si uel ergo est
necessaria habitudo duarū ppōsitio
nuz quaz due dictioniū nō pōt sta
re cū priā sine noua ipositōe et pōt
ēē conuertibilis cuz vna tali sine sui im
positōe cui q̄libz similis in forma po
test ualere sic significando. **E**x qua
distinctione sequitur q̄ ista oīa non

ualz hec oīa est bona et formalis
igitur si intelligit ita esse sicut signi
ficatur p aīa intelligitur ita esse sic
significatur p oīs quia hec oīa est
bona et formalis homo currit igitur
risibile currit, et nō si intelligis hominem
currere intelligis risibile currere igitur
et. **S**ed forte cōtra arguitur
quia ista oīa est bona et formalis si
for, curreret ipse moueretur et tamē
contradictorium consequens non
est aptum natum repugnare antece
denti quia iste non repugnat for.
curreret et for, non moueretur, quia
neutra istarum est uera uel falsa et
nihil repugnat nisi uerum falso et e
cōtra, aut falluz falso igitur et. **T**ē
ista consequentia est formalis tu dif
fers a te igitur baculus stat in angu
lo et tamen quelz similis non uale
t sit formalis, probatur quia forma
liter sequitur tu differs a te igitur
tu es tu et tu non es tu, quia si quel
bet duarū ppōnum per se sequitur
ex alia, formaliter iste coniancte ex il
la etiam formaliter sequuntur, sed
quelibet istarum tu es tu, tu non es
tu formaliter sequitur ex illa igitur
iste due formaliter sequuntur ex il
la, patet consequentia et arguitur mi
nor, q̄ eiz secūda formaliter sequi
tur satis patet quia est exponens il
lus, et q̄ prima formaliter sequatur
arguit q̄ formaliter sequitur tu differs
a te igitur tu es, et bñ sequit formaliter
tu es igitur tu es tu, igitur a p^o ad ul
timuz seq̄ q̄ si tu dīs a te tu es tu et
formaliter, et si sic tūc sequitur formaliter
tu differs a te igitur tu es tu, et tu nō

es tu. et ultra formaliter sequitur tu
 es tu et tu non est tu igitur tu es tu
 uel baculus stat in angulo et tu non
 es tu per omnia quia prima pars omnis
 sequitur ex prima parte antis quod be
 ne sequitur tu es tu igitur tu es tu
 uel baculus stat in angulo. et secunda
 pars omnis sequitur ex secunda antis
 tanquam ab eodem ad idem igitur to
 ta ista copulativa sequitur formaliter
 ex illa copulativa que est antis. et tunc
 ultra sequitur formaliter tu es tu uel
 baculus stat in angulo sed tu non es
 tu igitur baculus stat in angulo quod
 arguitur a disunctione cum destruc
 ctione unius partis super aliam par
 tem. igitur a primo formaliter se
 quitur tu differre a te igitur baculus stat
 in angulo quia omnes omnes inter me
 die sunt bone et formales non varia
 te. quod autem aliqua sibi similis in for
 ma non valeat probatur quia hec non
 valet hoc differt ab hoc igitur hoc
 est hoc. et hoc non est hoc demonstran
 do in ante sortem et platonem in con
 sequente et tamen ibi est similis for
 ma quia est similis terminorum discre
 tio in una sicut in alia similis quantitas
 et qualitas et suppositio et qualicum
 que proprietates unius termini est in una
 etiam et in alia consimilis et etiam con
 similis modus significandi igitur iste
 sunt similium formarum tenet conse
 quentia apud eos qui ponunt for
 mam consequentie attendi solum pe
 nes ista iam nominata qui dicunt istas
 consequentias esse similium formarum
 homo currit igitur animal currit homo
 currit igitur lignum currit. **Item**

ista omnia est bona homo currit igitur
 risibile currit. et hec non est bona ho
 mo currit igitur rudibile currit et iste
 sunt similium formarum igitur. **Item**
 hec omnia non est bona et formalis non
 si homo currit risibile currit. nec ista
 non si animal currit substantia currit.
 quia opposite contradictorie sunt con
 sequentie bone et formales et tamen
 istarum consequentiarum contradic
 toria consequentis non possunt sta
 re cum antecedente igitur. **Item**
 ista omnia est bona homo est non homo
 igitur capra disputat et tamen nulla
 est habitudo inter antis et omnis quod omnis
 habitudo que est omnia est consequentia
 sed nulla est consequentia illius opposi
 tione cum sit de terminis impetinen
 tibus ad istam aliam homo est non homo
 igitur istius ad illam nulla est conse
 quentia nec pertinentia. **Item** hec sunt
 omne bone nullus homo est nisi animal
 est et contradictorius omnis non repu
 gnat anti nec potest repugnare sic si
 significando. similiter dicatur de ista
 quia deus est tu es. **Sed** per solu
 tionem istorum accipiat prior quod forma
 litas omne attenditur penes terminorum
 pertinentiam ad invicem omnis et
 antis et proprietatem et ordinem. **Ex** quo
 patet quod iste omne non sunt similes forme
 homo est igitur risibile currit. homo est igitur
 lignum est quod non est similis terminorum per
 tinentiam. nec iste tu es igitur tu es tu
 tu eris igitur tu eris tu quod copule si
 habet omnes proprietates penitus.
Accipitur secundo quod formalitas omne
 habet in se latitudinem et una conse
 quentia est altera magis formalis

Regule generales consequentiarum

E consequentia igitur ponuntur iste regule. **P**rima si consequentia est bona affirmativa denominata a li si uel ergo uel igitur significans ex compositione suorum terminorum habens antecedens et consequens expressa quorum nullum est multiplex et antecedens est uerum consequens eius est uerum. **S**ecunda regula si consequentia est bona affirmativa denominata a li si uel ergo uel igitur significans ex compositione suorum terminorum et consequens eius est falsum antecedens etiam non est falsum. **S**ed forte arguitur contra quia si a. una consequentia bona cuius antecedens sit scitum a te et consequens non sit ab alio quo scitum sed tibi dubium. dubites enim an ex uero sequatur falsum in consequentia bona et formali et patet quod ista consequentia est bona ut pono scita a te esse bona quia scilicet crederis quod sit bona et non deciperis in credendo et istius antecedens est uerum cum aliis conditionibus et tamen consequens non est uerum quia consequens nulli uere significat sicut nec suus contradictorium ideo non est uerum illud consequens. **T**ercio per illud consequens nullus intellectus rectificatur ideo non est uerum. **S**ecundo arguitur sic ista omnia est bona scilicet non demonstratur igitur hoc non demonstratur et assis illius est uerum in casu et omnis non potest esse uerum sic significando igitur. **I**deo forte dicitur quod

non est possibile quod assis illius omnis sit uerum quia tunc etiam omnis esset uerum sic significando quod tamen non potest esse uerum sic significando ut forte dicitur. **S**ed contra tunc sequitur quod a. et b. propositiones conuertuntur sic significando quia iste conuertuntur ut pono a. potest esse uerum et potest sciri et b. non potest esse uerum nec potest sciri sic significando. quod si datur ponatur quod una istarum scilicet et alia non ista consequentia stante sic significando et tunc sequitur quod ista consequentia antecedens est uerum et consequens falsum. **T**ercio sic quia sequitur hoc est falsum igitur hoc est falsum. ponendo quod illa sit consequentia mentalis et demonstretur omnis utrobique. et p3 quod antecedens est uerum quia significat principaliter quod hoc est falsum cuius sit propositio mentalis. et hoc est falsum quia se falsum erat ideo est antecedens uerum et consequens falsum est ut p3 igitur et arguitur quod contradictorium omnis repugnat assis eiusdem quod ista repugnat hoc est falsum et non hoc est falsum quia ex secunda sequitur quod nullum falsum est hoc. uel in eodem casu assis quod illa omnia est bona et eius omnis non est uerum nec falsum et omnis uerum. quod eius omnis non sit uerum p3. et quod non sit falsum assis quod eius contradictorium est falsum quia sequitur non hoc est falsum igitur nullum falsum est hoc t3 a. uersa ad conuertentem et omnis est falsum quod aliquod falsum est hoc. **Q**uarto assis sic quia frustra addit in regulis quod assis et consequens sint simplicita et non equiuoca quia propositio equiuoca

non est vera nec falsa igitur nulla eſt
 ſequentiā eſt cuius antecedens aut
 conſequens ſit multiplex. **S**ed ad
 primum dicitur q̄ non dicitur pro-
 poſitio vera ex eo q̄ vere uel falſe ſi-
 gnificet nec iſta eſt diſtinctio propo-
 ſitionis. propoſitio eſt oratio uere
 uel falſe ſignificans. ſed propoſitio
 eſt oratio una indicatiua ⁊ perfecte
 ⁊ determinate ueri uel falſi ſenſus
 demonſtrata ſignificando ſic. data
 enī cōmuni diſtinctione oportet cō-
 cedere q̄ aliqua diſiunctiua affirmati-
 ua in caſu eſt uera cuius tamen ut
 traq; pars non eſt uera ut talis rex
 ſedet uel nullus rex ſedet nec ualeat
 conſequentiā iſta. hec eſt tibi propo-
 ſitio igitur eſt uera uel falſa tibi uel
 dubia tibi. nec ſequitur igitur eſt ue-
 re uel falſe uel dubie tibi ſignificans
 quia forte iſta rex ſedet eſt falſa ⁊ eſt
 firmiter credita abſq; exhibitōe an-
 tecedens enim eſt uerum in caſu ad
 intellectum poſitum pro deſcriptio-
 ne propoſitionis uere ⁊ conſequens
 ſeruata ſua ſignificatione eſt falſum.
Et dicitur ad ſecundam formulā q̄
 illa non eſt deſcriptio propoſitiōis
 uere. **A**d ſecundum dicitur concedē-
 do illam conſequentiā ⁊ dicitur q̄
 antecedens poteſt eſſe uerum. ſed cō-
 ſequens non poteſt eſſe uerum ſic ſi-
 gnificando. ⁊ conceduntur concluſio-
 nes ibi illate. ſ. q. a. ⁊ b. propoſitio-
 nes conuertuntur ⁊ a. poteſt eſſe ue-
 rum eſt ſciri ⁊ b. nec poteſt eſſe uerū
 nec ſciri ſic ſignificans. ſicut ſepe acci-
 dit q̄ multe ſunt propoſitiones poſ-
 ſibiles que non poſſunt eſſe uere ſi-

cut hec copulatiua ſolus ſor. qui eſt
 demonſtratur ⁊ hoc eſt ſor. ⁊ hoc nō
 eſt ſor. quia iſta ſequitur ex iſta. ſol⁹
 ſor. qui demonſtratur eſt ſor. ⁊ pla-
 to non eſt ſor. ⁊ ita cōceditur q̄ hec
 uniuerſalis pōt eſſe uera nihil demō-
 ſtratur quous eius nulla ſingularis
 poſſit eſſe uera ſic ſignificando ſed
 iſta nunq̄ eſt uera aliqua eius ſingu-
 lari exiſtente. **T**em alique ſunt p-
 poſitiones uere que nō poſſunt eſſe
 falſe ſic ſignificando. ut puta hoc de-
 monſtratur demōſtrato aliquo hoc
 intelligitur. Nunq̄ tamen eſt conce-
 dendum in aliquo caſu q̄ a. ſit uerū
 b. exiſtente. nec eſt concedendum q̄
 antecedens illius conſequentiā ſora
 non demonſtratur igitur hoc nō de-
 monſtratur ſit uerum ⁊ conſequens
 falſum ideo non admittatur q̄ a. d-
 tur ⁊ non. b. exiſtente. b. ſic ſignifican-
 do. **A**d tertium dicitur in inſolubilibus.
Ad quartum dicitur q̄ apud
 illum qui poneret q̄ propoſitio plu-
 res non eſſet propoſitio ſicut poſui-
 mus ſupra non oportet illud pone-
 re. apud uero cōmunem opinionez
 opinantium illud requiritur illud ⁊
 ita etī apud ponentes propoſitiō-
 nem ypothetiā non eſſe qualem
 qualitate logica non oportet pone-
 re in regula ſi affirmatio. ſed de hoc
 in fine dicitur. **T**amen de preteritō
 regula poni non poteſt nec de ſu-
 turo ſicut nec ſequentes. unde non
 ſequitur iſta conſequentiā eſt bona ⁊
 aſs eius fuit uerum igitur oſs eius
 fuit uerum. nec ſequitur iſta conſequentiā
 eſt bona ⁊ antecedens eius erit

uerum igitur om̃s eius erit uerum.
et non sequitur ista om̃s est bona igitur
quando erit aut fuit eius ams ue-
rum eius om̃s erit aut fuit uerum qz
forte neutrum uel non utrumqz erit
aut fuit uerum, etiam non sequitur
ista consequentia est bona et antece-
dens eius fuit uerum igitur consequens
eius fuit uerum si eius consequens
fuit quando eius antecedens fuit ue-
rum, quia consequens est una conditio
nata falsa. ¶ Ex p̃dictis patere po-
test qd possibile est qd aliqua consequen-
tia sit bona cuius ams sit necessarium
et om̃s impossibile ut si hec deus est
igitur homo est assinus significet ad-
equat qd si deus est aliquid est ma-
nente partium significatione prima.
et ita p̃z qd aliqua om̃ia est impossi-
bilis ex cuius antecedente sequitur
om̃s eius de. ¶ Ex p̃dictis quoqz co-
cludi potest qd nō debet p̃ regula sub-
itineri qd si aliqua consequentia est
bona et ita est sicut significatur per
antecedens est ita sicut significatur
per consequens eiusdem patet quia
ista om̃ia est bona si deus est nulla
chimera est, et est ita sicut significatur
p̃ ams, et non est ita sicut significatur
p̃ om̃s sic intelligendo qd non est ita
qd chimera nō sit sicut supra om̃sum
est. ¶ Et p̃ hunc modum non sequitur
ams illius om̃ie est uerum igitur ita est
sicut significatur per ipsum patet in
ista om̃ia chimera non est igitur chi-
mera non est homo quia non est ita
qd chimera non est. ¶ Et per idem p̃z
non sequi ista consequentia est bona
et non est ita sicut significatur per

consequens igitur non est ita sicut si
gnificatur per antecedens patet in
ista consequentia deus est igitur chi-
mera non est. ¶ Et sicut non sequitur
de presenti sic non sequitur de pre-
terito aut de futuro. ¶ Alia regula est
qd si consequentia est bona affirmati-
ua denominata et significans et
habens antecedens et consequens ex-
pressa quorum nullus est multiplex
scita esse formalis et antecedens est
concedendum ab aliquo et consequens
est intellectum propositum, et cum his
bene scitur qd ex concedendo non se-
quitur nisi concedendum tunc conse-
quens ab eodem est concedendum.
Sed non sequitur hec consequentia
est bona scita scita ēē talis et ams est
ab aliquo concedendum et consequens
est intellectum igitur consequens est
concedendum quia forte creditum est
qd antecedens sit falsum aut forte cre-
ditum est qd ex concedendo sequatur
non concedendum, et etiam posita
ista hoc instans non fuit et admissa
deinde durante tempore obligatio-
nis proposita ista hoc instans fuit
neganda est et ista est facta uera tūc
hoc instans fuit, tamē adhuc ista est
neganda hoc instans fuit quare ce-
dat tempus obligationis et tunc pa-
tet qd ista forma non ualeat hoc erat
sequens exposito et bene admissio et
antecedens fuit concedendum igitur
et consequens, immo antecedens fuit
concedendum et consequens non.
iam enim hec consequentia est bona
hoc instans non fuit igitur hoc in-
stans fuit quia per nullam potētiā

posset oppositum dñis stare cum
ante cōpossibilitate. **E**t accipitur in
dicta regula cōcedendū nōaliter et
nō participatiter qz accipiendo par
ticipatiter multa necessaria simplici
ter sunt neganda. et multa impossibi
lia simpliciter sūt cōcedenda bene res
pondendo. **E**x qua regula sequitur
alia. i. qz si sit aliqua dñtia bona de
notata et significans et hēns aīis et
quoz nullus est multiplex scita esse
formalis et aīis est cōcedendū et dñs
intellectum ppositū et cū his bene
scitū est qz ex cōcedendo non sequi
tur nisi cōcedendū et qz ex vero nō
sequitur falsum dñs non est dubitā
dum nec negandū. **A**lia regula est
qz si dñs est bona denotata et signi
ficans et hēns aīis et quoz nullus
et scita esse formalis et dñs est ne
gandum ab aliquo et aīis intellectū
ppositū et cū his bene scitū est
qz ex negando non sequitur nisi ne
gandum tūc est aīis ab eodez negā
dum. **E**x qua sequitur alia qz si dñs
est bona affirmatiua denotata et si
gnificans et hēns aīis et quoz nul
lum et scita esse formalis et dñs est
intellectum ppositū et cū his bene
scitū est qz ex vero nō sequitur falsum
et est dñs negandū tūc aīis non est
ab eodem dubitandū nec cōcedendū
et capitur hic dubitandū p eo quod
debet dubie responderi ab aliquo.
Alia regula ē qz si dñs est bona et
significans et hēns et quoz nullus
et scita esse formalis et aīis est du
bitandū et dñs intellectum ppositū
et cū his scitū est qz ex nullo

uero sequitur falsum tūc dñs nō est
negandū. **A**lia regula est qz si dñs
est bona et significans et hēns et
quoz et scita esse formalis et dñs
est dubitandū et aīis est intellectum
ppositū et cū his bene scitū est qz ex
nullo uero sequitur falsum tūc aīis
est negandum uel dubitandū. **S**ed
cōtra forte arguitur qz ponatur qz
aīis istius dñtie bone homo currit
igitur risibile currit. sit tibi positum
scitū esse tale et te bene admissū
et dñs tibi depositum tūc ista dñtis
est bona et aīis est cōcedendū et tūc
dñs est negandū. **S**ecūdo quia po
natur qz ista homo est asinus princi
paliter significet denz esse tūc ista
dñtis est bona dens est igitur homo
est asinus et aīis est concedendum et
dñs non. **S**ed ad primū dicitur qz
stante illo casu aīis illius dñtis est cō
cedendū qz positum et bene admis
sum et dñs est cōcedendū et non ne
gandum qz non sequitur est depositū
et admissū igitur est negandū
sed oī plus assumere ad cōcludendū
qz dñs sit negandū. i. qz sit bene ad
missū scitū esse tale et sed hoc ipi
posito repugnat quia nūqz est eadē
ppō cōcedenda et neganda respectu
eiusdez respōdentis et respectu eius
dem obligationis et sensus. **E**x qui
bus p3 nō sequi aīis istius dñtie scilicet
te esse bone et curz aliis particulis
ibi positis est cōcessū igitur dñs est
cōcedendū sed oī qz sit bene cōcessū
Ad fm dicitur qz apud eos qz eodē
mō respōdendū dicunt infra tēpus
et extra ad ppōnes quam ponimus

suam significatiōē variare, et dicunt
 istam esse negandā homo est alius
 quous sit necessaria, quia ex communi
 modo negaretur, addendum foret in
 regula quod omnia non esset bona propter all
 am ipositionem a priori factam. Sed
 apud eos qui respondent ad propositio
 nes secundum earum qualitatem sicut
 infra dicitur animus istius omnie est co
 cedendum et omnis, quia secundum istum
 modum omne simpliciter necessarium
 est concedendum. Verum autem concedatur
 quoniam proponitur aut non, infra dicendum
 est. Ex quibus patet istas formas non
 valere, ista omnia est bona affirmatio
 denominata et significans et bene
 et quorum nullum et cuius animus est sci
 tum et omnis est intellectus a te igitur
 omnis est scitus a te, quia forte creditur
 esset a te quod ex vero sequatur falsum
 et posito quod non esset alia propter ab ista
 omnia vel eius parte omnia propositio
 scita a te est affirmativa igitur nul
 la scita a te est negativa scires animus et
 bene scires istam omnia esse bonam
 cum aliis particulis et tamen non sequi
 tur omnis esse scitum quia repugnat
 omnis sciri apud eos qui ponunt par
 tem supponere pro propositione cuius
 est pars. Quare non sequitur ista omnia
 est bona cum particulis positis scita
 esse talis cuius animus est scitus a te vel
 scitus esse verum, et bene scis quod ex
 nullo vero sequitur falsum igitur omnis
 est scitum a te esse verum, quia forte re
 pugnat omnis sciri, ut in ista omnia hec
 propositio non est scita a te esse vera igitur
 hec propositio non est scita a te esse vera
 demonstrando utrobique omnis, omnis autem

non est propositio falsa quia eius con
 tradictorium est falsum, et non potest
 illud omnis sciri a te. Ex quibus patet quod
 est aliqua propositio que non potest ab aliquo
 sciri esse vera sic significans. Sed pro
 regula teneatur quod si est aliqua omnia
 bona et denotata et significans et
 bene et quorum et scita esse bona et
 omnis est intellectum et non repugnat
 ipsius sciri et scitur bene quod ex nullo
 vero sequitur falsum et consideratur suf
 ficienter de omne tunc omnis est scitus
 et ita dicatur si animus est scitus cum illis
 particulis datis quod omnis est scitum esse
 verum. Ex quibus patet illud non esse
 bonum modum arguendi, scilicet hec omnia
 est bona denotata et significans et
 bene et quorum et et eius animus est in
 tellectus a te igitur eius omnis est in
 tellectum a te quia si fieret omnia cuius
 animus esset latinum et omnis grecus que
 sciretur esse bona animus in casu est in
 tellectus et omnis non potes enim cre
 dere tu per veram relationem cui firmi
 miter assentes quod aliqua omnia esset
 bona, ut ista homo currit igitur an
 tropos thebis. Consideras etiam su
 pradicta videbit quod hec omnia non va
 let, et propositio scitur a te igitur tu scis
 sic esse sicut, et propositio significat et sicut
 et propositio significat scis, et propositio nem si
 gnificare, nec contra sequitur tu scis
 sic esse sicut, et propositio principaliter si
 gnificat et sicut, et propositio principaliter
 significat scis, et significare, igitur et
 propositio scitur a te, forte enim repugnat
 et propositio nem sciri et quous non repugna
 ret adhuc tamen non sequitur quod scitur, et
 principaliter significat scires esse quod

forte ista propositio non significat
esse sed non esse. **A**tez p regula
teneatur q si oia est bona &c, deno-
minata &c, significans &c, bens &c,
quoz &c, scita esse bona & ois est
intellectu & nescituz & nō repugnat
ipse nesciri & scitur bene q ex nul-
lo uero sequitur falsum & cōsidera-
fuffidenter de ante & oite etiaz aīs
est nescitum. Sed he forme non va-
lent ista oia est bona &c, scita esse ra-
lis &c, & aīs est dubium igitur oīs
non est negandum, nec sequitur ista
oia est bona scita a te esse bona &c,
& utraqz pars antecedentis est a te
dubitanda igitur consequens non
est a te negandum pz de antecedēte
talis oite tu curris nel nullus rex
sedet sed rex sedet igitur tu curris.
Atez non ualet ille modus argu-
endi ista oia est bona &c, & a^o est a
te bene concessa & b^o est dubitāda
igitur oīs non est a te negandum.
Si oia &c, denominata &c, ha-
bens &c, significans &c, & aīs eius est
possibile oīs similiter est possibile,
hoc tamen non sequitur in oitis a
li nisi denominatis quia in illis repi-
tur aīs possibile & oīs impossibile
ut nihil est nisi deus est, nunq̄ tamē
sequitur q ex possibili sequatur im-
possibile quia oīs illius non sequi-
tur ex ante. **A**lia regula si consequē-
tia est bona cum aliis particulis &
antecedens est necessarius, consequēs
est similiter necessarius. **A**lia regula
si consequentia est bona cum aliis
particulis & consequens est impossi-
bile aīs est impossibile. **A**lia regula

si consequentia est bona &c, & oīs
est contingens aīs est contingens
uel impossibile. **A**lia regula, si oia
est bona cum illis quinqz particulis
& aliquid sequitur ad consequens il-
lud idem est aptum natum sequi ad
antecedens eiusdem. **A**lia regula est
q si consequentia est bona cum illis
quinque particulis & aliquid antee-
dit ad antecedens illud est aptum
antecedere ad consequens eiusdem.
Ex quibus regulis sequitur corola-
rie q arguendo a primo anteceden-
te ad ultimum consequens in conse-
quentie affirmatiue denominatio
a li si uel ergo &c, consequētia est bo-
na & formalis dūmodo consequen-
tie intermedie sunt bone materiales
uel formales. **S**ed forte arguitur
contra quia hec consequentia est bo-
na tu curris, igitur tu curris nel ho-
mo est asinus & tu non curris, quia
arguitur a parte totius distinctiue
affirmatiue significantis ex compo-
sitione suoz terminoz ad ipsaz
distinctiuam, & ultra sequitur tu cur-
ris nel homo est asinus & tu nō cur-
ris, igitur homo est asinus a distincti-
ua cum destructione vnus partis
super alteram partem & tamen non
sequitur de primo ad ultimum q si
tu curris homo est asinus. **S**cō
hic quia ista consequētia est bona pa-
ter est igitur filius nel filia est, & leg-
tur filius nel filia est igitur suus pater
est aut sua mater est, & tū non sequi-
tur a primo ad ultimum q si pater
est suus pater aut sua mī est. **T**ertio
quia sequit tu curris, igit tu curris

vel tu es asinus et etiam sequitur tu
curris uel tu es asinus? sed tu non cur-
ris. igitur tu es asinus et tunc non sequi-
tur a primo quod si tu curris tu es asi-
nus. Sed per hoc dicitur quod arguendo
a primo ante ad ultimum dicitur sic argu-
endum est quod dicitur precedentis dicitur eodem
modo significet put est dicitur poris
dicitur quod significat put est dicitur sub
sequentis. et idem termini significet
in una sicut in alia. et ideo primum ar-
gumentum non procedit nec procedit finem
quod variatur relatio. et si eadem sicut re-
latio ubique et omnis dicitur intermedie
sunt bone et ante eius est verum dicitur
eius est verum. et regitur etiam quod pre-
cise illud quod est dicitur precedentis dicitur
sit ante sequentis et per dicitur per responsio
ad tertium argumentum etiam. **A**lia re-
gula est quod si aliquid dicitur est bona et al-
qua propositio stat cum ante illa eadem sta-
re potest cum dicitur eius. **A**lia est quod si a-
liqua dicitur est bona et aliquid propositio
repugnat dicitur illa est apta nara repu-
gnare ante etiam. **S**ed forte contra
ante quod aliquid est dicitur bona et aliquid
sequenti repugnat aliqua propositio quod non
repugnat ante. ut ista propositio quod est dicitur
huius sequentis est necessaria simpli-
ter igitur hoc est asinus demonstra-
to eius sequente per subiectum antee-
cedens quod si non sit bona tunc dicitur
um sequentis potest stare cum anteece-
dentem sic significatio et tunc stabunt ista
simul sine nova ipositione terminorum
hec est necessaria quod est sequens huius
sequentis et nullus homo est asinus
quo dato per quod dicitur consequens
ita stat cum ante eiusdem et tamen ista co-

sequentia est bona et non stat cum conse-
quente eius cum dicitur non stent
simul. **I**tem hec sequentia est bo-
na adequate significans finem compositionem
suorum terminorum igitur tu es asi-
nus et dicitur dicitur sequentis stat cum
antecedente et non cum sequente igitur
etiam. **S**ed ad hoc sit respondetur infra.
Alia regula si sequentia est bona et
ante dicitur dicitur sequentis et dicitur
rum antecedentis illa sequentia est
bona. **A**lia regula si sequentia est
bona et ante ex dicitur dicitur sequentis
cum altera premissarum ad dicitur
alterius premissarum principalis sequen-
tia est bona. **A**ltima regula si dicitur
dicitur sequentis alicuius sequentis
repugnat antecedenti cum illis par-
ticularis illa consequentia est bona etiam.

Regule particulares penes supe-
rius et inferius.

Dicamus nunc quod inferius est
illud quod super se potest habere
ex significatio quod habet ter-
minum aut terminos finem rectarum linearum
predicamentales. **S**uperius est illud quod
ex significatio quod habet potest habere
terminum aut terminos sub se finem su-
am lineam rectam predicamentales. **U**-
terius accipitur quod de quocumque predi-
catur aut predicabile est inferius de
eodem similiter est predicabile superius.
Ex quibus sequitur ista regula ab
inferiori ad superius affirmatio
sine distributione uel distributione sic quod
totale extremum antecedentis sit sub
totali extremo sequentis et hoc per se

Oia est bona, sed non sequitur tu mi
 disti istum et iste fuit papa igitur tu
 uidisti papam, nec sequitur. potest esse
 quod iste homo sit albus et iste homo
 est niger. igitur potest esse quod homo al
 bus sit niger quia non est iste termi
 nus iste uel istum sub isto termino
 papam nec sub isto termino homo
 nec sunt in eadem linea predicamen
 tali uel non inferius per se. et hoc suf
 figit, nec sequitur sor. incipit esse al
 bus igitur sor. incipit esse coloratus
 deus incipit esse homo igitur deus
 incipit esse substantia, nec sequitur sor.
 In quantum homo est risibile igitur sor.
 In quantum aial est risibile, nec sequitur
 omnis homo preter sor. currit, igitur
 omnis homo preter homines currit.
 Item non sequitur si tu es hoc aial
 demonstrato asino tu es alinus igitur
 si tu es aial tu es alinus, nec sequitur
 tu cognoscis homines igitur tu
 cognoscis aial, nec sequitur sor. est
 terminus discretus igitur homo est
 terminus discretus quia in nulla ista
 rum totale extremum est sub totali
 extremo. Item non sequitur tu es
 ois platonis igitur tu es aliquid
 platonis, nec sequitur tu es scolaris
 bononiensis igitur tu es homo bo
 noniensis, ita etiam non ualet conclu
 denti tibi et quilibet concludenti tibi
 tu es idem igitur alius et quilibet con
 cludenti tibi tu es idem. Item non
 sequitur aliquo maiori te et quolibet
 minori te tu es b^r igitur aliquo et
 quolibet minori te tu es b^r, ita etiam
 non sequitur aliquo minori te et quolibet
 maiori te tu es maior igitur ali

quod et quolibet minori te tu es a^r.
 Secunda regula est quod arguendo ab
 inferiori ad suum superius affirmatie
 addita dictione exclusiua a parte sub
 iecti ualet oia, ut tantum homo cur
 rit. igitur tantum aial currit, sed non
 a parte predicatorum copulatis uel uerbis
 tum predicatorum non aliunde confusis
 existibus sinonimis subiectis, subie
 ctis uero addito signo uniuersali af
 firmatiuo arguendo ab inferiori ad
 suum superius cum istis particulis
 in prima regula positus ualet oia,
 ut ois homo est aial igitur ois ho
 est substantia. Affirmatie autem ar
 guendo a superiori distributo cum istis
 particulis et cum ostantia subiecti
 ad suum inferius est oia bona sed
 non ualet nisi cum ostantia additur sub
 iectis eiusdem temporis, unde non legitur
 omne aial currit, igitur omnis homo
 currit, nec sequitur christus non incipit
 esse substantia, igitur christus non inci
 pit esse homo, etiam non sequitur in
 instanti tu eris omnis homo et plato
 erit homo igitur tu eris plato, quia
 debet addi ostantia eiusdem temporis
 cum determinatione ad idem tempus
 per quo verificatur a^r, et non sequitur
 etiam omne uidens homines est homo
 igitur omne uidens platonem est homo, nec
 sequitur quilibet asinus hominis currit,
 sed plato est homo, igitur quilibet a
 sinus platonis currit, nec sequitur ois
 homo albus currit, plato est homo igitur
 plato currit, sed tamen cum ostantia totali
 extremi sub totali extremo concludit.
 Negatiue autem arguendo ab inferiori
 ad suum superius negatiue postposita

non precedente dictione impediente est
stantia totius extremi ut prius in-
telligendo ualeat omnia, sed non sequitur
hoc creans platonez non est deus et
plato est homo igitur hoc creans ho-
minez non est deus. ita etiam non se-
quitur uidens sor. non est homo et or. est homo
igitur uidens hoies non est homo quia for-
te nullus uidens sor. est homo et tunc omne
uidens hoies est homo. **T**ercio non se-
quitur tamen substantia non est accidens
et omnis substantia est aliquid igitur tamen
aliquid non est accidens. **A**rguendo
autem a superiori distributo negatie ad
hunc inferius intelligendo ut prius
cum stantia et sine stantia uiz. ut nul-
lus aial currit. igitur nullus homo
currit. sed non sequitur christus non incipit
esse substantia igitur christus non incipit
esse homo. **A**rguendo a superiori ad hunc
inferius a parte subiecti subiectis ad
dicta dictione exclusiua negatione pro-
posita uiz. ut non tamen aial currit igitur
tamen non tamen homo currit. et a parte pro-
dicat subiectis addito signo nisi ut
non omnis homo est coloratus igitur non
omnis homo est albus. et intelligitur ut prius
in ista regula. **S**ed si priam regula-
lam forte aut quia non sequitur sor. est
aial igitur sor. est corpus et est ab in-
feriori per se ad hunc superius igitur et.
per et. probatur autem quia in can. est autem
uiz. et omnia salus sic significando. po-
natur enim contra argumenti quantitate co-
tinuas distinguere a re contra. quo dato
ponamus quod non implicet contradictionem
quantitatez fortis separari ab eo. et tunc
aut quia sor. est aial quia est aial rationale
cum sit homo et tamen non est corpus quia

for. non est longus nec latus nec pro-
fundus autem aut quia non est quantus igitur et.
Ideo forte negat ista contra sor. non est
longus nec latus nec profundus igitur
non est corpus quia dicitur forte quia for-
est corpus substantiale et non est cor-
pus quantitatez. nec in illo casu oc-
cideretur quia sor. non sit quantus quia est quantus
quantitate discreti. **S**ed si quia tunc se-
quitur quia sor. non sit aliquid unum sed for.
est numerus infinitus separatoz actus
quod si occideretur aut tunc si regulam quia
non si for. est aial for. est substantia.
Tercio si in illo casu sor. est corp-
us idem sequitur quia ego et tu sum? unum
corpus substantiale et una substantia
et quia omnes spere celestes simul sum-
te sunt unum corpus. **S**ecundo illa contra
non est bona for. est homo igitur sor. est
autem quia si esset bona hoc maxime con-
tra quia iste terminus aial est magis com-
munis quam iste terminus homo. sit igitur
contra argumenti in duplo communior quam
iste terminus homo. **S**ed si quia iste ter-
minus aial aut est in duplo communior
or quia in duplo plura aialia signifi-
cat quam iste terminus homo. aut quia iste ter-
minus aial aialia duarum speciebus si-
gnificat et iste terminus homo aialia uni-
us speciei. non prius modo quia infinita
aialia significat si homo quia per infinitas
aialibus supponit si homo in ista homo
intelligitur. nec etiam est in duplo co-
munior quia aialia duarum specierum si-
gnificet quia tunc si plures species gene-
rarent aialium iste terminus fieret
magis communis aut si infinitas spes
significaret infinite communis erit sed
cum infinitas significet species aialium

ymaginabiles igitur leguntur qd sit in istis
 finitum commune. et dicitur leguntur qd
 iste terminus subā nō est magis cō-
 mūis qd iste terminus aīal cū vterqz
 illoz sit infinite cōmūis. **T**ertio aī
 sic hec dīa non valet hec est qritas
 discreta igitur hec est qritas et hic
 aī ab inferiōri rē agitur rē p3 et p
 batur aīis qd si ista valeret maxime
 esset pp regulaz istaz dīctaz sed aī
 qd non qd iste terminus qritas nō est
 terminus supior ad istuz terminum
 qritas discreta qd ponatur qritatē
 nō distinguī a re qta et sequitur qd
 oīs qritas est qritas discreta et cō-
 oīs qritas discreta est qritas igitur
 nō de pluribus spēsbus est pōdicabil
 iste terminus qritas qd iste terminus
 qritas discreta igitur iste terminus
 nō est supior ad istuz et si sic igitur
 illa dīa nō ēz p regulaz illaz. q ar-
 to sit nō leguntur iste est binarius igitur
 iste est qritus vel qritas et aī p
 regulaz igitur rē p3 cūz minori et
 aī qd aī est vera demonstrato bina-
 rio qui est b.c. intelligēte indivisibi-
 les et tunc p3 qd totū aīis est vēr et
 et oīs fallū qd si iste binarius est q-
 ritus vel qritas igitur iste binarius est
 magnus oīs fallū et oīs p3 qd si
 iste binarius est qritus vel qritas iste
 binarius est magnus aut magna q-
 ritas oīs fallū qd non est magnus
 respectu minoris qritatis cūz nulla
 sit bī nec respectu maioris qritatē.
 qd pōtē est magnus respectu mino-
 ris qritatis alī leguntur qd idem est
 magnus et parvū respectu eiusdem.
Tertio iste binarius nō distat a nō

qritus igitur iste binarius non est ma-
 gnus nec qritus qd si distat a nō qritus
 leguntur qd distat p indivisibile a non
 qritus et distantia indivisibilis qd est im-
 possibile vel si distat a nō qritus distā-
 tia indivisibilis qd p binariuz distat a
 nō qritus leguntur tūc qd p indivisibile
 plus distat a non qritus iste binarius
 qd ab unitate et q aliqua qritas dis-
 tat ab alia minori distantia indivisi-
 bili oīs est falsū qd binarius min⁹
 distat ab uno et 3 dimidio qd ab uni-
 tate alī sequitur qd aliqua pportō
 dupla esset indivisibilis qd est ipol-
 sibile. **T**ertio infinite parva est aliq-
 qritas et nulla est bī illa igitur illa
 est infinite parva vel nō magna et e-
 monstrata qritate huius binarii vel
 qd est iste binarius p3 cūz minori et
 aī aī qd infinite parva est aliqua q-
 ritas in hoc continuo qd infinite par-
 va est aliqua qritas continua in hoc
 continuo. **T**ertio si ista qritas sit ma-
 gna et ipsa est finita ipsa est duplas
 ad sui medietatē et si sic ipsa est in du-
 plo aī qd sit eius medietas. oīs fal-
 lū qd neutra medietas est magna
 nec aliqua est medietas istius bina-
 rii qd in illa intelligētia est medietas
 istaz duaz intelligentiaz. **I**tem
 si iste binarius est qritus leguntur qd il-
 le binarius sit aliquid et 3 p regulaz
 qd terminus transcendens est supior
 ad decem generalissim. **Q**uinto sic
 qd nō leguntur hoc est infinituz igitur
 hoc est qritus qd dato uno infinito si
 ipsuz est qritus ipsuz est magnū oīs
 fallū igitur et aīis et qd oīs sit fal-
 lū aī qd si hoc infinituz sit magnū

igitur magnus respectu minoris uel
maioris uel equalis tenet omnia quia primum
et magnus sunt termini relativi
sed non respectu minoris quia ipsum
esset parum quod non est uerum quia lati-
tudo gustatus terminatur a non gra-
du ad gradum infinitum magnitudi-
nis et per idem non est hoc infinitum ma-
gnus respectu maioris quia tunc esset
minus isto maiori nec respectu equa-
lis est hoc infinitum magnus quia si
ab eo auferatur tunc aliquid et ab alio
sibi equali minus erit tunc illud
infinitum aliquo alio minus quod non
ostendit et tenet omnia quia si ab equali-
bus continuis inaequalia continua de-
mas remanentia sunt inaequalia et
unus altero minus ideo **¶ Sexto**
non sequitur a. est paternitas igitur
a. est relatio et arguitur per regulam
igitur regula falsa tenet omnia et minor
quia relatio est genus generalissimum
in predicamento relationis et arguitur
a. quia sit a. una paternitas et po-
namus quod nullus referat illam paterni-
tatem ad aliquam filiationem quia
non consideret tunc est animus uerum et
omnis falsum quia sequitur a. est rela-
tio igitur aliquid refertur mediante
a. relatione quia relatio est actus se-
cundum quem referens uel referibile
est et ualeat omnia ista sicut **¶ hec a.** est a-
ctio igitur aliquid agitur **¶ Septimo** non
sequitur a. est duplum ad b. igitur a.
est relatum ad b. et arguitur per regu-
lam igitur **¶ hec p. 3** omnia et b. quia be-
ne sequitur a. est duplum ad b. igitur
a. habet duplam proportionem ad
b. et ultra igitur a. est proportio

tum ad b. igitur a primo si a. est du-
plum ad b. a. est relatum ad b. sed
arguitur a. quia politico quod nullus re-
ferat a. ad b. aut nullus consideret et
sit a. pedale et b. bipedale est animus ue-
rum et omnis falsum **¶ Octauo** non se-
quitur iste erit pater igitur iste erit re-
latum aut pater alienus quia ponat
quod for. faciat semen in locum genera-
tionis deinde statim moriatur et sit
fundatur anima tempore debito in ma-
teriam seminis lacti et tunc sequitur
quod iam uerum est quod for. erit pater et
tunc non erit pater alienus nec relatum
ad aliquem quia tunc si for. erit pater
alienus ipse erit pater sui ipsius quia
erit ipse metus homo generatus qui gene-
rauit quod eadem erit forma penes quam
ut dicunt attenditur ydeitas natura-
lis omnis falsum est quia tunc stare quod
tamen pater esset et quod idem esset referens
et relatum respectu eiusdem **¶ Nono**
autem sic quia non sequitur hoc est figura
igitur hoc est qualitas et arguitur per re-
gulam igitur **¶ hec p. 3** omnia et b. quia figu-
ra est in quanta specie qualitatis et argui-
tur a. et ponatur quod figura sit res
figurata quod uerum est quia figura est quod
termino uel terminis clauditur. prius
geometrie et tunc est animus uerum hoc est
figura demonstrato homine et omnis falsum
scilicet hoc est qualitas quia hoc est substantia
igitur non est qualitas **¶ Sed** huic forte
dicitur quod non sequitur hoc est figura
igitur est qualitas sed solus sequitur igitur
hoc est qualitas **¶ Sed** contra quia demon-
strata albedine pedaliter longa esset
animus uerum et omnis falsum quia albedo non
est qualitas quia non est alba **¶ Uel** forte

aliter arguitur. Ostra quia si quale non est genus? per se ad si figura quia predicatio generis de sua specie est essentialis sed ista non est essentialis. figura est qualitas quia dicitur notat ultra abstractum. et per idem hoc diffinitum quale vel qualitas non est superius ad istum terminum quia qualitas quia non per se et essentialiter predicatur de illo. **Decimo** sic quia non sequitur hoc est raritas igitur hoc est qualitas arguitur tamen per regulam quia raritas et densitas sunt de secunda specie qualitatis igitur et per 3. omnia et probatur animis. ponatur eis quod una raritas sit una res rara ut placet multis tunc animis est verum demonstrata una substantia et omnis falsum. **Undecimo** non sequitur hoc est forma igitur hoc est qualitas et arguitur per regulam quia forma siue figura ponitur per quartam specie qualitatis. et arguitur animis quia demonstrata forma substantia est animis verum et omnis falsum. **Decimo** omnis qualitas est forma et non omnis forma est qualitas igitur ista omnia non tenentur. **Duodecimo** non sequitur hoc est scia igitur hoc est qualitas quia demonstrato deo est animis verum et omnis falsum et tamen scia est in prima specie qualitatis igitur et. **Decimo** tertio non sequitur hoc est quod igitur hoc est accidens et tamen animis per regulam quia ens dividitur in substantias et accides et accides in novem predicamenta ideo accidens est superius ad si quod. **Decimo** quarto non sequitur hoc est corruptio igitur hoc est actio quia dato lumine quod corrumpatur per absentiam observantis per 3. quod ibi est corruptio et tamen non est actio quia illud lumen corrumpatur quia nihil agit ad corruptionem

illius luminis. **Decimo** quinto non sequitur. a. causat igitur. a. agit quia materia dati compositi causat materialiter summ compositum et non agit cum ipsa non sit activa sed passiva tantum. **Item** decimo sexto non sequitur. a. intelligit igitur. a. agit et arguitur per regulam quia ista sunt verba activa que sunt de predicamento actionis causo. scilicet et intelligo. **Decimo** septimo non sequitur hoc frigescit igitur hoc alterabitur quia in casu est antecedens verum et consequens falsum. ponendo quod a. tam sint tres quarte calide per totum ut uno et ultima quarta sit frigida ut duo et condempnentur iste tres quarte calide ad quantitatem unius quarte et rarefiat ista quarta frigida usque ad quaterdecim quartarum sine acquisitione vel deperditione caliditatis vel frigiditatis. et per 3. quod animis est verum quia hoc tam non est frigidum et aliquando si est frigidum igitur hoc frigescit et tamen omnis est falsum. quia sequitur alterabitur igitur aliqua velocitate alterationis alterabitur omnis falsum quia velocitas alterationis attenditur penes latitudinem qualitatis vel ipsarum qualitatem acquisitam aut deperditam in tanto vel tanto tempore. sed hoc non acquiritur aliquam qualitatem in tanto vel tanto tempore nec aliquam latitudinem qualitatis igitur non alterabitur. **Decimo** octavo non sequitur hoc producit igitur hoc patitur et arguitur per regulam igitur et per 3. omnia cum minori et arguitur maior quia

demonstrata aia que creatur gratia
argumenti ista aia producit et ta-
men non patitur quia nulla passioe
patitur igitur ipsa non patitur igitur
¶ Item sic non sequitur. a. a. servat
igitur. a. a. sicut non sequitur. a. a. oler-
uatur igitur. a. a. agitur vel patitur p3
hoc dato uno a. servante et uno ab il-
lo a. servato. ¶ De cetero non sequitur
nunc nihil fuit. et nunc est vel fuit alit.
igitur alit nihil fuit q2 demonstrato
instanti presenti est aia v3. et ois
falsus q2 semper aliquid fuit. ¶ Vigesimo
sic q2 non sequitur. a. celus est in hoc
ubi igitur. a. celus est alicubi q2 demo-
strato ubi qd p presenti instanti ha-
bet ultima spera et aia v3. et ois
falsus q2 si. a. celus est alicubi igitur
a. celus est in aliquo loco ois falsus
q2 spera ultima non est in loco q2 ni-
hil eaz circūda. ¶ Vigesimo primo non
sequitur. a. est in aliquo ubi igitur. a.
est in situ q2 aia tua est in ubi in quo
tu es. et tamen non est in situ in quo
tu es q2 situs est adiacentia partiu3
sed aia tua non habet partes igitur ipa
non pot habere situs. ¶ Item non se-
quitur. a. est uestis igitur. a. est habitus
q2 forte nullus est hicus. ¶ Item
non sequitur. a. est intelligibile igitur. a.
est ens et tamen arguitur p regulaz
igitur. a. p3 oia et minor q2 ille ter-
minus ens est terminus transcendens
ut volo igitur si intelligibile non est
supra ipsuz sed infra. et arguitur ma-
ior q2 chimera est intelligibilis et ta-
men chimera non est ens. qd si conce-
ditur arguitur tunc qd aliquis termi-
nus est communior qd terminus tra-

scendens quia aliquid est intelligibi-
le qd non est ens. ¶ Item non se-
quitur hec essentia indivisibilis est tri-
narius igitur hec essentia indivisibi-
lis est qritas et arguitur per regulā
igitur. a. patet osequentia et minor
et arguitur maior quia hec essentia
est indivisibilis et ista met essentia
est tres persone. et tamen ista essen-
tia non est qritas continua nec dis-
creta quia tunc essent alique partes
alicuius indivisibilis et sic indivisibi-
le esset divisibile. Et ita potest argui
ponendo qd homo communis sit mul-
ti homines particulares. ut hoc est
plato demonstrato homine communi
et hoc est sor. igitur sor. est plato. s3
tenendo ista universalia in re debet
sic argui igitur sor. est illud qd est
plato. ¶ Sed ad primum dicitur
probabiliter negando istam osequen-
tiaz sor. est animal igitur sor. est cor-
pus. et dicitur ultra qd si corpus non
est de predicamento substantie sed
antiqui illum terminum in illa arbo-
re posuerunt propter vocabulorum
inopiam sed ille terminus corpus
est de predicamento qritatis s3 sub
substantia possumus immediate po-
ne. e hoc complexus substantia divi-
sibilis aut habent partes quis hoc
complexum sit connotativum sed il-
lud complexus ponitur cum apriori
vocabulo careamus. ¶ Meruntamen
cum ponitur qd qritas distingua-
tur a re quanta admittatur sed non
admittitur qd sor. stet sine quantita-
te quia remota una qritate succedit
alia. Et admissio sine contradictione

q̄ q̄ritas separetur a for. et non suc-
 cedat alia saltim continua quia de il-
 la sit argumentum conceditur q̄ for-
 sit aliquid et q̄ for. est subā q̄ritas nō
 sit subā continua. et ex isto non sequit̄
 a simili q̄ tu et ego sumus unus cor-
 pus et q̄ unum corpus sit omnes spe-
 re celestes. sed quia argumentum pe-
 tit difficultatez altiorez ideo ipsum
 in materia naturali requiratur. Ad
 secunduz dicit q̄ iste terminus aial
 non est magis cōmunis q̄ iste termi-
 nus homo nec sunt cōparabiles fm
 cōmunitatez et si repantur antecel-
 siones significantes cōmunitatis cō-
 parationez iste sunt fm modum
 loquendi cōmunes et non omnino ve-
 re. qz quilibz terminus generalis in
 finita specie distincta significat. Ad
 tertiu dicitur q̄ ille terminus q̄ritas
 est genus ad illum terminum q̄ritas
 discreta admisso q̄ q̄ritas continua
 sit q̄ritas discreta q̄ritas de tot p̄di-
 catur iste terminus q̄ritas discreta
 de quot iste terminus q̄ritas p̄dica-
 tur. et nō legitur q̄ ille terminus q̄-
 ritas nō sit genus ad li discreta qz li
 q̄ritas nō est terminus taz tractus
 nec taz cōnotatiu? sicut ille terminus
 cōplexus q̄ritas discreta. et etia est
 posterior illo termino q̄ritas. Ad
 quartuz dicitur istaz formaz credē-
 do iste est binarius igitur iste est q̄-
 ritus vel q̄ritas. et cu arguit q̄ oīs
 illius sit falsus qz si ille binarius sit
 q̄ritus vel q̄ritas ille binarius est ma-
 gnus. dicitur credendo oīs quicqd
 sit de oīs. et cum dicitur si ille bina-
 rius est magnus aut est magnus re-

spectu maioris vel minoris et. dicitur
 tur q̄ iste binarius est magnus re-
 spectu magis magni et inequalis. et
 cum arguitur q̄ idem esset magnus
 et parus respectu eiusde. dicitur
 q̄ idem est magnus et parus respec-
 tu eiusde qd est minus magnus et
 magis parus q̄ certuz datum pu-
 ta qd est minus eo. et cu ultra argui-
 tur q̄ iste numerus nō est q̄ritus ga-
 non distat a non q̄ to negatur aīo
 qz iste numerus p̄ binariuz distat a
 non q̄ to. et cu arguitur sequi q̄ p̄
 indivisibile plus distat a non q̄ to q̄
 distat ab unitate. dicit q̄ excessu in-
 divisibili plus distat a non q̄ to q̄
 ab unitate ad bonuz intellectum. et
 sic ternarius numerus qui est tres
 intelligentie p̄ indivisibile distat ma-
 gis a non q̄ to q̄ binarius iste. et nō
 iste ternarius distat a. excedit istum
 binariuz indivisibili distantia sine ex-
 cessu. et cu arguitur etiam q̄ iste bi-
 narius non sit magnus nec parus
 quia infinite parva est aliqua q̄ritas
 et nulla est minor illa igitur ista est
 infinite parva. negatur maior. et cu
 arguitur q̄ infinite parva est aliqua
 q̄ritas continua. illud conceditur. s
 ex illo non sequitur q̄ infinite parva
 sit aliqua q̄ritas imo nulla q̄ritas
 continua est maior vel minor alia
 ut predictum est. Pro alia forma ne-
 gatur ista scilicet iste binarius est q̄-
 ritus igitur iste binarius est aliquid
 nec terminus transcendens de quo-
 libet genere generalissimo univēsa-
 liter sumpto vere p̄dicat distinguēdo
 plurale d̄ singulare et unū d̄ multa.

Ad q̄ntam formaz negatur ista
 oīa hoc infinitum est q̄ntuz igitur
 hoc infinitum est magnum ⁊ hoc ue
 ruz est apud eos qui posuerunt q̄
 magnuz ⁊ paruz sunt termini rela
 tui ⁊ termi priuatiue ⁊ positue op
 posit. **S**ed apud illos qui posuerūt
 q̄ opponitur positue ⁊ priuatiue ⁊
 nō relatiue ccedenduz est q̄ omne
 q̄tum est magnum ⁊ negatur oīa
 igitur si id infinitum est magnum ip
 suz est magnu respectu maioris aut
 minoris aut equalis q̄ ad hoc q̄ ali
 quid sit magnuz sufficit q̄ id hēat
 partes uel partes. **A**d sextuz oī
 citur q̄ iste terminus relatio pōt ac
 cipi uerbaliter p̄t deriuatur a refe
 ro, refertur, ⁊ p̄ tūc dicit actualem re
 lationez ⁊ non est genus generalis
 simuz in p̄dicamēto relationis quo
 ad abstracta, sed alio modo relatio
 est idem q̄ respectus non cōnotādo
 aliquaz actionez sed puraz hitudi
 nez respectiua alicuius ad aliqd ⁊
 illo modo est genus ḡnālissimuz. ⁊
 est sicut de istis terminis p̄pō. cōstru
 ctio, oratio, unde sicut est p̄pō licet
 nullus pponat ⁊ cōstructio l̄ null?
 cōstruat, ⁊ oratio licet nullus oret sic
 est relatio l̄ nullus referat, ⁊ scdm
 istuz modū cceditur oīa, s. a. est pa
 ternitas, igitur, a. est relatio ⁊ nega
 tur, ista, a. est relatio igit aliquis re
 fert aliquid. **A**d, vii, negatur illa
 oīa, a. est relatiū ad, b. igitur, a. est re
 latiū, ad, b. capiēdo li relatiū passiue
 ⁊ ita etia negat ista, a. hēt duplam
 p̄pōnez ad, b. igitur, a. est relatiū ad
 b. sed si li relatiū idēz esset q̄ bēns

respectum in se posset id concedi.

Ad, viii, dicitur q̄ de uir ture ier
 mons nō est neq̄ q̄ aliquis hō ge
 nerauit aliq̄ez hoīem nec aliquem
 hoīez generauit aut p̄duxit q̄ forte
 q̄ p̄ducebatur sor, non agebet ali
 quis hō eius p̄ductionez, l̄ q̄ infun
 debatur aīa in māz nec etia homo
 generauit hoīem q̄ iacebat semen
 q̄ segtur in, a. die generauit hoīem
 igitur in, a. die ḡnauit hoīez qui fuit
 in, a. die aut in eius fine. q̄ terminus
 sequens uerbuz segtur nām uerbū, ⁊
 adhuc ccesso q̄ sor, generabit illum
 hoīem generanduz aut p̄ducat illū
 hoīem generanduz nō segtur q̄ sor,
 generabit se ipsuz q̄ uarietas mate
 rie uariat dēp̄tatez cōpositū natu
 rale. **A**d, ix, cceditur illa oīa hoc
 est figura igitur hoc est qualitas ⁊
 non admittitur supposituz enclūdis
 primo geometrie qui ponit abstra
 ctuz p̄ cōcreto. Aliter admissio illo
 supposito ccedenduz esset q̄ homo
 esset qualitas uel q̄ ista spēs figura
 ⁊ id qd ponitur p̄ genere ḡnālissi
 mo p̄dicamētis qualis aut qualitatē
 non sunt inuicem bene ordinata qd
 credendum ⁊ uerum est. **E**t similiter
 paret rēpōsio ad decimū cūz argut
 tur ista cōsequētia non est bona hoc
 est raritas igitur hoc est qualitas si
 admissio supposito dicitur ut prius
 uel q̄ homo est qualitas ut multi in
 uicem consenserunt aut q̄ ista ordi
 tio generum ⁊ specierum non est
 bene ordinata uel proportionata.
Ad vndecimuz dicitur q̄ iste ter
 minus forma est multuz equiuocū.

Ad. xii. dicitur qd illi termini scilicet bonitas, perfectio, &c. equivoce dicuntur de deo & de nobis, & ideo ut sic non sunt in illo predicamento. ¶ Ad. xiii. dicitur qd ens dividitur in substantias & accidentia potest duobus modis intelligi. vnde dicitur qd omnes termini de quibus predicatur iste terminus ens sunt substantiales vel accidentales, & per hunc modum accidens dividitur in novem predicamenta. scilicet terminus accidentalis in novem genera terminorum secundum diversos modos predicandi distinctos. Et capitur hic accidens seu terminus accidentalis per omni termino predicabili non inquit nec in quod est essentialis qui non est de obliqua nec recta linea substantie, & secundum istum modum patet qd si quod non est terminus inferior ad li. accidens quod ut sic li. accidens est terminus secundum intentionis vel impositionis, & ita dicerent doctores signorum. ¶ Alio modo ens dividitur in substantias & accidentia potest intelligi qd ens predicatur indifferenter de omni termino accidentali, & de omni termino substantiali, & ita accidens dividitur in novem predicamenta quod de omnibus novem predicamentis predicatur in secreto aut in abstracto, & isto modo creditur qd omne album est accidens capto li. accidens per terminum prime intentionis vel impositionis, sed secundum istum modum iste terminus accidens est terminus predicabilis de omni termino qui est in aliquo novem predicamentorum accidentium. ¶ Et si tunc arguitur qd album est qualitas quod est accidens, negatur omnia quod iste terminus accidens novem gener-

ra rerum generice distinctarum significat quia rerum magistri tot genera rerum ponunt generalissime distincta quot sunt predicamenta. unde secundum istum modum nulla substantia est qualitas nec relatio est qualitas nec aliqua actio vel passio est qualitas & sic de aliis abstractis, terminus unius predicamenti de abstracto alterius predicamenti non predicatur. ¶ Ad. xiiii. dicitur qd iste terminus corruptio & iste terminus remissio & perfectio aliquando sunt nomina verbalia denotantia actuales actiones, & isto modo sunt in predicamento actionis, & secundum istum modum hoc argumentum tenet hoc est remissio igitur hoc est actio, hoc est perfectio, igitur hoc est actio, & creditur qd illud totum lumen in isto casu non corrumpitur ita nec est ibi aliqua alteratio que sit actio quod sequitur hoc alteratur igitur aliquid alteratur patet omnia a passiva ad activa, nisi dicatur qd ista alteratio est quedam delitio & contra. alio modo illi termini intensio & remissio sunt termini nominales entia non de predicamento actionis sed de predicamento habitus vel relationis significantia vel secundum alios de predicamento qualitatibus, & isto modo non sequitur hoc est remissio igitur hoc est actio. ¶ Ad. xv. & xvi. dicitur qd isti termini causare intelligere desinere impedire non sunt de predicamento actionis quod sunt verba activa secundum grammatice propter modum primo eis occurrentem in considerando eorum significata, sed secundum veritatem non sequitur hoc intelligit igitur hoc agit

vel patitur nec sequitur. a. uidet. b. igitur a agit vel patitur qd deus in
 telligendo aut tu uidendo non pate-
 ris frequenter nec agis nec p. quo
 libet instanti cessante visibili cessat in
 organo visio causata sed per tempus
 seruat. **S**z isti termini intelligere
 desinere, videre, etc. pprie sunt de ali-
 quo pdicamento itaz inuenio vel timeo
 nesciendo sed nullu pdicamentu itaz inue-
 taz facit pdicatione essentialez de il-
 lis terminis pprie sumptis ideo
Ad. xvii. creditur ista dñia hoc fit
 geslet igitur hoc alterabitur et ceditur
 qd illud magna velocitate altera-
 bitur. **E**t ultra dicitur qd velocitas
 motus alterationis qui non est de
 per se alteratio sed per accidens non
 attendit penes latitudinem vel forme
 multitudinem agilitaz aut depditaz.
 sed penes denominationem in lito
 casu est attendenda velocitas secundum
 se. **Sz** infra de hoc dicitur. **Ad. xviii.**
 dicit qd aia patitur terminatio et non
 pprie, sicut etiam obseruans ponitur
 p causa efficiente quous nihil efficit
 et ita aliquid obseruat et nihil agit et
 conseruatur aliquid et nihil patitur.
Ad. xviii. patebit statim. **Ad. xx.** et
 xxi. dicitur qd refert inter ubi, locuz,
 et situm, quia locus est superficies
 circumdantis, et ubi est respectus imo-
 bilis qd mouetur ad aliquid situm
 verum vel ymaginatum, situs autem
 est adiacentia vel propinquitas par-
 tium. **E**x quibus pz qd ultima spera
 non habet locuz quous habeat ubi et
 non mouetur motu locali sed motu
 ubi. **E**x quo pz qd non ualet dñia ista

sed hec spera est alibi. igitur est
 in aliquo loco. **E**t per hoc patet qd
 non sequitur, a. habet aliquod ubi igitur
 a. habet aliquem situm, et patet
 etiam qd tu non es in tuo situ quia tu
 non es in tua partiu adiacentia. **E**t
 sicut dictum est de ubi et de loco ita
 dicendum est de quando et de tem-
 pore. **E**t ideo conceditur qd aliquan-
 do nihil fuit quia in aliquo nunc ni-
 hil fuit puta in instanti presenti, si ta-
 men terminus supponens respectu
 verbi de preterito soluz pro eo qd
 fuit supponat qd credimus esse uerū
 negatur qd aliquando nihil fuit sed
 semper aliquid fuit. **Ad** aliud de ue-
 ste patet. **Ad** aliud dicitur qd iste ter-
 minus intelligibile supponit solum
 pro eo qd est sicut probatum est su-
 pra et non est magis communis sed
 equū et multi sunt termini qui sunt
 eque cōmunes cum terminis tran-
 scendentibus sicut sunt isti termini
 perfectum, intelligibile, ymaginabi-
 le, et generaliter omne disiunctuz ex
 contradictoriis incōplexis est eque
 commune uel salteq eius partes de
 tot sunt predicabiles ut quicquid est
 est hō uel non hō, et sic de aliis.
Ad ultimum cum dicitur qd hec
 essentia est numerus igitur hec essen-
 tia est qritas potest probabiliter ne-
 gari consequentia, quia numerus eg-
 uoce dicitur de deo et creaturis si-
 cut scientia equiuoce dicitur de deo
 et qualitate etc.

Regule circa ypotheticas ueras
et apparentes.

Acipiamus primo qd diti
onalis bona est oia deno
minata a li nisi uel a li qm
qd aliquando sumitur p nisi cuius co
tradictorium oitis pot repugnare
aut pot esse sinonima cum una
tali sine noua impositione duz fuerit
de terminis expressis. Secundo ac
cipiatur qd omnis dditionalis bona
est ppo necessaria qd pz ex primo
accepto. Ex quibus sequitur tertiu
q quetz dditionalis inferit dditiona
lez cu nota necessitatis oitis de si
milibz terminis ut sequitur. si tu curris
tu disputas igitur necessario si tu cur
ris disputas q non pot esse qd ams
sic vez sic significans et non sit neces
sarius qd omnis dditionalis uera sit
necessaria pprimaz supponez. Item
qd omnis simpliciter mala est impossi
bilis qd ppo necessaria nuq pot ee
falsa sic significando ppo tam falsa
pot inapere esse necessaria sic signifi
cando ideo aliq oia falsa no sim
pliciter pot esse uera sic significando.
Ex quibus sequitur qd hi casus no sunt
possibiles cuz ponitur qd si rex sedet
scias regez sedere. et si nullus rex se
deret scias nulluz regez sedere. simili
ter non est possibile qd for. erit liber
si obuiabit seruo et qd for. erit seru
si obuiabit libero. qd ois iste dditio
nals sunt impossibiles. Item non
est possibile qd si for. pfert pponit
utem qd omne currens est asinus et
si pfert singulare qd ipse erit cur
rens et sic de aliis. Quibus habitis

sit pria regula qd a copulativa cuius
prima pars est dditionalis denomi
nata a li si significans ex copositione
suoze terminoz et secunda est ams
slius dditionalis aut conuertibile cuz
illo ad ois aut ad conuertibile cum
oite ualet oia ut si homo currit ho
mo mouetur sz homo currit igitur
homo mouetur similiter si homo cur
rit homo mouet sed risibile currit
igitur homo mouet aut risibile mo
uetur. Secunda regula a copulativa
cuius prima pars est condicionalis
denominata a li si significans ex co
positione suoze terminoz et secunda
pars est contradictoria oitis aut co
uertibile cum eo ad contradictorium
aut ad conuertibile cu illo ualet
oia ut si aliquis homo currit aliqs
homo mouetur si nullus homo mo
uetur igitur nullus homo currit. Si
militer si asinus currit asinus mone
tur sed nulluz rudibile currit igitur
nulluz rudibile mouetur. Tercia regu
la a condicionali denotata a li si signi
ficante ex copositione suoze terminoz
cui ois est. ppo copulativa coposita
ex oite et contradictoria autis ad ddi
ctoriu oitis uel oia. ut si tu curris
tu moueris et tu si curris igitur tu no
moueris qd ams est dditionalis cuius
no pot verificari ams sine oite sic si
gnificando. hito aut illo ams p copu
latiua no ualet oia. Item a condi
tionali denotata ut prius ad disiunctiua
copositam ex ddictorio autis. oite il
lius dditionalis ualet oia ut si tu curris
tu moueris igitur tu si curris uel tu mo
ueris et contra a disiunctiua coposita

ex contra dictorio aſſis et dñe dñe
 dñe dñe ad dñe dñe ual3 dñe
 quia ſic ſemp dñe talis dñe eſt ne-
 ceſſarium ſicut et illa diſiunctiua aut
 ſaltem contra dictorium illare diſi-
 ctiue repugnat conditionali. Ex quo
 p3 q aliqua eſt diſiunctiua neceſſaria
 cuius utraq3 pars eſt contingens
 et una alteri impetnens ſicut iſta tu
 non curris uel tu moueris quia ipa
 ſequitur ex ſimpliciter neceſſario.
¶ Ite3 a dñe dñe ut prius cuius
 aſſis eſt mere negatiu3 et dñe aſſi-
 matiu3 ad dñe dñe cōpoſitaz
 ex eodem aſſe et contra dictorio dñe
 prioris dñe dñe ualeat dñe ut ſi
 tu nō curris tu diſputas igitur ſi tu
 non curris tu non diſputas. p3 hec
 regula quia ex negatiua nō ſequitur
 affirmatiua quin pari rōne ſequat
 negatiua ſibi contra dñe dñe. Ex quo p3
 q dñe dñe ponit aliqd q dñe dñe
 nalis ipſoſibiſ ponit ſicut ad eam
 ſequitur. **¶** Ite3 q3 dñe dñe ſim-
 pliciter falſa denotata ut prius cui
 aſſis eſt mere negatiu3 et dñe mere
 negatiu3 infert dñe dñe cōpoſi-
 tam ex eodē aſſe et contra dictorio dñe
 ut ſi hō non currit hō non diſputat
 igitur ſi hō nō currit oīs hō diſputat
 q3 nunq poſſet per aliquā potētiaz
 verificari aſſis iſto dñe exiſte falſa.
¶ Ite3 q3 dñe dñe falſa ſimpli-
 citer cui aſſis eſt impetnens dñe infert
 dñe dñe cōpoſitā ex eodē aſſe
 et contra dictorio dñe. **¶** Ite3 incidit dubi-
 um utru3 dñe dñe aliqd ponat
 cui dñe primo q nulla dñe dñe ne-
 ceſſaria ponit aliqd p3 q iſta ſi aſſi

ipſus eſt albus aſſi eſt colorat eſt
 neceſſaria nihil ponens et iſta eſt de
 qualibet alia igitur et. p3 dñe et bō
 ſi aſſi aō q3 nec ad iſta3 formaliter
 ſequitur albedinez eſſe nec aſſi p3 eē
 nec colozes aliquoz eſſe igitur iſta
 nō ponit aliqd. **¶** Ite3 ſi nihil nec
 aliquatiter eſſet adhuc ſi aſſi eē al-
 bus aſſi eſſet coloratus. igitur dñe
 onalis neceſſaria nihil ponit in eſſe.
¶ Et ſi forte aſſi q3 iſta eſt neceſſaria ſi
 aſſi eſt albus antez eſt coloratus
 adequate ſignificās q3 ſi aſſi eſt al-
 bus aſſi eſt coloratus igitur neceſſa-
 riuz eſt q3 ſi aſſi eſt albus aſſi eſt
 coloratus. **¶** Ite3 ad illaz ſi aſſi
 eſt albus aſſi eſt coloratus ſequitur
 illa dens eſt et p3 ponit quicquid
 ad eaz ſequitur igitur et. Ad primuz
 negat dñe et p3 ſecō negat q3 p3
 ponit quicquid ad illaz ſequitur ſed p3
 poſito ponit quicquid eaz ſequitur ut
 forma ſuoz terminoz. **¶** Et ultra dñe
 q3 nulla dñe dñe dñe ponit
 aliqd ut ſi hoc nō fuit tu curres que
 aſſi erit neceſſaria ſic ſignificādo. Et
 dñe ultra q3 aliq dñe dñe ſimpli-
 ter falſa ponit aliqd et tñ q3 tum
 una categorica ſicut hec ſi tu nō diſ-
 fers a te tu differs a te q3 ſequitur ſi
 tu non differs a te tu differs a te.
 igitur tu differs a te uel tu differs
 a te. et ultra tu differs a te uel tu
 differs a te igitur tu differs a te. et
 nec conſequentia quia conſequens ſe-
 quitur ex utraque parte diſiunctiue
 aſſis igitur a primo ſi tu nō differs
 a te tu differs a te igitur tu differs a
 te. **¶** Similiter hec ponit dñe dñe

si tu non es homo tu es asinus quia
 sequitur si tu non es homo tu es asi-
 nus igitur tu es homo uel tu es asi-
 nus ex qua disiunctiva sequitur q
 tu es homo quia generaliter ex qua
 libet disiunctiva cuius una pars est
 impossibilis sequitur alia pars prin-
 cipalis siue illa fuerit possibilis siue
 impossibilis. igitur a primo sequit
 si tu non es homo tu es asinus igit
 tu es homo sequitur etiam si tu non
 es homo tu es asinus igit si tu non
 es asinus tu es homo tenet consequen-
 tia quia ex opposito sequitur opposi-
 tum et ultra sequitur si tu non es asi-
 nus tu es homo igitur si tu non es
 asinus tu non es homo tenet consequen-
 tia per penultimam regulam. et ex il-
 lo consequente sequitur ista disiunctiva
 tu es asinus uel tu non es homo ex
 qua disiunctiva sequitur ut prius q
 tu non es homo igitur a primo si
 tu non es homo tu es asinus igitur
 tu non es homo. Et potest etiam ar-
 gui q quolibet aditionalis simpliciter
 falsa potest aliquid quia ista si ho-
 mo currit sor. disputat et sicut hec
 ita quolibet ponit aliquid quia sequi-
 tur si homo currit sor. disputat igit
 si homo currit sor. non disputat. et
 sequitur si homo currit sor. disputat
 igitur si homo currit sor. disputat et
 sor. non disputat. et ex isto consequen-
 te sequitur q nullus homo currit uel
 sor. non disputat et sor. disputat. ex
 qua sequitur q nullus homo currit
 quia una pars disiunctive est una co-
 pulativa impossibilis. sequitur etiam
 si homo currit sor. non disputat et sor.

disputat igit si sor. disputat uel sor.
 non disputat aliquis homo currit.
 ex quo sequitur q sor. non disputat
 et sor. disputat uel aliquis homo cur-
 rit. ex qua disiunctiva sequitur q ali-
 quis homo currit quia altera pars
 eius est impossibilis igitur a primo
 sequitur si homo currit sor. disputat
 igitur sor. disputat et sor. non dispu-
 tat. **A**tem arguitur q ista additio
 nalis sit impossibilis simpliciter q
 bene sequit si homo currit sor. dispu-
 tat igitur necessario si homo currit
 sor. disputat. et existente sequitur q
 necessario nullus homo currit uel
 sor. disputat qd est impossibile quis
 ista disiunctiva non potest esse neces-
 saria sic significando nec eius contra-
 dictoria impossibilis significando sic.
Et sicut iam dictum est de aditiona-
 li denominata a li si ita est dicendu
 de denominata a li nisi. uel quin. q
 quolibet simpliciter falsa contradic-
 tio includit. ita etiam rationalis hypo-
 thetica simpliciter falsa aliquid po-
 nit quia contradictionem includit sic
 hec tu non differs a te igitur tu dif-
 fers a te. et deducitur eodem modo
 contradictio dicto inferendo disjunc-
 tivam copositam ex contradictorio
 contris et ante illius rationalis quis
 regule que sunt vere de rationali
 sunt vere de aditionali denominata
 a li si quo ad contram. **D**e aditionali-
 bus autem denominatis a li nisi uel
 quin non tenent simpliciter dicte re-
 gule. de talibus enim verum est q
 contris aditionalis denominata a li nisi
 uel quin non sequitur ex ante quis

hulus conditionalis nullus homo
currit nisi aial currit, oñs non lequitur
ex ante. **S**ed ista ppositio que
ponitur pro oñte seguitur ex cōtradictō
tōto ppositionis que ponitur pro
ante. **E**t hoc sufficit ad hoc q ista
sit vera. **E**t quo pz istam oñaz non
uolare, iste sunt due oñe quaz antea
ouertūtur et oñia ouertūtur et iste si
gnificāt iuxta cōpositiōez terminoz
igitur iste cōuertūtur, patz de illis,
nullus homo currit nisi aial currit,
et nullus homo currit si aial currit,
et non curatur nunc utruz ppositio
rationalis falsa uel conditionalis sit
oñia aut habent aīis et oñis fm uerit
tatem. **S**ed ppter breuitatez sepe
noco illam ppoēz que immediate pce
dit notam cōditionalis seu rationalis
oñia, et reliquaz oñis.

Copulatiua ex cōpositione
suoz terminoz significāre
ad alteraz eius partē prin
cipalem ualeat oñia. **C**ontra quaz
forte arguitur, quia non seguitur bipe
dale uidet for, et tñ plato uidet igitur
tñ plato uidet, qz ex oñte lequitur
qz nihil nō plato uidet quod re
pugnat aīis, aliter enīz oñis nō esset
intelligibile. **I**tem non lequitur
for, currit et iste non disputat igitur
iste non disputat quia relatiuū non
est intelligibile sine suo ante. **S**ed
pro his dicitur q utraqz oñia patz
tenendo li tñ et li iste relative, quia
ita intelligibile est oñis sicut secūda
pars aīis tenēdo eāde relatiōez.
Et si itez cōtra arguitur quia non
lequitur homo currit et hoc oñis est

falsum demonstrādo utrebīqz oñis.
Huic infra dicitur. **I**tem aliqua
est copulatiua necessaria significans
ex cōpositiōe suoz terminoz cuius
utraqz pars est impossibilis igitur ab
ista ad neutram istaz ualeat oñia, patet
oñis, et arguitur aīis, non tu diff ers
a te et homo est capra. **S**ed huic sta
tim dicit. **A**l parte pīcipali ipos
sibili copulatiue significantis cuius
utraqz pars est impossibilis, uel una
est possibilis et alia impossibilis, ad il
lam copulatiuaz ualēz oñia, ut homo
est asinus igitur homo est asinus et
homo est capra. **S**imilr seguitur ho
mo est asinus igitur homo est asinus
et tu curris. **E**t generalr quādo una
pars antecedit ad aliam arguēdo a
parte ante ad totam copulatiuā ua
let oñia, ut rex sedet igitur rex sedet
et rex sedet. **Q**uando etiam utraqz
pars copulatiue cōuertitur cuz alia
ab utraqz parte ad ipsam copulati
uaz ualeat oñis. **I**tem a copulatiua
ad diffīctiua ex eisdem partibus ua
let oñia, unde seguitur rex sedet et nul
lus rex sedet igitur rex sedet uel nul
lus rex sedet, quia minus requiritur
ad ueritatez diffīctiue q ad uerita
tem copulatiue quia ibi requiritur
utriusqz partis ueritas, hic autē suf
ficit ueritas alterius. **O**mīs enīz co
pulatiua ex cōradictōis facta est
impossibilis, et oīs diffīctiua ex cōtra
dictōis facta est necessaria. **A**l
parte diffīctiue significātis ex cōpo
sitiōe suoz terminoz ad ipsam dif
fīctiua ualeat oñia, ut tu curris igitur
tu curris uel tu disputas. **E**t si forte

3333..

arguitur cōtra quia si non sequitur hec
distributiva est falsa igitur homo est
asinus vel hec distributiva est falsa utro
biq; consequens demonstratio. Hinc in
fra dicitur. **I**tem a distributiva cu
ius una pars est impossibilis inferen
do aliam siue ista fuerit possibilis si
ue impossibilis ualet omnia. ut tu differs
a te uel homo est a inus igitur ho
mo est asinus et ultra homo est asi
nus uel tu differs a te igitur tu dif
fers a te. similis tu differs a te uel
baculus stat in angulo igitur bacu
lus stat in angulo. et causa est quia in
talibus semper oppositum consequentis
repugnat antecedenti. **A**d distributiva
cuius partes principales uertuntur
inulce ad quilibet eius partes ualet
omnia. ut homo currit uel risibile cur
rit igitur risibile currit. et cum una
pars distributivae antecedat aliam ab
illa distributiva ad partem consequentem
ualet omnia. ut tu curris uel tu es igi
tur tu es. **I**tem a distributiva cuius de
structione unius partis super alteram
partem ualet omnia. **A**d causali cuius
utraq; pars est affirmativa ad al
teram eius partes ualet omnia. ut quia
tu es animal rationale tu es homo igi
tur tu es animal rationale et etiam tu es
homo. **E**x quo sequitur quod a causali
cuius utraq; pars est affirmativa
ad copulatum et distributiva copositam
ex consimilibus partibus ualet omnia
sed non sequitur nisi utraq; pars sit
affirmativa. ut non sequitur tu curris
non quia tu disputas igitur tu cur
ris et tu disputas quia sequatur igitur
tu curris. quia negatio non negat ante

se. et non est omnis causa bona omnia. et
non sufficit ad ueritatem talis quod utra
que pars sit uera. sed ultra requiritur
quod significatum auctoris sit causa signifi
cati auctoris secundum aliquod quatuor ge
nerum causarum. aut quod termini propo
sitionis immediate sequentis sit quia ipso
tent causarum significati termini aut
terminorum alterius propositionis. et sunt
hunc modum praedictae demonstrationes
propter quid et non primo modo quia
in optima demonstratione idem est si
gnificatum auctoris et auctoris. uel requiri
tur quod termini propositionis immediate
sequentis sit quia. sint naturae priores
uel saltem unus respectu cuius arguet
sit prior et non superior. ut quia a pro
ducat b. b. producat ab a. et quia tu es
animal rationale tu es homo. similis nega
tione quia piscis caret pulmone piscis
non respirat. **I**tem quia tu non es
homo tu non es risibilis. **E**t si forte
arguitur contra quia illa est uera quia
tu es risibilis tu es risibilis et non est
uera secundum aliquem istorum trium modorum
igitur et patet omnia et a^{re} arguitur. quia
sequitur quia tu es homo tu es risibi
lis igitur quia tu es risibilis tu es ri
sibilis. negatur omnia propter significa
tionez causalitatis illius termini quia
etiam non ualet omnia ab inferiori ad
superius cuius sit quia. sicut nec cuius sit
si. quia non sequitur quia tu es homo
tu es risibilis igitur quia tu es sub
stantia tu es risibilis. **A**d possibil
itatez copulatio requiritur quod quilibet
pars sit copossibilis alteri. et quod omnes
collectivae sint copossibiles. **A**d
necessitatem requiritur quod utraq; pars

sit necessaria. **A**d necessitatez uero
 disiunctiue regit q̄ una pars sit ne
 cessaria, aut una alteri repugnet.
Ex tēporali cui⁹ utraqz pars est
 affirmatiua legtur utraqz pars, vñ
 legtur tu moueris qm̄ tu curris igitur
 tu curris ⁊ tu moueris. **E**x ista
 regula legtur q̄ oēs tales casus nō
 sunt possibiles, qbus ponitur q̄ qñ
 cūqz rex sedet scias regez sedere, ⁊
 qñcūqz nullus rex sedet scias nullū
 regem sedere, ga ex illo casu legtur
 q̄ rex sedet ⁊ q̄ nullus rex sedet, ⁊
 ita nō est possibile q̄ qñcūqz pfer
 tur ppositio uniuersal' oēs curri ens
 sit alin⁹, ⁊ qñcūqz pferē singularis
 tu sis curris. **E**x quo seq̄ q̄ a tēp
 porali cui⁹ utraqz pars est affirma
 tiua ad copulatiōz ⁊ disiunctiua com
 positaz ex oñs libus partibus ualet
 oñs, ut tu cucurristi qñ tu disputasti
 igitur tu cucurristi ⁊ tu disputasti, ⁊
 nō sufficit in tali tēporali q̄ utraqz
 pars sit uera, s̄z regit plus q̄ utra
 qz pars uerificet p̄o tēpore ut mē
 lura ⁊ ordine fm̄ q̄ per suaz notaz
 denotat. **S**ed non ualet ecōtra ut
 patz a copulatiua uel disiunctiua ad
 tēporalez quia stat nullum qñ esse.
Quādo aut tēporali una pars esset
 negatiua non inferitur utraqz eius
 pars ga in talibus cōtingit q̄ tēp
 oralis est uera cuius altera pars est
 falsa, ut tu es qñ non fuisti. **A** lo
 cali cuius utraqz pars est affirmati
 ua legtur utraqz eius pars ⁊ copu
 latiuā ⁊ disiunctiā ⁊ nō ecōtra eo mo
 do quo dictū est prius de tēporali,
 ut tu es ibi ubi plato est igitur tu es

⁊ plato est ⁊ nō ecōtra. **S**ed a loca
 li cuius altera pars est negatiua non
 legtur utraqz pars quia in talibus
 cōtingit q̄ localis est uera ⁊ tñ una
 eius pars est falsa, ideo non legtur
 tu es ibi ubi plato nō est igitur plato
 nō est. **A** copulatiua cuius utraqz
 pars est affirmatiua ad utrāqz eius
 partē ⁊ ad copulatiōz ⁊ disiunctiua
 cōpositā ex oñs libus partibus ualet
 oñs ⁊ non ecōtra, ut tu es albus ita
 sicut plato est alb⁹ igitur tu es albus
 ⁊ plato est albus, tu ita curris sicut
 alinus uolat igitur alinus uolat, sed
 nō ualet altera parte exite negatiua
 aut utraqz, ut plato nō est albus si
 cut tu es albus igitur plato nō est al
 bus ga forte tu nō es albus. **E**t ita
 dicēdū est q̄ ab aduersariā ⁊ exple
 tiua ad utrāqz partē ualet oñs, ut tu
 nō curris s̄z disputas igitur tu nō cur
 ris ⁊ disputas, qñs tu nō curris se
 des igitur tu non curris ⁊ sedes.
Sed incidit dubiū utrū localis
 ⁊ tēporali copulatiua sint cathego
 rice aut ypothetice. **P**ro quo accipi
 tur q̄ illud aduerbiū qñ, tñ tēpus
 uel instās significat, ⁊ q̄ aduerbiū
 loci ut ibi uel ubi tānqz p̄o loco po
 test stare aut p̄o aliquo ubi in ppo
 sitiōe sic significādo, ⁊ sic etiā aduer
 bia similitudinis, ut ita ⁊ sicut tānqz
 modū aut qualitatez significāt. **E**x
 quibus legtur q̄ iste ppositiōes con
 uertūtur tu es qñ plato est, ⁊ tu es
 in tēpore uel in instāti in quo plato
 est, ⁊ ita tu nō es qñ plato est signi
 ficat q̄ tu nō es in tēpore uel in instāti
 in quo plato est. **E**x quo seq̄ ultra

q̄ ille repugnant tu es q̄i plato est
 ⁊ tu non es in t̄p̄e uel in instanti in
 quo plato est ga una cōtradictio con
 uertibili alterius. **¶** Ex q̄bus sequitur
 istas cōtradicere tu es q̄i plato est,
 ⁊ tu non es q̄i plato est. **¶** Ex quo se
 quitur ultra q̄ ista est categorica
 tu non es q̄i plato est, quia si foret
 ypothetica temporalis sic significan
 do ipsa aliquid poneret, sed ipsa ni
 hil ponit ideo ⁊, quod p̄batur ga
 sua conuertibilis nihil ponit, puta ista
 tu non es in t̄p̄ore uel in instanti in
 quo plato est ideo ⁊. **¶** Item hec q̄i
 plato est tu nō es nihil ponit igitur
 ipsa non est ypothetica t̄p̄oralis,
 patz cōtra ⁊ aīis arguit quia conuer
 tibilis eius nihil ponit puta hec in
 t̄p̄ore uel in instanti in quo plato est
 tu non es. **¶** Et ita dicit de cōparatia
 ⁊ locali q̄ ipse sunt categorice ⁊
 non ypothetice, ⁊ generalit̄ per nul
 luz aduerbiū sit ypothetica, ⁊ li q̄i
 est aduerbiū ⁊ nō cōdictio. **¶** Itēz p̄
 ma pars principal̄ illius for. est ibi
 ubi plato est nō est p̄positio, nec se
 cūda igit̄ illa nō est ypothetica, pa
 tet cōtra ⁊ aīis arguit ga p̄ma pars
 principal̄ est hoc cōplexū for. est ibi
 ⁊ secūda pars est illud aliud ubi est
 plato, ⁊ horz neutroz est p̄positio
 igit̄ ⁊, patz cōtra ⁊ b̄, sed arguitur
 aīis, quia illi termini ibi ⁊ ubi sunt
 aduerbia igit̄ tenētur in suis p̄posi
 tiōibz cūz suis uerbis ga aduerbiū
 non pōt stare in p̄pōe nisi determi
 nāis uerbuz uel participiū. **¶** Itēz per
 idem hec debet poni ypothetica tu
 es in loco in quo plato est, ⁊ poni il

lud nomen cum suo relativo pro no
 ta istius ypothetice, sicut ponitur
 illa duo aduerbia, s. ibi. ⁊ ubi. **¶** Et si
 dicitur negādo cōtra quia ille termi
 nus loco, tenet se cūz p̄iori quia de
 terminat id uerbum est. **¶** Sed illud
 nihil est quia etiaq̄ cūz uerbo p̄iori
 tenet li ubi ut p̄batur est. **¶** Sed for
 te dicit̄ cōcedēdo q̄ illa est ypotheti
 ca tu es in loco in quo plato est.
¶ Sed cōtra quia oēs tales sunt q̄te
 silogisabiles ⁊ conuertibiles om̄is ho
 mo currit in loco in quo tu dispu
 tas, oīs homo est ita albus sicut pla
 to est albus, sed nulla ypothetica est
 q̄ta silogisabil̄ ⁊ conuertibil̄ igit̄ iste
 non sunt ypothetice. **¶** Et si cōtra ar
 guit̄, quia tunc sequitur istas cōclusio
 nes cūz ueris esse possibile q̄i gli
 ber homo infinite uelociter currit nul
 luz aīal mouetur, dum aliquis homo
 disputat nullus homo potest loqui
 dum asinus uolat ipse nō pōt uola
 re, sicut homo est irrational̄ nulluz
 est irrational̄, ubi chimera est nihil
 est. **¶** Itēz iste sunt ypothetice oīs ho
 mo currit qui est albus, for. qui est
 albus nō est colorat̄, ga ex eis ime
 diate sequitur copulatiue scūz con
 uertibiles, s. oīs homo currit ⁊ ille
 est albus, scz, est albus ⁊ ille nō est
 coloratus, quia illud relatiuū qui est
 resoluibile in et, ⁊ ille, illa, illud, ex cō
 muni regula. **¶** Itēz pro his dicit̄ cō
 cēdēdo illas cōclusiōes esse ueras aut
 possibile quia ipse sunt mere nega
 tiue ideo nullo hōie disputate conce
 dēdū est q̄ dūz gl̄iber homo dispu
 tat nullus homo pōt loqui quia in

tempore in quo quilibet homo dis-
putat nullus homo potest loqui. et
causa est quia quilibet propositio me-
re categorica que non est negatiua
cuius uerbum principale non est ne-
gatus ponit aliquid. et ideo iste sunt
uere. Et per hoc dicitur ad secundum
negatio quod iste sunt hypothetice omnis
homo currit qui est albus fortes qui
non est albus est coloratus. Et cum
arguitur. iste equivaleret hypotheticis
igitur sunt hypothetice. negatur omnia
quia omnis categorica foret hypothe-
tica si ista forma ualeret sic signifi-
cans. Dicitur tamen quod iste non equi-
ualent hypotheticis. quia li qui non
habet resolutum in li et. et li ille. quia
non ualeat ista forma omnis homo
currit qui est albus igitur omnis ho-
mo currit et ille est albus. quia li qui
se tenet ex parte subiecti. unde non
refert inter has omnis homo currit
qui est albus et omnis homo qui est
albus currit. ut probatum est supra.
Similiter non refert inter has. al-
iquid differt ab animali quod non
differt ab homine. et aliquid quod
non differt ab homine differt ab
animali referendo in utraque li quod
ad li aliquid. quia li quod in utraque
se tenet ex parte subiecti. et sicut una
est probanda uel improbanda ita et alia.
Pro quo est notandum quod illa re-
gula que ponit quod li qui habet resolu-
tum in li et. et li ille. per modum omnie
habz intelligi ubi non fuit confusio
et distributio aut negatio reddens
propositiones negatiuas. et ideo li qui
aliquando habet resolutum in li uel et li

ille. ut fortes qui est albus non est
coloratus igitur fortes non est albus
uel ille non est coloratus. et causa est
quia contradictorium huius fortes qui
est albus non est coloratus puta si-
lud fortes qui est albus est coloratus
equiualeat uni copulatiue cuius
utraque pars est affirmatiua. et ideo
ista fortes qui est albus non est co-
loratus equiualeat uni disiunctiue cu-
ius utraque pars est negatiua. Sed
talis propositio fortes qui non est al-
bus non est coloratus. in qua sunt
due negationes. secundum duo uerba
equiualeant uni disiunctiue. cuius pri-
ma pars est affirmatiua et secunda
negatiua. huic scilicet fortes est albus
uel fortes non est coloratus. Et cau-
sa est quia contradictorium huius for-
tes qui non est albus non est colo-
ratus. est hoc fortes qui non est al-
bus est coloratus. et hoc equiualeat
uni copulatiue cuius prima pars est
negatiua et secunda affirmatiua. huic
scilicet fortes non est albus et fortes
est coloratus. ideo illa fortes qui non
est albus non est coloratus equiualeat
disiunctiue. cuius prima pars est
affirmatiua. et secunda negatiua. huic
scilicet fortes non est albus. uel fortes
est coloratus. Ex quibus sequitur
istas esse concedendas. antequam
qui necessario fuit non potuit esse.
chimera que necessario erit non po-
terit moueri. fortes qui est ubique
non est alibi. fortes qui est rome
non est substantia nec accidens. quia
ponat quod fortes non sit. et sunt con-
clusiones uere. Sed aliud dubium

Incedit utrumque distincta composita ex
 contradictoriis originibus sit magis
 possibilis uel uera quam aliqua eius pars.
 et ita de aliis propositionibus genera-
 liter queritur utrum aliqua sit altera
 magis possibilis uel magis uera. Et
 arguitur quod una propositio sit altera
 magis possibilis uel quod una latitudo
 possibilitatis sit subito deperdat uel ueritatis.
 quia signata latitudine possi-
 bilitatis uel ueritatis sub aliquo gra-
 du intensiois latitudinis est hec pos-
 sibilis et uera. hoc instans est demon-
 strato instanti presenti. et non immediate
 post hoc erit ista uera uel possibilis
 igitur subito deperdetur ista latitudo
 possibilitatis et ueritatis ab isto gra-
 du sub quo iam ista est uera et possi-
 bilis usque ad non gradum. Sed hinc
 forte dicitur quod in instanti presenti sub infi-
 nite modico seu remisso gradu possi-
 bilitatis uel ueritatis est illa possibili-
 lis et uera. Sed tunc arguitur sic.
 ista iam infinite remissa est possibilis
 et ante hoc non infinite remissa possi-
 bilis erat igitur ante hoc fuit una
 propositio alia magis possibilis. aut
 saltem poterat esse sic significando.
 quod fuit secundum probandum. Sed
 hinc forte dicitur quod ipsa infinite remissa
 possibilis ordine erat. Sed contra
 quia pari ratione quolibet propositio
 contingens ad utrumlibet infinite remisse
 possibilis est. omnis falsus quia signata
 ista distincta. hoc instans est. uel hoc
 instans non est. uel ista rex sedet. uel
 nullus rex sedet tunc possibilis est ista
 quam possibilis est una eius pars cum
 ipsa non sit possibilis nisi per partes

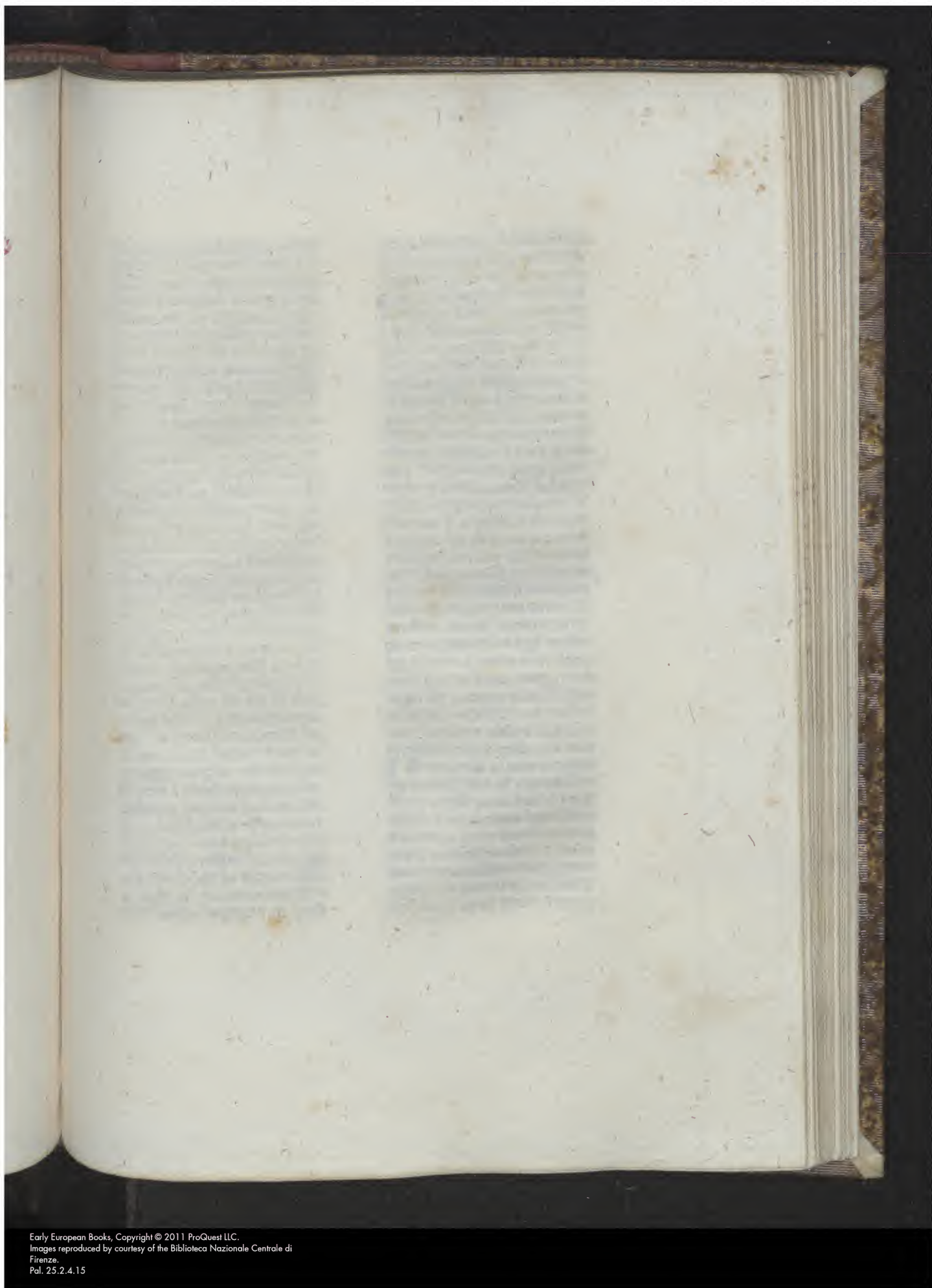
et per quod unumquodque tale et illud
 magis uel illud eque. Item sic tam
 possibilis est ista propositio rex sedet
 quam possibiliter ipsa potest verificari. et
 tunc possibilis est ista propositio rex est
 fortissimus hominum quam ipsa potest uerifi-
 cari. sed magis et facilius potest ista rex
 sedet verificari quam illa alia igitur ista
 est magis possibilis. Sed pro his di-
 citur quod nulla propositio est magis uel
 minus possibilis aut uera alia. nec ali-
 qua est latitudo ueritatis aut possi-
 bilitatis secundum intensioem accidentalem. unde
 licet poterit distinguere a re potest
 et ueritas a re uera. quod tamen nunc non
 pono adhuc illa accidentia non sunt inte-
 sibilis nec remissibilis. quia non est pro-
 prium relationis suscipere magis et minus
 secundum quod est relatio. Et dicitur ulterius quod
 ueritas est ipsa res uera uel signum
 uerum. Et falsitas est ipsa res falsa aut
 signum falsum. Et quibus legem quod ueritas
 est pars falsitatis. et necessitas est
 pars contingentie. et impossibilitas est pars
 necessitatis. et necessitas est pars impos-
 sibilitatis. Restat adhuc ut uideamus
 an a singularibus sufficienter enume-
 ratis ad suam uniuersalem ualeat conclusio.
 Et arguitur quod non. quia non ualeat hoc ar-
 gumētum sor. non est homo et plato
 non est homo et cicero non est homo
 igitur nullus homo est homo. et hic ar-
 guitur a singularibus sufficienter enume-
 ratis igitur et. ponatur enim quod non sint
 plures homines quam illi tres per tunc quod
 arguitur a singularibus sufficienter enu-
 meratis ad suam uniuersalem ideo et.
 et illa conclusio non ualeat quia forte eras erit
 ante uerum et conclusio falsus sic significatio

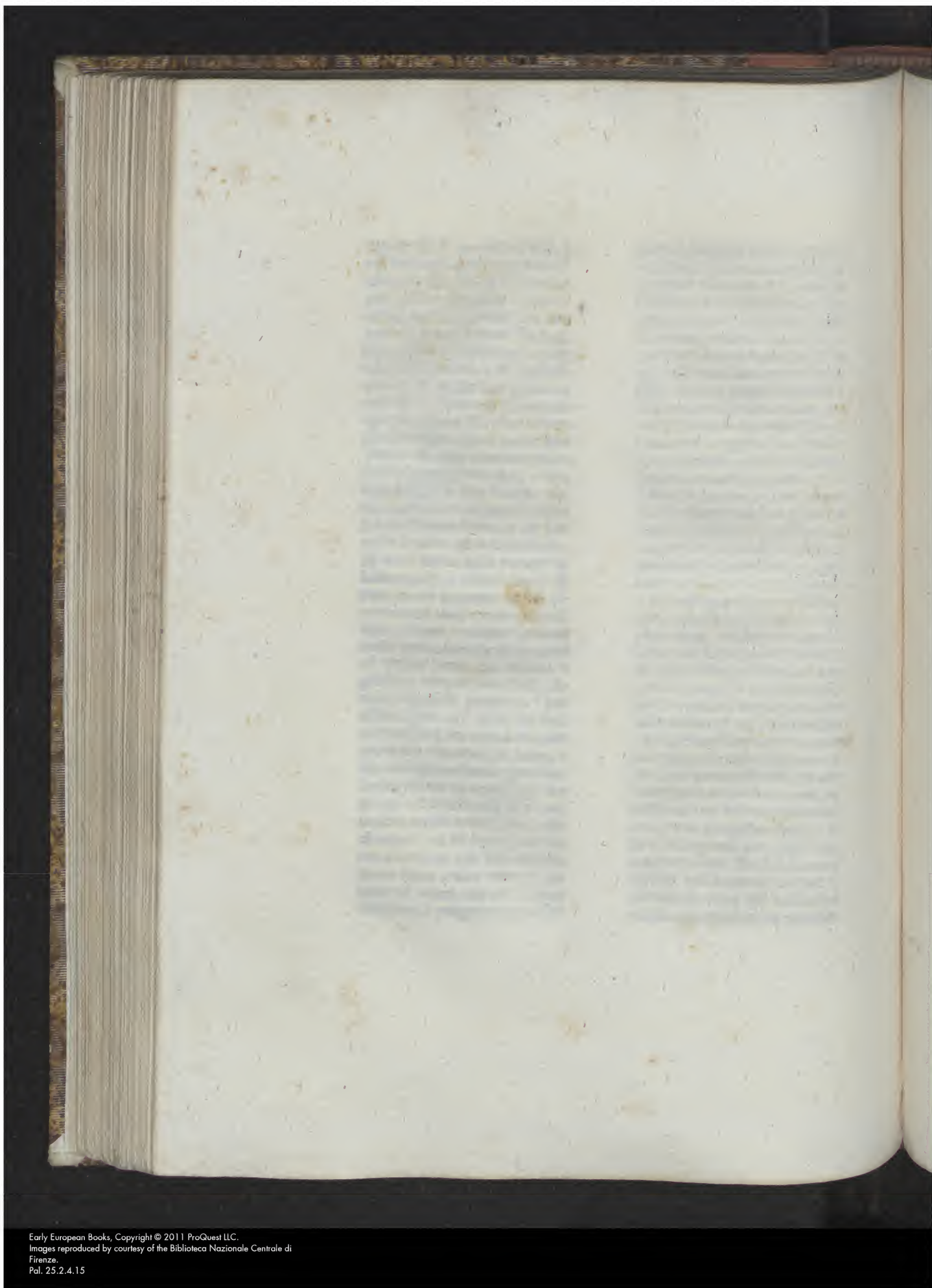
Sed huic forte dicat qd nō ualz dñs
a singularibz sufficēter enumeratis
et nisi ponat et sic de singul. Sed
cōtra qz nō ualeat dñs iuxta illa par
ticula et sic de singul. qā non legitur
for: currit et plato: currit et cicero cur
rit et sic de singul. igit qlibet homo
currit. quia posito q uiginti hoies
currant de quoz numero sint for:
plato et cicero. et decē gēcat. tunc il
lud añs est uezz et añs falluz. qz for:
currit plato currit et cicero currit et
sic aliqbus de singul hoibus igitur
for: currit et pla. currit et cicero cur
rit et sic de singul. patz añs qz hoc
nomē singul nō est signū uniuersale
cuz hec non sit uniuersal singuli ho
mines currunt. sicut nec tua uini ho
mines currunt aut trini mouentur.
Sed huic forte dicat q ista añs nō
ualet. sz in ante est addēduz et sic de
oibus singul. Sed cōtra qz aut iste
terminus et sic de oibus singul signi
ficat solūmodo oēs illas singulares
aut oēs istos hoies singulares qui
sunt. aut per hunc moduz significat
for: currit pla. currit et cicero currit
et sic de oibus singul. i. q oēs hoies
currāt. et pmo p3 q illa añs nō ua
let ut pbatū est in pma forma. secū
do autē modo semo assumit fallum
in ante et assumit plus q sit pban
duz nec arguit a singularibus sed a
singularibus et una ppositiōe que se
sola infert añs. Sed huic forte dict
tur q in illis singularibz debz assu
mi in ante talis ppositiō. et isti sunt
oēs hoies. Sed cōtra qz nō legitur
nō pmitit iste denarius nec pmit

titur iste denarius et illi sunt oēs de
nari igit non pmitit tibi denari
us. quia in casu est añs uezz et añs
fallum. **I**tem non legitur cōtingēt
hoc cōtingēs ad utrūlibz est. et cōin
genter hoc cōtingens ad utrūlibet
est. et ista sunt oia cōingētia ad utrū
libet igit cōingēt oīe cōingēs ad
utrūlibz est. añs eniz est uezz et añs
falluz demonstratis oibus cōingēti
bus ad utrūlibz. qz necessario oīe
cōingēs ad utrūlibz est. **I**tem nō se
quit cōingēt. iste hō est et cōingē
ter iste hō est et isti sunt oēs hoies
igit cōingēt oīs hō est. **I**tem nō se
quit. ista ppositiō uniuersal est fal
sa. et ista ppositiō uniuersal est falsa.
et iste sunt oēs pposēs uniuersales
igit oīs ppositiō uniuersal est falsa
posito q nō sint alie pposēs uniuers
ales q iste oīs ppositiō uniuersal
est falsa et oīs chimera est. **I**tem po
nat q pdicatū istius oīs homo est
supponat determinare rmanēte signi
ficatiōe alioz terminoz. sic scilicet q
li oīs distribuat subiectū et nō cōin
dat pdicatū. tunc p3 non sequi. Iste
homo est aial. et iste homo est aial. et
isti sunt oēs hoies. igit oīs homo
est aial. qz añs est uezz et añs falluz
cū li aial stat determinate. **S**ed forte
ar q ista sit uera qlz hō est aial da
to q li aial suppoat determinate qā
aligs hō est aial. et nihil est hō qn il
lud sit aial igit oīs hō est aial. et
ab exponētibz ad expōitā. **I**tem ca
piat una sibi filis in uoce puta hec
quibz hō est aial in qua li aial stat
ofuse em. et sit pma a. et secūda b. et

arguitur sic. b. ppositio est vera, et ex b sequitur a. igitur a. ppositio est vera. patz dñā et b. et a. arguitur quia quelibet singularis a sequitur ex singulari b. et cuilibet supposito tam a q̄ b correspondet sua singularis. igitur a sequitur ex b. patet dñā. et b. ponitur. et a. arguitur. quia eadem om̄ino sunt singula res utriusq̄. **Item** non sequitur. incipit hoc instans esse. et hoc instans est om̄e instans. igitur incipit om̄e instans esse. quia demonstrato instanti presenti est añs ueruz et cñs falsum. **Item** non sequitur. nec iste homo est om̄is homo. nec iste homo est om̄is homo. et isti sunt om̄es homines. igitur nullus homo est om̄is homo. quia ponatur q̄ subiectum istius aliquis homo est om̄is homo supponat confuse tñ et remaneat alioz terminoz significatio. et legitur q̄ aliquis homo est om̄is homo. sicut ista om̄is homo est aliquis homo. quia subiecta et predicata et copule cōuertuntur. et similis suppositio terminoz. et pro eisdem igitur et. **Item** non sequitur non tantuz hoc animal est homo nec tantuz hoc animal est homo. et ista sunt om̄ia animalia igitur non tantuz animal est homo. quia añs est ueruz et cñs falsum. **Item** non sequitur. nec iste homo preter sortez est animal. nec iste homo preter sortez est animal. et isti sunt om̄es homines igitur nullus homo preter sortez est animal. quia añs est necessarius et cñs contingens aut impossibi-

le. sicut est ostēsz. ubi de exclusiuis est actum. **Item** non sequitur cognoscitur iste homo et cognoscitur iste homo et isti sunt om̄es homines igitur cognoscit om̄is homo. quia añs est ueruz et cñs falsum in casu in quo non habeatur signum uniuersale in mēte quod stat cum toto añte. **Et** ideo ad dubium dicitur q̄ a singularibus sufficienter enumeratis non adducit sua uniuersalis de forma. nec a singularibus sufficienter enumeratis. cum sic de omnibus singulis uel cum tali constātia. et isti sunt om̄es homines uel om̄ia animalia. quia fallit in exclusiuis. in exceptiuis. in destruetibz. in ppositiōibus. cum terminis ad actum mentis pertinentibus precedentibus. ut pmititur. cognoscitur et. et modalibus. et non ualet generalr. precedente termino cōpositiōez ipōtante. ut sunt tales. incipit et desinit. nec ualet de forma ubi fuerit ppositio uniuersalis in qua p̄dicatur. supponat non confuse tantuz. **In** aliis autem terminis arguēdo a singularibus sufficienter enumeratis euz debito medio ad suaz uniuersales ualz dñā. unde bene legitur iste homo non currit. et iste homo non currit. et isti sunt om̄es homines igitur nullus homo currit. de mōstrando per subiectuz ip̄ius minoris homines pro quibus supponunt subiecta singulariū acceptaz. **Terū.** tamē non ualent iste isti homines non currunt et isti homines non currunt. et isti sunt om̄es homines igit nulli homines currunt. quia posito q̄ sint quattuor

homines quorū duo currant et duo
quiescant et per utrūque subiectū de/
mostretur unus homo currēs et unus
homo nō currēs. est autē uerū et oīs
falsū. nec sequitur iste homo nō cur/
rit et iste homo nō currit et nō sunt
plures hoīes q̄ isti igit̄ nullus ho/
mo currit. q̄a non exiūbus istis est
aīis uerū et oīs falsū. Et sicut non
ualet oīa generalr a singularibus
sufficiēter enumeratis ad suam uni/
uersalez modo iam dicto ita nō ua/
let oīa generalr euz mediis a uni/
uersali ad suaz singularē in casibus
et terminis supra nominatis et in si/
milibus. unde nō sequitur incipit oīs
homo esse sor. sed sor. est homo igit̄
incipit sor. esse sor. nec sequitur incipit
oīs alius currere sed humellus est
alius igit̄ incipit humellus currere
quia stat q̄ incipiat oīs alius cur/
rere. et nihil idpiat currere. sicut etiā
non sequitur p̄mittit oīs denarius et
iste est denarius igit̄ p̄mittitur iste
denarius. nec sequitur nulla p̄positio
singularis est uera ista est p̄positio
singularis igitur ista non est uera.
demonstrādo oīs utrobique. nec se/
quit̄ oīs homo p̄ter sor. currit sor.
est homo igitur sor. p̄ter sor. currit.
nec sequitur cūtingēter oīe intell gēs
est deus et hoc est intelligens igitur
cōtingēter hoc est deus. et sic de aliis.
Ex quibus sequitur q̄ aliqua uniuersa
falsa est uera cuius quilibet singula
ris est falsa. et cuilibet supposito sub/
iecti correspondet sua singularis. Et
q̄ aliqua est uniuersalis necessaria
cuius quilibet singularis est impossi

bilis. ut ista falsitas oīe ens est ens.
Aduertēdū tamē q̄ multe sunt
uniuersales q̄bus non possunt assi/
gnari multe singulares uoce et signi/
ficatide quia subiecta non habēt sup/
posita. sicut hec omīs sol est sol. aut
quia forte non habēt singulares ex
toto correspondētes. sicut iste. qualilli/
bet homo currit infinitus numerus
est finitus. Alique sunt uniuersales
quibus non pōt sufficiens numerus
assignari. sicut ista omīs chimera est
cū ens intelligitur. et hoc stat cum
predictis. Unde inīta quoque p̄dicto
modo ex suis singularib⁹ inducitur
diffinitue euz debito medio tam af/
firmatiue q̄ negatiue. ut iste homo
non currit uel iste homo non currit
et isti sunt oēs hoīes igit̄ homo nō
currit. sed sine medio non sequitur ne/
gatiue arguēdo sic. Iste homo non
currit uel iste homo non currit et sic
de oībus aliis igit̄ homo nō currit.
nec ex opposito oīis seq̄ opposi/
tuz aīis sic arguendo. omīs homo
currit igit̄ iste homo currit. et sic de
singul aut de oībus aliis. Sed in
descēdēdo uel ascēdēdo ab indefini/
ta ad singulares diffinitie itelligēdo
ut prius cū debito medio ualz oīe.
Ab uniuersali ad suam particula/
rez aut indefinitā nisi argumētū fue/
rit euz terminis p̄dictibus ad actuz
mētis aut euz terminis iporatiūbus
cōpositiūdes quales sunt illi termini
incipit et definit p̄dictis. et quales
sunt termini modales et non fuerint
p̄pōdes destruētes se uiz oīs. sicut se/
quit̄ oīs hō currit igitur hō currit.

sed non sequitur cognoscitur omnis
homo igitur cognoscitur aliquis ho-
mo aut aliqua homo. nec sequitur in-
cipit omnis homo esse for. igitur inci-
pit homo esse for. ¶ Item non sequi-
tur contingenter omne intelligens est
deus igitur contingenter intelligens
est deus. nec sequitur omnis propositio
particularis de tertio adiacente est
falsa igitur aliqua propositio particu-
laris de tertio adiacente est falsa. po-
sito quod non sit aliqua propositio par-
ticularis nisi omnis aut eius pars.
¶ Sed de hoc infra dicendum est.
¶ Ex quibus sequitur quod duo con-
traria in certo casu sunt simul vera.
sicut iste incipit omnis homo esse for.
et non incipit homo esse for. cognos-
citur omnis homo et non cognosci-
tur aliquis homo vel aliqua homo.
¶ Contingenter omne intelligens est
deus et non contingenter aliquid in-
telligens est deus. ¶ Sequitur ultra
quod duo contradictoria sunt simul falsa
in casu. ut ista incipit homo esse for.
et incipit homo non esse for. ¶ Ex
quibus sequitur ultra quod maior est
oppositio contradictoria quam contraria.
quia contraria possunt coexistere in
veritate et in falsitate. contradictoria
autem nec in veritate nec in falsitate
coexistere possunt. ¶ Arguendo au-
tem a simili vel exemplo cum suffici-
ens capta fuerit similitudo ex ea
parte qua debet argumentum valere
est ratio bona. ut si hec ratio sit bona
fortes currunt et plato currit. et fortes
et plato sunt omnes homines igitur
quilibet homo currit. tunc hec ratio

non erit mala sic significando. brunnellus
currit et fauellus currit. et brunnellus
et fauellus sunt omnes asini igitur
quilibet asinus currit. quia a si-
mili est penitus idem modus argu-
endi. Erratur autem frequenter cum
credatur modos arguendi similes
esse qui tamen sunt dissimiles. ¶ Et
iste modus arguendi est maxime uti-
lis apud intelligentes. quia reze com-
paratio plurimum reddit homines
advercentes.

¶ Explicit tractatus octavus.

Accipiam? pmo q̄ quibet res cognosci pōt cōceptu seu noticiā cōi. ⁊ conceptu seu noticiā dīstincta p̄ q̄ quibet res generalit̄ cōi cōiulibz sul conceptu est noticiā cōis ⁊ cōceptu? dīstinctus sul significati est noticiā dīstincta s̄z cōiulibz rei pōt haberi cōceptu? cōis ⁊ cōiulibz rei pōt haberi cōceptus cōis eiusdē pōt haberi cōceptus dīstinctus q̄a saltz pōt istud ad sensuz uel ad intellectū demonstrā. Itēz accipiamus q̄ q̄libet res res cognosci pōt noticiā cōioplexā ⁊ noticiā cōplexā. ⁊ hec p̄o p̄i parte p̄z ex pmo accepto. p̄o secundā etiā notiz est q̄a sicut cognosci for. cōioplex per istuz cōceptū for. ita etiā pōt cognosci cōplex per cōplexuz quod est aliqua p̄positio for. et neqz res aliqua scit̄ ab hoīe nisi per p̄positiōē ⁊ auz res cognosci cōplex per p̄positiōēz ueraz dīstīctaz rem sciri siue ista p̄positiō per quam cognos. fit scia quā illa res scit̄ siue assensus sit ista scia siue illa duo sim. Accipit̄ ultra q̄ nūq̄ est talis intētiō eis in intellectu acuat̄ cōsiderāre de ente aut̄ de for. uel talē cōceptu? ior. q̄ illi intellectui p̄cipit̄ significet ens uel for. ⁊ ita generalit̄ de quolibz cōceptu cōi aut dīstincto Itēz p̄mittit̄ q̄ conceptus mētālis nūq̄ aliquid uno tēpore naturalit̄ significat quod non semper significet quicūqz significat. ⁊ q̄ nō plura aut pauciora nunc significat q̄ signi-

和

et si ille terminus homo significat
 tibi hominem hominem tibi significat
 ut probatur est: et si hominem tibi si-
 gnificat hominem tibi representat,
 quia significare est potentie cogniti-
 ue aliquid vel aliqua vel aliquammodo
 representare igitur equaliter hominem
 per istum terminum homo apprehen-
 ditur. igitur a primo si per istum termi-
 num homo apprehendit hominem ho-
 minem per istum terminum homo ap-
 prehendit. Et ita arguitur quod si per istam
 propositionem omnis homo currit ap-
 prehendit omnem hominem currere per
 eandem etiam omnem hominem appre-
 hendit currere. Et causa est quia ter-
 minus communis indifferenter quodlibet
 habet suum significatum significat et non
 magis unus idividuum quam re ipsam.
 unde non est possibile quod iste termi-
 nus ens sit in mente sororis quod soror
 libet ens significat. et unica intelle-
 ctione sororis quodlibet ens apprehendat
 et per omnes de quolibet homine consi-
 deret consideratione communem. Item vo-
 lumus accipere quod intellectio vera et
 simplex est noticia sicut dicitur tertio
 de anima. Item accipitur quod omnis noti-
 cia completa incompleta presupponit.
 Et quo sequitur quod si tu cognoscis
 sororem esse tu cognoscis sororem. et si tu du-
 bitas sororem esse tu cognoscis sororem quia
 tu non potes dubitare sororem esse nisi
 per talem intentionem et actum sororis
 est in intellectu habitus et non potes
 in intellectu habere tales terminos
 sororis quia tibi significet sororem. et per omnes
 apprehendas sororem per istum conceptum
 sororis. et sic noticia incompleta de sorore

habes per conceptum cui subordinatur
 iste terminus sororis in voce vel in
 scripto et per omnes tu cognoscis sororem
 quia cognoscere sortem non est nisi
 sortem apprehendere per conceptum
 cui subordinatur aut scilicet subordi-
 nari potest talis terminus sororis in vo-
 ce vel in scripto sicut prius. Item ac-
 cipitur quod nulla res cognoscit incom-
 plete ab homine nisi de illa consideret
 ab eodem et habeat conceptum istam
 incompleta significans neque aliqua res
 complere cognoscit ab homine nisi de
 ipsa consideret et de ipsa notitia com-
 pleta habeat. Et quo sequitur quod
 stat te scire deum esse absque hoc quod
 aliqua propositio sciatur a te. probatur
 quia ponatur quod tu credas firmiter
 absque hesitatione non deceptus deus
 esse et nullam intentionem habeas in
 mente complere aut incompleta alia
 quam propositionem significantes quo
 manifeste potest esse et sequitur tunc
 te scire deum esse et nullam propositio-
 nem sciare quia de nulla propositio-
 ne consideras. Item capiatur hec propositio per
 se nota. hoc est que sit in mente tua
 et nulla alia demonstrato uno ente et
 sequitur quod tu scis hoc esse illo ente
 demonstrato et tamen ista propositio
 non sciatur a te demonstrata ista hoc
 est quia nullus conceptus est in mente
 qui istam tibi repitet ut ponit. Item
 sequitur dato opposito quod a propositio
 sciatur a te et de a propositio non osti-
 deras quia sit a propositio per se no-
 ta ut prius et patet quod de illa non osti-
 deras quia si de illa consideras igitur
 de illa per aliquem conceptum complere

uel incōplexē eaz significātes dīdē
 ras q̄ repugnat dictis. sequit̄ igit̄
 q̄ de ista p̄pōe nō cōsideras ⁊ istaz
 scis ut occidit. ⁊ tūz omē scire est co
 gnoscere ⁊ omē aliqd scire est aliqd
 cognoscere sequit̄ q̄ istā cognoscis
 ⁊ sequit̄ istaz cognoscis igit̄ istam
 cōsideras quod erat oppositū scōe
 partis copulatiue igit̄. **Ex** q̄bus
 sequit̄ q̄ tū res significata ut signi
 ficata est scitur. q̄a nūq̄ aliqua res
 scitur aut cognoscit̄ nisi per cōceptū
 aut cōceptus istam significātes aut
 significātes. quia sicut res adextra
 cognoscit̄ cōplexē per p̄pōez uerā
 que est scia uel saltz tūz scia p̄posi
 tidis cui⁹ termin⁹ uel terminū istaz
 rem significāt. ita p̄positio non pōt
 sciri nisi mediāte noticiā aut mediā
 tibus noticiis istaz p̄pōez significā
 tibus. ⁊ ideo si p̄posito scitur ipsa
 scitur ut significatū ⁊ non ut signū
 unde sicut sensus extēior nō sentit
 qualitātē que est sensatio qua forma
 liter est sentiens puta q̄ uisus non
 uidet nisi dēz neqz tactus tangit ta
 ctidēz put tangere est sentire neqz
 auditus audit auditiōez. ⁊ ita de
 aliis sensibus extēioribus. sic non
 oportet q̄ si intellectus aliquā rem
 cognoscat noticiā incōplexā uel etiā
 cōplexā que etiā sit scia q̄ ipse istaz
 sciaz aut noticiā mediāte qua istam
 rem cognoscit cognoscat uel cōpre
 hēda. **Curā** tē sepe uulgariter dī
 cimus p̄pōez sciri cum per ipsam
 cōsideram⁹ ⁊ per ipsaz rem aliquā
 uel rem esse adextra cognoscimus
 cōplexē. **Utrū** aut̄ esse res diffē

rat a re. hic nō est cura sed est suffi
 cētē dictū ubi argumēta hāc diffi
 cultatē regunt. **Itē** accipiamus q̄
 nullus termin⁹ uocalis aut scriptus
 ab aliquo intelligit̄ ut termin⁹ nisi
 in eius intellectu generet̄ aut gene
 ratus sit cōcept⁹ aliq̄s uel actus ali
 quis naturalr̄ idēz uel eodē modo
 significās quod uel q̄liter significat
 ad placitū ille terminus uocalis aut
 scriptus. ideo audita ista uoce buff
 uel bass que ad placitū nihil signifi
 cat nō intelligit̄ illa put terminus
 sit quia adhuc non est pars grāma
 tice oratiōis. **Ex** quo sequit̄ q̄ hoc
 non est intelligibile buff est sillaba
 nō habita aliqua istaz partiū signi
 ficatiōe. **Ex** quo sequit̄ q̄ stat te co
 gnoscere sor. ⁊ non intelligere istuz
 terminuz sor. ut posito q̄ sor. sit co
 raz te de quo habeas oēs cōceptuz
 tibi possibiles p̄ter hoc q̄ nescias
 istum terminū sor. significare istuz
 ⁊ sequit̄ q̄ tu cognoscis sor. sint eiz
 isti termini sinonimi uocales aut
 scripti sor. ⁊ plato. ⁊ scias istuz esse
 platonē ⁊ sequit̄ q̄ scias istum esse
 sor. ⁊ causa est q̄a termini sinonimi
 uocales aut scripti eidem conceptui
 subordinātur. ⁊ in casu isto nō intel
 ligis istuz terminū sor. ut terminus
 est quia per istuz terminū sor. audī
 tū nō generat̄ aut generat⁹ est ali
 quis actus neqz aliq̄ intētio natura
 liter significans q̄ iste terminus ad
 placitū significat. neqz obstat q̄ iaz
 sit generata aliqua intētio p̄ al quē
 terminū secuz sinonimū. **Itē** uolo
 scilpe q̄ non est ad aliquaz p̄pōez

R 2

balē aut picipialē. Ideo si cognoscis
hoc p talē oceptū hoc, tu cognoscis
hoc, et non est appellare rōez cogni
tōez rei demonstrare p diffinitōez
quia tunc tu non posses cognoscere
ens et esset pcessus in infinitū in dī
finitūibus, et si cognosceres hoies
infinitos cōceptus hīe in intellectu
nō oeritibiles. Ex quo p3 q nō se
quit ens scis currere igit scis ens
currere. Arguēdo aut mediāte hoc
uerbo scio affirmatiue ex maiori et
minori et cōclusiōe de eodez uerbo
scio in sensu cōposito non ualeat oīa
ut tu scis hoc currere et scis bene q
tū hō est homo igit scis hoiez cur
rere q nō seqt tu scis deū esse et
q tū deū esse est deus igit tu scis
deū. ponat bōr gīa argumēti, sed
forte negat oīs esse ipossibile. Cō
tra q oīs significat ex appellatiōe
q tu scis deū p istū oceptū deū qd
nō tringit q scia nō est sine cōpositi
ōe aut diuisiōe saltiz actual de q
loquimur, habitualis aut per multas
actuales generata. Et in sensu di
uiso sumēdo maiore de sensu diuiso
cū minori de iesse cōcludēdo cōclusi
ōez de sensu diuiso ualz oīa de eo
dez obo scio, ut hō scis currere et hō
est for, igit for, scis currere. In sensu
aut cōposito sumēdo maiore cū mi
nori de iesse cōcludēdo illā de sensu
cōposito nō ualz oīa sz seqt illa de
sensu diuiso mediante eodez uerbo
scio, ut nō seqt tu scis oēs dualitāt
esse parē et hec est dualitas igit tu
scis hāc dualitatē esse parā. Arguen
do uero ex maiori de sensu cōposito

affirmatiue mediāte isto uerbo scio
cū minori de sensu cōposito de altero
uerbo euz dictiōe excepta, aut econ
tra cōcludēdo cōclusiōez de eodez uer
bo in sensu cōposito nō ualz oīa, un
de nō seqt uolo pcutere istuz et scio
q tū iste ē sacerdos igit uolo pcut
re sacerdotē. Sz forte cōtra pma
reglaz ar q ex illa seqt q aliquā
ppōez scis esse ueraz quā dubitas
esse ueraz q tu scis alterz istoz esse
ueraz demonstratis istis que scis esse
cōtradictoria, rex sedet nullus rex se
det igit alterā istaz scis esse ueraz
tenet psequēia per regulaz datam.
Sed arguitur modo q utrāqz
istarum dubitas esse ueram quia
utrāqz istarum est tibi dubia ut po
no igitur utrāqz istarum dubitas
esse uerā igit aliquā ppōez scis esse
uerā quā dubitas esse uerā. Itē nō
seqt tu scis aliquā ppōez esse uerā
quā non scis esse uerā igit aliqua
ppōez scis esse uerā quā nō scis esse
uerā q oīs ē ipossibile et aīa ueraz
aut saltiz possibile i casu, ponat eīz
q scias q altera istaz est uera rex
sedet et nullus rex sedet et q quālibet
istaz dubites esse ueraz et p3 q tu
scis istā ppōez aliq ppositio ē uera
quā nō scis esse uerā et istā scis adē
quate significare q aliqua ppositio
est uera quam non scis esse uerā
igitur tu scis aliquā ppositiōez esse
ueraz quā non scis esse ueraz. Itē
seqt tu scis aliquā ppōez esse uerā
et illā nō scis esse uerā igit aliqua
ppōez scis esse ueraz quam nō scis
esse uerā, patz oīa quia oppositiōez

Distis euz aſſedere ſpugnat regla.
Et per ſolū e argumētū argu-
tur q tu ſcis aliquēz hoīez currere
queꝝ nullus homo ſcit currere. ⁊ q
tu ſcis aliquatꝛ eſſe qualiter nullus
homo ſcit eſſe que oīa repugnāt re-
gula. **E**t dat illa regula ſequitur
q aliquid ſcis eſſe ens de quo non
conſideras quia tu ſcis q omē ens
eſt ens ut pono. ponat enīz q iſta
ppolitiō ſit in mente tua per quāz
ſcis q omē ens eſt ens ⁊ nō ſit alia
ppolitiō ab iſta aut eius parte in
mente tua grā argumenti. neqꝝ ſit
aliquis cōceptus in mente qui nō
ſit in iſta ppolitiōe. ⁊ ſequitur data
regla q quodlibz ens ſcis eſſe ens
⁊ tamen non de quolibz ente cōſide-
ras quia de rege nō cōſideras ut po-
no. **E**t de nullo tibi ignoro cōſide-
ras ſz aliquid eſt tibi ignotūz iſtē
de aliquo ente nō cōſideras. ⁊ quod
libet ens ſcis eſſe iſtē aliquid ſcis
eſſe de quo nō cōſideras. **E**t ſequi-
tur q aliquid credis eſſe aſinum. ⁊
idem credis nō eſſe aſinūz quia po-
nat q aliquis homo appareat tibi
aſinus ⁊ bene ſcias tu q nullus ho-
mo eſt aſinus. **E**t arguit ſic. tu ſcis
q quilibet homo nō eſt aſinus iſtē
quēlibz hoīem ſcis non eſſe aſinūz.
et quo dīte ſequitur q quēlibet ho-
minēz credis non eſſe aſinūz ⁊ ta-
men aliquēz homīez credis eſſe aſi-
nūz quia ſit for. iſtē aliquēz hoīem
credis eſſe aſinum. ⁊ eundēz credis
nō eſſe aſinūz. **E**t arguit con-
tra illud quod dicitur rem eſſe vel
rem ſciri. ⁊ non ppolitiōez ut ppo-

ſitiō eſt quia ſequitur q tam ppoli-
tiō falſa ſcīē q ppolitiō vera quia
ppolitiō falſa tam cognoscitur aut
tam cognoscit pōt per cōplexa que
ſunt ppolitiōes q ppolitiō vera.
Dīo falſūz qā nīl ſcitur nīlī neqꝝ.
Et tunc etiā ſequit q nō i ualer hoc
argumētūz hanc ppolitiōez homo
eſt aſinus ſcis quāz ſcis ſignificat e
q homo eſt aſinus iſtē ſcis q ho-
mo eſt aſinus. **E**t ſequit q aliquid
eſt ſcīt ab aliquo qd etiā eſt eidez
dubiū quia eadē res ab aliquo ſcīt
per aliq ppolēz que res per aliam
ppolēz ab eodē dubitat. **E**t ſequit cō-
tra illud qd dicit de appellatiōe ſe-
quit q nō poſſit ſciri deūz ēē neqꝝ
hoīez currere neqꝝ aliqūter eſſe. ⁊
q iſta ppolitiō tu curris pſcīt
pſcīt ſignificat te currere qd eſt fal-
ſūz. ⁊ ar. dīa qā ſi tu ſcis deū eſſe
tu ſcis deū eſſe p tale cōplexū mēta-
le deū eſſe. dīa pꝝ p illud qd dictū
eſt de appellatiōe. dīo eſt falſūz qā
nīl ſcīt ab hoīe nīlī per ppolēz. ⁊
iſta ar. alia ſequit. **E**t ad hōz pꝛmū
dī cōcedō regulā. ⁊ cōcedit qd cō-
cludit. ſ. q alterā iſtaz ſcis ēē verā
noticiā cōi qā p iſtā ppolēz verā al-
tera illaz ē vera que grā ar. ſit a
⁊ cōcedit q a ſcio ēē ueꝝ ſz nō per
iſtaz a eſt ueꝝ ⁊ a dubito eſſe ueꝝ
per iſtā. h. ē ueꝝ demo. a iſtē no-
ticia cōi al q ppolēz ſcio eſſe ueꝝ
⁊ eadē notīa discreta dubito eſſe ue-
ꝝ. **E**t deo cōcedit q h. ſcio eſſe ueꝝ
⁊ h. dubito ēē ueꝝ diuerſo cōceptu
ſeu reſpectu diuerſoz eodez demō-
ſtrato. **D**ico ſecūdo dī admiſſo caſu

q̄ de quolibet ente cōsideras cōced
 ptu cōmuni a de rege. **E**t dicitur ul
 tra q̄ nullum est ens tibi ignotum
 sed quodlibet ens est tibi notum in
 isto casu noticia cōmissa quia sequi
 tur aliquod ens est tibi ignotum igitur
 aliquod ens est tibi non notum.
 dñs est falsum quia quodlibet ens
 est tibi notum per istum cōceptum
 ens noticia incōplexa a cōmuni sed
 non noticia distincta. **P**er hoc etiam
 ad aliam formam cōceditur q̄ idem
 credis esse asinum a non esse asinum
 respectu diuersorum quia per istā gl
 bet homo non est asinus for. credis
 esse non asinum a quilibet hominem
 credis nō esse asinum cōi noticia. sin
 gulari tamen noticia hoc credis esse
 asinum demonstrato forte qui grā ex
 emplī appareat tibi asinum. **E**t si for
 te arguit q̄ nō singulari noticia cre
 dis hoc esse asinum quia tu noticia
 singulari hoc credis nō esse asinum
 quia tu scis sortem non esse asinum
 igitur for. scis non esse asinum. p̄ oñia
 et regla a ponat asis in casu isto a
 ideo for. credis non esse asinum not
 tia singulari. a for. credis esse asinum
 quia hoc credis esse asinum demon
 strato for. igitur. **S**ed huic dicitur
 q̄ noticia singulari sensitua for. in
 casu isto credis esse asinum aut saltem
 for. asinum credis esse a noticia sin
 gulari intellectua for. non credis esse
 asinum. a hoc cōcludit argumētum
 sed de hoc infra dicitur. **P**ro alia
 forma cōcedit q̄ tam ppositio affir
 mativa falsa scitur q̄ vera quia ppo
 sitio nō scit ex eo q̄ ipsa significata

a negat hec dñs hāc ppoze homi
 est asinus scis quā adeq̄te scis signi
 ficare hoiez esse asinum igitur scis ho
 minē esse asinum. **E**t per hoc dicit q̄
 eadez res scit a dubitat ab eodez
 non tñ per eodē cōceptus sicut ho
 mo scit inq̄tū cognoscit q̄ homo
 est homo. a dubitat inq̄tūz dubi
 tat q̄ homo disputa. **S**ed ad ult
 muz cōcedit q̄ de uirtute sermonis
 non scit homo neqz ppositio neqz
 scit aliquid neqz deū esse ab hoie quā
 nō scitur deū esse per tales cōceptus
 deuz esse. uerūtamen quā non aliter
 possumus exprimere cōgrue qd sc
 m? aut p̄cipalē significatiōez ppo
 sitiōis nisi per oratiōez infinitiūz
 sequētez illa uerba actus mētis con
 cernētia. ideo tolleramus istos mō
 dos loquēdi p̄ exprimere itētiōez
 ubi ar? non oīo petāt difficultatē.
Et isto modo dicebat q̄ ista ppositio
 homo est asinus significat hoiez
 esse asinum adeq̄te. **D**einde cōceden
 duz est q̄ hec ppositio de? est d. a
 esse significat a deū esse est scitūz. a
 q̄ aliquid ē scitū seu scit. a q̄ iste ter
 minus homo hoīem significat. a sic
 de aliis.

Utrum aliquid sit scitū ab ali
 quo qd eidē eodē respectu
 sit dubiū. **E**t ar? q̄ sic p̄
 quia tu scis sortē currere a dubitas
 for. currere igitur. **R**esp. patz oñia a asis
 ar? quā ponat q̄ corāz te currat ho
 mo quez bene scias currere a nesci
 as q̄ sit sortes. a sit hec oñia in mē
 te tua. gratia argumenti sortez scis
 currere igitur sortem scis currere.

hec dñā est bona n̄ añs est uep̄ igit̄
 a dñs. n̄ q̄ hec dñā sit bona arguit̄
 sic quia nō pōt esse q̄ añs illius sit
 uep̄ qn̄ dñs sit uep̄. n̄ nō repugnat
 illud añs. n̄ illud dñs esse uep̄ igit̄
 illa dñā est bona. Itēz non pōt esse
 q̄ añs istius dñe sit uep̄ qn̄ tu scias
 for. currere igit̄ oppositū istius dñe
 mētalīs non stat cum ascedēte eius.
 dez igit̄ illa dñā est bona. n̄ tunc ar
 guit̄ q̄ dñā uocat̄ sibi subordinatā
 sit bona. s. for. scis currere igit̄ scis
 for. currere. Et q̄ añs istius sit uep̄
 in isto casu arguit̄ quia hoc scis cur
 rere n̄ hoc est for. igit̄ for. scis cur
 rere. n̄ q̄ dubitas for. currere ponit̄
 in casu n̄ sequit̄ tunc q̄ tu dubitas
 for. currere n̄ scis for. currere quod
 fuit p̄bādūz. **S**ecūdo sic tu scis
 hoc esse for. n̄ dubitas hoc esse for.
 eodez demonstrato igit̄ scitū est du
 bium p̄z dñā n̄ arguit̄ añs posito
 q̄ for. n̄ plato sunt coram te n̄ scias
 bene q̄ alter istoz est for. n̄ q̄ aliter
 istoz est plato. sed nescias q̄s istoz
 sit for. nec scias quis istoz sit plato
 n̄ tunc demonstrato in rei ueritate
 for. dubitas q̄ hoc est for. q̄a quocū
 q̄z demonstrato istoz dubitas an h̄
 sit for. ut sequit̄ ex casu. n̄ q̄ tu scias
 q̄ hoc ē for arguit̄ q̄a tu cognos
 cis for. n̄ consideras sufficiēter an hoc sit
 for. aut nō igit̄ tu scis q̄ hoc ē for.
 pat̄z dñā n̄ ponit̄ b̄. n̄ ā. arguit̄
 quia tu bene cognoscis for. esse alie
 ruz illoz igit̄ tu cognoscis for. p̄z
 dñā quia noticia cōplexa p̄supponit̄
 incōplexā n̄ non pōt cognoscere al
 terz istoz esse for. nisi per talez con

ceptuz mētales alterz illoz est for.
 n̄ non pōt esse illud cōplexū mētale
 in mēte tua nisi iste terminus for. sit
 in mēte tua. sed q̄dū iste terminus
 for. est in mēte tua tu cognoscis for.
 noticia incōplexa ut argutū est sup̄
 igit̄ te. **T**ertio arguit̄ sic
 ponat̄ q̄ for. sit corāz te de quo ha
 beas oēm cōceptuz tibi possibilez
 ḡra argumētū p̄ter hoc q̄ nescias
 ipsum uocari for. n̄ cōsideras suffici
 enter utrūq̄ sit sit for. scias enīz q̄
 for. est alqs homo sed nescias quis
 homo sit for. n̄ arguit̄ q̄ tu scis hoc
 esse for. n̄ dubitas hoc esse for. igit̄
 scitū est dubiūz. p̄z dñā n̄ b̄. q̄
 tu dubitas hoc esse for. q̄a cōsideras
 sufficiēter an hoc sit for. n̄ nō credis
 firmiter neq̄z optinatis hoc esse
 for. ut posio neq̄z credis siue oppo
 naris hoc non esse for. igit̄ dubitas
 hoc esse for. sed arguit̄ ā. s. q̄ scis
 hoc esse for. quia dato cū casu q̄ tu
 scias istuz uocari for. cūz aliis par
 tib̄ casus sequit̄ q̄ tu scis hoc esse
 for. sed nō p̄ hoc tu scis aut incipis
 scire hoc esse for. quia scis hunc uo
 cari for. igit̄ scis hoc esse for. in illo
 casu absq̄ hoc q̄ scias hunc uocari
 for. p̄z dñā n̄ b̄. arguit̄ quia si p̄
 hoc scis hunc esse for. quia scis hunc
 uocari for. sequit̄ q̄ talis p̄positio
 hoc est for. significat hunc uocari for.
 n̄ tūc sequit̄ q̄ for. nō sit terminus
 substantia. n̄ ultra sequit̄ q̄ for. pōt
 incipere esse for. n̄ desinere esse for.
 ip̄o non incipere neq̄z desinere esse
 homo. n̄ per idēz q̄a homo pōt esse
 alius quia homo pōt esse uocatus

alinus. refiz dñs quia ea ratioe qua
 tantuz ualet for. qñtz uocatur for
 eadem ratione tantuz ualet alinus
 qñtz uocatur alinus. i isto dato se
 quitur q hoc non est impossibls ho
 mo est lapis homo est capra. i q
 nulla ppositio categorica est neces
 saria, que oia sunt incōdēientia ideo
 in isto casu, tu scis hoc esse for. i sic
 scituz est dubiuz. **I**tem i qñto po
 nat gñs argumētū q ppositio scia
 tur ut signuz sicut uulgariter admit
 titur. i sic ista pposito. hoc est uezz
 in mēte tua demonstrato uero illoz
 cōtra dictorioz tibi dubioz. rex se
 det nullus rex sedet que bene scias
 esse cōtra dictoria i suffiēter cōside
 res de ista in mente tua hoc est uezz
 per cuius subiectū scias demonstrari
 uezz illoz. **E**t ar. q tu dubitas hoc
 esse uezz i q tu scis hoc esse uezz de
 mōstrato uero illoz igit scitum est
 dubiū. p3 oñs i ar. añs ga utraq3
 illaz est tibi dubia hoc est uezz quo
 cūq3 illoz demonstrato. **E**t ar. tunc
 sic. hec est tibi dubia. hoc est uerum
 quocūq3 illoz demonstrato quā a de
 quate scis significare hoc esse ueruz
 igit dubitas hoc esse uezz. i arguit
 q tu scis q hoc est uezz quia tu scis
 q hoc uezz est uezz igit tu scis hoc
 esse uezz. pat3 oñs i añs sequit ex
 casu. **I**tez sit a nomē singulare ueri
 illoz duoz. s. rex sedet. nullus rex
 sedet. **E**t ar. sic. hec oñs est bona a
 est uezz igitur hoc est uezz scita a te
 esse bona. i añs est scitū a te i oñs
 est intellectū a te. i non repugnat te
 scire illud oñs. i bene scis q rex nul

lo uero sequit falluz igit illud oñs
 est scituz a te. **E**t tunc ar. sic. hec est
 scita a te hoc ē uezz quā a de qre scis
 significare hoc esse uezz ut positum
 est igit tu scis hoc esse uezz i dubi
 tas ut prius hoc esse uezz. igit dubi
 um est scituz. **S**ed forte dicit q
 ista oñs non est scita a te esse bona
 in casu isto ga illud repugnat. **C**on
 tra quia cum casu stat q scias cōtra
 dictorioz oñtis spugnare añti istius
 oñtie. i scias bene q hoc sufficit ad
 hoc ut ista oñs sit bona. **I**tez ex hoc
 q oñs sit bona scita esse bona i ei
 añs sit scituz nō sequit q eius oñs
 sit scituz. quia forte añs est latinū i
 oñs grecuz. sed forte in casu isto ali
 ter dicit negādo q oñs illius oñe
 a est uezz igit hoc est uezz sit intelle
 ctuz a te. **S**ed cōtra quia utraq3
 istaz est intellecta a te hoc est uezz.
 i hoc est uezz illis duobus cōtra di
 ctorioz demonstratis rex sedet nullus
 rex sedet. sed oñs illius oñe est alte
 ra illaz igit oñs est intellectuz a te.
Itez illa est mētal hoc est uezz que
 est oñs istius oñe igit illa tibi signi
 ficat aliquid aut aliqua ut ppositio
 est igit ipsa est a te intellecta ut ipsa
 est ppositio. **I**tez qñto sic. hec disti
 ctua est scita a te. rex sedet. nel hec
 distiūctua est tibi dubia demonstran
 do istam distiūctiua per subiectū se
 cunde partis. i hec est tibi dubia igit
 tur scituz est tibi dubiuz. p3 oñs. i
 ar. añs ga ista est tina ppositio in
 tellecta a te de qua tu cōsideras que
 nō est scita a te esse uera neq3 scita
 a te esse falsa. dubitas eniz an rex

sedeat. neq3 credita firmiter. neq3
 discredita. neq3 oppinata quia du-
 bitas utruq3 rer sedeat. ⁊ scis istam
 sic significare igit ista est tibi dubia.
Sed huic forte dicet q ista disiu-
 ctiua est scita ga secunda eius pars est
 scita .s. ista disiuctiua est tibi dubia
 demonstrando istam disiuctiuam. **S**ed
 contra si hec est scita hec est tibi du-
 bia ut ppositio est ut ponit ⁊ hec
 adequate significat q hec est tibi du-
 bia igit ⁊c. ⁊ ex dato est scita igitur
 scituz est dubiuz quod fuit pbādūz
Sed huic forte dicet q hec non est
 ppositio. rex sedet uel hec disiuctiua
 est tibi dubia quia pars non suppo-
 nit pro toto cui⁹ est pars neq3 pro
 cōuertibili ut fo. te dicet. **S**ed con-
 tra hec. nōa est bona tu differa a te
 igitur hec est falsa tu differa a te ⁊
 subiectū nōis supponit pro aīcedē-
 te igit pars ppois pōt supponere
 pro pīnente ppositiōi illi cuius est
 pars. **I**tem letto sic. hec est scita a
 te hoc est for. demonstrato for. ⁊ hec
 est tibi dubia igit scituz a te est tibi
 dubiuz. p3 nōa ⁊ ar⁹ aīis ponendo
 q for. sit coraz te ⁊ scias tu hoc esse
 for. eo demonstrato per istaz ppo-
 z mōtales hoc est for. que sit a ⁊ pono
 q a rem nēte scita a te in intellectu
 tuo recedat for. quod esse pōt ga al-
 ter non posses scire istam hoc fuit
 demonstrato adam ut pposito est
 quo. ⁊ falsuz est ga per li hoc in intel-
 lectu pōt demonstrari quicq3 placet
 demonstrare. maneat igit hec ppo-
 sitio sit scita in intellectu per horam
 deinde ponat q in medio instanti

hore obicit tibi for. uariatus quez
 credas esse platonez. quo posito ar-
 guitur q scis hoc esse sortez. ⁊ non
 scis hoc esse sortē pro eodez instan-
 ti medio hore aut q hec est a te sci-
 ta hoc est sortez ⁊ q hec non est sci-
 ta a te hoc est sortez quia hec non
 est scita a te hoc est sortez demon-
 strando istum qui pro medio instan-
 ti hore tibi obicitur quia credis q
 iste sit plato ideo hec non est scita a
 te hoc est sortez. si enī ista est scita
 a te hoc est sortez. quam adequate
 scis significare hoc esse sortem tunc
 tu scis hoc esse sortē. nōa est falsum
 quia tu non credis hoc esse sortem
 ⁊ q tu scias hoc esse sortem patet
 quia a ppoitionez scis ut sciisti in
 principio hore quia credis eam fir-
 miter sicut credidisti a principio ho-
 re ⁊ oīno te habes respectu a sicut
 te habuisti circa principiu hore. ⁊
 a est uera ppositio sicut ante fuit. ⁊
 ante a sciisti igitur adhuc a scis. ⁊
 a scis significare hoc esse sortem de-
 monstrato sorte igitur scis q hoc est
 sortez igitur scis hoc esse sortez de-
 monstrato sorte. ⁊ non scis hoc esse
 sortē. ⁊ per diēquē idem est scitum
 ⁊ dubium quia saltim ex impossibili
 sequitur. **I**tem in illo casu tu scis q
 sortez est sortez. ⁊ scis bene in intel-
 lectu tuo istas mentales cōueri sic
 significando sortez est sortez ⁊ iste
 homo est sortez igitur tu scis q iste
 homo est sortez demonstrato sorte
 ut prius ad intellectu. ⁊ aīis ponit
 cum casu. ⁊ dubitas istum hominez
 esse for. pro eodem medio instanti

igitur **Item** septimo sic, ponatur quod plato sit corax te quare scias currere et credas quod ipse sit sor, sic quod credas firmiter sor currere, sed currat sor, tunc te nesciente tunc tu scis sor currere et non scis sor currere, igitur per idem scitum est tibi dubium. **Item** nona et maior quia tu credis firmiter absque exhibitione quod sor currat et sor currit igitur tu scis sor currere. **Item** patet nona ex definitione eius quod est scire, et si non scis sor currere quia nulla est evidentiā per quam scis sor currere igitur non scis sor currere. **Item** si scis sor currere igitur sor scis currere non falsum et nona per regulam unam ante positam. **Item** octavo sic tu dubitas te scire sor currere igitur et patet nona et ante ponendo quod scias sor currere per a b c evidentiā et dubites tu an iste tres evidentię sufficiant ad concludendum te scire sor currere, credas enim aut dubites an requirantur quatuor que tamen non requirantur, quo dato arguitur quod tu dubitas te scire sortem currere quia tu scis sortem currere et consideras sufficienter an scias sortem currere, et non scis te scire sortem currere quia non credis firmiter te scire sortem currere igitur tu dubitas te scire sortem currere, patet consequentia quia sequitur tu consideras utrum scias sortem currere et non credis te non scire igitur dubitas te scire sortem currere. **Item** etiam in eodem casu, tu scis te scire sortem currere arguitur quia consideras sufficienter an scias sortem currere, et scis sor

tem currere igitur per seipsa certitudinaliter te scire sortem currere igitur tu scis te scire sortem currere, te nec nona per hoc quia si per aliquas evidentiā scis sortem currere per illas scis te scire sortem currere. Et per simile arguitur quod tu dubitas te dubitare sic esse vel sic, et scis te dubitare sic esse vel sic. **Item** sic arguitur quod scis te credere sic esse vel sic, et dubitas te credere sic esse vel sic, ex quibus sequitur quod scitum est dubium. **Item** nono sic, ponatur quod scias quod a sit unum nomen singulare alterius istarum deus est, chimera est quare unam scias esse necessariā, scilicet istam deus est, et aliam impossibilem, scilicet istam chimera est, et non sit alia oppositio ab altera istarum vel ex parte, et cum hoc ponatur quod oppositio dubia ut est oppositio est intellecta ab eodem ut oppositio est, et non credita nec credita esse vera, neque credita esse falsa. **Item** quibus positio arguitur quod quelibet illarum est tibi dubia, non consideret aliquis de aliqua istarum nisi tu, et aliqua istarum est scita a te igitur scitum est tibi dubium. **Item** nona et minor arguitur quia ista deus est, est scita a te, et ista est aliqua istarum igitur aliqua istarum est scita a te, et arguitur maior, scilicet quod quelibet istarum sit, tibi dubia quia aliqua istarum est tibi dubia, et qua ratione una eadem ratione alia est tibi dubia igitur quelibet est tibi dubia, et arguitur maior scilicet quod aliqua istarum est tibi dubia quia aliqua oppositio istarum est alicui dubia, et non nisi tibi quia nullus

considerat de illis uel de aliqua illarum
nisi tu igitur aliqua illarum est tibi du-
bia. patet omnia et maior arguitur quia
a propositio est alicui dubia et a est
aliqua propositio istarum igitur aliqua
propositio istarum est alicui dubia. patet
omnia et maior sequitur ex descripti-
one propositio dubie et minor sequitur
ex casu. **I**deo forte dicitur quod ista
particula scilicet quod non sit aliqua alia
propositio ab illis uel istarum partibus
est impossibilis cum aliis partibus
casus amoneatur igitur illa particu-
la et cum aliis partibus casus dispu-
tetur aliter et proponit tibi ista. a est
alterum illorum. quod est concedendum
quia sequens ex casu. deinde proponi-
tur a si dubitas arguitur sic. tu dubi-
tas a et bene respondes igitur du-
bitas est a. patet omnia et sequens est
falsum quia nullum dubium est a.
Item si dubitas est a igitur a est du-
bium. sequens falsum et omnia patet a
conuersa ad conuertentes. **I**tem cum
dubitas a proponitur deus est. quo
concesso proponitur chimera est. quo
negato arguitur quod conceditur aut
negatur a. quia bene sequitur conce-
ditur ista deus est a te. et negat ista
a te chimera est et nulla propositio est
a nisi altera istarum igitur a te conceditur
uel negatur a igitur non dubitatur
a te. **I**tem si dubitas a et scis bene
quod tamen altera istarum est a igitur tu dubi-
tas alteram istarum. sequens est falsum
uel sequitur quod tu dubitas alteram
istarum et nullam istarum dubitas. sequens
illi casui est impossibile. **I**tem si du-
bitas a. put est signum igitur intel-

ligis a. put est terminus. sequens
falsum quia per istum terminum uo-
calem uel scriptum a non generatur
neque generatus est aliquis conceptus
in mente tua discretus naturaliter
aliquid significans quod ad placitum
significat iste terminus uocalis uel
scriptus a illi conceptui subordinatus
igitur tu non es intelligens a ut
signum est. patet omnia ex una suppo-
sitione passumpra. **S**ed forte aliter
respondet dum proponitur a dicen-
do non intelligo a. uel non respondeo
ad a. **S**ed contra quia tu intelli-
gis istam propositionem concessam a est
alterum illorum igitur intelligis subiectum
et predicatum igitur intelligis a quia
noticia completa presupponit incomple-
tam. **I**tem in isto casu proponit de-
us est quia concessa proponit chimera
est. quia negata a te patet quod ad quodli-
bet illorum tu respondes a est aliquid
illorum igitur ad a respondes. et respo-
des ad a quia concedis uel negas a.
Sed forte aliter respondetur a prin-
cipio non admittendo casum quia
non intelligit casus quia non intel-
ligit hoc quando dicitur a est nomen
singulare alteri istarum. quia forte di-
citur quod ista non est propositio a est no-
men singulare alteri istarum. sicut ista
non est propositio buff est sillaba non
habita aliqua istarum uocum signifi-
catione. **S**ed contra istam respon-
sionem arguitur quia ex illa sequitur
quod non potest fieri noua propositio ali-
cuius uocis. quia cum dicitur pono
quod buff sit nomen singulare sor. aut
platonis. et sic de aliis diceretur ex

res pñde qñ mñ nñ est intelligibile
 & ita erit confusio in lingua qñ unus
 non poterit alium intelligere qñ per
 idem nulluz. incomplexus est nomen
 alius rei quia iste terminus homo
 non est nomen quia non potuit ab
 impositore fieri qñ ista propositio est
 propositio intelligibilis homo est no
 men comune hois. ¶ Item decimo
 sic eadez propositio est concedenda a te
 & dubitanda in eodem casu. & nō est
 dubitanda a te & concedenda nisi quia
 eadem est scita & dubia. igit scitum
 est dubius patz oñia & pbat añs.
 ponēdo qñ rex sedet & tu dubites
 regem sedere. tunc patz qñ hec rex
 sedet est concedenda a te quia sequens
 ex casu quia bene sequit rex sedet &
 dubitas regē sedere. igit rex sedet.
 & qñ ista sit a te dubitanda rex sedet
 pbat quia ista est tibi dubia & du
 bitas a te. & solum bene respondes
 igit ista est a te dubitanda. ¶ Item
 in eodem casu ar' sic eadez ppoēz
 cōcedis & dubitas bene respondēdo
 & non cōcedis & dubitas eandē ppo
 sitūde nñ quia eadez est scita & du
 bia. igit scitum est dubius pñ oñia
 & pbat añs. pponēdo istam rex se
 det. qua cōcessa qñ sequens pponit
 tu cōcedis qñ rex sedet. & pñ qñ ista
 est cōcedenda quia vera & non repu
 gnans. Ista enīz stant simul tu conce
 dis qñ rex sedet & est tibi dubius qñ
 rex sedet igit stat qñ tu concedas qñ
 rex sedet & dubites regē sedere. qñ
 quicqd stat cū ante bone añs & si sit
 vel ergo denominare stat cum añs
 eiusdē. sed ista oñia est bona. est tibi

dubius an rex sedet igit dubitas re
 gē sedere. & cū ante stat qñ tu co
 cedas qñ rex sedet. igit cū ante eius
 dez stat qñ tu cōcedas qñ rex sedet. &
 dubitas qñ rex sedet. quod ponat
 & legē añs pbatuz & batuz. ¶ Item
 undecimo sic. aliq propositio est tibi
 dubia que ē scita a te esse vera. igit
 per idēz scitum est dubius. pñ oñia
 quia contradicōriuz oñtis repugnat
 affici ex eo qñ propositio alicui dubia
 est propositio ab eo intellecta ut pro
 positio est non credita esse vera neqz
 credita esse falsa. igit si propositio est
 dubia alicui ipsa non est scita ab eo
 dez esse vera neqz esse falsa. sed ar
 guit añs ponēdo qñ a sit nōmē si
 gulare alicui istaz puta vere. s. rex
 sedet vel nullus rex sedet. deinde si
 aut hec due oñtie. a est uerz igit hec
 propositio est vera. a est uerz igit hec
 propositio est vera in oñte unus de
 mō. itaqz illa rex sedet. & in oñte al
 terius demonstrata illa nullus rex se
 det. patz qñ una illaz oñiaz est bo
 na. & sit pma gñs argumēti que sit
 c. & arguit sic. oñs c est scitum a te
 esse uerz quia scis qñ arguit a uer
 tibili ad queribile. & scis bene qñ ex
 uero non sequit falluz. & scis bene
 qñ añs est uerz igitur scis qñ añs est
 uerz. & idēz añs met est tibi dubia.
 quia ueraz istaz est tibi dubia. hec
 propositio est vera. & hec propositio est
 vera demonstrādo istas duas pposi
 tiones contradicōrias. rex sedet. nul
 lus rex sedet. ¶ Item duodecimo sic
 ponat qñ scias quid per subiectuz
 istius demonstrat. hoc est homo. &

sufficiēter cōsideres utrū demonstratū per illud subiectū sit homo uel non homo. et non decipiaris. et cum hoc q̄ aliquid credas esse hoīem et aliquid credas non esse hoīem. et scias bene q̄ hoc est homo p̄ se significat q̄ hoc est homo. deī idē. p̄ponitur tibi. hec est tibi dubia hoc est homo. patz q̄ ista est uera nō repugnās et ista est scita esse uel uera. uel falsū scita esse falsa. igit̄ scitū est dubiū. patz oīa et ar̄ b̄. quia tu scis bene qd̄ demonstrat p̄ subiectū istius hoc est homo quā tu scis adequate significare q̄ hoc est homo. et sufficiēter cōsideras et nō decipis an illud demonstratū sit homo uel non homo. igit̄ scis istam esse uerā. uel scis istā esse falsā. tenz oīa quia si hoc demonstratū sit homo cū aliis partibus ibi positis legē q̄ tu scis istā esse uerā. et si hoc sit non homo cū illis partibus legē q̄ scias istā esse falsā. **I**tem pponat̄ hec hoc est homo posito q̄ bene scias istā significare ut prius q̄ hoc est homo. et p̄ q̄ b̄ est tibi dubia. **E**t ar̄ tunc sic. tu dubitas istā hoc est homo quā adequate scis significare hoc esse hoīem igit̄ tu dubitas hoc esse hoīem. et tū tu scis hoc esse hoīem quia in re ueritate tu scis te esse hoīem igit̄ tu scis hoc esse hoīem te demonstrato per li hoc. **U**t ar̄ sic. hoc q̄ tu scias hoc esse hoīem stat cū ante hec est tibi dubia hoc est homo quā adequate scis significare hoc esse hoīem igit̄ ista stat cū tuo cōte. scum hoc tu dubitas

hoc esse hoīem te demonstrato per li hoc. et lateat te demonstrari p̄ li hoc in cōte. igit̄ ista stat simul. tu scis hoc esse hoīem et dubitas hoc esse hoīem. quod fuit p̄bādū. **I**tem xiii sic. aliq̄ p̄posito est scita ab aliquo que ab eodez non est scita igit̄ per idē aliq̄ p̄posito est scita ab aliquo que ab eodez nō est scita. igit̄ per idē aliq̄ p̄posito est scita ab aliquo que eidem est dubia. p̄ oīa et aīa arguit̄. ponendo q̄ hec sit a nullū cōcessū a for. est scita a te quā cōcedat for. et nullā aliā. et scias bene q̄ ista est a. et sit ista b̄ a est scitū a te quā scias adeq̄te significare q̄ a est scitū a te. tunc p̄ q̄ b̄ est scitū a te. et idē b̄ nō est scitū a te igit̄ sic. **P**reterea ar̄ aīa sic. quia tu scis bene q̄ nullū cōcessū a for. est scitū a te. et scis q̄ ista nullū cōcessū a for. est scitū a te adeq̄te significat q̄ nullū cōcessū a for. est scitū a te. igit̄ tu scis istā nullū cōcessū a for. est scitū a te. et etiā illa nō est scita a te quia si tu scis q̄ nullū cōcessū a for. est scitū a te. igit̄ nullū cōcessū a for. est scitū a te. et ultra nullū cōcessū a for. est scitū a te. et nihil est cōcessū a for. nisi ista. nullū cōcessū a for. est scitū a te igit̄ ista nō est scita a te. **A**liiter etiā ar̄. p̄ponēdo q̄ for. cōcedat b̄ et nullāz aliāz p̄pōez nisi b̄. tunc p̄pono. a est scitū a te. si cōceditur sicut est cōcedēda cū ista sit b̄ cōcedit b̄. tunc arguit̄ sic. tu cōcedis b̄ sine obligatiōe et ponat̄ cū toto casu q̄ tu non sis obligatus igit̄ b̄ est scitū a te.

Et arguitur quod b non est scitum a te. quia
si b est scitum a te. et b adequate signifi-
cat quod a est scitum a te igitur a est scitum
a te. et a adequate significat quod nullum
cessum a te. est scitum a te igitur nul-
lus cessum a te. est scitum a te. et b
est cessum a te. igitur b non est scitum
a te. Sed pro horum solutio habenda
premittitur quod hec omnia est bona. si cre-
dis firmiter solum currere non deceptus
in significatio alicuius istorum termino-
rum solum. et currit. et solum currit. tu scis
solum currere. et contra. si tu scis solum
currere credis firmiter solum currere
non deceptus in significatio illorum ter-
minorum solum. et currit. et solum currit. Et
ita generaliter sequitur in aliis termi-
nis. sed non sequitur tu credis firmiter
solum currere. et solum currit igitur tu scis
solum currere ut argutum est superius. neque
sequitur tu scis solum non esse igitur credis
firmiter solum non esse. et ita est quod solum
non est quia nihil est neque esse potest quod
solum non est. Ex qua suppositione legitur
quod omnis fides actualis est scia. et quod li-
ber fideliter creditum est scitum. Et li-
beram adhuc quod si consideras solum cur-
rere et non credis firmiter solum currere
et neque credis firmiter solum non cur-
rere. tu dubitas solum currere et contra
si dubitas solum currere igitur consideras
solum currere et non credis solum currere
neque credis solum non currere. sed si cre-
dis non firmiter solum currere non decep-
tus in significatio alicuius istorum ter-
minorum solum. et currit. tu oppinor solum
currere et contra. Ex quibus sequitur quod
potest esse quod solum sciat se errare et se de-
ceptum. quia potest esse quod solum credat firmi-

ter quod ipse errat sed sciat in quo sin-
gulariter et rat aut decipiat. Item
est advertendum non esse inconueniens quod
aliquid sit scitum per propositiones de terminis
nisi compositum quod sit dubium per propo-
sitiones de terminis singularibus. fa-
cit per istas omnes res est rex quolibet
rex est scitum a te esse rex. et per
istam hoc est rex. hoc dubitatur esse
esse rex demonstrato b rege ideo
b rex est scitum a te esse rex. et b
rex est dubitatum a te esse rex ideo
cuius diuersas propositiones. una de ter-
minis compositum. alia de terminis discre-
tis. Item sciamus quod eadem res est sci-
ta et dubia ab eodem sed diuersos ter-
minos. ut dubitatum est a te hoc esse
rex demonstrato uno quem dubitas
esse rex. et scitum est a te hoc esse
istum hominem. Item secundum ceptum
singulares non diuersos sed sicut con-
uertibiles eadem res est scita et dubi-
tata ab eodem sed diuersas noticias.
ut posito quod ista sit in mente tua iste
homo est solum. per cuius subiectum be-
ne scias ad intellectum demonstrari solum.
tunc patet quod tu scis istum esse solum. ad in-
tellectum solum. demonstrato per li istum.
quia scis bene subiectum et predicatum
istius propositionis inueniri ut pono. et scis
bene solum esse in re natura. et ista est
tibi dubia iste homo est solum. demon-
strando ad oculum hominem uidentem a re
motis qui in ueritate est solum. ideo no-
ticia intellectiva scio hoc esse solum. et no-
ticia sensitiva dubitas hoc esse solum. ut
superius arguebat. Et firmum hoc est aduer-
tendum diligentius quod duplices sunt
ceptus in homine de eadem re quod uidentem

esse eque cōdes quozz un^o p̄tinet q̄st
solū a d̄ noticiā sensitiuā reliqu^o ad
intellectuā, unde iste termin^o uocal^o
for^o duob^o cōceptib^o cōsiderari p̄t
nō ouertibilib^o, quozz unus ē mere
substantiā l^o in intellectu 7 nō dno:at
uocariōez seu notariōez aliq̄ exi^o ille
eaz neqz silitudinē aliq̄ extrinsecā, 7
isto modo stat q̄ cognoscas for^o, l^o
nescias ipm uocari for^o, aut itelligas
istā uocez for^o, imo stat q̄ prius scire
ris istū hoīez esse for^o, q̄ ipse uocet^o
for^o, n^o h^o repugnat dicti bñ intelle
ctis. Et sic d^o de isto termino for^o, ita
de q̄libz alio de p̄dicamēto substanti
e, nā q̄d est imaginādū q̄ termin^o
mere substantiā l^o ipozz silitudinē ex
trinsecā q̄ nulla ē silitudo extrinsecā
inter subāz que est hō 7 iter substanti
tiā que ē eius aīa intellectiā iduisibili^o
iste tñ termin^o substantiā utrūqz isto
ruz uolūte 7 mere substantiā l^o ipozz
ta. Alteri etiā cōceptui subordinat^o
p̄t iste termin^o uocal^o uel scriptus
for^o, q̄ cōceptus est cōnotatiu^o nois 7
silitudinis extrinsecē 7 sic tñ ap̄p̄hē
dit intellect^o p̄ istū terminū sic^o p̄ hoc
cōplexū, h^o uocatur for^o, uel tātūz q̄tū
per hoc cōplexū uel aliq̄d sile tante
q̄tūta d^o, uel talis q̄tūta, nec in oibus
de eodē sunt isti termini siles uel cō
uertibiles termini cōnotatiui, sed ut
frequēti^o alter de eodē 7 sile cōci
pit aliū. Et h^o modo cōcedit^o q̄ for^o
p̄t desinere esse for^o, ipō nō desinen
te e se hoīez. Et q̄ hoc est uera hō est
asīn^o, ar gētū est stagnū, neqz h^o mo
do illi sunt termi de p̄dicamēto sub
stantiā l^o sile termini accitales, 7 iste

est modus uulgaris 7 ad sensū ite
riorē p̄tinent a sensibilib^o mutatu^o
illoz sensibilib^o imagines recipiētes.
Intellect^o autē ultra accitā extrinsecā
intelligit substantiā rei, 7 q̄ nō ita fa
ciliter itelligim^o licet sentim^o neqz
tam cito ideo nō tam cito habemus
in intellectu cōcept^o substantiales cōdes
uel singulares determinatos sicut ha
bemus cōceptus cōdes uel singulares
nagos. **E**t forte cōtra illud ar^o
q̄ta seq̄t^o ex illo dato q̄ oēs tales
termin^o hō aīa snt termini equiuo
ci 7 p̄ osequēs nō sunt termini sub
stantiales de p̄dicamēto substantiā l^o, p̄
dñā p̄ istaz regulā ad cognoscēduz
terminū equiuoci equiuocātes s^o, q̄
q̄n ipse nō subordinat alicui cōceptui
secū ouertibili sed plūrib^o diuisib^o
nōi iulez ouertibilib^o, sicut iste ter
minū uocal^o canis non subordinat
alicui cōceptui secū ouertibili sed trī
bus cōceptib^o dispatis, s^o cōceptui es
n^oz celestē significati 7 cōceptui canē
latrabili 7 cōceptui canez maritū si
gnificati. **E**t hūc d^o q̄ stat bene
istas for^o, hō ē 7c, esse p̄p̄os plu
res 7 istos terminos uocales uel scri
ptos, s^o for^o, 7 hō esse equocos, 7 istū
terminū for^o, nō esse singulārē termi
nū, dum tñ uniuoce sumerent^o illi
termini nō min^o iste sunt cōcedēd^o
hō est for^o, aīa est plato, ubi ar^o istā
difficultatē nō petāt, nimis enīz us
hūc est in uerbis laborare p̄posito
aliū erigere finē, sepe enīz loquētes
incidēt^o p̄ hā falsā trāsim. **D**e
trāseamus nō curātes grā breuitati.
Pis q̄dē habitis dicim^o q̄ nūq̄

eadem res per eandem p[ro]p[ri]etate sciunt
 et dubitat licet per diuersas limi sci
 ri et dubitari possit ab eodem. Ex quib[us]
 dicim[us] ad p[ri]mum negando istam
 o[mn]iam m[et]ale[m] s[ci]re. s[ci]s currere igit[ur]
 s[ci]s s[ci]re currere. sicut uocal[is] sibi sub
 ordinata est neganda respectu t[er]mi[n]i dei
 ista est o[mn]ia bona. s[ci]re. deus s[ci]t cur
 rere ergo deus s[ci]t s[ci]re currere. Et
 cu[m] ar[bitr]or q[uo]d ista o[mn]ia in mente tua sit
 bona quia non p[otes]t a[n]i[m]a istius o[mn]is
 esse neq[ue] quia o[mn]is sit neq[ue] et n[on]
 repugnat a[n]i[m]a et o[mn]is esse simul
 uera igit[ur] hec o[mn]ia est bona. Dicitur
 q[uo]d n[on] ual[et] o[mn]ia sicut hec o[mn]ia m[et]ale[m]
 n[on] est bona talis p[ro]positio m[et]alis
 homo est asinus demonstrata il[le] a ho
 mo est asinus est necessaria igit[ur] ho
 mo est asinus q[uo]nta non possit esse
 q[uo]d a[n]i[m]a sit neq[ue] q[uo]nta o[mn]is sit ueruz
 et n[on] repugnat a[n]i[m]a et o[mn]is esse simul
 uera. ita etiam in uocalibus n[on] sequi
 tur. non potest esse q[uo]d a[n]i[m]a istius o[mn]i
 que[n]t[ur] hec est uera homo est asinus
 igit[ur] homo est asinus sic significan
 do sit neq[ue] q[uo]nta consequens sit neq[ue]. et
 non repugnat a[n]i[m]a et o[mn]is esse
 uera simul igit[ur] hec o[mn]ia est bona.
 hec est uera homo est asinus igit[ur]
 homo est asinus. Et cum ulterius
 arguit[ur] q[uo]d illa o[mn]ia sit bona q[uia] non
 potest esse q[uo]d a[n]i[m]a istius o[mn]is sit ue
 ru[m] q[uo]nta s[ci]as s[ci]re currere igit[ur] op[er]
 positum o[mn]is sequentis non stat. cu[m] aut
 tecedente in c[on]possibilitate quia ad
 istum intellectum p[re]cedit argumen
 tu[m] negatur o[mn]ia. Ad secundum ar
 gumentum dicitur non admittendo
 casum quia ex casu sequitur q[uo]d tu co

gnoscas s[ci]re. et non cognoscas s[ci]re. se
 que[n]t[ur] enim tu cognoscas s[ci]re. si s[ci]as q[uo]d
 aliter istoz est s[ci]re. q[uia] non potes sci
 re q[uo]d a[li]ter istoz est s[ci]re. nisi per ra
 le[m] p[ro]p[ri]etate m[et]ale[m] aliter istoz est
 s[ci]re. sed noticia c[on]pleta p[re]supponit in
 c[on]plexu igit[ur] si cognoscas aut s[ci]as
 aliter istoz e[ss]e s[ci]re. tu cognoscas s[ci]re.
 Ad tertiu[m] d[icitu]r admissio casu conce
 dendo q[uo]d tu s[ci]as hoc esse s[ci]re. q[uia] hec
 est uera in m[en]te tua hoc est s[ci]re. capi
 endo istum terminu[m] s[ci]re. substantialem
 et negatur q[uo]d dubitas hoc esse s[ci]re. si
 tu capias ille terminu[m] s[ci]re. accipiat
 put id[em] significat q[uo]d hoc c[on]plexu ho
 mo uocat[ur] s[ci]re. concedit[ur] q[uo]d dubitas
 hoc esse s[ci]re. cu[m] quo b[on]u[m] stat q[uo]d tu co
 gnoscas s[ci]re. et scias hoc esse s[ci]re. capi
 endo istu[m] terminu[m] s[ci]re. m[en]te substantia
 lem. et q[uo]nta n[on] intelligat ille termi
 nus s[ci]re. cap[er]e mere substantialem ad
 hoc neq[ue] est q[uo]d tu s[ci]as hoc esse s[ci]re. l[icet]
 ista uocal[is] uel scripta n[on] sit c[on]cedenda
 a te. tu s[ci]as hoc e[ss]e s[ci]re. q[uia] ipsa n[on] est
 intellecta a te. put[ur] e[ss]e p[ro]positio. Ad
 quartu[m] argumetu[m] d[icitu]r n[on] admittendo
 casu[m] p[ro]p[ri]etate particula[m] q[uo]d p[ro]positio
 fiat ut signu[m] est q[uia] illud repugnat
 p[re]ceptis. nihilomin[us] in residuo cas
 sus concedit[ur] q[uo]d tu s[ci]as hoc esse neq[ue]
 demonstrando ad intellectu[m] neq[ue]
 illorum sicut tu s[ci]as q[uo]d hoc fuit
 homo demonstrando adam ad in
 tellectum et s[ci]as q[uo]d hoc demonstra
 tur demonstrata chimera igit[ur]
 et. Et ulterius c[on]cedit[ur] q[uo]d tu dubitas
 hoc esse neq[ue] ad oculum. siue ad sen
 sum quacunq[ue] istarum demonstra
 ta. neque hoc repugnat dictis. In

argumento tñ negāde sunt iste dñtē
 hec est scita a te. hoc est uep. quam
 adequate scis significare hoc esse ue
 ruz igit tu scis hoc esse uep. hec est
 tibi dubia hoc est uep. quā adequa
 te scis significare hoc esse uep. igit
 tu dubitas hoc esse uep. q̄uls uti iñf
 qz dñtē. oñs sit cōcedēdus in casu
 isto. ppter uariam eiusdem rei d
 monstrationez. neqz ualeat oñs. ista
 oñs ē bona scita a te esse bona cuqz
 particulis ibi positio. 7 añs est scitū
 a te igit oñs non est tibi dubi
 um q̄uls tñ admittat iste casus de
 ista oñs. a est uep. igit hoc est uep.
 ppter respōdere ad illud argumen
 tum. ¶ Ad q̄ntuz dicitur q̄ parsi
 non potest supponere ppositioē to
 ta cuius est pars. ¶ Et ad argumen
 tum ibi factum non pcedit. De hoc
 tamen magis infra dicitur. ¶ Ad
 sextam dñtē ut dicebat non admit
 tendo q̄ ista ppositio ut ppositio
 est sit scita a te. hoc est for. uel tibi
 dubia. ¶ Verū tamen conceditur cum
 residuo casus q̄ scis hoc esse for.
 ad intellectuz demonstrando ipsuz
 fm sensum tñ dubitas hoc esse for.
 quod non est impossibile. Ideo 7c.
 Ad septimuz dictum est negan
 do illam oñam. tu credis firmiter
 for. currere. 7 for. currit igit tu scis
 for. currere. ¶ Ad octauuz concedi
 tur q̄ in casu tu dubitas te scire for.
 currere. 7 negat ista oñs. tu scis for.
 currere. 7 cōsideras sufficienter an
 for. currat igit p̄cipis certitudinali
 ter te scire for. currere. ¶ Sicut non
 sequit. tu dubitas for. currere. 7 oñs

deras sufficienter utroz habites for.
 currere. igit p̄cipis certitudinaliter
 te dubitare for. currere. nec per eas
 dem euidētias oñs dubitas an scis
 for. currere. 7 scis uel dubitas te du
 bitare uel scire for. currere. ¶ Ad
 nonuz argumentuz forte dñtē q̄ ca
 sus est impossibilis ut p̄tat argumen
 tuz admissio casu. ga aliis partibus
 casus repugnat q̄ aliqua sit ppositio
 dubia. 7 q̄nis ista non repugnat
 rer non tñ est illa bona p̄scriptio
 ppositionis dubie. quia sicut nulla
 ppositio est scita ut ppositio ita
 nulla est dubia ut ppositio. ¶ Sed
 ista rñsio non sufficit ga sequētia in
 residuo casus difficultatē petūt istā
 an hec sit ppositio q̄ ponit in par
 te casus. a est nomē singulare alteri
 us istoz. ideo fm rei ueritatē dñtē
 nō admittēdo casuz ga nō intelligi
 tur nulla facta noua ipositioē p̄cedē
 te istius uocis que ponit pro subie
 cto istius particule casus a est nomē
 singulare 7c. unde sicut ista non est
 ppositio huf est sillaba uel uox nul
 la p̄cedēte ipositioē istius sillabe que
 ponit pro subiecto. ita etiā ista non
 est ppositio. a ē nomē singulare ali
 cui⁹ istaz non p̄cedēte alla ipositioē
 istius terminā. ga sicut uep est q̄
 prima sillaba subiecti hufus. p̄p̄dis
 maro currit nō est pars oratiōis. 7
 per hoc nō est hec ppositio. ma. ē ī
 nomen. ita p̄ma littera p̄me sillabe
 subiecti isti⁹ p̄p̄dis maro currit nō
 est pars oīōis. 7 p̄p̄ hoc hec non est
 p̄p̄ in. nomē est. ita etiā hec nō est
 p̄p̄ a ē nomē singulare alteri⁹. istaz

neq3 hoc quod profero .i. buff pōe
reddere suppositūz huic uerbo est
cum non habeat modos similitudinis
et ppositiōis ab impositore da
tos. **A**lter enī nulla esset uox litte
rata, imo etiā neq3 illiterata q̄ etiā
non esset pars oratiōis grāmāte
postq̄ quelibet sillaba uocalis poni
tur esse pars oratiōis, dato q̄ tales
essent congrue, ba est sillaba, pe est
sillaba huius dictionis nel illius etc.
Sed de hoc satis dictum est in p̄
mis. **C**ertū tamen ubi argumēta non
perūt similes difficultatez illi quāz
petebant argumēta facta, quia illa
argumēta solūz intendebant, p̄ba
re q̄ non debet responderi ad a nī
si intelligere3 a admittimus tales
modos loquendi in alio p̄cessu, et
uerba inutilia reliquant. **E**t sine istū
modum loquēdi cōcedimus q̄ a sit
nomē singulare hui⁹ uel illius, ppo
sitiōis uel sortis, et q̄ a sit littera,
ba sit sillaba, buff est uox non signi
ficans ex impositiōe, et q̄ for. est no
men, et frequenter accipim⁹ nomina
re3 pro noibus nominū ipsaz re3
sicut illud nomen for. dicim⁹ esse no
men for. qui tamen terminus uel no
men non uocatur for. **S**ed hoc dici
mus ppter breuitatez quia nō cui
libet nomini possum⁹ nomen ppo
situm assignare, et ut facilius unus alte
ruz intelligat, et quia esset p̄cessus
in infinitum in nominibus ppositis.
Et per hoc dicitur ad illud quod ar
guebatur q̄ primus impositor non
potuit primo imponere noia, dicit
q̄ potuit iponere secūduz modum

iam dictū in grātia breuitatis, et sine
dubio p̄supponit falsūz uel saltēz
non congruūz. **S**ed de isto non sit
cura quia ad aliud intrēdebat, sed ta
men libet in casu isto disputare3
sine ista difficultate quam petit op
ponens de a, et concederem in casu
isto q̄ a est alte3 istoz, et dubitarē
an a sit ue3, et an a sit falsum, et con
cederem q̄ a scio esse ppositiōem
cathegoricā, sed negarem q̄ a scio
esse idem sibi ipsi a quā a scirem
esse idem uel eadem aliquibus uel
alicui. **E**t si in casu poneretur a esse
nomen singulare istius deus est, et
lateat me tunc concederem q̄ a est
ue3, et negarem q̄ ego scio q̄ a est
ue3 tanq̄ repugnans. **A**d deci
mūz cum arguitur q̄ eadem ppo
sitiō est concedenda et dubitanda a
re, et non est concedenda et dubitan
da a te nisi q̄a est sara et dubia igit
et. **D**icitur negando minorez ad in
tellectum ante dictum, et conceditur
maior q̄ eadem ppositiō est conce
denda et dubitanda quia ista ppositi
tio in isto casu rex sedet est cōceden
da a te quia sequens, et etiam est du
bitanda .i. digna dubitari quia illa
est tibi dubia igitur dubitas eaz et
non repugnant illa tu concedis a
ppositiōe3 et dubitas eam non ma
le respondendo, canendo dubitare
pro eo qd̄ est dubiū, canēdo at̄ du
bitare p eo qd̄ est dubie f̄spōdere
ad ppositiōe3 p̄ut distigunt cōtra
concedere uel negare, negat q̄ ea
de3, ppositiō est cōcedēda et negan
da uel dubitāda pro eadē mēsurā.

Sed melius potest illud argumen-
tum fortificari q̄ prius fuerit forti-
ficatum arguēdo q̄ dubitas reges
sedere ⁊ concedis regem sedere. ⁊
non concedis ⁊ dubitas reges sede-
re nisi quia scis regem sedere ⁊ du-
bitas regem sedere igitur. **S**ed
huic dicit̄ quicqd̄ sit de maiori vel
minori q̄ latius potest esse q̄ scias
regem sedere ⁊ dubites regem se-
dere quia potest esse q̄ scias reges
sedere. ⁊ dubie respōdeas ad reges
sedere. **S**ed admissio casu cōceden-
duz est q̄ rex sedet tanq̄ sequēs ex
casu. ⁊ neganduz est q̄ scias regem
sedere cuz lateat te regem sedere in
illo casu. **A**d undecimuz cōcedit̄
illud aīis q̄ aliqua ppositio est du-
bia que tū est scita esse vera neqz
hoc repugnat sed sequit̄ ad p̄dicta
q̄ tamen aliqua ppositio sit dubia
ppositio vel dubiuz signum ⁊ non
pro significato non cōclnderet argu-
mentuz aliquid. neqz de scriptio ibi
posita de ppositiōe dubia est admit-
tenda quia nihil pōt sciri nisi tanq̄
significatuz neqz etiam dubitari. ⁊
si aliqua ppositio sciat̄ ut p̄posi-
tio ip̄ia sciat̄ ut ppositio significa-
ta ⁊ nō ut ppositio significā. ⁊ ita
debz in p̄dictis inte. ligi ⁊ eodem
respectu. **S**ed ad alias duas formas
dicit̄ non respōdēdo ad aliq̄ talem
hoc est homo. neqz ad aliq̄ talem tu
scis hoc esse hoīez p̄iusq̄ sciat̄ que
res demōstret̄ per istum te minuz
hoc. ⁊ ita dī generat̄ de omī p̄po-
sitione intelligit̄ ut ppositio est nisi q̄

det eius terminu? intelligat̄ ut termi-
nus est. **A**d ulte enīz loque sunt ibi
facte que non valent. **E**t per hec di-
cta ⁊ p̄ius potest parere solutio ad
argumentuz quod facere solent ad
p̄bandum q̄ idem sit scitum ⁊ du-
biuz. ponendo q̄ a b c sint iste tres
ppositiones. deus est. rex sedet. chl
mera est. quaz a. sit scita a te. b sit
dubia. c scita esse impossibilis. ⁊ re-
manētibus a scita. ⁊ b dubia. ⁊ c sci-
ta esse impossibilis. moueant̄ iste ⁊
taliter disponant̄ q̄ tu nescias que
sit a. neqz que b. neqz que c. quo
posito sequitur q̄ a est scitum a te
⁊ arguit̄ q̄ a est tibi dubium. quia
sequitur tu dubitas an hoc sit tibi
dubium demonstrato a. quia tu uer-
scis an sit b. igitur hoc est tibi du-
biuz. **S**ed huic dicit̄ ut prius q̄
a non est scitum ut significans est.
sicut neqz aliqua alia ppositio. ⁊ si
argumentuz fieret de rebus non
plus concluderet nisi q̄ tu scis hoc
esse scitum a te demōstrando ip̄iuz
ad intellectū. ⁊ dubitas hoc esse sci-
tum a te ad sensum quod est cōtin-
gens. **A**d ultimuz dicit̄ non
admittendo q̄ illa sciat̄ ut signifi-
cans est. quod p̄p̄ponit argumen-
tum. **V**eritamen admissio isto gra-
tia disputatiōis non plus p̄bat
argumentuz. nisi q̄ aliqua est p̄posi-
tio vera que non pōt sciri sic signifi-
cādo. qd̄ est p̄cedēdu dato isto mo-
do loquēdi. imo p̄cedēdu est q̄ est
aliq̄ ppositio vera. que a nullo pōt
sciri sic significā. sicut hec. hec nō sci-
tur ip̄amet̄ demōstrat̄. **E**t sequētes

q̄ a ⁊ b ppositioes cōuertuntur
⁊ utraqz est a te intellecta ut ppositio
est. ⁊ una est scita a te. ⁊ alia non
pōt sciri. quod sequitur de istis. hec
ppositio non scitur a te. ⁊ hec ppo
sitio non scit a te demonstrādo utro
biqz per li hoc secūdaqz istaz. s3 q̄a
non sequimur illuz moduz loquendi
sed priorez a principio posituz ideo
istas cōclusiones non cōcedimus sed
cōcedimus q̄ ois res de mūdo est
scita uel scibilis noticiā singulari uel
generali. multe tñ ppositioes scunt
tur que non pōt sciri esse uere ⁊c.

Sed aliud idē dubiū utrū
possit esse q̄ homo appa
reat asinus. Et arguit q̄
non p̄mo quia si homo appareat
asinus sit ḡra exempli for. Et arguit
tur q̄ for. non apparet asinus. quia
si for. apparet asinus ⁊ non apparz
nisi illud quod est igit for. est asin⁹.
Secūdo si for. apparet asinus. ⁊
omne quod apparet est illud qd̄ ap
paret sequit q̄ for. sit asinus. Ter
tio si for. apparet asinus igit per alī
quā p̄pōez apparet tibi for. asinus
Sic igit q̄ per istaz homo est asi
nus. uel per istaz hoc est asin⁹ quaz
credis esse ueraz in rei ueritate de
mōstrādo for. Sed ar⁹ q̄ nō. quia
si per istam for. apparet asinus tibi
quā credis esse ueraz. igit for. appa
ret tibi per p̄dicatuz significari. sed
quicqd̄ apparz tibi per aliquēz ter
minuz significari per illuz tibi signi
ficat quia istum per illuz terminuz
app̄hendis igit for. per illuz termi

nuz asinus significat. sed signū de
quocūqz suo significato exite uere
⁊ a firmatūe p̄dicatur. ⁊ cum for.
sit significatū eius igit de sorte uere
⁊ affirmatiue p̄dicat iste terminus
asinus. ⁊ per osequens hec est uera
for. est asinus. Quarto si for. pos
set apparere asinus. per idem staret
in casu q̄ idem appareret tibi peda
le ⁊ semipedale. summe albu ⁊ mi
nus albu summe albo. oīs est fal
sus. ⁊ ar⁹ oīa ponēdo q̄ a ⁊ b peda
lia distēt eq̄liter a te que tibi appa
reāt pedalia ⁊ eq̄lia deinde incipiat
remoueri b per magnā distātiā ⁊
remoueat quūqz apparebit tibi so
luz semipedale te bene sciente q̄ est
pedale ⁊ sit tam mediū instās hōie
in quo b appareat semipedale. ⁊ ar
guīt q̄ b apparet tibi pedale ⁊ q̄
apparet semipedale. q̄ enīz b appa
reat tibi semipedale apparz ex casu
b enim apparet sub duplo minori
angulo q̄ ante apparebat ⁊ cetera
sunt paria igit b apparet tibi mi
nus q̄ ante apparebat. sed q̄ b ap
pareat tibi pedale arguitur quia tu
scis b esse pedale q̄a scis a ⁊ b esse
equalia igitur credis b esse pedale
⁊ qualitercūqz credis taliter appa
ret tibi esse igitur apparet tibi pe
dale. Item etiaqz segit alia con
clusio q̄ b apparet tibi summe al
bum ⁊ minus album summe albo
quia sunt a ⁊ b summe alba que
appareant tibi summe alba ⁊ re
moueatur b ipso remanente sum
me albo quūqz apparebit reman
ens album q̄ tam apparet. Scias

tamen qd b obiectum finitum summe al-
 bum. quo posito apparet qd b appa-
 ret finitius albus qd summe albu.
 quia b apparet finitius qd ante. sz
 ante apparebat summe album igitur
 tam apparet minus album qd sum-
 me album. et tamen b apparet sum-
 me albus quia scis b esse summe al-
 bum igitur credis b esse summe albus.
 et quicunque credis esse taliter ap-
 paret tibi esse. igitur b apparet tibi
 summe albus. **Sed** ar. primum autem
 quia a et b scis esse eque alba igitur
 apparet tibi eque alba. quibus con-
 cessis sequitur qd summe albus appa-
 ret albus summe albo. **Item** isto da-
 to sequitur qd aliqua notitia est error
 et qd aliquid apparet tibi iduisibile
 quorum utrumque est falsum. **Item** si for.
 apparet tibi asinus igitur for. appa-
 ret tibi asinus sub aliquo conceptu et
 non nisi per istum terminum asinus
 igitur iste terminus asinus significat
 for. omnis falsum igitur. **Pro** solutione
 dubii intelligendum est primo qd sicut
 est duplex notitia interior in homine
 tam complexa qd incomplexa sensitiva et
 intellectiva. ita in homine potest esse du-
 plex apparatus. unus ad sensum. et alia
 ad intellectum. unde eadem res ad sen-
 sum apparet colorata. sicut celus ap-
 paret azzurri coloris ad sensum. ad
 intellectum tamen scitur qd celus non
 est coloratus quia bene scitur ex prin-
 cipiis naturalibus qd nihil est colora-
 tum nisi sit mixtum substantialem aut
 qualitativum. **Secundo** accipiamus qd
 ois intentio simplex categoriceuma-
 tica aliquid significat. aliter non esset

intentio qm ens est obiectum intelle-
 ctus et nihil intelligit nisi sub ratione
 entis. ideo ois intentio simplex sine
 conceptus est verus sicut dixerunt
 antiqui. i. veram rem significat. **Ter-**
 tio intelligatur qd nihil significat al-
 quis terminus nisi suus significatus
 unde for. non est significatus istius
 termini asinus univoce et substantial-
 ter capto. **Et** sicut dicitur de illo ter-
 mino asinus ita de aliis. Ex quibus
 sequitur primo qd per nullum conce-
 ptum incomplexum potest aliquis de
 cipi. **Secundo** sequitur qd ois error
 est circa complexum quia sensus exte-
 rior non componit et non dividit quia
 non potest habere copulam cum non
 immutetur nisi sensibile effectivum con-
 currere. et nullus sensibile potest in eo
 generare copulam aut concurrere ad
 generationem copule ideo sensus exte-
 rior non decipit sed tamen interior et
 sensus et intellectus complexione distantes.
Ex quibus acceptis patet solutio ad
 argumenta. **Ad** primum dicit negando
 istam. **Item** for. apparet asinus. et ni-
 hil apparet asinus nisi illud qd est
 igitur for. est asinus. **Et** cum ar. si for.
 apparz asinus igitur for. apparet ipse
 met asinus vel alius asinus ab eo. **Ad**
 dicitur cedendo qd for. ipsemet apparet
 asinus sz non apparz ipsemet asinus
 qui est sz ipse ipsemet apparz asinus
 qui ipse non est. et forte for. apparet
 asinus et non apparet asinus qui ap-
 paret quia forte nullus asinus apparet
 ideo neqz ex isto sequitur qd aliquis
 asinus sit neqz qd for. sit sicut for. forte
 videtur licet non sit in re naturali

quia uidere nō est nisi aliquaz rem
uisione comprehendere, sed stat uisio-
nem per quaz aliqua res comprehen-
ditur esse quāuis ista res non sit sed
modicus ante fuit, cum uisio sit qua-
litas intēsa igit̃. Item non sequi-
tur, hoc sentitur et hoc auditur igit̃
hoc est. Et tunc ad secundū cum ar-
guat omne quod apparet est ista res
que apparet. Dicit concedēdo, sed
ex illo non sequitur qd fortis sit as-
inus, sed solum sequitur qd fortis est
illud quod apparet, et hoc est uerū
quia fortis nō apparet nisi hoc de-
monstrato forte, et ista est uera omne
quod apparet est illud quod appa-
ret quia tñ illud quod apparet est
illud quod apparet igit̃ omne quod
apparet est illud quod apparet. re-
net omnia ab exclusiua ad suam nūmer
salem de terminis transpositis, et per
eundem modū conceditur qd omne
quod apparet est tantū quod appa-
ret quāuis aliquid sit pedale et illud
appareat semipedale, et ita omne qd
apparet est existens ibi ubi apparet
quāuis aliquid appareat in uno lo-
co in quo ipse non est, et ideo omne
quod apparet est tale quale apparz
licet uiride appareat puniceum uel
azurrū. Ad tertiaz formaz postea
dicitur. Ad quartū dicitur qd stat
idem apparere pedale et semipedale
secundū diuersas apparencias, negat
tamen in casu illo qd b appareat mi-
nus qd pedale, et non ualet hoc argu-
mentū c d et b apparēt equalia, sz
c appareat minus qd pedale igitur b
appareat minus qd pedale, qd positio

qd c esset minus minus qd pedale qd
esset inter a et b in tanta distācia qd
appareat semipedale, anis est uerū et
omnis falsus, neqz sequit̃ de pñti a et
b apparēt pedalia igit̃ a et b appa-
rent equalia ad sensū uel intellectū
neqz de pñtito ual3 omnia, a et b ap-
paruerūt pedalia ad sensum uel ad
intellectū, et aduertisti bene utrū a
et b essent equalia igit̃ a et b appa-
ruerūt tibi equalia. Et ita dicēdū est
qd bene stat qd forti appareat a al-
bus ut octo et eidem forti appareat
albus ut quattuor, nūqz tñ stat qd
aliquid appareat albus ut octo et mi-
nus albus qd albus ut octo, sicut nō
stat qd aliquid appareat albus sūme
albo tñ in casu aliquid apparet albi-
us qd prius apparuit ut sequitur ex
dictis et. **Explicit tractatus**
de scire et dubitare.

Incipit tractatus obligatorū.

Uno pmo accipe qd ob-
ligatio logica est actus
obligatis secundū quē
ipse est obligatus. Ex quo
sequit̃ prius qd si obligatio logica est
obligatus est, et si obligatus est aliquis
obligatus igit̃ a prius ad ultimū si ob-
ligatio est alius obligatus. p3 omnia qd
sequit̃ calefactio est igit̃ calefactio
est, et uisio est igit̃ uidēs est. **Secundū**
do accipiamus qd obligatio logica
habet istas species, scilicet positioes, et de
positioes, et si plures uidēdū erit.
Ex quo sequit̃ qd omnis positio in hac
arte logica est obligatio et consequen-
ter qd omne ponere est obligare.

Ex qbus sequit istam dñaz valere
 ego pono tibi istaz igit ego obligo
 te ad istaz. etiaz ualet ista. ego bene
 pono tibi istaz igit tu obligaris ad
 istam. et ideo bene sequit. ego bene
 posui tibi istam igit tu fuisti obliga-
 tus ad istam. **T**ertio ultra accipit
 q sequit. tu bene admittis a ppo-
 de igit obligaris ad a ppositiōem. et
 de pterito. tu bene aduulisti a ppo-
 sitionē igit tu fuisti obligatus ad a
 ppositiōem. quia admittere a ppo-
 sitionē nō est nisi pmittere se respō-
 suz ad istaz secūduz exigētiā eius
 qui pmittit. sed pmittere aliqd est
 obligare se ad illud igit **re.** **S**ed
 cōtra ista forte ar^r q aliqua est ob-
 ligatio qua nullus obligat. q scri-
 bat ista oratio. pono tibi istā tu cur-
 ris uel aliq talis nullo admittēte. et
 patz q est obligatio q illa est ora-
 tio cōposita ex signis obligatiōis et
 obligatiōis. **I**tem posuiz ponere tibi
 istam. tu curris te iuto et nō admit-
 tēte igit pōt esse q ponat tibi istā
 absq hoc q obliget te ad istaz. pa-
 tet cōtra et aīa ar^r quia posuiz pfer-
 re tibi istaz sic significāte. pono ti-
 bi istam. tu curris te non admittēte
 igit potest esse q ponat tibi istaz.
Item etiaz tu potes admittere illaz
 absq hoc q obligetis quia tu po-
 tes pferre istam sic significādo. ego
 admitto istaz igit potest esse q tu
 admittas istaz absq hoc q oblige-
 ris ad istam. **I**tem si ponere est ob-
 ligare igit pōt est obligari igit so-
 lum quod ponit obligat. sed soluz
 ppositio ponit igit soluz ppositio

obligat. **O**mnis est falluz igit **re.** **E**t
 huc dicit q equivoce pōt sumi illi
 termini. **E**t ad pīmu illoz dicit q
 illi termini oratio ppositio p: o ma-
 loz parte apud logicum capiuntur
 pnt nō sunt noia verbalia. et ita con-
 teditur q ppositio est absq ppo-
 nente. et oratio est absq orante. sed
 capiēdo ista nola pnt verbalia sunt
 ual; hoc argumentuz ppositio est
 igitur pponēs est. oratio est igitur
 orans est. et ita sequit obligatio est
 igit obligas est. et hoc modo in dis-
 tinctione logicali locuti sumus. unde
 isto modo obligatio est illud p qd
 responsalis obligat cum iste termi-
 nus obligatio ē de pōtiamēto actio-
 nis. et secūdu istuz moduz p3 respō-
 sio ad pīmu. **S**umpto aut isto ter-
 mino obligatio pīmo modo secūduz
 quez moduz non accipimus. nō ua-
 let cōtra. neqz illo modo est de pōtiamē-
 to actōis. sicut neqz iste termi-
 nus oratio uel cōstructio. nec tñ hoc
 modo sumpto termino est illa diffi-
 nitiō bona. obligatio est oratio com-
 posita ex signis obligatiōis et obli-
 gato quia diffinituz ponit in diffi-
 nitiōe neqz obligatio est illud ag-
 gregatu. **A**d secūduz formaz ob-
 ligatur negando assumptū. illud. pōt
 esse q ponat tibi istā tu curris abs-
 q hoc q obligem te ad istam quia
 ponere est obligare. **E**t negat ista
 pñā pōt esse q ego pferam istam
 ppositiōem. pono tibi istam tu cur-
 ris absq hoc q obligem te. igitur
 potest esse q ponat tibi istaz absq
 hoc q obligem te. quia non sequit

pfero istam. pono tibi istam tu cur-
 ris igitur pono tibi istam tu curris. si
 cur non leges. pfero pono tibi istam
 tu curris igitur obligo te ad istam tu
 curris quia nunquam est ponere nisi sit
 admittere. **E**t si arguitur quia prius
 ponit propositio quam admittat. **R**espon-
 detur quod non licet prius pferant illi ter-
 mini pono tibi istam tu curris. vel
 aliam quia non est positio nisi quando ob-
 ligatur respondens. **E**t si arguitur quod
 nunquam sunt simul positio et admissio
 et per consequens nunquam est obligatio
 quia ut frequenter prius est cor-
 rupta ista positio talis oratio pono
 tibi istam tu curris quam respondens di-
 cat admitto illam. **R**espondeo dicendum
 quod in hac arte presupponimus gratia argu-
 menti eandem propositio remanere
 vel unam sic significat sicut signifi-
 cavit illa quam intendebat ponere po-
 nens. **N**on enim posset bene de vo-
 calibus disputari quia ut frequenter
 quod ponebat non est quando respondens
 concedit vel negat illud. **Q**uarto
 uolo ponere quod extra tempus obliga-
 tionis rei veritas est fatenda. **E**t per
 istam respondet ad ultimas formas
 negando istam orationem tu pferis istam
 propositionem. ego admitto istam tu
 curris igitur tu admittis istam tu cur-
 ris. quia cum admittere sit promittere
 et non sit promissio sine utriusque par-
 tis assensu non est admissio sine ob-
 ligante igitur etc. **Q**uinto postea ac-
 cipiedum est quod illi termini conceden-
 dum et negandum idem significant in
 sequentibus quod dignum concedi et di-
 gnum negari. et non participialiter

scilicet quod significet concedendum quod
 concedet et negandum quod negabit
 quia isto modo necessarium simpliciter
 bene respondendo est negandum
 et impossibile simpliciter concedendum.
Sexto ulterius dicitur quod positio
 est obligatio per quam respondens
 obligatur ad concedendum positam pro-
 positionem cum sibi proposita fuerit.
Quibus positis pro regula teneat
 tur quod omnis propositio intellecta sit
 esse possibilis et non repugnans alii
 cui bene admissio vel bene concessio
 que peti per signa positionis admi-
 ti est admittenda. ut si ponatur quod nul-
 la propositio sit. aut quod nullus loqua-
 tur. vel quod nulla obligatio fiat. aut
 quod tu non sis admittendus est casus.
Secunda regula omne bene admis-
 sum propositum eodem modo signifi-
 cans est concedendum. et omne sequens
 ex eo et propositum est concedendum. et
 omne sibi repugnans est negandum.
Tercia regula omne sequens ex
 bene admissio cum bene concessio vel
 bene concessio et bene admissio et op-
 posito bene negati vel bene negato-
 rum est concedendum propositum. et quodli-
 bet repugnans est negandum. **Q**uarto
 pro regula teneatur quod omnes propo-
 sitiones concessae et contradictorie nega-
 torum debent facere copulativam possi-
 bilem. et hoc est quod aliqui voluerunt di-
 cere cum dixerunt quod omnes responsiones
 in arte obligatoria sunt retorquende
 ad idem instans. **Q**uinta regula
 ad omnem propositioem inpetitorem concessio
 vel concessio respondendum est secundum sui
 qualitatem. scilicet si sit vera concedenda. si

sit falsa negāda. **E**t istā reglāz ego
 extēdo ad ipositōez sūm optinionez
 hic sustinēdaz. **S**ed cōtra istam
 regulā forte ar^r q^a ex illa sequit^r q^d
 non ois positio est obligatio neq^z
 omne ponere ē obligare. nōs falsuz
 1. nō p^r q^a regula ista inuit q^d ob
 ligat respōdēs solū ad bene admis
 suz igit^r licz ponat ista homo ē as
 nus 1. admittat adhuc non est obli
 gatus respōdēs ad istaz q^a nō tene
 tur eaz cedere quā nō bene admis
 sit. **E**x isto leg^r q^d non est possibile
 q^d aliq^s obliget^r ad ppōez simplr
 impossibile sūm positōez q^a non te
 net rādere ut inuit regula nisi ad lē
 dre pmissuz seu admittuz s^z nunq^m
 licite admittit^r impossibile simplr sūm
 positōez igit^r **E**t data ista re
 gula leg^r q^d posituz 1. admittuz scil
 iuz esse tale est negādūz 1. **C**onradia
 cōtrā cōcedēdū respectu eiusdē. **E**t
 sequit^r q^d sit aliq^s nō bona 1. forma
 li denoiata a li si 1. significāte ex cō
 positōe suoz terminoz. 1. nōs est cō
 cessuz 1. nōs negādūz. 1. tunc leg^r
 q^d nō omne sequēs ex cōcesso uel con
 cessis est cōcedēdū. **E**t sequitur ul
 tra q^d nō omne repugnās cōcesso uel
 cōcessis est negādūz. **S**ed pro istis
 a duertat^r q^d admittere ppōez aliq^s
 est pmittere se respōdēz ad eādē
 sūm exigētā arguētis. 1. cum nō omne
 pmissuz sit seruādūz sed solū licite
 pmissuz ideo nō ad omne admittuz
 rādēdū est sūm q^d est pmissū. q^a for
 te est nō licite admittū uel pmissū.
Ex qbus p^r q^d nō ois positio obli
 gat sed solū licita positio. neq^z omne

ponere est obligare. 1. nō leg^r ego
 pono tibi istaz. 1. tu admittis istam
 igit^r tu obligaris ad illā. **E**t tunc
 ultra cedit^r q^d non est possibile q^d
 al q^s obliget^r ad ppōitōez simplr
 impossibile per positōez. **E**t pidez
 cōcedit^r q^d positū 1. admittuz est ne
 gādūz ut si ipsam fuerit impossibile
 simplr. 1. ita concedit^r q^d frequēter
 ois est cessuz 1. nōs nō est cōcedē
 dūz in nōa denoiata a li si significā
 te 1. sicut si posita fuerit ppōitio
 impossibil sequēs ex ea est negāda
 quā illa ppōitio posita 1. admis
 sa fuerit cōcessa. **E**t causa tota istius
 est q^a nō oportz incōueniens p^rinad
 ter multiplicare sed soluere. **E**x
 quo patz rālio ad ultimū q^d oppo
 sitū male cōcessi 1. admitti est conce
 dēdūz. negādūz tū est q^d cōtradicto
 riuz cōcedēdi sit cōcedēdūz aut repu
 gnās cōcedēdo sit cōcedēdūz respectu
 eiusdē.

Sed pro dictoz argumēto
 ruz p^raxi habēda exēplari
 ter disputemus. **O**bligo te
 ad istaz tu curis posito q^d demon
 strē te qui sedes qua admittis. p^ro
 nat eadez qua cōcessa negata ul pu
 bitata cedat tēpus obligationis. **E**t
 ar^r q^d ista nō fuit cōcedēda si cōcessa
 fuerit q^a ista fuit falsa 1. nō fuisti ob
 ligat^r igit^r 1. p^r nōa 1. ar^r nōs q^a
 in nulla specie obligatiōis fuisti ob
 ligatus a me igit^r 1. p^rbat nōs q^a
 neq^z per positōez neq^z per depo
 sitōez 1. sic de aliis. q^a qua ratiōe tu
 fuisti obligat^r per unaz spēz eadez
 ratiōe per q^zlibz igit^r per nullaz si

dubietur uel negetur. Arguit tunc sic ista, tu curris fuit tibi posita. et a te bene admissa igitur non fuit a te dubitanda neque neganda, ista uero est bona denotata. et. et ans est a te dubitandus saltem si concedas te fuisse obligatum igitur ans non est a te negandus. **Sed** pro isto intelligendus est quod non obligatur aliquis nisi per terminos específicos obligatiōis, quia cum obligatio sit circa certum officium exercendum, puta circa negare concedere aut aliter respondere, ideo non potest respondens conuenire cum arguente nisi conueniat secum per terminos específicos. **Et** ideo per hoc genus obligo non potest aliquis obligari ab arguente quia nemo obligatur ad illud ad quod nescit se obligari. **Et** deo cum dicit arguens obligo te ad istam tu curris dicat respondens querendo qua specie obligatiōis nescit cum obligare, et non admittat aliquid antequam specificetur per quam speciem obligatiōis nescit cum obligare. **Et** iste est modus regularis respondendi. **Aliter** tamen posset responderi sophisticè admittendo istam tu curris cum dicitur obligo te ad istam tu curris. **Et** cum proponitur illa tu curris, dicitur respondeo ad istam. **Et** si arguitur tu respondes ad istam igitur concedendo negando uel dubitando uel alio modo conceditur uero, et consequenter respondeat secundum partes propositionis, et concessio antecedente concedatur uero, et negatur prima pars antecedentis, et posita, et secunda, et conceditur

tertia, si per ordinem proponant, et si queratur qua specie obligatiōis obligatur, dicat respondens quod non oportet certificare. **Unde** diligenter aduertatur quod quotienscumque est una disiunctiua sequens cuius quelibet pars est falsa non sequens quelibet pars est neganda preter ultimam propositionem. **Et** ita per oppositum de copulatiua cum copulatiua fuerit uera, sed repugnans cuius nulla pars est repugnans per se qualibet pars preter ultimam est concedenda. **Tunc** contra primam et secundam regulam simul arguitur quia utraqque istarum est possibilis, rex sedet, nullus rex sedet, ideo utraqque istarum est admittenda, cum sit utraqque intellecta a te. **Pono** igitur tibi utraqque istarum, si admittatur proponitur utraqque, si conceditur patet quod conceditur duo contradictoria, quod enim sint opposita contradictoria est uerum non repugnans. **Sed** forte dicitur non admittendo. **Sed** contra tu teneris admittere omnes propositiones posibles tibi positas, sed utraqque istarum est possibilis et posita igitur teneris admittere utramque istarum. **Item** si non admittitur utraqque illarum quia altera alteri repugnat saltem pono tibi alteram illarum, rex sedet, nullus rex sedet, quia admissa propono tibi istam, rex sedet, et patet quod ista est dubia, et incerta, et ideo dubitanda, quia dubitanda proponitur nullus rex sedet que est etiam dubitanda, quia dubitatio non contradictoriis immediate opposita reliquo dubitandus est. **Quibus** dubitatio

in 2

arguit sic utrumque illorum dubitas scilicet
alterum illorum est positum igitur pos-
tum dubitas. **S**ed hunc forte dici-
tur cum ponitur altera illarum admi-
tendo alteram illarum. **E**t cum pponi-
tur altera illarum concedendo alteram
illarum et tamen utraque illarum dubita-
tur cum pponitur et ultra dicitur quod
nulla illarum est mihi posita et licet po-
sueris mihi alteram illarum tamen nul-
lam illarum posuisti mihi et licet utraque
illarum dubitaueris tamen non dubi-
taui mihi positum. **S**ed contra
cedat tempus obligationis et argui-
tur quod in illo tempore aliquis obliga-
tione fuisti obligatus que fuerat b.
et arguitur sic b obligatione fuisti ob-
ligatus sed b obligatio fuit compo-
sita ex signis obligationis et obliga-
tio igitur aliquid fuit obligatus quod
fuit pars huius obligationis et per-
sequens aliquid fuit tibi positum
cum non fuerit alia obligatio quam po-
sita sic igitur aliquis istarum fuit tibi
posita sed utraque illarum dubitasti
igitur positum et a te admissum du-
bitasti in tempore obligationis igitur
male respondisti. **S**ed pro isto et
pro similibus advertendum est quod non
est a respondente respondendum ad-
mitto nisi post signum obligationis
sequitur propositio expressa aut ter-
minus certarum propositionum admittere
dum declarans respondentem ut cum
ponitur ista tu curris vel cum dicitur
pono tibi istam demonstrata certa
propositione respondentem nota ita etiam
respondens non est respondendum
ad aliquam propositionem nisi illud ver-

bum ppono determinet propositionem
integram ut ppono tibi istam tu cur-
ris aut terminus certarum propositionum
respondenti designat ut ppono
hanc certa propositione respondentem no-
ta demonstrata quam sciat ipse de-
monstrari. Et ideo cum dicitur pono
tibi alteram illarum dicitur non admit-
tendo quousque certificaris que illarum
ponitur et si ponitur quod sit certifica-
tus optime que sit ista que tibi po-
nitur admittatur hoc et iteque dicitur
pono tibi alteram illarum dicitur
non admittendo. **E**t si dicitur quare
dicitur quod non euenit. **S**ed dicat que
est ista quam uult ponere et si ponit
ipse respondens quod ipse dicat admit-
tatur et respondeat ut prius cum
ipse dicitur pono alteram illarum sed cum
hoc dicat quod multum placeret admit-
tere alteram illarum si tibi uelit certifi-
care quare ponere uult quousque conce-
dat quod non est opus certificare me
ita est obligatorie respondendum.
Consimiliter si dicitur pono propositio-
nem possibilem et nulli repugnantem
quam habeo in mente mea. **E**t
ita cum dicitur pono omnem propositionem
non possibilem dicitur non admit-
tendo quia nulla propositio est sequens
ad id uerbum pono ad quam debe-
at responderi ueritamen in certo ca-
su licet non sequatur aliqua propositio
aut certus terminus discretus id uer-
bum pono per aliquas circumspectas
potest respondens admittere ut si re-
spondens sciret quod nulla est propositio
nisi ista rex sedet sic significans et
opponens diceret pono tibi omnem

ppositiones posibles que est sta
 rex natura potest respondens ad
 mittere quia sic esset certus quam
 ppositionez admitteret. et sicut dicitur
 de isto verbo pono ita de i lo
 verbo ppono. unde quis omne se
 quens ex bene cōcesso sit conceden
 dum non tamen cum ppono omne
 sequens est cōcedēdū omne sequens
 quia forte multa sequētia sunt non
 intellecta aut de quibus nō est aīd
 verus a respondente. Ita etia3 cu3
 pponitur altera illaz deus est vel
 homo est alius non est responden
 dū3 cōcedendo vel negando alteraz
 illaz cum nescitur que ppositio
 pponatur concedenda vel negāda.
 Sed ad argumentū3 primū3 cum
 arguit q3 utraq3 illaz est admit
 tenda. rex sedet. nullus rex sedet. di
 citur concedendo. et q3 utraq3 illaz
 dīstīne teneor admittere nō tamen
 teneor admittere siml utraq3 illaz
 mibi positaz. neq3 plus pbat argu
 mētū3. si tamen ponit q3 omne possi
 bile sit tibi positum et a te bene ad
 missaz admittat. deinde pponitur
 rex sedet. et cum ista sit dubia et ipl
 hens i leo ista est dubitanda. Et ita
 etia3 dubitatur ista pposita nullus
 rex sedet. Sed cōtra omne possi
 bile est tibi positum et a te bene ad
 missaz sed utraq3 illaz est possibili
 lis igit utraq3 illaz est tibi posita
 et a te bene admissa. et utraq3 illaz
 est tibi pposita igit utraq3 illaz
 est a te concedenda. et utraq3 illaz
 dubitas igit male respondes. Ideo
 admisso casu dicitur cōsequēter con

cēdendo omnia si per ordinem ppo
 nantur. et conceditur q3 tu male re
 spondes. si tamen prius pponitur
 prius q3 male respōdes q3 tu illaz
 utraq3 dubites negādū3 est tanq3
 fallum et iptinens. deinde negat q3
 utraq3 illaz dubites si pponitur
 aliis concessis per ordinē3. Et si ar
 guitur in priori ordine q3 tu nō ma
 le respondes quia tu bene respōdes
 ad aliquā ppositionez tibi positaz.
 igit tu nō male rīdes. negat omnia.
 Et admisso casu isto q3 oē possibi
 le sit tibi positū et a te bñ admissū
 arguit q3 aīd ad impossibile simpliciter
 sit a te bñ admissū. omnis i pugnat
 dictis. et pbat utra quia admissa
 ista pponitur tibi utraq3 istaz con
 tradictoriay. sit ppositio possibilis
 quod quia vez et iptinens est conce
 dendū3. et deinde ppono tibi utra
 q3 illaz est tibi posita et a te bene
 admissa. ista sequit ex illis ideo con
 ceden3a et per cōsequēs ista duo iū
 eez contradictoria sunt a te bene ad
 missa et simul. et per cōsequēs aīd ad
 illam copulatiy. rex sedet. nullus
 rex sedet simpliciter impossibile est
 et a te bene admissaz. Sed hñc dicit
 admittēdo q3 omne possibile sit tibi
 positum et a te bene admissaz. i. q3
 omnis ppositio possibilis sit tibi po
 sita et a te bene admissa. deinde cu3
 pponit q3 utraq3 illaz duay con
 tradictoriay est possibilis negatur
 tanq3 repugnās quia repugnās est
 q3 bene admittas duo iūte3 repn
 gnantia. quod tñ sequit illo cōcesso.
 Sed si ponitur q3 omne possibile sit

ubi positū ē a te admissū absq; si
 bene ē pponat q; utraq; illaz sit
 possibilē cedit tanq; neq; nō repu
 gnās ē q; utraq; istaz est a te ad
 missa, si si ferat tunc q; utraq; illa
 ruz est a te ccedēda negat oīa, un
 de si ponit q; ppositio illa simplr
 impossibilē homo est alius sit tibi
 posita ē a te admissa admittēdū est
 ē cum pponit q; ista homo est ali
 nus impossibilē simplr est a te ccedē
 da negat q; non valz ista hec ppo
 sitio impossibilē simplr est tibi posita
 ē a te admissa igit hec est a te cōce
 dēda q; ad hoc q; ista foret a te cō
 cedēda oportet q; in isto casu foret
 bene admissa q; non est neq; q; bo
 nus est nō multiplicare sed soluere.
Sed extra rñsioez ar^o pbādo q;
 eadē ppositio est ccedēda ē negat
 da ab eodē in eodez tpe obligatōis
 quod tñ repugnat rñsioē q; si unū
 cōtradictōriū est ccedēdū reliquū
 est negādū, ideo si eadez ppositio
 esset ccedēda ē negāda ē cōradictō
 riū esset ppositio igit esset ccedē
 dū ē negādū, sed ar^o oīa ponat
 for. istaz tibi homo currit adeq; si
 significat hoīez currere, ē ponat pla
 tibi istaz nō homo currit adeq; si
 significat nō hoīez currere cōradic
 tōrio modo pmer. si tu obligat^o
 ad ambas istas p aliq; tēpus, deinde
 de pponat for. tibi ista homo currit.
 ista est ccedēda q; posita ē. deinde
 pponat pla. tibi ista nō homo currit.
 ē p q; est ccedēda p idē ideo legē
 q; eadez ppositio sit ccedēda ē ne
 gāda q; fuit pbādū. Sed hūc for

te dicit q; nō est incōueniens q; eadē
 ppositio sit ab eodē in eodē tpe ob
 ligatōis ccedēda ē negāda q; illud
 est re^o diuersoz obligatōis. Sed cō
 tra ponat q; for. teneat locū plato
 nis ē ponat ipse utriq; Sed ad
 hūc forte dī q; nō est incōueniens q;
 est re^o for. q; locū tenz duoz respō
 dētū, deinde pponat tibi for. hec est
 uera hō currit q; id est sequēs ideo
 ccedēdū ē. legē enī hō currit. ē ista
 adeq; significat hoīez currere igit
 hec est uera hō currit. assis eīz est po
 situz in casu illo igit ē. q; quo cesso
 ponat for. illa nō hō currit que cōtra
 dicit illi que p idē est ccedēda. deinde
 de pponat for. q; utraq; illaz cōtra
 dictōriū est uera. ē p q; illud ē se
 quēs. q; si ccedit cedat tps obligatōis
 rñsio. ē ar^o q; infra tps obligatōis
 cessitū impossibile simplr in q;cuq;
 tpe ul in q;cuq; obligatōe fuit nō
 est cura igit in tpe male respōdisti.
Item in tpe cessitū repugnās tibi
 posito ē a te bñ admissio igit in tpe
 male rñdisti. p q; oīa q; tam incōuen
 iens est cōcedere repugnās ppositū
 ab uno q; ab alio eū sit idē ē eodez
 modo repugnās. fiat aut ista forma
 extra tps. tu cessitū infra aliq; tps
 duo cōtradictōria esse uera igit infra
 aliq; tps male rñdisti. p q; oīa quā
 neq; re^o uni^o nec re^o diuersoz pōt
 esse q; duo cōtradictōria sint simul
 uera in sensu ē ad sensū istaz expōsuz
 ideo dī in prin^o negādo istaz solu
 sioez. ē. q; eadē ppositio sit ccedēda
 ē negāda ab eodē infra idēz tps. ē
 admittit ppositio illa hō currit p

ista pmo mlti a for. et cu ponit sua
 contradictoria a pla. non admittit qd
 repugnat posito et bñ admissio quia
 nunq repugnancia pnt siml bñ stare
 nec re^u unus uz re^u diuersoz ut ar
 gatū est. sicut neqz unq pnt plures
 opinioes esse uere circa eādez māz
 nō conuertibiles. unde cū sunt plures
 opinioes circa eādez māz nō conuer
 tibilis aut unica eaz ē nera aut oēs
 falsae. q̄uis ut sepe origit mltre uideā
 tur a contradictōe defēdibiles qd acci
 dit pp defectuz speculatiōis et eius
 ignoranciā. et ideo cūter rñdēdo num
 q̄ d3 idē rñdēs diuersas opinioes
 circa eādē māz sustinere nisi nelt cō
 tradictoria ccedere. pōt tñ unā possē
 aliaz grā disputatiōis admittere et
 sustinere. **S**ed adhuc forte ar^r q̄ ea
 dez ppositio est ccedēda et negāda
 ab eodē in eadē obligatiōe qz pona
 tur tibi hec copu^u hec hō currit est
 tibi posita et a te bñ admissa adeq̄te
 significās hoiez c^r. et hec risibile cur
 rit adeq̄te significās risibile c^r est
 tibi deposita et a te admissa. deinde
 ar^r q̄ hec est a te ccedēda hō currit
 quia ē tibi posita et a te bñ admissa
 et est tibi pposita igit est a te ccedē
 da. ponat eiz cū toto casu q̄ hec sit
 tibi pposita. et q̄ hec sit a te negāda
 ar^r. qz hec cōia ē bona hō currit igit
 cur risibile currit. et ei^o cōis ē a te ne
 gādūz qz est depositū igit eius añs
 est a te negādū. et sic ista hō c^r est a
 te ccedēda et negāda. **S**ed huic d3
 ut prius negādo q̄ eadē ppō est cō
 ccedēda et negāda ad sensū iaz dñz
 et admittit ille casus. et q̄ ista homo

currit ē a te ccedēda qz posita et bñ
 admissa ut ponit casus. **E**t cū ar^r q̄
 ista sit negāda hō currit qz ista cōia
 est bona hō currit igit risibile cur
 rit. et cōis eius est negādū igit et ei^o
 añs est negādū. negat añs. q̄ cōis
 sit negādū. **E**t tūz ar^r q̄ illud est de
 positū et admissū igit negādū. ne
 gat cōia. s3 ista cōia est bona. hec ri
 sibile currit ē tibi deposita et a te bñ
 admissa igit est negāda s3 eius añs
 est repugnans in illo casu ideo **r**
Sed adhuc forte ar^r q̄ eadē ppo
 sitio sit ccedēda et negāda ad sensū
 iaz dictū ab eodē in eodē tpe qz ali
 qua copu^u est negāda cuius quibet
 pars ē ccedēda ab eodē in eodē tpe
 igit **r**. p3^o et ar^r añs qz ponat tibi
 sedēti illa ois hō currit. deinde ppo
 nit tibi ista tu curris. quia negata qz
 falsa et impinēs pponat illa tu es
 hō. et p3 q̄ ista ē uera nō repugnās
 bene admissio igit est ccedēda. p3^o
 et ar^r tunc sic. illa copu^u est negāda
 ois hō currit tu es hō qz ipsa ē añs
 ad ppoez bñ negatā igit negāda.
 et utraqz ei^o ps est ccedēda igit **r**.
Ideo forte d3 in prin^o negādo illaz
 cōiaz aliq̄ copula^u est negāda cui^o
 utraqz pars est ccedēda igit eadē
 ppō est ccedēda et negāda qz d3 q̄
 ille due ois hō c^r. et tu es hō nō spū
 gnāt illi tu n curris nisi copulēt ideo
 cū copulant negat co^u. s. ois hō c^r.
 et tu es hō qz ē co^u spūgnāt. **S**ed d3
 qz tūc po^u et bñ admissa ista ois hō
 c^r ppoat illa hō nō c^r. **E**t ar^r q̄ i^o
 est ccedēda. qz illa est uera nō repū
 gnās bñ admissio igit est ccedēda.

patz oīa ⁊ arguitur aīo. quia iste
 ppositiōes non repugnant nisi sint
 copulate sed iste non sunt copulate
 ut pono igitur neutra alteri repus-
 gnat. patz oīa ⁊ maior etiaꝝ ex res-
 pōsiōne. **S**ed huic forte dicitur
 q̄ iste due bene repugnāt licz non
 copulentur aut sint copulate. **S**ed
 contra igitur per idem iste tres re-
 pugnant omīs homo currit tu es
 homo tu non curris. aut saltiz stat
 istas tres repugnare sic significādo
 licz non sint copulate quod repu-
 gnat ppositiōi. **I**tem si ppositiōes
 non repugnant nisi sint copulate be-
 ne admissa illa omīs homo currit.
 pponitur ista tu es non currens.
 que quia uera non repugnans con-
 cedenda est. qua concessa arguit. tu
 es non currens igitur homo est non
 currens igitur homo non currit.
 quod est oppositum positū. **I**deo si
 negatur ista tu es non currens ppo-
 nitur illa tu es currens. que negan-
 da est quia falsa non sequens. deinde
 de pponitur tu es homo. ⁊ etiam
 ista est concedenda ex respōsiōne.
Et tunc sequitur q̄ non de quolibz
 termino singulari pro aliquo suppo-
 nente simpliciter sumpto p̄dicatur
 atqz contradictoriōꝝ incōplexoꝝ.
 quia utraqz istaz negat tu es cur-
 rens tu es non currens concessio q̄
 tu es homo. **I**tem ponatur tibi se-
 denti omē sedēs est sor. deinde ppo-
 nitur tu es sor. qua negata quia fal-
 sa non sequēs. ut pono pponit ista
 tu es sedens. p̄ q̄ ista est uera non
 repugnans ⁊ per consequens con-
 cedenda.

qua concessa arguitur sic. tu es
 sedens igitur aliquod sedens inō est
 sor. quod est oppositū positū. si ne-
 gatur oīa ponatur oppositū oīe
 quentis cum antecēte. ⁊ stabūt ista
 simul tu es sedens ⁊ omē sedens est
 sor. ⁊ ultra igitur tu es sor. patz silo-
 gismus in q̄rta figura. ⁊ aīo est cō-
 cedendū quia ista est negata tu es
 sedens igitur aliquod sedens nō est
 sor. igitur oportet concedere copula-
 tiuaz cōpositaz ex antecēte ⁊ oppo-
 sito oīis. **H**uic dicitur admit-
 tendo casum. ⁊ qm pponitur tu es
 sedens negatur tanq̄ repugnās po-
 sito. ⁊ opposito bene negari. ⁊ licz
 sequatur ex obligatione tali non ta-
 men est concedēda. quia ad sequens
 nel repugnans obligationi non est
 pertinēter respōdēdū imo obliga-
 to. **I**tem ponatur q̄ sor. non obli-
 gato pponatur illa deus est. quam
 ipse concedat. ⁊ pponatur plato
 eadem quam neget necessariāz ma-
 le respondendo. ⁊ cicero dubiter il-
 lam male etiam respondendo. quo
 posito pponitur illa. tu respondes
 sicut ille illoꝝ qui male respōdet de-
 monstrando per li illoꝝ sor. ⁊ pla-
 ⁊ cicero. ⁊ non respondeat ali-
 quis illoꝝ nisi ad istā ⁊ modo p̄di-
 cto. si concedis illam tu concedis fal-
 sum. non sequens igitur tu male re-
 spondes. posito q̄ tu non responde-
 as ad aliquam propositionē nisi
 ad istam. quam nunc tibi propono.
Item si tu respondes sicut iste illo-
 ruz qui male responderet. ⁊ ille illo-
 ruz qui male respōdet responderet

negatiue. igitur tu rñdes negatiue
uoco eniz hic inuiz ita respōdere si
cut alius qñ uterqz respōdet affir
matine aut negatiue. n. si dubitas il
lam tu respōdes sicut iste illoz qui
male respōdet. ⁊ cicero etiam dubi
tar illam male respōdendo igit tu
respōdes sicut ille illoz qui male re
spondet illa oñia est bona. ⁊. ⁊. añs
est concedēdus igit ⁊. ⁊. sequē. **S**i
negas istam ⁊ respōdes negatiue ⁊
iste illoz qui male respōdet respon
det negatiue igit tu respōdes sicut
ille illoz qui male respondet. **S**ed
pro isto dicitur q ad ppositionez
ppositaz est respōdenduz fm qua
litatez illius mensure pro qua ppo
nit nisi alia fuerit quēto iter oppo
nētez ⁊ respōdētez huc repugnās.
aut nisi repugnet ei quod est obliga
taz. **E**x quo sequit q non ualz oñs
ista hec ppositio est uera ⁊ iptinēs
tibi pposita igit hec est a te cōceden
da. ut si tibi tacenti pponat illa tu
loqueris dum tu negas eaz tu bene
respondes. ⁊ illa est uera ⁊ iptinēs
tunc. sed non negas illaz pro tēpore
pro quo respōdes. **I**ta etiaz non se
quitur tu concedis falsum non obli
gatus igit tu male respōdes. sed be
ne sequit tu cōcedis falsum nō obli
gatus pro tēpore pro quo pponit
igit male respōdes. **E**t ita intelligen
tur quedaz ex dictis. **E**x quibus pz
responso ad casum. admissio eiz ca
su negat illa ppositio tu respōdes
sicut ille illoz qui male respondet
tanq̃ falsa pro tēpore pro quo ppo
nebatur non sequit. **E**t capte hic

iste terminus ita respōdere pro simi
litudine responsois in concessione
negatiue uel dubitatiue. n. De tota
te eniz sermonis qualiter respōdet
sor. taliter ⁊ plato respōdet ad istaz
deus est. **E**t qñ ulterius arguit. tu
negas illam igit tu respōdes nega
tiue. ⁊ iste illoz qui male respondet
respōdet negatiue igit tu respōdes
sicut ille illoz qui male respōdet. nē
git añs tanq̃ repugnās. **E**t si ppo
nitur tu respondes ad istam ⁊ non
respōdes affirmatiue neqz dubita
tiue neqz alia respōsione nisi negati
ue igit. n. negat añs. **E**t si queritur
qua respōsione respōdes non certis
ficer donēc fiat sequēs per ordinēz
pponend. **E**t ex hoc patz respōsio
ad tales ppositioes etiaz extra tem
pus cum pponitur tu negas ppo
sitiue quā tibi ppono. illa eniz ne
ganda est. ⁊ qñ tu negas si pponit
tu negas istam tibi ppositaz. conce
ditur quia facta est uera pro tēpore
platiōis. **S**ed forte arguit. pba
do q non pro tēpore pro quo ppo
nitur ppositio est respōdenduz ad
eam fm sui qualitatez. quia ex illo
sequit q sor. ⁊ plato respōdent ad
eandēz ppoēz unus cōcedēdo alter
alto modo respōdēdo in eodez sent
su extra tēpus obligatiōis ⁊ tñ uter
qz non male respōdet ad istā ppo
sitiue. **I**tez sequit q sor. cōcedit a
ppositionez ⁊ plato concedit extra
dictoziuz a utroqz bene respondent
te ⁊ non obligato. **I**tez sequitur
q sor. concedit ⁊ negat eandēz
ppositioez nō male respōdēdo. quia

ponat q̄ for. eadē ppositio pponā
tur a diuerso. sed unus ante alium
pponat eam sic q̄ sit falsa qñ unus
ppōit. 7 uera quādo alter pponit.
Item pōt for. ponere a ppōez plā
toni 7 per horaz aut saltez p tēpus
notabile pōt plato differre rīstōez
7 iterea forte ppositio pposita est
facta impossibil. 7 tūc seq̄t q̄ for. be
ne respōdet dēdēdo impossibilē. quē
oia p̄dictis uidentē repugnat. **I**tem
pponat he: for. taceti 7 nō obliga
to tu negabis uel dubitabis ppōez
quaz tibi ppono. si for. neget eam
tunc ista ppositio pro tēpore pla
tidis fuit uera igit̄ dēdēda. si cōce
dat tunc ista fuit falsa igit̄ negāda.
si dubitat tunc ista fuit uera p tēpo
re platidis igit̄ dēdēda. **S**ed pro
his dicit q̄ conclusōes ante dicte nō
sunt impossibiles cuz ad diuersa tpa
referant. **I**tem hic certa regula po
ni nō pōt nisi fm q̄ opponēs 7 res
spōdēs ouēiunt cuz pro eadē mēsu
ra nō possit respōsurus respōdere
bene respōdēdo pro qua ppōit op
ponēs q̄ ante respōderet q̄ intelli
geret illud ad quod respōsur⁹ erat.
Iz de hoc postea dicit. **A**d ultimū
infra dicēdū est. **I**tem ponat q̄ ad
nihil sis obligatus. deinde pponit.
tu es obligatus. si dēdit. **C**ontra:
nulla specie obligatiōis es obligat⁹.
igitur non es obligatus. patz oīa
7 aīa quia ad nihil es obligatus.
Item hec est iptinens tu es obliga
tus que extra tēpus esset negāda.
igitur nunc est neganda. **S**ed hūc
breuiter dicitur admissio casu conce

dēdo istam tu es obligatus. 7 ne
gat ista oīa ad nihil es obligatus
igitur nulla specie obligatiōis es ob
ligatus. q̄a stat q̄ ista ppositio ad
quam sis obligatus non sit aliquid
sed aliqua. **S**ecūda etiā forma
non ualet quia per obligatiōez fa
ctā est ista uera: tu es obligatus
que extra tēpus erat falsa. **I**tem
ponatur q̄ nulla ppositio sit. deinde
pponitur oīe positum 7 bene
admissū. ppositum est cōcedēdū.
si cōceditur igitur aliqua ppositio
est. si negatur ista tu negas regulā
igitur male respōdes. si conceditur
totū inferatur q̄ aliqua ppositio
est. quia bene sequitur tu negas re
gulam igitur aliqua ppositio est.
cuz oīs regula sit ppositio. **A**d
forte dicitur negando aīa. **S**ed
tunc forte queritur quare negatur
aīa. **C**ui si dicitur quia repugnat.
arguit q̄ illud aīa sit. quia bene se
quitur id repugnat igitur illud est.
Uel si forte dicitur q̄ tu negas ipm
quia tibi placet negare ipsū igitur
ipsū est. **I**tem cedat tēpus ob
ligationis negata ista. oīe positum
7 bene admissum est concedendū.
7 arguitur infra tēpus negasti re
gulam igitur male. **A**d dicitur ad
missio posita negando q̄ oīe positi
tum 7 bene admissū. ppositū est
concedendū. **E**t cum arguitur tu
negas regulam igitur male respō
des. negat aīa. **E**t cū querit quare
negat. dicitur q̄ nulla ppō negat
neqz regula negat quia repugnās.
neque negatur quia placet negare.

Et cum ar^o ulterius cedat tempus obligatio. Et ar^o q^o in tpe negasti reglam igit^r male rñdisti. didic^t negādo dñaz q^o illa regla erat oringēs repugⁿāa posito. **U**nde generaliter nulla regula hic posita est cōcedēda qū positiū bñ admissūz spūgnat elā. **I**tem pono tibi sedēci istā ois homo currit. deinde ppono tu sedes. si negatur. **C**ōtra tu negas sequēs igit^r male rñdes q^o bñ seq^r pono tibi sedēci istā tu es hō igit^r tu sedes. **I**tem in eodē casu pponit^r hec tu curris nō est sequēs neq^z spūgnās s^z ipiⁿens. qua ccessa pponit^r ista: tu es homo. qua ccessa ga uera nō repugⁿās pponit^r tu curris. si negat^r cedat tps. **I**tem q^o in tpe male rñdisti q^o negasti sequens ex bñ admissioⁿ conceⁿso. **S**i igit^r ccedit^r ista tu curris pponit^r hec tu curris non est sequēs neq^z repugⁿās s^z ipiⁿens. **S**i negat^r negat^r a te ccessūz igit^r male. **S**i ccedit^r ista oñia est bona ois hō currit tu es hō igit^r tu curris. **E**t ex cōpositōe suoz termioz igit^r illa tu curris seq^r ex ill^o igit^r est sequēs. **S**ed pro his dī admissio posito negādo istā tu sedes. **I**tem negat^r ista oñia ista est sequēs igit^r est a te ccedēda. ois eiz ppositio de xute sermōis est sequēs ex aliquo saltē in casu. licz ipsa sequēs sit impossibil^{is}. rñs eiz nō obligat^r ad ccedēdū altq^z falsū nisi sequens ex bñ admissioⁿ bñ ccessioⁿ neq^z obligat^r respōdēs ad obligatōez s^z obligat^r ad obligatū per obligatiōez. **E**t p hoc ē ccedēdū de xute sermōis q^o nulla ppositio est

imptinēs q^o ois ppositio ē ptinēs saltē sibi ipsi ga sequēs ad se ipsaz. **E**t ideo eiz pponit^r in illo casu q^o hec non est sequēs tu curris negāda est. s^z ccedit^r q^o ipsa est ipiⁿens admissioⁿ **I**tem adhuc nō est sequēs ex aliq^z cōcesso neq^z ex aliquibus ccessioⁿ **E**t ultra si p ordinē formeⁿ argumentū ccedit^r ista tu es hō. **I**tem ccedit^r q^o ista tu curris nō est sequēs ex aliquibus ccessioⁿ neq^z ex aliq^z ccessioⁿ. **I**tem ccedit^r q^o ista oñia est bona. s. omis homo currit tu es hō igit^r tu curris **I**tem q^o iste due sūt ccedēde ois homo currit tu es homo. **I**tem negat^r q^o ista sequat^r ex illis. s. tu curris. ga dī forte q^o ista non significat ex cōpositōe suoz termioz. **E**t breuiter semper respōdeat^r fm ordinē semp stādo in ultima spūgnate ipaz negādo. **I**tem ponat^r q^o ois homo q^o est albus currat **I**tem nullus istoz pōt currere. **I**tem p^{er} li illoz in ista ppositōe null^{us} istoz pōt currere adeq^zte significat^r q^o nullus istoz pōt currere demonstrat^r oēs hoīes q^o sunt albi. quo admissio pponit^r nullus istoz pōt currere. **I**tem illud est ccedēdū ga sequēs ex copulatiua que ē casus. deinde pponit^r aliquis istoz pōt currere demonstratis oibus hoibus q^o sunt albi p li illoz. **S**i ccedit^r **C**ontra ga ccedis repugⁿās q^o p^{er} contradictoriū ccessioⁿ. **S**i negat^r **C**ontra alig hoies albi currūt. sūt igit^r sor. **I**tem plato albi q^o currunt igit^r aliq^z illoz pōt currere illis albis demonstratis. **I**tem si null^{us} istoz pōt c^{ur} **I**tem p li illoz in ista ppositōe significat^r adeq^zte q^o nullus illoz pōt c^{ur}

sunt demonstrati hoies qui sunt albi
 igitur ista est vera nullus istoz po
 test currere. per cuius partem sunt
 demonstrati hoies albi. Et tunc ar
 sic. nullus homo demonstratus per
 li illoz in ista ppositioe pot currere
 re. sed ois homo albus est demon
 stratus per li illoz in ista ppositioe
 igit nullus homo albus pot curre
 re. et alia ex parte aliquis homo al
 bus pot currere quia oes hoies al
 bi currunt. igit ex casu sequit tra
 dictio. et a¹ a¹ a¹ s. q nullus homo
 demonstrat per li illoz in ista ppo
 sitioe potest currere. quia nullus ho
 mo pro quo verificat ista ppositio
 potest currere. sed ois homo albus
 est homo pro quo verificat ista ppo
 sitio ex quo per li illoz demonstran
 tur oes hoies qui sunt albi igit nul
 lus homo albus demonstratus per
 li illoz pot currere. Ideo forte dici
 tur in principio negando casuz. Sed
 contra iste casus est possibilis ois
 homo qui est albus currit. et for. et
 plato non pot currere. et per li illoz
 in ista ppositioe nullus istoz potest
 currere adequate significante q nul
 lus illoz pot currere demonstrant
 oes hoies qui sunt albi. Et ex isto ca
 su sequit ille primus igitur primus est
 possibilis. patz oia et ar¹ a¹ a¹ quia
 for. et pla. existibus hodie oibus ho
 minibus albis. pro crastina die illis
 non existib⁹ est hodie iste casus possi
 bilis. Sed ar¹ q iste sequit ex illo
 quia bene sequit ois homo qui est
 albus currit et for. et plato non pot
 currere. et per li illoz demonstrant

oes hoies qui sunt albi in ista ppo
 sitioe nullus istoz pot currere ade
 quate sic significante igit ois homo
 qui est albus currit et nullus illoz
 potest currere. et per li illoz in ista
 ppositioe nullus istoz pot currere
 demonstrant oes hoies qui sunt al
 bi. tenz oia quia pma pars sequit
 ris sequit ex pma antecedentis. et secun
 da ex secunda. et tertia ex tertia. Et sic
 ar¹ q iste casus est possibilis. s. q tm
 for. demonstratur et tunc hoc est for. et
 hoc non est for. quia sequit tm for
 demonstrat et for. est for. et pla. non
 est for. igit tm for. demonstrat. et hoc
 est for. et hoc non est for. tenz oia et
 pma pars sequens sequit ex pma
 antecedentis. secunda ex secunda. et tertia
 ex tertia. tamen neq est q licz iste
 casus sit possibilis tm non pot esse
 verus. sicut q¹is illa ppositio sit
 possibilis hoc non demonstrat de
 monstrato adam. tamen ipsa non po
 test esse vera sic significando. Ideo in
 principio dicit ad argumentuz per
 ordinem.

Certificatio. petitio.
 dubitatio. et suppositio no
 sunt species distincte a po
 sitioe. Advertenduz est pterea q ob
 ligatur respondens ad respondenduz
 per hoc verbu certifico. seu per hoc
 complexu sit neq vel sit dubiu aut
 non sit dubium. vel sit sciam. Et
 respondere debet obligat per istaz
 notam certifico. aut sit neq. sicut ob
 ligatus per illud signum pono nisi
 in hoc q ubi fiat obligatio per il
 lud signum pono cedit obligatio.

facta per illud signum certifico. si obligatum repugnat obligatio quod est sic usitata ex beneplacito disputantium ex eo quod sepe uult opponens obligare ad falsum sustinendum respondentes ut uideat qualiter fiat se a contradictione defendere. sicut posito et bene admissio quod for. currat non est hec concedenda hec est uera for. currit ita obligatio respondente per certificationem sic dicendo sit neque quod for. currat non est hec concedenda primo loco opposita hec est uera for. currit. **S**olumus etiam certificationes facere per uerba adiectiua diuinctiui uel preceptiui modi. sicut dicendo cedat tempus. obligatio. cedatur a te ista homo est asinus. **Q**uod deo fidei ueritate iste non sunt distincte species obligationis. dubitatur a te ista rex sedet. peto te concedere istam homo est asinus. sed continetur sub certificatione uel positione. qua propter si obligetur respondens sic dubitatur a te deum esse. eo admissio conceditur oppositum. scilicet quod tu dubitas deum esse quia positum. deinde si proponitur deus est. conceditur et negatur quod tu concedas. **E**t capit hic dubitare pro dubie respondere. si enim dubitare pro dubie respondere esset species distincta obligationis sic concedere negare credere essent species distincte obligationis. ut cum dicitur. concedatur a te for. esse. credas papam esse romae. negatur. deus esse. quod non est uerum. **T**ra etiam dicitur quod dicendo peto quod concedas hominem esse asinum. non plus est dicere quod concedas. neque aliter

respondendum est ab obligato per hunc modum peto quod concedas hominem esse asinum quod ab obligato isto modo concedas hominem esse asinum. aut sit uerum quod concedas hominem esse asinum. **E**t sicut positi modi obligandi continentur sub certificatione uel positione ita modus obligandi per si suppono aut presuppono continetur sub positione. **U**nde suppositio uel presuppositio est positio de qua hic intendimus. **U**nde per istam notam presuppono solemus obligare respondentes ad sustinendum suppositum non solum tanquam uerum sed frequenter tanquam necessarium. **E**t frequenter reputamus nos non esse obligatos ad illud suppositum quia concederemus extra tempus tanquam necessarium. et cedit etiam in presentia suppositionis quolibet alia positio uel certificatione per quam ponitur repugnans supposito. et hoc modo supponendi sepe uti sumus superius. **S**ed forte contra iam dicta arguitur peto te concedere quod nullus est deus est. deinde propono deus est. si concedis tu concedis contradictorium obligati affirmatiue sustinendi igitur male. **I**tem proponatur nullus deus est. si negatur cedat tempus obligationis. **E**t arguitur sic. in tempore tu fecisti contra petitum igitur male fecisti. pariter omnia et arguitur aliis. quia petitum fuit te concedere nullum deum esse. et negasti nullum deum esse igitur male respondisti. **S**i concedis in tempore obligationis nullum deum esse. arguitur sic. in tempore concessisti impossibile simpliciter per

obligatū possibile igit̃. **¶** Non enīz
debet respōdens in disputatōe ita
ignauis uerbis opponētis assentire
q̃ concedat impossibile simpl̃. **¶** Item
cōcessa ista nullus deus est. pponit̃
ista homo est asinus. **¶** p̃ q̃ ista est
sequēs ex cōcesso igit̃ cōcedēda. **¶** Ita
quodlibz aliud sequēs ad illaz estz
cōcedēduz. **¶** q̃ omis ppositio de
mūdo esset sequēs ad illaz formata
oīa igit̃ oīs ppositio esset cōcedēda
cōcessa illa nullus de⁹ est. **¶** per cōse
quēs repugnās cōcesso esset cōceden
duz. **¶** deo dicit̃ admissio pōitro con
cedēdo illā deus est. **¶** ista nō est op
positū obligatū quia obligatū est to
tū illud tu cōcedis illaz nullū denz
esse. **¶** Sed ad sciēdaz formā euz ar
guīt quia in tpe male respōdisti qz
tu fecisti cōtra petītū. dicit̃ negādo
quia non sed cōtra petītū quia non
cōcessi repugnās pōitro. neqz nega
ui sequēs ex eo. neqz aliqd huiusmo
di. **¶** Et sicut respōsus est ad illud
obligatū ita respōdendū est si obli
gat̃ per istum modū dubitē a te
ista de⁹ est. deinde pponit̃ ista deus
est. **¶** Si cōcedit̃. **¶** Contra tu cōcedis
quod habes dubitare igit̃ male re
spōdisti. **¶** Itēz tu fuisti obligatus
ad dubitāduz istam. **¶** nō dubitasti
igit̃ male respōdisti. **¶** tenz oīa q̃ si
tu fuisti obligat⁹ ad dubitādū istā
tu tenebaris dubitare quā cōcessisti
igit̃ male. **¶** Itēz cedat tēpus obli
gatōis. **¶** arguit̃ ut prius q̃a positū
fuit q̃ dubitares istā deus est. **¶** tu
non dubitasti igit̃ male respōdisti.
¶ Ideo forte dicitur dubitādo illam

deus est sicut argumēta petunt. quā
dubitata pponit̃ nullus deus est si
negat̃. **¶** sūz contradictoriū est ppo
sitūz igit̃ sūz contradictoriū est cōce
dēdū. **¶** tu dubitas igit̃ male. **¶** Itēz
dubitato uno contradictoriūz reli
quūz imediate ppositūz in eodem
tpe obligatōis est dubitāduz. **¶** deo
forte dubitat̃ nullus de⁹ est. **¶** Sed cō
tra q̃a ista homo est asinus nō esset
neganda. quia ista oīa est bona nul
lus deus est igit̃ homo est asin⁹ de
noiata. **¶** et aīa est dubitāduz a te
igit̃ oīs nō est a te negāduz. **¶** Et ita
arguit̃ q̃ nullū aliud impossibile sim
pliciter tibi ppositū est negāduz a
te inferēdo ip̃luz ex ista nullus deus
est. **¶** Sed forte dicit̃ q̃ nō ualz oīa
ista quia nō arguit̃ de oīa formalī.
¶ Sed hec respōsio nō ualz q̃a neqz
in se est uera neqz tollat argumētūz
aliq̃tulū mutatis terminis obliga
ti. dubitē enīz a te ista copulatiua
tu es. **¶** tu nō es contradictōez forma
liter includēs ex qua quelibz pposi
tio est apta formaliter sequi sic signi
ficando. **¶** tunc p̃ q̃ ista oīa est for
malis. tu es. **¶** tu non es igit̃ homo
est asinus. **¶** aīa est a te dubitāduz.
igit̃ oīs nō est a te negāduz. **¶** Itēz
cedat tēpus obligatōis. **¶** et ar⁹ q̃ in
tpe dubitasti impossibile simpl̃ scitū
esse tale igit̃ male respōdisti. **¶** deo
dicit̃ in principio admittēdo positū.
¶ Et euz pponit̃ deus est cōceditur
deinde euz pponit̃ tu cōcedis denz
esse. cōcedit̃ q̃a neqz nō repugnās
et si inferē q̃ tu male respōdes. con
cedit̃ tam oīa q̃ oīs. **¶** et negat̃ illa

Oſia ſi fiat tu dubitas deū eſſe igit̃
 tu non cedis deū eſſe. et tunc ar. q.
 infra tps male rñdiſti quia tu fuiſti
 obligatus ad dubitandum iſta deus
 eſt. et tu nō dubitaſti illa igit̃. et re/
 ſpōdet negādo añs q. tu fuiſti obli/
 gatus ad dubitandum iſta. q. tu fui/
 ſti obligat⁹ ad cōcedendum iſtā tu du/
 bitas deū eſſe. **Item** ſi obligatio fiat
 per tales modos loquēdi currat for/
 diſputet pla. ar. q. aliqua eſt obliga/
 tio que nō eſt obligatio. cedat enī
 omne tps obligatiōis per quod eſt
 aut fuit obligat⁹ aliq. quo admiſ/
 ſo ar. q. tu es obligat⁹. et nō es ob/
 ligatus. ſequitur enī q. tu nō es obli/
 gatus q. cedit omē tps obligatiōis
 per quod eſt uel fuit obligat⁹ aliq.
 igit̃ tu nō es obligatus. et ſequitur q.
 es obligatus q. ſequitur omē tps ob/
 ligatiōis cedit igit̃ omē tps obliga/
 tiōis eſt cedēs. et ultra ſequitur q. omē
 tps obligatiōis eſt igit̃ aliq. eſt ob/
 ligatus. et maxime tu qui admiſiſti.
Huic dicie q. iſta obligatio cedit ex
 cōſententia facta aut pſuppoſita iter
 opponētes et reſpōdētes ideo reſpō/
 deat tibi p. exigētiā habite ſignifi/
 catiōis iſtius termini cedat iter eos
Item pſupponat q. quibz oīa de/
 noiata a li ſi uel ergo ſignificatis ex
 cōpoſitiōe ſuoz terminoz cuius añs
 eſt iſoſſibile p. accūs eſt bona. **Item**
 q. oīs oīa cuius oīs eſt neceſſariū
 ſit bona. quo admiſſo ſit rei ueritas
 q. nunq. rñdiſti ad iſta celum mo/
 uet. deinde ponat iſta. tu rñdiſti ad
 iſta celū mouet. ſi cedit cedit
 contradictoriū poſiti igit̃ male. ſi ne

gat. **C**ōtra tu negas ſequēs ex tibi
 poſito et te bñ admiſſo igit̃ male
 reſpōdes. p. 3. et ar. añs q. iſta oīa
 eſt bona. tu nō rñdiſti ad iſtā celū
 mouet igit̃ rñdiſti ad iſtā celū mo/
 uet. quia tam añs eſt iſoſſibile per
 accūs q. oīs neceſſariū. tenz oīa
 uel cedat tps obligatiōis. et ar. q.
 in tēpore negaſti ſequēs ex tibi poſi/
 to et bñ admiſſo igit̃ male rñdiſti.
Sed huic dicie negādo iſta oīa
 tu negaſti ſequēs ex tibi poſito et a
 te bñ admiſſo igit̃ male rñdiſti. ſed
 bene ſequitur tu negaſti in tēpore ſe/
 quēs ex tibi poſito et a te bene ad/
 miſſo in oīa ſoſmali igit̃ male re/
 ſpōdiſti. **S**ed cōtra hoc ar. quia ex
 iſto ſequitur q. oīs ppoſitio iſoſſibi/
 lis per accūs eſt admittenda. et ſegē/
 tunc q. cōcedendū eſt q. adam pōt
 eſſe et q. adam nō fuit et q. ad pteri/
 tū ſit potētia. **S**ed huic forte dicie
 negādo iſta oīa ultimā oīa. negādū
 tū eſt in tēpore q. iſta ſit iſoſſibilis
 tu rñdiſti ad iſtā celū mouet. imo
 cōcedendū eſt q. illa eſt uera tu re/
 ſpōdiſti ad iſtā ſaltē cōceſſo in tpe
 obligatiōis q. iſta eſt ſic ſignificās.
 immo negādū ē q. tu cēdas ipſo/
 ſibile. **Item** ponat q. ſi rex ſedet tu
 ſcias regez ſedere. et ſi nullus rex ſe/
 det tu ſcias nullū regē ſedere. deinde
 pponit iſta rex ſedet. qua dubitata
 q. eſt iſtines quā extra tps dubita/
 res nō facta alia mutatiōe pponit
 nullus rex ſedet. qua etiā dubitata
 pponit tu ſcis regem ſedere uel tu
 ſcis nullū regez ſedere. qua cēſſa
 qua ſegē ex caſu. pponit tu ſcis q.
 n. 2

rex sedet, qua negata quia falsa est
nō sequēs pponit. tu scis q nullus
rex sedet, qua ocella quia sequēs ex
cōcesso. cui opposito bñ negat ar.
q tu scis nullū regē sedere, 7 est ti
bi dubiū nullū regē sedere, qd est
impossibile. **I**deo dicit in pñ nō ne
gādo casus q: ponit casus 7 condi
tionalis impossibilis, 7 ita negat casus
tēporali posit. si ponat q qñcūqz
rex sedet scias regē sedere, 7 qñcūqz
nullus rex sedet scias nullū regē se
dere q: a tēporali cuius ntrūqz ver
bus est affirmatiuū sequit cathego
rica tam de pmo verbo q de secun
do, 7 ex illo casu manifeste sequit cō
tradictio. Et ita dicit de aliis. **I**tem
pono tibi istam, tu es obligatus do
nec pponit tibi aliquod negāduz,
qua posita 7 bñ admissa pponit.
tu es obligatus, qua ocella pponit
tu es homo, qua cōcessa pponitur.
Item tu es obligat. **S**i negat. Con
tra q: ista est cōcedēda q: tu es ob
ligatus donec pponit tibi aliquod
negāduz, s; adhuc nō est ppositus
aliquod negāduz igit adhuc tu es
obligatus. **I**tem tu es obligat? do
nec pponit tibi aliquod negāduz
igit tu es obligat. tenz oñia a tem
porali ad alteraz eius partē, deinde
pponit. tu nō es homo, qua negata
pponit item tu es obligatus, si ne
gatur 7 prius cōcessisti igit male, si
concedit. **C**ontra tam cito tu nō es
obligatus qñto pponit aliquod
negāduz, sed pponit aliquod negā
duz igit iam tu non es obligatus.
oñia est cōcedēda 7 añs est cōceden

duz igit 7 oñs quod est oppositus
cōcessi igit 7 cōcedi dem fiat argumen
tus si ponat q tu sis obligatus qñ
diu nō pponit tibi aliquod negan
duz aut qñ diu nō est ppositū aliqd
negāduz. **I**deo ad argumtus respō
det cōcedēdo totū usqz ad illaz tu
non es homo que negat, 7 cōcedit
q tu es obligatus, 7 cui arguit ita
cito tu nō es obligatus qñto ppo
nitur tibi aliquod negāduz sed iam
pponit tibi aliquod negāduz, igit
iam tu nō es obligatus. **H**uius dicit
q hoc oñs bene stat cui illo ante, s;
q iam non es obligatus 7 tñ tu es
obligatus, sed de hoc non est cura
ideo negat bñ, s; q iam pponit ali
quod negāduz, 7 hoc admissa illa
cathego. tēporali, s; si ponat q tu
sis obligatus qñ diu pponet tibi ali
quod negāduz 7 non sis obligatus
qñ diu nō pponet tibi aliquod negā
duz, dicit q casus est impossibilis, s; si
nelli opponēs rñdētes obligare nō
ponēdo totā illaz ppoēz rex sedet
donec pponit tibi aliquod negan
duz s; ponat sibi illā 7 certificz re
spōdētes q sit rei veritas q ipse sit
obligatus ad illā donec pponet si
bi aliquod negāduz ul nō pponet
sibi aliquod negāduz vel qñ diu sive
u'queqz 7c, videat rñdens quō debe
at intelligere illuz terminūz donec 7
illud verbūz ppono, qz optima re
gula rñdēns ē non rñdere ad aliqd
nisi optime nouerit terminoz vires.
Item ponat hec copulatiua tu es
papa 7 rex sedet vel tu curris, decide
pponit rex sedet, qua dubitatio qz

impetrens est pponit nullus rex se
 det. qua dubitata pponitur utraq;
 illaz est dubitanda a te. qua concessa
 quia vera non repugnans pponit nul
 la illaz est concedenda. qua concessa
 pponit tu curris. et patet qd ista est
 falsa non sequens ideo neganda. deinde
 pponit rex sedet. que si dubitetur.
Contra tu dubitas sequens ex una
 parte positi cum opposito bene negati
 igitur male respondes. deo si concedit illa
 pponit. tu concedis illaz. qua concessa
 pponit. tu non male respondes. quo
 itez concessio pponit illa est conceden
 da. et patet qd illa est sequens. et sic eade
 oppositio est concedenda et non concedenda.
Itez cedat tempus obligationis. in tempo
 re obligationis concessisti et dubitasti
 eadez. ppones igitur male respondisti.
 Itez in eodem casu pponit. hec est a
 te concedenda papa currit. si concedit
 concedit falsus non sequens. si negat
 pponitur. tu non es papa. uel papa
 currit. qua concessa quia vera non repu
 gnans arguitur sic. tu non es papa uel
 papa currit sed tu es papa igitur pa
 pa currit. illa omnia est bona et. et omnis
 est concedendum igitur et omnis. et omnis est
 illa. ppositio papa currit igitur illa
 papa currit est a te concedenda. **I**deo
 dicis in prin^o admissio casu dubitasti
 do illas. ppones rex sedet nullus rex
 sedet euz. pponitur. et dicis qd utra
 qz illaz est dubitanda. **E**t euz. ppo
 nit tu curris negat et concedit itez
 qd rex sedet. **E**t euz. pponit tu con
 dis illaz. concedit. et negat qd non ma
 le respondes qd negat qd illa sit con
 ceda. **E**t si arguit qd illa sit sequens

ex una parte positi tibi cum opposito
 bene negati igitur illa est a te conceden
 da. dicis de unitate sermonis qd illa
 omnia non ualz sicut ista non ualz. hec
 legitur ex parte tibi positi et a te ad
 missi igitur hec est a te concedenda. licet
 posita tibi ista nullus homo est alius.
 hec homo est rudibilis legitur ex par
 te positi et tui non est concedenda. **S**ed
 quia illud non est ad ppositum ideo
 negat illud omnis. et qd illud sequatur
 ex parte tibi positi et a te bene admissi
 euz opposito bene negati. **E**t si arguit
 sequitur ex illis et illa sunt pars ad
 missi et oppositum bene negati igitur
 concessa prima parte negat ultima
 si per illum ordinem pponat. **I**n hac
 enim arte maxime hec regula seruanda
 est qd ad nullam ppones respondeatur
 concedendo aut negando nisi ipsa. ppo
 natur. et euz sit omnia neget uel con
 datur. et non dicat ad omnis uel ad par
 tes antea uel ad omnis nisi secundum ordinem
 preponenda. **E**t ad aliam formam euz ar
 guit qd in tempore eadez ppositionez
 concessisti et dubitasti igitur male respo
 disti. dicis negando omnia. sed bene se
 quitur infra tempus eadez ppositionez
 concessisti et dubitasti ita se habet ad
 concedendum et dubitandum qui concessisti
 licet qui dubitasti igitur male respondisti.
Et si arguit contra quia omnes rationes
 sunt retorquende ad idem instans. di
 citur qd illud est impossibile. non enim
 due responsiones pnt fieri ab eodem
 in uno instanti. imo nulla responsio.
Sed uerum est qd concessa et opposita
 bene negatoz debet esse talia qd co
 pulata ex illis coposita sit possibile

sicut a principio dictum est. Et cum
 ponitur ulterius in illo casu. hoc est
 concedenda papa currit. negat illa. et
 concedit illa distincta opposita. tu non
 es papa vel papa currit quia illa est
 uera non repugnans quod una eius pars
 est uera scilicet esse talis. et contra conce
 ditur quod papa currit tanquam sequens ex
 concessio et prima parte positi quia sequens
 tu non es papa vel papa currit sed tu
 es papa igitur papa currit. ista contra
 est bona quod autem a distincta eorum des
 tructioe unius partis super alteram eius
 partem. Et eorum ultimum autem quod illa contra
 est bona scita esse talis. et illud conce
 ditur. et concedit quod prima pars antea
 est concessa et concedenda. et negat quod se
 cunda pars sit concedenda tanquam repu
 gnans. Et est hic aduertendum quod sicut
 in illo casu conceditur ista scilicet papa
 currit quod sequens secundum illius modum pro
 nendi ita etiam quocumque casu con
 gente falso et bene admissio secundum istam
 speciem fieri potest quod quocumque oppositio
 falsa contingens concedatur bene responde
 do a respondente distinxendo illam cum
 opposito illius falsi admissi. ut posi
 ta et admissa ista falsa tu curris. fa
 ctum te concedere contra respondendo quod tu
 es papa. proponendo tibi istam tu non
 curris uel tu es papa. que quia uera
 non tibi repugnans concedenda est. qua
 concessa arguitur sic. tu non curris uel
 tu es papa sed tu curris igitur tu es
 papa et sic de aliis.

Quamuis omnis oppositio se
 positio tamen aliqua exempla
 specialiter ponemus de imposi

sitione. Et accipiamus primum quod oppositio
 de qua hic intendimus est obligatio
 qua instituit terminus uel oratio ad
 significandum quod uel que uel quomodo
 non prius significabat que oppositio
 maxime uenit terminis uocalibus aut
 scriptis. metatibus etiam uenire potest
 qui tunc sunt equiuoci eorum impositum
 tur quia absolute non potest ab eo quod
 naturaliter significat. et in hoc refert
 inter uocalia aut scripta ex una par
 te. et mentalia ex altera quia uocalia
 et scripta absolute potest simpliciter ab ipo
 sitione ab eorum significatioe priorum. men
 talia autem non. Item accipiemus quod
 quocumqueq; impositum ad significan
 dum terminus qui ante non significa
 bat aliquid propter cuius impositionem fit
 oppositio uera que non ante fuisset
 oppositio. concedenda est simpliciter illa
 oppositio. non quia sequens sed quia
 uera. et in hoc omnes disputantes ueni
 re oportet. aliter enim nulla esset concede
 da oppositio uocalis uel scripta. quia
 si est concedenda non est concedenda nisi
 quia impositio impositum terminos ad si
 gnificandum. per quorum impositionem fa
 ctum sunt oppositiones uere. nec aliquis
 esset silogismus aut contra uocalis uel
 scripta concedenda nisi fuisset casus de
 impositione factus. Sed contra
 illud forte arguitur. quia ex illo sequi
 tur quod omnis homo est obligatus et cui
 libet homini est facta impositio aut
 presupposita per quam conceditur opposi
 tiones uocales aut scriptas. Item
 arguitur quod nullus terminus unquam fuit
 impositus ad significandum a primo ipo
 sitione quia nullus fuit terminus primus

ab eo ipso nec esse potuit. Igitur
 ne patet quia et arguitur autem quia si
 aliquis fuit primus terminus posita
 mus quod fuerit iste terminus homo
 tunc sit sor. gratia argumētū qui fuit
 primus ipso: et ipso illū ter-
 minū ad significandū non solū si
 bi sed alteri tunc opposuit quod per
 propositionē uocales uel scriptas ex-
 pumeret quod iste terminus sit esset si
 significatiu. et si sic aliq. fuit propositio
 uocat ante ipse terminus sic signifi-
 ficaret. Sed pro his formis iam su-
 pra dictis est. De uocibus autē uel
 scriptis que ante non significabant
 et nuper iponunt ad discrete signifi-
 candū intelligat quod si ista uox sor.
 imponeret ad hunc hominē mere
 substantialiter et discrete signifi-
 candū qui homo ante fuit per magnū ep̄m
 tunc concedendū est quod iste homo est
 sor. posito quod illa uox nec aliū signifi-
 cicer nec ante significauerit. et concedi-
 tur quod iste homo fuit sor. etiā anteq̄
 ipse uocaretur sor. et fuisset sor. licet
 nunq̄ ipse fuisset uocatus sor. et scie-
 bas istum hominē esse sor. quā ipse
 non uocabatur sor. nec aliq. homo
 potuit inq̄ esse sor. nisi iste homo.
 Et si queratur quare concedit quod ille
 est sor. et non est buff. uel plato. uel
 huiusmodi. dicat quod iste terminus sor.
 modo mihi significat istum hominē
 et ista est modo mihi propositio iste
 est sor. et nō ista ille est buff. propter
 impositionē. concedo quod iste est sor. ne-
 go tamen quod iste sit sor. propter ipso-
 tionē. sicut quia uocatur sor. concedo
 quod iste est sor. sed non concedo quod iste

est sor. quia uocatur sor. et quia non
 uocat buff. uel plato. ideo non con-
 cedo quod sit buff. uel plato. posito autē
 quod per totum istum diem iste termi-
 nus sor. ita istum hominē significat
 hic quod nullum alium. sed cras ipone-
 tur ad significandū alium hominē
 est adhuc concedendū quod ille secun-
 dus non potest esse sor. nec poterit
 esse sor. neq. unq̄ erit sor. ita quod ille
 secundus est sor. quia adhuc conuer-
 tūtur et uertentur per totam istā
 diem iste propositiones ille secundus
 poterit esse sor. et ille secundus po-
 terit esse iste homo. cras tamē facia-
 lit. secunda impositio concedā illā
 iste est sor. illum tamen nunq̄ conce-
 dam esse sor. et ille terminus sor. cras
 non significabit istū esse sor. demō-
 strato ito secundo. sed tamen conce-
 dam cras illam non male respōden-
 do ista significat quod iste est sor. tes
 quia tunc ille terminus aliter signifi-
 cabit quod nunc significet. posito autē
 quod aliquis alius fuerit uocatus sor.
 aut quod nunc de presenti uocetur sor.
 tes concedendū est quod uterq. illoz
 est sor. et uterq. illoz fuit sor. tes
 illis duobus demonstratis. et ultra
 quod ille terminus sor. tes non est ter-
 minus discretus sed cōmunis quia
 supponit cōfuse tāq. in illa uterq.
 illoz est sor. tes. si enī staret discre-
 te sequeretur quod sor. tes esset uterq.
 illoz cum aliis ueris. Et si contra
 arguitur quod ille terminus sor. tes est
 equiuocus in illa propositione uterq.
 illoz est sor. tes igitur illa non est
 propositio. hūc dicitur quod hic non

petitur illa difficultas ideo trāseat
ponatur enīz grā argumēti q̄ uni
uere significet illos duos ⁊ stat
quod intēdimus. ¶ Cum uero ipo
nantur termini qui ex grāmatica so
lent autentice significare ad signifi
canduz aliter q̄ prius respōdere so
lent quidaz in tempore obligatiōis
sicut extra ad p̄positionez cuius ter
mini uariarūt significatiōez. ut illaz
homo est alius. significantez ade
quate deum esse in tempore p̄posi
tam negant quia extra tēpus etiam
negarent ut dicunt. Sed isti tamen
diuidūtur. quia eoz quidam negāt
illam in tempore. ⁊ cōcedunt q̄ illa
est concedenda quia necessaria. Alii
autem negant illam. ⁊ dicunt q̄ est
negāda. ⁊ refert itez iter eos extra
tempus. quia cūz arguitur prius q̄
negasti necessariuz igitur male re
spōdisti. primi negant aīz ⁊ dicunt
q̄ illa non erat necessaria licz ipsi
fuerunt obligati ad cōcedenduz q̄
illa esset necessaria. Eoz autem reli
qui negant oīam infra tempus ob
ligationis tu negasti necessariū sim
pliciter igit̄ male respōdisti. ¶ Sed
contra primaz illoz respōsiōez ar
guē. quia negata ista in tēpore ho
mo est alius cedat tempus obliga
tionis. Et arguitur sic. tu negasti il
lam que in tempore obligatiōis
erat necessaria simpliciter igit̄ ma
le respōdisti. p̄z oīa ⁊ arguē aīz
q̄ illa erat necessaria quia in t̄p̄e
significauit principaliter deum esse
igitur in tempore fuit necessaria. p̄z
oīa ⁊ arguē aīz quia illa fuit ipo

nea ad significanduz deuz esse prin
cipaliter igitur eius impositiō fuit
facta per quaz significauit principa
liter deuz esse. Itēz impositiō illius
fuit facta per quam significauit prin
cipaliter deuz esse igitur illa uaria
uit significatiōez. cum ante signifi
cauerit homines esse alius. ⁊ ultra
uariatio significatiōis facta fuit. ⁊
non nisi ad significanduz deuz esse
principaliter igitur illa principaliter
significauit deum esse. p̄mūz aīz ar
guitur quia tu fuisti obligatus per
impositiōez illius igitur impositiō
illius fuit facta. ¶ Item illa respon
siōe data ponatur q̄ respondebis
ad illam homo est alius. Deinde
arguitur q̄ qualitercūqz responde
bis ad illaz homo est alius tu ma
le respōdebis. quia uel cōcedes illaz
uel tu negabis uel dubitabis. sed si
ue sic siue sic tu male respōdebis ad
illam igitur qualitercūqz tu respon
debis ad illam tu male respōdebis
ad illam. ⁊ sic aliqua esset p̄positiō
ad quam non posses bene respon
dere infra tempus que tamen est
scita a te esse necessaria. ¶ Itēz per
idem data illa responsiōe posita ⁊
admissa illa tu es obligatus cedend
te tempore obligatiōis neganduz
esset q̄ tu fuisti obligatus. oīis est
falsuz manifeste quia ego posui tibi
illam ⁊ tu bene admisisti eaz igitur
tu fuisti obligatus. oīis patz quia
illa tu fuisti obligatus sequebat ex
illa admissione. sicut q̄ illa signifi
cauit sequebatur ex illa impositiōe
ubi autēz non sequitur obligatiōem

ex obligatōe uel admissiōe non sit
est ideo non sequitur ego posui q
sortes curreret igitur sortes curre
bat. **I**tem per idem data illa res
sponsione sequitur q ille terminus
homo non significaret hominem quia
licet prius ipsoz imposuerit non
tamen sequitur q significauit. uel si
propter eius impositionem factam de
illo termino homo concedendus est
q iste est homo. **C**onsimiliter impo
nas tu aut ego. et non erit causa qua
re ex impositione illa ille terminus
homo significauit hominem quia ex
impositione mea uel tua posset signi
ficare asinum. aliter termini uocales
uel scripti non essent ad placitum si
gnificatiui. sed non est plus in istis
sermonibus morandus. **C**ontra
secundam responsionem arguitur sic.
quia ex illa sequitur q ante ad contra
dictoria est concedendus non male
respondendo. **I**tem q repugnans
bene concessio est concedendus. **I**tem
q non omne possibile scitum esse pos
sibile et intellectus non repugnans
cum petitur per signa positionis ad
mitti est admittendus. **I**tem q in
omni bona et formali denominata res.
significante res. omnis est negandus. et
ante est concedendus et per consequens
non omne sequens ex bene concessio
propositus in tempore est concedendus.
Iste conclusiones in hac arte non
sunt sustinende quia tota intentio
est consequentes responsiones instrue
re respondentes. **S**ed q iste se
quantur ex illa responsione arguitur
quia ponat q. hec homo est asinus

fiat necessaria a dequate significans
deum esse conuertibiliter. cum ista
deus est cum proponitur illa infra
tempus homo est asinus negatur. qua
negata proponitur laum contradicto
rius proponendo negationem toti. si non
homo est asinus. sit eis illa sua con
tradictoria non homo est asinus.
patet q. hec copulativa est conceden
da fin illos deus est et non homo
est asinus quia extra tempus conce
deretur. et tamen ipsa est ante ad illa
duo contradictoria deus est et nul
lus deus est. **E**x isto sequitur se
cunda conclusio. proposita autem et con
cessa ista deus est concedenda est ad
huc illa non homo est asinus ex res
ponsione. que tamen repugnat sibi
igitur repugnans bene concessio est
concedendus. **T**ertia etiam con
clusio sequitur quia stante illo casu
hec est possibilis homo est asinus
scita esse talis res. et tamen illa non
est admittenda si petat admitti per
signa positionis quia si admittitur
illa homo est asinus cum toto ca
su. pono igitur tibi illam homo est
asinus cum toto casu. et propono
eandem. qua negata arguitur q. il
la est concedenda quia illa est po
sita et bene admissa. et si sic igitur
non eodem modo responden
dum est extra tempus obligatio
nis et intra quia extra tempus ne
garetur et tamen in tempore con
ceditur uel cedat tempus obliga
tionis. **E**t arguitur q. infra tem
pus illa fuit concedenda quia posita et
bene admissa. et extra tempus est neganda

igitur responsio nulla. **A**lie etiam due
 conclusiones sequuntur quia illa est omnia
 simpliciter bona in his temporibus deus est
 igitur homo est asinus denotata a li
 si ne. et asinus est concedendum et omnis ne
 gandum. **I**tem quod non eodem modo
 respondendum est intra tempora et extra ad
 propositum ipolitaz ar. sic. quod ponat quod
 ista homo est asinus sit ad placitum
 significatus sicut una propositio gre
 ca sic quod non significat ubi latine et sic
 propositio nec tu intelligas grecum. Da
 to illo proponit illa homo est asinus
 si concedit aut dubitat fecerat sed illam
 responsionem si negat cedat temporis obli
 gationis. et ar. quod in tempore negasti pro
 positionem quam non intellexisti igitur male
 respondisti. per omnia et ar. asinus quia ista si
 gnificavit solum grece in tempore ut hoc
 concedere illa responsio et concedit.
Item sequitur 3^a ratio respondens ad
 propositum secundum quod ille sibi significant vel
 non significant. unde sicut facta iposi
 tionem istius vocis bub. vel bul^u vocis
 sor. quod sit nomen singulare istius hominis
 certo homine demonstrato. concedit quod
 iste homo est bub aut sor. non quia ista
 sequat ex illa ipositione sed quia est vera
 et ipsius. ita etiam polito quod iste ter
 minus homo significat unum asinum
 concedit quod asinus est homo. non quia
 ista asinus est homo sequat sed quia
 est vera. unde iste omnis non valet tu
 vocaris sor. igitur tu es sor. capiendo
 illud terminum sor. mere substantialem.
 iste deus est et homo est asinus con
 vertitur. sed deus est igitur homo est
 asinus quia asinus nunc forte est possibile
 et omnis impossibile. **E**t accipio genera

ulter ad istas responsiones quod si omnia sit
 bona et formal denotata a li si ne. et
 asinus est concedendum omnis etiam est con
 cedendum. **I**tem quod ad propositionem
 impertinentem concessis aut negatis vel
 eorum oppositis respondendum est secundum
 suam qualitatē. et intelligatur ut dictum
 est superius. Quibus acceptis pono quod
 omne nesciens se esse a sit a. deinde
 propono tu es homo. quo concesso
 quia neque non repugnans proponitur
 tu es a. si negatur. **C**ontra omne nes
 ciens se esse a est a. tu nescis te esse
 a igitur tu es a. si negatur b^o. **C**on
 tra sit oppositum. si tu scis te esse a
 igitur tu es a. **I**deo forte dicitur ne
 gando illam omnam quia minor est
 negativa. et per hoc non est forma
 in darii. **S**ed contra quia sequi
 tur tu nescis te esse a igitur tu es nes
 ciens te esse a. tenet omnia quia illud
 est participium altius verbi et non
 nisi huius verbi nescio igitur ne.
Item tenet omnia ista sicut hec tu
 non curris igitur tu es non currens
 tenendo li non infinite ita quod illud
 sit unum verbum infinitum non curres.
Item tenet omnia illa omnia sicut hec
 ego nolo currere igitur ego sum vo
 lens currere. et tenet omnia ultima ex
 tertio ethicorum. nec illa contradicunt
 tu scis te esse hominem et tu nescis te
 esse hominem tenendo li non infini
 te. sicut iste non contradicunt tu cur
 ris et tu non curris tenendo li non
 infinite quia utraqz illaz est affirm
 mativa. **I**tem illa responsio non sol
 ut arguitur quod si fiat illa forma omne
 nesciens se esse a est a. tu es nesciens se

esse a igitur tu es a. si negat b. **S**ed
 tu es homo igitur tu es nescies te esse
 a. et ams est deessuz igitur **S**ed in prin-
 cipio igitur dicitur quod ille casus non est
 a. imitendus quia adhuc non intelligit
 quod significat si **S**ed tunc gra dispu-
 tationis uolo admittere illu casuz et
 uolo admississe nisi ar. petat talem
 difficultate. **D**einde enz pponit tu
 es homo. **S**ed dicitur. et niter dicitur quod
 tu es **S**ed in pri. pponat quod tu es
 a. negatur. et negat posita quod tu sis
 homo. **S**ed forte contra illu respō-
 sioez ar. quod nunq concedenda est illa
 tu es a in casu illo quia cedat tpe. **E**t
 ar. quod infra tps concessisti p. dēz quā
 nō sciuisti esse uerā et quā non itelle-
 xisti igitur male rēdisti. p. dēz oīa et ar.
 ams quia p. dicatū istius quā concessisti
 infra tps nihil tibi significauit quia
 nec hoies nec alinū nec aliqd aliud
 per illu terminuz apphēdebas. **S**ed
 huic forte dicitur quod iste terminuz a si
 significauit tibi aliqd et tū nihil tibi si-
 gnificauit. et apphēdebas p. a aliqd.
 et nihil per a apphēdebas. **S**ed con-
 tra per idēz p. hoc participiū grecū
 on. tu apphēdis aliqd. et nihil p. ipz
 apphēdis. et sic q. ibz alter termin-
 grecus parti rōe significat tibi aliqd
 et nihil tibi significat. posito quod de
 istis terminis aduertat. quod si oē-
 dat concedēdūz etiā est quod tu sis mul-
 tum sapiēs et nēcis te esse sapiētez.
Ideo dicit ad argumētūz quod ille ca-
 sus non fuit admitterēdus sicut pbat
 argumētūz. et fuit excusatio facta in
 prin. quod uolebā admississe illu casum
 nisi ar. petat difficultatē de intelle-

et de a. **I**tem pponat quod p. licet in
 ista oīs homo est aīal supponat de
 terminēz cuiuslibz alterius termin-
 manēte sig. uicariē p. ter hoc quod si
 oīs nō fundat p. d. carū ofale tū. et
 significet illa p. posicio ex cōpositiōe
 suoz terminoz. **D**einde pponat illa
 oīs homo est aīal. que si dicitur ar.
 sic. oīs homo est aīal. et ista sunt oīs
 aīalia demonstratis o. bus aīalibus.
 igitur oīs homo est illud aīal. uel cō-
 homo ē illud aīal et sic de aliis. oīs
 est falsuz et illa oīs ē bona quia si aīal
 supponit determinate sub quo l. de
 scēdere ad oīs sua supposita cū debi-
 to melio diuīctiue igitur aīis est fals-
 uz. et nō p. o. secūda parte igitur p. o.
 p. m. **U**el breuius ar. ocesso p. mo-
 illa in tēpore obligatiōis cedat ipa
 obligatiōis. **E**t ar. in tēpore concessisti
 illa falsuz nō sequētez igitur male re-
 spōdisti. **I**deo si pri. negat ista oīs
 homo est aīal arg. sic. iste homo est
 aīal et iste homo est aīal et sic de sin-
 gal. et isti sunt oēs hoies igitur omīs
 homo est aīal. illa oīs p. a singula-
 ribus ad suā uniuersalē enz debito
 medio. et aīis est neq. igitur et oīs.
Item homo est aīal. et nihil est ho-
 mo nō aīal igitur oīs homo est aīal.
 oīs p. a copulatiōe exponēte ad suā
 expōitiā. et aīis est neq. igitur et oīs. et
 est nō repugnās qd negas igitur ma-
 le rēdeat. **I**deo dicit in prin. qū po-
 nit illa oīs homo ē aīal negā. to illa
 et negat ista oīs. iste homo est aīal.
 et iste hō est aīal et sic de singul. et isti
 sunt oēs hoies igitur oīs hō est aīal.
 nec illa regla a singularibz ad suaz

universalis ual3 oīa est uniuersal3 et
 unus de casib3. in gbus fallit est qñ
 predicatū supponit cōiter nō pñle.
Et si querat que uniuersal3 legē ex
 ill3 singularib3 cū illo nō medio, dicit
 q illa questio est mltip3 iptinē. dī
 cit tñ q multē sūt uniuersales que
 sequūtur ex ill3 singularib3 cū illo
 medio qz ex ill3 singularib3 sequitur
 q oīs homo sit ens et q oīs homo
 sit substantia et q oīs homo sit ipse
 med. Et sicut dicitur est de ista oīs ho
 mo est aīal in casu illo ita dicēdū est
 de ista aliq3 homo ē et qlib3 homo
 est ille. posito q li ille supponat de
 terminatē. unde secūda pars illius co
 pulatiue est falsa et tñ quelib3 singu
 laris illius uniuersal3 est uera qz q i
 bet singularis illi3 diuisi3 capta cū
 pīma parte est uera. et sequitur bene
 quelib3 singularis illius diuisi3 ca
 pta est uera igit3 quelib3 singularis
 illius est uera. Itē si quelib3 singu
 laris illius diuisi3 capta est uera ha
 beat igit3 illa uniuersal3 qlib3 hō est
 ille tria supposita et tres singulares
 puta a b c. tunc a est uera cum pīma
 parte diuisi3. et b est uera cum pīma
 parte diuisi3. et etiam c est uera cū
 pīma parte diuisi3. s3 quattuor ue
 ra diuisi3 capta uel quēq3 nō cōpo
 nūt copulatiuā falsā significātes ex
 cōpositiōe illoz qz uer3 nunq3 repu
 gnat uero igit3 copulatiua facta ex
 illis singularib3 cū pīma parte erit
 uera. pono enī q ita significent ille
 singulares du3 sunt oīūte cū illa
 particulari sicut significabāt cū illa
 aliter eīz iam nō essent uel ante nō

fuisent singulares illius. **E**t sicut dī
 citur est de illa copulatiua aliq3 ho
 mo et qlib3 homo est ille ita dicēdū
 est de ista. aliq3 est et nihil est illud
 dato q li illud stet determinatē. et
 tñ sequit3 q illa est falsa pro secūda
 parte. neq3 secūda pars sequitur
 ex singularib3. quāz qlib3 est uera
 cū pīma parte. Sed ad secūda for
 maz dicit negādo illa oīam homo
 est aīal et nihil ē homo nō aīal igit3
 oīs homo est aīal. et negat q illa sit
 copulatiua exponēs illa. **E**t si querat
 que est copulatiua exponēs illa. dicit
 q illa pōt poni per hunc modū ho
 mo est aīal et nihil est aīal qñ illud
 sit oīs homo igit3 oīs homo ē aīal.
Et si tēz ar3 q ista uocal sit uera
 oīs homo est aīal qz mētalis cui illa
 subordinat est uera igit3 ista ē uera.
 qz ista mētal est uera oīs homo est
 aīal cui subordinat ista. dicit q illa
 uocal nō subordinat illi s3 isti aīal
 oīs homo est. intelligēdo tñ li aīal a
 parte pñcat et li homo a parte sub
 lecti. **I**tem ponat q pñcatū illius
 nullus homo est aīal stet determinatē
 te cuiuslib3 alteri3 termini significā
 tiōe remanēt et illa ppositiōe signi
 ficātē ex cōpositiōe suoz terminoz.
 deide pponit nullus homo est aīal
 si negas negas uer3 non repugnās
 igit3 male rñdes. hec oīa p3. et ar3
 aīas qz bñ sequitur nullus homo est
 illud aīal. uel nullus homo est illud
 animal. et ista sunt omīa aīalia igit3
 nullus homo est animal oīa pat3 a
 descensu termini ad eius ascensum.
Item illa significat omīino sicut

ista aial nullus homo est, sed hec est
 vera igitur et illa. **I**deo forte conceditur
 illa nullus homo est aial. **S**ed contra
 alius homo est aial igitur non nullus
 homo est aial, tenet omnia ab uno equi-
 pollenti ad aliud, quod si alius et non nul-
 lus equivalet. **T**ercio contraria illi est
 vera, scilicet quibus homo est aial igitur illa
 non est vera nullus homo est aial, unde
 sequitur quod duo contraria sunt vera.
Tercio si nullus homo est aial igitur
 alius homo non est aial, et omnia ab
 universali ad particularia, et ex alia
 parte quibus homo est aial igitur con-
 tradictio. **T**ercio si alius homo non est
 aial igitur non quibus homo est aial, et
 omnia ab equipollenti ad aliud. **S**ed
 pro isto dicitur admissio casu concedendo
 illam nullus homo est aial, et tunc ar-
 guitur quod alius homo est aial, igitur non
 nullus homo est aial. **D**icitur negando
 omnia. **E**t tunc arguitur quod illa est bona
 quod est ab uno equipollenti ad reliquum,
 dicitur quod si alius et non nullus non equi-
 pollent nisi utriusque termini nisi quia
 utriusque termini nullus est distribue-
 re terminus eodem supponere rectum
 ab eodem verbo sequente in eodem ca-
 thego, sed non sic est in illo casu igitur
 et. **E**t per hoc etiam dicitur quod iste non
 contradicitur alius homo est aial et
 nullus homo est aial dato illo casu,
 sed ista nullus homo est aial non nul-
 lus homo est aial, nec iste sunt contra-
 rie nullus homo est aial, quibus homo
 est aial, sed iste nullus homo est aial
 et quibus homo omne aial est, et negatur
 illa omnia nullus homo est aial igitur
 alius homo non est aial, et sequitur se-

quod ex illa data illius termini signifi-
 catione quod a ius homo alius aial non
 est. **E**t tunc dicitur est de istis ita dicitur
 dicitur est de istis relatiuis. **S**i ponatur
 quod in secunda parte illius alius aial
 est et nullus homo est id, id id suppo-
 nit eodem non distribuitur quod ille non
 contradicitur alius homo est id et nul-
 lus homo est id, tunc utraqque sit vera
 dato quod in utraqque supponatur deter-
 minate quod illa significatione data ille
 convertitur alius est et nullus homo
 est illud et alius est et id nullus ho-
 mo est. **U**nde credendum est quod non potest
 bene contradictorius unus propositio ca-
 thego signari nisi termini in uno
 eorum eodem et distributione vel distributione
 supponens in alio copulatur supponatur,
 neque namque omnia illa recta illa signifi-
 catione et relatione illius termini id, alius
 quis homo est illud seu id igitur non
 nullus homo est id. **S**ed de hoc am-
 plius dicitur est. **T**ercio ponatur quod subie-
 ctum in ista alius homo est quibus homo
 supponatur sive tamen manente casu sub-
 alterius termini significatione et signi-
 ficatione illa propositione ex positione nec
 deinde propositio illa alius homo est
 quibus homo, que si negatur arguitur
 sic, quibus homo alius homo est igitur
 alius homo quibus homo est, omnia pro-
 quod ille convertitur tunc omnes termini
 eorum convertantur, et pro eis de et eodem
 modo supponatur. **I**deo forte dicitur
 illam concedendo. **S**ed contra non alius
 homo est quibus homo quod nec ille ho-
 mo est quibus homo, nec ille et sic de
 singulis, et isti sunt omnes homines, igitur
 non alius homo est quibus homo.

quod est oppositū cōcessis. **O**mnis p3
Item si aliquis homo est quilibz homo
 igit aliquod aial est quilibz homo.
 Omnis p3 q2 contradietōnū cōtū repn
 gnat aial. **I**tem cūz repugnāt aliq
 homo est quibz homo. 7 nullus aial
 est quibz homo. **I**tem si aliq ho
 mo est quibet homo. 7 isti sunt oēs
 hoies. **I**git ille uel ille 7 sic de aliis
 est quibet homo. **O**mnis p3 q2 ille ter
 minū homo supponit cōfute tū in illa
 aliq homo est quibz homo per po
 sitū. 7 sequitur illa uel ille homo 7 sic
 de aliis est quilibz homo igit illud
 uel illud aial 7 sic de aliis est quibet
 homo. quo dato sequitur qd aliquod
 aial est quibz homo tanq ab sferia
 ri ad suū supins. cōis falluz ut p3
Ideo dicit in prin° admittēdo ca
 suz. 7 nego illa p3oz aliq homo
 est quilibet homo. 7 negat ista cōia
 quilibz homo. aliq homo est igit
 aliq homo est quibz homo. **U**nde
 licz in ista aliq homo est quibz ho
 mo li homo supponat cōfute tū. tū q2
 ex ipsa sequitur falluz. ut qd homo est
 ois homo ideo est negāda. ita etia
 hec est negāda semp homo ois ho
 mo est qd ex illa sequitur qd aliq ho
 mo ois homo est. 7 hec est cōcedēda
 semp ois homo homo est qdus ter
 mini pro eisde. 7 eodē modo suppo
 nant. 7 termini unus cōrespōdētis
 euz terminis alterius cōuertant. Et
 per hoc p3 a 7 b. p3oz esse simi
 litudinis 7 qūitatis. 7 subiecta 7 p3di
 cata 7 copulas cōverti. 7 pro eisde 7
 eodē modo supponere. 7 significata
 esse cōuertibilia illaz ppositiōnū su

gnificatūz ex positōne illoz termi
 noz adeqte. 7 unā esse necessariā. 7
 aliāz impossibiles. **U**ltra eiz illa ois
 regit oio lris ordo terminoz. **A**d
 illa etia forma dicit negādo. sicut
 nō sequitur pmitto tibi istū uel istuz
 denariū igit istū uel istū denariū ti
 bi pmitto. **I**tem ponat qd ille ouer
 tant. deus est. nullus deus est una
 illaz significatē pmarie sicut solz si
 gnificare pmarie. puta qd deus ē uel
 qd nullus deus est. deinde pponit
 deus est. quā cōcessa qd uera nō repu
 gnās pponit nullus deus est. **S**i
 cōcedit. **C**ontra illa est iptinēs que
 extra tps negaret igit 7 nūc est ne
 gāda. p3 cōia 7 ar° aīo q2 nō lege
 illa cōuertitur. deus est 7 nullus deus
 est. **I**z deus est igit nullus deus est
 q2 extra tps illa cōia nō erat bona
 q2 aīo falluz possibile 7 cōis impossi
 bile. 7 casus nō facit ad cōiaz igit 7
 nūc nō est bona. **I**deo forte dī qd il
 la cōia nō est bona. **C**ōtra cōis lege
 ex secunda parte aīo igit illa cōia
 est bona. p3 7 aīo ar° q2 ille ouer
 tūtur deus est 7 nullus deus est. **I**tem
 ex tibi dubio illa duo nō cōuertūtur
 igit illa nō est a te cōcedēda nullus
 deus est. p3 7 ar° aīo q2 ex tibi du
 bio tu admisisi impossibile. qd forte
 demonstrātur iste due mētales deus
 est nullus deus est que interz ouerti
 nō p3t. **I**tem una illaz ppositiōnū
 est affirmatiua 7 alia negatiua igit
 ille nō cōuertūtur. p3 cōia 7 maior
 sed b° arguit quia illa nullus deus
 est est una ppositiō. cui uerbū p3it
 cūpale negat igit illa est negatiua

Ideo dicitur in primo admittere casum. et concedit illa deus est, deinde concedit illa nullus deus est. et si uariaretur ordo proponendi negaretur utraq[ue].
Et ad formas cum arguitur dicitur negando illam de forma, sed negatur eius sensus. illa enim non est ipsius sed sequens ex concessio. et concedit quod illa est bona omnia ille uertunt deus est et nullus deus est. sed deus est igitur nullus deus est. quia iam uerum est quod omnis est necessarius. **E**t cum arguitur quod non quia ante casum illa omnia non ualebat, sed casus non facit omnia igitur sequitur quod et nunc illa omnia non ualent. dicitur quod sic et precipue casus de ipso modo qualis est iste. **A**d aliam formam dicitur quod apud illud qui poneret etiam quod mentalia ultra id quod naturalia significat prout ad placitum significare quod casus non est impossibilis sed apud illum qui poneret quod mentales non prout ad placitum significat debet respondere certificare que propositiones demonstrant per li istas. **A**d alias formas dicitur negando omnia. scilicet principalis copula istius propositionis est negata igitur ista est negatiua. sic enim pars istius propositionis nullus deus est esset negatiua. sed bene sequitur ista est propositio catholica. et principalis copula huius negat per signum quod est pars istius. et ista adque significat ex compositione terminorum igitur ista est negatiua. quod est negandum in illo casu concessio antecedere illius omnia.
Tercio ponatur quod bub sit dictio bisyllaba. **S**i negat casus. Contra pos-

sibile est quod bub sit dictio monosyllaba igitur possibile est quod bub sit dictio bisyllaba. per omnia quia non stat contra dictorum omnia cum ante. uel cedat tempus obligationis. et arguitur quod in tempore negasti quod non intellexisti igitur male respondisti. quia in tempore non fuit ista propositio bub est dictio bisyllaba. cum id quod ponitur pro subiecto illius uerbi est non sit nec erat pars orationis igitur non reddebat suppositum illi uerbo est. aliter enim non possit dari uox litterata que non esset pars orationis quia si proferat bub adhuc id est pars orationis ut sequitur ex responsione. quia statim ista est propositio bub est uox bisyllaba. **I**deo dicitur in principio non admittere casum et non nec sciat respondens quod illa uox bub debeat sibi significare. et ita de aliis.
Tercio ponatur quod omne animal elicitur omnia et oppositum omnia eiusdem sunt sensus. et omne omnia et oppositum antea eiusdem sunt sensus. et sunt contra argumentum iste due omnia homo est igitur risibile est. non homo est igitur nullum risibile est. et significat ille ex compositione uerborum terminorum. deinde ponitur homo est. quo concessio proponitur nullum risibile est. si concedit cedat tempus. et arguitur. tu concessisti repugnans concessio in tempore igitur male respondisti. **T**ercio ponitur hec est uera homo est. qua concessio quia uera non repugnans proponitur hec est uera. nullum risibile est. qua concessio. tunc sic. hec est uera homo est. et hec est uera nullum risibile est. et iste adque significat secundum primarium significatorem igitur homo est et nullum risibile est.

Et si forte negatur illa ppositio ho-
mo est pponitur illa est falsa. qua
concessa pponitur hec est falsa nul-
lus risibile est. qbus concessis ppo-
nitur he sunt uera risibile est non
homo est que contradicunt pms. qua
concessa arguit sic. iste sunt uere risi-
bile est. nō homo est adequate et pri-
marie significātes. igitur risibile
est et non homo est. Ideo dicitur in
p. incipio admissio casu decedendo il-
lam homo est cui pponitur et nega-
tur illa nullū risibile est. et cui ppo-
nitur illa est uera homo est deceditur
et conceditur q illa est falsa nullum
risibile est. et cui arguit illa est uera
homo ē que est aīis igit et aīis eius
est uerū. risibile est. et ultra arguit
omē aīis alicuius oīte et opposituz
oītis eiusdē sunt similia. sed iste ho-
mo est et nulluz risibile est. sunt aīis
et opposituz oītis eiusdēz oītie igit
tur ista sunt similia. sed illa est uera
homo est. igit et illa nullum risibile
est. et ex alia parte illa est uera risibi-
le est igit duo contradictoria sunt si-
mul uera. Ideo huic dicitur negādo
illam oīam. sed oportet minores sic
sumi. ille due sunt uere homo est et
nulluz risibile est. et illa adequate si-
gnificant q homo est et nullum risi-
bile est igitur homo est et nullum ri-
sibile est. sed negat q ista sit pma-
ria significatio tanq̄ repugnans. si
tū in casu illo adderet q ille oītie
essent adequate significātes ex cōpo-
sitiōe suoz terminoz et q illa homo
est adequate significaret hominem esse
et illa nullum risibile est adequate si-

gnificaret nullum risibile esse. negan-
dus est casus.

De depositiōe.

Ed nunc dicamus q licita
depositio ē obligatio qua
obligat respondens ad ne-
gandum sibi deposita. ppositiōez
et quodlibz aīis ad illam. Ex descri-
ptione pmo q deposita et bene ad-
missa aliqua disiunctia et pposita ali-
qua eius parte principali ipsa est ne-
ganda. deposita tamē copulatiua et
bene admissa non continue quelibet
eius pars est neganda. De qua pri-
mo depono tibi illam. alique pposi-
tiones non sunt uere et significz illa
adequate q alique ppositiōes non
sunt uere. deinde ppono illam. alique
ppositiōes non sunt uere. qua nega-
ta quia deposita pponitur omnes
ppositiōes non sunt uere diuisione su-
mendo. qua concessa quia contradicte-
rius depositi pponitur etiam quelibet
bet ppositio est uera. qua concessa
tanq̄ sequente. quia bene sequitur
oēs ppositiones sunt uere diuisione.
igit quelibz ppositio est uera. Et
arguit sic ultra. quelibet ppositio
est uera. et illa est ppositio. alique
ppositiones non sunt uere igit illa
est uera. et ultra illa est uera et illa
adequate significat q alique pposi-
tiones nō sunt uere igit alique ppo-
sitiōes non sunt uere. et ex alia parte
omēs ppositiōes sunt uere igit con-
tradictio. Ideo dicitur in principio
non admittēdo casuz. repugnat eiz
q oēs ppositiōes sunt uere diuisione
et q illa alique ppositiōes non sunt

vere adequate significet q̄ aliqua
 ppositiōes nō sunt vere. **¶** Verūtamē
 non ualz oīa illa omēs ppositiōes
 sunt vere collectivē sumendo igitur
 quelibet ppositio est vera, quia stat
 q̄ omēs ppositiōes sunt vere colle
 ctive 7 q̄ aliqua sit impossibilis 7 q̄
 omēs sunt false collectivē sumēdo 7
 q̄ aliqua sit necessaria, ut posito q̄
 iste sunt omēs ppositiōes collectivē
 deus est nullus homo est asinus sic
 primarie significantes tunc quia ille
 ambe sunt vere 7 ille sunt oēs ppo
 sitiōes collectivē igitur omēs ppo
 sitiōes collectivē sunt vere 7 tamen
 aliqua est impossibilis puta pars illi
 us, s. illa homo est asinus que est
 pars illius nullus homo est asinus.
 Et si ex illo arguit q̄ illa ppositio
 nullus homo est asinus est ppositio
 necessaria 7 impossibilis, cōcedit de
 copulato extremo. **¶** Sed forte ar
 guit remouēdo illaz particulaz, s. q̄
 illa aliquē ppositiōes non sunt vere
 adequate significet q̄ aliquē ppositi
 tiōes non sunt vere, 7 deponat sim
 pliciter ista aliquē ppositiōes non
 sunt vere 7 sit a ppositio una que
 cūqz sit non curio que significet prin
 cipaliter q̄ aliquē ppositiōes non
 sunt vere. **¶** Et arguit sic: a ppositio
 est vera 7 a ppositio significat ade
 quate q̄ aliquē ppositiōes nō sunt
 vere igitur aliquē ppositiōes non
 sunt vere: 7 pbat q̄ a est uerz sicut
 prius arguebat de illa aliquē ppo
 sitiōes non sunt vere quia quelibet
 ppositio est vera. **¶** Sed huic dicit
 negando istum secundū casum sicut

primū. **¶** Sed forte cōtra arguit
 deponendo illam aliquē ppositiōes
 non sunt vere, 7 ponendo illam oēs
 ppositiōes sunt vere diuīsiue que
 est cōtradictoria prime adequate si
 gnificans: sic, s. q̄ omēs ppositiōes
 sunt vere. **¶** Sed huic dicit adhuc nō
 admittēdo istum casū quia est ipos
 sibilis. **¶** Itēz depono tibi q̄ ppo
 sitiōes tam ad inuicē repugnātes
 q̄ que nō sunt repugnātes nō sunt
 similes: 7 q̄ illa ppositio aliqua
 ppositio est sibi similis significet ade
 quate q̄ aliqua ppositio est sibi si
 milis. Deinde ppono omēs ppositi
 tiōes sunt similes diuīsiue que quia
 cōtradictoria de positi cōcedēda est.
¶ Deinde pponit quelibet ppositio
 cuiuslibz ppositiōi est similis que ga
 sequens est est concedēda. Deinde
 pponitur oēs ppositiōes sunt false,
 si negatur. **¶** Contra oēs ppositiōes
 sunt siles 7 aliquē ppositiōes sunt
 repugnantes igitur oēs ppositiōes
 sunt false, 7 tenet oīa illa quia uerz
 non repugnat uero. **¶** Deinde ppo
 nitur aliquē ppositiōes non sunt fal
 se, si negatur. **¶** Contra aliqua ppositi
 tio est uera igitur aliquē ppositiōes
 non sunt false diuīsiue, parz oīa 7 az
 gultur asis quia hec ppositio est ue
 ra aliqua ppositio est sibi similis ga
 aliqua ppositio est sibi similis 7 ista
 adequate significat q̄ aliquē ppositi
 tio est sibi similis igit ista est uera.
¶ Ideo dicit in principio non admit
 tendo casū. **¶** Pro quo est notandū
 q̄ cum deponitur aliqua ppositio
 pro faciliōri responsione habenda

imaginetur respondens q̄ sibi po-
 natur contradictoriū depositi, nec ad-
 uertat ad aliud nisi ad ppositiōez
 quam imaginatur esse sibi positam.
Ideo imaginādus est cum deponi-
 tur illa q̄ ppositiones tam inuicez
 repugnantes q̄ non repugnantes
 non sunt similes, et ponitur q̄ hec
 aliqua ppositio est sibi similis ade-
 quate significet q̄ aliqua ppositio
 est sibi similis q̄ hec copulatiua po-
 natur omēs ppositiōes tam inuicez
 repugnantes q̄ non repugnantes,
 sunt inuicez similes, et hec ppositio
 aliqua ppositio est sibi similis signi-
 ficet adequate q̄ aliqua ppositio est
 sibi similis, et patz q̄ ista copulatiua
 est impossibilis quia ex p̄ma parte
 sequitur q̄ omēs ppositiones sunt
 falsæ, quia bene sequitur omēs ppo-
 sitiones sunt similes, et aliquæ inuicez
 repugnant igitur omēs ppositiōes
 sunt falsæ, et ex alia parte sequitur q̄
 aliqua ppositio est uera igitur ali-
 que ppositiōes non sunt falsæ, et aliis
 aliis cōtra sequitur ex casu ideo ex
 illo casu sequitur contradictio ideo
 non est admiittēdus. **S**ed forte non
 ponendo secundaz particulaz depo-
 nitur illa solum tam ppositionis in-
 uicez repugnātes q̄ non repugnan-
 tes non sunt similes, quo admissio
 pponitur deus est, que si cōceditur
 arguitur sic, tu concedis istam et ista
 est falsa nec est sequens igitur male
 et. **S**ed forte dicitur cōcedēdo pri-
 maz partez aītis pposita. **D**einde
 pponitur secūda, que si negatur ar-
 guitur sic, illa est ppositio et non est

falsa igit est uera igit aliquæ ppo-
 sitiones non sunt falsæ, et ex alia par-
 te omēs ppositiōes sunt falsæ ut se-
 quit ex contradictio depositi igitur
 contradictio. **E**t etiam arguitur si
 forte negatur q̄ illa non est sequens.
Si forte dicitur q̄ illa est sequens
 quia necessaria. **I**deo dicitur admis-
 so illo secundo casu concedēdo illaz
 deus est. **E**t cum pponitur tu conce-
 dis illam et illa est falsa non sequens
 igitur male respondes, conceditur
 oīa, neqz dicatur ad aīis neqz ad
 aliquaz eius partez nisi fm q̄ ppo-
 nuntur ppositiones per ordinem,
 quia si p̄mo pponitur prima pars
 aītis conceditur, et conceditur etiaz
 secūda secūdo loco pposita. **D**einde
 si postponatur oīa, neget ip̄m,
 quo negato negatur alia pars aītis
 et conceditur q̄ illa est sequens non
 tamen quia necessaria quia hoc re-
 pugnat, et cōcedēdus est q̄ est falsa
 tanq̄ sequens. **I**tem depono q̄
 aliquæ ppositiōes tres uel quattuor
 non sunt dissimiles, quo admissio ppo-
 sitiones sunt dissimiles, quo cōciso
 quia opposituz depositi arguit sic,
 omēs tres uel quattuor ppositiōes
 diuissim sunt dissimiles, sed a b c d
 sunt quattuor ppositiōes gr̄a argu-
 menti igitur a b c d sunt dissimiles
 ppositiones. **E**t appello dissimiles
 ppositiōes quaz una est uera et alia
 non est uera. **S**imiles uero quaz
 utraqz est uera uel utraqz est falsa.
 oīs antez est impossibile quia uel
 omēs ille sunt uere uel oēs ille sunt

falſe. uel due ſunt uere ⁊ due falſe
 uel tres falſe ⁊ una uera. uel eodē
 Se. 3. ſine ſic ſine ſe ſequit̃ q̃ nō oēs
 ppoſitiones ſunt diſſimiles in illo
 caſu. imo in nullo caſu non plures
 q̃ due poſſunt eſſe ppoſitiōes diſſi
 miles ad inuicē ſic q̃ quelibet cuius
 bet alteri ſit diſſimilis. Ideo dicē
 in principio non admiſſendo caſu.
 Admitteatur tamē caſus remora ſi
 particula tres uel quattuor. Deinde
 pponatur ille inuicē contradicunt. rex
 ſedet. nullus rex ſedet. deus eſt. nul
 lus deus eſt. ſi cōceditur tunc ſequit̃
 tur q̃ aliquē non ſunt diſſimiles
 quia ſequitur q̃ illaz due ſunt falſe
 ⁊ due uere. ſi negatur. pponit̃. al
 que illaz quattuor. contradicunt. ſi con
 ceditur adhuc ſequit̃ q̃ aliquē ppo
 ſitiones non ſunt diſſimiles. ſi nega
 tur pponitur. ille due contradicunt
 deus eſt nullus deus eſt. Si conce
 ditur arguit̃ ſic q̃ tres ppoſitiōes
 ſunt q̃ illa deus eſt ⁊ nullus deus
 eſt. ⁊ itē illa deus eſt que eſt pars
 illi⁹ nullus deus eſt. ⁊ per ſequē
 aliquē ppoſitiones non ſunt diſſi
 miles. quia bene ſequitur tres ppo
 ſitiones ſunt igitur aliquē ppoſitiō
 nes non ſunt diſſimiles. Itē in
 illo caſu concesso q̃ ille contradicunt
 deus eſt nullus deus eſt pponitur.
 tu es obligat⁹ ad ſtam aliquē ppo
 ſitiōes non ſunt diſſimiles. Si con
 ceditur arguitur q̃ tres ppoſitiōes
 ſunt. ⁊ per ſequē aliquē ppoſitiō
 nes non ſunt diſſimiles. Ideo dicē
 admiſſo caſu concedēdo q̃ ille tra
 dicunt deus eſt nullus deus eſt. Et

cum arguitur q̃ tres ppoſitiōes
 ſunt quia illa deus eſt. ⁊ illa nullus
 deus eſt. ⁊ etiam illa deus eſt que
 eſt pars eius eſt ppoſitiō. negatur
 q̃ pars eius ſit ppoſitiō tanq̃ re
 pugnant. Et ſi pponeretur in illo
 caſu hec eſt uera ſit contradicunt deus
 eſt ⁊ nullus deus eſt. negatur tanq̃
 repugnant. Et ſi pponatur. hec eſt
 oratio ſit contradicunt deus eſt ⁊ nul
 lus deus eſt. conceditur. ⁊ negatur
 q̃ ſit ppoſitiō tanq̃ repugnans. Et
 tunc ad aliud argumētū eūz ppo
 nitur cōceſſo q̃ ille contradicunt deus
 eſt nullus deus eſt q̃ tu es obliga
 tus ad illam aliquē ppoſitiōes non
 ſunt diſſimiles. negatur tanq̃ repu
 gnans concesso ſic.

Explicit obligatiōes.

Inſolubilis
 In diſſicultatib⁹ antē ppo
 ſitionū quas inſolubiles
 uocant dixerunt aliqui q̃
 omis ppoſitiō inſolubilis ſignificat
 ſe eſſe ueram ⁊ ſe eſſe falſam. Omis
 enīz ppoſitiō categorica ſignificat
 ſe eſſe ueram quia omis ppoſitiō ca
 thegorica ſignificat idē eſſe uel nō
 eſſe pro quo ſupponit ſubiectum ⁊
 predicatū. ⁊ etia⁹ eſſe idē uel non
 eſſe pro quo ſupponit ſubiectū ⁊
 predicatū eſt ppoſitiōez affirma
 tiuaz uel negatiuaz eſſe ueram. Igit̃
 omis ppoſitiō affirmatiua uel ne
 gatiua categorica ſignificat ſe eſſe
 ueram ut dicunt. ⁊ quia omis ppo
 ſitiō inſolubilis ſe ſignificat ideo omis
 ppoſitiō inſolubilis ſignificat ſe eſſe

veraz et se esse falsaz. Item addunt
 qd ppositio vera est que quiteruq;
 significat ita est, et falsa est que non
 qualiteruq; significat ita est. Et
 ppositio impossibilis est que o qua
 literuq; significat ita pot esse. Et
 possibilis est que qualiteruq; sig
 nificat ita pot esse. Et similiter de ne
 cessaria re. Sed contra istaz po
 sitionez arguitur capiendū quod
 ipsi supponunt, scilicet qd dando contradi
 ctorius ppositionis solubilis ppo
 nenda est negatio a verbalis nega
 tive tenet aut preposita auferenda.
 Quo accepto ex ista positione sequi
 tur primo qd ppositio non possibi
 lis contradicit contingenti. Item qd
 omnis ppositio insolubilis implicat
 contradictionez. Item qd ista ppo
 sitio mere negatiua nō aliqua ppo
 sitio est implicat contradictionez. Item
 qd due subcontrarie sunt simul falsae. et
 per consequens duo contraria vera
 in terminis simplicibus. Item et
 quinto qd duo contradictoria sunt si
 mul falsa. Item conclusiones sunt
 impossibiles quas tamen arguitur
 ex ista positione sequi, quia capiatur
 ista ppositio aliqua ppositio est ve
 ra que est contingens ut notum est et
 quia se verificat ideo sua contradicto
 ria que est ista non aliqua ppositio
 est vera se falsificat et per consequens
 significat non aliquaz ppositionez
 esse veram et hanc esse veram ipsa
 met demonstrata et non sic potest
 esse igitur ipsa est ppositio que non
 qualiteruq; significat pot ita esse
 igitur ipsa est impossibilis, tenet omnia

et datis ab illa positione et ista con
 tradicit illi contingenti aliqua ppo
 sitio est vera igitur aliqua ppositio
 non possibilis contradicit contingenti
 quod fuit probandum. Ex illo sequitur
 secunda conclusio, scilicet qd omnis ppositio
 insolubilis implicat contradictionez.
 implicat enim qd nō aliqua ppositio
 est vera et qd hec sit vera. Unde da
 tis illis modis loquendi sequitur qd
 ista omnia sit bona non aliqua ppositio
 est vera igitur non aliqua ppositio
 est vera et ista est vera illa demo
 strata, quia cum aliis sit impossibile
 ut probatum est non stat oppositum
 omnis istius omnie cum aliis et videtur
 et quia ex omne istius omnie sequitur
 contradictio ideo ex ante illo quod
 est mere negatiua sequitur illa con
 tradictio et per consequens ex illa me
 re negatiua non aliqua ppositio est
 vera sequitur illa affirmatiua, scilicet non
 aliqua ppositio est vera, et hec est
 vera ipamet demonstrata. Item
 arguitur quartum conclusio quia capiuntur
 istae due subcontrarie aliqua ppo
 sitio particularis negatiua est vera
 et aliqua ppositio particularis ne
 gatiua non est vera, et non sit alia
 ppositio particularis ab aliqua
 istaz vel eius parte, et tunc patet qd
 utraq; illaz est falsa, prima enim est
 falsa quia significat qd aliqua ppositio
 particularis est vera et cum ista
 negatiua se falsificetur. Quo dato
 sequitur etiam qd duo contraria sunt
 simul vera, et sequitur aliud probandum
 qd duo contradictoria sunt simul falsa
 scilicet ista omnis ppositio particularis

negatiua est uera et aliqua ppositio
 particularis negatiua non est uera.
¶ Item arguitur ista ultima cõclu
 sio signatis illis duobus contradic
 toriis metatibz contradictoriu a ppo
 sitio est uerz. et non contradictoriu
 et ppositio est uerz. et sic a ista affir
 matiu. et patet qd a est falsum quia
 a non potz esse uerz. et itz ista est
 falsa quia se falsificat. ista nõ con
 tradictoriu a ppositio est uerz. et sic
 ista b. quia si b est uerz et b est con
 tradictoriu a. igitur contradictoriu a est
 uerz. et ex alia parte non contradic
 toriu a est uerz igitur et. **¶** Item si
 non contradictoriu a est uerz igitur
 nullu contradictoriu a est uerz. tenz
 oia a b uno equiollent ad aliud. et
 sequitur nullum contradictoriu a. igitur
 b non est uerz. **¶** Item si non con
 tradictoriu a est uerz nullum uerz est
 contradictoriu a. tenet oia a uerza
 ad cõuertentes. **¶** Et arguitur sic ex
 dñte. nullum uerz est contradictoriu
 a. et b est contradictoriu a. igitur b non
 est uerz. tenz oia in seculo. **¶** Item
 data ista positione sequitur qd iste
 non contradicunt. omis ppositio est
 falsa. et non omis ppositio est falsa
 quia ista omis ppositio est falsa si
 gnificat omes ppositiones esse fal
 lam. et hanc esse ueram demonstrata
 illa met. ista autz non omis pposi
 tio est falsa significat non omes ppo
 sitiones esse falsam. et hanc esse uer
 ram ipsa met demonstrata. sed ille
 copulatiue non contradicorie signifi
 cant omis ppositio est falsa. et hec

est uera ista uniuersali affirmatiua
 demonstrata. et non omis ppo
 sitio est falsa. et hec est uera particu
 lari ista negatiua demonstrata. et iste
 due copulatiue significant oio sicut
 iste due cathegonie igitur iste due
 non contradicorie significant. **¶** Item
 ista positio data sequitur qd omis
 ppositio ponit aliquid. quia omis
 ppositio ponit se esse ueram. quod
 sequi patz aduertenti omis uerba
 illius positionis. ois tamen est fal
 sum. quia nec principaliter nec conse
 cutiue omis ppositio significat se
 ipz esse ueraz. **¶** Item descriptio
 nes i. de super quibus fundatur opi
 nio non sunt bone qd qualitercuqz
 significat ista: homo est alius est
 sicut omne quod potuit esse iam fuit.
 et omne quod potuit intelligi est. et fa
 ciendo etiam eoz intentio que non
 est bona nõ qualitercuqz significat
 ista adam fuit est sicut non qualiter
 cuqz significat ista antepistus erit
 est. sed qdtercuqz significat erit. et
 ita est dicendz de istis negatiuis che
 mera non est. antepistus nõ fuit.
 tragelaphus sen hircoceruus nõ po
 test esse. et sic de alijs. **¶** Item ex
 ista positione sequit qd non si omis
 ppositio particularis est falsa ali
 qua ppositio particularis est falsa
 ubi tamz arguitur ab uniuersali ad
 suam particularem. que omis quia
 nõ sunt uera ideo relinquenda. **¶** Se
 cunda opinio. Acceperunt autz alii
 in ista materia pmo qd ppositio in
 solubilis est ppositio. de qua sit men
 tio in aliquo certo casu. que si in

eodem casu precise significet sicut
 eius termini cōter prōdūc sequitur
 se esse veram et se esse falsam. **C**asus
 autem de insolubili est casus in quo
 fit mentio de aliqua ppositiōe, que
 si in eodem casu significet precise si-
 ent termini prōdūc sequit se esse
 veram et se esse falsam. **Q**uestus da-
 tis posuerūt regulas. **E**t pmo qd si
 ponatur casus de insolubili et non
 ponitur qualiter istud debeat signi-
 ficare respondēdū est oīno sicut ex-
 tra tempus fuisset responsus, ut po-
 sto qd sortes dicat istaz. sortes dicit
 falsum et nullam aliam non posito
 alio, ista est dubitāda, s. sortes dicit
 falsum, si autem ponatur qd insolubi-
 le significet precise sicut termini pre-
 tendunt, casus est reiiciendū et non
 admittendū, sed si ponitur qd insolu-
 bile significet sicut termini preten-
 dunt non ponendo precise cōceden-
 dum est insolubile tanq̄ sequens, et
 negandū est qd sit verū si pponitur
 esse verū, que tria posita sūt et ppo-
 sitionibus categorice significanti-
 bus. **S**i autem ponatur ppositio in-
 solubilis ad significandū copulatiue,
 est uidendū si contradictoriū secun-
 de partis copulatiue stat cum casu,
 et si sic est casus admittendū, et si
 non est reiiciendū casus, ut si ponat-
 ur qd sortes dicat istaz. sortes dicit
 falsum adequate significatēz sortes
 dicere falsum et sortem loqui, quia
 ista non stant simul, sortes dicit fal-
 suz et sortes non loquitur ideo non
 est admittendū casus, si autem pona-
 tur qd ista sortes dicit falsum signifi-

cat precise sortes dicere falsū et sor-
 tem currere admittendū est casus,
 et ista ppositio est concedēda, et ne-
 gandū est qd ipsa sit vera. **U**lti-
 mo si ponatur insolubile significare
 ppositiue dicit ista ppositio qd si op-
 positus discerni potest stare cum ca-
 su negandū est casus, ut si ponatur
 qd hec ppositio falsum est sit queli-
 bet ppositio adequate significatēz qd
 falsum est aut qd nullus deus est, ca-
 sus non est admittendū, sed si pona-
 tur qd ista falsum est sit omis ppo-
 sitio adequate significans qd falsū
 est vel qd deus est, admittendū est
 casus, et negandū est ista falsum est
 cum ppositur, et concedēdū est qd
 sit vera. **S**ed contra istas duas
 descriptiōes arguitur quia illis datis
 sequitur qd nulla ppositio est insolu-
 bilis sine casu, oīs est falsū quia
 stat nullo casu, posito qd ista sortes
 dicit falsum dicatur a sorte et nulla
 alia que non sit eius pars, et ista su-
 grificet sortem dicere falsum, et non
 precise platoni. **A**rguitur et qd ista
 est insolubilis quia ista tunc signifi-
 cat sicut significaret si possetur esset
 qd sortes diceret istam et nullā aliaz
 significantēz qd sortes dicit falsum
 non precise platoni, non consideret
 enīz aliquis de ista nisi plato, et se-
 quit tunc qd nullo casu stante foret
 ista ppositio insolubilis, et sic stat qd
 aliqua sit ppositio insolubilis de qua
 nulla sit mentio in aliquo casu. **I**tem
 ista mentalis nullo casu stante est
 ppositio insolubilis, s. omis ppositio
 est, falsa: patet qd sit ppositio.

insolubili. quia vel ista significat pro
 esse q omis ppositio uniuersal est
 falsa. vel ista significat q omis ppo
 sitio est falsa q nō precise q semper
 est insolubilis. **S**ed forte dicitur q
 illa mentalis nec significat precise q
 omis ppositio est falsa. nec q omis
 ppositio est falsa nō precise. **S**ed
 contra. ista est ppositio mentalis.
 igitur ipsa non potest absolut a sua
 naturali significatōe primaria. quia
 licet poneretur q termini metalea
 ad placitam significatōem non tamē sic
 possunt significare q relinquant su
 am primariā significatōem. quia
 similitudo naturalis q tracti in ment
 te tua nunq esset similitudo trian
 guli aut circuli uel econtra. **C**on
 tra secundā regulā istius positi
 nis etiam arguitur. quia ista data
 sequitur primo q aliqua est ppositi
 tio categorica uera que non potest
 habere contradictōem in ipsa sic ade
 quate significante sicut ipsa signifi
 cat. **I**tem q nulla ppositio insol
 ubilis significat principaliter aliquo
 modo ex primaria sua significatōe.
Item q a et b sunt ppositiones
 a uera et b falsa. et per solam distan
 tiam b desinit a esse ppositio. et tūc
 sequitur q stat in causa q tale com
 plexum falsum est in mente. for. non
 sic ppositio. que cōcludēs sunt fal
 se. **S**ed arguitur pma sic. qā po
 natur q ista sit in mente fortis. ali
 qua ppositio non est falsa adequa
 te significatōe q aliqua ppositio non
 est falsa. et tunc ista est ppositio uer
 ra. et huius non potest assignari contra

dictorū sic significantes quia si sic
 tunc contradictorū eius esset ppositi
 tio contradictorio modo significans
 falsū omis ppositio est falsa signi
 ficans adequate q omis ppositio
 est falsa. et tunc corrumpatur pma illa
 sola remanēte ment. h. omis ppo
 sitio est falsa. et sequit q ista est insol
 ubilis. et cum sita mentalis non possit
 plus nec minus significare q prius.
 et sit naturalis intēctio. et ppositio il
 la est insolubilis igit aliqua ppositio
 insolubilis significat precise licet eius
 termini pēndūt. quod repugnat re
 gula. **S**ecunda cōclusio arguitur.
 quia cum hec metalea hoc est falsum
 se ipsa demonstratā fm positiōem nō
 significat principaliter q hoc est falsum
 quia ipsa foret uera ut sequit ex po
 sitiōe. nec potest assignari qūter hec
 principaliter significet. qā nec deū esse
 neq te esse. **T**amē hec pmo mo
 do nō soluit difficultatē insolubiliū
 s; nouā et pēnētēs insolubiliū diffi
 cultates ponit. ponit enīz pposi
 tione et nescit qūter q ipse met
 obligans nescit qūter pposi
 tione significet. **A**lia cōclusio etiam sequitur
 quia ponatur q ista sit in mente for.
 falsū est. per quā for. principaliter ap
 prehēdat q falsū est et non sit alia
 ppositio falsa in re natura nisi ista
 homo est alinus. de qua tu solū cō
 dices nesciēte for. et tūc ponat q tu
 destrues istā falsā. et p q ista fal
 sus est in mente for. non manet plus
 ppositio quia si maneret. ppositio
 euz for. per istā nō appēderet aliter
 q ante appēdebat. ant pō sequit
 o iii

q̄ aliqua p̄positio insolubilis signi-
 ficare precise sicut eius termini p̄ten-
 dunt. ideo legē q̄ ista non remanet
 p̄positio. nel saltez legē q̄ tu exis
 roma. ⁊ ista p̄pōez destrucō facies
 for. exitez in anglia aliter itel' ige. e
 per illā falluz est q̄ ante itelligebat
 per eā se. ¶ Ista positio in uno mirā
 da uidet q̄ euz inuētas insolubilitaz
 difficultates debeat soluere illis re-
 lictis nouas facit nec ipsa met scit
 utruz insolubilia faciat impossibilia ul
 stringētia. ¶ Itēz ista regula data
 legē q̄ in mēte est p̄positio plures
 ⁊ q̄ termini mētales sunt equiuoci
 equocātes. q̄ tū sepe negauit istius
 opmōdis inuēto. ¶ Contra autē ter-
 tiaz regulā istius opmōdis fm quā
 ipse respōdet ad insolubilia cathego-
 ricas sic arguit. quia ponat q̄ for. di-
 cat istam falluz dicē. ⁊ non p̄ferat
 ab aliquo alia p̄positio nisi ista aut
 eius pars que significz falluz dicit.
 nō tū precise sicut illi positio placet.
 ⁊ sic e contra dictōiū istius falluz dici-
 tur que grā argumētū sit ista nō fal-
 luz dicit. deinde pponit ista falluz
 dicit. ⁊ deinde fm istaz positioez. ⁊
 ultra pponit ista hec est falsa. que
 etiā cōceditur fm istam positioez.
 ¶ Sed cōtra q̄ sequit hec p̄posi-
 tio falluz dicit p̄ncipalr significz
 deuz esse igit ista p̄positio est ne-
 ce. Taria. oīa est bona scita esse talis
 ⁊c. ⁊ aīa est a te dubitādū. igit oīa
 eius nō est a te negādū. p̄ oīa fm
 istaz positioez. ⁊ aīa cum toto casu
 est dubitādū. igit oīa non est a te
 negādū. ¶ Itēz ista p̄positio est

fm possibilis simplr igitur ista non
 est a te cōcedēda. ista oīa est bona ⁊
 aīa est a te dubitādū igit oīa nō
 est a te negādū. ista oīa sunt uera
 per hoc quia est tibi dubiū an euz
 toto casu ista falluz ē significz p̄nci-
 palr deū esse uel hoīez esse aīa.
 ¶ Et si forte arguit contra per argu-
 mētuz istius positiois q̄ ista est cō-
 cedēda falluz dicit q̄ sequēs. quia
 bene sequit for. dicit istaz falluz di-
 citur que significz falluz dicit. ⁊ nul-
 la p̄positio dicitur nisi ista uel eius
 pars falluz dicit igit falluz dicit.
 ¶ Respōdet q̄ illud argumētuz mo-
 uēs istaz opmōdez nihil est. sicut nō
 sequit h̄c est uera homo currit que
 significz for. currere igit for. currit
 quia ista positio nō curat inter has
 quo ad p̄positū suū falluz dicitur
 falluz dicit significz ⁊ significz fal-
 luz dicit. ¶ Itēz cōtra terciā ⁊ seū-
 daz regulā arguit siml ponēdo q̄
 for. dicat istaz ⁊ nullā aliā for. dicit
 falluz que nō sit eius pars ⁊ signifi-
 cet illa sicut termini p̄tendūt ⁊ non
 precise. deinde caplat hec copulatia
 de' est. ⁊ hec copulatia est falsa que
 est insolubil. si ponat q̄ ipa significz
 sicut eius termini p̄tendūt ⁊ nō pre-
 cise. ponat igit q̄ ista significz for.
 dicere falsum p̄cise. q̄ est possibile
 ut notū est. ⁊ sequit q̄ tūc ista p̄po-
 sitio est insolubil. ⁊ est uera ⁊ cōcedē-
 da ⁊ p̄cise cathego' significās. ⁊ q̄
 ista sit p̄positio insolubil p̄ q̄ est
 p̄positio de qua sit mēto in aliquo
 certo casu. que si euz toto casu signi-
 ficaret p̄cise sicut eius termini p̄ten-

dunt sequit se esse ne: s; i illaz esse
falsu, uel ponatur loco istius deus
est, i fide argumtu. ¶ Contra quar
ta regulā arguit q: ponat q: soz
dicat istā soz, dicit falsu addeqre si
gnificat q: soz, dicit falsu i tu cur
ris, i nō dicat alia; que nō sit par
istius, quo posito pponitur ista soz,
dicit falsu; que cōcessa fm istaz po
sitiōez arguitur sic, soz, dicit falsu
igit soz, dicit falsu i tu curris, oīa
p; q; arguit ab uno ouertibili ad
reliquū, i aīa est cōcedēduz igit i
oīa, i tūc ultra soz, dicit falsu i tu
curris igit tu curris, tenz oīa itez
i aīa est cōcedēduz igit i oīa igit
copulatu; est cōcedēduz euz opposi
tu; stat euz casu, quod repugnat re
gule siue positiōi. ¶ Itēz ponat q:
hec ppositio hec ppositio precise ca
thegorice significans nō est uera signi
ficat precise q: hec ppositio est cathe
gorice significans i q: tu nō differas
a te, i sit b ista ppositio tūc b signi
ficat copulatiue i b est uera igit in
solubile significans copulatiue est uerū
i cōcedēduz est esse uerū igit ne, p; q;
oīa i aīa est notū q; b p; se signi
ficat q: ista ppositio cathegorice sta
gnificans nō est uera i q: tu nō diffe
ras a te igit b ppositio est uera, i
in isto casu arguit q: casus de isola
bili est admittēduz qū isolubile ipo
nit ad significanduz copulatiue qū
oppositu; copulati non possit stare
euz casu, i arguit q: isolubile est ne
ru; quoz utruq; oppositu; dicit
positio. ¶ Itēz cōtra ultimā regulā
istius positiōis arguit q: ponat

q: hec oīa ppositio est falsa p
se significat q: oīa ppositio est falsa
n: l deus est, quo admissio pponitur
ista omis ppositio est falsa, que si
negatur ut dicit positio. ¶ Contra
quia sequit deus est igit oīa ppositio
est falsa uel deus est, oīa p; q;
sequit deus est igit omis ppositio
est falsa uel deus est, i aīa est conce
denduz igit i oīa, i ultra dicit q:
oīa ppositio est falsa ab uno ouer
tibili ad reliquū, i aīa est cōcedē
duz igit i oīa, i oīa est isolubile
distingtue significans igitur isolubile
distingtue significans est cōcedēduz.
¶ Item ponatur q: ista ppositio
b: ppositio distingtue significans
est falsa precise significat q: hec ppo
sitiō distingtue significans est falsa
uel deus est, i patet q: iste casus est
possibilis i ista distingtue est conce
denda tanq; sequens, aut salte; est
cōcedēduz q: illa sit falsa, quod po
sitiōi repugnat. ¶ Tertia opinio.
¶ Dixerūt alii in hac materia q: pars
ppositionis non supponit pro tota
ppositione cuius est pars, nec pro
conuertibili, nec pro contradictoria
neq; pro cōuertibili cum contradic
torio istius. ¶ Et quia ex isto supposito
hec positio ponebat respōdēz ad
aliqua isolubilia, Arguit oīa, q: se
quit q: nō ual; hoc argumtu, oīa
ppositio particularis est falsa igit
alq; ppositio particularis est falsa;
q: in casu aīa est uerū i oīa falsu;
ponatur enī q: nulla sit ppositio
particularis nisi illa que est conse
quē, i p; q: aīa est uerū q: aīa nō

plus significat siue ponit fm istam
 positionem nisi q' ois ppositio parti-
 cularis est falsa que nō est illa uni-
 versalis vel secus oueribilis vel eius
 contradictoria vel oueribilis cuius est
 contradictoria. et hoc est neq. ois autē
 est falsus q' significat q' aliq' ppo-
 sitio particularis que non est illud
 ois particulare est falsa. **S**ed huius
 dicitur forte q' nō solus pars nō pōt
 supponere pro toto cuius est pars
 aut oueribili re. sed generaliter non
 potest supponere pro ante neq; pro
 dūte ad illud. Et ut uno uerbo ap-
 prehēdaz pars non pōt supponere
 pro toto cuius est pars. neq; pro
 ante ad totū cuius est pars. **S**ed
 cōtra istaz respōdēz arguit. quia
 capiat illa ppositio tu differre a te
 significās adēq; te differre a te. et
 pponit hec est falsa tu differre a te
 p' q' hoc est neq. quo cōcesso patz
 q' ista ois est bona tu diff. re a te
 igit' ista est falsa tu diff. re a te. Tūc
 sic ista ois est bona et ois eius est
 neq. cuius pars supponit pro ante
 quia subiectū eius. igit' pars ois
 supponit pro ante eius. **T**erz in ista
 ppositiōe ois ppositio est falsa sub-
 ie. tū supponit p ois supposito eius.
 quia suppositio est statio termini in
 oratōe pro supposito vel suppositio
 pro quo vel pro quibus trāsit uis ter-
 mini a quo habz ut supponat. sz iste
 terminus ppositio habet ut suppo-
 nat ab isto uerbo est cuius uis trāsit
 in istuz terminuz idiff. ēter nō plus
 pro uno supposito p' istū istū terminū
 q' pro alio. igit' idiff. ēter p quodū

bet eius supposito supponit. **T**erz
 ista est ppositio ista ppositio ē falsa
 se demonstrata q' est ois cōgrua ut
 p' ex grāmatica pfecta et indicatiua
 re. quod si datur statim eductū q'
 ista est ppositio falsa. et ultra delud-
 ent q' subiectū eius pro aliquo sup-
 ponit. **I**tem hec ppositio falsum
 est principaliter significat falsus esse
 igit' re.

Nonā uocabuloz equivo-
 catio decipit intellectū op-
 tandaz eīz sine nomibz
 posse docent. sed cuius idē fieri non
 possit prudētie est cuius aliqd sit dī-
 cūus pro posse te liberius expedi-
 as et sic te a cōfusiōe eoz absolues.
Et ergo cuius neq. ois ens significat
 put est terminus pme itētiōis uel
 impositiōis. et hoc modo ois ens
 est neq. et nullū fallit seu licitū. et hoc
 modo ois ppositio est uera ppositio
 et non ficta. Ideo de hoc in p'nti
 nō uram. **S**ed dicm' q' duobus
 modis ppositio pōt dici uera. uno
 qū uerificat nō pp supposita luez
 terminoz quoz supposito ipse uel
 alia ppositio ē suppositū. q' ppo-
 sitio uera non reddat uera ex eo q'
 pars eius supponat pro ipsa met nec
 pro p'ntēte ad ip'am. sicut hec deus
 est. Et isto modo alie p'pōes que sūt
 de terminis pme itētiōis uel impositio-
 nis sunt p'prie et simplr uere uel fal-
 se qm ppositio ex sua etimologia
 et terminis uirtute significat idēz q'
 pro alio ppositio. et hoc modo ma-
 ior pars est uera uel falsa. Alio
 modo dicitur ppositio esse uera

quādo uerificat pro se uel pro perti-
nente, et isto modo hec ppositio est
uera. hoc est uerum se ipsa demonstrata
non simpliciter sed secundum quid, sed est
falsa primo modo, quia non uerifica-
tur nisi pro supposito huius partis cuius
ipsa est suppositum. sicut ista bo-
mo est alius, uel ista distinctio est
falsa demonstrata per subiectum tota
illa distinctio. **S**ed contra istas
positiones forte arguitur, quia ex ista
sequitur quod ex uero sequitur falsum
quia hec omnia est bona, hoc est falsum
igitur hoc est falsum demonstrando
utrobique. Omnis et eius omnis est uerum
quia omnis principaliter significat quod
hoc est falsum ostendit demonstrato, et
hoc est falsum quia se significat, et quod
omnis non sit uerum arguitur, quia si omnis
sit uerum et omnis a se quate significat quod
hoc est falsum demonstrato se ipsum
igitur hoc est falsum et tamen omnis
est uerum, igitur ex uero sequitur falsum.
Item ista positio data sequitur
quod duo contradictoria sunt simul falsa
quia ista est falsa, hoc est falsum se
ipsa demonstrata, et ista etiam est fal-
sa, hoc non est falsum, uel non hoc est
falsum, non est eadem demon-
strata, quia sequitur hoc non est fal-
sum, uel non hoc est falsum igitur nul-
lum falsum est hoc, omnis est falsum,
quia aliquod falsum est hoc igitur
duo inter contradictoria sunt simul
falsa. **I**tem sequitur etiam quod duo
contradictoria sunt simul uera quia ista
sunt simul uera, hoc est uerum, non hoc
est uerum utrobique demonstrando illas
negatiuas, quia ista negatiua uel est

uera uel est falsa, si uerum et sunt contra-
dictoria significat adequate quod hoc
est uerum illa negatiua demonstrata igitur
sunt simul contradictoria etiam est uerum, si
ista est falsa, hoc non est uerum, et sunt
contradictoria est igitur sunt contra-
dictoria est uerum, si hoc est uerum ista nega-
tiua demonstrata igitur ista negatiua
est uera et postea duo contra-
dictoria sunt simul uera. **I**tem capian-
tur ista duo contradictoria, hec ppo-
sicio est necessaria, hec ppositio non
est necessaria, uel non hec ppositio
est necessaria, si placet demonstrando
negatiuas istam utrobique. Et arguitur
quod ppositio necessaria contradic-
torie contingenti aut contingens impossibile
quia hec ppositio hec non est neces-
saria aut non hec est necessaria, aut
est necessaria aut contingens, non ne-
cessaria quia illud esset contradictio,
nec impossibile quia contradictoria
suum esset necessarium quod adequate
significat quod hoc est necessaria ista ne-
gatiua demonstrata, sequitur igitur
cum ista sit ppositio quod ista sit con-
tingens et suum contradictoria tamen
est impossibile. **U**el fiat argumen-
tum de illis, hec ppositio est neces-
saria adequate significans quod hec
ppositio est necessaria, et hec ppositio
non est necessaria adequate si-
gnificans quod hec ppositio non est
necessaria, et sequitur quod predictum
est data illa positione. **I**tem ista
positio data sequitur quod uerum est
falsum, quia ista hoc est falsum se ipsa
demonstrata est uera secundum unum illo-
rum membrorum et est falsa secundum aliud ut

patet intelligenti possidere. **I**tem
ista positio dicitur sequitur ex ope
quente contingenti sequitur impossi
bile. quia hec oia est bona. scilicet hec oia
est bona sic significando igitur. et mo
est alius demonstrando per subie
ctum autem ipsam met oia. et istius
positio autem est contingens et oia impossi
bile igitur. et quod autem sit contingens
arguitur quia illud autem non est im
possibile sic significando. quia si illud
autem esset impossibile illa oia esset
bona sic significando et autem solum
sic significat. scilicet quia ista oia est bona
igitur autem est uerum et non necessarium
igitur contingens et tamen oia est fal
sum et impossibile igitur. **S**ed
pro istis intelligendum est quod iste ter
minus uerum est terminus equiuocus
et iste propositiones omnes sunt pro
positiones plures hoc est uerum non hoc
est uerum et sic de aliis. **E**t ideo cum
proponitur non hoc est uerum. hoc est
falsum non est secundum unam responsio
nem respondendum sed est respon
dendum quod hoc est falsum secundum primum
membrum diuisionis positae et uerum secundum
aliud. **E**t ita dicitur de suis contradic
toris non hoc est falsum hoc est uerum
negando quod hoc est uerum primo modo
diuisionis positae. et concedendo quod
hoc est falsum primo modo. **S**ed
contra forte arguitur quia aliqua est
diffinitio propositionis uere et que
cumque datur repugnat dicitur igitur
et. **I**tem alius est terminus men
talis cui subordinatur iste terminus
uerum igitur non est equiuocus. **I**tem
proponitur hec mentalis non hoc est

uerum. **E**t quis terminus mentalis non
est equiuocus igitur responsio nulla.
Item hec responsio non soluit ar
gumentum factum de illa propositione
non ista propositio est necessaria ade
quate significante sic demonstrata
illa non hec propositio est necessaria
igitur responsio nulla. **S**ed dicitur
ut prius quod iste terminus uerum tripli
ter capi potest. et dupliciter quo ad
propositum. et secundum illam descriptionem
diligenter adducens respondet ad
illa argumenta. **S**ed contra istam
possessionem arguitur fortiter ponendo
quod ois qui dicit uerum pertransibit pon
tem et ois qui dicit falsum non pertran
sibit pontem. et quod fortes dicat istam
et nullam aliam que non sit pars
eius. scilicet ego non pertransibo pontem
sic significantes. **E**t queritur utrum
fortes pertransibit pontem aut non
si non pertransibit et fortes dicit istam
sic adequate significantes igitur fortes
dicit uerum. sed omnis qui dicit uerum
pertransibit pontem igitur. **E**t ideo
forte dicitur in principio quod fortes
pertransibit pontem. **E**t tunc arguitur
sic. fortes pertransibit pontem et omnis
qui pertransibit pontem dicit uerum igitur
fortes dicit uerum. et solum dicit quod for
tes non pertransibit pontem igitur for
tes non pertransibit pontem. **I**tem
ponat quod talis sit dictio inter for
tes et platonem quod si for. doceat filium pla
tonis debeat a platone habere cen
tum. si filius platonis uincet palmam
questionem quam nunquam habebit. et
contra ponatur quod interea labatur
tempus quousque ipse sit doctus.

et forte requirere pecuniam habeat quæ
 stiones cum filio platonis. et non ha
 buerit iste filius unquam aliam quæstio
 nem. Et queritur an forte debeat ha
 bere istam pecuniam vel non. Si sic
 igitur ipse perdet primam quæstionem
 et per consequens forte non debet habe
 re istam pecuniam. Deo forte in prin
 cipio dicitur quod forte non debet habe
 re istam pecuniam. Et arguit tunc
 sic forte non debet habere istam pecu
 niam ex ista lite. et hoc est solum ex
 eo quod discipulus suus videt istam quæ
 stionem. et ista est prima quæstio igitur
 iste videt primam quæstionem. et si sic
 igitur forte debet habere istam pecu
 niam. Item ponatur quod fortes
 habeat duos servos et utrumque ma
 numittat sub ista conditione quod si unus
 eorum qui debet ire per viam obviam
 bit libero iste sit servus. et alter si
 obviambit servo sit liber et vadat em
 bo et gratia argumenti obtenant sibi
 ipsi solis. Et queritur utrum ambo
 sint liberi vel ambo servi. vel unus
 servus et alter liber. Et patet quod quo
 cumque dato sequitur illum esse servum
 et esse liberum. Ideo dicitur in prin
 cipio negando omnes istos casus. primus
 enim est impossibilis ut clarum est. se
 cundus etiam et similes sunt impossi
 biles quia in eis eliduntur condi
 tiones impossibiles. Deo si ponatur
 talis casus quod fortes precipiat pla
 toni quod plato non obediat sibi. Et
 queritur utrum plato servet prece
 ptum et obediat sibi vel non. si obe
 diat sibi et ipse precipit quod non obe
 diat sibi igitur non obediat sibi. si non

obediat sibi et precipit sibi quod non obe
 diat igitur obediat sibi. Dicatur quod il
 lud non est preceptum neque est possi
 bile quod iste sic precipiat. neque valet
 hoc argumentum fortes perfert istam
 ego precipio quod non obediat mihi
 adequitate sic significat igitur fortes
 precipit platoni quod non obediat sibi et

Explicit tractatus insolubilium
 et per consequens tota logica magistri
 petri mantuani.

Incipit subtilissimus tractatus
 eiusdem de instantiis

Itemus primo natu
 raliter loquentes
 quod solus forma finit se
 se et quodlibet sui partem
 potest incipere et des
 sinere esse. Materia enim prima est
 ingenerabilis et incorruptibilis et non
 plus est vel fuit vel erit. De materia
 prima in rebus natura quod nunc sit vel
 minus secundum tamen veritatem ma
 teria aliquando desinit esse ut in consecra
 tione. plus autem vel minus aliquando est
 de forma tam substantiali quam acciden
 tali. Sed hoc oppositum non destruit.
 Ex quo sequitur quod si aliquid ens
 naturale incipit vel desinit esse ipsum
 incipit vel desinit esse per se formam
 substantialem que incipit vel desi
 nit esse. Item accipitur quod for
 ma substantialis naturaliter non

potest stare in materia sine dispo-
sitione vel dispositionibus ipsam in
materia consensibus. patet quia non
potest esse quod sit ignis sine aliquo
gradu caliditatis vel siccitatis. Item
petitur quod agens naturale velocius
agit in partes propinquas quam in par-
tem remotam dum parum fuerit
uniforme a principio actiois ceteris
paribus. Item petitur quod materia
prima saltem inferior non stat sine
forma substantiali sibi inherente. Ex
quibus sequitur quod quilibet forma
substantialis in aeri produci su-
cessive generabitur istam quo ad
partes quantitates. quod arguitur. ca-
pro a igne uniformi in omnibus suis
dispositionibus per quas eius forma
in materia conservatur et approxime-
tur agens quod agat corrumendo
illas dispositiones per quas forma
illius ignis in materia conservatur.
que gratia argumenti sunt c d. et sequitur
ex tertia suppositione quod prius cor-
rumpitur c d ad non gradum in par-
tem magis propinquam quam in partem
magis remotam. et cum forma illius
ignis non possit stare sine aliquo
gradu illius dispositionis sibi con-
uenientis inducendo dispositiones
contrarias sequitur quod prius corrum-
petur forma propinqua quam remota. et
quacunque parte data illius forme
prius corrumperetur medietas propin-
quior quam remotior. et quia materia
non potest stare sine forma substan-
tiali sequitur quod nulla erit prima pars
forme sequentis primo producta. et per
consequens sicut ista forma successi-

ue corrumpitur sic alia sequens suc-
cessive generabitur. Sed forte dicitur
huius quod argumentum non procedit
aut probat universaliter quia parum
potest esse ita disforme in resistentia
quod agens agat eque velociter et cum
equali instrumento ad partes propin-
quas et remotas. Sed admissa
isto adhuc procedit argumentum quia
si parum sit ita disforme resiliens
quod ipsi sit uniforme in qualitate
vel qualitatibus quas agit. Illud
alterans adhuc sequitur quod id pa-
rum non est finem totum disforme
resiliens. non enim ita agere id agens
in partem remotam et magis propin-
quam. cum sit melius applicatum par-
tibus propinquioribus et minus dispo-
situm pro conservatione forme ad
unum punctum quam ad aliud nec finem
aliqua duo puncta per totum est
eque dispositum igitur prius incipiet
forma corrumpi ad unum punctum
quam ad aliud. et ita sequitur inducen-
dum. Item si illa regula non sit
vera sicut oppositum. et oportet dare
minuz ignem. qui si datur iste cor-
rumpitur per divisionem et sequitur
quod partes naturales illius ignis sta-
bunt sine forma. cum nec mixtum
hic elementum possit stare sub tam
modica quantitate per se. Ex quo
sequitur quod si aliquod compositum
inflatum generabitur ipsius successi-
ve generabile. patet quia tacito pre-
eise generabitur quanto eius forma
et prius tunc. igitur si forma alicuius co-
positi generabile successive etiam illud co-
positum generabile successive. Et ita etiam

dicitur q̄ quilibet forma substantia-
 lis alicui inaiati que aliqui corrup-
 petur successive corrumperetur ita q̄
 prius una pars q̄ alia corrumperetur.
Ex quo sequitur q̄ si aliquod cōpo-
 situm substantiale inaiatus corrumpe-
 tur ipsum successive corrumperetur. **E**x
 quibus patz q̄ non est possibile q̄
 aliquid erit p̄mūz instans alicuius
 ignis generandi aut terre aut aeris
 & sic de aliis inaiatis, nec aliquid po-
 test esse ultimus instans alicuius ta-
 lis corrumpendi quia nulla erit p̄ma
 forma generata, nec aliqua erit ulti-
 ma que corrumperetur. **E**x quo sequitur
 q̄ quilibet forma negativa extensa
 generanda vel corrumpenda successive
 generabitur aut corrumperetur, patet
 quia aliqua forma vegetativa extensa
 successive generabitur. **E**x eadez est
 ratio de una & de qualibet igit̄ &c.
 patet oīa & b^o, sed a^o arguitur q̄
 ponatur q̄ ex a inaiato debeat ge-
 nerari planta, scilicet q̄ materia a in-
 aiati erit materia plante. **E**t argui-
 tur sic, precise sicut corrumperetur for-
 ma substantialis a inaiati ita gene-
 rabitur forma substantialis plante,
 sed successive corrumperetur forma sub-
 stantialis a inaiati ex predictis igitur
 successive p̄duceretur forma substan-
 tialis plante generande, patz oīa
 & a^o arguitur, quia nec materia sta-
 bit sine forma substantiali nec simul
 erunt iste due forme in eadem mate-
 ria, quia ad generationez unius se-
 quitur corruptio alterius si p̄cedēs
 extensa fuerit. **E**x quibus patz q̄
 non est dare p̄mūz instans vel ulti-

mus forme generande aut corrup-
 pend. **E**t sequitur ultra q̄ quilibet
 forma sensitiva extensa p̄ducenda
 aut corrumpenda successive gene-
 rabitur aut corrumperetur, patz istud
 quia capiatur semen. **E**x quo gratia
 exempli debet generari alius. **E**t
 arguitur sic, precise sicut corrumperetur
 forma istius seminis ita generabi-
 tur forma sensitiva asini, sed succe-
 ssive corrumperetur forma dati seminis
 ut sequitur ex secunda suppositione
 quia ipsum est inaiatus igitur suc-
 cessive generabitur forma asini ge-
 nerandi, patet oīa & a^o ut prius.
Sed forte dicitur ad minores q̄
 datum semini est animatus. **S**ed
 istud nihil est quia si illud semen est
 animatus igitur aliqui generabatur.
Et fiat argumentum de illo inaiato
 ex quo generabatur illud semen siue
 ipsum ponatur animatus aia sensi-
 tiva siue vegetativa. **I**tem q̄ istud
 semen non sit animatus p̄t argui,
 quia ipsum est superfluum alimenti,
 nullum autem alimentum immediate
 est animatus vel uiuens. **I**tem mul-
 te anime essent in homine, quod cor-
 cedere non placet. **E**x qua conclu-
 sione patet q̄ non dabitur p̄mūz
 instans nec ultimus asini generandi
 aut corrumpendi, patz etiam q̄ infi-
 te parvus asinus aliquādo erit ge-
 neratus ex semine quia infinite mo-
 dica forma asini aliquādo erit p̄du-
 cta in ista materia, s̄ q̄ dīto erit for-
 ma asini in ista materia ita dīto erit
 aliquis asinus igit̄ infinite parvus erit
 aliquis asinus ex dato semine generatus.

Ex quibus ultra cōcludit q̄ nū-
la est mima materia de cuius potē-
tia potest educi forma alini, neqz
sub maiori q̄ritate aut minori pōt
stare forma alini q̄ generari. **E**t
si forte contra arguit quia oīz na-
tura cōstātiuz certus est terminus
magnitudinis augmēti ⁊ decremen-
ti, ut dicit aristot. 2° de aia igitur rē.
Item est dare mima carnaz, ⁊ e-
patz primo p̄bicoz igitur rē. **D**i-
citur ad p̄mū q̄ aia p̄fecta ⁊ p̄fe-
cte organizata non stant sub q̄cūqz ma-
gna. **P**ro secundo dicitur q̄ nulla
est simpliciter mima caro, sed bene
aliqua est mima potens resistere da-
to medio corrūpenti absqz sui cor-
ruptione. **E**x quibus cōcludit q̄
non est dare mimum formale aut
materiale, carnis, ignis, aut alterius.
Ad que p̄sequēter additur q̄ q̄i-
bet materia quaz aia intellectiva i or-
mabit quaz tam non informat ipam
successive informabit, ⁊ si aliquā in-
format forma humana quam aliquā
non informabit per prius unā par-
tem illius materie desinet informare
q̄ aliam, que conclusio sic p̄batur,
quia sicut corrūpetur p̄cedens for-
ma in semine aut in aliquo alio, ita
precise aia humana inducēda in ista
materia illius seminis inducē aut
p̄ducetur, sed successive corrūpetur
talis forma p̄cedēs ut est ostēdūz
per dicta igit aia humana quālibet
materiaz quaz informat quā iam
non informat successive informabit.
Item si aliquā materiaz sū se ⁊

quodlibet sui incipiet subito forma
re aia humana. **S**it gr̄a exempli q̄
materiaz pedalez que adhuc nō sūt
disposita pro sūceptione huius for-
me que erit a, ⁊ sit b forma istius ma-
terie seminis pedalis que nō est ad-
huc disposita qualitatiue sū calidi-
tatez, ⁊ ponat q̄ caliditas ut quat-
tuor sit mima uniformis cum qua
potest introduci forma humana, ⁊ sit
mima cum qua non potest stare for-
ma istius seminis. **E**t arguit sic, ista
materia aut disponet ab agente in-
trinseco aut ab agente extrinseco, si
ab agente extrinseco cum alterans
istam materiaz sū caliditatez uelo-
cius agat in partez p̄pinq̄az q̄ in
remotaz sequitur q̄ prius erit gra-
dus ut quattuor in partē p̄pinq̄ā
q̄ in partez remotā ab agente idu-
ctus, sed q̄dicto erit a dequate in ali-
qua parte gradus ut quattuor tūc
erit corrupta forma illius seminis
in eadem parte quia cū illa nō pōt
stare ut posituz est igitur prius cor-
rūpetur forma illius seminis in par-
te p̄pinq̄a q̄ in parte remota, sed
sicut ista corrūpetur ita iducetur for-
ma humana igitur prius inducetur
forma humana in aliquā partē illius
materie q̄ in totaz materiaz, cuius
opposituz admissuz est. **S**i aut po-
natur istaz materiaz disponē ab in-
trinseco agente ad sūceptōez illius
forme, uel igit ista materia disponē-
tur uniformiter per totū aut diffor-
miter sic q̄ una pars intensior res-
missiores intendat, si secūdo modo
adhuc sequitur ut prius q̄ pars

Intellio: cilius ager in partes ppin-
 quas q̄ in partem remotaz igitur
 prius in luce gradum ut quatuor
 in partes sub ppinquaz q̄ in remo-
 tam ⁊ per consequens prius corrup-
 tur forma illius semis in data par-
 te difforni in parte ppinqua q̄ in
 remota seu in parte ppinquiori q̄
 in remotiori: ⁊ licet ista corrupetur
 ista alia inducet igitur **¶** Si uero
 ponatur istam materiaz esse unifor-
 mez ⁊ ab intrinseco uniformiter al-
 terari adhuc sequit̄ pposituz quia
 non est possibile naturaliter aliquid
 ab intrinseco alterari qn̄ agens ex-
 trinsecuz effectus cōcurat igit̄ euz
 agens extrinsecuz plus adiunget in
 una parte q̄ in alia prius introduce-
 tur gradus ut quatuor in una par-
 te q̄ in alia ⁊ ista forma naturaliter
 corrupetur igitur prius corrupetur
 forma semis in una parte q̄ in alia
 ⁊ sic sequēter alia inducet igitur
 not̄ ē sic generaliter potest argui de
 om̄i forma corrupēda. **¶** Secunda
 pars cōclusionis etiam deducit̄ quia
 forma cadaueris subito generaret̄
 si forma humana finē ⁊ quodlibet
 sui certaz materiā desinat informare
 immo sequit̄ q̄ forma cadaueris
 crearetur. Item anima humana de-
 sinet informare materiaz pp̄ dispo-
 sitiones ab extrinseco pductas igitur
 successiue desinat informare. ⁊ ista
 ex dictis q̄a est dare minimaz idispo-
 sitiones cum qua non potest in ma-
 teria pmanere. Item agēs naturale
 cōdine corrupet remotuz q̄ ppin-
 quuz igitur **¶** Ex qua cōclusionē se-

quitur q̄ nullum dabitur p̄m̄z in
 ista in quo erit generatus aliquis
 homo ex prius dato semine. **¶** Si
 licetetur minima caliditas saltez unis-
 formis cum qua nō potest stare for-
 ma dati seminis. Et arguit̄ licet autē
 ista materia est uniformis aut di-
 formis fin caliditatez. si uniformis
 cum agens agat uelocius in partem
 ppinquaz q̄ in remotaz. sequit̄ q̄
 quacūq; parte data ppingiori agen-
 ti in istam cilius inducet̄ minima ca-
 liditas cum qua non potest stare q̄
 in remotiori. si autē paxum illud
 difforme fuerit aut erit sic difforme
 q̄ agens agat uniformiter in illud.
 ⁊ eque uelociter agat in partem re-
 motaz sicut in partem ppinquaz. ⁊
 hoc non potest contingere nisi in par-
 te remotio i sic minor resistentia q̄
 in ppinquiori. ⁊ per consequens minor
 cōtrarietas. ⁊ per consequens plus est
 de simili in parte i mota q̄ in ppin-
 qua. ⁊ in parte distāctiori maior cal-
 iditas est. igitur sequit̄ q̄ ante ad-
 exremū remoti? uis? paxi p quod
 uniformiter agat erit minima calidi-
 tas euz qua nō poterit stare forma
 simili paxi q̄ in ppinquiori parte. ⁊
 quia nullus erit p̄m̄z instans in
 quo erit minima caliditas cum qua
 non potest stare forma paxi ad ali-
 quod punctum intrinsecuz cūctez.
 Ideo nullus erit p̄m̄z instans in quo
 erit aliqua forma substantialis sequēs
 introducta in materiaz istius paxi.
¶ Et est notādū q̄ si agens agat
 eque uelociter in remotam sicut in
 ppinquaz. ⁊ cōtra nulla pars erit

uniformis in resistentia quia agens
ageret uelocius in parte propinquius
et remotius per meliorem applicatorem
agentis ad illas, si autem parum fuerit
difforme sic quod obtingeret agens uelo-
cius agere in parte remotius et in
propinquius signetur pars ista in qua
uelocissime ager per minorem resistent-
tiam et per plus de simili in ista par-
te, ut si placet respondere signetur pars
in qua tardissime non ager et sequitur
quod cum illa sit difformis adhuc non
dabitur primum instanti in quo fuerit
forma sequens introducta. **Sed** for-
te contra arguitur probando quod in aliquo
casu est dare certam materiam per quam
finem et quodlibet sui primo est intro-
ducta forma substantialis, quia ponatur
quod parum sit ita difforme quod sicut
agens incipiens agere in datu parum
serius ageret ad unum punctum quam ad
alium ita maiorem proportionem habeat
ad agendum ad punctum ad quem age-
ret tardius ubi parum esset uniforme
quam ad alium, et sequitur quod in fine
dati temporis per quod ager erit uni-
forme sub minima caliditate sub qua
non poterit stare forma signati parti
et per consequens dabitur primum instanti
in quo aliqua certa forma est produ-
cta sic quod nihil eis profuerit. **Item** ponatur
quod proportionabiliter sicut aliquis
punctus est remotior ab agente ita
agens ad illum habeat maiorem propor-
tionem quia ad illum sit minor resistent-
tia. **Et** arguitur quod agens potest facere
quod in fine illud parum sit uniforme
sub minima caliditate sub qua non potest
stare et sequitur instanti. **Item** ad hunc

introducitur forma producente non re-
quiratur parum illud esse uniforme
igitur probatio conclusio nulla. **Item**
possibile est semper alterari sicut ab
intrinsicco et extrinsicco igitur possibile
est quod si alteretur concurrentibus simul
agente extrinsicco et intrinsicco quod al-
quod erit primum instanti in quo erit
ista materia disposita per totum pro-
susceptum forme, probatur omnia quod possi-
bile est agens intrinsicco fore ita dif-
forme ad agendum quod concurrente ex-
trinsicco omnes partes parti erunt ita
cito dispositae finem forme producente
exigentibus. **Sed** ad prima duo dicitur
simul negando utrumque casum, quod
nisi enim posset esse quod parum sit ita
difforme quod agens agat in istud uni-
formiter uel etiam alteret illud uelo-
cius in parte remota quam in parte pro-
pinqua ut potest concedi, non tamen est
possibile quod proportionabiliter sicut ali-
quis punctus dati parti plus distat
ab agente ita ad eundem punctum
agens habeat maiorem proportionem ad
agendum quia uel nullam proportionem
habet ad punctum medium uel ad quem-
libet punctum intrinsicco infinitum propor-
tionem habet, et per consequens cum ad
quolibet punctum intrinsicco per tertium
tempus ager tunc in uno instanti queli-
bet effectum infinitum produceret quod
non est ibi possibile, et quod nullam propor-
tionem habeat ad punctum medium re-
pugnat casui quia ponit quod in fine pa-
rum totum sit uniforme facit ab il-
lo alterari. **Et** per idem secundus es-
sus est impossibilis. **Et** si ponatur ca-
sus in his terminis quod alterari habeat

grā exempli pportioez quadrupla
ad punctum immediatū quadrupla
ad punctum medium. et sic de aliis
sic q̄ uniformiter adhuc casus ille
nihil pbat quia citius putet actio
ad partes p̄pinq̄iores q̄ remotio
res. **S**ed aduertendū est q̄ si
agens agat velocius in partem re
motiores q̄ p̄pinq̄iores caliditatez
grā exempli pro p̄parat. one forme
aut materie ad formas introducē
dam aut agat eque uelociter et uni
formiter tunc minus est de qualita
te contraria ad partem remotā.
Item ex cōclusionē sequitur q̄ nul
lus aīe humane per creatioēz p̄du
cente dabitur p̄mūz instāz. posito
q̄ non prius pducitur q̄ ipsa ma
teriam informabit. **E**t si forte argui
tur q̄ non immediate post datum ut
stans hoc aīa pducetur quia si in
ediate post a grā exempli pducetur
igitur immediate post a instans in al
quo instanti pducetur. cōtra falsum
et cōtra arguitur quia ipsa subito pdu
cetur. negat utraqz cōtra. ipsa eīz sic
subito pducetur q̄ nullus t̄p̄s erit
aut instāz ante q̄ pducetur sicut in
alia materia signato simplici graui
quod non mutet in uacuo sed imē
diatē post hoc mutabitur quod gra
ue neqz per t̄p̄s neqz per instāz
mutabitur.

Sed cum nō sit dare p̄mūz
instans in quo est forma
instans in data matēia p̄du
cta plate hoīs aut asini. et sequēter
neqz p̄mūz instāz hoīs bouis plan
te uel ignis. **S**edre oportz nūq̄

alicuius aut nullius forme plate ho
minis aut alterius pducende sic p̄t
mūz instans assignadūz in esse aut
ultimūz in quo nō. **E**t ex illo pater
bit an hoīs bouis plante aut ignis
sic dare p̄mūz. **P**ro qua materia p̄i
mo accipit q̄ si aliqua agētia agant
per equale tempus a p̄pōndibus
equalibus et actudinibus agēdūz
neutrūz eoz maiorēz pducet effe
ctum q̄ aliud per idem tēpus. **I**tem
q̄ per oēs motus uniformes et eque
veloces in quo uis predicamento in
equali t̄p̄e pducitur equales effe
ctus. hoc patet per diffinitioēz mo
tus uniformis. **I**tem q̄ si al quod
agens pducet aliquēz effectūz sic
effectus erit. patz quia terminus se
quens uerbūz sequitur naturāz uer
bi. **I**tem si a agens pducet b effe
ctūz b effectus pducet igitur quod
pducetur erit b effectus. **E**t quo se
quitur q̄ b effectus erit. igitur a pri
mo si aliquod agens pducet aliquēz
effectum ille effectus erit. **Q**uibus
adiungitur q̄ nihil quod pducetur
prius pducetur q̄ ipsum erit p̄du
ctum. quod arguitur quia nihil quod
subito pducetur prius pducetur q̄
ipsum erit p̄ductū. nec aliquid quod
successiue pducetur prius pducet
q̄ ipsum erit p̄ductū. quod argui
tur q̄a ponat grā exempli q̄ a q̄ti
tas pedalis aq̄ret a for. in hora in
tura que hora erit et terminata ad b
instans. **E**t arguitur sic a q̄ritas p̄du
cetur in c hora ante b. a in c hora
a sequate erit p̄ducta igitur nō prius
pducetur a q̄ritas q̄ erit p̄ducta.

patz ista 7 a^{re}. sed b^{re} arguitur sic
 quia si a q^{ritas} pducetur ex tertia
 suppositione a q^{ritas} erit 7 nō erit
 in b instanti neqz aliquid eius nec
 post igitur erit ante b instans. patz
 oīa 7 ponatur aīs cum toto casu.
 7 ex oīte sequitur q^z a ante b erit
 producta. quod fuit pbā. 7 forte
 dicitur non admitendo in casu q^z a
 q^{ritas} non erit in b. dicitur etz for
 te q^z si aliquid pducetur oportz q^z
 ipsum erit in fine postq^z pducetur.
Sed contra id arguit. ponatur
 q^z a q^{ritas} aut a forma pedaliter
 extensa generabitur in hora. 7 dum
 generatur secunda medietas prima
 corūpat. tunc patet q^z ista q^{ritas}
 generabit seu pducet 7 tamē non
 erit postq^z pducetur. vel ponat q^z
 q^z i generabitur secūda pars ppor
 tionalis corūpatur pma. 7 q^z g^{ra}
 bitur tertia corūpatur secūda. 7 sic
 ul ra. 7 tunc patz q^z ista q^{ritas} ge
 nerabitur 7 tamē non erit generata
 postq^z generabit. **T**erc de motu
 locali ponatur q^z for. moueat locali
 ter ab a puncto ad b ab eo pedali
 ter distātes. 7 eūz p^{ra}sibit secūda
 partem pportionalē corūpatur
 prima p^{ra}sibit. 7 cum p^{ra}sibit ter
 tiaz corūpatur secūda. 7 sic ulra. 7
 patz q^z for. p^{ra}sibit pedale distā
 tiaz in hora 7 tū nō manebit in fine
 h^{re} p^{ra}sibit. **S**ed forte pro his
 oīb^{us} dicitur q^z for. non acquirit
 istam pedale distātiā aut q^{ritate}
 posito q^z ita sit q^z corūpetur per
 partem ante partem sicut successive
 generabit. neqz for. p^{ra}sibit istam

pedalem distātiā quia ipsa nō
 manebit in fine. **S**ed cōtra istaz
 respōdēz arguit. quia ponatur in
 casu de platone. q^z sicut positum
 est per oīa de for. p^{ra}ter hoc q^{ritas}
 acquisita a platone remanebit in fi
 ne augmētatiōis. Et arguit sic. for. 7
 plato p^{ra} totaz istam horā augmen
 tabunt ab equali p^{ro}portione 7 actus
 diuē ad augmētatiōē uniformiter
 7 eque meli^{us} ut pono igit for. 7
 plato acquirit equales q^{ritates} in
 data hora. **I**tem si augebit per
 totam istaz horam uniformiter aut
 localiter mouebit. igitur p^{re}cise tan
 tiaz p^{re}get in secūda medietate q^{rit}
 in pma. patz oīa per secūda^m imp
 ostēdēz. sed in pma acquirit semel
 pedale q^{ritate} aut p^{ra}sibit semel
 pedale spaciū igit in tota hora ac
 quirit pedale q^{ritate} seu pedale
 spaciū p^{ra}sibit. **T**erc ista respō
 sione data sequit q^z nullus successi
 uuz erit. p^z oīa diligēter calculāti.
Terc ad cōclūsiōē sic arguit. q^z
 si for. augebit in hora adequate uni
 formiter tunc motus augmētatiōis
 quo augebitur adequate erit in ista
 hora in qua augebit. 7 iste totalis
 motus erit ista totalis q^{ritas} quaz
 acquirit. igit ista totalis q^{ritas} quaz
 acquirit erit in ista hora. patz oīa
 7 b^{re} arguitur quia ista q^{ritas} erit
 si ad per^u quod formaliter for. auge
 bitur quia erit actus augmētabilis
 sicut quod augmētabile. igit ista q^{rit}
 tas erit ista augmētatio. tenet oīa
 a cōlūsiōne ad diffinitum. **N**el si
 ista augmētatio erit aliqd distātiā

e q̄tate que acquiratur tunc nō
 motus pducetur adequate in hōz
 ⁊ ille motus non erit in fine hōz
 igitur aliqd tam cito erit pductum
 q̄ cito produetur. ⁊ eadem ratione
 quodlibet successiue p̄tendūz igitur
 nō. **¶** Ex quibus sequit̄ q̄ nō
 bīqz ⁊ respectu sortis ⁊ respectu
 platonis erit assignare maximam
 q̄tatem quam aliquis illoz acquirat
 ⁊ habebit. **¶** Item ponatur q̄
 a ⁊ b sint duo pedalia nō colorata
 ⁊ q̄ per totam c hōam alterabuntur
 tū uniformiter ⁊ equali uelocitate
 p̄r equales partes sui a d ē agentibz
 bus. ⁊ ponatur etiam q̄ si utrūqz
 istoz maneret cum aliis poltis bā
 berent albedinē ut quatuor sed ut
 fine hōz sit primūz nō esse ē agentis
 tis. ⁊ parz in isto casu q̄ albedo pro
 ducta a d que erit ut quatuor nō
 erit in fine hōz in aliqua p̄portione
 intēsiōz q̄ albedo pducta ab e. aut
 igitur iste latitudines erunt unifor
 mes aut diffomes. si uniformes in
 nulla p̄portione una altera maior
 erit. quia tunc si remāisset eūz aliis
 partibus acquisiuitet e illum excessu
 sum subito. quod est impossibile. **¶** Et
 idē arguitur si ponantur diffor
 mes siue ponatur istas cōrespōdere
 gradui mediū ⁊ p̄r cōsequens excludi
 siue terminari. siue ponatur cōrespon
 dere gradibus intensiūz earz. ⁊
 per cōsequens inclusiuē terminari.
 ponatur igitur uterqz q̄ simul desin
 nat cum e suum parum b esse ita q̄
 idē instās utriusqz sit primūz nō
 esse. ⁊ sequit̄ q̄ data albedo in eoz

idē parz aut alio nōn prius pduc
 tetur q̄ erit pducta nec prius acqui
 retur q̄ habebit. ⁊ casus totus est
 possibilis intelligēti igitur nō. parz
 igitur q̄ ex parte p̄dicamenti qual
 tatis nōn prius pducetur aliquid
 q̄ ipsi m̄ erit pducim. nec ex parte
 p̄dicamēti ubi. ⁊ q̄ generalr omē
 successiūz ita cito erit pductūz sicut
 erit pducetur. **¶** Item dato q̄ res
 successiue acquirenda prius acquiratur
 q̄ ipsa erit. sequitur in casu loz
 possibile q̄ a mobile mouetur ueloci
 tius b. ⁊ in nulla p̄portione a mouetur
 tū uelocius b. **¶** Item q̄ a alteras
 p̄r totam istam hōam alterabit su
 um parūz. ⁊ nūq̄ erit ita q̄ aliqua
 est maxima uelocitas qua alteratur
 suum parūz. quia ponatur q̄ a al
 terans b parūz intendat motum
 suūz qui sit sui caliditatez quousqz
 habebit p̄portionez duplam supra
 b p̄pter acquisitionez instrumenti
 pura caliditatis. ⁊ signetur primūz
 instās in quo habet caliditatez ⁊
 instrumentūz eūz quo habeat p̄por
 tionez duplam cum aliis paribus
 super b parūz. ⁊ sit illa e caliditas.
¶ Et arguitur q̄ nulla est maxima ue
 locitas qua id alteras agit pro tunc
 patet quia a nōn agit fm p̄portio
 nem quam tunc habet super b par
 tū suūz. quia si agit secūduz istaz
 caliditatez sequitur q̄ illa caliditas
 successiue agit ⁊ per cōsequens prius
 agebat. quia quicquid agit successi
 uē prius agebat. sicut quicquid mō
 uet prius mouebat. ⁊ nulla maior

proportio infra duplam est maxi-
 ma qua agit. **I**deo sequitur qd nul-
 la est maxima uelocitas qua agit.
 Et sicut arguitur de hoc instanti ita
 etiam arguitur de quolibet quia
 nunquam erit ita qd aliquid inten-
 dens motum suum agit ab aliqua
 proportione sic qd neque a maiori
 neque a minori adequare et per ope-
 rationem nunquam erit ita qd aliqua
 sit maxima uelocitas qua aliquid
 intendens motum suum agit. Et
 tunc sequitur alia conclusio ibi illa
 scilicet qd a agit uelocius b. et in
 nulla proportione uelocius. **S**igna-
 to enim primo instanti in quo primo
 est proportio dupla maxime poten-
 tie a agentis supra b parum que ta-
 men non est maxima qua agit, si-
 gnetur aliud b quod per idem tem-
 pus agit uniformiter. et sequitur qd
 b agit uelocius a. et in nulla propor-
 tione uelocius a. quod super hoc su-
 datur quia quicquid agit successiue
 prius agebat. **I**tem sequitur qd
 motum disformiter non posset in-
 cludere moueri uniformiter aliquo
 gradu uniformi intensiori qd sit mo-
 tus quo tam mouetur quia si sic po-
 nitur qd aliquid intendat motum
 suum per intentionem sue potentie
 quousqz mouatur d gradu quo d
 gradu mouetur postea uniformi-
 ter. **E**t arguitur qd hoc non potest
 esse quia uel dabitur primus instans
 in quo mouebitur d gradu aut ul-
 timus in quo non mouebitur d gra-
 du. non primus instans in quo mo-

uebitur d gradu quia tunc non agit
 a maxima proportione a qua potest
 agere quia illa potentia ageret que
 prius non egiisset nec dabitur ul-
 timus in quo non quia tunc in illo in-
 stanti foret maxima uelocitas qua
 ageret. **I**tem tunc uerum esset qd
 illud intendit motum suum nec per
 tempus neqz per instans. et qd illud
 mouebitur uelocius qd iam mouetur
 tur. et in nulla proportione uelocius.
Et quibus acceptis patet primo
 posse esse qd aliquod successiue pro-
 ducendum erit quod in nullo instan-
 ti erit. patet quia stat qd aliqua qd-
 tas aut qualitas adequate genera-
 bitur in hora que erit in ista hora
 adequate. et in nullo instanti eius in-
 trinseco nec post. **E**t quo patet
 ultra qd multe res erunt que non
 sunt quaz nulla incipit nec incipiet
 esse. et nec desinit nec desinet esse.
 quod uerum est de omnibus successi-
 ue producendis que non manebunt
 postquam producentur. et erunt pro-
 ducta. **E**t quia aliquod animal suc-
 cessiue producet possibile est qd al-
 quod animal erit. qd non est quod
 non incipit neque incipiet esse. **S**i-
 militer non cuiuslibet ignis plante
 animi produci nec dabitur primus
 instans aut ultimus instans. **E**t
 quo patet illas regulas non esse ue-
 ras qd si aliquid producet per mo-
 tum cuius non erit dare primus in-
 stans erit dare ultimus instans in
 quo non. et contra si aliqua produ-

ctur per motum cuius non erit dare
 ultimus instans in quo non.

centur et non erit dare ultimus in-
stans in quo non erit dare primus
instans in quo sic. nec de definitione
uerum est quod si aliqua res erit que
postea non erit, et ipsius non erit da-
re ultimum instans in quo erit. esse
dare primum instans in quo non
erit, neque est uerum quod si aliqua res
erit que postea non erit, et illius non
erit dare primum instans in quo
non erit dare ultimus instans in
quo sic, quia multe erunt res que
non sunt et postea non erunt, et ta-
men nec incipiunt neque incipient
nec desinunt neque desinunt, ut pa-
tet de quantitate et qualitate successi-
ue generandis et etiam successive cor-
rumpendis. ¶ Et si forte arguitur
contra istas responsiones quia omnis
res producenda per motum habe-
bit esse post istum motum et non pri-
us igitur post motum incipiet esse.
¶ Item quacunque re producenda
data signetur totum tempus per
quod ista res erit et totus per quod
ista res non erit, et sequitur quod in in-
stanti medio illa incipiet esse. ¶ Et si
ignato maximo tempore per quod
ipsa erit in eius fine ipsa desinet esse
quia in eius fine uel ipsa erit et non
immediate post erit uel in illo in-
stanti non erit et immediate ante il-
lud instans fuit, et sic sic siue sic se-
quitur quod illa res desinet esse. ¶ Sed
ad primum dicitur scilicet negando
quod omnis res producenda per mo-
tum habebit esse post illum motum

et non ante, sed omnis res que produ-
citur in esse per aliquem motum
adequatū habebit esse cum illo mo-
tu per quem habetur aut produ-
citur. ¶ Ad secundum argumentum
et tertium dicitur quod nullum erit
maximum tempus per quod illa
quantitas aut qualitas erit de qui-
bus predicta sunt uera. ¶ Sed pro
materia tenende sunt iste conclu-
siones. Et est regula prima quod si al-
qua res erit in aliquo instanti aut
mota uel inuenta simplex uel com-
posita que non est in aliquo instan-
ti ipsa incipit uel incipit esse sic
quod aliquid erit primus instans esse
sui aut ultimus in quo non, et de ta-
li re quandoque non erit dare pri-
mus instans in quo sic erit dare
ultimus instans in quo non et econ-
tra. ¶ Similiter de primo non esse
et ultimo esse quia si aliqua res
erit in aliquo instanti que postea
non erit aliquid erit primus in-
stans in quo ista res non erit aut
ultimus instans in quo erit, et ubi
non sit dare primus instans in quo
non erit erit dare ultimus instans
in quo erit, et econtra. ¶ Et si argu-
tur contra predicta, quia illis ar-
tis sequitur quod aliquid erit ante
primum instans sui esse, et quod aliquid
incipiet esse postquam fuerit. ¶ Item
quod si per totam istam horam augebitur
et non diminuetur in aliqua parte
illius horae, et tamen in nullo instanti illius
horae erit maior quod ante istud instans

tueri. **S**ed ad ista propter primū
 dicitur qd nihil erit in aliquo instanti
 ante primū instanti sui esse, sed bene
 aliquid erit ante primū instanti sui
 esse et aliquid incipiet esse post qd fuit.
 intelligendo hū incipit qualiter in
 precedentibus est ostensum. **S**ed
 iam specialius secundo dicitur qd cu
 iuslibet forme extense producende
 in aliquo instanti erit dare primū
 instanti in quo ipsa erit. Ita intelli
 gendo qd in illo instanti erit et non
 immediate ante illud instanti in ali
 quo instanti prioriter erit, et hoc est neq
 tam de forma substantiali qd acciden
 tali. **E**x quo sequitur qd cuiuslibet
 compositi habitus formam extensam
 in aliquo instanti erit dare primū
 instanti in quo erit, patet hoc quia
 omne tale compositum produetur in
 esse per motum in cuius fine habet
 esse, de tali enim composito loqui
 mur quod manebit post produetū
 et tunc si omne tale compositum habe
 bit esse in instanti terminante talem
 motum totalem per quem produetur
 et non ante in aliquo instanti igitur
 nec. **S**ed de compositis habitus
 formarum in extensam ultime ut sunt
 animalia rationalia dicatur qd nulli
 us hominis dabitur primū instanti
 in quo erit, sed cuiuslibet hominis qui
 aliquando incipiet esse dabitur primū
 instanti in quo non erit, et quilibet ho
 mo qui incipiet esse ante incipiet esse
 qd incipiet esse homo scilicet si unica
 forma substantialis ponatur in homine
 et causa est quia nullus forme huma
 ne dabitur primū instanti sed ult

mus in quo non sed nunq̄ erit ita
 qd aliquis homo incipit esse nec unq̄
 erit ita qd anima humana creatur quia
 nec per tempus neq̄ per instanti
 creatur, quia si aliquando erit ita qd
 aliquis homo incipit esse, sit gratta
 exempli qd in b instanti sortis inci
 pit esse. **E**t arguitur qd non quia
 vel in hoc instanti sortis est, et tunc
 sequitur qd non incipit esse quia iste
 numerus non incipit esse demon
 strando animam sortis et materiam
 et iste numerus est sortis igitur et
 nec est uerq̄ qd sortis non est et ime
 diate post hoc erit quia nullus erit
 homo primus productus ex dato
 semine, et ita de omni ente reali. **E**t
 ut in genere comprehendam dicitur
 qd cuiuslibet rei alterius ab homine
 aut ab eius forma recipientis esse
 datur primū instanti.

Sed pro reze definitione acci
 plendum primo qd cuiusli
 bet substantie vel vere qua
 litatis inaiate delinientis esse dabi
 tur ultimus instanti sic intelligendo
 qd in dato instanti data res est et
 non immediate post illud instanti in
 aliquo instanti illa res erit quod cla
 rum est quia aliter pars esset lūm
 totū. **P**rimo secundo volumus
 qd ad narrationes sine corruptione
 partis alius forme sequit̄ narra
 tio seu corruptio illius totalis for
 me sic qd non plus remanet ista for
 ma totalis. **T**ertio accipitur
 qd delinente forma alius compo
 siti delinit ipsum compositum esse
 sic qd variata etiam forma alius

compositi variatur totale compo
situm. Ex quibus sequitur q̄ varia
ta parte forme substantialis vel ipsa
forma substantiali variatur totum
compositum. Item quarto acci
pitur q̄ variata parte materie va
riatur tota materia ut prius patuit.
Item quinto q̄ variata materia
alicuius compositi habetis formaz ex
tensaz variat illud compositum cuius
est materia. Ex quibus sequitur q̄
variata parte materie aut tota ma
teria habetis formaz substantialis ex
tensam variatur totum illud compo
situm. Et si contra arguitur q̄ nihil cor
rumpit ad corruptibilem partis eius
quia sicut sequitur q̄ quicquid sufficit
corrumpere partes sufficit corrumpere
totum, dñs falsum quia maioris po
tentie est totum q̄ eius pars igitur
requiritur maior potentia ad cor
rumpendum totum q̄ eius partem.
Dicunt q̄ maioris potentie est totum
q̄ eius pars per se, tamē quia pars
invenitur a toto q̄tuz illud totum suf
ficit inuare. Ideo non requiritur ma
ior proportio aut potentia ad cor
rumpendum totum q̄ partem. put ier
mie totum. Ex quibus sequitur p̄mo
q̄ cuiuslibet compositi naturalis hñtis
formaz extensaz definitio esse da
tur ultimus instans, pars ista cōclu
sio quia quodlibet tale non p̄t desi
nere nisi p̄pter definitioem forme
substantialis eius, sed cuiuslibet forme
substantialis definitio esse datur ult
mus instans igitur re. Ad hoc ar
guitur quodlibet tale compositum tam
cito q̄ p̄t esse tunc definit esse q̄ cito

q̄ q̄t definit esse eius forma. Iñ q̄li
bet forma alicuius talis cō, p̄t de
finies esse, sic q̄ definit esse q̄ aliqd
est eius ultimus instans quia ipsa est
res inaiata igitur cuiuslibet compositi
naturalis hñtis formā extensaz defi
niet esse datur ultimus instans. Et
quia nullus homo definit esse post
to q̄ unica aia sit in homine q̄ iduisi
bilis cōcluditur generalr q̄ cuiusli
bet rei definitio esse datur ultimus
instans. Quē cōclusio sic arguitur.
cuiuslibet rei inaiate datur ultimus
instans. Iñ quilibet res definit esse
est res inaiata aut definit esse p̄
deficiēz vel inaiate. igitur sequitur
q̄ cuiuslibet rei definitio esse da
tur ultimus. Si tamen ponatur i
spectus et relatiōes a suis fundamen
tis differre ille due regulē nō sunt
ita generales per totam materiam.
Sed ad p̄dicamentū substantie sal
tez et qual tatis regulē se extendūt.
ut si ista p̄positio tu moueris que
sic falsa incipiat esse vera tunc veri
tatis illius est dare ultimus instans
in quo non est si de ur q̄ veritas il
lius p̄positionis imēdiare post hōc
differet ab illa p̄positione. et sic est
de ista tu fuisti, que sit falsa et incip
iat esse vera. Et ita est dicendum de
multis aliis. Si ponatur decem p̄di
camentoz significata esse decem ge
nera differēt. Et q̄ hoc ibi dispu
tare nō debet videat differēt in
genium per hanc materiaz transi
tum qua uelit ula transire et finem
ge utram se p̄paret in hac materia
responsuruz.

Sed incidit dubium utrum pars aialis sit aialis. Pro cuius declaratione accipit primo quod omnia composita naturalia habentia formas ultimas eiusdem speciei specialissime sunt eiusdem speciei specialissime. pro quia naturaliter formae substantiales eiusdem speciei distribui non possunt in materiis diversarum specierum substantiarum ideo tota composita sunt simul eiusdem speciei specialissime. Item composita naturalia ponuntur in specie per formas eorum ultimas. igitur si formae sunt eiusdem speciei specialissime etiam et composita. Item accipiat quod nulle duae species non habent eandem essentiam perfectiorem essentiam. Quibus adhuc adiungitur quod iste terminus homo potest esse de predicamento substantie est terminus absolutus et species specialissima. Ex quibus sequitur primo quod quolibet membro aialis cuius quolibet membro eiusdem aialis est eiusdem speciei specialissime substantialis per primo de habentibus formas extensas. quia quodlibet tale aiale habet formas ultimas extensas per totum cuius quilibet pars est eiusdem speciei cum ipsa tota. quia ipsa forma extensa tam substantialis quam accidentalis est homogenea igitur per primam suppositionem quodlibet membro aialis alicuius aialis est eiusdem speciei cum quolibet membro eiusdem. et probatur aialis. quod in quolibet aiali est una forma extensa per totum et ultima quia aliter homo non foret quantitas continua cuius tamen omne aiale sit corpus. licet pars arboris

da ligni non continuatur cum parte tridente aut ulcente ligni. patet etiam ista conclusio de aialibus formarum ultimarum in extensam habentibus et iduisibilibus quia in omnibus talibus quodlibet membro habet formas ultimas eiusdem speciei et eandem numero cum quolibet altero membro eiusdem aialis. et ideo caro. nervi. et sunt speciei specialissime in homine quia sunt a spiritu et sanguine et a quolibet alio humore specificiter differant quia nullus istorum continetur aut assimilatus substantie illius. Item sequitur quod quolibet pars quantitas aialis est eiusdem speciei specialissime cuius ipso animalis. quia quolibet tale pars quantitas habet formam ultimam substantialem eiusdem speciei cum toto composito quia quilibet pars habet eandem formam numero ultimam cum toto. aut habet formam extensam sicut et suum totum quia est homogenea igitur etiam. Ex quibus sequitur quod quolibet pars quantitas alicuius compositi naturalis est eiusdem perfectionis essentialis cum suo toto. patet ista prima adiuncte secunda suppositione. Item dato opposito conclusionis sequitur quod foret possibile aliquid transire de specie in speciem substantialem ipso non corrupto cum pars bonis possit esse bos et pars ponatur quod non sit bos. Quibus datis sequitur quod pars hominis est homo et pars bouis est bos. quia quolibet pars quantitas hominis est eiusdem speciei specialissime cum toto homine.

sed non dicitur sub tali specie spe-
cialissima substantiali homo, igitur
quolibz pars quantitatua dicitur sub
illo termino homo cum significetur
per eundem atqz etia sub reali specie
continetur si qua sit. Item si pars
quantitativa hominis non sit homo ut
ipsa sit aliquid speciei specialissime
substantialis: quia quicquid est sub tali par-
ticulare in genere aliquo est in aliqua
specie specialissima eiusdem. et est al-
quod individuum istius sequit quod est
aliquid alterius speciei substantialis
quam humane. et per consequens composita
habentia formas eiusdem speciei spe-
cialissime specificiter differunt, quod
est contra primam suppositionem. Item
dato opposito conclusionis sequit quod
est dare species substantiales non con-
cantes perfectionis equalis essentialis
ut pars bonis et bos, quod est con-
tra secundam suppositionem. Ideo con-
ceditur quod pars hominis est homo capi-
endo illius terminus homo mere sub-
stantialem pro composito ex materia et
anima intellectiva, non est plus quam bos
compositus compositus ex materia et anima
intellectiva significat, verumamen ta-
lia solus vulgus spernere, de quo non
est cura. Est enim difficile cum vulgo
naturalia loqui, capit enim modos lo-
quenti tamen non substantiali. Quod
libz igitur compositum naturale est ho-
mogeneum quia quodlibz compositum
naturale sumit eandem denominationem
secundum speciem specialissimam quam
sumit sua pars, quia quodlibet tale
compositum est eiusdem speciei specia-
lissime cum quolibz sui parte, et ideo

omnis homo est quidam homogeneus,
licet secundum alias denominationes sit ethero-
geneus, et non solus omne corpus est
homogeneus, sed quolibz forma ex-
tensa et quolibz materia. Et breviter
res quolibz corpora est homoge-
nea, et ipsa est eiusdem speciei specia-
lissime cum quolibz sui parte quanti-
tativa. Et si contra arguitur quia ethero-
geneus est illud cuius non quolibz
pars est eiusdem denominationis cum
suo toto cuius est pars. Et homoge-
neum est illud cuius quolibet pars
est eiusdem denominationis simul cum
suo toto, igitur impossibile est quod ho-
mogeneus sit etherogeneus. Dicitur
quod homogeneus est illud cuius que-
libet pars quantitativa est similis aut
eiusdem denominationis cum suo toto.
Et etherogeneus est illud cuius qui-
bet pars quantitativa est diverse deno-
minationis cum suo toto. Et quia par-
tes quantitativae hominis habent diver-
sas denominationes a suo toto, quia
alia caro, alia sanguis, alia nervus,
et huiusmodi et alias denominationes
a suo toto sumunt, et hee denomina-
tiones sunt accidentales ideo est ethe-
rogeneus, habent etiam eandem de-
nominationem substantialem cum suo to-
to ideo homo est homogeneus et
etherogeneus, quod melius patet in-
telligenti vocabula graeca a quibus
derivate sunt iste dictiones homo-
geneus et etherogeneus. Sed con-
tra arguitur, quia si pes hominis
est homo igitur pes hominis est ani-
mal rationale rationalis omnis falsum quia
nec potest pes ridere nec ratiocinari,

Est autem capiendo illos terminos ra-
tionalis est possibile pro passione bo-
nitas et differentia concedendo omnis et
negando omnia illam. si quod per hominem
non est rationalis aut irrationalis quia
non potest ridere aut ratiocinari. se-
cundum captum illi termini solum signifi-
cant quantum habens potentiam puta
anima ex sui natura rationalis et rationis
productiva. impossibile autem quantum habens
omnino ex natura sua per se vel per ac-
tiones limitatus productiva. quod dico
propter partes equi habentes formas
partiales. unde licet compositus fuerit
sic dispositus quod non possit ridere
non minus remanet naturalis ac-
tione potentia quantum auferatur naturalis
actus ex defectu alterius requisiti.
puta instrumenti aut alterius quantum
concedatur quod pars alialis sit alialis. non
tamen conceditur quod quilibet pars for-
sit for. habito quod iste terminus for. sit
terminus discretus. quia si aliqua
pars for. sit for. sit illa pars quod rati-
onalis. Et arguitur sic. for. est pedalis. sic
etiam ita per exemplum et for. est b. pars
igitur b. pars quantum ratiocinans est pedalis.
omnis solum quia tunc pars esset equa-
lis toti cuius est pars. et tunc omnia
expolitorie quod for. est terminus discrete
ut ponit. **S**ed contra predicta
forte arguitur. quia si ad variationes
partis forme substantialis sequitur va-
riatio totius compositi naturalis sequi-
tur quod nullus compositus in se potest
augeri nec diminui distinguendo au-
gmentationes et diminutiones contra
rarefactiones aut condensationes et de-
tactes quia nullum tale potest diminui

autem aliquis eius pars dissipatur aut
auferatur. sed corrupta vel ablata
parte non plus diminuitur quia non
plus est datum totum. **S**icem dato
igne semipedali qui sit b. arguitur quod
b. ignis non potest augeri. deducitur
ex factore. quia si sit possibile addere
tur contra exemplum alter semipedalis
ignis qui sit c. et tunc sequitur quod si b.
ignis potest augeri quod b. ignis est fa-
ctus pedalis qui sit a. igitur a. ignis
est c. et b. tamen b. est medietas illi-
us. quia si quod erat ante augmenta-
tione iam est medietas a. et iam b.
non est nisi quod prius erat igitur to-
tus est sua medietas. **E**t sic si sit pos-
sibile quod aliquis ignis diminuat po-
tatur quod pedalis ignis sit in oriente
a quo parvitate auferatur particule
donec medietas a. erit ablata et in
occidente posita. et sequitur tunc quod
quia ratio a. est in oriente eadem ra-
tione est in occidente. **S**ed forte con-
ceditur conclusio ad quam deducitur
quod nullus in se potest augeri vel
diminui licet multa in se possint
rarefieri vel condensari. **S**ed con-
tra quia isto dato sequitur quod nullus
in se potest habere alias partes
quod iam habeat. quia dato opposito
sequitur quod possit augeri. **S**ed con-
ceditur conclusio deducta. **S**ed
contra quia isto dato sequitur quod nul-
la planeta potest augeri aut dimi-
nui quia ablata parte aut corrupta
non remanet eadem planeta. sed quod
eius incipit auferri seu corrupti alia
qua pars forme planete desinit esse
forma date planete et per consequens

tota plāta desinit esse igit̃ ipsa non incipit dīminui quia si ipsa dīminuetur ipsa manebit per tēpus. **¶** Et cōsimiliter arguitur q̃ ipsa non potest augeri quia non habere potest aliaz partem quaz iam nō habeat quia nulla forma aut matēia potest habere aliquaz partem quaz iam non habeat quia resultans ex addito et p̃existente nō est p̃existens. **¶** Forte dicitur huic q̃ hec planta manet eadem numero quia maior et p̃incipalior eius pars manet, et hoc sufficit ad hoc q̃ maneat eadem numero. **¶** Sed cōtra, ponat q̃ a planta incipiat dīminui si sit possibile sic q̃ scilicet aliqua pars eius corūpiat. Et arguitur q̃ ista planta non incipit dīminui nec unq̃ dīminuat̃. et q̃ per nullum tempus post hoc hec manebit eadem numero, q̃a per nullum tēpus post hoc manebit igitur nō. p̃batur aut̃ illa planta desinit esse igitur per nullum tempus post hoc ipsa manebit. patz oīa et aut̃ p̃batur quia iam desinit esse forma illius plante, et tam cito desinit esse compositus aut corpus naturale q̃ cito desinit esse anima eius aut forma, quia forma est que dat esse rei et conservat eam in esse igitur iam desinit esse ista planta. patz oīa et b̃r. sed arguitur a^o quia incipit alia pars illius forme que est res in aīa non esse, sed q̃ cito incipit alia pars alicui⁹ forme nō esse tam cito ipsa res incipit non esse. q̃a ad corūptiōem partis rei in aīa seque-
tur corūptio totius igitur incipit

iam totalis forma illius non esse, et per consequens istud totale cōpositus quod est ista planta desinet esse. **¶** Ideo concedit̃ forte totum sicut est concedēdus. **¶** Contra q̃a tunc nullum aīatum anima sensitiva extensa posset augeri aut dīminui, patz eodem argumento quia q̃ cito pars forme extēse desinit esse ita cito desinit esse ista forma totalis et ipsū compositus cuius est forma. **¶** Ideo etiam conceditur illud tanq̃ sequens quia nulla posset assignari ratio quare in aīa res non posset augeri q̃n per eandem habentia formas extēsas vegetativas aut sensitivas nō posset augeri, et quicūq̃ ratio esset ad p̃bandus brutum posse augeri potest etiam esse ad p̃bandus istaz plantam augeri, et quicūq̃ ratio datur per similia argumēta posset eque sufficientia adduci pro vegetabilibus et plantis. **¶** Sed contra id arguitur, quia sequitur ex illo q̃ nulla planta neq̃ aliquod aīal habens formam extēsam posset habere aliquā partē quaz nō habet, et sequitur forte q̃ nullum tale aīal posset nutriri nec aliqua planta, q̃a si nutritio esset ipsa esset cōvelio nutrimenti aut alimentī in substantiam rei alite, sed nullum aīal habēs formaz extēsam potest habere aliaz partem q̃ iam habeat igitur nullus nutritus aut nutrimentus potest esse eius pars. **¶** Item illo dato sequitur q̃ nullum tale aīal habens formaz extēsam potest alterari nec localiter moveri q̃a non manet per
q

tempus quia continue fit in tali resolu-
tione multarum partium etc. ¶ Item
huius oppositum ponit aristoteles in pri-
mo de generatione ubi ponit augmenta-
tiones esse possibilem et aiaa augeri
posse. Sed ex ista responsione sequi-
tur quod augmentatio non sit possibili-
lis saltem in datis animalibus ideo etc.
¶ Ad primum dicitur concedendo
conclusionem scilicet quod nulla res potest aliam
partem quam iam habeat habere. Et ul-
tra dicitur quod nutritio non est con-
versio nutrimenti in substantiam aliam
sed si aliquid convertitur in substantiam
aliam nihil convertitur nisi materia pri-
ma nutrimenti quia substantialis for-
ma nutrimenti corrumpitur. ideo si ali-
quid nutritur isto modo capto ter-
mino ex sola materia prima nutritur
et non ex aliqua forma substantiali aut
accidentali quia substantialis forma
corrumpitur. et nullum accedens est aut
esse potest pars alicuius substantie.
tamen materia illius nutrimenti non
potest esse pars illius materie quia
modo habet id quod ponitur nutri-
ri sed si nutritio est ipsa est assimi-
latio partis materialis nutriti cum
inductio forme substantialis istius
speciei cuius est forma substantialis
plante aut animalis quod per illud mo-
dum concedimus alii. ¶ Sed cum ul-
tra concluditur quod non esset possibi-
le aliquod animal alterari aut localiter
moveri negatur anima et ad probandum
quia continue fit resolutio ab animali.
dicitur quod istud non sequitur. stat enim
aiatus vivere et non alii sicut in primo
instanti in quo signatus est animal.

in quo instanti non nutritur illud aut
resolvitur. sed admitatur cum casu
quod continue fiat resolutio ab aliqua
parte illius animalis post primum instanti-
um esse eius. et legitur quod continue aliquod
animal definit esse. sed ex hoc non se-
quitur quod multa animalia maneant per
tempus. quia multe partes animalis
manent que etiam sunt animalia. licet
enim admitatur quod continue in aliqua
parte animalis fiat resolutio aut in-
cipiat fieri. non tamen admitatur quod
in qualibet parte quia tunc istud ani-
mal finem se et quilibet sui partem quanta
duas destineret esse. sequitur enim cu-
iuslibet partis quantitate ista aliqua
pars incipit corrumpi igitur nulla
quantitativa pars immediate post hoc
erit. Et item sequitur cuiuslibet partis
istius incipit aliqua pars diminui
igitur nulla pars immediate post hoc
erit. Similiter cuiuslibet partis istius
incipit aliqua pars augeri igitur hoc
incipit esse infinitum. sed de rarefa-
ctione et condensatione nullum tale ar-
gumentum valet. ¶ Et si arguitur quod a
qualibet parte illius animalis fiat reso-
lutio quia in qualibet parte calor na-
turalis agit in humidum radicale igi-
tur a qualibet parte eius resolvitur
de ipso humido. dicitur negando omnia
quia non quilibet calefactio est suffi-
ciens datam partem corrumpere. sed
si debeat corrumpi pars data propter
disproportionem calorem oportet quod
inducatur in istam partem nimia ca-
lidas enim quia stare non potest for-
ma substantialis date partis que calidi-
tas non subito producit a calefaciente

intrinsicco aut extrinseco in istam par-
tem a gente, ideo concedit qd po-
tesset localiter et qualitative moueri, sed
nihil habens formam extensam po-
test augeri, nec aliquis est uerus mo-
tus in predicamento quantitate nisi ra-
tionalis aut contemplatio, per addi-
tionez eniz partis non augetur al-
quid, aut per diminutionez dimi-
nuitur quia non manet idem per tempus
in diminutione et sic diminui non po-
test aut augeri ut patet aduenientem.
Sed aristo. pri^o de generatione po-
tuit animata posse posse augeri, et
inanimata non posse uariaribus aliu-
dens, quia bene percipitur qd ex ad-
ditione semipedalis terre ad bipe-
dalem terram deducto alio motu
non est illa terra maior sed resultat
unum maius ex illa semipedali ter-
ra et illa bipedali et non augetur pre-
cedens terra nec sequens nec aggre-
gatum ex his, sed in animali non sic
ita perceptibilis additio quia pau-
litim, et quia fit additio per intus
suspensionez nutrimenti in partes
formales, quia nutrimentum iuxta po-
nitur partibus non potius, et ab eis
assimilatur nec persistentes particule
crescunt nisi rarefaciendo. **S**ed eo fm
rei ueritatez licet hic non sit ita per-
ceptibilis additio sicut illa inanimata
non augetur, sic nec illa animata
anima extensa, et quicunqz ratio facit
ad probandum qd illa animata augetur,
potest facere etiam et qd inanimata
augetur. **E**t sicut respondetur pro
una parte sic pro alia ut patet cal-
culati materiaz. **S**ed contra illud

forte arguitur sic, qd ex illo sequitur
qd nullum animatum anima inexten-
sa potest augeri aut diminui et per
consequens nihil potest augeri uel di-
minui, quia nec animatum nec inani-
mum. **S**ed forte dicitur concedendo.
Pro quo clarius uidendo notare de-
bet, nunquid ideptitas forme suffi-
ciat ad ideptitatez compositi cuius autem
non possit pars materie inherens
formam extensam uariari quia secum
uarietur et forma, de illo non expedit
dubitare qd uariata parte materie
uariatur totum compositum et econ-
tra, et modo consimili uariata parte
forme et.

Ubi ergo incidit, utrum
remanente eadem forma in
composito unicam habere
formam indiuisibilem, et uariata mate-
ria addendo uel diminuendo sit ag-
gregatum resultans aut remanens
illud met quod ante erat. **E**t ar-
guitur qd non quia hoc dato sequitur
qd pes fortis esset caput eius, et simi-
liter qd fortis esset quilibet pars quan-
titatis fortis quia materia non uariat
ideptitatez numeratez, igitur cum
quolibet pars quantitas fortis ha-
beat eandem formam substantialem ul-
timam cum qualibet alia parte quan-
titatis et etiam cum forte sequitur qd
quolibet pars quantitas fortis est
quolibet pars quantitas eiusdem, et
sequitur qd fortis est quilibet pars
quantitas eiusdem. **I**tem isto da-
to sequitur qd foret possibile qd for-
tes est plato, et qd fortis differt a
platone, quod est impossibile, et arguitur

q. 2

illa consequentia quia ponatur q
 deus animaz fortis infundat in b
 materiaz pedalem quam materiaz
 ista anima informet. et sit fortis ho
 mo habens istam materiaz et istam
 animaz. ponatur etiam q deus ean
 dem animaz infundat in c materia
 bipedali quod possibile est. sicut pos
 sibile est q eadem anima numero
 sit in pede et in capite. et homo com
 positus ex c materia. et ista anima sit
 plato. et arguitur q plato est fortis
 quia plato habet eandem animaz
 numero quam habet fortis. et mate
 ria non variat idempritatez nume
 ralem igitur plato est fortis. et pe
 dale bipedale. Et arguitur q fortis
 differt a platone quia fortis currit
 et plato sedet ut ponitur et sequitur
 intentum. Item potest definire
 esse fortis remanente platone igitur
 fortis non est plato. Item si for
 tis est plato sequitur q quelibz pars
 fortis est pars platonis et contra.
 Aliter si fortis habet aliquas par
 tes quas non habet plato aut econ
 tra fortis non est plato. quia bene se
 quitur fortis habet b partem et pla
 to non igitur ac. et sequitur fortis
 habet b partem et fortis est plato
 igitur plato habet b partem. et sic
 de aliis. Item isto dato sequitur
 q iste terminus fortis sit accidens
 seu terminus accidentalis. sequens
 saltem ut supponitur. ponatur eniz
 q iste terminus fortis sit terminus
 substantialis et singularis. et arguitur
 consequentia. quia ponatur q fortis
 sit bipedalis cuius una medietas sit

a. et diminuaturs donec a sit fortis. et
 arguitur sic. iste terminus fortis pre
 dicatur successue vere negative et af
 firmative de termino singulari sup
 ponente pro forte et preter subiecti
 corruptionez. quia utraqz istaz erit
 vera preter subiecti corruptionez.
 hoc est fortis. hoc non est fortis. de
 monstrato forte igitur iste est termi
 nus accidentalis. patet consequentia
 per diffinitionez termini accidenta
 lis. Et hanc arguit de illo termino
 fortis ita de omnibus aliis terminis
 substantialibus communibus et discre
 tis. Item arguitur q illa contra
 dictoria. hoc est fortis. hoc non est for
 tis que sunt metalia per certuz tem
 pus erunt vera. q eniz sint contra
 dictoria patet. subiecta eniz conuertunt
 tur eniz predicatis euz idem demon
 strant ut pono. et sunt alia requisita
 et non significabunt aliter ille pro
 positiones per totum tempus banduz
 igitur continue sunt et erunt contra
 dictoria. et utraqz erit vera cum aliis.
 Continue eniz erit ita q hoc est for
 tis demonstrato forte. et ista pro
 positio erit sic significans hoc est fortis
 igitur continue pro ista mensura erit
 ista propositio vera. hoc est fortis igitur
 ista erit pro tunc vera. sed ista
 conuertitur cum illa in mente posita
 igitur alud contradictorium erit neq
 pro eadem mensura. Et q hec con
 uertitur euz illa arguitur. ponatur
 eniz q diminuaturs fortis quousqz
 reddat vera ista. hoc non est fortis.
 Et arguitur q nunc inuicem con
 uertantur posita ista negatione non.

eodem modo penitus significant sicut ante significabant sed ante conuertebantur igitur et nunc conuertuntur. **I**tem isto dato sequitur quod sortes erit pedalis in a instanti et quod pro eodem instanti erit maior quam pedalis. quia ponatur quod sortes sit bipedalis et diminuatur quousque sit pedalis. sic tamen quod in a instanti sit maior pedalis. **E**t arguitur quod sortes erit pedalis in a instanti quia sortes erit hoc pedale in a instanti demonstrato illo pedali quod remanebit sortes igitur sortes erit pedalis in a instanti. patet consequentia et arguitur antecedens quia quod erit hoc pedale in a instanti erit sortes igitur sortes erit hoc pedale in a instanti. patet consequentia a conuersa ad conuertentem. **E**t si forte dicitur quod hec est sua conuertens quod erit hoc pedale in a instanti erit sortes in a instanti. **C**ontra quia tunc ista non posset conuertere in unam ueram albus erit nigrum in a instanti quia ista foret sua conuertens quod erit nigrum in a instanti erit album in a instanti. **I**tem illa responsio non tollit argumentum quia adhuc illa est uera quod erit pedale in a instanti erit sortes in a instanti quia sortes erit aliquid quod erit pedale in a instanti igitur aliquid quod erit in pedale in a instanti erit sortes in a instanti. **E**t ex casu sequitur quod sortes erit maior quam pedalis in a instanti ut patet intelligenti igitur etc. **I**tem a est pedale et immediate post istas quod

est presens erit bipedalis et tamen nunquam augebitur. sed quoadmodum a erit a diminuetur. patet quia a immediate post hoc erit sortes in casu posito quia sortes immediate post hoc erit sortes etc. Et tunc sequitur etiam quod a incipit esse sortes. ut quia in instanti quod est presens a non est sortes et immediate post istas quod est presens a erit sortes. et tamen per magnum tempus post hoc erit etiam ita quod a incipit esse sortes. tenet consequentia ex communi uerificatione eius quod est incipere. **E**t per idem concludi potest quod sortes per totam istam horam erit albus et tamen per eandem horam erit summe niger. **I**tem sequitur quod per eandem horam sortes calefiet per quam totam frigeat. posito quod una pars calefiet per totam istam horam et alia equaliter frigeat et quod utraqque illarum medietatum aliquid quando erit sortes. **I**tem sequitur possibile fore quod pars sortis est maior sorte. **I**tem ponatur quod separetur manus sortis a sorte remanente anima intellectiva in ista manu sicut erat quando erat coniuncta. quod possibile est supernaturali potentie cuiusque conuenit facere quod una anima intellectiva sit in qualibet parte quantitatis sortis ita conuenit sibi facere quod eadem anima sit in manu separata uel saltem in illo quod erat manus sortis. et eque bene potest deus facere utrumque. **Q**uo dato sequitur quod duo homines sunt separati quorum quilibet est sortes. et sequitur quod sortes est illa manus uel saltem est illud quod

erat illa manus et non est illud quod
 erat illa manus. patz omnia intelligit
 et tunc sonus est terminus discretus. **I**tem
 sequitur quod quilibet pars quantitativa
 sonus differt a sonus. et tunc nulla potest dis-
 ferre a sonus. quia quilibet potest esse sonus.
Item ponatur quod a aia et b et c ma-
 teria fuerint sonus. et b materia desine-
 rit esse gratia exempli. et sonus remaneret a
 et c. Et a: gulfus s. c. hoc fuit sonus. quod
 iam non est sonus. demonstrato a et b et
 c. et hoc fuit aliquid igitur aliquid fuit sonus.
 quod iam non est sonus. patz omnia et etia
 2° quia ista non sunt sonus. demonstrando
 tria quorum unus iam desinit esse. Et
 tunc arguitur sic. aliquid fuit sonus. quod
 iam non est sonus. et nihil nisi aial igitur
 aial fuit sonus. quod iam non est sonus. et
 nullus aial nisi homo igitur aliquis ho-
 mo fuit sonus. qui iam non est sonus. et nul-
 lus homo nisi sonus. igitur sonus fuit sonus.
 iam non est sonus. omnis fallax quia tunc se-
 quitur quod sonus fuit sonus. et ipse non est sonus.
 quod est fallax quod sonus fuit sonus. et ille
 est sonus. **I**tem tunc sonus. qui fuit sonus.
 fuit sonus. igitur non sonus. qui non fuit sonus.
 fuit sonus. **I**tem isto modo legem quod ali-
 quid per totam istam horam diminuetur
 et per eadem horam augebitur. ponendo
 quod sonus sit bipedale culus a sit unum pe-
 dale quod remanebit sonus. facta dimi-
 nutio et incipit augeri a pedale. non
 tamen tunc augendo quod tunc dender sonus.
 et sequitur quod a erit minus quam est quia
 ipsius augebitur. et sequitur quod a non erit
 maius quam est quod ipsius diminuetur
 tur quia sonus. et tunc diminuetur ut po-
 no et sonus. erit a igitur et c. **O**ppositum
 tunc arguitur sic vulgariter. quia si variat

ea parte materie variatur compositum
 naturale sequitur quod nullus est termi-
 nus discretus aut quod sonus. non manebit
 sonus. per tempus. nec plato manebit pla-
 to. et sic de aliis. et tunc accideret de ce-
 ptio in commutabilibus et distributis
 bus bonorum et malorum. **I**tem quod mul-
 ti fuerint dii quorum quilibet ab altero
 differebat. et quod deus potest incipere esse
 aut desinere esse saltem per potentiam
 sui puta per desinendoz partis eius aut
 per incipiendoz. **A**d dubium igitur di-
 citur accipiendo quod ad variandoz par-
 tes materie legem variatio totius ma-
 terie. **S**ecundo quod ad variandoz ma-
 terie totius sequitur variatio totius
 compositi. Ex quibus sequitur quod variata
 parte materie aut totali materia se-
 quitur variatio totius compositi natu-
 ralis. **E**x quibus acceptis cum preceden-
 tibus sequitur generaliter quod nulla substā-
 tia potest habere aliam partem quam iam ha-
 bet. et per idem nullum accipis nec alia
 quod aliud potest habere aliam partem quam iam
 habeat sicut dictum est ideo nec sonus.
 nec aliquid aliud potest augeri. Si enim
 quis absque tedio aspexerit videbit
 quod tam bene sustineri poterit quod tam
 inaiata augetur quam aiata. et tam bene
 responderi quam sustineri. et responderi
 potest ad rationes probantes quod sonus. et alia
 aialia hūta formas extensas pūit au-
 geri. imo ut vere loquar hoc potest
 tam male sustineri quam illud. et tunc con-
 tra aristoteli est quod tam aiata aia exten-
 sa non augetur quam hūta aiaz exten-
 sa. quod etiam in hōie credidit aristoteles. alia
 quaz alia formā substantialem extensas.
 nec possunt quod in quolibet hōie est

uisa anima iduisibilis inherens ppe
tua et eterna. sed posuisset unicuq in
tellectu in tota specie. quod patet
colligendo diuersa dicta in diuersis
locis. quia aristo. credidit nihil habe
re principiu quod non sit habitus
finem. nec aliquid habitus finem
quod non habuerit principiu ut pa
ter pri^o celi. Tercio autem de anima
posuit itelle. tu humanu non cor
ruptibile. et in secundo de aia dum
dicitur. Separatur autem hoc ab hoc
tanq^{uam} perpetuu a corruptibili ubi for
mam sensitiuam comparat ad intel
lectiuam. et per consequens non habere
principiu igitur non poneret intel
lectum humanu nisi intellectus que
posuisset formas appropriatas toti
speciei humane. ut colligi potest se
cundo et tercio de aia. ubi dicitur. Re
linquitur igitur potentia que nullius
corporis est actus. ideo non posuisset
ultimam potentiam in homine fore
creatam quia nihil fm cum sit ex ni
hilo. ut patet pri^o philicoz. Nec di
xisset ultimam potentiam fore aiam
in homine sed intellectum. unde ois
anima est actus corporis ut patet ex
diffinitione eius secundo de anima
nec multiplicasset huiusmodi poten
tiam cum in unica tali possit species
conseruari. Et hanc fuisse intentionem
aristo. colligitur ex uariis passibus
ab eo dictis. Et si attente per eius
uolumina aspexeris hoc totum cre
didit auerroy tertio de anima co
mento uigesimo primo. Ideo ppter
conplacere aristo. non est ponendu
animata habentia formas inextensas

inherentes posse augeri quia etiam
ista non est intentio aristo. imo aristo.
credidit ultra intellectus appropria
tum esse formas extensas in homine
cum natura inferior uel materia inie
rior non sit sine forma substantiali
inherente. et negasset aristo. q^{uod} aia re
manet post mortem que nec esset in
herens nec appropriata in illis salte
libris qui ad latinos peruenierunt.
sicut negasset spūs malignos quos
uulgus detractores uel temporales
uel dyabolos appellat. Aristo. enim
pro magna parte quicquid nesciuit ne
gauit. imo nec de anima humano nec
de homine quo ad augeri uel dimi
nui uerbis suis credendu est. sicut
nec de forma credimus. Sed ad
primu argumentu negatur oia.
aliquis enim est terminus discretus
ut li sortes uel plato qui est positus
ad significandu hoies qui est com
positus gratia argumenti ex a ma
teria et b forma. et stat q^{uod} sortes sit
sortes per tempus. quia qua ratioe
est possibile per tempus q^{uod} in aliqua
parte non fiat resolutio possibile est
eadem ratione q^{uod} in toto homine
non fiat resolutio per tempus aliquod.
Item stat homines egrum non
nutriunt et plantum etiam non nutri
unt tam quo ad se q^{uod} quo ad partes
quia stat plantaz esse in magno fri
gore et nec crescere nec resolui igitur
per illud stat istud quod iam pmissu
est. Et cum arguitur q^{uod} esset de
repro in commutationibus et distribui
tionibus bonorum et malorum quia non
puniret qui peccasset nec pmiaretur
q^{uod} uult

qui merulset. **D**icit qd fm iustitiaz
 cōmutatiōem vel distibutiōem aut
 fm catholicam ueritatem spectan/
 duz est ad animaz quia omis actio
 composici prouenit ab illa ⁊ non ad
 materiāz a qua nihil puenit. **¶** **D**e
 si anima cum b materia peccauit ⁊
 tunc erat fortes iste homo qui erat
 composici ex illa materia ⁊ ex illa
 forma non oportet qd ista anima pu
 niatur cum ista materia sed sufficit
 qd ista anima cum quauis materia
 puniatur. **¶** Item etiam catholica
 ueritas non fundatur in materia
 cum enim deus filius tres naturas
 in se contineat. s. uerbum. animāz. ⁊
 materiāz. stat qd ille numerus qui
 est illa tria desinat esse. sicut stat qd
 numerus qui est deus ⁊ hoc instas
 desinat esse ⁊ incipiat esse. **¶** **D**e
 possibile est qd xpistus fm partem ma
 terialez ⁊ fm qd homo desinat esse.
Talis autem disputatio non est di
 cenda apud uulgus quia non potest
 subtilitates que sunt ultra consuetu
 dinem speculari. **S**i uero non stent
 ista oportet conclusiōes illatas ante
 oppositum saltem concedere quas
 intellectus nō bene cognoscit. **D**um
 uero considerat istas hic concessas
 conclusiones optime intelligit. **E**t
 consequenter respondendo ad casus
 possibiles se aptet ad istos ⁊c.

Sed adhuc oritur dubium
¶ **A**ltius sit dare primūz in
 stans in quo fortes erit sci
 ens uirtuosus aut sanus. posito qd
 fortes debeat transmutari de igno

rantia in scientiam. ⁊ de uicio in uir
 tutez. **¶** **E**t arguitur primo qd non
 Et arguitur sic. **S**i fortes aliquam
 propositionēz incipiat scire aliquod
 erit ultimūz instans in quo non sci
 et illam. quia quādoqz fortes sci
 et aliquam propo. itōēz sub aliquo
 gradu certe intensiōis sciet illam
 sed omnez propositionez quam for
 tes sciat sub aliquo certe intensiōis
 prius sciuit sub gradu remissiōis igitur
 nullum erit primūz instans in
 quo sciet illam propositionēz ⁊ for
 tes incipiet scire illam propositionēz
 igitur aliquod erit ultimūz instans
 in quo non sciet illam. **¶** Item ista
 non est uera plato mouetur. ⁊ iam
 non est dare nisi ultimūz instans in
 quo non erit uera igitur nō est da
 re nisi ultimūz in quo non erit scita
 ⁊ si aliquādo erit scita in aliquo in
 stanti cum iam nō sit scita igitur ⁊c.
¶ **O**ppositum arguitur qd aliqua
 est propositio que non potest incipe
 re esse uera nisi erit aliquod instans
 in quo primo erit uera. ut patet de
 ista propositiōe. hoc instans est igitur
 alicuius talis cōtingit dare primūz
 instas in quo sit scita. **¶** **P**ro cuius
 dubii solutione primo accipitur qd
 omis qualitas est gradualis. patet
 quia omis qualitas est apta q̄tum
 est de se subiecta. **S**unq terminatur
 intensum reddere. ⁊ nulla est in infi
 tum remissa. **N**ulla enīz potest esse
 remissio infinita. **¶** Item si aliqua
 non sit gradualis sit ista mentalis
 ⁊ notitia. **¶** **S**ed contra quia a no

titia mentalis est gradualis. Aliquis
 enim aliquando magis aliquando mi-
 nus credit eandem propositionem, et
 qua ratione una est intensibilis ea-
 dem ratione quilibet mentalis. et
 quod facit pro una facit pro utra-
 que. et sciens ita respondet pro una
 sicut pro alia. **S**ecundo accipitur
 quod nulla actio naturalis potest esse
 instantanea, patet quia saltem ordine
 nature non potest agens approxima-
 ri parvo nisi succedere, aut non sic quod
 pro instanti agat. **T**ertio accipitur
 quod latitudines contrariorum non pri-
 morum, sicut est albedinis, nigredinis,
 credulitatis, exultationis, non necessa-
 rio mutuo se expellunt. **S**tatur enim
 albedinem generari absque corrup-
 tione nigredinis et remissionem credu-
 litatem absque formidine aliqua, pa-
 tet quia stat remissionem considerationem
 est super aliquo vero credito
 remissionem absque formidine aliqua et
 contrarii considerationem. **Q**uarto
 accipitur quod scientia est habitus
 vel assensus veri sine formidine. Et
 opinio est habitus vel assensus verus
 cum formidine. Error est assen-
 sus falsus sine sit cum formidine sine
 sine formidine. **E**x quo sequitur
 quod aliquis error erit scientia et econ-
 tra aliqua scientia erit error, patet
 posito quod remanente assensu a pro-
 positionis incipiat a propositione esse fal-
 sa. **E**t ita etiam concedendum est quod
 scientia erit opinio, et opinio error,
 et contra, patet quia iam aliquis as-
 sensus verus qui est sine formidine

potest admisceri cum aliquo gradu
 hesitationis finem quem modum con-
 cedendum est quod aliqua scientia infi-
 ties erit error, et contra, et infinites
 sortes incipiet scire datam propositionem
 nem et desinet scire eandem. **E**x
 quibus acceptis sequitur primo quod
 non est dare primum instantem aut ul-
 timum instantem alicuius notitie sensu
 siue puta visionis, actionis, et huius
 modi quia omnis talis qualitas est
 gradualis per primam suppositionem,
 et nulla talis potest subito acquiri
 per secundam igitur nullus est pri-
 mus gradus aut ultimus. **E**x quo
 sequitur ultra quod omnis notitia sensi-
 tiva fit ex persistend cognitione sen-
 sitiva. **I**tem sequitur quod nullus
 est primus conceptus in mente ge-
 neratus quia quocumque dato prius
 fuit conceptus seu notitia incompleta
 remissior. **I**tem sequitur quod est da-
 re ultimum instantem non esse opinio-
 nis sortis vel platonis et primum non
 esse, posito quod scientia desinat esse
 per admittendum exhibitionis, ut po-
 sito quod sortes credat firmiter celum
 moveri et per aliquas evidencias ad
 oppositum factas generetur formi-
 do in mente sortis ita quod sortes non
 credat tam firmiter modo credit
 sed cum exhibitione, et tunc patet
 propositum. **U**nde est adverten-
 dum quod tripliter potest aliquid trans-
 mutari de sciente in non scientem,
 et contra. **P**otest enim aliquis er-
 rare et habere assensum falsum de
 propositione contingenti, que eo sit credere

incipiat esse &c. et tunc datur primus
vel ultimus affirmativus vel negativus
tam quo ad definitum quam quo ad in
ceptum finem quod propositio de qua est
assensus incipit vel desinit esse vera.
Et ita est de transmutatione ab erran
te in scientem manente assensu et permuta
tione. Potest etiam aliquis transmu
tari de sciente in non scientem per
remissionem contrarii admixti cum
assensu, ut posito quod fortes oppine
tur celum moveri et credat celum mo
veri cum hesitatione et renitatur
illa exhibitio usque ad non gradum
remanente assensu, et patet tunc quod
erit dare primus instans in quo iste
assensus erit scientia et in quo fortes
erit sciens, et idem instans erit pri
mus non esse opinionis fortis quod
erit primus instans istius scientie.
Nunc ergo enim isto modo datur pri
mus vel ultimus signate opinionis
cum non datur primus vel ultimus
exhibitionis commixte. Potest etiam
aliquis transmutari a non sciente in
scientem absque signate rei mutatione
vel exhibitionis remissionem. Potest
enim aliquis nullam habere creduli
tatem de bono propositione vera et incli
pere a non gradu credere bono propo
sitionem per aliquam evidentiam inci
piens a non gradu movere ipsum
ad assensum bono propositionis. Et isto
modo non erit assignare primus in
stans in quo forte erit sciens bono pro
positionem sed ultimus in quo non. Nec
per illum modum est dare primus
instans in quo propositio scitur nec
ultimus in quo scitur propositio quo

ad definitum. Ex quo patet quod non
continue primus instans in quo scun
tur premissae vel ante alicuius scientie
denominare a li si, vel igitur et, scite
esse bone est primus instans in quo
scitur conclusio eiusdem scientie quia
contingit nullus forte primus instans
in quo scuntur premissae sicut tertio
modo. Et etiam contingit aliquod
esse primus instans in quo scuntur
premissae ut patet secundo modo. Et
nullum est primum instans in
quo scitur conclusio quia nulla forte
est evidentia ad partem contrariam
respectu conclusionis in principio sed
respectu premissarum aliqua est eviden
tia ad partem contrariam. Item
possibile satis est hoc in omni dy
lectico quia possibile est quod omnia sit
scita esse bona et ante sit scitum et omnia
non scitum ab eodem. Quod potest
multipliciter contingere, vel quia ante
sit intellectus et omnia non, ut posito
quod ante sit latinum omnia vero grecum
et credas istam omnia esse bonam si
cut quilibet nostrum credit multas
propositiones grecas aut consequentes
fore bonas et ipsas nullas intelligit,
vel quia forte creditur quod ex vero se
quatur falsum. Et tunc stat quod data
consequencia sit scita esse bona ab illo
a quo ante est scitum et consequens ne
scitum quia putat ipsum esse falsum.
Item potest esse quod ante sit scitum
et consequencia sit scita esse bona, et re
pugnet consequens sciri sicut est verum
de tali omnis propositio scita est affir
mativa igitur nulla est negativa scita,
et de tali hoc non scitur igitur hoc non

scitur demonstrādo utrobīq; dñs
ñs eīz sciri non pōt. q̄uis uezz sit.
vnde est aliqua ppositio uera que a
nullo sciri pōt. sicut ista hec ppositio
nō scitur eadez demonstrata. imo
aliq̄ est ppositio quā tu potes scire
et deus non pōt scire illā. ut ista. hec
non scitur a deo ipsa demonstrata.

Sed cōtra istud q̄ sensus exteri
or non imutat integre prius a suo
toto per se q̄ a sua parte arguit. q̄
ex illo sequitur q̄ sensus exterior non
prius sentit totū per se q̄ partē per
se cuius est pars. nōs falluz q̄a possi
to aut signato instāti in quo for. icl
piat per se uideret a totūz sequitur q̄
in eodē instāti incipiat uidere per se
aliquā partēz totius. et si sic legē q̄
immediate post illud uidebit a esse
diuisibile in duas partes aut plures
et per consequens immediate post illud in
stās uidebit utrāq; illāz medietatū
per se. tenz nōa quia non pōt aliqd
uideri diuisibile nisi saltē uideat di
uisibile in duas medietates aut in
partes equales suis medietatibus.

Et ex illo cōcludit q̄ si ui. et me. sic
tatē per se uidet medietatē medietatē
et sic ultra et per consequens q̄libet
partēz q̄ritatū illius per se uide
bit. quod est impossibile. Sed huic di
citur q̄ nullus sensus exterior pcpit
aliqd per se. i. put distinguē ab alio
q̄ sensus exterior non ponit ouēien
tiaz nec diff. et cū inter aliqua. S;
sensus cōis est ponēs diff. et cū in
ter res diuersas et ouēientia. Et si si
at argumētū de sensu cōmuni utrū
prius sentiat totū per se q̄ eius par

tez. dicit q̄ sic licet nōs prius imute
tur a toto q̄ a parte. Et si arguit q̄
respectu sensus cōis aliqd apparet
nō diuisibile. dicit q̄ nōs nō est in
cōueniēs licet diff. icl esset experientia
tū hoc argumētū ualē. sentit totū
per se tūc sentit aliqua eius pars
per se. put pars eius. et ex parte sen
sus exterioris qui nō pcpit nisi sin
gulariter est uezz q̄ sensus exterior
nō sentit prius totū per se imutare
q̄ eius partēz imutāte. aliter enī
aliqd foret minus sentiatū et etiaz
sensibile quod per se imutaret sen
sus a ppositiōe equalitatis. ideo inci
piēs sentire totū per se incipit senti
re partē per se sicut nihil pōt prius
incipere esse q̄ fuisse. **Q**uod tū illud
quod supradictū est sit uezz. s. q̄ lati
tudo hesitantiōis et credulitatis non
mutuo se expellunt arguit. q̄a possi
bile est for. assentire per b et euidentē
as huic ppositiōi celū moueri que
sit a. et hīc d. euidentiaz icōtrariū. nō
tū ita forte sicut b uel. **Q**uo dato
for. oppinat celū moueri. ponatur
igit q̄ inclinat d. euidentia remitti et
hesitatio ab ea pducta corrumpi et
for. diuertat et obliuiscat d. euidentie
remanētib; c et b euidentis nō inten
sis. Donat enī q̄ for. non firmiter
aduertat s; potius remittat in cōsi
deratiōe. et sequitur q̄ remittat hesi
tatio nō imissa credulitate. Ex quo
p; q̄ non omis credulitas sine hesi
tatiōe est summa que nō est pars ali
cuius alterius. **E**t 3tes possibile est
for. oppinari celū moueri p b et euide
tias. et p d ad unā partē oppositā. et

q̄ incipiat fortis remitti in aduer-
tentia donec erit totaliter oblitus
et patet q̄ simul remittetur creduli-
tas cum exhibitōe. aliter enī fortis
non possz remitti in aduerstia aut
exhibitōe usqz ad non graduz si in
tensa credulitate remitteretur belitra-
tio et contra. ¶ Item potest incipe-
re generari albedo absqz hoc q̄ in-
cipiat corrumpi nigredo ut patet in
mitto ex elementis immediate gene-
rato igitur et c. ¶ Sed pro ordine
sentationuz et intellectationuz haben-
do intelligēdū est q̄ si fortis non
sentiat nec intelligat quā aliquando
sentiet et intelliget incōplexē et com-
plexē affirmative et negative assen-
tiet et dissentiet prius per tempus
sentiet q̄ intelliget quia omis noti-
tia exterior puta auditio visio et c. sue
cessive generabitur. et aliquādo tam
modica sentatio erit generata q̄
ipsa non sufficet multiplicare spe-
cies suas ab organo sensus exte-
rioris usqz ad organuz sensus interio-
ris aliter tota sentatio foret infinite
potentie si quelibz pars eius per se
ad tantam distāciam sufficeret mul-
tiplicare species suas. ideo si fortis
nec sentit nec intelligit et sentiet et in-
telliget prius per tempus sentiet q̄
intelliget. et prius sentiet incōplexē
q̄ complexē quia prius per sensum
exteriorē q̄ per sensum interiorē
sed sensus exterior nō percipit com-
plexē affirmative uel negative quia
sensus exterior non percipit nisi fm
q̄ imutatur a sensibili exteriori. sed
nullum est sensibile exterius aptum

nam generare in organo exteriori
actum componēdi aut diuidēdi
igitur et c. prius etiam fortis intelli-
git incōplexē q̄ complexē. et prius
affirmative q̄ negative. et prius as-
sentiet q̄ dissentiet quia ppositio
siqua primo erit cōcepta a forte erit
affirmativa de hoc uerbo est secun-
do adiacente ab eo credita absqz
alia euidētia. aliter enī esset pro-
cessus in infinituz in euidētiis. sed
intellectus nulli ppositioni affirma-
tiue uel negative dissentiet nisi pro-
pter aliquam euidētiā uel ppter
aliquas euidētiās ad unam uel ad
utrāqz partē cōprehensas inequa-
les. ¶ Sed pro conceptuz ordine
itē scias q̄ intellectus prius conce-
pit rem conceptu singulari incōple-
to uago confuso et non circūstāto
naro. quia aliter esset processus in
infinitum in cognitionibus uel con-
ceptibus. Exinde uero eandem con-
ceptu transcendente. et per ordinem
deleēdit. et ultimo eam concipit con-
ceptu singulari determinato. ¶ Nec
aliter intelligēdū est arist. primo
philosophoz. et primo posteriorū cum
suis equiuocationibus de uniuersali
et singulari. quia contrariis modo
utitur illis terminis in dictis locis
sue uerba intelligantur de toto in-
tegrali et eius parte. sue de toto
uniuersali et eius parte. sue de mi-
nus uniuersali in eadem linea. quia
prius intelligimus rem esse con-
ceptu magis uniuersali q̄ minus uniu-
uersali. ¶ Et cōsistenter dicēdū est de
transmutatiōe de xmo in mto lūg

et eadem. possumus enim imaginari
de non uirtuoso in uirtuosum ali-
que transmutari per intensiorem dis-
positionis repugnantis dato uicio.
ut dato quod fortis intemperatus de-
beat transmutari ad temperantiam
per successiuam depditionem illius
uicii et per successiuam acquisitio-
nem dispositionis repugnantis per
quam disponatur appetitus sensiti-
uus uel intellectus ad perfectam tem-
perantiam, et patet quod si fuerit facta
talis transmutatio erit dare primum
instantis in quo fortis erit uirtuosus.
quia erit dare primum instans in
quo non erit aliquid de ista disposi-
tione uirtuti repugnante. quod cum enim
dispositio uirtuose est admixta dis-
positione contraria apta inclinare ap-
petitum de se in malum non est ista
dispositio uirtus sed continetia aut
perleuerantia aut huiusmodi. ut uis-
deri potest septimo ethicorum. **A**lio
modo potest fieri transmutatio de
non uirtuoso in uirtuosum absque
deperditione alicuius dispositionis
repugnantis uirtuti. ut posito quod for-
tes iam nullam malam dispositionem
habeant in appetitu sensitivo uel
intellectivo. et inclinent per bonam
consuetudinem et bonas operatio-
nes generari una dispositio uirtuo-
sa in appetitu sensitivo uel intel-
lectivo fortis. **E**t sequitur quod non est
dare primum instans in quo erit ge-
nerata uirtus quia quodcumque erit
bona dispositio si se disposuit con-
traria rectificans appetitum ad re-
cte intelligendum. uel eligendum est

in eodem appetitu uirtus. **I**sto igitur
modo non datur primum nec ul-
timus instans uirtutis in forte. sed
primo modo datur utrumque. **S**ed
contra illud forte arguitur. quia omnis
uirtus est de difficili mobilis igitur
non infinite remissa est aliqua uir-
tus. cuius oppositam sequitur ex di-
ctis. **I**tem sequitur quod possibile
foret uirtuosum esse uirtuosum quia
fortes modo dicto potest fieri tem-
peratus per deperditionem intempe-
rantie uel dispositionis repugnantis.
ponatur igitur quod ita fiat remanente
forte pusillanimo. et sequitur contra ex-
emplum quod in a instanti erit fortis uir-
tuosus quia erit temperatus. tenet
consequetia a specie ad genus. et in eo-
dem instanti fortis erit pusillanimus
igitur uirtuosus. contra patet ut prius.
Sed ad primum dicitur quod omnis
uirtus est de facili mobilis quia omne
finite difficile est facile. ideo per
istas differentias facile et difficile
non differunt habitus et dispositio.
Et conceditur illo modo quod in infi-
nitum remissa dispositio est uirtus
et tamen quolibet uirtus est de diffi-
cili mobilis. **U**erum tamen si aliter ca-
piatur ille terminus uirtus ut signi-
ficet dispositionem non commixtam re-
pugnantem dispositioni rectificatam
appetitus sub certo gradu intensius
et firmam uel ultra certum gradum
tunc dabitur primum instans in quo
sic uel ultimus in quo non secundum
uarias terminis significatorem. si enim
dispositio sine contrario iuncta ultra e
gradum quocumque sit illa sit uirtus

et non aliqua sub e gradu nec extra
 tunc dabitur ultimus instans in quo
 non erit virtuosus. **S**i vero nomi
 retur virtus dispositio sine contra
 ito suo sub e et ultra e et non extra
 dabitur primus et ultimus instans.
Sed primus modus est acutus quia
 quilibet pars virtutis est virtus. iste
 autem est sensibilior et isto modo vir
 tus est de difficili mobilis sensibili
 ter. et isto modo dispositio differt
 ab habitu sic capto termino. **S**ed
 ad secundum dicitur quod sine contradic
 tione concedendum est virtuosum esse
 virtuosum. nec isti termini contrarie
 opponuntur virtus et ultimus quia me
 dium non opponitur extremis con
 trarie. quia contraria sunt que sub
 eodem genere posita a se invicem ma
 xime distant. sed medium non maxi
 me distat ab extremis. sed quodlibet
 virtutum alicui virtuti est contrarium. ut
 timiditas est contraria audacie. inter
 que duo extrema vitiosa est medium
 virtus. que est fortitudo. **S**ed tunc
 materia non est presentis specula
 tionis. **E**t si forte arguitur contra.
 quia impossibile est quod albi in vel ni
 grum naturaliter sit punctum vel
 aliquid. igitur per idem non potest
 esse quod virtuosus sit vitiosus. dicitur
 quod non valet ratio quia albedo et ni
 gredo sunt species specialissime. et
 etiam rubedo. et non quilibet color
 est medius inter duo propria extre
 ma sicut quilibet virtus. **S**ed de
 sanitate et egritudine scito primo
 quas res significant. **C**apiatur igitur
 ille terminus sanitas prout significat

idem quod dispositio corporis vivientis
 a qua operatio naturalis provenit vel
 est apta provenire non lesa. **E**gritudo
 autem est dispositio corporis vivien
 tis a qua operatio lesa provenit. et quia
 nullum est dare primum instans lesi
 sione quia nulla est minima lesio ideo
 datur ultimus non esse egritudinis
 et ultimus instans esse sanitatis. et
 primum esse eius posito quod transmu
 tetur ab egro in sanum. sed si incipe
 ret esse animal aliter esset. quod vero
 nulla sit minima lesio patet quia vel
 ista foret lesio in complexionibus
 aut in numero. vel in unitate. vel in
 continuitate. non in complexionibus
 nec etiam in aliis ut patet. **C**ertum
 tamen egritudinem aliter diffinit
 medicus. dicens quod egritudo est dispo
 sitio a qua operatio provenit vel est
 apta provenire sensibilibus lesa. et po
 nit neutralitatem esse dispositionem
 a qua provenit operatio insensibiliter
 lesa. et tunc dicitur ut prius quod est
 dare primum et ultimum instans sa
 nitatis. sed datur primum non esse
 neutralitatis et ultimum esse quia da
 tur ultimus non esse egritudinis
 quo ad inceptions quam immediate
 antecessit neutralitas. **S**ed contra
 egritudinis datur primum non esse
 quia datur ultimum tam sanitatis quam
 neutralitatis. **S**ed contra istud
 forte arguitur. quia dato illo sequi
 tur quod sanum sit egro et egritudo
 sit sanitas. **I**tem sequitur quod ali
 qua sit remississima sanitas. et etiam
 sequitur quod latitudo sanitatis
 terminetur inclusive in extremo

remissior. dñs falsum. et arguitur
quia quia aliquis est remississimus
gradus sanctitatis et ille gradus non
est in latitudine neutralitatis aut
egritudinis igitur est in latitudine
sanctitatis igitur latitudo sanctitatis il-
lum includit et nullum remissioez.

Sed ad primu conceditur qd sa-
num in complectione est egrum in
numero vel stat sic esse. Pro alijs
hude.

Non quid autem res successi-
ua incipiat vel desinat esse
Dicemus accipietes primo
qd si tempus est ipsum est qritas con-
tinua. Secundo qd si tempus est que-
libet pars temporis est et omnes par-
tes alicuius temporis sunt tam col-
lective qd diuisive. et nulla est que no-
sit. nec alique sunt que non sint quia
si aliqua vel alique partes sunt tunc
aliqua vel alique sunt. et nulla ut nul-
le sunt qm illa vel ille sint igitur que-
libet pars temporis est et etiaz oēs
partes temporis sunt. Tertio accipi-
tur qd si moueri est ipsum est aliqua
rem aliter se habere qd prius forma-
liter et intrinsece per tempus. **E**x
quibus sequitur qd nihil potest in
instanti moueri. nec motus potest
esse in instanti. quod intelligimus
indiuisibile. quia sequitur hoc moue-
tur in instanti igitur hoc habet se
formaliter per tempus alter qd prius
in instanti. Et eodem patet istas
dñas non ualere. sortes se habet ali-
ter qd prius igitur sortes mouetur.
sortes immediate post instans quod
est presens mouebitur et immediate

ante instans quod est presens moue-
batur igitur sortes mouetur. patet
posito qd sortes non moueatur loca-
liter et qd immediate ante instans quod
est presens mouebatur localiter et
qd immediate post instans quod est
presens mouebitur localiter. **Q**ui-
bus assumptis est concludendum qd
si tempus est puta hora nulla pars
eius desinit esse. quia si aliquod tps
est sit a hora in cuius medio sumus
et fuerit lapsa medietas b. et erit me-
dietas a c. et tunc si a hora sit et b no-
sit tunc aliquid est cōpositum ex alijs
quibus quoz nullū est aut neutrum
quia a est b c collectiue et nec b est
nec c est. Et sequitur qd qdū erit tem-
pus tam diu aliqua eius pars erit
data positio. quo dato sequitur qd
nihil erit prius altero. nec aliqd fuit
altero prius. **I**tem sequitur qd
quicqd unq erit erit immediate post
hoc ita qd ipsum est. et sequitur tunc
qd nihil incipit esse nec desinit esse.
Item quicqd fuit per infinitum
tempus fuit. et quicqd erit per infinitum
tempus erit. que omnia sunt impossibi-
lia. **I**tem si aliquod tempus sit ut
a hora nulla eius pars desinit esse.
quia si a hora sit sumus ut prius in
medio instanti. et si nulla pars eius
desinit esse. igitur tunc adhuc b est.
dñas patet per istas positiones. concedit
enim dñs. similiter concedit qd b est et qd
c est. **S**ed contra istas positiones
sic arguitur quia ex illa sequitur ta-
lia argumenta ualere. a fuit igitur
a est. ponit enim qd si aliquid fuit
ipsum est. et similiter si aliquid erit.

Ex quibus sequitur qd si aliqua
propositio erit vera illa est vera. et si
aliqua fuit vera ipsa est iam vera.
Ex quibus legitur qd si antepositus
erit ipse fuit. et si adam fuit ipse erit
non potest enim poni alius alicuius
telum nisi verum et alius falsum.
Item sequitur qd necessarium con
tradictum necessario aut contingens
impossibile quia ex positione sequi
tur qd necessarium sit contingens.
Item legitur qd antepositus con
tingenter est et necessario est quia
utraqz pars illius copulativae est ve
ra sine obligatione igitur est conce
denda in hac materia. et alius sequit
ur ex assumptione. Ideo concluditur qd de
tempore aut de motu quos solen us
res successivas ponere finem rei veri
tatem nihil habemus praeter inflans.
et sic intelligendo quidam ex antiquis
philosophis intellexerunt. Ideo finem rei
veritatem nihil habemus de praeterito
nec de futuro. ubi tamen materia dif
ficultatem non exigit de esse temporis
concedimus qd motus est et tempus
propter breviloquium et conceptus no
stros facilius exprimere. et finem istum
modum vulgarem locuti sunt multi
de tempore. quorum auctoritates sunt
intelligende et retorquende ad verbum
de praeterito aut de futuro. Et ulterius
dicitur qd quodlibet successivum
erit in mensura sibi equali. Ideo con
cedit qd pro quolibet instanti interin
seco alium incipit moveri et desinit
moveri. et ita consequenter respondetur
ad hanc dubitationem sicut ostensum
est supra de reze inceptione et desin

etione. **E**x quo patet qd nulla res suc
cessiva potest capere esse nec aliqua
definere esse quam ponitur distingui
a permanente. nullum enim tempus
immediate post hoc erit nec alius
quod immediate ante hoc fuit. nec est
possibile qd aliquoties velociter vel
tarde incipiat aut definat aliquid mo
veri quous sit possibile qd incipiat esse
aliquis motus. et incipiat aliquid in
infinitum tarde moveri. hec omnia pa
tent per hoc quia quocumque successivo
futuro signato nulla erit prima pars
eius. **S**ed forte contra istud su
perius dictum arguitur. scilicet qd si mo
veri est est rursus aliter se habere quod
prius. **E**t arguit sic. ponat aiam
sola. ad hanc alterari et sola ab alius
motibus quiescere. et sequitur qd sola
tes finem se et quilibet sui partem quanta
tinam alteratur data ista diffinitione
quia quolibet pars quantativa sola. aliter
se habet quod prius per tempus. aut
saltem sic se habebit per signatum
tempus quia quilibet pars quantati
va sola. continue habebit aliquid de
qualitate quod prius non habuit.
Sed forte dicit in isto casu qd anima
sola. non alteratur in manu aut in pe
de sed solum in corde. **S**ed con
tra anima in pede recipit sciam et co
tinne recipiet per tempus igitur al
teratur et alterabitur continue in pe
de igitur pes continue aliter se habe
bit formaliter. quia quicquid inheret
parti inheret toti adequate vel non
adequate. et tamen iste pes non mo
vetur. **S**ed forte dicit in isto casu
q quilibet pars quantativa sola. movetur.

Sed cōtra per idēz utraqz ma-
nus mouetur si una eius pars loca-
liter mouetur, et si aliqua pars pō-
tatiua sortis localiter mouetur que
libet eius pars mouetur. **S**ed for-
te dicitur negando cōtra. **D**icitur
enī forte qd quis aia moueatur in
una manu quiescit tñ in alia. **S**ed
contra quia illa aia nihil potest reci-
pere in aliqua parte pōtatiua qñ id
in qlibet recipiat in qua fuerit, ideo
si motus localis sit subiectiue in aia
existente in una manu idem est sub-
iectiue in pede igitur nō quiescit ibi
cū ipsa ibi alteretur. **Q**uod si con-
ceditur arguitur, motus localis est
in pede aut alteratio igitur pes mo-
uetur. **I**tem quocūqz motu mone-
tur pars alicuius mouetur totus ca-
sus est pars ideo eodem motu mo-
uetur pes quo mouetur pars eius.
Item si aia mouetur in pede motu
locali igitur aia mutat locum in pe-
de uel ubi, cōtra falsum. **I**tem signe-
tur mixtum nunc generatum quod
non ante hoc fuerit cuius materia
nunc alteratur et imediate ante hoc
alterabatur: et sequitur qd illud mixtum
nunc primo mouetur quia in eo est
motus quia medietas siue pars eius
mouetur puta pars materialis igitur
illud mixtum mouetur quod ante non
mouebatur, patet quia ante nō erat
igitur moueri non est aliter se habe-
re qd prius. **I**tem motus et tēpus
non differunt a rebus pmanētibz
ideo re, quia si sic sequitur qd aliquis
est motus qui non est successiuus
cōtra falsum, et arguit cōtra de motu

signato pro certo instanti uniformi
quo ad subiectū qd subiectū differt
miter mouetur quo ad tēpus, et se-
quitur qd quodlibet quod mouet, et
localiter habet in se accidēs infinitos
patet qd moto aliquo fñ se et quod-
libz sui mouetur omne quod est in eo
igitur mouetur motus in eo exis.
Item sequitur qd extensū est subie-
ctiue in nō extēso et in diuisibili quia
motus localis est subiectiue in aia.
Ideo dicitur ad primū limitando
illaz deficiētiōez, et dicitur qd si mo-
ueri esset ipsum esset rem aliter se
habere intrinsece formaliter per tēpus
qd prius fñ se uel saltem fñ aliquā
sui partē put est pars illius, et tunc
conceditur ille conclusiōes si in ali-
qua parte pōtatiua formaia for. mo-
uetur ipsa mouetur in qualibz eius
parte quia iste motus successiue re-
perit ubiqz illa est, et in quacūqz
parte illa sit etiaz est quodlibz eius
accidēs, imo mota aia in aliqua par-
te in nulla parte quiescit, et mouetur
ipsa motu locali et motu alteratiōis
in pede licet non localiter forte mo-
uetur quatenus est eius pars, et ideo
non requiritur qd mutet situm in pe-
de, et ideo patet qd nō sequitur motus
localis est in isto composito igitur
hoc compositus mouetur localiter,
et non quocūqz mo u mouetur ali-
qua pars alicuius compositi moue-
tur ipsuz cōpositus quia forte com-
positus non mouetur. **E**t per hoc
patet respōsio ad illud quod arguitur
de mixto. **A**dmissio eiz casu gñ
argumenti conceditur qd illud non

mouetur ⁊ tamen plus q̄ eius me-
 dium mouetur uel saltem medium
 posito q̄ illud mixtum habeat for-
 mam extensam, tamen fm rei uerita-
 tem non est possibile q̄ hoc mixtum
 sic sit q̄ nō prius fuerit naturaliter
 loquendo. **I**n deo signato aliquo cer-
 to mixto quod nunc primo sit, con-
 ceditur q̄ illud mouetur ⁊ ante mo-
 uebatur, ipsum enī ante fuit licet
 non per tempus nec per instans, ⁊
 non legitur nunc primo hoc mixtum
 est igitur nō ante hoc fuit, sed sequi-
 tur q̄ non immediate ante instans quod
 est presens in aliquo instanti priori
 fuit, ⁊ concedit q̄ aliquod genera-
 dum erit ante primū instans esse
 sui ⁊ incipiet esse postq̄ fuit ⁊ erit
 postq̄ desinet esse ad istum intelle-
 ctum termini. **A**d aliud q̄ rēpus
 ⁊ motus non differūt a rebus per-
 manentibus. **D**icitur q̄ motus loca-
 lis quilibet differet a re que moue-
 bitur ⁊ similiter rēpus, ⁊ tunc non
 sequuntur conclusiones ille quia mo-
 tus localis nec mouetur nec moueri
 potest cum motus debeat esse idem
 sub utroq; termino nec pro aliquo
 instanti est extensus aliquis motus
 adequatus per aliquod subiectum.

Ed adhuc oritur dubium.
 Nunquid aliqua distantia
 predicamentalis possit natu-
 ralmente incipere acquiri uel haberi sic
 q̄ fm se ⁊ quolibet sui uel eius de-
 tar primū aut ultimū in quo non
 ubi grā. **N**ung⁹ aliqua albedo aut
 aliqua q̄ritas aut aliquod spacium

possit naturaliter incipere p̄transiri
 aut acquiri. **E**t arguitur q̄ sic, quia
 ponatur q̄ sint duo corpora bene
 tera posita ⁊ non porosa p̄ se te pla-
 na se tangencia que eque distanter
 incipiāt eleuari, ⁊ sit aer circūdās
 ista duo corpora, ⁊ b sit distantia que
 est a circūferentia usq; ad centrum
 puta semidiametri alicui⁹ istoz cor-
 porū. **E**t arguitur sic, b spacium inci-
 pit p̄transiri ab aere igitur ⁊c. pa-
 ter oīa ⁊ añs arguitur quia iam a
 aer non tangit punctum medius al-
 culus istoz corporū ⁊ immediate post
 hoc tangit illud igitur a aer imedia-
 te post hoc p̄transibit totum semi-
 diametrum alicuius istoz corporū.
Ut sic arguitur de applicatione, di-
 stent enī ista corpora dura quadra-
 ta puta c d per pedalem distantia
 que etia eque distanter applicatur
 ⁊ sequitur q̄ in illo instanti in quo
 primo se tangent desinet tota dia-
 meter p̄transiri ab aere circūstante
 igitur pariter aliqd talis diametri
 potest incipere p̄transiri ab aere cir-
 cūstante. **S**ed forte dicitur q̄ non
 est possibile q̄ duo corpora dura
 ueniant ad contractum, ⁊ sic q̄ nec
 ista. **S**ed contra, descēdat unum
 illoz super aliud ⁊ sequitur q̄ ali-
 quando quiescet super illo tangēdo
 illud, aut sequitur q̄ a proportio-
 ne minoris equalit⁹ ti fiet actio aut
 prohibitio talis actionis. **A**er enī
 qui ponitur medius non est in infi-
 nitum resistens diuidenti. **I**tem
 ponatur opacum semipedale iuxta
 luminosum pedale, ⁊ stāte luminoso

crescat illud opacum quousqz fiat
 maius luminoso et sit a mobile in co
 no umbre in principio et continue mo
 ueatur fm q distabit plus conus
 umbre. **S**ed eniz continue in fine
 umbre, et sit gratia argumenti nunc
 e instans in quo sunt equalia et se
 quitur q spadium infinituz imedia
 te post hoc pertransibit. **S**ignetur
 eniz maxima umbra que est pro isto
 instanti aut per hoc instans que est
 colūnaris et finita. Et arguitur oia
 per ppositionez perspectiui qua ol
 citur opacum luminoso minus um
 bram efficere pyramidalem equa
 lem colūnarem maius uero uersus
 pyramidem infinitam. **E**t per illud
 concluditur etiaz q aliquod lumen
 fm se incipit generari aut corrumpi
 si eque fiat mutatio ad equalitatez.
Item augetur gratia argumenti
 a pedale sic q in prima parte ppor
 tionali hore ad duplum, in secunda
 ad quadruplum, et sic ultra, et patet
 q in fine date hore a magnam qti
 tatem desinet acquirere et incipiet
 habere quia imediate ante finez ho
 re infinitam qtitatem pro tunc ha
 bebūt licet in nullo instanti ante sal
 tem corpoream. **E**t si e contra fiat
 mutatio magnam et infinitam incl
 plet deperdere. **O**pposituz tamen
 arguitur quia omne quod potest na
 turaliter pducit tñ successiue potest
 produci pductione naturali. Cuiusli
 bet eniz naturalis transmutationis
 natura est pncipiū et non muta
 tiōis instantanee. **S**ed ad primuz
 dicitur pmitendo primo q quicqd

pertransit partem alienius ptransit
 totum eius est pars, et quacūqz ue
 locitate mouet pars alicuius quod
 mouetur localiter tanta uelocitate
 mouetur totum eius est pars. Et
 si forte dicitur q ista accepta repu
 gnāt ante dictis quia nihil mouetur
 quia nec tempus nec motus est ut
 assignatum est supra. **D**icitur q est
 fugere difficultatez, argumēta eniz
 non petūt istam difficultatez yruz
 tempus sit, sed ponunt illud grā ar
 gumenti ut illa difficultas quaz exi
 gunt ostēdatur facilius. **U**erū tamen
 si oīno contrarietur responderet et
 nolit ista admittere ponatur de fu
 turo aut de pterit o et ueniet tandem
 ad illud ad quod intendimus perue
 nire. **Q**uibus positis cōceditur du
 bium, s. q aliqua distantia potest in
 cipere acquiri, et conceditur in dato
 casu q aer circūstans subito ptran
 sibat istud spadium, sic intelligendo
 q nullum tempus uel instans erit
 post hoc ante q pertransibit datum
 semidiametruz. **E**t quis a aer cir
 cūstans imediate post hoc pertransi
 bit istum semidiametruz nullus ta
 men aer fm se et quodlibet sui ime
 diate post hoc pertransibit, sed ime
 diate post hoc infinita uelocitate mo
 uebitur aliqua pars et etiam totalis
 aer circūdans, quia quacūqz ueloci
 tate mouebitur pars alicuius quod
 mouebitur tanta uelocitate mouebi
 tur ipsum totum. **S**ed forte con
 tra illud arguitur quia illo dato se
 quitur q ab agente finito et ppor
 tiōe finita pueret uelocitas infinita,

ponitur esse umbra multiplicabitur
 radius incidenter quia sicut pars
 erit remotior ita multiplicabit ra-
 dium propinquius incidentem. **I**deo
 sequitur quod nulla umbra in fine da-
 te hore erit post illud opacum. **I**tem
 stat quod luminosum sit ita modice po-
 tentie quod ipsum non sufficiat multi-
 plicare lumen post opacum, infinite
 enim modice potentie potest esse lu-
 minosum igitur illa conclusio non
 est generaliter vera. **S**ed pro isto
 dicitur quod licet istud luminosum sit
 infinite longum non tamen sequitur
 quod quelibet pars multiplicet radius
 incidentem usque prope istud corpus
 opacum quia forsitan aliquae partes
 sunt tam modice potentie quod ad tam
 tam distantiam nequeunt radios
 multiplicare, nec potest esse quod quel-
 bet pars agat ad tantam distantiam
 nisi ponatur quod quelibet pars sit po-
 tentie infinite et habeat in se lucem
 infinitam in potentia. **E**t si ponatur
 illud admittatur contra argumentum, et
 concedatur quod post illud opacum nul-
 la est umbra quia umbra est lumen
 reflexum et remissum, ubi autem non
 foret lumen remissum sed infinite in-
 tensum ab infinitis partibus infi-
 nite potentie multiplicatum, impossi-
 bile autem ista quod opacum iuxta posi-
 tum luminoso umbras modo dicto
 efficit esse vera de luminoso finite po-
 tentie per totum. **E**t si contra il-
 lud arguitur sic potest esse quod aliquod
 tale infinite potentie esset solum fini-
 te intensum igitur potest esse quod to-
 tale lumen multiplicatum ab eo sit

solum finite intensum. igitur cum nul-
 lus sit radius simul cum alio propen-
 diculariter incidens ad aliquem pun-
 ctum istius corporis, aliter enim pa-
 rallele concurrerent erit possibile
 quod post illud cubicum remaneat to-
 tale lumen in aliqua parte remissum
 et reflexum et per consequens quod ibi re-
 maneat umbra, et hoc totum est quia
 illud agens non agit ultra gradum
 proprium. **S**ed huic dicitur quod si lu-
 minosum infinite potentie per totum
 sit in medio susceptivo luminis cum
 aliis paribus post illud opacum nul-
 la erit umbra sed erit lumen intensum
 infinite. **E**t cum arguitur quod non
 quia non agit ultra gradum proprium.
 Dicitur quod agens multipliciter potest
 agere ultra gradum proprium. **U**el
 quia agit actus reflexa sicut in propo-
 sito. **U**el quia agat qualitate specie
 differentes sicut est in generatione
 summi coloris siue saporis generati
 a primis qualitatibus remissis. **E**t
 in proposito etiam est uerum quod agit
 qualitate specie differentes a qua-
 litate agente, quia lux specificiter differt
 a lumine. **T**ota tamen causa tante intensio-
 nis est reflexio in illo casu. **I**tem
 aliquid potest agere ultra gradum
 proprium istius qualitatis quod habet
 et uniuoce puta quod aliquid est ultra
 suam propriam naturam sicut est de
 aqua calefacta reducens se ad frigi-
 ditatem et in sibi similem agere. **E**t si
 est hic ita de multis aliis. **A**d
 aliam formam dicitur negando conclusio-
 nem, presupponit enim luminosum includere
 opacum intra speram actus suae

Diuiso enīz illo aere medio in par-
 tes pportiones minores uersus
 corpus quiescens cedit prima pars
 condēplādo forte sequētez. et secun-
 da gratia argumenti ptransiendo
 distātiā usqz alterā fm se et quod
 libet sui. et cōformiter tertia. et sic ul-
 tra. et sequitur qd infinite uelociter
 mouebitur aliquis aer aliquādo in
 exēdo fm se et quodlibz sui. et con-
 tra fiet si ista corpora eleuabuntur
 eque distāter ut posituz est de aliis
 mobilibus infinitis. **E**t per hoc di-
 citur ad aliud argumētuz quod po-
 test fieri de aere et de aqua quadra-
 tis et bene planis que debeant diui-
 di trāuersalr per aliquod diuidens
 planum quod fm superficiem diuidet
 et separet b medietatez aeris a c me-
 dietate deductis aliis motibus a di-
 uisione ista uel sequētibz ad istam.
 patet enīz in illo casu qd dabitur pri-
 muz in quo distabit b aer a c. et erit
 illud instans quod erit equatuz fm
 superficiem inter b c. et in illo casu erit
 cōcedēduz qd infinita uelocitate uel
 uelocitate infinita saltez mouebitur
 tam c qd a. **E**t sicut hic erit dare pri-
 muz instans in quo istud spaciū
 erit ptransituz. ita in priori casu sci-
 licet in eleuatione unius corporis ab
 alio dabitur ultimuuz in quo nō erit
 istud spaciū ptransituz quia non
 prius ptransibitur pars qd totum.
Et sicut iam est responsum de aere
 intercepto inter duo corpora eque
 distantia ita dicendum est de parte
 ignis aut aqua aut gutte que aliquā-
 do in infinitum succeditur aut subilla

bitor et in elementuz conuertetur.
Et ita dicitur de graue mutato in
 uacuo qd nō dabitur primū instans
 in quo mutatur graue simpliciter ad-
 misso casu gratia argumenti. sed ul-
 timuz in quo non quia nunq in ali-
 quo instāti mutabit aliqd in uacuo
 et non datur primuz instans in quo
 mutatur est in termino ad quez qd
 nis etiam successiue moueretur gra-
 ue sue nature demissuz in casu. et mi-
 xtuz nō successiue moueret. **S**ed
 forte contra hoc arguit qd sequitur
 qd aliqua erit uelocitas infinita ade-
 quate in hora. quod concedēduz est
 licet nō per qdlibet partez illius ho-
 re. **S**ed adhuc cōcluditur qd ali-
 qua res erit que nec per tps nec per
 instās erit nec etiā pmanēs nec suc-
 cessiua qd mutatio qua mutabitur
 graue in uacuo erit et in nullo instan-
 ti erit postq non dabitur primuz in-
 stans in quo illud mutabit. et illud
 nec mutabit per tps nec per instās.
Ideo dicit de xteute sermōis conce-
 dēdo istud. **S**ed forte adhuc argui-
 tur qd corpus duz nō pōt applicari
 duro lic qd ipz tāgat utroqz manē-
 te duro et applicādo ipsa p moduz
 iam dictū. qd si sic segē qd foret pos-
 sibile pfecte spericū tāgere planum.
 oīs falluz qd uel tāgeret pūctualr
 aut superficialr aut corporalr. nō ulti-
 mo modo quia essz penetratio cor-
 porz per se exētiuz. nec secūdo mo-
 do quia illud spericum nō foret pfe-
 cte spericum. nam si utroqz existēte
 altero pfecte sperico altero pfecte
 plano foret contactus superficialis ab

eodem centro punctuali ad circūse
 rētiā non forent omnes linee equa
 les. Nequens est impossibile. vel trian
 gulus rectilīneus haberet tres an
 gulos iēquales duobus rectis. quod
 est contra secundāz et tertiāz primi
 euclidis. patet omnia de tribus lineis
 ductis a dato centro illius superficiē
 spherici ad tria puncta partis conta
 cte scilicet ad punctum mediu et ad
 puncta extrema illius quāz media
 foret minor. quia maiori angulo op
 ponitur maior latus. Et si iste tres
 linee conceduntur equales sequitur
 secunda pars quia causabunt angu
 los rectos super plano. Et argui
 tur quod non tangit ipsum in puncto
 quia a spherico distat a plano igitur
 a spherico non tangit b planū. pa
 tet omnia. et arguitur autem quia quilibet
 pars a spherico distat a plano igitur
 et. arguitur autem quia inter quilibet
 partem a spherico et b plani cadit ali
 qua distantia igitur et. Item si
 aliqua pars a spherico tangit b pla
 num sequitur quod immediata erit ali
 qua pars a spherico b plano igitur
 aliqua pars est sine medio inter a et
 b. omnia falsum quia quilibet est cum
 medio. Vel sic arguitur et bene
 us. Si a tangit b igitur a et b sunt
 immediata. omnia falsum quia a et b
 sunt cum magno medio mediata.
 Item ponatur ad ymaginatioē
 quod quiescente aere qui iam est circa
 a spherico et b planū fm se et quod
 libet sui designat a spherico esse.
 Tunc arguitur sic. Aer iste aut est
 perforatus fm istāz partē aut non.

si non sit perforatus sequitur quod non
 tangebatur a spherico b planū quia
 aer est continuus fm istāz partē.
 Nulla enim pars est diuisa ab alia.
 si autem sit perforatus tunc latera
 distant et per consequens a superficiali
 ter tangebatur b. quod est impossibile.
 Item ponatur quod datum spheri
 cum augeatur ipso tamen manente
 perfecte spherico tunc aliis ibi positis.
 Et arguitur tunc sic. Circūferentia
 maioris circuli minus curuatur quā
 circūferentia minoris circuli. et mi
 nus distat a recto. Tunc arguitur
 sic. In infinitum modicum distat ali
 quis punctus a spherico ab aliquo pun
 cto b plani. et a dato spherico ime
 diate post hoc augebitur igitur ime
 diate post hoc tanget a plus quā in
 uno puncto. vel minoratur illud spe
 ricum. Et arguitur quod non immediate
 post hoc tanget quia tanget minus
 quā iam tangit. Sed pro istis in
 telligēduz est quod nullum corpus po
 test tangere aliud corpus fm se et
 quodlibet sui nisi penetretur ab isto
 corpore vel sit pars istius corporis.
 unde quilibet pars date forme tan
 gitur a materia quā illa forma pene
 trat. quodlibet etiam corpus quilibet
 partem quēstatiuā sui tangit. et ideo
 in corporibus quorū unus est totali
 ter extra aliud non est possibilis ta
 lis tactus corporis. tamē est possi
 bilis tactus superficialis vel punctua
 lis sic intelligēdo quod ē possibile unū
 corpus esse alteri immediatū fm ali
 quāz superficiē ita quod superficies unius
 alteri superficiali cōtiguat fm planū.

Tactus etiam punctualis est possibili
 quoniam duo corpora aut su
 perificies due sic appropinquant ita
 q punctus unus sine medio est ad
 punctum alterius saltem ex utroque
 ambobus in pleno. v. de loquendo
 de tactu naturali ut distinguitur con
 tra tangere quod est sentire. **A**d hoc
 q duo corpora se tangant sufficit
 q inter punctum unius et aliquem
 punctum alterius non sit intercepti
 bile aliquod medium non mutato ali
 quo istoz. vel q nulla sit minima li
 nea aut distantia per quam distat
 adequate pars unius a parte alteri
 us. **C**apiendo autem tangere pro
 sentire possibile est q organum ta
 ctus tangat obiectum ab eo distans.
Ex quibus patet q a in casu po
 sito tangit b. et tangit totum b. et ta
 men nullam partem fm se et quodli
 bet sui tangit nec aliquam superficiem
 quia illud non requiritur ad hoc q
 tangat b. tangit tamen a magnam
 partem superficiei b. et magnam par
 tem b. quia quicquid tangit partem
 alicuius tangit totam cuius est pars.
 Sicut qui uidet partem alicuius rei
 uidet totam illam rem cuius est pars.
 tamen a tangit b solum in puncto
 adequate. Et per hoc dicitur ad
 secundum scilicet negando istam se
 quentiam inter quilibet partem a et b
 cadit aliqua distantia igitur a distat
 a b. **S**icut inter sortem tangentez
 manuum platonis et platonez cadit
 multus aer. et tamen sortes tangit
 platonem quia multa distantia sit
 inter sortem et platonem. **I**deo ne

gatur etiam ista consequentia. aliqua
 pars a tangit b igitur aliqua pars
 a est immediata b. seu sine medio ad
 b. Nec sequitur e contra. a est immedia
 tum b. igitur a tangit b. ut posito q
 a et b per ymaginationem forent in
 uacuo non se tangunt. tunc esset
 neque q a est immediatus b. quod ta
 men nec tangit nec ab eo distat. nec
 forent tunc a et b contigua. quia oia
 tam contigua q continua inuicem se
 tangunt. Quis non e contra. omnia se
 tangunt sicut contigua vel continua.
 quia continua vel contigua sunt quoz
 ultima sunt unum vel simul. **E**t per
 hoc dicitur ad aliud admissio casu
 q aer non remanet perforatus sed
 in infinitum subtilis uersus punctum
 contactus terminatus usque ad non
 gradum profunditatis uersum pun
 ctum illum. Et hoc sufficit ad hoc q
 illa corpora tetigissent se. **A**d ali
 am formam. negatur ista consequentia.
 per quoniam remissum motum
 posset aliquis punctus a tangere
 aliquem punctum b quem non iam
 tangit. et immediate post hoc a sperit
 cum augetur motu quo puncta
 que sunt uersus contactum fient
 propinquiora. igitur immediate post
 hoc a tanget in multis punctis b.
Sicut etiam non sequitur. In quo
 cumqz modico tempore per infinitum
 remissum motum potest aliqua pars
 proportionalis huius continui per
 transferri. et etiam non sequitur q ime
 diate post instans quod est preiens
 mouebit super qualibet parte propor
 tionali aliquod mobile uniformiter

In continuu et directu igitur in
estate post hoc instans quod est pre
sens aliquod mobile pertrahit aliq
partem proportionales dati spaci. In
aut posito q sup pma parte ppor
tionali incipiat moveri aliquod mo
bile aliquantulo velociter, et super se
cunda aliud mobile in duplo tardi
us et sic in infinitu, est autem uerum et non
falsum, hoc etiam patet in alio casu
unde si sit a pedale cuius pma pars
proportionalis sit alba secunda nigra
tertia alba et sic ultra, et ponatur b
contingens ab extremo partium mi
norum, procedendum est q b tangit a nul
lam tamen partem albam nec nigram
tangit. Cuius tamen oppositum esset
si corpus posset tangere aliquas par
tes adequate alicuius corporis per
se existis. Et quis poneretur pma
partem proportionales rarefieri uer
sus b condempnando sequentes quies
cendo extrema supficies gratia argu
menti quolibet istarum partium foret
proliquis: q iam sit, sed nulla ime
diata uel immediato: ideo non sequi
tur in infinitum modicum distat ali
qua pars alba a b, et immediate post
hoc erit quolibet pars alba propin
quior: q sit iam, igitur immediate post
instans quod est presens b tanget
aliquam partem albam ipsius a. Si
citur igitur q quis id speratum au
geretur in infinitum si fieri posset:
numquam tamen a tanget istud planum
nisi in puncto adequate quis non
possit manere spericum ipso facto
infinito. Est enim contradictio q alia
figura corporea uel supficialis, ut

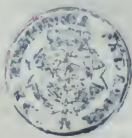
spera uel circulus aut triplus et ha
iusmodi sit infinita, quia omnis figura
termino uel terminis clauditur. Sic
etiam si spera diminuetur in infinitum
numquam tanget plus uel minus q pun
ctum adequate. Verumtamen quis
aliqua distantia localis possit finem
et quodlibet sui incipit pertransire non
tamen est sic concedendum de lumine
aut qritate in illis casibus, unde non
est uerum q augeatur umbra in infinitum
post, quia umbra non est nisi unum
remissum et diminutum lumen, ut di
citur primo prospectu. Verumtamen
si luminosum prius egisset per spa
cium infinitum non infinite interitum
opacum sibi continuu faceret um
bram infinitam, id est per infinitum spa
cium radios incidentes impediret. Et
ita intelligenda est illa propositio pro
spectiva. Pro alio dicitur q in illo
casu nullam qritatem finem et quod
libet sui incipit istud pedale habere
uel acquirere. Sed forte contra
illud quod in responsione supponi
tur arguitur scilicet q opacum iuxta
luminosum positum efficit umbram
post se impediendo radios incidentes,
quia capiatur luminosum pedale cui
sit iuxta positum opacum cubito mi
nus et augeatur illud luminosum in
prima parte proportionali ad duplum
uersus sursum ad colupnarem figu
ram, et in secunda parte proportio
nali ad quadruplum, et sic ultra, et se
quitur q in fine date hore nulla erit
umbra post illud corpus cubito
quia infinite propinqua illi corpo
ri opaco ex illa parte ex qua parte

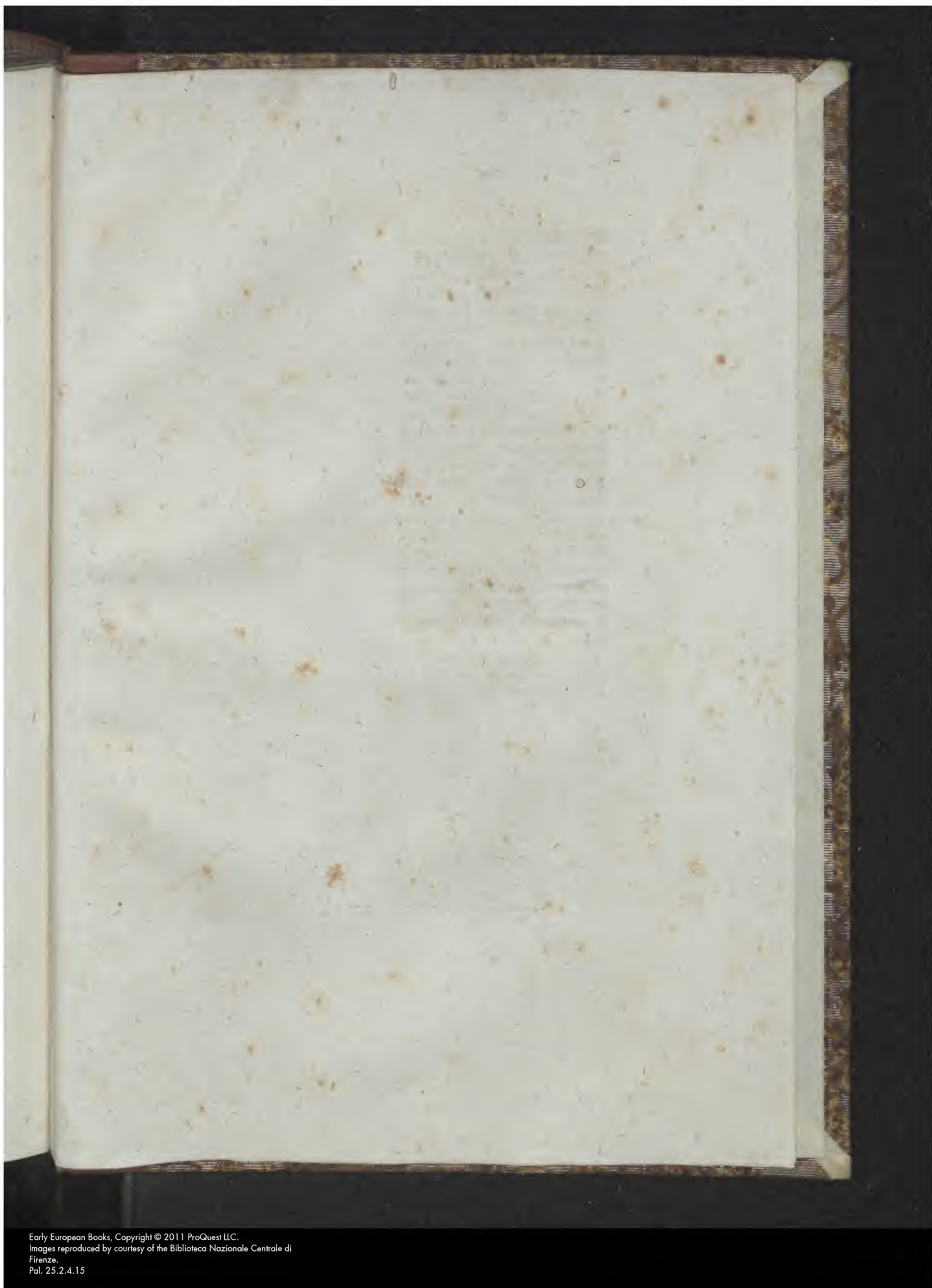
dñs fallum. et arguitur dñs quia si
 gnato toto motu quo mouebit aer
 inter ista corpora qui gra argumen
 ti erit horalis. Arguitur quod iste mo
 tus erit infinite uelox quia latitudo
 huius motus terminabitur ad gra
 duz infinituz. et non exclusiue igitur
 inclusiue. patet dñs et b^r quia latitu
 do motus positue considerata non
 terminatur exclusiue uersus graduz
 summuz ut ostendetur infra. Item
 si datus aer ptransibit illud spaciuz
 aut instantanee aut successiue. non
 primo modo nec secundo modo quia
 tunc uelocitas infinita foret successi
 ue et duraret per tempus et solum
 spaciuz finitum ptransiretur per
 eam. et tunc sequitur quod latitudo fini
 ta mor⁹ et latitudo infinita per equa
 le tempus durantes eadem gradui
 correspondere possunt. Item huius
 opposituz dicunt aristo. et anero. in
 secundo de aere. Sed ad primuz el
 citur cōcedendo quod ab agente finito
 et latitudine pportionis finite. pue
 niret ista uelocitas infinita. Infinita
 tamen modicaz resistētiāz habebit
 aliqua pars aeris ad motum. et it
 resistētia in illo motu duplici de cau
 sa. primo quia illa duo corpora ime
 diate post hoc per infinituz modicuz
 distabunt ideo non est aer tam te
 nuis et purus qui immediate post hoc
 finit et quodlibet finit postz ingredi.
 ideo cuiuslibet aeri immediate post hoc
 erit resistētia extrinseca. Aer etia
 de se appetit esse continuus et una
 pars alteri resistit. et pars precedēs
 resistit sequenti. et quia nulla erit pri

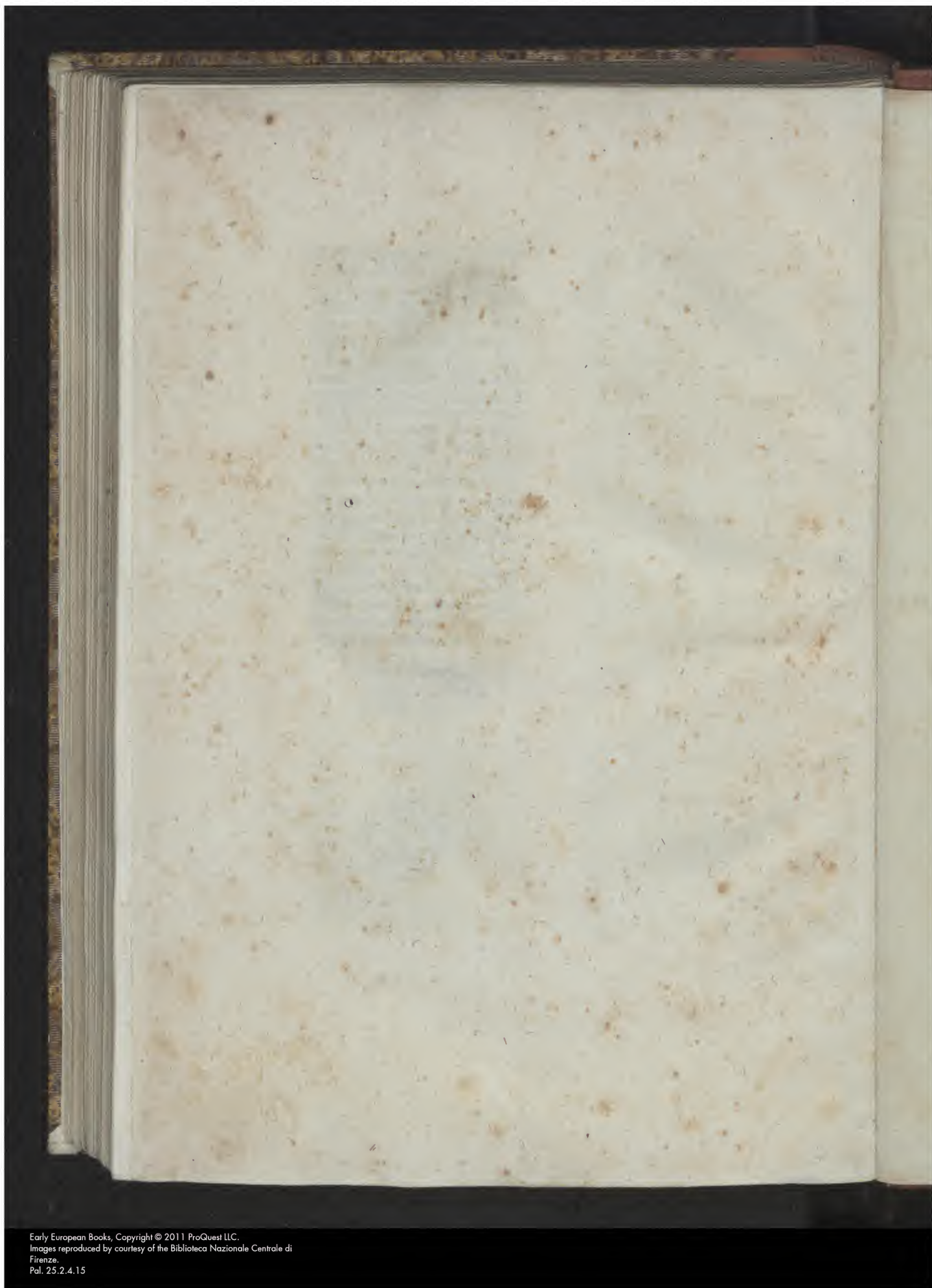
ma que mouebit finit et quodlibet
 finit ideo quolibet mouebitur euz sua
 resistētia. Et est ymaginanduz in
 ista materia sicut in tali casu in quo
 possetur quod a esset pedale spaciuz di
 uisus in partes pportionales. ppor
 tione dupla. Et ad primuz punctuz
 prime partis pportionalis essent
 infinita mobilia quoz primuz inci
 peret moueri aliquantulater uelociter. et
 secunduz in duplo uelocius. et sic ul
 tra. et ponatur quod primū mobile mo
 tu suo ptransibit a spaciuz uniformi
 ter in medietate hore. et sequitur quod
 quodlibet illorū mobilium ptransibit
 istud spaciuz. posito quod primuz per
 transibit in prima parte pportiona
 li. et secunduz in secunda. et tertius in
 tertia. et sic ultra. ideo quodlibet illo
 rum ptransibit id spaciuz et in infinitū
 modico tempore ptransibit ali
 quod illorū id spaciū. nulluz tamen
 illorū mobilium mouebitur infinita
 uelocitate. Et si oēs iste uelocitates
 essent inuicēz complicate facerent la
 titudinez infinitam intensiue. Et si
 econtra in hora sequente diuisa in
 partes pportionales minorib⁹ ter
 minatis uersus nos incipiāt ordine
 permutato ita quod id quod fuit pri
 muz esset ultimus. et secunduz in per
 transendo esset penultimus. et sic
 ultra immediate post hoc erit ptransi
 tum hoc spaciuz. sed a nullo mobili
 erit ptransitum hoc spaciuz. ita pe
 nitens ymaginanduz est de aere exi
 stente inter duo corpora pedaliter
 distantia quoz unus debet eque di
 stāter descendere ad tractū alterius.

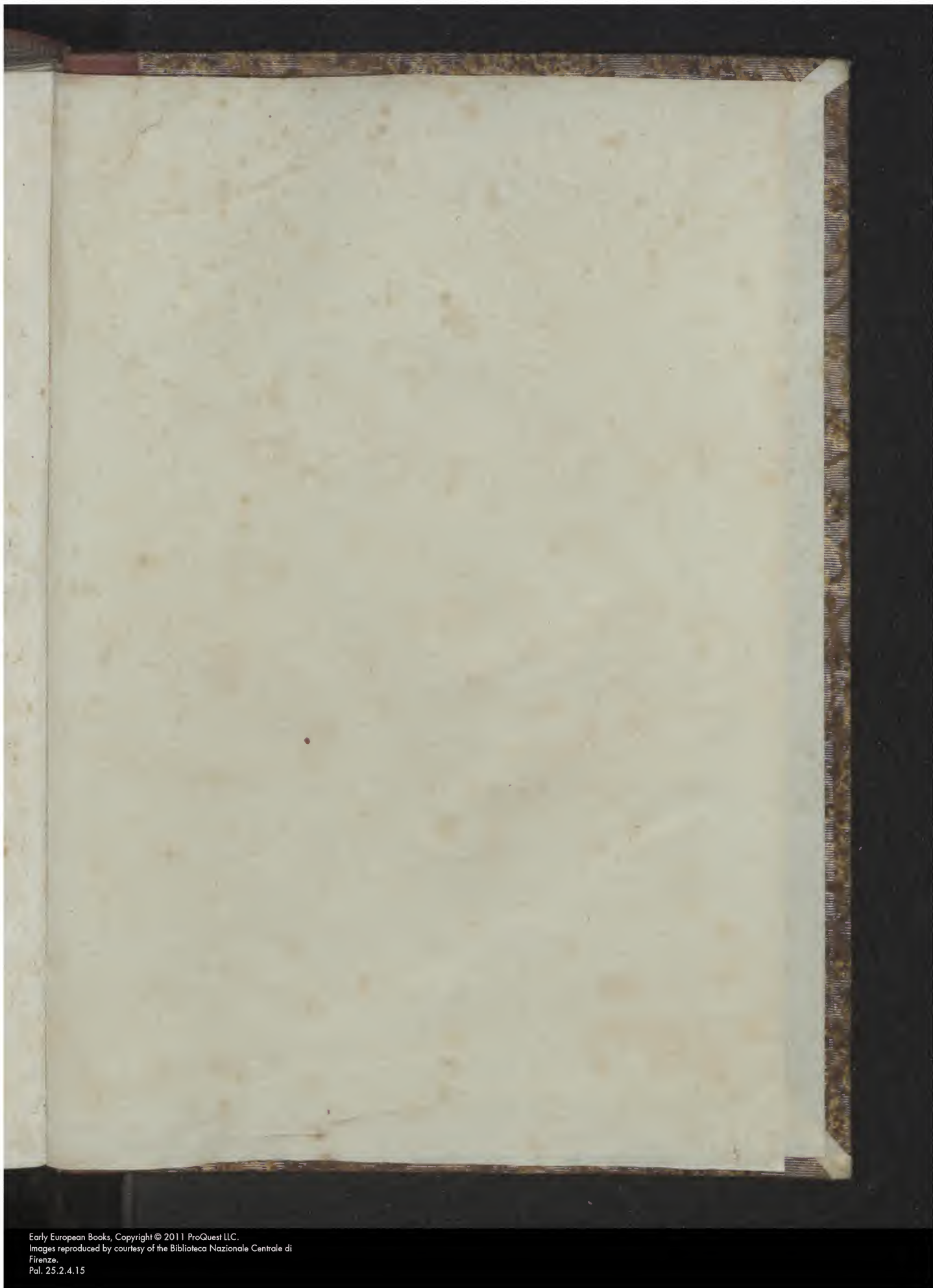
Ad aristo. i. suero. dicitur primo q
expimentum illud de lapidibus cōpli
catis in aqua positis nō pbat quia
lapides illi possunt esse humidi mul
tiplici ratione. Primo forte quia illi
lapides non sunt inuicēz bene com
plicati. Et dato etiam q essent bene
complicati stat ipsos esse humidos
non solum ad partes contractas sed
etiam ad partes centrales. **S**icut
eniz corpus potest calefieri ad par
tes centrales sine eius scissione i ae
ris mediatione, ita contingit hic hu
miditatē generari ad partes intrin
secas cum humiditas eque bene agat
spiritualiter sicut aliqua alia quali
tas. **E**t cum arguitur auctoritate
sueroys q daretur uacuuq aut mo
tus in instanti. **D**icitur q neutruq
sequitur, sed bene uerū est q aer cir
cūstans uelocitate infinita nō uehi
tur sicut prius ostendebatur. Et
sic nunc de ista materia lufficiat.

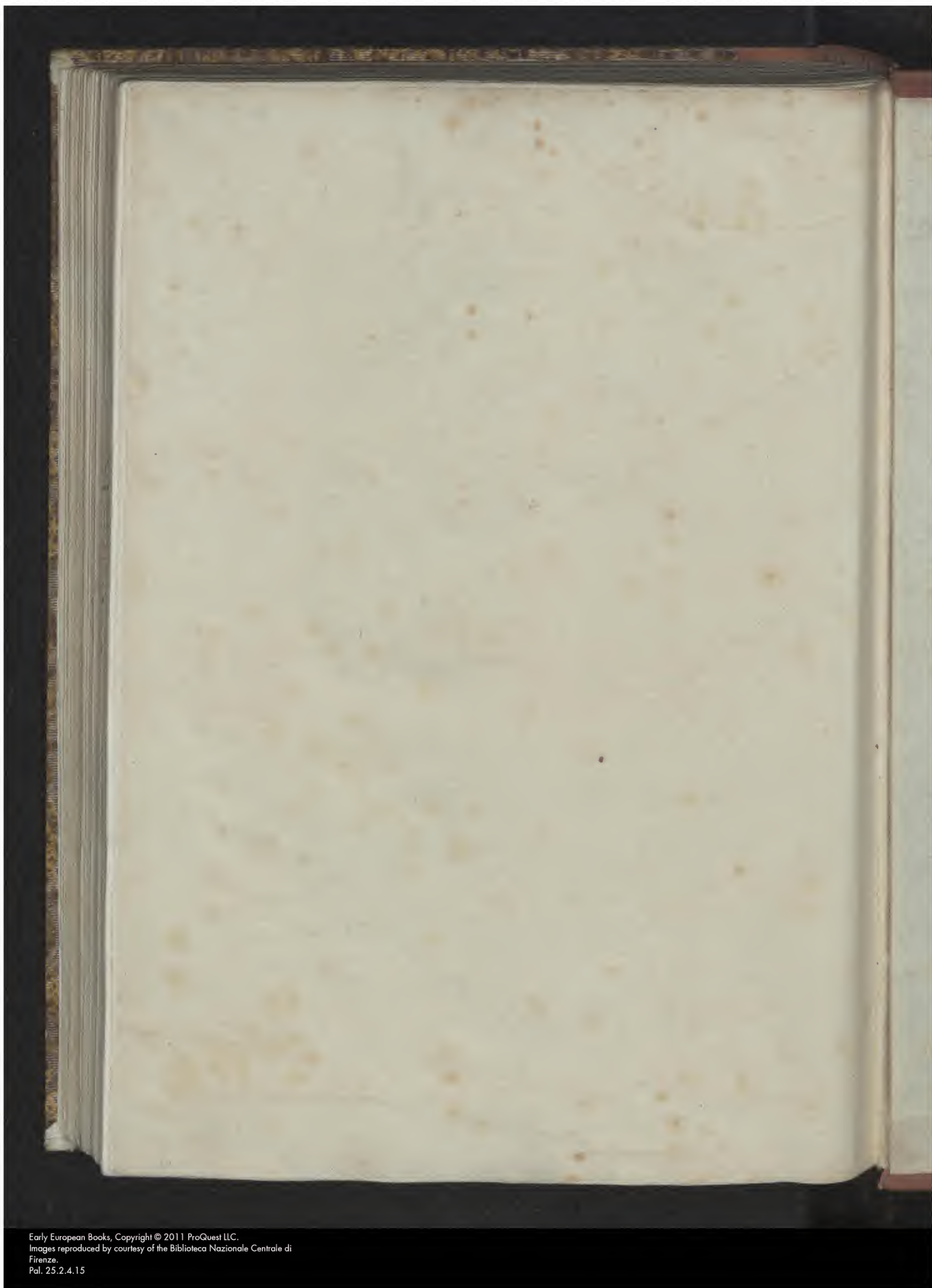
Explēt subellissimus
tractatus de instanti
Magistri Petri. 15.

Copinger 4724
Reichling III, 145